

*Ex lib. 624 N. 26
David H. N. 100 e. 2000*
PROCLI DE SPHAE 11547
RA LIBER.

Florus
CLEOMEDIS DE MVNDO,
sive circularis inspectionis me-
teorum libri duo. *part. 2.*

ARATI SOLENSIS PHAE-
nomena, sive Apparentia.

DIONYSII AFRICANI DESCRI-
ptio orbis habitabilis.

C^m N° 1191.
Omnia graecè & latinè ita coniuncta, ut conferri
ab utriusq; linguae studiosis, in quorum gra-
tiam edantur, possint: adiectis ca-
pitum Annotationibus.

B A S I L E A E.

1 5 4 7

OPTIMAE SPEI A
DOLESCENTVLO IO. LVDO
uico Meiero, Adelbergij Consulis
Basiliensis filio, Marcus Hop-
perus S.

INTER ea cuncta, Io. Lu-
douice suauissime, quæ
Deus, uniuersi totius opi-
fex, conseruator, ac rector
unicus fecit, uix aliud quic-
quam post Verbum eius sanctum est,
quo magis suam clementissimus Pa-
ter potentiam, sapientiam, ac immen-
sam bonitatem declarare rationali ani-
mæ uoluerit, quam mirabili hac super-
næ coeli machina: quæ omni genere
præstantiæ, ornatu inquam pulcherris-
mo, firmitudine, magnitudine, con-
stantia, ordine, perfectione, iucundita-
te, ac mirabili circulorum concentus
(ut nostra colligit ratio) suauitate, salu-
britate, & infinita denique utilitate res
t a alias

alias inferne omneis ita superat atque excellit, ut eas interire prorsus, nisi superiorum beneficio conseruentur, necesse sit: de quibus singulis his præstantiæ partibus si plenius (quod tamē instituti nostri non est) differere uellem, bone Deus in quantum nostra excresceret oratio? Quotus uerò quisq; eorum obsecro est, qui uel semel tantum oculos suos attollere, incōparabilem hunc cœli ornatū suspicere, factorem eius cuncti Deum admirari ac glorificare uelit? nedum ratos illos æterna lege siderum cursus, uarias motuum uices, circulorum amplitudinē, orbium à se inuicem distantias, corporum cœlestium magnitudinem, constellationum ac planetarū uarias naturas, uim atq; in inferiora hæc miram efficaciam penitus cognoscere gliscat. Cæcutiūt, quod certē cum dolore dico, cæcutiūt inquam omnium oculi, stertunt mentes, surdæ sunt aures ad hoc cœlorum, quod

quod sui opifici Deo perhibent, encomium, de quo Psalmista: Cœli enarrant Dei gloriam. Nihil nunc de uulgo hominum dicam, qui uitæ omnia commoditate, ac uentris necessitate metiri solent, nihil pensi habentes humanæ nobilitatis consummationem, quæ præstantissimarum sola disciplinarum artiumque cognitione acquiritur. Sed ex doctis quoque non pauci (si modò docti ij censendi sunt) hanc quæ astrorum rationem docet (unde Astronomia dicta) disciplinam negligunt, ne dicam quasi inutilem prorsus contemnunt. Non hec de quod excusatos illos habeam, sed quod hos accusandos magis censeam. Nam si uerum est quod Plato alicubi dicit, Astronomiæ causa oculos hominibus datos esse: quis dubitat, quin ad omnes pariter homines spectet admirandū hoc Dei opus contemplari, ac mirabilis eius constitutionis causas atque rationes,

quoad fieri possit, scrutari: qua deinde
immensæ illius potentiae, sapientiae,
atq; bonitatis consideratione in maio-
rem Dei patris, & filij eius Iesu Chri-
sti, in quo & per quem omnia hæc fa-
cta sunt, cognitionem, dilectionemq;
ardentiolem rapiamur. Et hoc sanè di-
cere voluisse diuinus philosophus mi-
hi uidetur. Quasi enim dicat: Quia suã
diuina maiestas potētiam, sapientiam,
ac bonitatem non aliunde (secundum
Verbum incarnatum, quod ignorauit
ethnicus) magis elucere mortalibus
uoluit, quàm ex supremo isto stelliferi
coeli theatro: id uerò cernere absq; o-
culorum beneficio non potuimus: o-
culi, ut per admiranda illa opera du-
ces, quasi ad omnipotentis ac æterni
Dei cognitionem essent, rectè astrono-
miæ causa concessi nobis à diuina be-
nègnitate dicuntur. Quanquam haud
ignorem, aliam quoq; huius dicti in-
terpretationem esse. Si ergo, quemad-
modum

modum dicere coeperam, communis est omnium hominum magni huius mundi contemplatio, multo mehercle grauius sunt accusandi ij, quibus diuina clementia non solum externos illos corporis oculos cum alijs hominibus, imò cunctis animalibus communes concessit, sed mentis quoque interius præ alijs hominibus lumina pulcherrimarum rerum cognitione accendit, unde docti ac eruditi nobis appellantur, si defixis lumini oculis, nihil facientes magnifica hæc Dei opera, prætereant: quemadmodum facere quosdam non minus impiè quàm stultè uidemus. Sed si quisque negligentiae poenas tandem dabit. Cum igitur hæc ita se habeant, ut non solum pulchrum, iucundum, atque utile sit astronomiae studium, sed quasi necessarium quoque à Deo nobis mandatum: dicit enim Dominus, Erunt uobis (de caeli luminibus loquens) in signa, tempora &

annos: magnum me hercle operæ præ-
cium mortalibus conferre uisū mihi
sunt omnes ñ, qui hoc lucubrationib.
suis studium promouerēt, iuuarentq̃.
qualia nostra quoq; ætate Deus (sit ei
gratia) eximia aliquot ingenia excita-
uit. Sunt autem ueterum, ut in omni,
ita hac quoq; de re monumenta præci-
pue legēda, ut quibus ætas magis lon-
gæua, tempora tranquilla, studium
quàm nobis ardentius, opes præterea
multo plures fuerint: quæ præcipuæ
sunt harum rerum addiscendarum oc-
casiones. Hinc sanè nostri quoq; consi-
liū rationē sumpsimus, ut hos non nu-
per natos, eiusdem ueluti classis autho-
res in unum quoq; uolumen conclu-
deremus, ita ut quasi manus porrige-
re, ac operas suas cōferre sibi inuicem
uideantur. Nam sic eos locauimus, ut
quod primo deesset, à secundo id acci-
peret: quod uerò ambobus non esset,
id eis tertius ac quartus præberēt: qui
nobis

nobis disponendi ordo uisus est optimus. Proclus igitur, qui artis huius elementa tradere uidetur, primo constitutus loco est. Subsequitur hunc Cleomedes, qui præter exactam mundi diuisionem & descriptionem, quædam paulo plenius ac augustius pertractat: utpote, An mundus sit finitus, quod extra mundum sit inane infinitum. præterea de Paræcis, Antæcis, & Antipodibus, exactius quam primus absoluit: de uaria item temporum ac tempestatum, pro zonarum uarietate, mutatione. In libro deinde secundo, de terra, lunæ, solis, ac aliorum quorundam planetarum magnitudine: tum quæ eorum ad solem uel uicinitas, uel distantia. Quoniam uerò bona adhuc artis huius pars ambobus his deesset, ea nempe quæ uarias illas constellationum figuras, uaria animalia non sine arcana quadam ratione referentes docet, Aratus, qui suam quoque his operam

† 5 præsta-

præstaret, accessit, cum sua de his fide-
rum formis compositione longè pul-
cherrima utilissimâq; quam *φαινόμενα*
in-scripsit: de cuius partis utilitate atq;
præstantia uix quisquam unquam satis
dixerit. Postremò quia Geographia i-
ta cum Astronomia est coniuncta, ut
quemadmodum hæc sine illa perfecta
nō est, ita illa sine hac nec sciri, nec in-
telligi rectè possit: usus præterea astro-
nomiæ ferè præcipuus in Geographiâ
cernitur; celeberrimū eius rei authorē
Dionysium de orbis situ his subiunge-
re quarto loco haud inconsultum no-
bis uisum est, ita ut studiosi adolescen-
tes eam absolutam ac consummatam
ueluti artem, secundum ueterum Græ-
corum traditionem haberent. Porro
ut ijs quoq; cōsuleremus, qui aut non
usq; ad eò Græcæ linguæ periti, aut pla-
nè rudes essent, Latinam interpretatio-
nem e regione, ita ut uersus uersui re-
sponderet, apponi curauimus. Quod
sane

sanè consiliū uel hoc saltem nomine
probatum candido lectori uolumus,
quòd quicquid hic facimus, iuandū
rudiores studio facimus. Sub tuo uerò
nomine mi Io. Ludouice prodire in
publicum hos consociatos sic sibi inui-
cem authores uoluimus, ob eam potis-
simam causam, quam nunc, attende,
dicam. Cum considero nobilem tuam
indolem, præstantē corporis formam,
qualis Physiognomis etiam mirè pro-
batur: patris deniq; tui, Consulis no-
stri, nec non patruī tui Bernhardi Me-
ieri, prudentissimorum grauissimo-
rumq; uirorum raras uirtutes, qui an-
nis iam plus minus triginta clarissimæ
Basiliensis reip. gubernaculis summa
cum sua laude, atq; ciuium commodo
maximo præsunt (& ut in posterum
quoq; quam diutissimè foeliciter præ-
sint, Deum opt. max. precamur) ma-
gnā profectò spem concipimus, quòd
istæ quas iam commemorauī, partim
tuæ,

tuæ, partim progenitorum tuorum
splēdidissimæ dotes, te quoq; aliquan-
do ad ciuitatis nostræ gubernacula
sint per diuinā gratiam cucturæ. Ad
quam sanè functionem si philosophiæ
præceptis imbutus accedas, multo me
hercle maiore cum splendore, tum re-
rum successu longè foelicissimo præ-
esse ei poteris. Hos igitur libellos, qui
præclaram philosophiæ partem conti-
nent, dedicare tibi mi lo. Ludouice uo-
lui, ut etsi nunc quidem legere eos at-
que intelligere perætatem tibi non de-
tur, saltem admoneam te, tamdiu tibi
in Musarum castris esse strenuè mili-
tandum, donec deuictis iam inscitiae
atq; ignorantiae hostibus plerisque, su-
prema abs te occupata Palladis arce,
hæc quoq; atq; his multo difficiliora
legere rectè atq; intelligere possis. Hi-
lara ergo fronte mi lo. Ludouice cha-
rissime, hunc strenulæ uice libellum à
me accipito: & faxit Dominus Iesus,

ut

ut quod bene nunc de te ominamur,
olim foeliciter tibi congratulemur. Va
le, patris tui fili dulcissime. Ex Musæo
nostro, Calendis Ianuarijs. Anno
ab incarnato Verbo, M. D.

X L V I I.

VOLATERRANVS DE PROCLUS.

Proclus Lycius discipulus Syriani, philosophus Platonicus, praefuit scholae Atheniensi, cuius discipulus & successor Marinus Neapolitanus fuit. Scripsit plura in philosophia & grammatica. Commentarios in totum Homerum, in Hesiodi Erga & hemeras, in Republica Platonis; praeterea contra Christianos Epicheremata 18. Hic est Proclus, qui post Porphyrium secundus contra nos latrauit. Aduersus quem Ioannes cognomento Grammaticus scripsit apologiam, dicitans eum quanquam in rebus Graecanicis magnum, stultum tamen esse, & in hac parte indoctum. author Suidas. Is est, cuius hodie commentarios in Platonem habemus. Praeceptor etiam M. Antonini, quem ad consulatum usque prouexit, ut author Spartianus. Alios item duos Suidas ponit. unum est Sicilia Malleotem patria, qui scripsit in sophismata Diogenis, & contra Epicurum. alterum cognominatum Proculeium, est Laodicea Syriae, qui scripsit theologicum in Pandorae fabulam Hesiodi, in Aurea carmina, Isagogem in arithmetica Nicomachi, & alia quaedam geometrica.

IDEM DE CLEOMEDE.

*Cleomedes Graecus autor, scripsit de circulis
coelestibus*

coelestibus, elegantem admodum tractatum, qui adhuc extat.

DE ARATO, IDEM.

Aratus poeta Solensis, in grammatica Menecratis discipulus, in philosophia Timonis & Menedemi. Emicuit Olymp. 124. regnante Antigono in Macedonia, Demetrii Poliorcetae filio, apud quem ad extremum usq; in honore uixit. Fuit uersificator, scripsit Phænomena, hymnos in Pana, in medicina quoq; quæ ad cõpositionem Theriacæ pertinent: præterea de moribus, & epigrammata quædam in Antigoni uxorem, Epicedium in Cleombrotum: soluta item oratione epistolas in commentarios in Odyssæam. hæc Suidas: Quintilianus quoq; his uerbis eum taxat: Arati materia motu caret, ut in qua nulla uarietas, nullus adfectus, nulla persona, totusq; in nominibus absumitur. Sufficit tamen operi, cui se parem credidit, uel æqualem. Phænomena ipsius à Ciccone & à Germanico Casare conuersa fuere.

DE DIONYSIO, IDEM.

Dionysius Corinthius, ut Suidas scribit: ut alicij, Afer, ex Byzantia ciuitate, temporibus Augusti scripsit Geographiã uersibus hexametris, conuersam à Prisciano. Itemq; de lapidibus & anibus, de Bacchis, quæ omnia deperdita, præter Geographiam.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

Περὶ ἄξωνος καὶ πό-
λων.

Ξωμ καλεῖ-
τοῦ τῶ κόσ-
μου, ἢ διὰ με-
τῶ αὐτῶ, ποδὶ ἢ ἡ σφῆ-
φετου. τὰ δὲ πόρῶτα
τῶ ἄξωνῶ, πόλοι λέ-
γοντοῦ τῶ κόσμου. τῶ
δὲ πόλων, ὁ μὲν λέγε-
τοῦ βόρῶτος, ὁ δὲ νότιος.
βόρειῶ Μ, ὁ δὲ ἄξων
τῶ φαινόμενῶ, ὡς
πῶς τῶ ἡμέτερον ὀί-
κησιμ. νότιῶ δὲ, ὁ δὲ ἄξων
παντῶς ἀόρατῶ, ὡς
πῶς τῶ ἡμέτερον ὀεί-
ζοντα. εἰσὶ μὲν τοῖ τό-
ποι τινὲς ὡδὶ ῥιγῆς,
ὅπου συμβαίνει τοῦ
παρῶ ἡμῶν πόλου τοῦ
ἀεί φανδρόν, ἐκένους
ἀόρα-

PROCLI SPHAERA,

Thoma Linacro Bri-
tāno interprete.

De axi & polis.

AXis mundi uo-
catur dimetiēs
ipsius, circa quā uolui-
tur. Axis extrema, po-
li mundi, seu uertices
sunt nominati. Horum
alter septentrionalis,
alter austrinus dicitur.
Septentrionalis, q̄ sem-
per in nostra habitatio-
ne apparet. Austrinus
contra, qui semper, ut
ad nostrū horiζonta,
conditur. Sunt tamen
in terra loca quaedam,
in quib. polus, qui sem-
per nobis conspicuus
est, ijs qui ibi degunt
a hand-

ἀόρατόν εἶναι· τὸν δὲ
παρ' ἡμῶν πῶλον ἀόρα
τον, ἐκείνοις φανερὸν
εἶναι. καὶ πάλιν, ἐστ
ις τόπος ὑπὸ ῥιγῆς,
ὅπου δύο πῶλοι ὁμοίως
ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος ἴσιν
ται.

Ἐπεὶ σφίρας κύκλων.

Τῶν δ' ἂν τῆ σφαι
ρα κύκλων, οἱ μὲν εἰσι
παράλληλοι, οἱ ἢ λοξοί,
οἱ ἢ ὀρθοὶ πῶλων· πα
ράλληλοι μ, οἱ ἄλλοι αὐ
τοὺς πῶλους ἔχοντες
τοῦ κόσμου. εἰσι ἢ πα
ράλληλοι κύκλοι πέν
τε, ἀρκτικός, θερινός,
τροπικός ἰσημερινός,
χειμερινός τροπικός,
ἀνταρκτικός. ἀρκτικός
μὲν ἔστι κύκλος, ὁ
μείγιστος ἔστι βεωρε
μένων

haudquamquam cernitur.
Qui uero nobis perpe
tuo occultus est, iisdem
cōspicuis euadit. Rur
sus quoque locū quēpiā
in terris inuenias, ubi
ambo poli, æquab. lē in
horizonte suū habēt.

De circulis Sphæræ.

Circulorum præ æ,
aliæ paralleli siue æqui
distantes sunt, aliæ obli
qui, aliæ per polos du
cti. æquidistantes sunt,
quibus iisdem cum mun
do poli sunt. Sunt autē
i numero quinque: Sep
tentrionalis, Solstitia
lis, Aequator, Bruma
lis, Antarcticus. Sep
tentrionalis igitur cir
culus is est, qui omniū,
quos perpetuo cerni
mus,

μέγωυ κύκλωυ, ὁ ἐφα
 πτωμένος τ' ὀρίζοντ' ὅ
 κατ' ἑνὶ σημείωυ, καὶ ὅλος
 ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνε
 νόμενος. ἑνὶ ὧ τὰ κείμε
 να τῶν ἀστρῶν, ὅτε δύν
 σιμ, ὅτ' ἀνατρίτην ποιῆ
 τ. ἀλλὰ δὲ ὅλης τ' νυ
 κτός περὶ τ' πόλωυ σρε
 φόμενα θεωρεῖτ. ὅτος
 ἢ ὁ κύκλος ἑνὶ τῇ κατ' ἡ
 μάς οἰκισμένη ὑπὸ τ' ἐμ
 πλωδία πόλως τ' μεγέ
 λης ἀρκίως πόριγράφε
 τ. Θερινὸς δὲ βροπικὸς
 κύκλος ὅστιμ ὁ βορειότα
 τος τ' ὑπὸ τ' ἡλίου γρα
 φομένων κύκλωυ. ἐφ'
 ὅ γενόμενος ὁ ἡλιος τ'
 θερινὴν βροπήν ποιῆτ.
 ἑνὶ ἢ ἡ μέγιστη μὲν πα
 σῶν τ' ἑνὶ τῶ ἑνιαυτῶ
 ἐμβόρᾳ, ἐλαχίστη ἢ ἡ νύξ
 γίνετ.

mus, planè maximus
 est, quiq; horizonia so
 lo puncto coniungit. io
 tus supra terram inter
 ceptus. In hoc quæ
 cunq; clauduntur astra,
 nec ortū, nec occasum
 norunt, sed circa po
 lum uerti tota nocte
 cernuntur. Porro is cir
 culus in nostro tractu,
 à priore maioris ut sæ
 pede describitur. Sol
 stitialis autem circulus
 is est, qui omnium, qui
 à sole describuntur,
 maximè septentriona
 lis habetur. In quem
 cum se sol receperit,
 æstiuam reciprocatio
 nem peragit: longis
 simus que totius anni
 dies, breuissimāq; nox
 erit.

γίνεται. μετὰ μάλιστα
 πρὸ θερινῆς τροπῆς,
 ἐκίε πρὸς τὰς ἀρκτέας
 πρὸ ἀδίου ἢ ἡλίου θεω-
 ρεῖται. ἀλλ' ἂν δὴ τὰ τῶν
 μετὰ βέπετα ἢ νόσμος.
 διακέρκκη ἢ τροπικός.
 ἰσημερινός ἢ ἐκκλῶ-
 ἔστιν ὁ μέγιστος τῶν ὡγύ-
 τε παραλλήλων ἐκ-
 κλωρ, ὁ διχοθετούμενος
 ὑπὸ τῶν ὀριζόντων, ὡς
 τε μικύκλιον μὲν ὑ-
 πὲρ γῆν ἀπολαμβάνει
 νεαθ, ἢ μικύκλιον ἢ ὑ-
 πὸ τῶν ὀριζόντων. ἐφ' ὃ
 γνημέλιος ὁ ἡλίου τὰς
 ἰσημερινὰς ποιεῖται, τὴν
 τ' ἐαρινῆν καὶ τὴν φθι-
 νοπωρινῆν. χειμερι-
 νὸς ἢ τροπικός κύκλος
 ὄστιν ὀνομαζόμενος τ' ὑ-
 πὸ τ' ἡλίου γραφομέ-
 λωρ

erit. Post hanc autem
 reciprocationem ne-
 quaquam ultra septen-
 triones versus solem
 progredi, quin potius
 ad diversam mundi regre-
 di, cernas unde *tro-*
pico græce nomen. *Ae-*
quator circulus is est,
 qui maximus æquidi-
 stantium circulorum
 statuitur: ita nimirum
 ab horiζōte dissectus,
 ut alter eius semicir-
 culus supra terram, al-
 ter sub terra conda-
 tur. In hoc sol duplex
 æquinoctiū, uernum,
 autumnale que facit.
Brumalis circulus is
 est, qui omnium circu-
 lorum, qui à sole mun-
 di circumactu descri-
 βονται,

νων ἰσούκλων κ' ἵ τ' ἴ-
 πὸ τ' κόσμῳ γινομένην
 περιτροπὴν. ἐφ' ὃ γενό-
 μενος ὁ ἥλιος τ' ἄ χειμε-
 ριὴν τροπὴν ποιεῖται.
 ἧν ἢ ἡ μάλιστα μὲν πα-
 σῶν τ' ἧν τῶ ἧν αὐτῶ
 νύξ ἐπιτελεῖται, ἐλαχί-
 στη δὲ ἡμέρα. μετὰ μὲν
 τοι τ' ἄ χειμεριὴν τρο-
 πὴν, ὅτι ἐπι πρὸς μεσημ-
 βείαν πρὸς δίδωρο ἥλι-
 ος θεωρεῖται, ἀλλ' ὡς δὲ
 τὸρα μόρην τρέπεται τ'
 κόσμῳ. διὸ ἰσούκλητη κ'
 ὁτος τροπικός. Ανταρ-
 κτικός δὲ ὁσι κύκλος ἰ-
 σος κ' ἡ πρὸ ἄλλου τοῦ
 ἀρκτικῶν, κ' ἐφαπτομέ-
 νος τ' ὁρίζοντος καὶ ἐν
 σιμῶν, καὶ ὅλος ὑπὸ
 γῆν ἀκλαμαβανόμενος.
 ἧν ὡ τὰ κείμενα τ' ἡν ἄστρον
 ἴσα παντὸς ἡμῶν

buntur, maxime ad au-
 simum pertinet. In quo
 sol brumalem recipro-
 cationem facit: ma-
 xima que totius anni
 nox, minimus que dies
 efficitur. Post hanc
 metam nequaquam ul-
 tra progreditur sol,
 sed ad alteras mundi
 partes revertitur. Un-
 de tropicus hic quo-
 que, quasi versilis ap-
 pellatur. Antarcticus
 vero circulus æqualis,
 et æquidistans septen-
 trionali circulo est,
 et horizontali uno pun-
 cto contingens, totus
 præterea sub terris
 mersus. In quo sita a-
 stra semper nobis oc-
 3 ὄσιμ

ὄξιν ἀόρατα. Τῶν δὲ
 πρῶται μὲν πέντε
 κύκλων, μέγιστος μὲν
 ὄξιν ὁ ἰσημερινός. ἑξῆς
 δὲ οἱ τροπικοί. ἑλά-
 χιστοι δὲ, ὡς πρὸς τὴν
 ἡμετέραν οἴκησιν, οἱ
 ἀρκητικοί, τῶν δὲ ἑσθῶ
 κύκλος δὲ νοεῖν ἀ-
 πλατεῖς, λόγῳ θεω-
 ρητῶς, ἐκ τῆς ἰσῆς ἀ-
 στρων θέσεως, καὶ τῆς αὐ-
 τῆς διὰ πῆρας θεωρίας,
 καὶ τῆς ἡμετέρας ἐπινοί-
 ας διατυπωμένους. μόνος
 δὲ γὰρ τῷ κόσμῳ κύ-
 κλος ὄξιν ἀόρατος, ὁ τῆς
 γαλακτικῆς. οἱ δὲ λοι-
 ποὶ λόγῳ εἰσι θεωρητοί.

Διὰ τὸ πέντε μόνον πα-
 ράλληλοι εἰν τῆ σφαί-
 ρα κύκλοι.

Πέντε δὲ παράλληλοι
 μόνοι

culta manent. Maxi-
 mus autem ex quinque
 memoratis circulis est
 æquator : deinde tro-
 pici, minimi uero (quod
 ad nostram habitatio-
 nem dixerim) arctici.
 Porro hos circulos ci-
 tra omnem latitudi-
 nem intelligi conue-
 nit, ratione cognobi-
 les ex astrorum situ,
 & eodem dioptræ ob-
 tutu, & nostro intel-
 lectu deliniatos. Sen-
 su enim unus lacteus
 discerni in cælo po-
 test: reliqui omnes ra-
 tione.

Cur quinque duntaxat
 æquidistantes in
 sphaera.

Quinque uero æqui-
 distan-

μόνοι καταγράφονται
 κύκλοι εἰς τὴν σφαι
 ραν, ὃ δὲ τὸ μόνον τῶ
 νας γὰρ τὸ κόσμῳ πᾶσα
 λύκτος εἶν. ὁ γὰρ ἥλιος
 καθ' ἑκάστην ἡμέραν
 ὡς πρὸς αἰθέριον κύ
 κλον πᾶσα λυλοῦ ποδ
 σφίφεται ἢ ἰσημερι
 νῶν, ἢ τὴν τὴν ἡμέραν
 νομῶν ποδσφίφην.
 ὡστε μεταξὺ τῶ τροπ
 κῶν κύκλων ἑπ, σὺς
 κύκλος παραλλήλας
 γράφεται ὑπὸ τῶ ἥλιου.
 ὅσαυτῶν ἡμέραι εἰσὶν,
 αἰ μεταξὺ τῶ τροπῶν.
 φέρονται δὲ καὶ πάντες
 οἱ ἀστέρες ἢ παραλλή
 λων κύκλων καθ' ἑκά
 στω ἡμέραν. ὅτοι συ
 καταγράφονται ἢ ἕτως
 πάντες εἰς τὴν σφαι
 ραν,

distates circuli descri
 bi in sphaera solent:
 quod tamen non eò ua
 let, quasi ἢ solum mun
 do æquidistantes sint:
 quippe cum sol quoti
 die æquidistantem æ
 quatori circulū (quod
 sensu animaduerti li
 cet) mundi rotatu
 peragat. Quo fit, ut
 bis centum octuagin
 ta duos æquidistan
 tes circulos intra tro
 picos describat: to
 tidem enim dies in
 tra reciprocaiones nu
 merantur. Quin et
 stellæ ipsæ uniuersæ
 in æquidistantibus cir
 culis quotidie feruntur.
 Non tamen hi omnes
 in sphaeram adhiben

ραν, διὰ τὸ πρὸς ἄλλας
 πραγματείας τῆ γνῆ τῆ
 ἀστρολογίας πολλά συμ-
 βάλλεσθαι. ὅς γὰρ κατα-
 σειοθῆναι δύνανται κα-
 λῶς τῆ σφαιρᾶν ἀνδρῶν
 πάντων τῆ πρᾶξι κινῶν
 κύκλων, ὅς γὰρ τὰ μεγέθη
 καὶ τῆ νυκτὸς τῆ ἡμερῶν τε
 ἀκρίβως δύρεθῶναι ἀ-
 νδρῶν τῶν πειρημένων
 κύκλων. πρὸς μὲν οὖν τῆ
 πρώτῃ εισαγωγῇ τῆ
 ἀστρολογίας ὅς γὰρ ἀρτέ-
 λισμα φερόμενοι. ὅ καὶ
 ταυτά φοντὶ γνῆ τῆ σφαι-
 ρᾶ. οἱ ὅ γὰρ τῆ πρᾶξι
 λοι κινῶν διὰ τὸ ἀπο-
 τελίσματ' αἰ τινὰ πρὸς
 φερόσθαι διαρισμένα εἰς
 τῆ πρώτῃ εισαγωγῇ τῆ
 ἀστρολογίας, καταγρά-
 φισαμ εἰς τῆ σφαιρᾶν.
 ὁ μὲν

tur. Qui tametsi multis
 alijs rebus in astrologia
 conducant (siquidem
 fieri nequit, ut uel a-
 stra probe in sphaera lo-
 centur sine omnibus
 æquidistantibus circu-
 lis, uel ex amissim die-
 rum noctium que ma-
 gnitudines sine ijsdem
 inueniantur) tamen
 quod ad prima Astro-
 logiæ rudimenta non
 adeo utiles existimati
 sunt, parum uisum est
 eos in sphaeram adscri-
 bi. Quinque uero æ-
 quidistantes circuli ob
 certa compendia, quæ
 astrologiæ tyronibus
 afferunt, optimo iure
 in sphaeram sunt ad-
 hibiti. Septentriona-
 lis

ὁ μὲν γὰρ ἀρκτικός κύκλος ἀφορίζει τὰ ἀεὶ θεωρήματα τῶν ἄστρον. ὁ δὲ βελινός τροπικός κύκλος τῆς τροπικῆς πορείας, ἢ πέρας ὅστις τὸ πάλιν πρὸς ἀρκτικὸν μεταβάσει. ὁ δὲ ἰσημερινός κύκλος τὰς ἰσημερίας περιέχει. ὁ δὲ χειμερινός τροπικός κύκλος τέρμα ὅστις εἶναι πρὸς μεσημβρίαν περὶ πόλου τῆς ἡλίου, καὶ πάλιν χειμερινῶν τροπικῶν περιέχει. ὁ δὲ ἀνταρκτικός κύκλος τὰ μὴ θεωρήματα τῶν ἄστρον ἀφορίζει. ἔχοντες ἔν τε φαλακὰ ὡρεισμένα καὶ ἀποτελείσματα πρὸς τῆς εἰσαγωγῆς εἰς ἀστρολογίας, ὁυλόγως κατεγράφη-

lis enim astra, quae nobis perpetuò cernuntur, definit. Solstitialis tropicus, solis reciproca-tionem continet, finis que est eiusdem ad boream transitus.

Aequator circulus æquinoctia complectitur. Brumalis tropicus solis ad austrum progressi meta est, et brumalem eius reciproca-tionem in se habet. Antarcticus circulus astra, quae nostrum conspectum fugiunt, determinat.

Itaque cum ijs, qui primis astrologiae rudimentis imbuendi sunt, certa emolumenta suggerant, merito in sphae-

γράφειν εἰς τὴν σφαῖραν tam coniectos, quis dubitet?

περὶ ἐπιφανείας καὶ ἰσότητος τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων.

De occultatione
et emersu æquidistantium.

Τῶν ἑπιφανησάντων πέντε παραλλήλων κύκλων, ὁ μὲν ἀρκτικός κύκλος ὅλος ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεται, ὁ δὲ θερινὸς τροπικὸς κύκλος εἰς δύο μέρη ἀνίσταται καὶ μνηται ὑπὸ τῆς ὀριζήσεως. καὶ τὸ μὲν μείζον τμήμα ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεται, τὸ δὲ ἕλαστον ὑπὸ τῆς γῆς. ὁ δὲ πᾶσα ἡ χώρα καὶ πόλις ὁμοίως ὀθενρινὸς τροπικὸς κύκλος τέμνεται ὑπὸ τῆς ὀριζήσεως, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἑπιφανησάντων παραλλήλων κλιμάτων διαφόρον τὴν κλιμά-

Verum ex memoratis quinque æquidistantibus circulis, Arcticus sanè supra terram totus existit. Solstitialis autem tropicus bipertitò ab horizonte scinditur: maiore eius parte supra terram conspicua: minore subter occulta.

Neque tamen in omni tractu, urbe ùe, similiter circulus hic ab horizonte secatur: sed pro climatum varietate, variam sectionem

κλιμῆτων ὑποροχῆν εἰσιονὸν exuperanti-
 συμβαίνει γίνεσθαι. am foritur : ijs quo-
 κὺ τὸ μὲν πρὸς ἄρκτου que, qui propius se-
 μάλλον ἡμῶν οἰκῶσιν ptentriones agunt, in-
 εἰς ἀνωτέρα μέρη æquabilius ab horiζῶ-
 συμβαίνει τέμνεσθαι τὸν te scindunt . Nec fi-
 θερινῶν ὑπὸ τῷ ὀριζον- nis, donec eò loci uen-
 τος. κὺ πέρασ ὅσιν χώρα tum sit, ubi totus supra
 τισι γὺν ἢ ὅλθ ὁ θερινὸς terram emineat . Qui
 τροπικὸς κύκλος ὑπὲρ uerò ad austrum ma-
 τῆν γίνεσθαι. τοῖς ἡπὸς με gis uergunt, ijs profe-
 συμβαίνει μάλλον ἡμῶν cto per æquabiliores
 οἰκῶσιν εἰς ἰσώτερα μέ- partes ab horiζonte di-
 ρῶ θερινὸς τροπικὸς κύ uiditur : donec ad pla-
 κλος ὑπὸ τῷ ὀριζοντος gam quandam uentum
 τέμνετ. κὺ πέρασ ὅσιν sit, nobis certè austra-
 χώρα τισ πρὸς μεσημ- lem, in qua tropicus ab
 βρία ἡμῶν κειμένη, γὺν horiζonte per æquas
 ἢ διχοτομεῖτ ὁ θερινὸς partes secatur . At in
 τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τῷ nostra habitatione, ita
 ὀριζοντος. κὺ τὸ ἡμε solstitialis ab horiζon-
 τισι οἰκῶσιν ὁ θερινὸς te scinditur, ut in uer
 τροπικὸς ὑπὸ τῷ ὀριζοντος τέμνετ ὅτως, ὡσε τῷ

ὅλα κύκλα διακεκομμέ-
 νος εἰς ἡμὲς, εἰ μὴ τμή-
 ματα ὑπὲρ τῆν ἀρχαμ-
 βαίνωδον, γ' ἢ ὑπὸ γῆν.
 πῶς δὲ ἴδω τὸ κλίμα
 διοικῆναι ἢ ὁ Ἀρατος συν-
 τεταχθῆναι τῶν φαινο-
 μῶν πραγματείαν.
 πῶς γὰρ τῶν θερινῶν ἡμε-
 ρῶν κύκλος διαλεγόμε-
 νοι φησὶν ὅτις·

Τὸ μὲν ὅσον τε καλλι-
 σα δι' ὀκτώ μετρού-
 θησιν·

Πρῶτε μὲν ἐν ὄσῳ σφί-
 φετο καὶ ὑπὲρ
 τατα γαίης,

Τὰ τρία δ' εἰς πόρω-
 τιν. δι' ἑξ ἑξὶ δὲ οἱ εἰς
 τροπικαί εἰσι.

Ἐκ τούτων τῶν διακε-
 κομῶν ἀκολουθεῖ τὸ μέ-
 γιστον ἡμέρας ὡραῶν ἰση-
 μερινῶν

so circulo per octo par-
 tes dissecto, quinque
 supra terram appare-
 ant, tres sub terra la-
 teant. Sanè ad hoc cli-
 ma direxisse stilum A-
 ratus uidetur, cū Phæ-
 nomena conscriberet:
 In quibus cum de sol-
 stitiali tropico differit,
 ita ait:

Huius in octonis disse-
 cti paribus, alta

Terrarū inuisunt quin-
 que, tres ima frequen-
 tant,

Alterni & Phœbi redi-
 tus celebrantur eo-
 dem.

Ex hac diuisione se-
 quitur, maximum diem
 horarum æquinoctia-
 lium

κερῶν γίνεσθαι. πλὴν
 ἢ νύκτα ὥρων ἰσημερι
 νῶν θ. γὰρ δὲ τῶν ἡπείρω
 δὲ οὐρανῶν, ὁ θέρωνος
 τροπικὸς κύκλος ὑπὸ
 τῶν οὐρανῶν τέμνεται ὅ
 τως ὥστε τὸ πᾶν κύκλος
 διηρημένον εἰς μέρη μ
 κ, τὰ μὲν κ, καὶ θ, τμή
 ματα ὑπὲρ τοῦ οὐρανῶν
 τα ἀφαιρῶνται, τὰ
 δὲ ι θ ὑπὸ γῆν, ἐκ ἧς
 διακρίσεως ταύτης ἀ
 κολοῦται, τῆς μεγίστης ἡ
 μέρας γὰρ ῥοδῶν γίνεσθαι
 ὥρων ἰσημερινῶν ι δ,
 καὶ ἡμισυ, τῆς ἢ νύκτα ὥ
 ρων ἰσημερινῶν θ, καὶ ἡ
 μισυ, ὅ ἢ ἰσημερινὸς κύ
 κλος καθ' ὅλην τῆς οἴκου
 μέρη διχοτομεῖται ὑ
 πὸ τῶν οὐρανῶν, ὥστε ἡ
 μικρὸν μὲν ὑπὲρ
 γῆν

lium quindecim esse,
 noctem uero nouem.
 In Rhodio autem hori
 zonte ita tropicus ab
 horizonte dirimitur,
 ut cum circulus uniuersus
 in octo & quadra
 ginta partes secetur,
 undetriginta sectiones
 supra horizontem ap
 pareāt, undeuiginti sub
 terra lateant. Ex qua di
 uisione fit, ut apud Rho
 dios longissimus dies ho
 ras æquinoctiales qua
 tuordecim habeat, nox
 nouē, additis hinc inde
 semissibus unius horæ
 singulis. Aequator ue
 rò circulus per uniuersum
 terrarū orbē ita ab
 horizonte diuiditur, ut
 semicirculus eius supra
 terram

γλῶ ἀφλαμβαίνεσθαι, ἢ
 μικύκλιου ἢ ὑπὸ γλῶ.
 διὸ ἢ ἡ ἀπείαν ὑδὶ τῷ κῦ
 κλῶ τὸ τὰ αἰσισμερίαι
 γίνονται. Ὁ δὲ χειμερινὸς
 τροπικὸς κύκλος ὑπὸ
 τῷ ὀρίζοντος τέμνεται
 ὁτως, ὡς ἐπὶ Ἰ ἐλασ
 σου τμήμα ὑπὲρ γλῶ
 εἶναι, τὸ δὲ μείζον ὑπὸ
 γλῶ. ἢ δὲ ἀνίσότης τῶν
 τμημάτων τῶν αὐτῶν
 πρὸς ἀλλήλῳ ἔχει ἐπι
 πάντων τῶν κλιμάτων,
 ἢ τις ἐγένετο καὶ ὑδὶ τῷ
 θερινῷ τροπικῷ κύκλῳ.
 ὅσα πάντος γὰρ τὰ ἐ
 ναλλάξ τμήματα τῶν
 τροπικῶν κύκλων ἴσα
 ἀλλήλοις ὄντι. διὸ ἢ ἡ ἀ
 πείαν ἢ μέγιστη ἢ μερὶν ἢ
 ἴση ὄντι τῆ μέγιστη νυκ
 τῆ, καὶ ἢ ἐλαχίστη ἢ με
 ρινῆ

terram extet, semicir
 culus sub terram lin
 quatur. Quo fit, ut in
 hoc circulo æquino
 etia fiant. Brumalis
 autem tropicus ea ra
 tione ab horizonte in
 terfectus est, ut minor
 è sectionibus supra ter
 ram habeatur, maior
 sub terra. In æquabili
 tas uerò sectionum ean
 dem in omnibus clima
 tibus uarietatem ha
 bet, quam etiam in sol
 stitiali tropico dixi
 mus. Semper enim re
 spondentes ex aduer
 so tropicorum sectio
 nes, æquales inter se
 sunt. Eoque fit, ut ma
 ximus dies maximæ
 nocti, & minimus
 dies

εὐνά ἴση τῆ ἐλαχίστην
 κίσειν. ὁ δὲ ἀνταρκτικὸς
 κύκλος ὅλος ὑπὸ
 τὸν ὀρίζοντα κρύπτεται.
 Περὶ μεγέθους τῶν πέντε
 παραλλήλων κύκλων.

Τῶν ἢ πρὸς ἰσημερινῶν
 πρῶτε πᾶσι πᾶσι κύ-
 κλων, τινῶν ἂν τὰ με-
 γέθη ἐφ' ὅλιον τῆ οἰκο-
 μένῳ ὀραμύνει τὰ αὐ-
 τὰ, τινῶν δὲ τὰ αὐτὰς
 μεγέθη μεταπίπτει πα-
 ρὰ τὰ κλίματα, καὶ οἷς
 ἂν μείζονες, οἷς ἢ ἐλάτ-
 τονες οἱ κύκλοι γίνον-
 ται. οἱ μὲν γὰρ τροπικῶν
 κύκλοι καὶ ὀσημερινὸς
 καὶ ὅλιον τῶν οἰκου-
 μένων ἴσοι εἰσι τοῖς μεγέ-
 θεσι. οἱ ἢ ἀρκτικῶν, με-
 ταπίπτεισι καὶ τὰ μέ-
 γη, καὶ οἷς μὲν μείζονες,
 οἷς

dies minima nocti æ-
 qualis euadat. Antarcti-
 cus autē circulus totus
 sub horizonte latet.

De magnitudine
 æquidistan-
 tium.

Sed ex quinque iam
 memoratis circulis,
 quorundam magnitu-
 dines per uniuersum
 terrarum orbem eæ-
 dem sibi constāt, non-
 nullorum pro climati-
 bus mutantur, alijs que
 maiores, alijs minores
 circuli euadunt. Tro-
 pici enim et æquator
 pares per totum orbem
 magnitudines seruant.
 arctici magnitudine e-
 uariāt, cū alibi maiores,
 alibi

οἷς ἢ ἐλαττοῦνες γίνον-
 ται. τοῖς μὲν γὰρ πρὸς
 ἀρκτοῦ οἰκδοσι, μείζονες
 οἱ ἀρκητικοὶ λύκλοι γί-
 νονται. Ἐ γὰρ πάλαι με-
 τωροτόρδ φαινόμενος,
 ἀνάγκη καὶ τὸν ἀρκη-
 κὸν λύκλον τὸν ἑφα-
 πτομῆλον ἔδειξοντος
 μείζονα αἰεὶ μάλιστ' εἶ-
 νεσθ'. τοῖς δὲ ἐπι πρὸς
 ἀρκτοῦ οἰκδοσι γίνεται
 ποτὲ ὁθερινὸς τροπι-
 κὸς λύκλος ἀρκητικὸς.
 ὡςτε εἶς δύο λύκλους ἑ-
 φασμόσκει ἀλλήλοισι,
 τὸν θερινὸν τροπικὸν
 λύκλον, καὶ τὸν ἀρκη-
 κὸν, καὶ μίαν ἀναλαβῆν
 τάξιμ'. πρὸς δὲ εἶς ἀρ-
 κηνοτόδου τύπος καὶ ἔ-
 θερινὸς τροπικὸς λύκλος
 μείζονες αἱ ἀρκητικοὶ λύ-
 κλοι

alibi minores cernan-
 tur. Quippe his qui se-
 ptentriones uersus de-
 gunt, maiores septen-
 trionales fiunt, cum po-
 lo magis in altum sub-
 lato arcticum circu-
 lum, qui horizonta
 contingit, necesse sit
 assidue maiorem fieri.
 His uero qui magis e-
 tiam ad septentriones
 uergunt, interdum sol-
 stitialis tropicus in ar-
 cticum planè abit: fit-
 que ut duo circuli, se-
 ptentrionalis, tropi-
 cus' que coëant, pro u-
 no' que habeantur. Ad-
 deò cum magis etiam
 ad septentriones acce-
 ditur, maiores solstia-
 li tropico septentriona-
 les

κλοι γίνονται. πέρας δὲ
 ὅστι χώρα τις πρὸς ἀρ-
 κτου κειμένη, γνῆ ὁ μὲν
 πόλος ἢ ἡ κορυφῶν γί-
 νεται, ὁ δὲ ἀρκτικός κύ-
 κλος τῆς ὀριζοντος ἐ-
 πέχει τάξιμ, καὶ ἐφαρ-
 μόζει αὐτῶ μετὰ πλῆ-
 σσοφῆν τῆς κόσμου, καὶ τὸ
 αὐτὸ μέγεθος λαμβάνει
 τῶ ἰσημερινῶ. ὡς εἰς
 ἄλλοι κύκλοι, τὸν ἀρκ-
 κτικὸν καὶ τὸ ἰσημερινόν
 τὸν ὀριζοντα, τῆς αὐτῆς
 τάξιμ καὶ θέσιμ λαμβά-
 νει. πάλιν ἢ τοῖς πρὸς
 μεσημβρίαν οἰκῶσιμ οἱ
 μὲν πόλοι ταπεινότε-
 ροι γίνονται, οἱ δὲ ἀρκ-
 κτικοὶ κύκλοι ἐλάσσονες.
 καὶ πέρας ὅστι τις χώρα
 πρὸς μεσημβρίαν ἑμαῶν
 ἢ λεγομένη ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν, γνῆ ὁ ἢ πόλος

les reddūtur. Nec finis
 donec eò uentum sit, u-
 bi polus supra uerticem
 conspicitur, septentrio-
 nalis in horizontis lo-
 cum cedit, eiq; in mun-
 di rotatu coniungitur,
 æquatoris planè magni-
 tudine: sitq; ut tres cir-
 culi, septentrionalis,
 æquator, & horizon
 eundè situm positumq;
 obtineant. Rursus au-
 tem ijs qui ad austrum
 habitant, poli humilio-
 res fiunt, septentriona-
 les uerò circuli mino-
 res. Finis autem decre-
 menti est locus ad au-
 strum nobis situs sub
 æquatore, in quo poli

ὑπὸ τῆν ὀρίζοντα γί-
 νον). οἱ δὲ ἀρκτικῶι κύ-
 κλοι καθ' ὄλθα ἀναέρην-
 τρ. ὡς εἰ αὐτῆ τ' πέντε
 πρὸ ἀλλήλων κύκλων
 πρὸς πρὸ ἀλλήλων γίνε-
 σθαι, ὡς τε τροπικὸς ὁ
 ἡμισφαιρινῶν. ὅτι γὰρ
 τὰ πρὸς εὐμενῶν εἰς ὑ-
 ποληπῆσιν καθολικῶς
 γίνεσθαι ὡς πέντε πα-
 ραλλήλων, ἀλλ' ὡς πρὸς
 τὴν ἡμετέραν οἰκισί-
 ῃ πλῆθος αὐτῶν ἐκεί-
 σθαι, εἰσὶ γὰρ ἕντες ὀρίζον-
 τες γὰρ οἱς τρεῖς μόνον πα-
 ραλλήλοι γίνονται κύ-
 κλοι. εἰσὶ δ' οἰκῆσεις ἐ-
 πί τῆ γῆς, ὧν πρώτη
 μὲν οἰκῆσις, παρ' οἷς ὁ
 θερινὸς τροπικὸς κύ-
 κλος ἐφαπῆται τοῦ ὀ-
 ρίζοντος, ὁ δὲ τὴν ἄρ-
 κτικῶν

sub horizonte ha-
 bentur, septentrio-
 nales autem circuli
 prorsus evanescere. Ita
 ex quinque equidi-
 stantibus tres denique
 superant, nempe cum
 aequatore tropici duo.
 Neque enim ob ea
 quae dicta sunt, quin-
 que perpetuos equidi-
 stantes existimandum,
 sed pro nostra habita-
 tione numerum eorum
 existere. Quippe qui-
 busdam in horizonti-
 bus tres duntaxat equi-
 distantes inuenias. Sunt
 sanè & supra terram
 habitationes quarum
 prima est, in qua solsti-
 tialis circulus horizon-
 ta coniungit, & pro ar-
 ctico

κλινοῦ κύκλου τάξιον
λαμβάνει. δεύτερά ἡ
οἰκισις, ἢ λεγομένη ὑ-
πὸ τῆς πόλως. τρίτη ἡ
δὲν οἰκισις, ὑπὲρ ἡς
κειμένου ὑσδρου εἰρηκα-
μην, ἢ πρὸ σαγορδομένη
ἐκ τῆς ἰσημεριότητος.

Περὶ τάξεως τῶν πάντων
παράλληλων κλινοῦ.

Ὅσον ἂν ἡ τάξις τῶν
πάντων παραλλήλων κλι-
νοῦ ἢ αὐτὴ πρὸς πᾶ-
σαν δέξιν, ἀλλ' οὐ μὲν τῆ
ἡμετέρας οἰκισμένη, ἢ
πρὸς τὸ μὲν ὀνομάζε-
ται ἀρκτικός, δεύτερος ἡ
ὁ βελιός τροπικός. ἢ
ἰσημεριότητος, ἢ χει-
μεριότητος. πρὸς τὸ δὲ
αὐτὸ ἀρκτικός. τοῖς δὲ
πρὸς ἀρκτικῶν μᾶλλον ἢ
μᾶλλον οἰκισίαν, γίνεται
ποτὲ

etico planè habetur.
Secunda, quam sub po-
lo appellant. Tertia, de
qua paulo antè retuli-
mus, quam sub æquato
re nominant.

De ordine æquidi-
stantium.

Quocirca nec ordo
quinque æquidistanti-
um circulorum idem a-
pud omnes est. Sed in
nostro tractu primum
sanè septentrionalem
dixeris, secundum sol-
stitialem, tertium æqua-
tores, quartum bruma-
lem, quintum antarcti-
cum. At ijs qui propius
quàm nos septentrio-
nes incolunt, primum
b 2 inter.

ποτε πρώτος, ὁ θερινὸς
 τροπικὸς. Δεῦτερος ᾗ,
 ὁ ἀρκτικός. Τρίτος ᾗ, ὁ ἰ-
 σμερινὸς. Τέταρτος ᾗ,
 ὁ ἀνταρκτικός. Πέμ-
 πτος ᾗ, ὁ χειμερινὸς τρο-
 πικὸς. Πᾶς οἷς γὰρ ὁ ἀρ-
 κτικός κύκλος μείζων
 γίνεται ἢ θερινὸς τροπι-
 κὸς, ἀνάγκη τῷ πλεονε-
 μόνῃ τάξι μὴ πάραχθῃ.

Ἐπεὶ δυνάμειος τῶν
 πέντε παραλλήλων
 κύκλων.

Ομοίως ᾗ ἔσσι αἱ δυ-
 νάμειος τῷ πέντε πᾶσι
 ἀλλῶν κύκλων αἱ ἀν-
 ταί εἰσι. ὁ γὰρ παρ' ἡ-
 μῶν θερινὸς τροπικὸς κύ-
 κλος \odot , τοῖς ἀντίποσι
 χειμερινὸς τροπικὸς κύ-
 κλος γίνεται. ὁ ᾗ πᾶς ἔ-
 κείνοις θερινὸς τροπικὸς
 κύκλος

interdum solstitialis tro-
 picus numeratur, se-
 cundus septentriona-
 lis, tertius æquator,
 quartus antarcticus,
 quintus brumalis cir-
 culus. Cum namque se-
 ptentrionalis solstitiali
 capaxior euadit, neces-
 se est memoratum ordi-
 nem seruari.

De potestate æ-
 quidistan-
 tium.

Iam uerò nec pote-
 states eorundem æqui-
 distantium eadem. Nam
 qui nobis solstitialis cir-
 culus habetur, Anti-
 podibus certè brumalis
 efficitur: cōtrà qui illis
 solsti-

κύκλος, πρὸς ἡμῶν γίνε-
 ται χειμερινὸς τροπικὸς.
 τοῖς δὲ ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν
 οἰκῶσι, τῆ μὲν δυνάμει οἱ
 τρεῖς κύκλοι θερινοὶ εἰσὶ τροπικοί.
 ὑπὸ αὐτῶν γὰρ τῶν παρὰ
 ῥοδου τοῦ ἡλίου κέντρα. τῆ δὲ
 πρὸς ἀλλήλους παραλλαγῆ
 γίνονται ἂν θερινὸς μὲν
 τροπικὸς, ὁ παρὰ ἡμῶν ἰσημερινὸς.
 χειμερινοὶ δὲ οἱ δύο τροπικοί.
 φύσει γὰρ λέγονται ἂν, καὶ καθολικῶς
 πρὸς ἀπασιν τῶν οἰκωμένων
 θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ
 αὐτῶν χειμ, ὁ ἕγιστα τῶν οἰκῶ-
 σις ὑπαρχών. δι' ἡμᾶς αἰτίαν
 τοῖς ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν οἰκῶσι
 θερινὸς τροπικὸς γίνετο αὐτῶν
 ὁ ἰσημε

solstitialis est, nobis brumalis redditur. Sed qui sub æquatore degūt, his uniuersitres circuli uiribus planè solstitiales sunt, utpote sub ipsam solis orbitam incolentibus. Quanquam se ad se inuicem conferātur, qui nobis pro æquatore statuitur, solstitialis uicem obtinet. Ambo uerò tropici pro brumalibus censentur. Namque is demum natura solstitialis circulus, perpetuāq; ratione in toto terrarum orbe dici potest, qui proximè habitationem habetur. Quo fit, ut his qui sub æquatore agūt, æquator ipse pro solsti-
 b 3 tiali

ὁ ἰσημερινός. τότε γὰρ αὐτοῖς ἤδη λοξοφῶν γίνεται ὁ ἥλιος. ἰσημερινοὶ δὲ κύκλοι γίνονται παρ' αὐτοῖς πάντες οἱ παράλληλοι. ἰσημερία γὰρ ἔσται παντός ὅστις πρὸ αὐτοῖς. πάντες γὰρ οἱ πρὸς ἄλλοις κύκλοι διχοτομῶνται ὑπὸ τοῦ δείζοντος.

Περὶ διαστάσεως τῶν
πέντε παραλλή-
λων κύκλων.

Ὁὐ γὰρ αἱ ἔσται σῆσεις αἰετῶν ἀλλήλων τοῖς κύκλοις αἰετῶν αὐτὰ ἔσται μέγεθος καὶ ὅλως τῶν οἰκωμένων, ἀλλὰ πρὸς τὴν καταγραφῆν τῆς σφαιρῶν διαμετρῶν ὅπως. τῶν παντός μεσημβρινῶν κύκλων διαμετρῶν εἰς μέρη

tiali statuatur, utpote in quo sol supra uerticem agitur: pro æquatoribus autem omnes æquidistantes circuli, uelut per æquas partes ab horizonte dissecti.

De interuallo
æquidistantium.

Sed nec interualla circulorum in toto orbe à se inuicem stata sunt. Verum pro sphaerarum descriptione ad hunc modum dispensari solent. Diuiso in sexaginta partes meridiano quouis circulo,

μέρος, ὁ ἀρκτικός ἀπὸ
 τοῦ πόλου καταγράφεται
 ἀπέχων ̸ξξς. ὁ δὲ αὐτὸς
 ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν κα-
 ταγράφεται ἀπέχων ̸ξξ
 ε. ὁ ἰσημερινὸς ἀπὸ ἐ-
 κατέρωθεν τῶν τροπι-
 κῶν ̸ξξδ. ὁ δὲ χει-
 μωνῶν τροπικὸς κύκλος
 ἀπὸ τοῦ ἀνταρκτικῶ
 ἀπέχων ̸ξξε. ὁ δὲ ἀν-
 ταρκτικὸς ἀπὸ τοῦ πό-
 λου ̸ξξς. κατὰ πᾶσαν
 δὲ χώραν καὶ πόλιν ὅ-
 τας αὐτὰς διαστάσεις
 ἔχουσιν ἀπὸ ἀλλήλων
 οἱ κύκλοι, ἀλλ' οἱ μὲν
 τροπικοὶ ἀπὸ τοῦ ἰση-
 μερινῶ κατὰ πᾶν ἔγ-
 κλιμα πῶς αὐτῶν ἀ-
 πόστασιν ἔχουσιν. οἱ
 δὲ τροπικοὶ κύκλοι

ἀπὸ

culo, septentrionalis
 circulus à polo sexa-
 gesimarum partium sex
 intervallo describitur.
 Idem in alteram par-
 tem à solstitiali circu-
 lo sexagesimarum par-
 tium quinq; intervallo
 notatur. Aequator ab
 utroq; tropicorum se-
 xagesimis quaternis di-
 stat. Brumalis circulus
 ab Antartico sexa-
 gesimis quinque. An-
 tarccticus à polo sexa-
 gesimis sex. Neque ta-
 men in omni plaga ur-
 be'ne eandem interca-
 pedinem inter se ser-
 vant. Sed tropici ab æ-
 quatore parem in omni
 inclinatione distantiam
 uendicāt. Idem autem

b 4

ab

ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν ὃ τῶν αὐτῶν
 τῶν ἔχουσι διάστασις ἢ
 πάντας εἰς ὁρίζοντας,
 ἀλλ' οἱ μὲν ἔλασσον, οἱ
 δὲ πλείον διίστασι. ὁ-
 μοίως ἢ οἱ ἀρκτικῶν ἀπὸ
 πόλων ὃ τῶν ἴσιν ἀπό-
 στασις ἔχουσι κατὰ πᾶν
 ἔγκλημα, ἀλλ' οἱ μὲν
 ἐλάττω, οἱ ἢ πλείω, κα-
 ταγράφονται μὲν τοῖς
 πᾶσαι αἰσφαῖραι
 πρὸς τὸν γῆν τῆς ἐλάττω
 ὁρίζοντα.

Περὶ κολύρων κύκλων.

Διὰ τῶν πόλων ἢ εἰς
 κύκλους ὑπὸ πινῶν κώ-
 λυροι πρὸς αὐτοὺς ὀνομα-
 νοῦν, οἷς συμβέβηκεν ὑ-
 πὸ τῶν ἰσίων ποδιφει-
 ῶν τὰς τῶν κόσμων πό-
 λους ἔχειν. κώλυροι ἢ κέ-
 κλυτοι, διὰ τὸ μέρος
 τινὰ

ab arcticis non parem
 per omnes horiζon-
 tas, sed alibi minorem,
 alibi maiorem. Ita de-
 mum et arctici à polis
 non parem in quavis
 inclinatione distantiam
 servant, sed alibi maio-
 rem, alibi minorem ha-
 bent. Sphærae tamen
 omnes ad Græciæ ho-
 riζonta describuntur.

De Coluris.

Sunt et per polos du-
 cti circuli, quos non-
 nulli Coluros vocant.
 His accidit, ut in ambi-
 tus suos mundi polos re-
 cipient. Coluri autem
 dicti sunt, quòd partes
 aliquas

τινά ἀθεώρητα αὐτῶν γί
νεσθαι. οἱ μὲν γὰρ λοιποὶ
κύκλοι ἢ τῆς πόλεως
φύσιν ἢ κόσμου ὅλοι θεω
ροῦνται. ἢ ἡ κολούρων κύ
κλων μέρη τινὰ ὅστι ἀ
θεώρητα, τὰ ἀπὸ τῶν αὐ
ταρητικῶν ὑπὸ τῶν οὐρανῶν
ζῶντα ἀκλαμβωόμε
να. γράφονται ἢ ὅσοι οἱ
κύκλοι ὄντες τῶν τροπικῶν
σημείων, ἢ εἰς μέρη λ
ίστα διακεῖσθαι τῶν ὄντων μί
στων τῶν ζωσίων κύκλων.

Περὶ ζωστικῶν κύκλων.

Λοξὸς δὲ ὅστις κύκλος
ἔστι β ζωστικῶν. αὐτὸς
ἢ ἐκ τριῶν κύκλων πα
ραλλήλων σιωέσηκον,
ὧν οἱ μὲν τὸ πλάτος ἀ
φορίζου λέγεται τῶν ζω
στικῶν κύκλων, ὁ δὲ ὄντων
μέσων τῶν ζωστικῶν κα
λεῖται.

aliquas in se minimè cō
spectas habēt. Reliqui
enim circuli in mundi
circumactu integri cer
nūtur. Sed colutorum
partes quæpiam, quæ ui
delicet ab arctico sub
horizonte latēt, cerni
non possunt. Signatur
autē ἢ circuli per tropi
ca pūcta, diuidūiq; per
duas æquas partes cir
culum, qui per media si
gniferi ducitur.

De signifero.

Obliquus circulus is
est, qui duodecim signa
continet, ex tribus æ
quidistantibus circulis
constans: quorum duo
latitudinem signiferi
determinant, unus per
media signa ductus no
catur:

λῆτη. ὅτος ἡ ἐφάπτεται
 δύο κύκλων ἴσων καὶ
 παραλλήλων, ἧ μὲν θε-
 ρεινὸ τροπικὸν ἢ τὴν
 τοῦ καρκίνου πρώτου
 μοῖραν, τὸ δὲ χειμερι-
 νὸ τροπικὸν ἢ τὴν ἑ-
 αγγοκέρωτος πρώτου
 μοῖραν. τὸ δὲ πλάτθ
 τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου
 ὅτι μοῖραι εβ. λοφός
 δὲ λέκλινται ὁ ζωδια-
 κὸς κύκλος, διὰ τὸ
 τέμνειν αὐτὸ παραλλή-
 λους κύκλους.

Περὶ ὀρίζοντος.

Ορίζων ἡ ὅτι κύκλος
 ὁ διὸρίζων ἡμῶν τὸ, τε
 φανερόν καὶ τὸ ἀφανές
 μόρθ ἧ κόσμου. καὶ δι-
 χῶμασιν ἧ ὅλην σφαῖ-
 ραν τοῦ κόσμου, ὡς τε
 ἡμισφαίριον μὲν ἑπὶ ἑ-
 γλίω

catur : hic adeò duos
 pares & æquidistan-
 tes circulos attingit,
 solstitialem in prima
 Cancri parte, bruma-
 lem in Capricorni prin-
 cipio. Latitudo signi
 feri cõtinet partes duo-
 decim. Dicitur est au-
 tem hic circulus obli-
 quus, quòd æquidistan-
 tes ad inæquales angu-
 los interfecet.

De horizonte.

Horizon uerò cir-
 culus est, qui conspe-
 ritam mundi partem ab
 inconspicua dirimit.
 Itaque in duas partes
 uniuersam sphaeram se-
 cat, ut alterum hemi-
 sphaerium supra ter-
 ram

γλῶσσοι ἀκλαμαβάνεασι, ἡ-
 μισφαίριον ἢ ὑπὸ γῆν.
 εἰς ἡ ὀρίζοντες δύο, εἰς
 ἢ ὁ αἰθέριος, ἕτερος ἢ ὁ
 λόγῳ θεωρητός. αἰθέριος
 ἢ ὁ δὲ ὀρίζον ὁ ὑπὸ
 τῆς ἡμετέρας ὀφθαλμοῦ περι-
 γραφόμενος ἢ τῆς ἀπ-
 τὸρματισμοῦ τῆς ὀρέσε-
 ως, ὡς ὁ μέγιστος τῆς διά-
 μέτρου ἔχειν σταδίων δι-
 σχιλίων. ὁ ἢ λόγῳ θεωρη-
 τὸς ὀρίζων δὲ ἢ, ὁ μέγισ-
 τὸς τῆς ἀπλανῶν ὀρέσεως
 ἀστέρων σφαιρῶν διη-
 κῶν, καὶ διχοτομῶν τὸ
 ὅλον κόσμον. ὁ ἢ τῆς πᾶ-
 σαν ἢ χώρων καὶ πόλιων
 ὁ αὐτὸς δὲ ἢ ὀρίζων,
 ἀλλὰ πρὸς ἢ τῆς αἰθέρι-
 οῦ γαλιῶν ἢ τῆς σταδίων
 τετρακοσίας ὁ αὐτὸς ὀρι-
 ζὼν διαμένει, ὡς τε καὶ τὰ
 μέγιστα

ram, alterum sub ter-
 ra relinquat. Est ue-
 rò horizon duplex,
 alter qui sensu usur-
 patur, alter qui sola
 ratione percipitur. Er-
 go sensibilis horizon
 est, qui à nostro vis-
 su in termino visionis
 circumscribitur. Hic
 adeò non amplius du-
 ùm milium stadiorum
 dimetientiã habet. Qui
 autem ratione perci-
 pitur, ad fixarum stel-
 larum sphaeram per-
 tinet, mundum que to-
 tum in duo secat. Nec
 uerò per omnem tra-
 ctum urbem ue idẽ ho-
 rizon est, sed sensu i-
 dem quadringētis fere
 stadijs manet, quo fit, ut
 dierum

μεγέθη τῶν ἡμερῶν, καὶ τὸ
 κλίμα, καὶ πάντα τὰ
 φαινόμενα τὰ αὐτὰ
 ὁρατά. πλεόνων ἢ
 σταδίων γινομένων καὶ
 τῆς πρὸς ἀλλήλων τῆς οἰκί-
 σεως, ἑτέρως ὀρίζων γί-
 νεται καὶ τὸ κλίμα ὁρα-
 τήρων, καὶ πάντα τὰ
 φαινόμενα μεταπίπτει.
 ὁ δὲ μάλιστα γὰρ πλεονα-
 ραγαγῶν τῆς οἰκίσεως
 τῆς ὑπὲρ τετρακοσίας
 σταδίων, ὁραταὶ βαυ-
 αὶ καὶ τῆς πρὸς ἀρκτου
 μεσημβρίαν τε πάρο-
 δον. τοῖς μὲν γὰρ ἑσθί-
 ον καὶ τῆς πρὸς ἀρκτου οἰκί-
 σιν ἀπὸ μυσίων σταδίων
 ὑπάρχουσιν, ὁ μὲν ὀρί-
 ζων ὁρατός, τὸ ἢ κλί-
 μα τὸ αὐτό, καὶ πάντα

dierum longitudo, &
 clima, & apparentia
 omnes eadem sibi con-
 stent. Aucto uero sta-
 diorū numero, pro ha-
 bitationis diuersitate
 horizon, clima, omnes
 deniq; apparentiae mu-
 tantur. Conuenit ta-
 men, ut habitationis ni-
 tra quadringēta stadia
 mutationem ad austrum
 boream uel accipiamus.
 Siquidem qui eundem
 aequidistantem inco-
 lunt, in quamlibet me-
 gno stadiorum nume-
 ro horizonta quidem
 diuersum habent, cli-
 ma uero idem, & appa-
 rentias omnes similes.
 Dierum tamen exitus

τὰ φαινόμενα παραπλήσια, αἱ μάλιστα ἀρχαί
 καὶ τὴ

κὴ τελευτᾶ αἰ τῆ ἡμε-
 ρῶν ὅχ ἅμα πᾶσιν ἔ-
 σονται τοῖς ὕδι τῶ αὐτοῦ
 πρὸ ἀλλήλων οἰκᾶσι. κἢ
 ἢ τῆ πρὸς τὸν λόγον ἀ-
 κριβείαν, ἅμα τῶ σιγ-
 μιᾶσαν πᾶροσθον γίνε-
 σθαι καὶ ὁποιοῦν μί-
 ρος τῆ κόσμου, μεταπί-
 πτεῖ κὴ ὁ ὀρίζων, καὶ τὸ
 ἔγκλιμα, κὴ πάντα τὰ
 φαινόμενα διάφορα. ὁ
 κατὰ γράφετῆ ἢ ὀρίζων
 γνῆ ταισ σφαιραῖσ διὰ αἰ-
 τῶν τῶ αὐτοῦ. ὅτι οἱ ἄ-
 λοιποὶ κύκλοι πάντες
 φερομένω τῆ κῆλα ἀπ᾽
 αὐτῶν ὕδι τῶν δὴ
 σιγ, συμποδιστέφοντῆ
 κὴ αὐτοὶ τῆ τῶ κόσμου
 λινῆσι. ὁ δὲ ὀρίζων ὁδὴ
 φύσει ἀκίνητος, τῆ αὐτῆ
 τᾶξιμῶσ φυλάττωσ
 παντός.

initiaq; haudquaquam
 his qui eundem equi-
 distantem habitant,
 eodem temporis mo-
 mento euenient. Ve-
 rum si exactæ ratio-
 nis examini stare ue-
 limus, pro quolibet
 puncto, in quavis or-
 bis parte mutati situs
 Horizon, clima, &
 apparentiæ omnes e-
 uariant. Horizon ue-
 rò ea ratione in sphae-
 rarum descriptionem
 non adhibetur, quòd
 reliqui circuli om-
 nes ab ortu ad occa-
 sum circumactò mun-
 do unà rapiuntur.
 Horizon suapte na-
 tura quietem amat, eo-
 dem semper seruato
 sita.

παντός. εἰ ἐν κατὰ γρά-
φοντο οἱ ὀρίζοντες γύ-
ρω τῆς σφαιρακῆς, σφαιρο-
μένων αὐτῶν συνέβαινε
ἀντὶ τῶν ὀρίζοντα κινῆσθαι,
καὶ ἡ γῆ κενεφλῶ ποτε
γίνεσθαι, ὅπερ ὀδὴν ἀδύ-
νατον, ὅτι ἀλλοθίου τῶν
σφαιρικῶν λόγῳ. ὑπὸ
μὲντοι γὰρ τῆς σφαιρικῆς
βίαις ἢ τῶν ὀρίζοντων
θέσης κατανοεῖται.

Ἐπεὶ τῶν μεσημβρι-
νῶν κύκλων.

Μεσημβρινός δὲ ὄσθι
κύκλος, ὁ διὰ τῆς ἡμέρας
μέσων καὶ τῆς νύκτος
κενεφλῶ σημείῳ γραφό-
μενος κύκλος. ἐφ' ὃ
γινόμενος ὁ ἡλίου τὰ
μέσση τῶν ἡμερῶν καὶ
τὰ μέσση τῶν νυκτῶν
ποιεῖται. καὶ ὅτι
δὲ ὄσθι

situ. Si ita horizon in
sphaeras adderetur, cir-
cumactis ijs, etiam eum
moueri, et nonnun-
quam supra uerticem
esse accideret. Id quod
certè tum captum om-
nè superat, tum à spha-
ræ ratione abhorret.
Verùm non incommo-
dè situs eius ab alueo,
in quo sphaera reuolui-
tur, intelligi solet.

De meridianis cir-
culis.

Meridianus circulus
est, qui per mundi po-
los et punctum quod
nobis supra uerticem
eminet, ducitur. In-
quem cum sol incidit,
medios dies, mediasq;
noctes efficit. Hic etiã
circulus

οὐδὲ ὅταν ὁ κύκλος ἀκίνητος
 ᾖ ἐν τῷ κόσμῳ, ὅτι τῆς
 αὐτῆς τάξεως διαφυλάσσων
 ἐν ὅλῃ τῆς τοῦ κόσμου
 περιγραφῆς. ὁ κύκλος γὰρ
 καταγράφεται ὅτι ὁ κύκλος
 ἐν ταῖς κατασκευαῖς σφαιραῖς
 διὰ τὸ κινῆσθαι ἐν κινήσει
 ἐπιπέδῳ μεταπίπτει. ἀλλὰ
 πρὸς μὲν τὴν αὐθιγὴν ἡμε-
 ροσίαν ὁ αὐτὸς μεσημβρινός
 διαμένει. πρὸς δὲ τὴν γὰρ
 λόγῳ ἀκρίβειαν, ἅμα ὅταν
 τὴν παραστάσιν γίνεσθαι
 πέραστος, ἢ πρὸς ἀνατολήν,
 ἢ πρὸς δύσιν, ἢ τὸν γὰρ
 γίνεται μεσημβρινός. ἢ
 γὰρ πρὸς ἀρκτοῦ καὶ μεσημβρινῶν
 πέραστος, καὶ

circulus, immotus in mundo est, uno eodemque in tota mundi uertigine seruato positi. Nec in sphaeris, qui astris insigniuntur, adscribitur, quod ὅτι immotus sit, ὅτι nullam mutationem recipiat. Sed (quod sensu usurpari possit) trecentis ferè stadijs idem meridianus manet. Rationis tamen scrupulosiore indagine ad quemuis gressum, qui ortum uersus occasum uel dirigitur, nouus meridianus notatur. Ad austrum enim boream uel quantum progrediar,

ὡὰν μεταξὺ μυρίασι
 διοι ὑπερέχουσιν, αὐτὸς
 κλίει μεσημβρινός. καὶ
 δὲ τὴν ἀπ' ἀνατολῆς
 πρὸς δύσιν πᾶροισιν,
 εἴτε φθῶν μεσημβρινῶν.

Περὶ γαλακτικῆς κύκλου.

Λοξὸς δὲ ὄστι κύκλος,
 καὶ ὁ τῆς γάλακτος. ὅτος
 μὲν ἐν μέζονι πλάτει
 λελόξωται τῷ τροπικῷ
 κύκλῳ, συνέσηκε δὲ ἐκ
 βραχυμερίας νεφελῶσι
 δῖος, ὧ ἐστὶν γὰρ τῷ κόσ
 μῳ μόνος θεωρητός. ἔχ
 ὄνεται δὲ αὐτῆς τὸ πλά
 τος, ἀλλὰ καὶ μὲν πῶς
 μέρη πλατύτερος ὄσιν,
 καὶ δὲ πῶς στενότερος,
 δὲ ἢν αἰτίαν γὰρ ταῦς
 πλείους σφαιραῖς δὲ
 λαμπροῦται ὁ τῆς γά
 λακτος κύκλος. ἐστὶ δὲ
 καὶ ὅτος

etiam si decem milium
 stadiorum intervallum
 intersit, idem meridia
 nus servatur: cum ab
 ortu ad occasum itur,
 mutatur.

De lacteo cir
 culo.

Obliquus etiam est
 lacteus circulus.
 Hic itaque supra tro
 picos obliquatus cer
 nitur. Constat autem
 ex tenui nebulosa sub
 stantia. Unus certe cœ
 lestium circulorū con
 spicius: nec certa lati
 tudine definitus, sed
 aliqua sui parte latio
 re, aliqua angustiore,
 quo minus equidem in
 plerisque sphaeras ad
 scribi solet. Est autem

κινῆς

Ἐστὶ δὲ τῶν μεγίστων κύκλων. μέγιστοι γὰρ οὗτοι σφαιραεὶς λέγονται κύκλοι, οἱ τὸ αὐτὸ κέντρον ἔχοντες τῆς σφαιραεὶς. εἰσὶ δὲ ἡ μέγιστοι κύκλοι ἐπὶ τῆς ἰσημερινῆς, ζωδιακῆς. καὶ ὁ δὲ διὰ μέστων τῶν ζωδίων, ὁ δὲ διὰ τῶν πόλων, ὁ δὲ καθ' ἑκάστην ὀρθοκλινοῦ ὀρίζων, ὁ μεσημβριῶν, ὁ Ἐξυάλακτος.

Περὶ τῶν πέντε ζωνῶν.

Ἡ δὲ συμπάσις ἐπιφανεία σφαιροειδὴς ὑπάρχει, διακεῖται εἰς ζώνας πέντε. δύο αὐτῶν μὲν αἱ πόλοι καὶ πόλος. πορρωτάτα δὲ καὶ μεναι τῆς ἑλίξ τῆς ὀρίζων κατεψυγμένα λέγονται, καὶ οἰκῆτοι διὰ τὸ ψυχρὸν εἶναι, ἀφορίζονται δὲ

in usè numero maximo rû circularū: quippe cū maximi circuli in sphaeris dicantur, quibus idē centrū cū sphaera est. Sūt porro maximicirculi septem: Aequator, Signifer, qui per media signa ducitur, qui per polos ducitur, cuiusq; habitationis Horizontus, Meridianus, Lacteus.

De quinque zonis.

Totius terræ superficies sphaerica est, & dividitur in Zonas quinque. ex quibus duæ sunt quæ circa polos describuntur: frigida dicta, quod maxime absunt à solis orbita. Eadem ob frigoris iniuriã parum habitata. Determinan-

c tur

τῆς ἡμετέρας ἀρκτικῶν
 πρὸς τὸς πόλους. αἱ δὲ
 τῶν ἡμετέρας, συμμέτρως
 ἡμέραιαι πρὸς τῆς
 ἡλίου παράδοιο, ἐν κραι-
 τει κολοῦνται. ἀφορίζον-
 τῆς ἡμετέρας ἡμετέρας τῆς
 κόσμου ἀρκτικῶν κῆ-
 τικῶν κύκλων, μετα-
 ξὺν ἡμέραιαι αὐτῆς. ἡ δὲ
 λοιπὴ, μίση τῆς πλειονο-
 μείων, κέμειν ἡ ἐπ' αὐ-
 τῆς τῶν ἡλίου παρά-
 διοι διακεκαμμένη κα-
 λείται. διχοτομεῖται δὲ
 αὐτὴ ἡμετέρας τῆς γῆς
 ἰσημεριῶν κύκλου, ὅς
 καλεῖται ἡμετέρας τῆς
 κοίτης μεριῶν κύκλου.
 τῆς δὲ ἡμετέρας δύο
 ζωνῶν, ἡ ἡμετέρας τῆς
 κατ' ἡμᾶς οἰκούμενη κα-
 τικῆσιν, συμβέβηκεν,
 ἡμετέρας

tur autē polos uersus
 arcticis circulis. Quæ
 uero post has deinceps
 habentur, quod medio-
 criter ad prætereun-
 tem solem sunt sitæ,
 temperatæ appellan-
 tur: habētq; in cæli li-
 mites, arcticos, tropi-
 cosq; circulos, quibus
 interiacent. Reliqua,
 quæ inter memoratas
 quatuor medium lo-
 cum tenet, quod sub
 ipso solis transitu ia-
 cet, torrida nuncupa-
 tur: à terrestri æqua-
 tore in duas partes di-
 uisa. Is porro sub mun-
 di æquatore porrigi-
 tur. Sed ex tempera-
 tis altera à nostri orbis
 hominibus incolitur,
 ipsa

ἴδι Ἄ τὸ μῆκος ὄσα ὡς
 ἔγγιστα πρὶ δέκα μυρια-
 ἄδας σταδίων, ἴδι ἦ τὸ
 πλάτος ὡς ἔγγιστα τὸ
 ἡμισυ.

Περὶ τῶν κατεστηγυ-
 μένων ζωδίων.

Τὰ κατεστηγυμένα ζω-
 δία διαίρεται εἰς μέρη
 τρία. ἃ Ἄ ἢ αὐτῷ ἴδι τῷ
 ζωδιακῷ κύκλῳ κείτῃ,
 ἃ ἦ λέγεται Βόρεια, ἃ δὲ
 πρὸ παραγορεύεται νότια.
 τὰ Ἄ ἢ ἴδι τῷ ζωδια-
 κῷ κύκλῳ κείμνα, ὅτι
 τὰ εἰ ζωδία, αὐτὰς ὀνο-
 μασίας πρὸς ἡ καμυ-
 γῶ ἄλλοις. καὶ γὰρ τοῖς εἰ
 ζωδίοις. ἂν ἐξ ἄλλοις διὰ
 τὰς ἐπ' αὐτοῖς γινόμενας
 ἐπισημασίας, ἰδίας
 πρὸς παραγορίας ἠφισμένοι εἰσὶν. οἱ Ἄ ἢ ἴδι τῷ τὰ ἄρ-
 ἴδι τῷ νότῳ αὐτῷ κείμνοι ἄλλοις, τῷ ἀριθμῷ ἐξ,

ipsa longa propè cen-
 tum milibus stadiorū,
 lata ferè dimidio.

De signis caelestibus.

Signa stellis insignita
 diuiduntur in partes tres.

Quaedam enim in signi-
 fero locata sunt, quae-
 dam septentrionalia uo-
 cantur, quaedam australia.

Quae itaque in signifero
 sita sunt, duodecim ani-
 malia sunt, quorū no-
 menclaturas alibi dixi-
 mus. In ijs duodecim
 stellae quaedam sunt, quae
 ob quosdam quas referunt
 notas, proprias appel-
 lationes meruerunt. Si-
 quidem sex numero quae
 in tauri dorso uisunt,

καλῶν) πλειάδου. οἱ Pleiades nominantur.
 δὲ ὑπὸ τοῦ Βακράντος τοῦ Quinque uerò quæ in
 ταύρου κείμενοι ἀστέρες, capite tauri cernuntur,
 τὸν ἀφιδμὸν καὶ αὐτοὶ εἰ Hyades dicuntur. Stella
 ἑκαλῶνται ὑάδου. ὁ δὲ la uerò quæ pedes ge-
 πρῶτος ὀνομαζόμενος τῆ ποσειδῶν minorū præcedit, Pro-
 τῆ διδύμων ἄστῆς, πρῶ pus, quasi præpes, no-
 σαγορδύεται πρόπυς. οἱ catur. Quæ uerò in
 ἢ γὰρ τῶν καρκίνων νεφε Cancro nubeculâ refe-
 λου δὲ συσροφῆ ἕοικὸ rūt, Præsepe uocāt. At
 τὸν, καλῶνται φαλτνη. duæ quæ iuxta præse-
 οἱ ἢ πλησίον αὐτῆ δύο pe collocatæ sunt, Asel-
 ἀστέρες κείμενοι, ὄνοι li dicuntur. Prænitens
 προσαγορδύονται. ὁ ἢ γὰρ autē sidus quod in cor-
 τῆ καρδίας τῆ λέοντος de leonis notatur, simili-
 κείμενοι λαμπρὸς ἀ- cū loco nomine leonis
 σῆς, ὀμονύμως τῶν τό- cor dicitur: à nōnullis
 πρῶτον ὁ κείναι, καρδία regia stella, q̄ qui sub
 λέοντος προσαγορδύε- ea nascūtur, regiam na-
 ται, ὑπὸ δὲ τινῶν βασι- tiuitatē sint nasci. Sed
 λίσκος καλεῖται, ὅτι διο quæ in uirginis summa
 κῶσι οἱ πόδι τὸν τόπον τῆ- του γυμνομένοι, βα-
 σιλικὸν ἔχουσιν τὸ γυμνάσιον. ὁ δὲ γὰρ ἄκρα τῆ
 ἀριστερῆ

ἀριστερᾶ χειρὶ τῆς πύθης.
 να κείμην ὁ λαμπρὸς
 ἀστὴρ, σάχους πλοσαγο-
 ρδύεται. ὃ δὲ πρὸς τῆς δε-
 ξιάς τῆς πύθης πρὸς
 γὰ κείμην ἀστερίσκος
 πρὸς γυντὴς ὀνομάζε-
 ται. οἱ δὲ γὰ ἀκρὰ τῆ
 δεξιᾶς χειρὶ τῶ ὕψος,
 χὸς πρὸς ἀστὴρ ἀστὴρ,
 καλπὴ καλῶνται. οἱ
 δὲ ἀπὸ τῆς ὑψώων με-
 ρῶν τῆς ἰχθύων κατὰ
 τὸ ἐξῆς κείμενοι ἀστέ-
 ρες λίνου πλοσαγορδύ-
 ονται. εἰσὶ δὲ γὰ μὲν
 τῶ νοτίῳ λίνῳ ἀστέ-
 ρες θ. γὰ δὲ τῶ βορείῳ
 λίνῳ ε. ὃ δὲ γὰ ἀκρῶ
 τῶ λίνῳ κείμην ὁ
 λαμπρὸς ἀστὴρ σὺν-
 δεσμος πλοσαγορδύ-
 εται. βορεία δὲ ὄση,
 ὅσα

sinistra manu hæret,
 fulgida sanè stella, spi-
 cam nominat. Stellula
 uero quæ iuxta uirginis
 dextrâ alâ figitur, Pro-
 trigetes dicitur. At qua-
 tuor stellæ, quæ in sum-
 ma Aquarij dextra ui-
 suntur, Vrnæ nomē ha-
 bent. Quæ uero à pisci
 um caudæ partib. sitæ
 deinceps sunt, græcè lî-
 ni, latinè lineæ, uel, ut
 quibusdâ placet, lineo-
 læ nuncupantur. Sunt
 itaque in austrina lineæ
 stellæ nouē, in septētri-
 onali quinç. Sed præ-
 fulgens sidus, quod in
 summa lineæ cōspicitur
 græcè syndesmos, lati-
 nè nodus nuncupatur.
 Septentrionalia sunt,
 c 3 quæcumq;

ὄρα τ̄ τ̄ ζωδίων κύκλῳ μαεῦσ; ad septentrio
 πρὸς ἀρκτὺς κείτ; ἔσι nem signiferi suum ha
 δὲ τὰ δὲ. ἢ μεγάλη ἀρ- bēt. Sunt autē hęc · Vr
 κτ̄, ἀρκτὺς ἢ μι sa maior. Vrsa minor.
 κρά. Δράκων, ὁ δὲ τ̄ τ̄ Draco, qui inter Vrsas
 ἀρκτῶν, ἀρκτοφύλαξ. locatur. Arctophylax.
 σέφαν̄. ἢ γόνασιμ. Corona. Engonasin.
 ὄφιδ̄χ̄. ὄφισ. λύρα. Serpētarius. Serpēs. Ly
 ὄρνις. οἰσός. ἀετός. δέλ ra. Avis. Sagitta. Aq
 φισ. πρὸ τὸ μῆ ἵππου, la. Delphinus. Proto
 κτ̄ ἵππαρχοῦ ἵππος. me hippī, hoc est prior
 κηφύς. καοσιέπεια. equi portio, iuxta Hip
 ἀνδρομέδα. πρὸ βύς. parchū equus. Cephē
 ἠνίοχ̄. δελτωτόμ. κη us. Cistepeia. Andro
 ὄνσερον κατεσκευά με meda. Perseus. Auriga.
 ν̄, ὑπὸ Καλλιμά- Deltoton. et qui postea
 χου Βερενίκης πλὴ a Callimacho in astr
 καμ̄. πάλιν δὲ κεί relati⁹ est, Berenices cri
 ἢ τούτοις αἰσῆρες τι nis. In hīs rursus stella
 νῆς, ἰδίαις ἔχουσι πρὸ quaedā, ob notas quas
 σιγοείας δὲ τὰς ὀλο- dam integras, quas in
 χερεῖς ἐπ' αὐτοῖς γινῶ se cōtinēt, proprias ap
 μνάς ἐπισημασίας. pellationes sunt sortita.

ὁ μὲν

Nam

ὁ μὲν γὰρ ἀνὰ μέσον τῆς
 σκελῶν τῆς ἀρκτοφύλα-
 κος κείμενος ἐπίσημος
 ἀστὴρ, ἀρκτῶρος ὀνομά-
 ζεται. ὃ δὲ πρὸς τῆς λύρας
 κείμενος λαμπρὸς ἀ-
 στήρ, ὁμονύμως ὄλω τῶ
 ζώδιω λύρα πλοσαγο-
 ρδύεται. οἱ δὲ γὰρ ἀριστερᾶς
 ἄκρας χειρὶ τῆς πρὸς ἑως
 κείμενοι ἀστέρες, γοργό-
 νιοι καλεῖνται. οἱ δὲ γὰρ
 ἄκρας τῆς δεξιᾶς χειρὶ τῆς
 πρὸς ἑως κείμενοι ἀσε-
 εῖσιν πυκνοὶ καὶ μι-
 κροί, εἰς τῆς ἀρκτῶν κα-
 τασκρίζονται. ὃ δὲ γὰρ τῶ
 δυνάμει ὡμοῦ τῆς ἡνιό-
 χου κείμενος λαμπρὸς
 ἀστήρ, αἰετὸς πλοσαγορδύ-
 εται. οἱ δὲ γὰρ ἄκρας τῆς αὐτῆς
 χειρὶ ἀστέρισιν ἑξ ἑξ ἑπιφοι-
 καλῶν δὲ νότια δὲ ὄσιν
 ὅσα

Nā in signe sidus, quod
 supra media Arctophy-
 lacis crura iacet, Ar-
 cturus appellatur. Cla-
 ra autem stella, quæ iu-
 xta Lyrā posita est, toti-
 us signi nomine Lyra di-
 citur. Quæ uero in
 Persei summa sinistra
 spectatur, Gorgoneæ
 nomē habet. Sed quæ
 in summa eius dextra
 notatur, stellulæ certè
 crebræ paruaeq; falcē
 conficiūt. At illius si-
 dus, quod i aurigæ sini-
 stro humero cernimus,
 Caprā nominam⁹. Du-
 as uero exiguas stellas
 quæ in summa eiusdem
 aurigæ manu signi-
 gūtur, Hædos dicimus.
 Austrina signa sunt,
 c 4 quæcunq;

ὅσα τῶν ζῳδίων κύ-
 κλῶ πρὸς μεσημβρίαν
 κείτου. ἔσι δὲ τὰδε·
 ὠρίων. προκύων. λα-
 γῶς. ἀργώ. ὕδρῳ.
 κρατήρ. κόραξ. κύν-
 ταιρῳ. θηρίου, ὃ κρα-
 τεῖ ὁ κύνταιρῳ. θυρ-
 σολόχῳ, ὃν κρατεῖ ὁ
 κύνταιρῳ. θυμιατή-
 ριον. νόπῳ ἰχθῦς.
 κῆτῳ. ὕδωρ, τὸ ἀπὸ
 τοῦ ὕδροχόου. ποτα-
 μὸς ὁ τοῦ ὠρίωνῳ. νό-
 πῳ σέφανῳ, ὑπό-
 πινωρ δὲ ἔρανίσκῳ
 προσαγορευόμενῳ,
 κηρύκιον καὶ ἵππαρ-
 χον. πάλιν δὲ καὶ γὰρ
 τῶν πέντε ἀστέρες
 ἰδίας ἔχουσι προσηγο-
 ρίας. ὁ μὲν γὰρ γὰρ τοῦ
 προκύωνι ὡρ λαμπρὸς
 ἀστὴρ,

quæcūq; ad meridia-
 nē signiferi partē sunt
 posita. Eorum nomina
 hæc sunt· Orion. Pro-
 cyon. Lepus. Argo. Hy-
 dra. Cratera. Coruus.
 Cētaurus. Fera, quā cē-
 taurus tenet. Thyrsolo-
 chus quē cētaurus præ-
 fert. Thuribulū. Austrin-
 nus piscis. Cetus. A-
 qua quæ ab aquario fun-
 ditur. Flumen quod ab
 Orione defluit. Austr-
 lis corona, quā nōnulli
 uraniscū uocauerunt, ac
 si à cælo diminutiuum
 declines: Ἐ iuxta Hip-
 parchū caduceus. In his
 quoq; stellæ quædam
 propria sibi nomina uē
 dicauerunt: quippe lucida
 stella quæ in Procyone
 cernitur,

ἀσῆς, πρὸ κύνων καλεῖται. ὁ δὲ γὰρ ἑστὶ σῶμα τι τὸ κινῶς λαμπρῶς ἀσῆς, ὃς δοκεῖ τινὲς πίτασι μὲν καυμάτων ποιῆν, ὁμωνύμως ὅλων ἑστὶ ζωδίων, κύνων πρὸ ἀγορῶν βέταται. ὁ δὲ γὰρ ἀκρῶς ἑστὶ πηλολίω ἐν ἀργῶς κέμενος λαμπρῶς ἀσῆς, κένωβηθὸν ὀνομάζεται. ὅτι μὲν γὰρ ῥόδιον μάλιστα θεῶν ῥητός ἐστιν, ἢ παντελῶς ἀφ' ὑψηλῶν τόπων ὀρατός. γὰρ ἀλεξάνδρεια δὲ ὅτι παντελῶς ἀφανής, σχεδὸν δὲ τέταρτον μέρος ζωδίου δὲ ἀπὸ τῆς ὀρίζοντος μετ' αὐτοῦ εἰσμηδίου φαίνεται.

Τέλος τῆς τῆς Γρό-
κλα σφαίρας.

cernitur. Procyon appellatur. Quæ uerò in ore canis conspicuo splendore aspicitur, quodq; æstius incrementa secum asferre putatur, canis eodem, quo totum signum, nomine cēsetur. At sidus quod in summo Argus gubernaculo fulget, Canobus nominatur. Hic in Rhodo ægrè conspicitur, aut certè ab editis locis. In Alexandria uerò prorsus non cernitur: utpote uix quarta signi portione supra horizontem extante.

Finis Procli
Sphaerae.

ς ς ΚΛΕΟ.

ΚΛΕΟΜΗΔΟΥΣ

κωνδικῆς θεωρίας

μετεωρολογίας

βλίου α.

CLEOMEDIS

circularis inspectionis
meteororum Liber I.Georgio Valla Pla-
centino inter-
prete.

ΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
 πολλαχῶς λε-
 γομένῳ, ὁ νῦν
 ἡμῖν λόγος γίνεσθαι
 ποδὶ τοῦ ἡλίου δια-
 κόσμῳ ὄντι. ὅν ὄρι-
 ζονται ἄνω· Κόσμος
 ὅστις σύνθετος ἐστὶν
 ἐκ γῆς, ἐκ τῆς αἰθέ-
 ρος φύσεως. ὅστις ἅπαντα
 μὲν τὰ σώματα ἐμπρι-
 εχει, ἃ δὲνός ἀπλῶς ἐ-
 κτός αὐτοῦ ἐκείνου,
 ὡς γὰρ ἑτέροις δείκνυται.
 οὐ μὲν ἀπειρός τε, ἀλλὰ
 πεπερασμένον ἐ-
 στί. ὡς ἄρα διήλου ἐκ-
 τὸς ἡλίου φύσεως αὐτοῦ
 διακρίσθαι. ἀπέρος μὲν
 γὰρ

CVM mundus mul-
 tis dicitur mor-
 dis, de mundana elegan-
 tia nunc omnis nostra
 futura est oratio. Mun-
 dus est ex caelo, terra-
 que, nec non naturis,
 quae eis comprehendun-
 tur, opificiū. Is corpora
 cuncta comprehendit,
 nec extra ipsum (quem
 admodum alibi demon-
 stratur) prorsus quic-
 quam est. Nō infinitus,
 sed definitus esse hinc
 facile comprobatur, &
 natura ipsum admini-
 stre: nec fieri possit, ut
 infinitū

γὰρ ἔδενός φύσιν εἶναι
 δυνατόν. Δεῖ γὰρ κα-
 τακρατέω τῆς φύσιν,
 ἔτινός ὄσιν. ὅτι δὲ φύ-
 σιν ἔχει τῆς διοικῶσα
 αὐτὸν, γνώριμον. πρῶ-
 τῳ μὲν, ἐκ τῆς τάξεως
 τῆς ἑνὸς αὐτῶν μερῶν. ἑ-
 πέτα ἐκ τῆς γινομέ-
 νων τάξεως. τρίτῳ, ἐκ
 τῆς συμπαθείας τῶν ἑνὸς
 αὐτῶν μερῶν πρὸς ἄλ-
 ληλα. τέταρτον, ἐκ τῆς
 ἑκάστη πρὸς τι πεποιθ-
 ῶς. καὶ λοιπὸν, ἐκ τοῦ
 πάντα μεγαλεφλα-
 σιάτας παρέχεσθαι τὰς
 χρείας. ἀπόρρητα καὶ τῆς
 ὑπὲρ μέρους φύσεών ἐστιν,
 ὡς φύσιν ἔχων ὁ κόσ-
 μος τῆς διοικῶσα, αὐ-
 τὸς μὲν πεπρόσασαι. ἀ-
 ναγκαῖον. Τὸ δὲ ἐκ τῶν
 αὐτῶν

infiniti ulla sit natura.
 naturam siquidē cuius
 est, oportet imperare.
 Quod uerò ipsum na-
 tura administret, hinc
 facile datur intelligi.
 Primo ex eīus partium
 serie, deinde ex pro-
 creatorum ordine: ter-
 tio ex cōmuni ad se in-
 uicem partium, quæ in
 ipso includuntur, offe-
 rtione: quarto quod ad
 aliquid sint singula pro-
 creata, et deniq; quod
 omnia in usus commo-
 diſsimos cedant, quæ
 peculiaris, et suarum
 singula sunt natura-
 rum. Et perinde cum di-
 ſtinctam naturam ha-
 beat, ipsum terminatū
 esse necesse est. Extra
 ipsum

αὐτῷ κενόν ὄσιν, ἀπὸ
 παντός μέρους εἰς ἅπει-
 ρον διήκον. τὸτα δὲ,
 ἢ μὲν ὑπὸ σώματι
 κατεχόμενον, τόπου
 καλεῖται. ἢ δὲ μὴ κα-
 τεχόμενον, κενόν αὖ-
 εἰν. ὅτι δὲ μὲν κενόν,
 διὰ βραχέων ὑπομνή-
 σουμεν. πᾶν σῶμα,
 ἐν τινι εἶν, ἀναγκά-
 σον. ὅσο δὲ γὰρ ὄσιν, τὰ
 κατέχοντ' αὐτῷ
 πεπληρωτότ', ἔτε-
 ρον εἶν δ' εἰ, ἀσώματον
 ὄν, καὶ οἶον ἀναφές.
 πῶς ἔν τοιαύτῳ ὑπό-
 στασι, οἷον τ' αὖ ὄσαν
 διέχεσθαι σῶμα καὶ
 κατέχεσθαι, κενόν εἶν
 φανερόν. ὅτι δὲ ἐν τινι
 τοιαύτῳ τὰ σώματ' αὖ
 ὄσιν, μάλιστα ἰδί τῶν
 ὑδά-

ipsum uero inane un-
 que in infinitū profluit.
 Huius quod quidem ē
 corpore cohibetur, lo-
 cus nuncupatur: quod
 autē nō cohibetur, ina-
 ne. Quod uero sit ina-
 ne, paucis explicabi-
 mus. Omne corpus in
 aliquo esse necesse est.
 Id aut in quo est ipsum
 occupās & complet's a-
 liud esse ac planē incor-
 ruptū oportet, & tanq̄
 sub tactum non cadēs.
 Huiusmodi profecto su-
 bstantiam lociq; natu-
 ram, qualiscūq; sit, cor-
 pus admittere & cohi-
 bere, & inane esse pro-
 fitemur. Quod porro
 in eiusmodi aliquo sint
 corpora, præcipuē in
 aquis,

ὑδατῶν, καὶ πάσις τῶν
 ὑγρῶν ὁμοίαις, πάρισιμ
 ὄραμ. ὅπῃ ὅταν γὰρ ἐκ
 σκόδους, ὑγρὸν ἔχοντος
 καὶ στερεοῦ τι γινώσκῃ
 σώμα, ἀρωμλεῖ τὸ στερε-
 οῦ, συμπιπῆς τὸ ὑδαρ
 ὑδρὶ τὸν τῷ ἄζυμυλῶς τὸ
 πομ. καὶ ἐκ ἐπιπέδου αὐτῆ
 ἕξαρσις αὐτῷ φαίνεται,
 ἀλλὰ ἐλατῆρον, ὅσον τῷ
 ἄζυμυλῶς τὸ μέγεθος
 ἢ. καὶ πάλιν, αὐτὸς πε-
 πληρωμένον ὑγρὸν σκόδι-
 ος, στερεόν τι ἐμβληθῆ,
 τοσούτου ὑπόρχεῖται τῷ
 ὑγρῶ, ὅσος ὅτι ὁ τῷ ἐμ-
 βληθῆντος στερεῶ ὄγκος,
 ἐκ αὐτῶ τῶς συμβαί-
 νοντος, εἰ μὴ ἐπιπνιγὸν
 ὑγρὸν ὑπῆρχε, πε-
 πληρωμένῳ ὑπὸ αὐτῶ
 καὶ οἶον τε ὄντι ὑπὸ σώ-
 ματος

aquis, & omni humida
 essentia, nobis par est
 intueri. Cum enim ex
 vase humorem conti-
 nente, solidum que ali-
 quod in se corpus, &
 solidum sustulerimus,
 collabitur aqua in sub-
 lati locum, neque am-
 plius hæc apparet ele-
 uatio, sed minor, quan-
 ta sublatae rei fuerit
 magnitudo. Rursusq;
 si in vas humore re-
 pletum, solidū aliquod
 immittatur, tantum hu-
 moris exundat super-
 flui, quantus solidi tu-
 mor fuerit iniecti. Ne-
 que id accideret, nisi
 in aliquo humor ipsum
 replens extitisset, &
 qualicumque à corpo-
 re occu-

ματος κατέχευε. τὸ δὲ ὁμοίον κὴ αὐτὸ αἴρῃ
 γίνεσθαι ἵπποληπτόν. κὴ
 γὰρ ὁ αἴρῃ ἐξωθεῖται ἐκ τῆς
 κατεχομένης ὑπὸ αὐτῆς
 τόπου, ὅπου τὸν στερεόν
 καταλαμβάνει αὐτόν.
 ὅταν γὰρ εἰς τὸ σκόδιον
 ἐγχέομεν τι, ἀντιλαμβάνομεθα
 ἐξείοντες τὰ ἐν αὐτῷ πνεύματα. κὴ
 μάστιγα, ὅταν σφρόν
 χαιτο σώμα. κὴ μή κὴ τῆς
 κόσμου αὐτῆς, διασάμει
 θα ἐπινοῶσαι, κὴ κινῶσαι
 μόνον ἐκ τῶν τόπων, ὅν
 νῦν τυγχίνει κ. τειλε
 φώς. ταύτη δὲ αὐτῆς
 μεταβάσει σιωπῆνο
 ἵπποληπτόν γε ἀρλει
 φθίντες τόπον κὴ γνόν
 ὄντα, κὴ εἰς ὅν μετέση
 κατελήμμιον κὴ κατεχομένην ὑπὸ αὐτῆς.

re occuparetur. Idem
 uerò ἔσθ in aëre fieri ex
 istumandum est. is nan
 que ex loco ipsum com
 prehendente extrudi
 tur, cum à solido ali
 quo comprehendetur.
 Cum igitur in uas ali
 quod quippiã infundi
 mus, ex ipso flatum sen
 timus euadentem, præ
 cipuè cū oris fuerit an
 gusti. Enimuerò mun
 dum quoq; ex loco mo
 tum possumus intellige
 re, quem nunc occupa
 uit. Hoc nimirum eius
 transitu telidum com
 prehendemus locū esse
 inane, ἔσθ in quem oc
 cupatum comprehen
 sumiq; à sese transierit,
 ὅτῃ

ὅτι ἂν εἴη κενόν
 πεπληρωμένον. εἰ δὲ
 εἰς πῦρ ἀναλύεται ἢ
 πᾶσα ὄσια, ὡς τοῖς χε
 ρεισάτοις τῶν φυσικῶν
 διοκῆ, ἀνάγκη πλείον ἢ
 μυριοπλασίονα τόπου
 αὐτῆς καταλαμβάνειν.
 ὡσαύτως καὶ τὰ εἰς ἀτμῶν
 ἐκδυμιώμενα τῶν σερρε
 ῶν σώματων. ὁ τοίνυν
 γὰρ τῆ ἐκπύρωσις ὑπὸ
 τῆς ὄσιας ἐκχεομένης κα
 ταλαμβάνομεν τὸ τό
 πος, νῦν κενός ὄσιν. ὁ δὲ
 νόσ γε σώματος αὐτῶν
 πεπληρωκότος. εἰ δὲ
 φήσει τις μὴ γίνεσθαι ἐκ
 πύρωσις, ὁ δὲ πρὸς τὸ
 μὴ εἶναι κενόν γιναντιδ
 του τὸ τοιοῦτον. καὶ γὰρ
 εἰ μόνον ἐπινοήσομεν
 χεομένης τῶν ὄσιαν,
 καὶ

is certe fuerit inane re
 pletum. Quod si etiam
 in ignem omnis resol
 uatur essentia, quemad
 modum in cū dīstributis vi
 sum est Physicis, locum
 plusquā decies millies
 ipsum occupasse neces
 se est, quemadmodū in
 vaporem corpora exha
 lant solida. Qui igitur
 in conflagratione ex ef
 fusa occupatus est es
 sentia, locus nunc ina
 nis est, nullo ipsum
 complente corpore.
 Quod si quis occurrat,
 conflagrationem fieri
 nullam, is inane non
 esse eo modo, minime
 controuersatur: nam
 si profusam modo in
 telligamus essentiam,
 ultraq;

καὶ ἰδί πλείου ἐκτενο
 μέλω, ὁδὸν αὐτῆ
 πρὸς τὴν τοιαύτην ἔ-
 κτασιν ἐμποδίων γῆ-
 ᾧδὸν ἀναμύσ, αὐτὸ αὐ-
 τῶν, εἰς ὃ τῆ ἐπινοία
 χωροῖα ἢ τὴν ἔκτα-
 σιν, κενὸν αὐτὸ εἶναι. ὡς
 πρὸ ἀμέλει καὶ τὸ οὐ
 ἴατεχόμενον ἀπ' αὐ-
 τῆ, κενὸν ὅτι πεπλη-
 ρωμένον. ὁδὸν οἱ λέ-
 γοντες ἔφω τὸ κόσ-
 μος μηδὲν εἶναι, φλυα-
 ρῶσι. αὐτὸ τῶν, ὁ μὴ
 δὲν καλοῦσι, οὐδέ-
 πρὸ χρομῶν τῆ ὁσία
 ἐμποδίων ἀνάστασι
 σῶσαι. ὡς ἐπιλήψι-
 ται πρὸ χρομῶν ἢ ὁ-
 σία. καὶ τὸ εἰκόσιν ἢ
 τὴν χύσιν ἐπιλαμ-
 βανόμενον ἰσὺ αὐτῆ,
 πληρῶ

ultraque protensam, re
 nulla obvia, quae ta-
 lem extensionem possit
 prohibere, id ipsum in
 quod opinione secesse-
 rit, in extensione ina-
 ne fuerit: quemadmo-
 dum si ^{sanct} curae si nunc
 quoque nosse ab ipsa
 occupatum inane com-
 pletum fuerit. Quam-
 obrem nugae aguntur
 qui extra mundum
 nihil esse aiunt. Id e-
 nim ipsum, quod ni-
 hil uocant, ⁱⁿ nullam
ⁱⁿ effusam essentiam con-
ⁱⁿ tra stando poterit pro-
 hibere. Proinde ali-
 cuius ^{aliquid accipere supra} effusa assumi-
 tur essentia, & ab i-
 pso quoduis ^{diuina fide} natura-
 ter comprehensum, ab
 existi-

πληρωθῆσεται ὑπὸ τῆς
 ἐπιλαμβανόντος. καὶ
 γρη῏σεται τόπος, ὡ-
 σπερ ὄζει, κενόν ὑπὸ
 σώματος κατεχόμε-
 νου, καὶ πεπληρω-
 μένου. ὡς ἐν πάλιν
 συλλογῆς ἢ οὐ-
 σίας, καὶ εἰς ἐλάττω-
 να ὄγκου συναγόμε-
 νης, κενόν γρη῏σεται.
 ὡσπερ τοίνυν ὄζει τὸ
 σῶμα δεξιῶν, οὐ-
 τως καὶ τὸ οἶον τε δε-
 ξιάς σῶμα. ὡς δὲ ὀ-
 πρὸς καὶ πληρωθῆσεται
 ἀρλεφθῆσεται ὑπὸ σώ-
 ματος οἶον τε, κενόν
 ὄζει. ἀλλὰ καὶ τοίνυν
 εἰ καὶ λυα ὑπόστασις κε-
 νῆ. ὄζει ἁπλοστάσια
 τῶ ἐπίνοια ἀσώμαστα τε
 καὶ ἀσφῶς ὄζει, καὶ ὄζει
 χῆμα

existimante comple-
 bitur, eius que fiet lo-
 cus, quod est inane,
 a loco occupatum ac
 completum. Id por-
 rō correpta essentia,
 et in aceruum con-
 ducta minorem, fiet
 inane. Quemadmo-
 dum igitur est quip-
 riam quod corpus sus-
 cipiat, ita etiam possi-
 bile est corpus susci-
 pere. Id autem quod
 compleri: planeq; oc-
 cupari a corpore pos-
 sit, est inane. Ali-
 quam itaq; inanis sub-
 stantiam esse neces-
 se est. Est sanè eius o-
 pinatio simplicissima,
 cum sit corporis et
 tactus expers, neque
 figuram

γῆμα ἔχοντες, ὅτε
 γηματοζομλίν, οὔτε
 τι πάχοντες, οὔτε
 ποιῶντες, ἀπλῶς δὲ
 σῶμα λέγεσθαι οἴσιν
 ὄντες. τοιοῦτον δὲ
 ὑπάρχον ἡμερῶν, γῆ
 μὲν τῷ κόσμῳ, ὅδε
 ὅλως ὄσι. διὰ τὸν δὲ ἐκ
 τῶν φαινομένων. εἰ γὰρ
 μὴ συμφυῆς ὑπάρχον
 ἢ τῶν ὅλων ὅσια, ὅτ'
 αὐτὸ ὑπὸ φύσεως οἴον
 τῆν σιωχεσθαι καὶ
 διακείσθαι τὸν κόσ-
 μον, ὅτε τῶν μερῶν αὐ-
 τῶν συμπάθειαι τις αὐ-
 τῆν πρὸς ἀλλήλα, ὅδε
 μὴ ὑφ' ἐνὸς τόπου
 σιωχομλίου τῶν κόσ-
 μου διακείσθαι. καὶ τῶν
 πνύματων μὴ διό-
 λω ὄντες συμφυῆς,
 οἴοντες

figuram habens, neq; fi-
 guratū, nec patientis
 quicquam, neq; faciens
 his, sed simpliciter cor-
 pus excipientis, neque
 existentis. Tale nimi-
 rum est inane. In mun-
 do aut proprus nō esse,
 ex eis quæ apparent, li-
 cet nobis perspicere.
 Nam si non ^{esse} in ^{unio} ^{co-}
 gnita ^{horū} ^{fuisse} essen-
 tia, fieri non potuisset,
 ut a natura continere-
 tur, ac administraretur
 mundus: neque eius
 partium ad se inuicem
 quæ ^{ita} ^{esse} ^{com-}
 municatio, neq; ab uno
 loco, quem mundus
 comprehendat, ^{et} ^{spiri-}
 ritu, ^{qui} ^{omni} ^{fari-}
 am ^{cognatus} non sit,
 potuisset

οἶόντ' αὐτῆν ἢ μὴ ὄραμ
ἢ ἀκούειν. μεταξὺ γάρ
ὄντων λεγωμένων, γνῶ
ποδίζοντο αὐτῆν ἐπ' αὐτῆ
αἰ ἀειδήσεις. τά τε σε-
νόσομα τ' σκδυῶν πε-
ριτρεπόμενα γνῶ τοῖς
ὑδασι, ἐπίμπαντο
αὐτὰ διὰ τ' λεγωμάτων,
τ' ὑδατος ἀνεπιπύον
τος. νωί ἢ ἔ γίνεται τῶ
το. διὰ τὸ πλήρη αἴρος
εἶν αὐτὰ, καὶ ὅσον μὴ
διώαδι ἐκβληθῆναι,
διὰ τὸ ὑπὸ τοῖς ὑδα-
τος ποδίζεσθαι τὰ σώμα
τα αὐτῆ. ἐκ τῆς μυσίας ἔτε
ρα, δ' ἴωρ ὅσον δ' ἴκνυ
ποδὶ ὦρ νῦν λέγειν ἔκ
ἀναγκασίω. γνῶ μὲν τοῦ
κόσμου λεγόντων εἶν ἀδύ-
νατον. ἀριστοτέλης ἢ κῆ
οἱ ἀπ' αὐτῆ ἀειδέσεως, ἔδε
ἔξω

clari vel audiri. inter-
iectis namque inanita-
tibus, ab ipsis sensus
inhiberentur. Angu-
stissimi quoque oris uasa
in aquis subuersa, per
aqua influentis inani-
tates implerentur. <sup>aqua per eas in-
mitates in-</sup> At ^{fluente.}
id non fit, quod aere
compleantur, qui e-
rumpere, plane que
euadere non potest,
quod ipsorum ora ab
aqua obsideantur. suntque
infinita alia, de qui-
bus dicere necesse
non est, quibus id
demonstratur. In mun-
do ergo inane esse,
impossibile est. Ac
Aristoteles, & eius se-
ctae omnes, ne quidem
d 2 extra

ἔξω τῷ κόσμῳ κενόν
 καὶ λείπουσι. διὲ γὰρ
 φασι τὸ κενόν ἀγ-
 γείου εἶναι σώματα Θ.
 ἔξω δὲ τῷ κόσμῳ σώμα-
 οὐδὲν ἔστιν, ὥστε οὐδὲ
 κενόν. τὸ δὲ ἔστιν ὄν-
 θεις, καὶ ὁμοιότατον,
 ὡς εἰ τις λέγοι, ἐπεὶ γὰρ
 τοῖς ξηροῖς καὶ ἀνύ-
 δροῖς τόποις εἶναι ὑ-
 δρωρ ὄχι οἶοντε, ἀδύνα-
 τον εἶναι τὸ σκεῦος ὑ-
 δρωρ διέξαδὲ διαυάμε-
 νομ. εἰδέναι ἔν χηρῇ, ὅτι
 τὸ ἀγγείου σώματος δι-
 χῶς λέγεται, τὸ μὲν ἔ-
 χουρ σώμα, καὶ πε-
 πληρα μέρου ἰσὺ αὐτῷ.
 τῷ δ', οἶοντε διέξα-
 ἔσαι σώμα. ἀλλὰ φα-
 σιν, εἰ ἔν ἔξω τῷ κόσ-
 μῳ κενόν, ἐφορέτο αὐ-
 δι αὐ-

extra mūdū inane esse
 contenderūt. Oportet
 enim, inquit eius fa-
 ctionis philosophi, ina-
 ne corporis uas esse.
 Atqui extra mūdū cor-
 pus est nullū, et perm-
 de ne qdē in me. Quod
 sanè subinsulsum, simi-
 limūq; est ut si quispiā
 dicat: quia in aridis, et
 aqua carētib. locis aqua
 esse nō potest, ne quidē
 uas, quod aquam possit
 excipere. Nos ergo la-
 tere non debet, uas cor-
 poris duobus dici mo-
 dis: uno, cum corpus
 habet à quo imbuitur:
 altero, quod potest cor-
 pus excipere. Verūm
 aiunt: Si extra mun-
 dum sit inane, feretur
 per

δι' αὐτὸ ὁ κόσμος, ὃ-
 δὲ ἔχων τὸ συνεχὸν
 τε καὶ ὑπερέκειναι αὐ-
 τῷ διωάμενον φιλο-
 μεν δὲ, ὅτι ἀδιώατον
 φέρεται διὰ τῆς κινή-
 νεινδουκε γὰρ ὑπὸ τὸ ἐ-
 αὐτὸ μίσην. καὶ ἴσως
 ἔχει καὶ τὸ, ὅτι κινή-
 κιν. εἰ γὰρ μὴ τὸ αὐτὸ
 μίσην εἶχεν ὁ κόσμος
 καὶ καὶ τὸ, ἐφ' ὅσον αὐ-
 ὁ κόσμος ὄλεται κε-
 νοῦ. ὡς δὲ λέγουσιν
 ἐν τῷ λόγῳ τῷ ποδὶ
 εἰ ὑπὸ τὸ μίσην φε-
 ρᾶς. λέγεται καὶ κεί-
 νο ἴσως αὐτῶν, ὡς εἰ ἢ
 ἔξω τῷ κόσμῳ κινή-
 χρομένη δι' αὐτοῦ ἢ
 οὐσία, ἐπ' ἅπει-
 ρον διεσκέδαται καὶ
 ἐσκορπίσθη. ἀλλὰ
 φήσομεν

per ipsum mundus, ni-
 hil habendo quod con-
 tineat, quodq; ipsum
 possit sufficere. Qui-
 bus respondemus, fieri
 non posse, ut per inane
 deferatur, quando qui-
 dē ad suū uergit mediū,
 idq; habet deorsum quò
 uergit. Nisi enim ^{idē} me-
 diū habeat mundus, et
 deorsum, feretur deor-
 sum per inane mundus:
 quemadmodū ^{capite} in oratio-
 ne que est de me, tu ad
 medium, demonstrabi-
 tur. Et illud quoque ab
 eadē dicitur fadione:
 Quod si extra mun-
 dum sit inane, fusa per
 ipsum essentia in in-
 finitum dispergeretur,
 atq; dissecceretur. Cui
 d 3 οσκη

φίσομεν, ὡς μηδὲ τὸ
 το δυνάσασθαι παθεῖν.
 ἔξιν γὰρ ἔχει τὴν σω-
 ἔχουσιν αὐτῶν, καὶ
 σωτηρῶσιν. καὶ τὸ
 μὲν ποδύχρον αὐτῶν
 λεγόν, ἄδεν ποιῆι. αὐ-
 τὴ δὲ ὑπόβαλλόν
 δυνάσασθαι χρωμῶν,
 σωτηρεῖ ἑαυτῶν συ-
 σελλομῶν τε, καὶ πάλιν
 χρομῶν γὰρ αὐτῶν
 ἢ τὰς φυσικὰς αὐτῶν
 μεταβολὰς, ἄλλοτε
 μὲν εἰς πῦρ χρομῶν,
 ἄλλοτε ὑπὲρ κοσμο-
 γηγίαν ὀρμῶσα. οὐκ
 οἶδεν δὲ καὶ τὸ λέγειν
 αὐτῶν, ὅτι εἰ ἔξω τῆς κόσ-
 μος λεγόν ὄσιν, τῶν ἄ-
 πειρον εἶναι δεῖσσαι.
 εἰ δὲ ἄπειρον ὄσιν, τὸ
 ἔξω τοῦ κόσμου λεγόν,
 καὶ

occurrimus, ne id qui-
 dem posse pati. Habi-
 tum siquidem habet,
 qui ipsam continet, at-
 que agglutinat, ac i-
 psam comprehendens
 inane ^{inane} facit nihil. Hæc
 potestate eximia uten-
 do, se conservat cor-
 ripiendo, ac rursus in
 se effundendo, iuxta
 suas naturales muta-
 tiones, aliquando in
 ignem effundens, ali-
 quando in mundaniam
 concitata genituram.
 Insulsum etiam est,
 quod aiunt, si extra
 mundum sit inane,
 id infinitum esse o-
 pus sit. Quod si
 infinitum sit extra
 mundum inane, e-
 riam

καὶ σώματα ἄπειρα
 εἶναι δεῖσαι. ὃ γὰρ ἀκο-
 λούθει τῆ ἴσως ἄπει-
 ρία, καὶ σώματα ἄπειρον
 εἶναι. ἢ μὲν γὰρ τὸ ἴσως
 ἐπίνοια ἔσται ἀκατα-
 λήγαι. ἢ δὲ τῆ τὸ σώ-
 ματος ἴσως, οὐδὲν κί
 ὃ πεπερασμένων πε-
 εἶχεται, καὶ οὐδὲν
 ἀνώταται ἐξῆς ἄπειρον
 εἶναι. πῶς γὰρ αὐτὸν
 ναίη τι ἄπειρον ὄν,
 ἔστω πινθ' ἔχειται; λέ-
 γεται δὲ κί ἕτερα ἄρ
 αὐτῶ ὁμοία. ὅτι μὲν
 ἔν ἔξω ἴσως ἴσως
 εἶναι ἀναγκαῖον, γνώ-
 ριμον διὰ ἴσως πρῶτα.
 ποδελεγεμένων. ὅτι
 δὲ ἴσως ἄρ πάντες μέ-
 ρους εἰς ἄπειρον διή-
 κειν αὐτὸν καὶ ὅτι τού-
 ὄσι,

tiam infinita corpora
 esse oportebit. Nō enim
 de inani ^{etiam sic maxime infinitum} ambiguitatem
 cōsequitur, corpus esse
 infinitum; nam de ma-
 xi ^{intelligitur} opinio nusquam esse
 desinit, at in corporis
 notione illico etiā ter-
 minatū cōprehēditur,
 nihilq; potest ^{de se} habitus
 infiniti esse, quo pacto
 potuerit quod sit infini-
 tum ab aliquo cohiber-
 ri? Dicuntur autē etiam
 alia nonnulla ab ipsis
 similia. Quod igitur
 extra mundum inane
 esse necesse sit, ex his
 quæ demonstrata sunt,
 deprehenditur. Quod
 uerō id ab omni parte
 in infinitum penetret,
 maximè necessarium
 d 4 est.

ὄζει, διὰ τὸ τῶν λευκῶν
 μάδοι μὲν παῦν τὸ πε-
 πορασμένον εἰς ἐτόρο
 γήεις πορατῶται, καὶ ὁ
 ὄζειν ἐτόρου τ' πορατῶ-
 μέναι, οἷον οὐθὺς ἐν τοῖς
 ὄλοις ὁ ἀεὶ πορατῶμι-
 νος, εἰς ἐτόρο γῆν λευ-
 κήν γει, τὴν τε αἰθέ-
 ρα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ὁμοί-
 ως ὁ αἰθέρ, εἰς τε τὸν
 αἴρα καὶ τὸ ἕρπον. καὶ τὸ
 ὕδωρ, εἰς τε πλὴν γῆν
 καὶ τοῦ αἰθέρα. Ὁ δὲ γῆν,
 εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ὁμοί-
 ως τὰ ἡμέτερα σώμα-
 τα, εἰς ἐτόρο γήεις πε-
 πορατῶται, τῆς ἐπιφανείας
 ἀσώματου ὄσαι. ἀναγ-
 καίου τοίνυν, καὶ εἰ τὸ
 ποδέχον, τὸν κόσμον
 ἕρπον πορατῶται. ἀλ-
 λά μὴ ἀπειροῦ ὄζειν,
 εἰς

est. Hincq; didicerimus,
 omne terminatum in al-
 terius generis aliud ter-
 minatur, quodque a-
 liud a terminatio est,
 ut statim in ^{vacuo} cunctis aër
 terminatus, in alterius
 generis aliud desinit,
 æthera & aquam. ite-
 dem æther in aër, &
 cœlum, & aqua in
 terram, & aërem;
 & terra in aquam,
 & aërem. Et simi-
 liter nostra corpora
 in alterius generis a-
 liud terminantur ^{super-} su-
 perficiemq; quæ cor-
 poris expers est. Ne-
 cesse igitur etiam, si
 mundum comprehen-
 dens inane termina-
 tur, ut non sit infinitum
 in

εἰς ἑτέροισιν ἑκατάλλη
 γει αὐτό. ὅθεν ἡ γένεσις
 εἰς ἑτέροισιν ἑπινοῶσαι
 τὸ λεγόν, εἰς ὃ καταλήγει.
 ἄπειρον ἄρα ὅτι
 ὅτι. εἰ γὰρ καὶ ἐπινοῶσαι
 οὐκ ἔστιν ἑτέροισιν ἑπινοῶσαι
 τὸ λεγόν, εἰς ὃ πέρα τῶν
 ὁρίων, δεήσει ἄρα καὶ
 πεπληρωμένου εἶναι,
 καὶ τὸ πεπληρωμένον
 γήνησεται σῶμα. καὶ
 ὅπως ἔφη τὸ κόσμος
 σῶμα εἶναι δεήσει, ὅτι
 ὁ φυσικὸς οὐκ ἔστι
 γορδύει λόγῳ, πάντων
 γε σωμάτων ὑπὸ τῷ
 κόσμῳ περικυβητού.
 ἀφ' ἧμ γινώσκοντες, ὡς
 ὅτι γένεσις τῶν πέρα τῶν
 ὁρίων. εἰς ὃ λεγόν.
 ἄπειρον ἄρα ὅτι; καὶ μὴ,
 ὡς ὅτι καὶ τὸ πε-

in alterius generis al-
 lud definere. Atqui
 nihil est alterius gene-
 ris aliud ab inani <sup>intellectus com-
prehendere</sup>
 gnoscere, in quod de-
 sinat. Infinitum ergo
 est. Nam si ^{comprehendimus a noi-} notimus
 quicquam alterius ge-
 neris aliud ab inani in
 quod terminabitur, id
 completum esse opus
 erit: quod que ^{com-} com-
 pletit, ^{corpus est. atq. hoc modo corpus} ratio non pro-
 nunciat ^{quod esse d.} conectorum
corporum a mundo
comprehensorum,
 quibus cognitum non
 contingere, ut ^{ita mundum} uspi-
am terminetur, quod
exura est inane. In-
 finitum ergo est. Prae-
 terea, ut omne ^{physica non} terminetur
^{certe ratio} terminetur
^{um omnia e-} terminetur
^{pora mundi et} terminetur
^{est) completum} terminetur
^{contineatur} terminetur
^{et quo consti-} terminetur
^{illis fine aut} terminetur
^{terminetur id m-} terminetur
^{ne quod est e-} terminetur
^{tem mundum} terminetur
^{contineret} terminetur

ποδρασμῶν, ὑπὸ τι-
 νῶ ποδραχμῶν ὑ-
 πονοῦτοα (εἰ δὲ μὴ, ὅ-
 σι' αὖ εἰν πεποδρασ-
 μῶν) ὅτως καὶ εἰ τὸ
 λεγόμεν πεποδρᾶσαι, ὑ-
 πό τιν' αὐτὸ ποδιέ-
 χεσθαι ἀναγκαῖον. τί
 αὖ ὅν εἰν ἴδιον; σῶμα;
 ὃ διαύατοα, ἐπεὶ μη-
 δὲρ ἔξω τοῦ κόσμου
 σῶμα. εἰ δὲ καὶ εἰν τί,
 πάλιν ἴδιον πεποδρασ-
 μῶν ὑπὸ λεγῶ, πε-
 ριέχεσθαι δεῖσσι τὸ
 λεγόμεν. εἰ καὶ ἴδιον πάλ-
 λιν μὴ εἶσαι ἀπειροῦ,
 ὑπὸ ἑτέρου σῶμα-
 τ' αὖ ποδιέχοιτο. ὅ-
 ποδρ καὶ αὐτὸ, πάλιν
 ὑπὸ λεγῶ ἑτέρω ποδι-
 έχοιτο αὖ, καὶ αὐτό γε
 πέρατα ἔχει μὲν ὀφείλον.

καὶ

natum, ab aliquo com-
 prehensum intelligitur.
 Quod si minus, ne qui-
 dem fuerit terminatū.
 Ita etiam si inane ab ali-
 quo terminetur, ipsum
 comprehendi necesse
 est. Quid nā igitur id
 fuerit? corpus ne? at id
 fieri nō potest, quia nul-
 lum extra mundū cor-
 pus. Quod si etiam ali-
 quod sit, rursus id fini-
 tum ab inani cōprehen-
 di oportebit. Ac id por-
 τὸ inane, si non erit in-
 finitum, ab alio cor-
 pore comprehenditur.
 quod etiam ipsum rur-
 sus ab alio inani com-
 prehendatur necesse
 est, ὅ ipsum haber-
 re extrema oportuit.

ατq;

καὶ ἄλλο μέγεθος ἀπει-
 ρου. καὶ οὕτως, σώ-
 ματα γνήσια καὶ
 λετὰ πλῆθ' ἔχει καὶ λε-
 τὰ μέγεθος, ἀπειρα.
 ὡς οὐδὲν ἔστι δύννα-
 του. ὡς ἐπεπείρα-
 σαι τὸ ἔξω τοῦ κόσμου
 λεγόν, καὶ πάντως
 ὑπὸ πιν' ὑποδέχεται,
 ὑπὸ σώματ' ἔχει
 δὲ οὐκ ὑποδέχεται, ὑ-
 πὸ ἀσωμάτου ὑποδέ-
 χεται αὐτό. τί αὖ ἐν εἰ-
 ῶσι; χεῖρ' ἔχει; ἐπιφά-
 ρεια; λεκτέον, ἔσθ' ὅτι
 π' ἔστι παραπλησί-
 ων. ἀλλ' οὐκ ὀλί-
 γον ὑπὸ πιν' τού-
 των ὑποδέχεται τὸ
 λεγόν. δεήσει τοί-
 ναν ἄλλο λεγόν εἶναι,
 τὸ περιέχει αὐτό.

καὶ

atq; hoc in infinitum
 usq;. Et perinde corpo-
 ra fuerint & multitudi-
 ne & magnitudine in-
 finita, quorū neutrum
 esse potest. Promde si
 terminatū est quod, e-
 xtra mundū inane, &
 omnino ab aliquo com-
 prehēditur, à corpore
 autem non cōprehēdi-
 tur, ab incorporato ita-
 que comprehendatur.
 Quod nā igitur id erit?
 tēpus'ne? an superfici-
 es? dicendū utiq; est ali-
 quid huiusmodi. At id
 dicere rectē nō possis,
 ab aliquo horū inquam
 inane comprehendī.
 Opus igitur erit, aliud
 esse inane, quod i-
 psūm comprehendat.

ἔ

καὶ ὅσο ὑφ' ἐτόρθα πε-
 ριέχεσθαι δέησοι, ὅκ' οὐ
 ἀπειροῦ. καὶ ὅσο ὑφ'
 ἐτόρθα, μέγρις ἀπείρου.
 καὶ ὅτω, μὴ δέλου-
 τες ἀπειροῦ ἀφελιπέμ
 ἢ ἔξω τοῦ κόσμου λε-
 γόμεν, εἰς ἀνάγκην πε-
 ρισκώμεθα, τοῖ ἀπεί-
 ρους ἐτόρότητας ἀπο-
 λιπέμ λεγῶν. ὅπου
 ἐχάτης ἀτοπίας ἐχό-
 μιν ὅτι. ἀναγκαῖον
 τοίνυν ὁμολογεῖν ἅμα,
 ἀπειροῦ εἶναι, ἢ ἔξω
 τοῦ κόσμου λεγόμεν. ἀ-
 πειροῦ τοίνυν ἅμα καὶ
 ἀσώματον ὄν, οὔτε
 ἀνω ὄν τι ἔχει, οὔτε
 κάτω, οὔτε ἐμπρο-
 σθεν, ὅτε ὀπίσθεν, ὅτε
 ἐκ δεξιῶν, οὔτε ἐξ ἐπι-
 ἠύμων, οὔτε μέσον.

αὐταί

Et hoc ab alio compre-
 hendi opus erit, quod
 non sit infinitū, hocq;
 ab alio, in infinitum
 usq;. Atq; ita qui volue-
 rint infinitum dicere
 extra mundum inane,
 in necessitatem decur-
 rent ^{in infinitum} ^{maxime}
 relinquendo ^{diffinitas} aliena
 essentias: quod extre-
 mam habet absurdis-
 tem. Necesse igitur est
 nobis confiteri, infini-
 tum extra mundum
 inane esse. Cum igitur
 infinitum sit, &
 corporis expert, neq;
 quicquam sursum ha-
 bet, neque infra, neque
 antè, neq; pone, neque
 dextrorsum, neque le-
 vorsum, neq; medium.

He

αὐταὶ γὰρ αἱ χεῖσεις
 ἐπὶ τὰ ἄνω καὶ, ποδὶ σώμα
 τα θεωροῦνται. ὡσεὶ ποδὶ
 μὲν τὸ λεγόμενον εἶδὲ μία
 αὐτῶν ἵππάρχει. αὐτὸς
 δὲ ὁ κόσμος, σῶμα οὖν,
 ἔχει τι καὶ ἄνω καὶ κάτω,
 καὶ τὰς λοιπὰς χεῖσεις
 ἀναγκαίως. ἐμπροσθὶ αὖ
 μὲν εἶναι, τὰ πρὸς τῆ δ' ὑ
 σει φασὶν εἶναι αὐτῷ, ὡς
 ὑπὸ δυνάμει ἔχει τὴν ὀρ
 μὴν. ὀπίσθια δ' ἵππὰ πρὸς
 τῆ ἀνατολῆν. ἀπὸ τού
 των γὰρ ἐπὶ τὰ πρόσθια
 πρόεισι, ὁδὸν δὲ ξιά
 μὲν αὐτῶν, τὰ πρὸς ἀρ
 κτῶν. ὀνόματι δὲ, τὰ
 πρὸς μεσημβρίαν γε
 νήσεται. καὶ αὐταὶ
 μὲν αἱ χεῖσεις αὐτοῦ,
 οὐδὲν ἔχουσι ἀσα
 φείας, αἱ δὲ λοιπαὶ
 χεῖσεις

Hæ nanque habitudi
 nes, quæ sunt septem,
 de corporibus inspi
 ciuntur, quarum nul
 la circa inane est. Ipse
 autem mundus cum
 sit corpus, habet ali
 quid supra, & infra,
 reliquasq; necessariò
 habitudines. Anteriora,
 quæ ad occasum
 ipsius esse aiunt, quia
 ad occasum impulsam
 habet. Posteriora ve
 rò ad ortum: ab eis nan
 que in anteriora pro
 cedit, unde eius de
 xtera ad septentrio
 nem, laeva verò ad me
 ridiem erunt. Atque
 hæ quidem ipsius ha
 bitudines nihil occul
 tum habet. At reliquæ
 habitu

χείσεις, πολλῶν πρὸς
 χου παραχρῶ τοῖς πα
 λαοτέροις τῶ φυσικῶν.
 καὶ πλεῖστα γέγονε διὰ
 τῶν τόπων διαπρώμα
 τα, ὅ δὲ μνησθέντων ἐ
 πισῆσαι, ὅτι γὰρ τῶ
 κῶσμου, σφαιρικῶ τῶ
 χῆματι ὄντι, κάτω ἄ
 ἀρ παντὸς αὐτοῖ, τὸ
 μεσατὰ τῶ ἐν ἀνγκαιῶ
 ου. ἀνω δὲ, τὸ ἀρ πάν
 τος τῶ μίση ἀπὸ τὰ πῶ
 ρατα, καὶ τῶ ἐπιφανεί
 αν αὐτῶ τῶ σφαιρας δι
 ἡκου, συμπιπῆσῶν τῶ
 δύο χείσεων γὰρ αὐτῶ,
 καὶ τῶ αὐτῶ μίση τε, καὶ
 κάτω ἰσάρεχοντες, ἀπὸ
 ἄ τῶ ἀρ μεμνησμένων
 καὶ τὸ χῆμα σωματέων
 διατεμνῶν τῶτων. ἀπὸ
 τῶ τῶ σφαιρικῶν ὁσλαμῶς, ἀλλὰ συμπιπῆσῶν

habitudines multam an
 tiquis Physicis præue
 re molestiam, multing
 per locum factu dil
 rhus sunt, cum possi
 non possent in min
 do globosa figura, in
 fra quidem ab ipsius
 toto medio ^{mediū} chimum esse
 necessarium, sursum
 autem à totius medio
 ad extrema, ipsius que
 superficiem penetrans
 convenientibus dua
 bus habitudinibus in
 ipso, ⁱⁿ eiusdem me
 dio, ⁱⁿ infra existen
 te. In præfatis figu
 ra corporibus his de
 stinētis, in globosi
 autem nequaquam,
 sed convenientibus

ἢ δύο χεῖσεω. νδύει
 γὰρ ἀναγκαιου ἀπὸ τῆ
 ἐπιφανείας ὑπὲρ τὸ ἴσω
 τῆ μέσου ταῖς σφαιερ
 καῖς τῆ ἔξω. κῆ ὅτω
 καὶ τὴ αὐτὰς ἔχει τοῦ
 τα, εἰς ἃ νενδύκασιν.
 ταυτὸν ἔν τῷ ἴσῳ κῆ σ.
 μορ συμβέβηκε, σφαι
 εικῶν ἢ τὸ χῆμα ὄντι.
 Ἐπὶ τὸ αὐτὸ γίνετῃ κα
 τῶ, κῆ μέσου αὐτὸ εἰς
 ταυτὸ ἢ χεῖσεω τῶ
 τῶ συμπίπτουσιν γῆ
 αὐτῶ. ὅσο δὲ πλο
 γουμῶν μὲν γῆ δει
 χθῆσεται γῆ τῶ πῶδι
 τῆ ὑπὲρ τῶ μέσου φο
 ρᾶς λόγῳ. νῦν δὲ ἀπ'
 αὐτῶ ἢ ἢ ἢ τῶ αἰ
 ὀκισιν φανταζομῶν
 ἡμῶν, ἀπλοῦς εἶρου ἔ
 πιδείξομεν, πάντες

duabus habitudinibus.
 A superficie enim uer
 gere necesse est ad i
 psorum medium glo
 bosis habitibus, atque
 ita infra ipsas hæc
 habere, in quæ di
 uergant. Id nimirum
 mundo euenit, quod
 sit figuræ globosæ:
 idem que fit, infra ἔ
 ipsius medium, hisce
 habitudinibus in se
 confluentibus. Hoc
 sanè in primis de
 monstrabitur in ora
 tione quæ erit de me^{motu}
 tu ad medium: in præ
 sentia uerò ab ^{ex yf. quæ deprehenduntur} ima
 ginatis à nobis sensu
 simplicius demonstrar
 bimus. Omnes igitur
 τῶν σαφῶς ὁρῶμεν,
 γῆ ἔ

ὅτι ὡς αὐτὸ κλίματι ὠμεν
 ἐλ γῆς, ὑπὲρ κελυφοῦ
 τὸ κορυφῆς ἡμῶν τὸ ἐ-
 ραυοῦ. καὶ ἡ κύκλω αὐ-
 τῶ πάντα ἡμῶν ἀρκυ-
 κλιμῆα φαντάζουσι.
 ἔπειτα πρὸς τὸν ἐφ'
 ὅποιασιν ποτῶν τῶν
 κλιμάτων ἐλ γῆς, τέ-
 ως ὅτι ἀρκυκλίσει φαντα-
 ζόμενα, ἡ δὲ κορυφῆ
 γίνεται ἡμῶν. ὅτι αὐ-
 τὸ τὸ συμβαίνει τῷ
 εἰ μὴ ἀπὸ παντὸς μέ-
 ρους ὑπὲρ κείτο ἐλ
 γῆς ὁ ὄρανός, καὶ αὐ-
 τὸ τὸ μεσαίταρον τῷ
 κόσμῳ κατέτω ἦν. τὸ
 δὲ ἀπὸ τῶν ὡς αὐτῶν
 τῶν οὐρανῶν διήκου,
 αἶνω. καὶ ὅπου αὐτὸ πε-
 λαγὸς πλείων, ὅτι
 ὅτι ὄραται ἡ γῆ,
 κύκλω

in quā orbis terrarum
 clivitate sumus, facilem
 tuemur cœlū nobis à
 uertice imminere: quæ
 circa ipsius circueant,
 cuncta nobis existit
 manus declinatis.
 Deinde procedentibus
 ad quæcumq; ter-
 ræ climata, quæ tan-
 quam in declinatione
 fuerant imagine com-
 prehensa, nobis finit
 ad uerticem. Neque
 id contingeret, nisi in
 dique cœlum terræ in-
 cubaret, mundiq; me-
 dioximum sit infra
 à quo ad cœlum quod
 insurgit, supra nomi-
 natum. Et cum mare ni-
 gremus, in quo terra
 loco non spectatur,
 circum

κύκλω ἢ τὴν ὀρίζοντα
 φαντάζεται ἡμῖν ὁ ὕρα
 νὸς ψαύων τῆς ὕδατος.
 ἐπειδὴ δὲ ἡ πᾶσι βινώμε
 θα εἰς τὸ τόπον τοῦτον,
 ἐνθα ψαύων τῆς θαλάσ
 σης ὁ ὕρα νὸς ἡμῖν φαν
 τάζεται, πάλιν ὑπερ
 κείμενον ὁρᾶται. καὶ
 πτωχόντων ἐκαστοῦ ἢ τὴν
 τὴν πλῆθῶν, ὅτι συμβαί
 νει. ὡς ἐκείνοι οἰόντες ἡμῖν,
 κύκλω πᾶσι ἐκποδι
 πλοῦσαι, ἢ ἄλλως πε
 ρελθεῖν τῆς γῆς, μηδε
 νὸς αὐτῶν ἀοικήτα ὄν
 ται, κατεμάδομεν
 αὐτῶν, ὅτι παν
 τὸς αὐτῶν μέρους, ὑ
 πὸρκεῖται ὁ οὐρανός.
 καὶ οὕτω τὸ μέσον τοῦ
 κόσμου, ἅμα τὸ μέσον
 καὶ κάτω. ἀλλὰ τοῦτο
 μὲν ἢ

circumcirca in hori
 zonte (quem latina vo
 ce dicimus finientem)
 nobis caelum imagina
 mur aquam continge
 re. At cum eò perue
 nerimus, ubi nobis ima
 ginamur caelum maris
 aquas contingere, rur
 sus spectatur super
 ne incubare: proce
 dendo ^{per se perueniendos navigationē} que quous na
 uigia id cōtingit. Pro
 inde, si fieri possit, ut
 nauigijs, uel quoquo
 modo aliter ambulando
 terra ^{per insulas} circunatur,
 nulla pars erit, ubi
 caelum non supernè
 incubet. Et perinde
 mundi. medium pari
 ter tam infra quam me
 dium est. Verum hoc
 e potius

μὲν ἢ διδασκαλία φη
 ὡς τὸ μίσην φορέας τῶν
 βαρῶν σωμάτων μάλ
 λον πῆρασῆσαι.

Περὶ τῶν κύκλων τῶν
 ἄρανῶν.

Γράφονται δὲ γὰρ τῶν
 ἄρανῶν κύκλοι πῆραλλ
 λλοι πέντε. εἰς μὲν,
 ὃ εἰς δύο ἴσα τέμνων τῶν
 ἄρανῶν, ὃν καλεῖται ἰση
 μερινόν. τὰς δὲ ἑ
 κατέρωθεν δύο, αὐ
 τοὶ μὲν μείονες, ἴσοι
 δὲ ἀλλήλοις, καλεῖνται
 τροπικοί, ἐπεὶ διὰ τῶν
 τροπικῶν τοὶ ἡλίου
 σημείων γραφομένη αὐ
 τοὺς. καὶ δὲ ἑκατέρ
 ων δὲ τούτων, πάλ
 λιμ' ἑτέροι γραφονται
 δύο, ὧν ὁ μὲν Βόρειος
 καλεῖται ἀρκτικός,
 ὁ δὲ

^{Limandus Exploratus}
 rotius exarat discipulo
 na, quæ de graviū cor
 porum motu ad mer
 dium est.

De cæli orbibus.

Orbes in cælo paral
 leli, hoc est segmenti
 quinque describuntur. u
 nus quidē qui dimidiū
 cæli dissecat, quæ æ
 quinoctialem appelle
 mus: cuius ^{ex utraque parte} utriusque duo,
 ut æquinoctiali mino
 res, ita inter se inuicē æ
 quales. nominanturque
 tropici, quia per solis
 puncta tropica à nobis
 describuntur, quæ utroque
 troci solis limites sunt
 extremi ad utrumque partem
 istorum alij totidē descri
 buntur, quorum unus quæ
 boreus vocatur arcticus,

ὁ δὲ γιναντικός αὐτῶν αὐτὸς
 παρκτικός. ἔστι δὲ ἡ
 τὰς τῶν κλιμάτων δια-
 φορὰς ἄλλοι πρὸς ἄλλοις
 εἰσὶ μείζους, καὶ ἐλάσσους
 γινόμενοι, καὶ τέλιον ἀ-
 φανίζομενοι. καὶ οὐκ ἐν-
 δα μὴ ἀφανίζονται, τὸ μ-
 ῆν ἀόρατον αὐτῶν εἶναι, ἔ-
 σθ' ἀείφωται. τῶν τοῖς βί-
 νων τοῖς διαστήμασι
 τῶν ὀρανῶν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἑα-
 μῶν οἰσὶ δὴ κῆκλοις
 ὑποκείμεται μέρη τῶν γῆς
 πέντε. ἐν μί, τὸ πρὸς ἑ-
 νόμιον ὑπὸ τῶν ἀρ-
 κτικῶν. ἔτερον δὲ, τὸ
 ὑποκείμενον διαστή-
 ματι τῶν μετὰ τῶν ἀρ-
 κτικῶν, καὶ τῶν δεξι-
 νῶν τροπικῶν. τρίτον,
 τὸ μετὰ τῶν δύο τρο-
 πικῶν, ὁ καὶ αὐτὸ τὸ
 μέσαι.

cui contrarius antar-
 cticus australis. Hi per
 alias atque alias clima-
 tum differentias, alij
 apud alios, maiores et
 minores evadunt, et
 deniq; evanescent. Et
 ubi non comparent, u-
 nus sub aspectum pror-
 sus non cadit, alter ap-
 paret perpetuus. His ni-
 mirum cœli intervallis
 quæ memoratis orbi-
 bus distinguuntur, ter-
 ræ partes quinque subij-
 ciuntur. Una sub ar-
 ctico, nempe septen-
 trione cōprehenditur:
 Altera supposita spa-
 cio, quod inter septen-
 trionem et æstivū tro-
 picum est. Tertia in-
 ter duos tropicos, quæ
 e 2 medio-

μεσαίτατον ἰσοδρεί-
 μωνον ἔχει τὸν ἰσημερι-
 νόν. τέταρτον, τὸ ὑπὸ
 μέσῳ χειμερινῷ τροπῆ
 κῆ καὶ ἀνταρκτικῷ.
 πέμπτον, τὸ ποδελχό-
 μωνον ὑπὸ τοῦ ἀνταρ-
 κικῆ, ταύτας ποίνω
 τὰς μοῖρας φιλῆς, οἱ
 φυσικοὶ ζώνας καλεῖ-
 σι. καὶ ἑκατέραν μὲν
 αὐτῶν ἀκρωτῆρας ἀοικήτην
 ὑπὸ κρύους εἶναι φα-
 σι. τὴν δὲ μεσαίτη-
 ταν, ὑπὸ φλογμῶ.
 τὰς δὲ ταύτας ἑκα-
 τέρωθεν, οὐκράτους
 εἶναι. ἐπειδὴν ἡ ἐκρά-
 ται αὐτῶν ἑκατέρωθεν,
 ὑπὸ τῆς φιλῆ στακικαυ-
 μίνης, καὶ φιλῆ κατέ-
 ρας αὐτῶν παρακειμέ-
 νης, κατεψυγμίνης.

πάλιν

medioximum obtinēs
 locum incubantem, su-
 perne sibi habet equi-
 noctialem. Quarta
 medium hyherni tro-
 pici spaciū & An-
 tarctici tenet. Quin-
 ta, sub Antartico.
 His itaque terræ par-
 tes Physici Zonas seu
 cingula uocant, quo-
 rum extrema utraq; ob
 gelu rigorem inhabi-
 tabilia esse perhiben-
 tur, ut medioximum
 propter æstium habita-
 tioni non est obnoxium.
 Inter quod & extrema
 sunt temperata. Tempe-
 rator siquidem utraq;
 efficitur Zona ab exu-
 sta & utraq; assistente,
 & coterminata frigida.

Rursus

πάλιν ὅν τέτατον τῶν
 δυνάτεων, ἑκατόβαν
 εἰς δύο διαφευῶτες,
 ἕκαστά τε τὸ ὑπερ γῆς
 καὶ ὑπὸ γῆς δοκοῦν
 ἡμισφαίριον, τρίασα-
 ρας οἰκουμένιας εἶναι
 φασι, ὧν μίαν μὲν
 ἔχου ἡμᾶς, τοὺς ἰσο-
 ρυμένους ἀνθρώπους.
 μίαν δὲ, πόροικους,
 οἱ γὰρ τῆ αὐτῆ δυνά-
 τω ὑπερῶντες, ἡμῶν
 τὸ δοκοῦν ὑπὸ γῆς
 οἰκῶσι λελίμα. τρίτην
 δὲ, τοὺς ἀντοίκους. τε-
 τάρτην δὲ, τοὺς ἀντι-
 ποδίας ἡμῶν, οἵτινες
 ἔχουσι μὲν πλὴν ἀν-
 τούκρουτον. εἰσὶ δὲ αὖ
 τῶν, οἱ μὲν τὸ ὑπερ
 γῆς ἔχοντες λελίμα,
 ἀντοίκου ἡμῶν, δε καὶ
 αὐτῶν

Rursus harū tempera-
 tarum utranq; in duas
 dissepescūt parteis, in eā
 quam supra terram, et
 eam quā sub terra esse
 opinantur dimidiā, que
 tuor habitatas esse fe-
 runt. Quarū nos unā ^{qui licetis}
 homines habere perhi- ^{celebramus}
 bent: alterā quos parce-
 cos uocant, quod ualet
 circūhabitantes, qui in
 eodē, quo nos, tēperato
 climate sub terra cre-
 duntur habitare: tertiā
 antæcos, quod est è re-
 gione habitantes: quar-
 tā nobis antipodas, qui
 obiectam è regione no-
 bis habitant tempera-
 tam. Sunt uerò ipso-
 rum qui sub ^{tra} terra clima
 incolunt, quos etiam
 e 3 antώ

ἀντώμους βαλῶσι. οἱ
 δὲ ὑπὸ τῆ γῆς, ἀντί-
 ποδες. πάντων γάρ
 ὑπὲρ γῆς βεβηκότων,
 ὑπὲρ τὸ κέντρον καὶ αὐ-
 τὸ τὸ μεσαίτατον τῆ
 γῆς, τὰ ἴχνη βλέπειν
 ἀναγκαῖον. καὶ γὰρ αὐ-
 τῆ σφαιρικῶ ἔσθ' ἡ
 μακροχρημύτης, καὶ
 τὸ τὸ μεσαίτατον ὄσιν.
 ὅθεν ἔχ' οἱ πορίοικαι
 ἡμῶν ἀντίποδες λέ-
 γονται, ἀλλ' οἱ οὐ τῆ
 ἀντὶθερωτώ, τὸ ὑ-
 πὲρ γῆς ἔχοντες κλί-
 μα, οἱ ὑπὲρ διαμέτρου
 κλίμανοι ἡμῶν. τὰ
 γὰρ τούτων ἴχνη, αὐ-
 κρὺ τῶν ἡμετέρων ἰ-
 χνῶν ὄσι. τὰ δὲ τῶν ἡ-
 μετέρων ποδῶν οὐ
 πῶς τὰ ἡμέτερα ἴχνη
 δεῶμεθα

antwōmos, quod est hu-
 meris aversos vocant.
 Atqui sub terra An-
 tipodes. Omnium nan-
 que in terra gradien-
 tium ad centrum ter-
 ræ que medioximum
 uestigia spectare ne-
 cesse est. Nam cum
 figuræ sit ipsa glo-
 bosæ, infernè est me-
 dioximum. Vnde qui
 circum nos habitant,
 neuiquam fiunt An-
 tipodes, sed qui intem-
 perato sub terrâ cli-
 mate habitant, qui è re-
 gione nobis obijciun-
 tur. Nam eorum ue-
 stigia nostris sunt op-
 posita uestigijs, cum
 circa nos habitanti-
 um nostra neuiquam
 spectent

ὁρῶμεθα ὁρᾶν, ἀλλὰ
 πρὸς τὰ ἑῶν ἀντίκωμ,
 ὡσεὶ πάλιν ἔτοι ἀλλή-
 λωμ ἀντίποδου γί-
 νονται. οἱ δὲ ἡμετέροι
 ἀντίποδου, αὐτοὶκοὶ
 γίνονται τῶν ποδίοκωμ
 ἡμῶμ. ἑῶν οὐδὲν ἄλλω
 σιωμ ὁμοίωμ γινόμε-
 νωμ ταῖς ἑῶν φίλωμ,
 καὶ ἀλλ' ἔταῖς ἑῶν
 πατρῶμ καὶ παι-
 δωμ, ἔδὲ ταῖς ἑῶν
 δούλωμ καὶ δεσπο-
 τῶν. ἀντιπρὸς ἑῶν γὰρ
 ἑκείνωμ. καὶ γὰρ ἑῶν
 ἡμετέρωμ ποδίοκωμ,
 καὶ ἡμεῖς ποδίοκοὶ
 γινόμεθα. καὶ ἑῶν ἀν-
 τιπόδωμ, ἀντίποδες.
 καὶ ὁμοίωμ αὐτοῖκοὶ,
 ἑῶν ἀντίκωμ, ἐστὶ δὲ ἡ-
 μῶμ ἢ κοινῶν τινῶν πρὸς
 ἑκάστωμ

spectent uestigia, sed
 eorum quos Antæcos
 diximus nominari. Et
 perinde hi rursus in-
 uicem inter se fiunt An-
 tipodes. At qui sunt no-
 bis Antipodes, Antæ-
 ci fiunt eis qui circum-
 nos habitant. Tales
 sunt hæ profectò hæ-
 bitudines, quales ami-
 corum & fratrum, non
 utiq; patrū & filiorum,
 neq; seruatorum & do-
 minorū. Illæ siquidem
 ex altera parte sibi cor-
 respondēt: nostrorum
 enim Pericæcorum nos
 Pericæci efficimur, &
 Antipodū Antipodes,
 itidem Antæcorū An-
 tæci. Sunt etiam no-
 bis quædam illorum
 e 4 singulis

ἐκάστου αὐτῶν, καὶ λιχω
 εισομνία. πρὸς μὲν τοῦ
 ποσειδῶνος, κρινὰ ἡμῶν
 ὄσπρ' πρώτου Μ, τῆ' αὐ
 τῆ' οἰκῆν δ' ὑκράτορ. καὶ
 πεπτα, τὸ ἡπ' ταυτῶν
 ἔχειν χερμῶνα καὶ θέρος,
 καὶ τὰς ἄλλας ὥρας, καὶ
 αὐξήσεις καὶ μειώσεις ἡ-
 μερῶν τε καὶ νυκτῶν.
 Διαφέρουσι γ' ἡπ' τὰς
 ἡμέρας, καὶ τὰς νυκτῶν.
 πρὸ ἡμῶν ἢ ἡμέρας ὅ-
 σης, πρὸ ἐκείνοις νυκτῶν
 εἰν δέ. καὶ ἔμπαινον,
 πλατύτερον τὸ τὸ λε-
 γομνίον. ὃ γὰρ ἀκριβῆ
 λόγῳ, ὅπου τὰ κατὰ δὴ
 ἔσται πρὸ ἡμῶν ὁ ἥλιος,
 ἀρχὴν λαμβάνει τὸ
 πρὸ ἐκείνοις ἀνίχου.
 ἐπεὶ ὅτως αὐτὸ μακρῶν
 ὅσων παρ' ἡμῶν ἢ ἡμέρας, ἢ νύξ παρ' ἐκείνοις

singulis communia, et
 separata. Ad Pericecos
 quidē cōmunia sunt no-
 bis, primò quòd eandē
 temperatā habitamus.
 Deinde quòd eandem
 hyemē habemus et æ-
 statem, ^{et alia tempora} ~~horasq. alias~~, et
 augmenta, et diminu-
 tiones dierum pariter
 et noctium. Differunt
 autem diebus et nocti-
 bus. Nobis enim cum
 erit dies, illis noctem
 esse oportet: et ^{maxi-} ~~maxi-~~
 sim obliquius hoc di-
 cto, ^{et in} ~~non~~ ^{et in} ~~examinata~~ ta-
 tione, cum nobis sol oc-
 ciderit, sumit initium
 apud illos ortus: quia
 quàm longus dies no-
 bis fuit, tam illis nox
 μακρῶν

μακρὰ ἐγίνετο, καὶ ἡμῶν
 αὐτῶν ἡμετέρας ἀλλοτρίως ἡμῶν
 τὰ ἡμέρας καὶ νύκτας αὐξήσεις ἡμῶν ἡμε-
 ρῶν τε καὶ νυκτῶν. νυκτὶ
 δὲ σφαιρικῶς ἕσπερον τῆς
 γῆς, ποδῶν καὶ με-
 κλδύων ὁ ἥλιος, οἷς ἐ-
 κέσσοτε ἐπιβάλλει τὰς
 ἀκτίνας, ὑπερβήμε-
 νος καὶ τῆς πορείας τὰς
 κυρτώματα τῆς γῆς ταῦ-
 τας. ὅθεν ἐκ τῆς ἡμῶν ὕ-
 πὲρ γῆς ὁρώμενος, ἐκεί-
 νους ἀνίχου φαίνονται
 ἀναγκαίως. σφαιρικῆς
 γὰρ τῆς γῆματι ὑπερ-
 χεῖται ποδὲς χόμην
 πῶς γῆς, καὶ πῶς τῶν
 κυρτωμάτων ὑπερ-
 δεσπύ, ἄλλοτε πῶς ἄλ-
 λους ἀνίχου. πῶς δὲ
 τοῦ ἀνίχου, κοινὰ

longa, temporaq; nobis
 permittantur, quae in
 augmento, quaeq; in mi-
 nutione dierum sunt,
 et noctium. nunc glo-
 bosam terram ambiens
 circuiensq; sol: quibus
 quando cunq; radios ia-
 culatur terrae fastigijs,
 itinere superinuectus
 eam illustrat, illumi-
 natque. Inde supra
 terram adhuc nobis
 perspectus, illis oriri
 appareat necesse est.
 Cumq; sit globosa ter-
 ra. ipsam ambiendo, per
 omnia scandendo fasti-
 gia, aliquando alijs im-
 minet exoriens. Sed
 Antecis sunt nobis
 communia, quod unum

ἐὰν κείνης καὶ ἡμᾶς, τὸ ὅ-
 περ γῆς ἔχει ἡμισφαί-
 ρειου. διδύτουρου, τὸ καὶ
 ταυτ' ἔχει ἡμᾶς, τὰς
 τε ἡμέρας καὶ τὰς νύ-
 κτας. καὶ τὸ πλάτυ-
 τούρου λεγομένη. πῶς ἢ
 μὴ μὲν ἄρ' μεγίστης ἡμέ-
 ρας ὄσης, πῶς ἢ ἐκείνοις
 ἐλαχίστη γίνεται. καὶ ἔμ-
 παλιμ. γῆλλακτῆρ' ἢ ἢ
 μὴ πρὸς αὐτὰς τὰ καὶ
 τὰς ὥρας, καὶ τὰς αὐξή-
 σεις καὶ μείωσεις τῶν ἡμε-
 ρῶν τε καὶ νυκτῶν. πρὸς
 ἵσθ' αὐτῆς ποδίας, ὅθεν
 ἡμῖν κοινὸν ὄσιν, ἀλλὰ
 πάντα ἀντίστραφηαι.
 καὶ γὰρ τὰ ὑπὸ γῆν ἀλ-
 λήλων ἔχουσα κλίμα-
 τα. καὶ τὰ καὶ τὰς ὥ-
 ρας ἡμῖν ἔμπαλιμ ἔ-
 χει, καὶ τὰς κλιματὰς τὰς

ἡμέρας

Et illi et nos supra ter-
 ram habeamus hemi-
 sphaerium. Secundum
 autem nos habemus
 eodem dies et noctes.
 hocq; paulo latius di-
 ctum. Siquidem cum
 nobis dies est longissi-
 mus, illis est brevissi-
 mus: et contra. perma-
 tatur namq; nobis cum
 illis spaciū temporariū,
 dierum inquam ac no-
 ctium augmenta et
 diminutiones. Verum
 cum Antipodibus no-
 bis nihil est commu-
 ne, quod omnia con-
 tra respondeant. Nam
 sub terra ^{opposita} inter nos
 inuicem climata ha-
 bemus, et tempo-
 ra habemus contraria
 die

ἡμέρας καὶ νύκτας, καὶ
 τὰ ἡλιὰς αὐξήσεις τῶν
 ἡμερῶν καὶ μειώσεις.
 ὅτι δὲ εἶναι δαίμων ποδῶν
 οἰκῶν, καὶ ἀντίποδας,
 καὶ ἀντιοἰκῶν, φυσιολο-
 γία διδάσκει. ἐπεὶ δὲ
 ἀγνοῦντες τὰ τῶν ἡλιῶν ἰσο-
 ρίαν λέγεται. οὐτε
 γὰρ πῶς εἶναι ποδῶν
 οἰκῶν ἡμῖν πορδύεσθαι
 δυνατὸν, διὰ τὸ ἀ-
 πλωτὸν εἶναι, θηλειῶ-
 δη, τὸν δαίμονα ἡ-
 μῶν ἀπὸ αὐτῶν ὠ-
 κειανόν. οὐτε πῶς εἶναι
 ἔχοντας πῶν αὐτῶν
 κρατῶν. ἐπεὶ ἀδύνα-
 τόν ἡμῖν, πῶν ἰσχυ-
 κωμῶν ὑπερβῆ-
 ναι, τὰ δὲ ἐπίσης δύ-
 κρατα ἡλίματα τῆ
 γῆς, καὶ οἰκῶν ἐπίσης
 ἀναγκαῖον.

diē noctēq. Idem est de
 augmentis et diminu-
 tionibus dierū. Quod
 autem esse oporteat pe-
 ricocos et antipodas,
 et antoecos, docet phy-
 siologia: quandoqui-
 dem horum nihil me-
 moratur in ^{historia} ^{in scriptis et experiri} ^{et cognoscere}
 que enim ad Pericocos
 ullū nobis esse iter po-
 test, quod in navigabilis
 et ^{pericocos} ^{et bellis marinis} ^{refert}
 ipsos accessum prohi-
 beat Oceanus: et ne
 quidem accessus est ad
 eos nobis qui ^{ad nos} ^{nobis}
 temperatā zonam ha-
 bēt, quandoquidē torri-
 da non potest a nobis
 superari. quæ profectō
 temperata terræ clima-
 ta, æquæ quoq; habitari
 necesse

ἀναγκαίου. φιλόζωον
 γὰρ ἡ φύσις. καὶ ὅσα
 δυνάστημι φησὶς, πάν
 τα ἐμπιπλῆσαι καὶ
 λογικῶν καὶ ἀλόγων
 ζώων, λόγον αἰρεῖ.
 ἐξῆς ἐπιδεικτικῶν τῶν
 αἰτιῶν, διὸ μὴ τὰ μὲν
 καταψυκταί, τὰ δὲ
 διακικαυταί φησὶς,
 τὰ δὲ ὑπερθεῖν ἔχει.
 καὶ διὰ τὴν αὐτὴν ἀπὸ τῆς
 τῶν ἡμερῶν καὶ μεσῶ
 σεις τῶν ἡμερῶν τε καὶ
 νυκτῶν, τοῖς τῶν αὐ
 τῶν ὑπερθεῖν ἔχει.

Περὶ τῆς σφαιρῶν ὄρα
 νίων κινήσεως.

Ὅταν αὖτε ὄρα νίων
 κινήσεως ὄρα νίων
 τῶν αἰθρῶν τῶν γῆς,
 καὶ ταύτων τῶν κί

νησίων

necesse est. Nam ani
 mantium amica natura
 est, & ubicūq; cunctis
 rationalibus et rationis
 expertibus copleriant
 malibus potuit terra,
 ibi capit optione. Hinc
 nobis est aperienda cau
 sa, qua partes alie ri
 gesunt gelu, alie tor
 rentur aestu, alie sunt
 temperatae, & cur tem
 pora permutantur, au
 gmentantur & diminutio
 nes, quae sibi inuicem
 opponuntur tempera
 ta dierum habent.

De globorum caele
 stium cōuersione.

Cum igitur caelum
 circumcirca supra ter
 ram & aëtem conuer
 tatur, hinc que mo

tum

νησιμ, πλονητικῶ δ-
 σαμ, ἠδὲ σωτηρία καὶ
 διαμονὴ τῶ ὄλων πιε-
 μλος, ἀναγκαιῶς καὶ
 πάντα τὰ ἐμποδιχο-
 μίνα αὐτῶ τῶ ἄστρον
 ποδιάγει. Ἰστων τίνων
 τὰ μὲ ἀπλοσταίλω ἔχει
 τῶ κίνησιμ ἕκαστῶ τῶ
 κος σφαιρόμιν, ὅτι διὰ
 παντός αὐτῶ τῶ
 πος τῶ ἔρανῶ κατέ-
 χοντα, τὰ ἢ κινεῖτῶ μὲ
 καὶ τῶ σὺν τῶ κῶσμον
 κίνησιμ ἀναγκαιῶς τῶ
 ριατόμιν ἄγε ἕκαστῶ
 διὰ τῶ ἐμποδιχῶ, κα-
 νεῖτῶ καὶ ἐτόραν πλοα-
 ρητικῶ, καθ' ἢ καὶ ἄλ-
 λοτε ἄλλα μέρη τῶ ἔρα
 νῶ καταλαμβάνει. αὐ-
 τῶ δὲ ἢ κίνησιμ αὐτῶ
 γολαιτοῦ μὲ τῶ τοῦ κῶσμον κινῆσεως.

tum à prouidentia na-
 etum sit ad salutem, et
 uniuersitatis diuturni-
 tatem, id habens, cun-
 eta in ipso comprehen-
 sa sidera circumagat
 necesse est. Quorum
 alia à mundo conuer-
 sa simplicissimum mo-
 tum habent, et per
 omne ^{perpetuò in celo} ~~coelum~~ eadem te-
 nent loca. Alia uerò
 mouentur quidem, et
 à mundo circumacta
 necessariò ^{quod ipse continetur} ab illam con-
 uersionem, sed alio
^{perpetuò et in} ~~delecto~~ mouentur mo-
 tu, quo alio tempore
 partes cœli alias te-
 nent. Is autem ipso-
 rum motus mundano
 motu est obliquior, ^{fastidior et minus con-}
^{uolunt.}
 δὲ καὶ

δοκεῖ δὲ καὶ τὴν γῆν
 τῆσαν κινεῖσθαι ὡς ἔ-
 ρανῶν, ὡς ἀπὸ τῆς δύσε-
 ως εἰς τὴν ἀνατολήν
 φερόμενα. τὰ μὲν δὲ
 πρῶτα αὐτῶν, καλεῖ-
 ται ἀπλανῆ. ταῦτα
 δὲ πλανώμενα, ἐπει-
 δὴ ἄλλοτε γὰρ ἄλλοις
 μέρει τοῦ κόσμου φαν-
 τάζεται, τὰ μὲν δὲ
 ἀπλανῆ ἀπεικάζουσιν
 αὐτῶν ἐπιβάταις, ὡς
 νεὺς φερομένων, γὰρ τὸ
 ποῖς οἰκείους ἢ χῶ-
 ραν μῆσσι. τὰ δὲ πλα-
 νώμενα, τὴν γῆν
 τῆσαν ἢ φερομένοις,
 ὡς ἂν τὴν πρῶτον,
 ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν
 πρῶτον τόπων, ταύ-
 της δὲ κινήσεως χα-
 λαυοτέρως γινόμενης.

εἰκα-

qui caeli motui videtur
 contrarius : quippe
 quod ab occasu in or-
 tum deferantur. Pri-
 ma itaq; omnium astra
 non errantia, quod cae-
 lo haereant, vocitan-
 tur. Alia uero erran-
 tia, quandoquidem a-
 liis in mundi partibus
 alijs emicant. Haeren-
 tes igitur caelo stelle
^{si qd. dnm uentem}
similia ἐπιβάταις per-
 similes uidebuntur, qui
 in suis positi locis, a na-
 ui deferuntur, a suo non
 cedentes loco. Erran-
 tes autem εἰς ἄγαν con-
 trario nauis motu fer-
 ri, tanquam a pro-
 ra in puppis locum pro-
 cedant : quem obli-
^{quiorē}
quiorē motum for-

micarum

εἰκαδῆν δὲ αὐτὴ καὶ μύρ
 μηξιν ὡδὶ λυραμικῶ φο
 χῶ τῆ γῶαντίαν τῶ φο
 χῶ πτωαριλικῆς ἐρπε
 σι. τὸ μὲν δὲ τῶ ἀπλα
 νῶν πληθος ἀπελθόν
 ὄσι. τὰ δὲ πλανώμενα,
 ἀσκηλον μὲν εἰ καὶ
 πλείω ὄσιμ. ἐπὶ δὲ τῶ
 πλὴν ἡμετέραν γνώσιν
 ἐλήλυθον. ὡμ ὕψηλό
 πατῶ μὲν εἶν ὄσιμ, ὁ
 φαίνων λαλόμεν, ὁ
 πωλέρονδ ἀσῆρ, τρια
 κονταετῆ χρόνῳ τῶν
 οἰκῆον λύνκλον ἀπερ
 τίζων ἢ τὴν πτωαρι
 πικῶ τῶ λινήσεωμ.
 ἔστω τῶ τῶν ὄσιμ ὁ τῶ
 σιός, λαλέτου φαί
 θωμ, σιωδεκαετία τῶ οἰ
 κῆον ἀμείβωμ κύκλον.
 ἔστω τῶ τῶν πυρόσις,
 ὁ τῶ

micarum progressibus
 dixeris esse persimile,
 quæ in rota figulari ro
 tæ motu repant contra
 rio. Hærentium itaque
 cælo stellarum multitu
 do est infinita. Errantes
 uerò sint ne plures, in
 certum est: septem cer
 tē in nostram peruene
 re cognitionem. qua
 rum altissima esse no
 bis uidetur Phænon
 dicta (quæ Saturni
 stella) trigesimo anno,
 unde cæpit, suum am
 bitum, et delectum
 motum perficiens. Sub
 hoc Iouis est stella, uo
 cata Phaëton, quæ
 duodecim annorū spa
 cio suum absoluit ambi
 tum. Sub quo Pyrois.
 quæ

ὁ τῶ ἀφ' ἧως, ἀτακτο-
 τῶραν μὲν τῆς κίνησις
 ἔχωρ. ὁ δὲ κῆ δ' ἔν κ' ἔ-
 τος γνῶσις τῶ ποδερ-
 χόμνος τὸν οἰκείου κῆ
 κλον. ὑπὸ τῶ ἡλι-
 ος εἶν ὑπονοεῖται, μέσος
 ὑπ' ἀρχῶν τ' ἄλλων. ἔ-
 τος γνῶσις τῶ ποδερ-
 χόμνος τὸν οἰκείου κῆ
 κλον, ἢ τ' αὐτῶ μὲν
 τῶ κίνησις τὰς ὥρας
 ἀπ' ἧ τῆς, ἢ τ' ἡ σὺν
 τῶ κόσμῳ, τὰς ἡμέ-
 ρας ἐπιτελεῖ. ὑπὸ τῶ
 τῶν ὁ τ' ἀφροδίτης ὄσι,
 ἢ γνῶσις τῶ ποδερ-
 οδῶν ἔχωρ. καλεῖται δέ,
 ὁπόταν ἐπικαταδύει
 τῶ ἡλίῳ, ἔσπερ. ☉.
 ὁπόταν ἢ πρὸ ἀνίχου αὐ-
 τῶ, ἔως φόρος. τινες δέ
 τῶ τῶ καὶ φωσφόρου
 καλεῖται

quae Martis, incertio-
 rem habens motum. Vi-
 detur itaq; etiam is duo-
 bus annis et mensibus
 quinque suum conficere
 ambitum. Sub quo sol
 esse intelligitur, qui a
 liarum medius est stella-
 rum, qui suum circulum
 annuo peragit spacio.
 Hoc motu definit anni
 tempora quatuor, cum
 mundano autem motu
 dies conficit. Sub Sole
 Venus est, annuam ipse
 quoq; conuersionem ha-
 bens: nominatur autem
 cum Solem consequitur
 occidentem, Vespera
 cum uero orientem an-
 tecedat, Lucifer. quam
 stellam tam ἔως φό-
 ρου, quam φωσφόρου
 nominare

Καλεῖν εἰώθασι. ὑπὸ
 ἢ τῆς ἀφροδίτης ὄσιν,
 ὁ τὸ ἐρμῶ, σίλβων κα
 λόμενοι. καὶ ὄσιν, γνι
 αὐτῶ ποδὶς γιναι τ' ἰδι
 ου κύκλου φασίν. ὑπὸ
 τῶν ὄσιν ἢ σελήνης,
 προσγοροῦται πάντων
 τῶν ἄστρον ὑπάρχουσα.
 καὶ τῆς σωματικῆς τῆ
 ἀφροδίτης πρὸς τ' ἀιδόρα
 εἰν λέγεται. ὄσιν τ' ἰσο
 φασίν αὐτ' τὸ οἰκείου
 ὄσιν τ' σῶμα. τὸ ἢ λαμ
 πρωμένου αὐτ', ἀπὸ
 ἑλίου ἔχει τὴν λαμπρ
 οῦσα, ἀπὸ τῆς πρὸς αὐ
 τῶν τετραμηνῶν αὐ
 τῆς ἡμισφαιρῆς κατα
 λαμπρῶν. αὐτὴ τῶν
 ἰδίου ἀπαρτίζει κύ
 κλον, γν' ἐπὶ ἢ καὶ εἰκο
 σὶ ἡμέραις, καὶ ἡμισι.
 σωο- f ad

nominare consueue
 runt. Sub Veneris stel
 la est Mercurij, quæ
 est Stilbon, hoc est tra
 dians dicta. eius quoque
 annuum esse cursum
 perhibent. Sub Mer
 curio Luna est, omni
 um stellarum terræ
 proxima, quæ in æthe
 re ad aëris contactum
 esse memoratur, unde
 est opacum eius spe
 ctatur corpus. Quod
 uerò lumine collu
 stretur, à sole lumen
 mutuatur, eius hemi
 sphærio ad solem sem
 per conuerso fulgen
 te. Hæc sunt peragit
 orbem uiginti et se
 ptem diebus, addita par
 te unius diei dimidia:

συνολοίβει δὲ τῶν ἑ-
λίω δ' α' λ'. ὅτοι ἵ πᾶν
τες, τὴν γ' ἀντίαν τῶν
ἔρανω λινέμενοι, καὶ
ἄλλοτε γ' ἄλλοις ὄρω-
μενοι, ὅτε ἄτακτον τ'
πορείαν ποιδόντ', ὅτε
δὲ ὦν ἐπέτυχε τὸ
κόσμος μερῶν, ἴασιν.
ἀλλὰ δ' α' τὸ καλὸν με-
νὸ ζωδιακῶν λινδόνται.

Περὶ τῶν ζωδιακῶν.

Εἰ δὲ ὁ ζωδιακὸς κύ-
κλος λεξὸς, διατετῶν
τροπικῶν καὶ ἰσημερι-
νῶν βεβλημένῳ, καὶ
ἑκατόνδ' μὲν τῶν τρο-
πικῶν καὶ δ' ἑνὶ ψαύων
σημείων, τὸν δὲ ἰσημε-
ρινῶν εἰς δύο ἴσα τέ-
μνων. τούτου δὲ τὸ
ζωδιακοῦ πλάτος
ἀξιόλογον ἔχοντ',
τὰ μὲν

ad coitum autem cum
sole triginta diebus ve-
nit. Hæ omnes stella
contrario cæli mouen-
tur motu, ^{al. in} in alijs
perspectæ, neq; inordi-
natum iter faciūt, neq;
ut fors obtulit, a mundi
partibus incedunt, sed
per eū orbē qui signi-
fer appellatur, ipsum
neutiquam excedēdo.

De orbe signifero.

Est nimirum signifer
circulus obliquus per
tropicos & æquinoctia-
lē proiectus, qui utrun-
que tropicū uno in pun-
cto contingit, sed æqui-
noctialem diuiduē se-
cat. Huius nempe si-
gniferi satis amplam
habentis latitudinem,
partes

τὰ μὲν Βόρεια ὄντι, τὰ
 νότια, τὰ δὲ τῶν
 μέσων. διόπερ καὶ τρι-
 σὶ γράφεται κύκλοις,
 ὧν ὁ μὲν μέσθ' ἡλια-
 κὸς καλεῖται. οἱ ἑκατέ-
 ρωθεν, ὁ μὲν Βόρειος, ὁ δὲ
 νότιος. Ἐξ τούτων δὲ τὸ
 ζῶζακὸν, οἱ μὲν ἄλλοι
 πλανήται ἢ τὸ πᾶσι
 γενικῶν κινήσιν, ἄλλοτε
 μὲν τῶν Βορείων, ἄλλοτε
 δὲ τῶν νοτίων πελάζου-
 σι. μόνθ' δὲ ὁ ἥλιος,
 ἔξ μόνου τῶν μέσων κί-
 νῆται, ἕτερον τῶν Βορεί-
 ων, οὔτε τῶν νοτίων
 πελάζων. τὸ μὲν γὰρ
 κόσμου αὐτοῦ, καὶ
 τοῖς Βορείοις, καὶ τοῖς
 νοτίοις προσβήκοιτα
 μέγιστον, ἀπὸ τρο-
 πικῶν ἕως τροπικῶν ἰσῶν.
 αὐτῶν

partes aliæ sunt septen-
 trionales, aliæ austra-
 les, aliæ inter has me-
 diæ. Ideo etiam tribus
 scribuntur circulis, quo-
 rum medius solaris no-
 minatur. alij alitrinse-
 cus, quorum unus se-
 ptentrionalis, alter au-
 stralis. Per hunc si-
 gniferum uagæ aliæ
 stellæ motu ~~delecto~~^{proprio},
 modò ad septentrio-
 nem, modò ad austrum
 accedunt. Solus sol per
 medium duntaxat mo-
 uetur, non in septen-
 trionē, non in austrum
 uergens, sed mundi i-
 psius septentrionales
 & australes partes
 petit, à tropicis ad
 solstitia perueniens.

αὐτῷ ἢ τῷ ζῳδιακῷ ὁδῷ
 τόροις, ἀλλὰ τῷ μισαί-
 τατου αὐτῷ τέμνει κύ-
 κλον ἢ τὴν πορείαν.
 ὁδὸν καὶ ἡλιακὸς ὄψις
 λέκλῆται. οἱ ἄλλοι ποῖ
 πλανήτων τῷ κόσμῳ
 πορεύονται τοῖς βο-
 ρείοις τε ἢ νοτίοις μέ-
 ρεσι, καὶ αὐτῷ τῷ ζῳδια-
 κῷ κύκλῳ ἐλικοειδῶς
 ἐν αὐτοῖς κινούμενοι.
 λαπόντες γὰρ ἀπὸ τοῦ
 βορείου ὡς τὸ νότιον,
 ἀναστρέφονται πάλιν ὡς
 τὸ βορείον ἀνατρέχον-
 ται, ἐκ δὲ βίαιαν, ὁδὸν ἀ-
 πλῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἡλι-
 ος, ἀλλὰ ἐλικοειδῆ τῷ
 οὐρανῷ ποιεῖν τὰς κί-
 νησιμ. καὶ ὁπότε μὲν
 ἀπὸ τοῦ βορείου, ὡς ὡς τῷ
 ὁδοῦ μέσον φέρουσι,
 λέγονται

in signifero autem neu-
 tram partem, sed me-
 dioximum suo itine-
 re orbem secat, un-
 de etiam solaris cir-
 culus appellatur. At
 reliquæ vagæ stellæ,
 & mundi australes,
 & septentrionales, &
 ipsius signiferi partes
 petunt in ipso obli-
 quæ motæ. Permeti-
 endo enim à septen-
 trione in austrum, at-
 que porrò inde in se-
 ptentrionem recurren-
 do, non rectam lineam
 neque simplicem sicut
 sol, sed obliquam per
 ipsum mouentur. Sed
 quandoque à septen-
 trionali ad medium
 feruntur, & iam
 dicuntur

λέγονται ὑψοῦ ταπεινῶς. ὁπόταν ἡ τὸν ὄρα μέσθ διελθόντες, ἔπειτα νοτίῳ προχωροῖσιν, λέγονται ταπεινώμα ταπεινῶς. ἀνατρέχοντες ἡ πάλιν ὑπὲρ ὄρα μέσθ, ταπεινώμα ὑψοῦ λέγονται. ἐπειδὴ ἡ ἀμέσθωντες τὸν ὄρα μέσθ ἔπειτα βορείῳ προπελάζωσιν, ὑψοῦ ὑψῶς. συμβέβηκε ἡ τὰ μὲν ἑσθια ἡ ἡωσθια κῶ ὑπὲρ πολὺ ἡ ὄριζοντα ἡ ἡρῶσαι, τὰ δὲ νότια μᾶλλον ἔπειτα ὄριζοντι πελάζειν. ὄρα τὸ ἐγκυκλίῳ ἀπὸ τῆν βορείῳ ὑπὲρ τὰ νότια, τὸν ἡώσθον ἡ τῆν ἡωσθια ἡ ἡωσθια οἰκισμῶν. ὅταν δὲ ἡ ἡωσθια ἡ ἡωσθια

dicuntur fastigiatim humiliari. Cum autem per medium incedentes in austrum secundum, dicuntur humiliter humiliari. recurrentes porro ad medium, humiliter in sublimem eleuari. At cum a medio septentrionem uersus permearint, humiliter sublimes fieri. nam contingit septentrionales signiferi partes plurimum supra horizontem eleuari, cum australes partes magis horiζonti propinquæ sunt. Quod mundus a septentrione in austrum inclinatur in nostro terrarum orbe, cum hoc pacto in

ζωστικῶν τῶν πλανήτων, signifero planeta mou-
 ὁ ἥλιος ἔμεταξὺ τῶν τρο- ueantur, sol inter tro-
 πικῶν πλάτους κινούμε- picos mundi emensus
 νος ἐν τῷ κόσμῳ, ἀν- latitudinē, exurat sub-
 αγκαίως ὁσθακαίαι τὸ iedtam terræ latitudi-
 ὑποκείμενον πλάτος nem necesse est, iam
 τῶν γῆς, τῷ πρῶτῳ κί- dicto inter tropicos
 νῳ τῶν τροπικῶν ὁσθα- interuallo. Cum por-
 καπι. ἐπεὶ δὲ πάλιν ro neque ab australi-
 ἔτε ἀπὸ τῶν νοτίων ὡς bus ad septentrionalia
 ὑπὸ τὰ βόρεια ἰώρ, ἔμ iens, æstium excedat
 θεεινὸν τροπικὸν ὑ- tropicum, neq; ab hoc
 πὸρβαίνει, ἔτε ἀπὸ τῶ ad australia hyber-
 τε ὡς ὑπὸ τὰ νότια, τῶ num tropicum, con-
 χειμερινὸν τροπικόν. tingit sub polis zo-
 ἔτε συμβέβηκεν, τὰς nas gelu rigere, utpote
 ὑπὸ ταῖς ἀρκτικαῖς ζώ- quæ à sole longissimè
 ναις κατεψύχθαι, ὡς absunt, quæ inter tro-
 πρῶτον τὸν ἥλιον ἀφεσώσας. τὰς δὲ τῷ in latitudine collo-
 μεταξὺ τροπικῶν τε catæ temperatæ sunt.
 καὶ ἀρκτικῶν ὑποκει- Eademque causa est,
 μέλας πλάται, οὐκ ἔστιν εἶν. ἢ αὐτὴ μὴ ἢ αὐτὴ,
 τὸ τί

τὰ τὰ κλιματίζουσαι,
 τὰ ἰσημερινὰ, τὰ ἰ
 ὑπεράστρατα γῆς εἶναι. τὰ ἰ
 σσημερινὰ τὰ ἡμέρας
 ὡραίας, ὅτι ταῖς ὑπεράστρατοις
 καὶ τὰ ἡμέρας ὡξιστοῦ
 ἡμερῶν, τοιαύτης αἰ
 τίας ὄσιν. τὰ γῆς σφαιρι
 κῶ τῷ χύματι κερκμη
 νης, καὶ ἅπασι μέρος
 τὸ ἄνω καὶ τὸ ὑποκάτω
 σι, συμβέβηκε τὰ κλι
 ματὰ αὐτῆς μὴ ἔχειν τὴν
 αὐτὴν χύματι πᾶσι τὴν
 ἰσημερινῶν. ἀλλὰ ἄλλοις
 μέρος τοῦ ἄνω ὑπο
 κειται. ὅθεν διάφορα
 ταῖς κλιματίζουσαι ὄσιν, ὡς
 ἐπιπέδουται. ὅτι μὲν
 ἐν τῇ διακεκλιμένῃ αὐ
 τῷ τοῦ μεσαίου τοῦ γῆς
 ἐπέχασα, ὅτι αὐτὴ τὰ βο
 ρεῖα, ὅτι αὐτὴ τὰ νότια
 ἐγκέ-

cur illæ gelurigentes,
 & hæc torrida, & istæ
 in terra temperata sunt.
 Quod porrò tempera
 tis tempora permuten
 tur, quòd augeantur ac
 minuantur dies, huius
 modi est causa. Cum fi
 gura sit terra globosa,
 & undiq; sub celo
 æquè infra sit, eius cli
 mata cōtingit, non ean
 dem ad signiferum asse
 qui habitudinem. alia
 enim sub alijs cœli par
 tibus sunt. Vnde & cō
 plexionibus est diffe
 renna, sicut est demon
 stratum. In torrida igitur
 ipsius terræ medio
 ximum ita habet, ut
 neque ad septentrio
 nem, neque ad austrum
 f 4 mundus

ἐγκλίτη ὁ κόσμος, mundus inclinatur, sed
 ἀλλ' ἴσαρ ταύτῃ τῷ æquissimam habet posi-
 θέσιν ἔχει, ἑκατόβια τὴν tionem super hori-
 πόλων ὑπὸ τοῦ ὀρίζον- te, inspecto utroq; po-
 τος θεωρημένη, καὶ ἀρ- lo, nullo orbe arctico
 κλικῶν λύκων ἐν τῷ in hoc climate existen-
 τῷ κλίματι ἔχ' ἴσαρ te, sed cuncta profus
 χόντων, ἀλλὰ πάντων occidūt sidera, & rursus
 καὶ λαταδουμένων, καὶ sus oriuntur, nullumq;
 πάλιν αὐτοχόντων, μη- simpliciter semper ap-
 δένος ἀπλῶς ἀειφανῶς parere ibi potest. At ab
 ἐν ταῦθα εἶν' ὀνομασ- hoc climate in tempera-
 να. ἀπὸ τῆς κλίματι- tas uersus abeuntibus,
 τῆς ὡς ὑπὸ τὰς δι- alteratio mundi posi-
 κροτῆρας ἰόντων ἄλλοιο tio imaginatur, polorum,
 τόβια φαντάζεται ἢ τοῦ altero latitante, altero
 κόσμου θέσις. τὸ μὲν ἀρ- sublato, et ab hori-
 κρυπτομένη τὴν πόλων, zente
 τὴν δὲ ἀνατομένην ἢ ὑ- sublimi. Si quispiam igitur
 ψαμένην ἀπὸ τοῦ ὀρίζον- illinc ad nostrā zo-
 τῆς. εἰ μὲν ὅτι τις ἐκεί- nā eat temperatā, austrā-
 θεν ὡς ὑπὸ τῷ ἡμετέραν ἑνὲς κροτῆρος ἴσι, ὁ μὲν
 νόπῳ αὐτῶν πάλῳ ἀφανῆς γήμοιο,
 ἐπιπῶ

ἐπιποδόμενον ἢ
 τῆς πορείας, ἢ τῆς πε-
 ριτῆς γλῶσσης μακρο-
 τῆς βορείου, εἰς ὑψο-
 ἄρῃ τῆς ὀρίζοντος ὀξεί-
 ραιτο. εἰ δὲ πάλιν τῆς αὐτοῦ
 κρητοῦ ἄρῃ τῆς διακεκαυ-
 μμένης ὑποδόμενός τι
 να πορεύομενον, τὸ
 ναυτίου αὐτῆς γίγνεται. ὑ-
 ψομένης ἄρῃ τῆς ὀρίζον-
 τος τῆς νοτίου πόλεως,
 ἀφανὸς δὲ τῆς βορείου
 γινώσκεται.

Περὶ τῆς διακεκαυμένης.

ὑποκείδω τοίνυν τις
 ἐκ τῆς διακεκαυμένης
 εἰς τῆς ἡμετέρας οὐκρά-
 τουῖου, ἔκαστον ἐπι μὲν
 ὄντι αὐτῆς ὑπο τὸν
 ἰσημερινόν, ἐκαστὸν
 τῆς πόλεως ὡς τῆς ὀρί-
 ζοντος ὀφθαλμοῦται,
 ἢ

terrae inter eundem
 gibbi ubique, septentrio-
 nalis autem ad fastigi-
 um ab horizonte con-
 surgit: sin ad alteram
 temperatam à torrida
 iter faciat, erit contra-
 rium, sublato ab hori-
 zonte polo australi, si-
 cut septentrionali oc-
 cultato.

De torrida.

Detur itaq. quispiam
 à torrida in nostram
 ire temperatam, qui
 non cum adhuc sub æ-
 quinociali fuerit, ut-
 runque polum in hori-
 zonte spectabit,
 f s neq;

ἢ ὅτε ἀφανὲς ἔσῃ ἢ ἀ-
 ερω αὐτῶν γηήσεται,
 ὅτε ἀφανὲς. ὅθον ὅθ
 κύκλοι ἀρκτικοί. ἀρκτι-
 κὸν γὰρ εἶν κύκλου διεί-
 κταθ' ἡμᾶς, ἢ τὰ ἀεφα-
 νῆ ἢ ἀερω ποδὶ λαμ-
 βάνοντα. αὐτὰρκτικὸν
 δὲ, ἢ τὰ κεκρυμμένα
 ποδεύχοντα. ἐπειδὴ
 ἢ ἀρκτικῶν λάβη ἢ ἐκεί-
 βον, ἐν ταῦθα πῆρα γίνε-
 αῖς, ὅμῃ νότος αὐτῶν πό-
 λος ἀρκεκρυβήσεται ἀ-
 ναγκαίως, ἢ πὸ ἢ ἢ
 τῆς ἐνὶ κυρτώματός. ὅθ
 ἑσθῆος ἐκ τῆ πῶς λόγου
 εἰς ὕψος αὐτῶν ἀείροιτο.
 ἢ ὅτως αὐτῶν ἐγ-
 κλιμα λαμβάνει ὁ κόσ-
 μος ἀπὸ τῆ βορείων, ὡς
 αὐτῶν τὰ νότια. καὶ τὰ
 μὲν ἀφανῆ, τὰ δ'
 ἀεφανῆ

neque occultabitur ei
 astrum aliquod, neque
 perpetuò apparebit, et
 perinde ne quidem ul-
 lus arcticus circulus.
 Circulus namque ar-
 cticus est, limes sem-
 per apparentium no-
 bis astrorum. Antar-
 cticus uero, limes sem-
 per occultorum. Cum
 ceperis huc illinc pro-
 ficisci, polus austra-
 lis tibi occultetur ne-
 cesse est, gibbi terra
 obice. Septentriona-
 lis autem ex fastigij
 ratione attolletur. Et
 perinde ita inclinatio-
 nem capit mundus
 à septentrione in au-
 strum, ut aliæ partes
 occultentur, aliæ ei
 semper

ἀειφανῆ γίνονται αὐτῶν
 τῶν πρὸς τοὺς πόλους ἀ-
 ερω. καὶ οἱ ταῦτα πρὸς
 ἔχοντες ἀρκητικοὶ ὑφίστα-
 σιν τῶν αὐτῶν ἀναγκαίως
 καὶ τὴν περὶ τοὺς πό-
 λους μετεκλινομέ-
 νοι, καὶ τῶν κῶμα αὐτῶν μάλ-
 λου καὶ τῆς πορείας ἐγ-
 κλινομένη τὴν θέσιν
 λαμβάνοντες. τὰ μὲν βό-
 ρεια τῶν ζῶδια καὶ ὑψη-
 λα καὶ ἐπιπλείουσι ἀρ-
 τῶν οὐρανῶν ὄψεσθαι
 ὀφθίσεσθαι. τὰ δὲ νότια, τὰ
 πεινὰ, καὶ μάλλον τῶν ὀ-
 εἶραντι πελάζοντα.
 καὶ αὐτῶν τὸν τρο-
 πὸν ἀπὸ μεσημβρίας
 πρὸς ἀρκτικῶν, εἰς τὸ
 ἑλληνικὸν Ἰλίου ἀφι-
 κεται ἡλίμα, πρὸς δὲ
 καὶ τὰ φαινόμενα τῶν

semper apparent, ^{et} circa polos astra. ^{Septentrionales, qui circa astra semper cum hac habitant, his} ^{est, ut itineris tulerit} ^{inclinatio, mundo semper magis ex itinere inclinatum capiente positionem. Septentrionalia, signiferi sublimia, ut plurimum in horizonte sublata spectantur: australia vero humilia, magisq; ad horizonem accedentia. atq; hoc modo à meridie ad septentrionem iens, ad græcū terræ perueniet clima, ad quod sua Aratus composuit Phænomena, nēre apparentia}
 φαίνονται
 ἀφ' αὐτῶν
 περιπίπτει
 ἡλίμα
 καὶ τὰ
 φαινόμενα
 τῶν

ἐφάψεται αὐτῶν τῶν ὀρί
 ζωντος ἢ τῶν δροκοντος
 κεφαλῆς, καὶ οἱ τῶν ἑλίκων
 πόδες. καὶ ἴστω τῶ με
 γέθει τῶ ἀρκλικῶ, ὡς γε
 νήσεται ἀναγκάτως καὶ ὁ
 τὰ λεκρυμμένα πόδι
 χων τῶ ἀστρον, ὅταν ἡ
 κόσμος ἐγκλιμαίνῃ, ἐ
 φῆς νοῆσαι δεῖ, ὡς ἔκα
 εἶπεν ἡ ἀπλανῶν ἀστέ
 ρων συν τῶ κόσμῳ εἰ
 λόμενος, πρὶ τὸ οἰκείον
 κέντρον, ἐκ τοῦ πόδι
 γραφεῖ. ὅτοι τοίνυν
 πάντες μὴ εἰσι πρὸς ἄλ
 ληλοι. μέγιστος δὲ ὅν αὐ
 τοῖς ὄντος τῶ ἰσημερινῶ. ἐ
 λάχιστοι οἱ πρὶ τῶν πό
 λων τῶ κόσμου εἰσίν. ὡς
 οἱ μὲν ἀπὸ τῶν ἀεί
 πῶς τῶν ἰσημερινῶν
 ἰόντων γραφόμενοι,
 μέγιστος

ubi contingit ipsum
 horizontem draco
 nis caput, & helices
 pedes. Huic arctici
 magnitudini sit equa
 lis necesse est, qui a
 stra occulta limes com
 prehendit. Atque ita
 inclinato mundo, de
 inceps nosse oportet
 quamlibet hærentium
 cælo stellarum cum
 mundo obvolutam,
 circa suum centrum
 circulum describere,
 qui omnes sunt pa
 ralleli. Cum'que in
 ter ipsos maximus sit
 æquinoctialis, mini
 mi qui circa polos mun
 di sunt, & perinde
 qui ab ijs ad æquino
 ctialem sunt descripti,
 iuxta

μείζους, πρὸς λόγον τῆς
 ἀπὸ τῶν πόλεων ἀστά-
 σεως, γρηθίσσονται. οἱ ἕ-
 ἀπὸ τοῦ ἰσημερινῆ ὡς
 πρὸς τοὺς πόλους, μι-
 κρότεροι, πρὸς λόγον
 τῆς ἀστάσεως. συμπαύ-
 τω τῶν τοίνυν τῶν τῶν, ἢ
 τῆς μεγίστης, ἢ τῆς ἐλαχί-
 στου, καὶ τῆς μετὰξὺν, γὰρ
 μὲν τῆς ὑπὸ τῆς ἰσημε-
 ρίου κλίματι, τὰ μὲν
 ἡμισφαίρια ὑπὲρ
 γῆς, τὰ δὲ ἡμισφαίρια ὑπὸ
 τῆς ὀπίρ. ἐκείθεν δὲ γὰρ
 τοῦδα ἀφικνομένου,
 ὡς αὐτὸ πόλος ἀξίως
 τῆς κλίσμας ἐγκλί-
 νεται, ἔτω καὶ οἱ κλί-
 κλοι οὐκέτι πᾶσι αὐ-
 τῶν γῆσι ἀσταθῆ-
 σιν, ἀλλὰ τῆς μὲν ἰσημε-
 ρίου μεγίστου ὄντος,
 καὶ

iuxta proportionem ma-
 iores euadunt, quo fue-
 rit à polis maior di-
 stantia. Qui porrò ab
 æquinoctiali ad polos
 habita ratione distan-
 tiæ, minores. Cum
 igitur & maximæ, &
 minimorum, & medio-
 rum orbium hæc ita
 habeant, in climate,
 quod sub æquinoctiali
 li dimidiata climata
 supra terram, & di-
 midiatæ sub terra sunt.
 Illinc huc itinere con-
 tendenti, ut polus at-
 tollitur, & mundus
 inclinatur, ita ne qui-
 dem orbis eandem cu-
 stodiunt habitudinem.
 Cæterum cum sit æ-
 quinoctialis maximus,
 &

καὶ εἰς δύο ἴσα τέμνον
 τὸ ἄνω κόσμον, μὲν εἰς
 ἑκαβῶς τὸ ἥμισυ ὑ-
 πὲρ γῆς, καὶ τὸ ἥμισυ
 ὑπὸ γῆς. πᾶς γὰρ κύ-
 κλος εἰς δύο ἴσα τέμ-
 νων τὸν κόσμον, ἢ ὀρι-
 ζων ὄρει, ἢ εἰς δύο ἴσα
 ὑπὸ τῆ ὀρίζοντος δια-
 ρέεται. ὡς τὸ μὲν ἥμι-
 συ ἔχειν ὑπὲρ γῆς φαι-
 νόμενον ἀεὶ, τὸ δὲ ἥ-
 μισυ λεκρομελῶν.
 ὡσε καὶ ὁ ἰσημερινὸς
 μέγιστος ὡν, μὲν εἰς
 τὴν αὐτὴν χεῖρα
 διαφυλάττει καὶ γὰρ
 ταῖς ὀκτάτοις. οἱ δὲ
 ἀπ' αὐτοῦ πρὸς αὐτὴν
 πόλεις ἰόντες λεύκλοι,
 οὐκέτι. ἀλλ' ὅποσοι
 μὲν αὐτῶν ὡς πρὸς τὸν
 Βόρειον ἴασι πόλον,

τὸ τῶ

Et in duas partes muni-
 dum aequè dissecat;
 manet ad unguem di-
 midium supra terram.
 Omnis siquidem orbis
 diuiduè dirimens mun-
 dum, aut horizon nem-
 pe finiens est, aut aequè
 ab horizonte diuidi-
 tur, ut supra terram
 dimidium semper ap-
 pareat, et dimidium
 occultetur. Quare
 cum sit maximus æ-
 quinoctialis, eandem
 seruat habitudinem et-
 tiam inter temperatas.
 At ab ipso ad polos
 euntibus, orbis neu-
 tiquam tales, sed ir-
 rsorum quotcunque,
 quo magis ad polum
 ieris septentrionalem,

πῶς τὰ μείζονα τμήματα ὑπὲρ γῆς γίνονται ἀναγκάως, τῶν ὑψηλοτέρων ὀντων γὰρ τῆ ἡμετέρας οὐκράτου, τὰ δὲ ἐλάττονα ὑπὸ γῆς. ὁπόσοι δὲ ὡς πρὸς τὸν νότιον, ἔμπαιμι τὰ μὲν μείζονα ὑπὸ γῆς ἔχουσι τῶν τμηματώων, τὰ δὲ ἐλάττονα ὑπὲρ γῆς. ὅπως γὰρ καὶ ὁλον τὸν ἀνταρκτικὸν λευκωμυθίου ὁμοίως, καὶ τῶν βορείων τὸν ἀρκτικὸν ἔχόντων ἀειφανῆ, καὶ ἡστὶ μὲν τὴν ἡμετέραν οὐκράτου ἀνταρκτικῶς. τὰ γὰρ ἡμῶν ταπεινά, ἐκείνοις ὑψηλὰ γίνονται, καὶ ἔμπαιμι.

ὡς

eo maiora supra terram segmenta fiant necesse est. horum sublimiorum in nostratemperata minora sub terra sunt segmenta. Quotcunque uerò ad austrum, è contrario, maiora sub terra segmenta habent, ut minora supra terram, ubi similiter totus arcticus occultatur, ut septentrionem habitantibus apparet perpetuus, & perinde in nostro temperato climate ita habet. Contra uerò, in eregione posito nobis temperato climate. Nam quæ humilia nobis, illis sunt sublimia : & contra,

καὶ

ὡς ἀπὸ τῆς νοτίου ᾠδῆς τὰ
 βορρεια τῆς κόσμου ἐκεί-
 νοις ἐγκεκλιμένω. ἀπὸ
 τῆς ἑσπέρου τῆς ἰσημερινῶν
 ἐκείνου πορευομένων, ὁ μὲν
 βορρεια πόλος ἀφανὴς
 γίνεται, ὡς νότιος δὲ φαί-
 νεται. καὶ ὅπως τὰ ἐκείνοις
 ὑψηλὰ, ἐμῶν ταπεινά
 γίνονται. καὶ ἐμπαλιμῶσα
 καὶ ὁ ἀρκτικός αὐτοῖς ἐκ-
 κρυπταὶ ἐκείνῳ, ὁ δὲ
 ἰσημερινὸς ἴσος δὲ φαί-
 νεται. ὅπως ὅπως ἐχόντων,
 ὁ ἥλιος ἀπὸ τροπῶν ᾠδῆς
 τροπῶν, τῆς ἑσπέρου τῆς ἰση-
 μερινῶν πορεύμενος,
 φανερόν ὡς ἐφαίηται
 τῶν ἐκείνων πάντων,
 οἱ μεταξὺ τῶν τροπι-
 κῶν εἰσὶν. ὅπου τὰ μὲν
 ἐν ἀπὸ τῶν βορρεια
 ᾠδῆς τὰ νότια ἰῶν, τὰ
 χαμε

ut ab australibus ad
 mundi septentriona-
 lia processeris, illis in-
 clinati. Nam ab equi-
 noctiali eodem iter facien-
 tibus, septentrionalis
 polus occultatur, au-
 stralis autem attolli-
 tur. Et perinde quae
 sunt illis sublimia, no-
 bis humilia: & con-
 tra. Itaque etiam ar-
 cticus ipsis orbis oc-
 cultatur, ut contrari-
 us attollitur. Cum hac
 ita habeant, sol à sol-
 stitijs ad solstitia per si-
 gniferum contendens,
 manifestò omnes con-
 tinget circulos, qui
 sunt inter tropicos.
 Cum ergo à septen-
 trione in austrum iens,
 hybet

χειμερινῶ τροπικῶ ἐφά
 ψητι, βραχυτάτῳ ἡ-
 μῖν τῆ ἡμέραν ποιῆ. ὁ
 γὰρ ἐν κλῶς ὄτος, πάν-
 τῳ ὡρ φάσει ὁ ἥλιος,
 ὑπὸ γῆς μὲν μέγιστον
 ἔχει τμήμα, ἐλάχιστον
 δὲ ὑπὲρ γῆς. Ὁ ὄτος,
 τῶν μὲν ἡμέραν ἐλα-
 χίστῳ, μεγίστῳ ἢ τῶν
 νύκτα ποιῆ ἀναγκαίως
 ἐν τῇ ἡμετέρῃ ἀκρά-
 τῳ. ὁ πόταν δὲ ἐφάψα
 μένος τῆ χειμερινῶ, πᾶ-
 λιν ὑποστρέφῃ πρὸς ἡ-
 μάς ὑπὸ τὰ ὑψηλότερα
 τῆ κόσμου ἀνατρέχου,
 αἰ ἐν κλῶς ἐντυχά-
 νει, μείζονα τῆ χειμε-
 ρινῶ τμήματα ὑπὲρ γῆς ἔ-
 χουσι. καὶ ὄτως ἐκ τοῦ
 πρὸς λόγον, ἀφομένῃ
 πρὸς τῆ τῶν ἡμέραν,
 μέχρι

hybernium tropicum
 contigerit, breuissi-
 mum nobis conficit
 diem. Is namque orbis
 omnium quos sol at-
 tingit; sub terra ma-
 ximum segmentum ha-
 bet, ut minimum su-
 pra terram, & perinde
 nobis noctem tum ma-
 ximam, & diem bre-
 uissimum faciat necesse
 est. Cum uerò hyber-
 num contigerit, ad nos
 se conuertit, ad mun-
 di sublimiora recur-
 tens, orbibus semper
 contingit maius hy-
 berno segmento ha-
 bere super terram. At-
 que ita habita segmen-
 torum ratione dies
 capit incrementum,
 g ad

μέχρι \tilde{M} τ' πρὸς τ' ἴση
 μεινόνου πορείας, ἔτι με
 προτέρων τ' νηξίος ὄρα
 μάλιστα. ἐπὶ αὐτῷ τ' ἴση
 μεινὸν ἐφάπτη, ἐφ'
 τ' ἴσην τὸ ὑπερ γῆς καὶ
 ὑπὸ γῆς \tilde{M} , ἴσημερία
 ἐποίησε. καὶ λοιπὸν, γν'
 τ' ὄρα ἔτι τὸν θεοῦ
 νόμον ἀνατρέχων, ἐπεὶ
 λύκλοις γν' τυχαίαι,
 μείζονα τὰ ὑπερ γῆς
 ἔχουσι τμήματα, μεί-
 ζονας ἀναγκαίως καὶ
 τὰς ἡμέρας πρὸς ἔχεται
 τῶν νυκτῶν. ὅτι τοιαύ-
 της αὐξήσεως πρὸς ἴ-
 σης, μέχρις αὐτὴν ἀφεί-
 σθη. ὅτι θεοῦ λύκλω
 (ὅς μάλιστα ὑπερ γῆς
 λαδ' ἑμᾶς ἔχει τμήμα
 πάντων, ὡν ἐφάπτη-
 τ' λύκλω ὁ ἥλιος) καὶ

ὄρα

ad æquinoctium usque
 nocte facta brevior.
 Cum vero æquino-
 ctialem contigerit, sub
 quo æquale sub ter-
 ra, ei quod supraterra-
 ram segmentum, æ-
 quinoctium facit. Et
 hinc reliquum quod
 superest ad æstivum
 recurrens, quotquot
 orbes assequetur, ma-
 iora supra terram se-
 gmenta habentes, lon-
 giores noctibus dies
 faciat necesse est. hoc
 procedente augmen-
 to, quo ad æstivum or-
 bem contigerit, qui
 maximum supra ter-
 ram apud nos segmen-
 tum habet, omnium
 quos sol attingit, et
 ob

ὅτι ὅταν τῆς γῆς θερινῆ
 ἡμέρας ἡμέραν μεγίστην
 πρὸς ἑαυτὴν ἔχει. ἔν τούτῳ δὲ
 ὡς ἰδίαι τὰ νότια καλιῶν,
 ἐλαττοῦνα τῆς θερινῆς ὑ-
 πὲρ γῆς τμήματα, ἐκ
 τοῦ πρὸς λόγον ἔχουσι
 ἡμετέρας ἡμέρας, μὴ μὲν
 πρὸς ἑαυτὴν πλὴν ἡμέρας,
 μείζονα μὲν τὰ ἄνω
 κτῶν, μέχρι πελάσσει τῶ
 ἰσημερινῶ διαμέτρου.
 ὅταν ἐπὶ αὐτῆς τὸ τῆς ἐφα-
 ψάμενος, φθινοπωρι-
 νῶ ἰσημερινῶν ποιή-
 σαι, ὁ δὲ ὡς διελθῶν
 αὐτῶν, ἐφάπτεται κί-
 κλων, οἱ ἐλαττοῦνα τὰ
 ὑπὲρ γῆς τμήματα ἔ-
 χουσι. καὶ οὕτως ἀπὸ
 φθινοπωρινῆς ἰσημε-
 ρίας, μείζονα αἱ νύ-
 κτες τῆς ἡμέρας γίνονται, καὶ μὲν μὲν ἡ ἡμέρας

ob hoc in æstivo sol-
 stitio diem efficit lon-
 gissimam. Hinc por-
 rō ad australia cursu
 contendens, minora
 solstitiali æstivo supra
 terram segmenta fa-
 cit, ex habita ratione
 diminuti diei, noctis
 maiora spacia facit,
 ad æquinoctialem us-
 que, ad quem cum
 applicuerit, æquino-
 ctium facit autumnale.
 Confestim ipsam
 transeūdo orbem attingit,
 qui minora supra
 terram habent clima-
 ta, atque ita ab æquino-
 ctio autumnali longio-
 res sunt diebus no-
 ctes, manet que diei

μειομένη, μέχρι πελά-
 σαι τῶν χειμερινῶν. ἢ δὲ
 νύξ ἐλ ἡμέρας μύει
 μειζωρ, μέχρις ὅτε ἡλι-
 τλή ἀπὸ τοῦ χειμερινῶ
 τροπῶ ἀφανομένην,
 ἀπὸ ἐλ ἀπὸ τούτου ἕπο-
 στροφῆς, πρὸς ἐχόμενον
 τλή ἡμέραν πελάσκει
 τῶν ἰσημερινῶν, καὶ ἰσημε-
 ρίαν ἐαρινῶν ποιήσῃ.
 ὅτω ἡ τῆς ἡλίου πρὸς
 ἡμετέρας κύκλος ἐχόν-
 των, ἐπεὶ οἱ ἡμῶν αὐτῶν
 τῶν κύκλων ταπεινοὶ
 τοῖς ἐχόμενῶν αὐτῶν
 κρατορ, ὑψηλοὶ δὲ ἡμε-
 ρῶν γίνονται, καὶ ἐμπα-
 λιν. ὅτω καὶ ὁ ἡμέτερος
 θόρονος κύκλος, ἐκεί-
 νοις χειμερινός γίνεται,
 ἐλάχιστον ἔχων ἕπερ
 γῆς τμήμα, ὃ ἢ ἐκείνων
 θεινός,

commixtio, quoad hy-
 bernum attigerit solstir-
 tium. Nox uero supra
 diem capit incremen-
 tum, quæ ab hac con-
 uersione comminuitur,
 quoad æquinoctialem
 attigerit, uernumq; fe-
 cerit æquinoctium.
 Cum hæc iuxta memo-
 ratos orbis ita habe-
 ant, qui humiles nobis
 orbis, habentibus ere-
 gione temperatum cli-
 ma, sublimes, & suble-
 ti euadunt contra. Ita
 qui nobis æstiuus est
 orbis, illis hybernus,
 fit, minore sui Et
 parte extans supra
 terram. Euryνοι
 æstiuus tropicus

θόρινος, κίμιν χειμῶν *partes fit hybetinis*
 εινός γίνεται. κὶ αὐτῆ *tropicis.* Et ea
 ἔστιν ἡ αἰτία, τῷ αὐτῷ *est causa cur ex altera*
 εἶναι τὰ κἠλ τὰς ὥ *parte sibi corresponde*
 ρας κὶ αὐξήσεις κὶ μειώ *ant tempora anni, & au*
 σεις τῶ ἡμερῶν τε κὶ νυ *gmenta, & diminutio-*
 κτῶν γὰρ τῆ διακεκαυ *nes dierū in regionibus*
 μλῆκ, ὁδενός ποιῶτε γε *temperatis, in totumq;*
 νομλῆκ, ἀλλὰ ὅσα παν *uniuersalis augmenti &*
 τῶ ἐπιμορίας ὅσις, ἐ *diminutionis dierū no-*
 πὲ πάντων τῶν πῶ αλ *ctiumq;, cum in torrida*
 λήλων ἴσα μόρῃ καὶ ὑ *horū nihil sit, sed omni*
 πὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆς *no æquinoctiū. Quan-*
 ὅσι. ὅσα δὲ τῶ, πῶ αε *doquidē parallelorum*
 ρετικῶν λίνησιρ ποιῶ *æquæ partes supraterra-*
 μνος ὁ ἥλιος, καὶ ἄλ *ram, & sub terra sunt.*
 λοτε ἄλλα μόρῃ αὐ *Per signiferū enim de-*
 τῶ καταλαμβάνωρ, *lectū sol efficiēs mo-*
 καὶ οὕτω τὰς ὥρας ἐ *tum, et alio tempore alias*
 πιτελῶρ, τροπῆν μ *pmeās partes, anni tempo-*
 ἐαρινῶν ποιῶ, ὅταν *ra cōplendo æstiuū qdē*
 ἔγγυσα τῆς οἰκῆσε *solstitiū facit, cū proximi*
 ως ἡμῶν γηρόμενθ, *mē ad nos peruenerit,*
 βορείο *8 3 maxi-*

Βορείωτατον γράψκ
 κύκλον, καὶ μεγίστω
 ἡμῶν ποιῶν, ἐλαχί
 στῶ δὲ νύκτα. τροπῶν
 δὲ χειμερινῶν ποιῶν, ὅ
 ταν πορρωτάτω Ἰοί
 κήσεως ἡμῶν γηόμε
 νος, καὶ ταπεινότατος,
 ὡς πρὸς τὸν ὀρίζοντα
 νοτιώτατον γράψκ κύ
 κλον. μεγίστῳ μὲν ἔν
 ῶν ἔσθ' ἡνικαυτῶ νύκτα
 ποιῶν, ἡμῶν δὲ ἐλα
 χίστῳ ἰσημερίαν ἢ ἕα
 ρινῶν ποιῶν, ὅποταν
 ἀπὸ χειμερινῶν τρο
 πῶν ἴδῃ τὰ Βόρεια καὶ
 τὸν δεξιὸν τροπικὸν
 ἴων, καὶ μίση ἀμ
 φοῖν ἢ τὴν πορείαν
 γηόμενῳ, εἰς δύο
 ἴσα διαρῶντι τὸν κόσ
 μον, γράψκ κύκλον,
 καὶ

maximè septentriona
 lem describendo circū
 lum, & longissimū
 diem faciendo, ut bre
 uissimam noctē. Solsti
 tium uerò hybernū fa
 cit, cum longissimè à no
 stro climate abierit, fue
 ritq; humillimus ferè
 ad horiζontē, maximè
 australe orbem descri
 bendo, longissimā anni
 noctem faciedo, ut bre
 uissimū diem. Aequino
 ctium autem uernū
 facit, cum ab hybernis
 conuersionibus ad se
 ptentrionē & æstiuū
 tropicum iens, medius
 inter utrunque iter fa
 ciendo, in duo æque
 lia mundum disspēs,
 circulum descripserit,
 diem

καὶ ὅτως ἴσην ἑμβρᾶν
 τῆν νυκτὶ ποιήσῃ. φθι-
 νοπωρινῶ δὲ ἴσημε-
 ῶν ποιῆι, ὅπου τῶν ἀπὸ
 θερινῶ τροπικῶ ὑπὲρ τὰ
 νότια, καὶ τῶν χειμερι-
 νῶν τροπικῶν ὑποσφί-
 ρων, καὶ μεσαίτατα ὅ-
 μοίως ἀμφοῖν γήμο-
 νῶ, τῶν αὐτῶν ἴσημε-
 ρινῶν γράψῃ κύκλον.
 εὐφανομενίας δὲ πρὸς
 χεῖρα τὰς ἑμβρᾶς, ἀπὸ
 χειμερινῶ τροπικῶ ὑπὲρ
 τὰ βόρεια τοῦ κόσμου
 ὑποσφίρων, μειχμέ-
 νας δὲ, ἐκ τῶν ἑναντίων
 ἀπὸ θερινῶ τροπικῶ ὑπὲρ
 τὰ νότια λαπῶν, καὶ
 τῶν χειμερινῶν τροπι-
 κῶν.

diem nocti æqualem fa-
 ciendo. Autumnale au-
 tem æquinoctium fa-
 cit, cum ab æstiuo tro-
 pico in austrum, & ad
 hybernium tropicum
 se conuerterit, medio-
 ximus itidem inter e-
 xtimos limites eundem
 æquinoctialem circu-
 lum descripserit. Au-
 ctos autem exhibet di-
 es, ab hyberno tropico
 ad septentrionales mun-
 di partes scandens: mi-
 nutas è contrario, ab æ-
 stiuo tropico in austrū
 tendens, atque hyper-
 num tropicum.

g 4 De

Γειῶ

Περὶ τῆς αὐξήσεως
τῶν ἡμερῶν.

De augmento
dierum.

Αἱ δὲ αὐξήσεις ἴσῃ ἡ-
μερῶν καὶ νυκτῶν ἔ-
ἴσου ἐκείνης ἡμέρας
πρωσιδέασσι, καὶ ὑφαι-
ρῶσι, ἀλλ' ὅποτε ἀρ-
χῶ τὸ αὐξανέδαι ἢ
ἡμέρα λαμβάνοι, ἔσ-
μὲν πρῶτον μὲν διω-
δέκατον αὐξέται ἡ
ὅλης ὑπόροχης, ἢ ὑ-
περέχει ἢ μεγίστη πλὴν
ἐλαχίστη ἡμέραν, ἔσ-
τὲ δὲ διδυτῶν, ἕκτον. τῶ
δὲ τρίτον, τέταρτον.
ἔσ-
τὲ δὲ τετάρτον, ὁμοί-
ως τέταρτον. ἔσ-
τὲ δὲ πέντην, ἕκτον. ἔσ-
τὲ δὲ ἕκτον, διωδέκατον.
ὥστε, εἰ ὥρας ἕξ ὑπερέ-
χει ἢ μεγίστη πλὴν ἐλα-
χίστη ἡμέραν, ἔσ-
μὲν πρῶτον μὲν, ἡμιώρου

Augmenta dierum et
noctium neutiquam sin-
gulis diebus æquè ad-
dunt & subtrahunt,
sed cum principiū in-
crementi dies acceperit,
primo quidem men-
se totius excessus duo-
decima augetur parte,
qua maximus mini-
mum diem superat: se-
cundo autem sexta, u-
tertio quarta, & quar-
to similiter quarta, &
quinto sexta, & sexto
duodecima. Proinde si
sex horis maximus
excedit diem mini-
mum, primo quidem
mense dimidia hora

πρῶτον

πλεσιθίσεται τῆ ἡμέ
 ρα. Ἐξ δὲ δευτέρῳ,
 ὥρα. τῷ ἵβρίτῳ ὥρα κῆ
 ἡμισυ. ὡς πρὸς ἔξ ἡ
 μίλων, τριῶν ὥρῶν γί
 νεται τῆ πλεσιθίῳ. κῆ
 ἔξ τετάρτῳ, ὁμοίως
 ὥρα κῆ ἡμισυ πλεσιθί
 σιτῆ. Ἐξ πέμπτῳ, ὥ
 ρα. Ἐξ ἑξατῳ, ἡμιώ
 ρου. κῆ ὅτῳ ἀναπλη
 ρωθῆζονται αἱ ὥραι,
 καὶ ὡς ἐπαρέχει ἡ με
 γίστη τῆ ἐλαχίστῳ ἡμέ
 ραν. ἡ δὲ αἰτία τῆ μὴ
 ἴσας γίνεσθαι τὰς πλε
 σιθίκας, τοιαύδε. ὁ ζῶ
 διακὸς κύκλῳ, δι' ὃ
 τῆ πορείαν ποιεῖται ὁ
 ἥλιῳ, ἄξος ὦν, καὶ
 τίμων τὸν ἰσημερι
 νῶν κατὰ δύο σημεῖα, τῶν δὲ τροπικῶν ἐκατέ
 ρε καὶ ἐν σημεῖον ἑαύτῳ, τὸν μὲν ἰσημεριῶν,

diei additur, secundo
 autem hora, tertio ho
 ra & dimidium, ut tri
 mestri trium horarum
 fiat additio. Et quarto si
 militer hora & dimie
 dium adijcietur, quinto
 hora, ultimo hemibo
 rium. Atq; ita sex horæ
 complētur, quibus ex
 cedit maximus diem mi
 nimū. Causa uerò inæ
 qualitatis incrementi
 hæc est. Signifer or
 bis, per quem iter facit
 sol, cum sit obliquus,
 & æquinoctialem in
 duobus secet punctis,
 utrunq; tropicorū uno
 in puncto attingat, æ
 quinoctialem quidem,

καὶ τὸ πλεονάζον αὐτῶν
 πρὸς ἀλλήλους ὀρθοτέρως
 τέμνῃ, καὶ ὀλίγος εὐείρ
 πρὸς ὀρθὰς γωνίας. ὧς
 ἵψοπινοῖς, πλαγιώτε
 ρῶν, καὶ ἰδί πλεονάζον
 κλιμαῖος πρὸς ἀκείτῃ. καὶ
 ἄνω ὀξείας ποιῶν τὰς
 γωνίας, αἴτιος γίνεται
 ἡ γολαιότορον αὐτῶν
 καὶ πρὸς γίαι καὶ ἀφίστα
 αἷ. Ἰὰ δὲ τῷ ζωδιακῷ
 πολλῶν τῶν πρὸς αἰών
 ποιῶν, γολαιό
 τέρου ἀφίσταται ἴν
 προπικῶν. καὶ δὲ τὸν
 ἰσημερινόν ὀρθοτέρου
 αὐτῶν ἄνω, ἀβρεχτορίας
 καὶ τὰς πρὸς ὀρθὰς τὰς
 πρὸς αὐτὸν, καὶ τὰς ἀπὸ
 αὐτῶν χωρίσσις ποιῶν,
 διακονίως δὲ πρὸς οἰ
 κῆς, τριάντῳ τῶν χίσι τῷ
 ζωδιακῷ πρὸς αὐτῶν
 προπικῶν

Et proximos paral
 lelos rectior secat, et
 parum deest ad rectos
 angulos, sed in tropi
 cis obliquior, et ma
 gis inclinatus pro
 greditur. Et perin
 de acutos faciendo
 angulos, causa fit,
 cur obliquior ipse pro
 cedendo et insisten
 do. Per signiferum
 namque longum iter
 faciendo, obliquior
 abscedit à tropicis: in
 æquinoctiali uero cum
 sit erectior, festinan
 tiores etiam accessus
 ad ipsum, et ab ipso
 recessus facit, diuine
 prouidentia talem si
 gniferi affectionem ad

τροπικὰς ἐργασαμένους, ὑπὲρ τὸ, λεληθείας, ἀλλὰ μὴ ἀδρόας γίνεσθαι τὰς τῶν ὡρῶν μεταβολάς. εἰ δὲ οἱ μεταξὺ τῶν τροπικῶν ἰσημεριῶν χρόνοι ἴσοι εἰσὶν. ἀπὸ γὰρ ἰσημερινῆς ἰσημερίας, μέχρι θερινῶν τροπῶν, ἡμέραι εἰσὶν 5 δι γ. ἀπὸ δὲ θερινῆς τροπῆς, μέχρι φθινοπωρινῆς ἰσημερίας, ἡμέραι 5 β γ. ἀπὸ δὲ παύτης αὐτῆς ἰσημερίας, ἄχρι χειμερινῆς τροπῆς, ἡμέραι π η. ἀπὸ δὲ χειμερινῆς τροπῆς ἕως ἰσημερινῆς ἰσημερίας, 5 δι θ. ἐπιζητήσεται δὲ, πῶς ἴσων ὄντων τῶν τῶν ζωδιακῶν τεταρτημορίων,

δκζν

tropicos efficiente, ^{sen} sum faciendo, ^{non alter} ^{temporum sunt} uaium horarum mutationes. neq; quæ tempora inter tropicos & æquinoctia equalia sunt. A uerno enim æquinoctio ad æstiuos usq; tropicos dies sunt nonaginta unus & dimidius, ab æstiuæ conuersione ad autumnale usq; æquinoctium dies nonaginta tres & dimidius, ab hoc æquinoctio ad solstitium usque hybernū dies octoginta octo, ab hyberno solstitio ad æquinoctium uernum nonaginta quatuor. Sciscitabitur quispiam cum sint æquales signiferi partes quartæ,

κνγ

ἔκ γ' ἴσως χρόνῳ αὐτὰ ὁ
 ἥλιος διέξεισι. ῥητέον
 εἶναι, εἰ δὲ αὐτὸ τὸ ζῳδια
 καὶ τῆς πορείας ὁ ἥλιος
 ἐποιεῖτο, γ' ἴσως χρόνῳ
 πάντως τὰ μὲν αὐτὸ δὴ.
 νῦν δ' ὑποκείνῳ ὁ ἥλιος
 κῶς κύκλος τῶ μίση τὸ
 ζῳδιακῶ, πολὺ πρῶσ-
 γαιότερος αὐτῶ αὐτῶ. ἀλ-
 λά αὐτὸ ὑποκείμενον ὁ
 ἥλιος κῶς τῶ ζῳδιακῶ,
 τὸ αὐτὸ εἶχε κέντρον, ὅτι
 γ' ἴσως χρόνῳ τὰ τέσσα
 ρα μέρη τὸ κύκλου τὸ οἰ-
 κεία δὴς. αἱ δ' ἀπὸ τῶν
 τροπικῶν τε κ' ἰσημερι-
 νῶν γινόμενα ὀλίγα με-
 ῖροι, εἰς ἴσα ἔτεμνον αὐτὸ
 τέσσαρα, κ' ἴση ἥλιος κῶς
 κύκλου. νῦν ἵδ' ὅτι αὐτὸ
 τὸ κέντρον ἔχει αὐτὸς
 συμβέβηκεν, ἀλλ' ἐκ-
 κεντρὸς

cur sol ipsas tempore
 permeat in aequali. Cui
 occurrendum, quod si
 per ipsum signiferum
 sol iter faceret, tempore
 aequali, cunctas eius par-
 tes permearet: sed or-
 bis solaris mediæ partē
 signiferi, multo terra
 vicinior est. Cæterum
 et si subiectus solaris
 signifero, idē cum ipso
 haberet centrum, et
 veluti in tempore aequali
 quatuor partes sui or-
 bis sol permearet. Nam
 à tropicis et æquino-
 ctiali ductæ diametri
 in partes æquales, di-
 rimerent etiam sola-
 rem orbem. Nunc non
 idem centrum ipsos ha-
 bere contingit, sed ec-
 centrus

κεντρὸς ὄσιν ὁ ἡλιακὸς
 κύκλος, καὶ διὰ τούτου
 τέμνει εἰς τέσσαρα ἴσας
 ὑπὸ τῆ εἰρημνίῳ δια-
 μέτρω, ἀλλὰ εἰς ἑνὶ ἄνε-
 σοι αὐτῆ αἰ περιφέρει.
 μόνου γὰρ οἱ τοῖς αὐτοῖς
 κέντροις κεντρικῶν κύ-
 κλοι εἰς ἴσας ἔχουσι τεμ-
 νομίας τὰς περιφέρει-
 ας ὑπὸ τῆ διαμέτρω. οἱ
 δὲ ἑκκεντροί, ὅκ ἐπι. ἑκ-
 κεντρος ἐν ὧν ὁ ἡλιακὸς
 κύκλος, αὐ εἰς δώδεκα
 διαμεθῆν ἡρα πλησίως
 τῷ ζωδιακῷ, ἴσας τμή-
 μασι ἔσι τῷ ζωδια-
 κῷ, ἄλλοις τμήματα
 ὑποκείσεται τῷ ἡ-
 λιακῷ. καὶ μέγιστον
 ἢ ἴσαι αὐτῷ τμήμα,
 τὸ ὑποκείμενον τοῖς
 διολύμοις. ἐλάχιστον
 δὲ,

centrum est solaris or-
 bis, et ob hoc non seca-
 tur in quatuor partes æ-
 quales ab iam dictis dia-
 metris, nec sunt in æ-
 quales ipsius circumfe-
 rentiæ. Namq; soli qui
 eisdem centris ^{constant} insitunt
 orbes, in partes æqua-
 les sectas habet ex dia-
 metris circumferentiæ:
 at qui sunt eccentri, ne-
 quaq;. Cum ergo solaris
 circulus sit eccentricus,
 solari circulo in duode-
 cim diuiso partes, æquæ
 ac signifero, cū sint si-
 gniferi sectiones æqua-
 les, in æqualia segmenta
 solaris circuli ponuntur:
 et ipsius maximū quidē
 erit segmentū, geminis
 subiectum: minimum
 autem,

δὲ, τὸ ἄλλο τὸ φῶς. ὁ δὲ γὰρ
 ἐν ὅσῳ μὲν, ἐλαχίστῳ
 διερχέται χρόνῳ. ὅσῳ
 ἢ διδύμῳ, ἢ μῆκιστῳ.
 ἢ τοῦ αὐτοῦ μὲν ὑψιλοῦ
 τὰ τὸ ὄψ, ἢ δὲ ἄλλο
 φῶς πρὸς γῆν ἴσους,
 ἢ δὲ τοῖς ἄλλοις ἀνα-
 λόγως. ὁ δὲ γὰρ καὶ τοῦ
 κύκλου αὐτοῦ ἐκκεν-
 τρου εἶναι συμβέβη-
 κεν, οὐ κατὰ τὸ αὐτὸ
 ὑψιλοῦ ἀεὶ κινημένης,
 ἀλλὰ ὑψιλοῦ κῆρ τῆς
 πορείας. καὶ ἐμπά-
 λιν, ὡς τὰ πρὸς γῆν
 τατα φέρουμένης. ὅ ἢ τὰ
 νυχθήμερα ἢ πάντα,
 λόγῳ ἀκριβῆ, ἵσα ὅτι
 ἀλλήλοις, ὡς ἰσωνοῦ-
 ται, ἀλλὰ μόνον πρὸς
 κίνησιν. ἢ μὲν γὰρ
 αὐτοῦ τοῦ κόσμου

πυλῶ-

autem, sagittario. Quae
 obtem id etiam segmen-
 tum minimo tempore
 permeat, geminis vero
 longissimo. Ibi enim est
 altissimus, at in sagitte-
 rio terrae proximus, et
 in alijs porro iuxta pro-
 portionem. Inde eius
 orbem eccentricum esse
 contingit, quia non in
 eodem semper mouer-
 tur fastigio, sed ^{est} sub
 limis itinere, ^{est} quam
 sus terrae proximus. Et
 ne quidem dies cum no-
 ctibus, quos naturales
 quidam uocant, ad ^{est} ^{est}
 bellam inter se inui-
 cem sunt aequales, ut
 intelligitur, sed solo
 sensu aequales esse cen-
 sentur. Nam mundi

connet-

περιφορά, μείωρ μὲν
 παντός νυχθημερόν ἀ-
 ναγκαιώς, παντὶ τῷ
 δρόμῳ τῷ κόσμῳ θάτ-
 του τῷ νυχθημερῶν ὅσα
 σημάτος τῶν ἑαυτῷ κύ-
 κλου διεξάγοντος, ὅν τῷ
 ἡμέραν τῶν κόσμων ἰών
 ὁ ἥλιος πρόσσιτυ, ἐκπε-
 ρελθόντος δὲ τῷ κόσμῳ
 ὡδὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον, ὅ-
 πω ὡδὶ τῆ ἀνατολῆς ὁ ἥ-
 λιος θεωρεῖται, ἀλλ' ὅπο-
 ταν ἢ περιφορά τῷ κύ-
 κλῳ ἀντιχρῆσιν ἢ διάνυ-
 σε ἢ τῷ πτωχευτικῶν
 κινήσει ὁ ἥλιος τῷ νυ-
 χθημερῶν, τότε κ' αὐ-
 τὸς ὡδὶ τῆ ἀνατολῆς φαί-
 νεται, εἰ μὲν τὰ δωδεκά-
 τημέρεια τῶν ζωστικῶ-
 κῶν, ἴσα ὄντα, ἢ ἴσως
 καὶ ἀντέλλε χρόνῳ,
 σιωπέβαιε

conuersio minor est ne-
 cessario, quam omnis
 cum nocte dies in quod
 motu ^{est in extimū}
 nis prokursu mundo ci-
 tius diurno cum nocte
 interuallo, suum am-
 bitum peragente, quem
 sol contra mundi mo-
 tum facit. Circumuen-
 te enim, idem punctum
 mundo, necdum sol in
 oriente spectatur, sed
 cum ambitus orbis cir-
 cumactus fuerit, quem
 perficiebat die, cum
 nocte, sol motu dele-
 cto, tum ipse quoque
 in oriente apparet.
 Quod si cuncta do-
 decatemoria, nempe si-
 gna signiferi sint aequa-
 lia, tempore etiam a-
 quali oriri contigeret,
 diesq;

σωίβαινον αὖ τὰ
 νυχθήμερα πάντα ἴσα
 εἶν. νυκτὶ δὲ τὰ ἡμε-
 ρὰ ζώδια, ὄρθα ἢ ἀνα-
 φέρηται, λοξὰ δὲ κατα-
 λύνηται. τὰ ὀρθοῖς ἀνα-
 φρομμένοις αὐτοῖς, μα-
 κρότερος ὁ τ' ἀναβλῆς
 αὐτ' γίνηται χρόνος. καὶ
 τὰ μόρῃ εἶν αὐτ', ἢ τῶν
 νυχθήμερῶν διδρῆται
 ὁ ἥλιος, ἀναλόγως βρα-
 δίονα τὴν ἀνατολὴν
 ποιῆται. τὸ δὲ ἔμπα-
 λιν τῶν ἡμερῶν, ὡς δὲ τῶν χει-
 μερῶν γίνηται ζώδι-
 ων, καὶ ὅτως αἰ μὲν τ'
 αἰθροῖα πῶς σοφαί,
 ἴσαι εἰσὶν. τὰ δὲ νυχθί-
 μερα, ἐκ ἑλ. πρὸς γε τ'
 ἀλιθίεσσι περὶ λόγους, ἡ-
 λασιότερον, καὶ δὲ πῶς
 ἔφαμεν, τὸ ἥλιου
 πρὸς ἴσον.

dies que cum nocti-
 bus essent aequales.
 Nunc uerò tropica si-
 gna rectis quidē ascen-
 dunt, sed obliqua oc-
 cidunt: rectis que scan-
 dentibus ipsis, longi-
 us tempus ipsorum
 ortus fiat necesse est.
 Cum partes igitur ip-
 sorum sol die cum
 nocte permeat, iuxta
 proportionem ortum
 tardiozem facit. Ho-
 rum euenit contrari-
 um in signis hybernis,
 et perinde ætheris
 conuersiones sunt æ-
 quales, dies autem cum
 noctibus nequaquam,
 si ad libellam exatent
 quæritas, obliquius,
 (ut diximus) sole

πρὸσιόντος τοῖς τροπικ
 οῖς, καὶ ἀπχωρῶντας, καὶ
 ἔτι ἄλλο ὑπὸ πλείονος πρὸ
 αὐτῶν ἐγχερονίζοντος. καὶ
 ἔκ ὄντων ἀοικητῶν τῶν
 ὑπὸ αὐτοῖς, ὅδε τῶν ἐπι
 γήστων, ἢ γὰρ συνήκη
 ὑπὸ τῶν θείων κείτου
 κύνκω, ἢ δὲ αἰθιοπία
 ἐνδοθῶν ἐπι ταύτης.
 ἀπὲρ τῶν ὁ ποσειδῶ
 νος τὸ γήστωμα λα
 βῶν, ὅτι παῦρ τὸ ὑπὸ τῶν
 ἰσημερινῶν κλίμα δὲ
 κρατοῦ εἶν ὑπὸ ἑλαβε.
 καὶ πρὸς τὴν ζώναν εἶ
 ναι φησὶ γῆς τῶν ὀυδα
 κίων φυσικῶν ἀπ
 φησαμένῶν, αὐτὸς τῶν
 ὑπὸ ἑκείνων ἔλαβε
 καὶ ὀυδα λεγομένην,
 οἰκαμένην καὶ ὀυδα
 φησὶ εἶναι ἀπεφίνατο.

ὅτι

ad tropicos acceden
 te et abeunte, et ὅδε
 hoc diutius circa i
 psos commorante.
 Cum que sub ipsis (in
 quibus) non sit habi
 tatio, ne quidem ali
 quanto intra ipsos. Sye
 ne tamen sub æstivo
 iacet circulo, Aethio
 pia vero Syene adhuc
 interior, a quibus Po
 sidonius opinatus est
 totum sub æquinoctia
 li clima esse tempera
 tum. nec non quinque
 zona terre esse à no
 bilibus pronunciatae
 sunt Physicis. Posi
 donius quem terrarum
 orbem torridum æstivum
 nominarunt, tempera
 tum esse promulgavit.

b

Nana

ὅπου γὰρ φησι, πλείου
 τῆς ἡλίου πρὸς τῶν τροπι-
 κῶν ὁμοίβουτος, ἢ ἐ-
 σιγάκοι κῆτα τὰ ἐπ' αὐ-
 τοῖς, ἃ δὲ τὰ αὐτῶν ἰσῶν
 γινώσκοντες, ὡς, ἢ καὶ
 πολὺ πλείοντα ἢ ἡμε-
 ρῶν ἀκρῶτα εἰς
 ταχέως τῶν ἀκρῶν τῶν
 τῶν καὶ πρὸς ἴσους τῆς ἡ-
 λίου, καὶ πάλιν ἴσως τὰ
 χεῖρα φησὶ μὲν αὐτῶν, καὶ
 μὴ γινώσκοντες πρὸς τὸ
 ἀκρῶτα, καὶ μὲν ὁμοί-
 παντός, φησὶ, ἴσως τῶν
 νυκτῶν τῆς ἡμέρας ἴσως
 γινώσκοντες, καὶ ὁμοί-
 σύμμετρον ἔχουσιν πρὸς
 ἀνὰ ἄνω τὸ ὁμοίωμα.
 καὶ τῶν ἀκρῶν τῶν γινώσκον-
 τῶν καὶ βαθυτά-
 τῶν τῶν σκιῶν ὄντων, καὶ
 ἢ μὲν γινώσκοντες, καὶ

Nam ubi, inquit, circa
 tropicos sol diutius ver-
 satur, ne utiq; ea sunt in-
 habitata loca, nec eis
 interiora, cum non multo
 magis sub æquinoctiali
 fuerint temperata, cum
 celerius hunc orbem
 sol transeat, et rursus
 æquè celeriter adeat,
 nec in eo climate diu-
 tius cōmoretur? Enime-
 herò cum in totum, in-
 quit, sit nox diei æqua-
 lis sub æquinoctiali, et
 perinde refrigeradi spa-
 cium satis amplum ha-
 beat, sitq; eius aër in me-
 dio summo, et umbra
 terræ fastigiosissimo,
 etiam imbres cadent,
 et sufflabunt venti,
 ἀνὰ ἄνω

διωσόμενα ἀναψύχου
 τὸ ἀόρα. ἐπεὶ καὶ πε
 εἰ τὴν αἰθιοπίαν ὄμ
 βρος συνεχῆς κατα
 φέρεται ἰσορῶσι, ποῦ
 τὸ θέρ^{ον} καὶ μέγιστα
 τὴν ἀκμὴν αὐτοῦ. ἀφ'
 ἴου καὶ ὀκτωβρίου πλη
 θύνει ὑπονοεῖται τ'
 θέρ^{ον}. ὁ μὲν ἔν ποσει
 δώνιος ἔτω φέρει. καὶ
 δέξει, ἀν' ἕτως ἔχει τὰ
 ὑπὸ τοῦ ἰσημερινῶ,
 δὲ τ' ἕως γίνεσθαι τὰς
 ὥρας πρὸ αὐτοῦ. ἐπει
 δὴ καὶ ὁ ἥλιος δὲ
 αὐτοῖς κατακρυφίω
 γίνεται, διόγε ἰση
 μέρια ποιῶμε. οἱ δὲ
 κεντλέγοντο τῆ δὲ
 ξη ταύτη τὸ ποσει
 δωνίου, φασίη, ὅτι ἕνεκα μὲν τοῦ ἡδὲ πλε
 ου πρὸς τοῖς τροπικῶς ἀετρίβει τὸν ἥλιον,

ut possint aëra refri
 gerare. Quia in Ae
 thio^{pe} imbres enar
 rantur per aestatem iu
 ges pluere, præcipue
 in ipsius articulo: unde
 etiam Nilus per aesta
 tem inundare intelli
 gitur. Posidonius igi
 tur ita censuit. Opor
 tuit sane, ita sub æqui
 noctiali habere, quod
 bis anni sint apud eos
 tempora, quandoqui
 dem etiam sol bis illis
 fit a uerticē, bina fa
 ciendo æquinoctia.

Qui autem Posidonij
 aduersantur sententiæ,
 aiunt, quia diutius ad
 tropicōs uersatur sol,

ἔσθ' ὕμιν τῷ πρὶ τούτοις
 εὐξάνειν τὴν ποσειδονί-
 ε. ἀλλὰ ἀπὸ τῶν τροπικῶν
 πάλιν ὁ ἥλιος ἀ-
 φίσταται, καὶ ἔτω ὁ αὐ-
 αῖθις ἀπὸ πλείονος ἀνα-
 ψύχεται, καὶ δυνάται τὰ
 κλιματὰ οἰκίσθαι. Ἐν
 ἰσημερινῷ μέσῳ τῶν τροπικῶν
 ὄντος, ὡς πρὸς ὀλί-
 γον ἀφίσταται καὶ ταχέ-
 αν τὴν ἀπὸ αὐτῶν ὑπο-
 στροφὴν ποιεῖται, ὡς τὰ
 μὲν ὑπὸ τῶν τροπικῶν
 κλιματῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν
 κλιματῶν ὑγμῶν ζώ-
 νων ἐτίθηται πνεύματα
 καὶ πρᾶμυθόντα τὸν ἀπὸ τῶν ὑλίων φλο-
 γμὸν, καὶ ἀναψύχου-
 ντα τὸν ἀέρα. μέχρι δὲ
 τῶν ἰσημερινῶν, ταῦτα
 ἔχουσι δυνάμειν.

oportet, in hac Posido-
 nij esse sententia. Ca-
 terum a tropicis per-
 sus plus sol distat, et
 perinde etiam qui sub
 ipsis aër magis refrige-
 ratur, possuntq; clima-
 ta habitari. Sed cum sit
 inter tropicos medius
 equinoctialis, et pra-
 rum admodum absit, et
 celeriusculè ad ipsum
 redeat, cumq; subtro-
 picis, loca excipiantur
 a refrigerantium zo-
 narum flatibus et ejus-
 fama etiam est, solis ar-
 dorem refrigerato aere
 demulceri. At equino-
 ctialem, usque hi non
 possunt peruenire:

quod

εἰ δὲ

LIBER I.

εἰ δὲ δὴξεν, τότε ἴσχυρ
 εἶν τῆς νύκτα τῆς ἡμέρας
 ἴσους ἀφ' αὐτῶν αὐτὸ δὴ
 νατο πρὸς ἀνὰ ψυξίμ
 ἦεν αὐτῶν. ἀφ' αὐτῶ
 τε τῆς δὴ ἀμὲ τῶ ἡλίου
 κεχρημένῳ, καὶ ὀρθῶ καὶ
 ἴσους αὐτῶν ἴσους τὸ ἡλί
 μα ἴσους παντὸς ἐκπέμ
 ποντῶ τῶν ἀκτῖνα,
 ἐπεὶ γε μὴ ἀξίολογοῦ
 ἀπ' αὐτῶ τῶν ἀπόκλι
 σι ποιῆται. ἴσους αὐτῶ
 δὲ ἴσους τῶ φυσικῶν,
 τὸ πλεῖστον τῶ μεγάλῃς
 θαλάσσης ἡλίου ἴσους τὸ
 ἡλίμα ἴσους Βεβλήδῃς,
 εἰς τροφῶν τῶν ἀστροῖς
 μεσαίτατον ἴσους
 γομ. ὡς δὲ ὀρθῶς ἴσους
 κεν γνῶταῦτα φέρει δὴ
 ἴσους ἀπὸ δὴ.

quod si transierint
 fluosa & flammofa
 neris spacia sub sole fi-
 ent. Aequalis diei nox
 per se nihil potest ad
 aërem illic refrigeran-
 dum, cum sit vis solis
 ineffabilis, rectum que
 & ualidum in id clima
 omnifariam radium ia-
 culetur, quia ab ipso
 non magnopere decli-
 nat. Intelligitur autem
 à Physicis magni ma-
 ris plurimum in hoc cli-
 mate substerni, quod
 medioximum est ad a-
 strorum alimentum, &
 perinde hic neutiquam
 rectè uidetur sensisse
 Posidonius.

acciperint iam
 qui videri solent
 frigidj fieri
 calidj.

Γοφῖ

b 3 De

Περὶ τῶν τῆς γῆς
οἰκίσεων.

De totius terræ ha-
bitatione.

Ολης δὲ τῆς γῆς καὶ
ὑπάρθουσι οἰκισμῶν,
τῶν οἰκίσεων αἱ μὲν πε-
ρίσκιαι, αἱ δὲ ἑτερόσκι-
αι, αἱ δὲ ἀμφίσκιαι γῆν
συντῶν. περίσκιαι μὲν, αἱ
ὑπὸ τοῖς πόλοις, ἐν αἷς
ἢ εἰς ἡμέραν ἢ νύκτα
ὁ ἡμέρας διακρίθουσι,
τῶν ὀρίζοντος μὲν γινόμε-
να πρὸς αὐτοῖς τῶν ἡμε-
ραν, ζῶντων δὲ ἐξ ὧν
παντὸς τῶν αὐτῶν ὑπὲρ
γῆς ὄντων, καὶ ἐξ ὑπο-
γῆ. κύκλον δὲ πᾶσι
ζῶντων πρὸς αὐτοῖς
αἱ σκιαὶ, πόδικας αὐ-
τῶν ποιῶσιν, παρα-
πλοσίως τοῖς κύκλοις
ἐν τοῖς ἀπὸ τοῖς πόλοις
κλίμασι σφραγισμένους τῶν ἡμε-
ραν.

Tota, ut receptū est,
habitatur terra. Habita-
tionum, ^{antequam} aliæ sunt peri-
scij, aliæ heteroscij, &
aliæ amphiscij evadunt.
Periscij quidem sub po-
lis, quibus in diem &
noctem annus dividi-
tur, cum sit incolarum
horizon æquinoctia-
lis, sex signis in totum
supra terram existen-
tibus, & sex sub ter-
ra. Circumquaque igitur
ipso ^{in longitudine} circumferen-
bentes ^{umbrae}, peri-
scios, faciunt, ^{causa} proxi-
me ad polos ^{in quibus} ^{quæ}
regionibus ^{supra} polis ^{sub}
notata. Heteroscij aut

ἴσιν αἰ δὴ κρατοῖ. ἐπεὶ
 ὅταν πρὸς μεσημβρίαν
 γῆσεται ὁ ἥλιος, τὸ μ
 τὴ βορείαν ἔχοντων ζώ
 νων, πρὸς βορρᾶν ἀκ
 κλίνουσιν αἰ σκιαί. τὸ δ
 τὴ ἀντικρατοῦ ἡμῶν,
 πρὸς νότον. ἀμφίσκιοι
 δ, οἱ ὑπὸ τῆ ἰσημερι
 νῶ γῆσονται. πρὸς νό
 τον μ γὰρ ἀπίοντος, καὶ
 ὡς πρὸς τὸν χειμερινὸν
 ἀκ τὴ ἰσημερινῶ κύκλῳ
 πρὸ ἡλίου, πρὸς βορρᾶν
 ἀποκλίνουσιν αὐτῶν αἰ
 σκιαί. πρὸς δ τὸ θερινὸν
 ἀκ τὴ ἰσημερινῶ πρὸς
 μεσημβρίαν. πρὸς νότον αὖ φέ
 πωντο. καὶ τοιαύτη μ
 ὅσιν ἢ πρὸς τὰς ζώνας
 τ γῆς διαφορᾶ. ἐπεὶ δὲ
 δὲ καὶ κείνο ἐγνωσθῆαι
 γνῶσθαι, ὅτι καὶ ταῦτ
 αὐφεταῖ

sunt temperata. Quia
 cum ^{in linea meridiana seu circulo} ~~est~~ ^{meridiana} ~~meridiana~~
 sol fuerit, zonam ha
 bentium septentriona
 lem, ad aquilonem de
 clinant umbrae. ^{eorum vero qui} ~~est~~ ⁱⁿ
 gione nobis oppositam
 temperatam, ad austrum
 idem, sed ἀμφίσκιοι ^{de} ~~est~~ ^{est}
 qui sunt sub æquino
 ctiali. Ad austrum e
 nim abeunte sole, atq; ad
 hybernum tropicum,
 ab æquinoctiali, ad a
 quilonem uergunt ipso
 rum umbrae: ad æstiuū
 autem ab æquinoctiali
 eunte ad ^{austrum} ~~hunc~~ conuer
 tentur. Atq; hæc est de
 zonis terræ differen
 tia. Illud uicissim hic
 nos præterire non o
 portet, quod ^{similiter} ~~per idem~~
 h 4 augetur

αὐξεται ἢ ἰσμεθεται ἢ ἡ-
 μερα, πᾶσι τοῖς ἔχουσι
 τῆς ἡμετέρας οὐκράτου.
 ὁ μὲν ἢ ἰσμεθεται πρὸς
 κη καὶ ὑφαίρεσις, πρὸς
 πᾶσι δὲ. ἀλλὰ πολ-
 λὰ ὅτι ἢ ἢ τῶν τοῖς πα-
 ραλλαγῶν, τοῖς ἢ ἔλα-
 χίστης γενομένης πρὸς
 κη καὶ ὑφαίρεσις, τοῖς
 ἢ μεγίστης, τοῖς ἢ μέσης.
 ἴσμεθεται ἢ αἰλου ἢ, ὁ μὲν
 ἐπίσης πρὸς πᾶσι ἐγ-
 κεκλιᾶται ἢ ἡσμου, μὲν
 ὅτι ἢ ἑσμεθεται τῶν πόλων
 πᾶσι ἰσμεθεται ἢ ἢ ἢ
 ὅτι ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 τοῖς ἢ πρὸς μεσημβρί-
 αν οὐκράτου πρὸς ὀλί-
 γου, τοῖς ἢ πρὸς ἀρκτου
 ὕψι πλέον, τοῖς ἢ μίση
 ἴσμεθεται μίση. πρὸς με-
 σημβρίαν ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ

augetur & minuitur
 dies, cunctis nostram
 temperatam habitanti-
 bus, nec tamen æqualis
 additio & subtractio
 apud omnes est. Cete-
 rum multa est in his mu-
 tatio. alijs quidem mini-
 mum fit incrementum
 & subtractio, alijs ve-
 rò maximum, alijs me-
 dium. In causa est, quòd
 non æquè apud omnes
 mundus inclinatur,
 quòd septentrionalis po-
 lus inæqualibus parti-
 bus ab horizonte at-
 tollatur, sed ad meridi-
 em habitantibus pa-
 rum, & ad septentrio-
 nem plus, in horum me-
 dio mediocriter. Ad me-
 ridiem namq; à septen-
 trione

κῆρ πορθορμίοις, τα-
 πεινότερος ὁ πόλος γί-
 νεται ἀναγκαίως, καὶ με-
 ῖον τὸ ἐγκλίμα τῷ κόσ-
 μῳ ἐκείθιν δὲ πρὸς ἀφ-
 κτηρῶν ἰσῶν, τὸν αὐτίον.
 ἢ ἢ τῆ ὑπὸ τῆ ἰση-
 μεριῶν γῆ, ἐκάτορος τῆ
 πόλων ἡδὲ τῆ ὀρίζοντος
 θεωρεῖται. καὶ πάντων τῶν
 πρὸ ἀλλήλων ἴσα ὑπερ-
 γλῶ καὶ ὑπὸ γλῶ τμη-
 ματὰ ὄσιν, ὡς εἴρηται. καὶ
 τῆ πρὸ αὐτοῖς ὀρίζοντος
 ὁ ἀξὼν διάμετρος γίνε-
 ται. καὶ ὅτε ἀειφανὲς, ὅ-
 τε ἀφανὲς ἔστω ἀστρῶν
 αὐτοῖς ὄσιν. ἐκείθιν δὲ
 πρὸς ἡμᾶς ἰσῶν ἢ
 σφαιρικῶν σχήματι τῆ
 γῆς, ὅ, τε πόλος δὲ αἰρε-
 τῆ ὁ πρὸ ἡμῶν, καὶ οἱ ὀρί-
 ζοντες μεταπίπτουσι,
 καὶ

trione iter facienti-
 bus, humilior est ne-
 cessario polus, minor-
 que mundi inclinatio.
 Illinc porrò ad septen-
 trionem euntibus, ἔ-
 contrario. Nam in
 terra qua sub æquino-
 ctiali, uterque polus in
 horizonte spectatur,
 ac, ut dictum est, cum
 et a parallelorum supra
 terram et sub terra
 sunt æqualia segmen-
 ta, apud quos finientis
 axis est dimetiens, siue
 diameter: neq; astrū a-
 liquod semper apparet,
 neq; occultatur. Illinc
 ad nos euntib. in globo
 sa terræ figura, qui su-
 pra nos polus elevatur,
 et horiζόντες succidit.
 h s axisq;

m d axis &
 dimetiens hor-
 rizonis

καὶ ὁ ἄστρον ἔθενός ἐπι
 διάμετρος αὐτῆ γίνεται,
 ὅσα τῶν γινομένων ἐγκλι
 σιν τῆ κόσμου ἀπὸ τῆ ἐπι
 πέσει διακρομάνου, καὶ
 τὸ τῆ πόλου ὕψωμα. καὶ
 κύκλοι ἀρκητικοὶ ἄλλοι
 πρὸ ἄλλοις γίνονται, καὶ
 τὰς τῆ ὀριζώντων μετα
 πλώσεις. ὁμοίως ἄστρον ἀρ
 κητικὸς, τὰ πρὸ ἐκάστων
 ἀφανῆ τῆ ἄστρον ποδὲ
 ρονταί, γράφεται πό
 λω καὶ διαστήματι τῶν
 πρὸ ἐκάστων ὀριζώντι
 τοῖς μὲν δὲ πλείστον ἂν
 διακεκαυμένης, καὶ
 πρὸς μεσημβρίαν οἰκῶ
 σιν, ἐλάχιστοι γίνονται οἱ
 ἀρκητικοί, διὰ τὸ καὶ τὴν
 ἐγκλισιν τῆ κόσμου βρα
 χύαν εἶναι, καὶ τὸν πό
 λω πρὸς ὀλίγον ἀπὸ τοῦ ὀριζώντος ὁ δὲ κρομάνου

axisque nullius amplius
 ipsorum dimetiens effi
 citur ob mundi factam
 inclinationem sublati
 plano, et poli sublimi
 tatem, orbisque arctici
 alij apud alios emer
 gunt, iuxta finientium
 interitum. Oportet
 siquidem arcticos, que
 apud singulos semper
 appareant astra, ad po
 lum cōprehensa descri
 bere, ex intervallo et
 apud singulos horizon
 tes. Prope igitur torri
 dam, et ad meridiem
 habitantibus minimie
 vadunt arctici, quod
 mundi sit inclinatio
 brevis, et polus pa
 rum a finiente elevatus
 φαίνεσθαι.

φραίνεσθαι. τοῖς δὲ πρὸς ἀρκτῶν καὶ πλησίον τῆς κατεψυγμένης, ἀνάγκη καὶ οὖν ἀρκτικὸς μεγίστος εἶναι, καὶ τὸν πόλον ἀξιόλογον ἔχειν, τὸ ἀρκτικὸν ὄριζόντος ὑψώμα, καὶ τὸ ἴσος ἀποκλίσθαι ἐπιπλήσιον ἐγκεκλιῖσθαι. ὅσοι δὲ τὸ μεσαίτατον ἔχουσιν ἀρκτικὸν καὶ μεσημβρίας (ὧν καὶ οἱ Ἕλληνες εἰσι, καὶ πάντες οἱ τῶν αὐτῶν ἔχοντες πᾶσα ἄλλα) ταῖς πάντα μέσως ἔχει τὰ πρὸς ἡμέραν. ὧσε καὶ τῶν πᾶσα ἄλλων κύκλων, οἱ ὑπὸ τῶν πᾶσα ἔκαστοι ὄριζόντων ἵμενομένοι, γὰρ μὲν τῆς διακεκαυμένης εἰς ἴσους, γὰρ δὲ τοῖς ἄλλοις ἡλίμασιν εἰς ἀνίστα τήνονται.

σύμμε-

appareat. Ad septentrionem uerò, & prope gelidam zonam maximos esse arcticos necesse est, polumq; satis amplam à finiente habere sublimitatem, & perinde mundum plurimum inclinari. Qui uerò medioximi sunt inter septentrionem & meridiem, inter quos sunt Græci, & quicūq; eundem incolunt parallelum, eis quæ dicta sunt mediocriter habent. Itaq; etiam parallelorum orbium, qui sub singulis finientibus secti, in torrida in partes æquales, in alijs climatis in partes secantur inæquales,

modera-

σύμμετρα ἢ ἐξ ἡ πρὸς τῶν
 τοῖς, τὰ τε ὑπὸ γῆν ἔ-
 ὑπὲρ γῆν, μείζω ἢ ἐ-
 λάσσω τμήματα. καὶ ὁ-
 τω καὶ ἡ ἵ τὰς αὐξήσεις
 καὶ μειώσεις τῶν ἡμερῶν
 τὴν ἀναλογίαν ἔξετοι-
 συμμετρίας. οἱ δὲ πλη-
 σίον τὴν διακεκαμμένης
 οἰκῶντες, ἀκᾶξιολόγως
 ἔχουσι τὰς αὐξήσεις ἢ
 μειώσεις τῶν ἡμερῶν.
 διὰ τὸ πρὸς ὀλίγον πρὸ
 αὐτῶν τὴν κῆσμον ἐγκ-
 κλιμένον, ὀλίγην ποι-
 εῖν πρὸς ἀλλὰ γῆν ἢ πε-
 εἰ οὖν πρὸς ἀλλήλας το-
 μῆς, καὶ ὁ ἢ εἰς ὀνισα
 ὑπὸ τῶν ὀριζόντων τέ-
 μνοντο. τοῖς δὲ τῆν κα-
 τεψυγμένην τὸ κλίμα
 παρακείμενον ἔχουσι,
 πᾶν πολλὴ ὄστιν ἡ ἵ ἢ
 τὰς αὐ-

^{Proportionaliter sunt}
 moderate habitu, apud
 hos quæ sub terra, et
 supra terram maiora et
 minora segmenta, et
 perinde etiam iuxta die-
 rum augmenta et dimi-
 nutiones, proportiona-
 li habebant moderami-
 ne. Qui uerò iuxta tor-
 ridam habitât, non ad-
 modum magna habent
 augmenta et diminutio-
 nes dierum, quòd apud
 ipsos mundus parum in-
 clinetur, et exiguam fac-
 ientis mutationem ser-
 etionis, quæ circa pa-
 rallelas qua in par-
 tes inæquales à finien-
 tibus secantur. Qui in
 gelidâ zonâ posuim
 clima habent, ibi mul-
 ta admodum est per-
 augmen-

τὰς αὐξήσεις τῶν ἡμερῶν
 ἐν κυκλῶν πρῶταλλαγῆ,
 τὸ τε κόσμος ἐπιπλεῖ
 σον πρὸς αὐτοῖς ἐγκεκλι-
 μένῃ, καὶ τῶν πῶλα ἀξία-
 λογοῦ ἔχοντος ἀπὸ τῶν ὀ-
 εῖζοντος ὑψος, καὶ ὁμο-
 ἴων μεγίστον τῶν πρὸς αὐ-
 τοῖς ἀρκηκῶν ποιῶντος.
 ὡς μὴ πολὺ τὸ θερινὸν
 ἀφεστῆναι αὐτὸν κύκλου.
 εἰ ἀπολάθως οἱ πρὸς αὐ-
 τοῖς ὀρεῖζοντες, ἀμετρο-
 πάτῳ τῶν εἰς ἀνίσταται
 πρῶταλλήλων ποιῶνται
 τομῶν. ὁθεν καὶ τὰ ἡμέ-
 ρα αὐξήσεις καὶ μειώ-
 σεις τῶν ἡμερῶν, μεγί-
 στες πρὸς αὐτοῖς ἔχεται
 πρῶταλλαγῆς. λέγεται
 γὰρ ἐν βρετανίᾳ, πῶδι
 μαρκίνῳ τῶν ἡλίου γῆνο-
 μένῃ, καὶ τῶν μεγίστων ἡ-
 μέρων

augmenta dierum et
 noctium mutatio, mun-
 do plurimum apud i-
 psos inclinato, poloq;
 satis amplum à finien-
 te habente fastigium,
 et ob hoc maximum
 apud ipsos faciente ar-
 cticum, ut parum ad-
 modum ab æstiuo ab-
 sit circulo. Vbi con-
 sequitur, ut apud ipsos
 finientes immensissimā
 in partes inæquales pa-
 rallelorum facient se-
 ctionem. Vnde et per
 dierum augmenta et
 diminutiones, maxima
 apud ipsos habetur mu-
 tatio. Traditur itaque
 in Britannia, cum sol
 circa cancerum est,
 longissimum que fa-
 cit diem,

μέρα ποιῶντος. ὡς ὀκτώ
 καὶ δέκα ὥρων ἰσημερι
 νῶν γίνετ' ἢ ἡμέρα, ἡ
 ἢ νύξ. ἄθρον καὶ φῶς εἶν
 πρὸ αὐτοῖς νυκτός τὸν
 χρόνον ἄθρον, αὐτῶ ὡδὶ
 τὸ ὀρίζοντα τὸ ἡλίου πρὸς
 ἴριχοντος, καὶ ἀποπέμ
 πουτος τὰς αὐγὰς ὑπερ
 γλώ. ὅπρ' ἀμέλει καὶ
 πρὸ ἡμῶν γίνετ', ὅταν
 πελάξει τῷ ὀρίζοντι,
 πολὺ τὸ φῶτος τῆς αὐγῆς
 ὁλῶ αὐτὸ πηλοαμβία
 νοντος. ἄθρον καὶ γὰρ ἔρετα
 νία νυκτός εἶν φῶς, ὡς
 καὶ ἀναγινώσκου δὴ ὡς
 αὐτῶ. καὶ γὰρ τὸ φασιν
 ἀναγκαῖότητα εἶν πε
 εἰ τὸ ὀρίζοντα, τότε τῆ
 πορείαν τὸ ἡλίου ποικ
 μλῶ, καὶ ὁ ἄρα τὸ βαθυ
 τάτωμ φλγῆς ἰόντος,
 ἄρα

nit diem, ut decem et
 octo horarum sit dies
 æquinoctialium, nox
 autem sex. Unde etiam
 noctu tum lumen emi
 cat, sole ipso secun
 dum finientem pro
 currente, et supra
 terram lucem dimitt
 tente. Quod ferè fit
 apud nos, cum finien
 ti propius accesserit
 sol, ortu multum lu
 minis admittente. Un
 de et in Britannia
 noctu lumen dicitur,
 ut scriptis prædium
 est. Nam id fieri me
 ximè necessarium est,
 cum apud finientem
 tum sol iter faciat,
 nec per profundum
 terræ decurrat, quod
 fit

ἡ ἀπὸ τοῦ ἐλάχιστος εἰν πρὸ
 αὐτοῖς τμημα ὑπὸ
 γλῶττι θερινῶ λυκλα
 ποδητῶ βάλω λαλα
 μιλω νῆσον, ἣν ἔγεγο
 νῆσαι φασὶ τῶν θεῶν ἰου
 μακος κλιώτῳ φιλόσο
 φου, ὄλου ἔθρονον ὑ
 πὲρ γῆς εἰν λόγος. αὐτὸ
 ἢ ἀρκλικόν εἰν. πρὸ αὐ
 τοῖς, ὁπότε αὐτὸν ἰαρκί
 νοῦ ὁ ἥλιος ἢ, μιλιαία
 γίνετῃ ἢ ἡμέρα. εἶγε ἢ
 τὰ μέρη πάντα ἔλαρ
 κίνα, ἀφανῆ μὲν πρὸ αὐ
 τοῖς. εἰ δὲ μήτε ὅσον γῆ
 τοῖς ἀειφανίσι αὐτῶ ὁ
 ἥλιος ὄδει. ἀπὸ τῆς αὐτῆς
 τῆ νῆσος πρὸ ἰδῶσι ὡς ἐ
 πὶ τὰ ἀρκτικὰ ἐκ τῶ
 πρὸς λόγος, καὶ ἔτορα
 μέρη πρὸς τῶ λαρκίνο
 ἡμῶν τὸ αὐτὸ ἀφανῆ ἔ
 ζωδία.

sit ipsius circuli æstu
 ni minimum sub ter
 ra segmentum, circa
 insulam Thulem no
 mine appellatam, (in
 qua fuisse Pythea Mis
 filiensem philosophum
 ferunt) totum æstivum
 esse supra terram, et
 factum ipsis arcticum ^{aiunt.}
 Apud hos cum fuerit
 sol in cancro, dies est
 menstruus, quod par
 tes cancri omnes ipsis
 perpetuò appareant,
 sicut omnibus in qui
 bus sol semper appa
 ret. Ab hac insula in
 septentrionem proce
 dentibus, ^{et docet} habita ^{ratio} etiam aliæ par
 tes in cancro signi
 feri ^{præter cancrum} perpetuò appa
 rent.

ζωδιακῶ. καὶ ὅτως, ἐφ' ὅρου τὰ πρὸ ἐκάστων φαι
 νόμηναι ὑπὲρ γῆς, αὐτὴ
 διέρχεται ὁ ἥλιος, ἡμέρα
 γυρῆσεται. καὶ ἐστὶ κλίμα
 τὰ τῆ γῆς ἀναγκαίως,
 ἐν οἷς καὶ διμηνιαία καὶ
 τριμηνιαία γίνονται ἡμέ-
 ρα, καὶ πεντάμεθρον καὶ πέν-
 τεμηνῶν. ὑπὸ ἧ τὸ πρὸ
 λου αὐτῆ, ἐξ ἡλίου ὑ-
 πὲρ γῆς ὄντων, ἐφ' ὅρου
 τῶν τα διέρχεται ὁ ἥλι-
 ος, ἀειφανῆ ὄντα, ἡμέ-
 ρα γυρῆσεται. τὸ αὐτὸ καὶ
 κλητὸν ὀρίζοντος καὶ ἀρ-
 κτικῶ γινόμενῶ αὐτοῖς
 καὶ ἰσημερινῶ. ὧς ἂν
 ἐν θάλη συμπίπτῃ ὁ θε-
 ρινὸς τροπικὸς τῶ ἀρκτι-
 κῶ. ὧς ἂν ἐν γῆ ὑποβόρω,
 ὑπερβαίνει ὁ ἀρκτικὸς
 τὸ θερινὸν εἰς τὴν πρὸς τὸν ἰσημερινὸν μέσην ἐκ τῶ
 πρὸς

rent. Atque ita quate-
 nus apud singulos ap-
 parentes ^{est} supra terram
 sol permeat, dies erit.
 Suntq; climata necessa-
 rio terræ in quibus bi-
 mestris fit dies, et tri-
 mestris, et quadrime-
 stris, et quinqueme-
 stris. Sub ipso polo sex-
 mestris ^{est} supra ter-
 ram, quatenus hæc sol
 permeat, quæ ^{semper}
 apparent, dies eisdem
 orbis erit, finiens ar-
 cticæ ipfis factæ et æ-
 quinoctialis. Nam in
 Thule coincidit æsti-
 nus tropicus, arcticus ad
 huc interiorē, arcticus
 excedit æstivum in par-
 tes ad æquinoctiale hic

πρὸς λόγον τὸ τε γινώ-
 μνός. τοῖς δ' ἐπ' αὐτῶ
 τῶ πόλῳ, οἷσμιενός.
 τὰς τρεῖς λαμβάνει χέ-
 σος, ἀρκλικὸς γινόμενος
 ὅτι πῶδα λαμβάνει τὰ
 ἀειφανῆ τ' ἀστρων, μη-
 δένος ἀπλῶς πρὸς τὸ
 τοῖς ἢ δεομνός, ἢ αὐτίχον
 τος, δεξίῳ ἢ γίνετ', οὐ
 χωρίζει τὸ ὑπὲρ τ' γῆς
 τ' κόσμος ἡμισφαίριου
 ἀπ' τ' ὑπὸ γῆ. ἰσημε-
 ενός ἢ, ὅτι ὄδῳ αὐτὸς ὁ
 διακεῖται αὐτοῖς εἰς ἴσα
 τ' ἡμῶρα καὶ τ' νύκτα.
 ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις ἢ πᾶ
 σιν ἐπίσης ἰσημερινός
 ὄδῳ, ὅτι ἐπὶ δὲ ὅτε ὀρί-
 ζων, ὅτε ἀρκλικός, καὶ τὰ
 ἢ τ' ἢ τὰς ἡμῶρας καὶ
 νύκτας αὐξήσεωρ τε καὶ
 μείσεωρ, τοιαῦτά ὄδῳ
 πρὸς

cum id fieri videtur. *intra.*
 iuxta rationem facto.

Eis qui sub polo, & equi-
 noctialis tres capit affe-
 ctiones, factus arcti-
 cus, quod comprehen-
 dat astra semper appa-
 rentia, nullo prorsus *astro apud*
 præter hæc aut occi-
 dente, aut oriente. *Di-*
 citur finiens, quod di-
 spescat mundi supra ter-
 rā hemisphaerū, ab eo
 quod sub terra, Aequi-
 noctialis porro, quod di-
 spescat ipsis in partes æ-
 quales diem & noctē,
 qui cunctis alijs per æ-
 quē æquinoctialis est,
 necdū finiens aut arcti-
 cus, *æq. hæc quidem*
 ac iuxta differētiās *de diernū ac,*
 dierum & noctiū. *De*
 augmentis & diminu-
 tionibus hæc dicta sint,
de cretione et
de recessione
 i apud

περὰ πάντων, ἐπίσης
 δέιστο μὲν τῶν σκο-
 τισμῶν καὶ φωτισμῶν ἢ
 ἀδρός. ὅν Μῆρ' ἡ δια-
 κεικαυμένη, ἴσαί εἰσι
 παντός αἱ νύκτες ταῖς
 ἡμέραις. ὅν δὲ τοῖς ἄλ-
 λοις τμήμασιν, ἐτόρον
 ἴσους ἐξισῶν τὸ φαι-
 τον. ἢ πρὸς ἑκάστης με-
 γίστων ἡμέρων ταῖς με-
 γίσταις νυξίμ' ὄξιστο μὲ-
 νον, μητ' ἢ σκοτισ-
 μῶν, μητ' ἢ φωτισμῶν
 ἢ ἀδρός πρὸς ἑσὶ πλεο-
 κεντο μὲν, ἀλλ' εἰς
 ἴσα ἢ ὅλα ὅτι αὐτ' δια-
 ρόντες ταῦτα αἰλιον ἢ
 πάσης τ' πρὸς τὰ πλεο-
 κείμ' διαφοράς ὄντι,
 πρὸ τ' γῆς ἡμῶν σφαι-
 κει καὶ ἀέρον. καὶ αὐτὸς
 πρὸς τὸ πρῶτον, ὁ σύμπας κόσμος. ὅν ἑτέρας δὲ

apud omnes per aequē
 exaequatis tenebris,
 et luminibus aëris.
 In torrida aequales om-
 nifariam noctes die-
 bus, at in alijs clima-
 tis alio exaequantur mo-
 do. Ita apud singulos
 maximis diebus ma-
 ximis noctibus exae-
 quantur, neque tene-
 bris, neque lumini-
 bus aëris apud ali-
 quos superfluentibus.
 Sed in partes aequa-
 les, toto anno hac
 dirimente, memorata
 differentia totius, cau-
 sa est terrae figura,
 quae globosa, ac ipse
 multo ante mundus.
 in alijs namque fi-
 guris

σχηματῶν

χημάτων ἰδιότητας, ὅν μ
 αὐτὸν εἶναι δυνάμει τῆ περὶ
 ρημῶν. ἐπιδείξομεν
 δὲ ἐξῆς, ὅτι τοιούτων χη
 μάτων καὶ ὁ σύμπας κόσμος
 γινώσκεται, καὶ τὰ
 ἀξιολογώτατα τῶν ἐ
 μέρων αὐτοῦ.

Στραβωνίου εἶναι τὸν
 κόσμον.

Δοκεῖ μὲν ἔν τῷ αὐτῷ
 ἁ ὄψις ἰσχυροῦς εἶναι, ὅ
 τι σφαῖρα μὲν ὁ κόσ
 μος, ὃ τὸ γὰρ δεῖν κει
 τήριον ποιῶσα δαὶ τὸ
 περὶ αὐτὸ χημάτος. ὃ
 ἢ πάντα ἔχει, καὶ φαν
 σαίνει εἶναι ὅσον. ὅσον
 ἔρ τῆ γὰρ γε ὁδῶν, καὶ
 καταληπτικῶς ἡμῶν
 φαινομένων, ἂν τὰ μὲν
 αὐτῶν ἐκφανῆ καὶ
 τῶ φαινομένων ἀνο
 ληθῶν

figuratum faciebatur iam
 dictorum nihil esse po
 test. Demonstrabimus
 deinceps ut totus hac fi
 gura constet mundus,
 nec non eius præstan
 tissimæ partes.

Quòd mundus sit
 globosus.

Quòd mūdus sit glo
 bosus, nisi aspectus ipse
 nobis videtur explica
 re, ^{nec tamen ex aspectu} ne
 uiquam de eius fi
 gura tulerimus senten
 tiam. nec enim cuncta
 nobis, ^{quatenus} quatenus habet,
 sub imaginationem ^{videtur} ve
 nire cōsueuerūt. Proinde
 de ab euentiorib. et li
 quidò apparētib. nobis
 ad ea quæ nō ex sese ma
 nifesta, ^{magis} de apparētib. con
 sequentiā

λυθία παραγίνεσθαι
 πρὸς ἡμᾶς. αὐτὸν ἔ-
 πιδείξωμεν, ὅτι τὸ σε-
 ριωτάτου αὐτῆς πυ-
 κνότητου μὲν ἢ γῆ
 σφαιρικῶν λέγειται ὅτι
 γῆματι, ῥαδίως αὐτὴ
 τὸ τὸ ἑστὶ τὰ λοιπὰ τῆ
 μὲν αὐτῆς μελιόντων,
 κατὰ μάλιστα, ὅτι πάν-
 τα σφαιρικὰ ὄντι. καὶ
 ἔτι αὐτὴ ὅτι σύμπας τοῖ
 ἔστιν ἑστὶ γῆματι. πλείους
 ῥίσιον διαφορὰ πρὸς
 τῆς ἑστὶ γῆματι,
 πρὸς τοῖς παλαιῶσι
 τῆς φυσικῶν γεγονασιν.
 οἱ μὲν γὰρ αὐτῆς, αὐτῆς τῆ
 ἑστὶ τῆς ὄψις φαντασίαν
 λατὰ ἑστὶ θύσαντων,
 πλατῆ ἢ ἐπιπέδων
 τῶν γῆματι λέγειται
 αὐτῆς ἀπεφύναντο. ἔτεροι δὲ ἕπονται ἑστὶν,

sequentiā conuenit ac-
 cedere. Itaq; si demon-
 strauerimus solidissimā
 ac densissimam eius por-
 tem terram, globosa
 esse figurā, facile ab
 ipsa ad reliquas eius
 partes accedendo no-
 uerimus omnia globo-
 sa esse, & perinde etiā
 ipsa uniuersitas talem
 habet figuram. Multa
 nimirum à priscis tra-
 dita sunt Physicis de
 terræ figura differen-
 tiæ. Ipsorum nanque
 quidam suam ex aspe-
 ctu secuti imagina-
 tionem, terram esse
 latam & planam figu-
 ra pronunciauerunt.
 Alij ^{conspiciunt} deprehendentes,

ὅτι μὴ αὐτὸ δέμειρε τὸ ὕ-
 δωρ ἐπ' αὐτῆ, εἰ μὴ βα-
 θεῖα καὶ κοίλη τὸ γῆμα
 ἢ, αὐτῶν τὸ τῶν κερῶν
 αὐτῶν γῆμα αὐτῶν
 ἔφασκεν. ἄλλοι δέ, κυ-
 βοειδίῃ. οἱ ἢ ἡμέτεροι
 καὶ ἄρ' ἴν' μαθημάτων
 πάντες, καὶ οἱ πλείους τ'
 ἄρ' τῶν σωματικῶν δι-
 δασκαλείς, σφαιρι-
 κόν εἶν' τὸ γῆμα τ' γῆς
 διεβεβαίωσαν τοῖς ἐτέ-
 ροις ἢ ἢ γῆμα τὸ πα-
 ρὰ τὰ πλοεργημένα ἀκ-
 αὐτῶν ὕφους πλοεργη-
 τὸς αὐτῆ, ἀναγκαίως
 αὐτὸ τὸ πλοεργημένον
 γῆμα ἀληθῶς ἡρόιστο,
 ἢτοι πλατεῖα καὶ ἐπι-
 πεδόν ἢ γῆ δῆμι, ἢ κοί-
 λη καὶ βαθεῖα, ἢ τετρα-
 γωνος, ἢ πυραμοειδῆς,
 ἢ σφαι-

quod ne quidem in ipsa terra,
 aqua permanere possit,
 nisi profundā, cavamq;
 naturam habeat, ipsam
 hac figura constare vo-
 luerūt. Alij cubicofam
 quadrangulamq; esse
 pronunciarunt, alij py-
 ramoidem. At nostriz,
 & omnes mathemati-
 ci, nec non Socratici
 complures, globosam
 terræ figuram esse con-
 firmarunt. Præter di-
 ctas igitur figuras ipsi
 non facile quampiam
 aliam accommodaueris.
 Necessariò id verum
 ex disiunctis collige-
 tur. Aut lata & plana
 est terra, aut caua &
 profunda, aut quadra-
 ta, aut pyramides,
 i 3 aut glo-

γὰρ ὅτι ἐπινοῆσαι, πῶς αὖ ἐν τοιαύτῳ γῆς
 χύματι μεταπίπτουσιν
 ὀρίζοντες. ἓως ἢ ὄντος
 ὀρίζοντος, καὶ ταῦτ' αὖ
 πρὸς πᾶσιν αἰ ἀνατο-
 λαῖς καὶ δύσεσι ἐγβύοντο,
 ὡς καὶ αἰ ἀρχαὶ τῶν ἡμε-
 ρῶν καὶ νυκτῶν. καὶ ἢ
 ἐκ ἀπαντῶν ὅσων, ἀλλὰ
 πλείον φαίνετ' ἢ ἐν τοῖς
 εἰρημνύοις πρὸς ἀλλήλων,
 ἐν τοῖς ἐλίμασι τῶν γῆς,
 ἄλλοτε πρὸς ἄλλοις καὶ
 διουμνύοις ἀνίχοντες
 τῶν ἡλίου. οἱ γὰρ πρὸς αἰ
 πρὸς τῆν ἀνατολῆν οἰκῶν-
 τόν, τρία ἄρα ὥρας
 πρῶτοι λέγονται ἐν τῷ
 χάνειν τῆν ἐκβολῆν τῶν ἡ-
 λίου, τῶν ἰβήρων πρὸς
 διουμνύοις οἰκῶντων. ἐ-
 λέγεται ἢ ταῦτα ἀπὸ
 ἑτέρων,

enim in tali figura est
 posse, quo pacto finien-
 tes intercident. Quod
 si unus sit finiens, ea-
 dem ratione apud om-
 nes ortus & occasus
 fient, & perinde prin-
 cipia dierum & no-
 ctium eodem pacto fi-
 ent. At hæc non sunt,
 sed plurima in dictis
 terræ climatis appa-
 ret mutatio, apud alios
 alia, tam occidente
 quam oriēte sole. Per-
 se namque ad orien-
 tem habitantes, qua-
 tuor horis dicuntur pri-
 mi solis iactus excipe-
 re, antequam Iberi ex-
 cipiant occasum habi-
 tantés. Hæc autem
 etiam ex alijs conuin-
 i 4 cunior.

ἑτόρων, καὶ ἐκ τῶ ποδὶ
 τὰ ἄστρα γινομμένων ἐκ-
 λείψεων. ἢ τῶ τοῦ
 μὲν πρῶτῶ πᾶσι ἐκλει-
 πόντων, ὁ μὲν τῶ αὐτῶ
 ὥρας εὐεισημερίας,
 ἀλλὰ τὸ γὰρ τοῖς Ἰβησι
 πρώτης ὥρας ἐκλει-
 πτου, πέντε μῆρας εὐρίσκει
 τῶ ὥρας πρῶτῶ τοῖς πρῶ-
 ταις τῶ ἐκλείψου πε-
 ποιημένων. πρῶτῶ τῶ τοῖς
 ἄλλοις, ἀναλόγως. καὶ
 μὲν γὰρ πλατεῖ τῶ ἐπι-
 πείδω τῶ γῆς σχήματι,
 τὸ ἴσον αὐτῶ πρῶτῶ πᾶσι
 ὁ πόλος τῶ ὀρίζοντος ἐ-
 φαίνετο ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ ὁ
 αὐτὸς κύκλος ἀρκτικός
 ὡν ὁ δὲ μὲν γὰρ τοῖς φαεινο-
 μένοις ὄσει, ἀλλὰ πρῶτῶ
 ἢ συλιώταις καὶ αἰθίο-
 ψιν, ἐλάχιστον φαίνετο
 τὸ τῶ

cuntur, ex siderum
 quoque eclipsibus. Is
 namque apud omnes de-
 ficientibus, nec tamen
 eadem hora inueniun-
 tur apud Persas facere
 eclipsim, sed apud alios,
 habita proportione.
 † nam apud Iberos
 prima hora defici-
 ens sidus quinta
 reperietur hora †

Præterea si lata &
 plana sit terra figura,
 æqualiter apud omnes
 polus finienti appare-
 ret insistere, idem que
 circulus arcticus, quo-
 rum in ipsis apparen-
 tijs neutrum est, sed a-
 pud Syenitas et Aethio-
 pas minimum ^{parvè} apparet

ὁ δὲ πόλις ὕψος μέγιστον ἔχει, ὡς βρετανοῖς. ὡς ἔστι τοῖς ἄλλοις μέσσοις ἀλίμασι, ἀλλ' ἄλογος ἀπίοντων ἔστι πρὸς ἀρκτοῦ ἀπὸ μεσημβρίας, ἀπὸ κρύπτου Ἰανός. ἔστι ὁρωμένων πρὸς μεσημβρίας ἀπὸ ἄρκτου. καὶ πρὸς ἀρκτοῦ πρὸς ὄριον, τέως ἀφανῆ ὄντα. καὶ εἰ τις ἀπὸ ἀρκτοῦ πρὸς μεσημβρίας ἴοι, ἔστι ἐμπόδιον γίνεσθαι. ὡς δὲ ἄλλοι ἀποβάνε, πλάττει τὸ χιματιοῦ γῆς κρημνίσκος. καὶ ἄλλοι ἴσως ὄντος τὸ ὄριον, ἔστι ἀπὸ τῆς πρὸς χιματιοῦ κρημνίσκος ἢ γῆ. συνίβαινε δὲ καὶ τὰς ἡμέρας πρὸς ἀπὸ ἴσως εἶναι. ὡς πάντα ἴσως τοῖς

φαινο

apparet fastigium, maximum autem apud Britanos, in medijs climatis iuxta proportionē. Ab euntibus à meridie ad septentrionē, occultantur astra quaedam, quæ ad meridiem spectantur: & in septentrione quædam spectantur, quæ tum nusquam comparebāt. Ac si quis à septentrione ad meridiem contendat, e contrario fit. Quorum nihil eveniret, si terræ figura lata esset, & perinde unus esset finiens. Nō ergo hæc nata est figurā terra. Cōtingeret quoque dies apud omnes æquales esse. Quorū omnia sunt cōtraria

i 5 in eis

φαινομένων ὅτι κὶ μὴ
 εἰ πλάτῃ κὶ ἐπιπέδῳ
 ἐκίχρητο γῆματι ἢ γῆ,
 δέκα μυριάδιων ἢ ὅλη
 αὐτῆ κόσμου ὄψεως
 εἶναι. τοῖς μὲν δὲ ἐν λυσι-
 μαχίᾳ, ἢ ἐν κορυφῇ Ἄ
 ἢ δὲ Ἰσθμίου κεφα-
 λῆ. τῆ δὲ ἐν σύλῳ τῶ-
 πῳ, ἢ ὁρῶνται ὁ λαρ-
 κίνος. τῆ δὲ ἐν λυσιμα-
 χίᾳ κὶ σύλῳ ἢ κούτος
 μεσημβρινῶ, τῶν τε καὶ
 δέκατου μόρος ὅτι, ἢ
 ἀπὸ τοῦ Ἰσθμίου μέ-
 γη καρκίνου περιφέρεια.
 ὡς γὰρ ὄψα τῆ σκισθί-
 ρων δέκνυται. τὸ δὲ τῆ
 ὅλη κύκλου τῶν τε καὶ
 δέκατου, πέντε πρὸς τῆ
 ὄψεως γίνεται. αὐ-
 τοίνῳ ἐπιπέδῳ ἢ ὡς
 δέκατος τῆ γῆ, λαθε-
 ται

in eis quæ apparent.
 Præterea si latam pla-
 namq; pacta sit figurâ
 terra, centū milium to-
 ta mundi sit diametros,
 quæ dimetiens nomina-
 tur. Habitantibus enim
 in Lysimachia, ad uer-
 ticem imminet draco-
 nis caput: at in Syenê
 locò supereminet can-
 cer. At per Lysimachiâ
 & per Syenê eunti me-
 ridiani, quintadecima
 pars est à dracone ad
 cancrum circumfere-
 tia, ut ex sciothericis
 demonstratur. At to-
 tius circuli quintade-
 cima, quinta ferè dia-
 metri efficitur. Si igitur
 planam terræ fa-
 ciem dederimus, per-
 pendicu

πῶς ἐπ' αὐτὴν ἀγάγο
 μιν ἀπὸ τῶν ἀκρῶν τῆς πε
 ριφερείας, τῆς ἀπὸ τῆς δ' ὀρέ
 κωντος ὑπὸ Κασκίνου ἐκεί
 σης, ἐφ' ἣν φωντῆς τῆς ὀρέ
 κίτρον, ἢ ὀρέκμετρον τῆς
 ὀρέκσυλῶνς καὶ λυσιμα
 χίας μεσημβριῶν. ἔσαι
 ἐν τῷ μεταξὺ τῆς Κασκε
 τῶν, μυριάδιων δύο.
 οὗτος μύριος ἢ ἀπὸ συνή
 νης εἰς λυσιμαχίαν στα
 διοί. ἐπεὶ ἐν τῷ ἐμπῶν
 τῆς ὀρέκς ὀρέκμετρον τῶν
 διάστημα, δέκα μυριά
 διων ἢ ὅλη τῆς μεσημβρι
 ῶν διάμετρος γηθήσεται.
 δέκα δὲ μυριάδιων
 πλὴν διάμετρον ἔχων
 ὁ κόσμος, τοῦ μεγίστου
 ἔξει κύκλου μυριάδιων
 λ. πῶς ὁρῆ γῆ μὲν στα
 γμαῖα ἔσαι, πῶς τὴν καὶ

εἶησιν

perpendiculares in ipsam
 ducamus ab extremis
 circumferentiae, quae a
 dracone in cancrū ue
 nit, attingent diame
 trū quae dimetitur, ^{transactam} per
 Syenen & Lysimachiam
 meridianū. Erūt igitur
 inter duas perpendicu
 lares uicena milia. uice
 na namq; milia stadio
 rum, a Syene ad Lysie
 machiam. Quia igitur
 quinta pars totius dime
 tientis, id interuallum,
 centum miliū totus me
 ridiani dimetiens erit.
 Atqui centū milium di
 metientem habēs mun
 dus, maximum habebit
 orbē tricena stadiorum
 milia, ^{capitulum} ad que terra pun
 cti uicē habens ducenta

totum

εἴκοσι μυριαδίων στα-
 δίων ὄσιμ. ὁ δὲ ἥλιος
 ταύτης πολυπλάσιον
 ὄσιμ, ἐλάχιστον μέρ-
 ος τοῦ ἄραυτος ἰσχυρῶν.
 ὡς ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν
 τῶν φαιδρῶν, ὅτι μὴ
 οἶον τ' ἐπιπέδον εἶν
 τῆ γῆς. ὅτι ὅτε βα-
 θεία καὶ κοίλων τῶ γῆ-
 ματι λέχρηται, ἔκαστος
 τῶν αὐτῶν σωφθῆν, εἰ
 γὰρ ὅπως εἶχε τὰ κῆ-
 ρα γῆμα αὐτῆ, πρῶ-
 τος αὐτῶν τῶν βυρσι τῶν
 πόρων ἐγίνετο ἡ ἡμέ-
 ρα, τῆ κῆ τῆ γῆς ὄσι-
 μος ἐπιπέδου ὄσιμ ὡς
 πλησιάζουσι. τοῖς ἄ-
 φασίσι ἐπιπέδου, ὅ-
 δὲ ἐμποδίζουσι πρὸς
 τῆ ὄσιμ. καὶ ὅταν κοί-
 λον ἔσῃ ἥλιος ἢ, τὸ μὲν
 πρὸς

torum quinquaginta mi-
 lium stadiorum est. sol
 vero eius ^{ca. 1000} multiplex, mi-
 nima cæli pars est. quo
 pacto igitur hinc non
 est manifestum, fieri
 non posse ut terra sit
 plana. Quod vero
 non profunde, non ca-
 va sit figura, hinc no-
 ueris. Si hanc terra
 habeat figuram, prius
 Hispanis quam Per-
 sis dies emicuerit, ter-
 ra edita parte acce-
 dentibus obiecta, at di-
 stantibus magis, re nul-
 la officiente prospere-
 etui. Nam cum cauum
 in sole quicquã fuerit,

ad

πῶς τῶν ἡλίου μέρῳ
 αὐτῷ σκιαζέται ἢ τῆ
 αὐτολλῶ τῷ ἡλίῳ. τὸ
 ἢ αὐτὸ κρῦν, ἐλάμπεται.
 ἢ ἰδί τ' ὅλων ἐν τῷ πε
 ραπλάσιον αὐτῷ σῶνι
 βαίνει, κοίλῳ τῷ ποδι
 τῶν γῆν χήματος ὄν
 τῳ. πρῶτοι γὰρ αὐτοὶ οἱ
 πῶς τῆ δύσει γίνετ' ἔγ
 χανον ταῖς αὐτολλῶν.
 νῦν δὲ ὅσον τὸ ἔμπα
 λιν γινώσκῃς φαινομένων
 ὄσιν. ἢ μὲν ἢ ὁ πόλος
 ὁ ἀρκτικός, πλεοναὶ ἔ
 φαίνετο τ' ὀείζοντ' ὅ
 ἀφεικῶς τοῖς πῶς με
 σσηβείαν γινώσκῃς
 τ' γῆς χήματι ἔμπα
 ἀόμῳ τ' ἰπὸ τ' ὄζο.
 χῆς τοῖς πῶσπερ κτίοις.
 καὶ ὁμοίως πλείονα ἄ
 ἢ φαίνετ' αὐτῷ ἀφα
 νῆ γῆ

ad solem conuersa pars
 ipsius, opaca fit in solis
 ortu, at è regione posi
 tum elucescit. Et in to
 tis igitur ita propemo
 dum contigerit, caua
 terræ figura existente.
 Primi nanq; in occasu
 ortum consequerentur.
 nunc ex apparen
 tibus noscitur contra
 rium. Etenim polus ar
 cticus plus ^{magis} apparetur ^{distare ab}
 imminens ^{horizonti} finienti, eis
 qui ad meridiem, in tali
 terræ figura, obiectis ^{occultus tunc}
 eminentia ^{ne eminentia} septentrio
 nalibus. Itidem plus ^{ipsius celat,} a
 stra apparerent ^{populus septen} semper
^{trionalibus.}

in

1

νῆ γν' τῶδε τῶδ' ἑλίμα
 τι τοῖς πρὸς νότον, καὶ
 μείζων ὁ ἐκκλῶ δ' ἀρ-
 κτικὸς ἀπολύθως. ὡμ
 πάντα τὰ γιναντία γν'
 τοῖς φαινομένοις ὄσιν.
 οἷτε γν' τῶ βαθυτέρῳ
 τῷ κολώματος οἰκῶν-
 τῶν, ἔκ αὖ οἰοῖτ' ἐγί-
 νοντο, τὰ ἐξ ἑξῆς ὕ-
 πὲρ γῆς ὄραμ. ὅθ' γν' εἰ-
 τ' ἰσημεριῶν τὸ ἡμισυ.
 καὶ γὰρ ἡμεῖς, ὅταν εἰς
 βαθύτερόν τι καταελ-
 θόντες, ἀπὸ δωμῶν εἰς
 τὸν ὄρανόν, βραχὺ μί-
 ρος αὐτῶν, ἀλλ' ἔτι πᾶν
 ἡμισφαίριον ὄρωμεν.
 καὶ ἀνὴ κτῶν εἰς παν-
 τὸς αὐ μείζων τῶν ἡμε-
 ρῶν ἐγίνοντο, τῶ ὑπο-
 κλημένης τῆς ἐκέρτοτι
 ἀποφύσεως τῶ ὄρανῶ,

πλὴν

in hocce climate, ^{quibus} qui
 ad austrum: maiorq;
 micissim^{is} arcticus circu-
 lus. Quorum omnia in
 astris apparētibus sunt
 cōtraria. Quiq; in pro-
 fundissima cavitate ha-
 bitantes, nullo modo
 possent sex signa supra
 terram spectare, inde
 ne quidem æquinoctia-
 lis dimidium. Nos enim
 cum in profundiorē
 locum descēdimus, ce-
 lumq; suspicimus, par-
 tem partem eius intue-
 mur, nec totum, ut par-
 tuit, spectamus hemi-
 sphaerium. Noctes que
 omnifariam maiores
 diebus essent, cir-
 cumferentia cœli im-
 minente ^{conspicibili} cavitati, mul-

τομά

πόλυ μείζους ὄσους, ἢ
ὑποσφαιμίνης γὰρ τῆς κοι
λότης ποδιδόρειας,
μεσαιτάτης ἢ γῆς ἐν
τῷ κόσμῳ ἰσομελῆς.

Εἰ ἢ ἡρῶν βοειδῆς κῆ
τετραγώνος ἢ γῆς, σὺν
βάνε αὐτῆς ἐξ ἡμέρας
γίνεσθαι τῆς ἡμέρας, ἡμέ
ρας καὶ ἢ ὀκτώ τῆς νύκτε
ἑκάστης πλὴν ἑξ ἡμέ
ρας καταλαμπομέ
νης. εἰ ἢ πυραμοειδῆς
ἢ γῆς, ὀκτώ αὐτῆς ἡμέρας
ἑκάστη πλὴν ἑξ ἡμέ
ρας αὐτῆς. εἰ δὲ
κεκλήθη αὐτῆς ἡμέρας
τῶν ποδιδόρειων αὐτῆς
φανόμενα δεικνύσιν,
ἀναγκαῖον σφαιροει
δῆ εἶναι αὐτῆς ἢ τῆς
πλείονος πῆχυς. ἢ
νῆς ἢ κῆ πρὸς ἡμέρας
ἀείξαι.

to maiore existente cir
cumferentia, quæ non
imminet cavitati, cum
sit erecta terra in mun
do ^{medio seta} *medioxima*. Sin
fuerit terra cubicosa et
quadrangula, contige
rit sex horarū fieri diē,
ut noctem decem et
octo, quolibet cubi la
tere sex horas lucis ad
mittete. Quod si terra
sit pyramoides, octo ho
ris quodlibet latus splē
desceret ipsius. Cum
igitur, harum nihil fi
guratum, ^{coram consuetudine} *apparentiæ*
ostendant, convinci
tur ipsam necessariò
esse globosam, ^{ex ea argumē} *uxque* ^{ratione quæ}
ex pluribus quintum. ^{quatuor subla}
Ac est spectatibus præ
cipue ex apparentibus ^{is quinti ut}
^{rum reliquis}
^{docet. Licet}
^{autem et de}
^{mōstracione}
similiter

δείξαι, ὅτι σφαιρική
 ὄσιν, ὡμοίως ἀπὸ τῆς φαι-
 νομένων ὀρμωμένων. δι-
 ὅτι γὰρ ἐδείκνυτο μη-
 δὲν τῶν πλειονομένων
 ζηκιάτων εἶναι ποδὶ αὐ-
 τῶν, ὅτι τὸ τῶν δεικνυ-
 τῶν, ὅτι σφαιρική ὄσιν.
 πρῶτον μὲν δὲ, μετα-
 πίπτουσιν ἐπὶ αὐτῶν οἱ
 ὀρίζοντες. ἔπειτα δὲ,
 ὅτι αὐτὰς πρὸς τῶν ἄσ-
 ἄστρα θεωρεῖται πρὸς ἀφ-
 ἡλιου καὶ μεσημβρίας.
 ὅδε τὸ τῆς πόλεως ὕψος,
 ὅδε τὸ μέγεθος τοῦ ἀφ-
 ἡλιου, ὅδε τὰ μεγέθη
 τῶν ἡμερῶν τε καὶ νυ-
 κτῶν. ἀπὸ τῶν ἅπαντα
 δείκνυσιν σαφῶς, ὅτι
 σφαιρική ὄσιν τὸ τῆς
 γῆς σχῆμα. γὰρ ἐπὶ τῶν δὲ
 χημάτι δὲ τῶν φαινο-
 μένων

^{docet} ~~similiter~~ demonstrare,
 ut globosa sit terra.
 Quibus enim osten-
 sum est, nullam di-
 ctarum figurarum ter-
 ræ deputatam, eisdem
 demonstratur esse glo-
 bosa. Primo namque in
 ipsis finientes inter-
 cidunt. Deinde non
 eadem apud omnes
 astra spectantur ad se-
 ptentrionem ac meri-
 diem, neque poli fa-
^{elevationis} ~~stigmata~~, neque arcti-
 ci magnitudo, neque
 dierum noctiumque
 magnitudines. Qua
 cuncta manifestè osten-
 dunt, terræ figuram
 esse globosam, quòd in
 figura quavis alia nihil
 possit eorum quæ ap-
 pareant

μέλων γίνεσθαι δυνάτ',
 ἀλλ' αὐτὴ μόνη σφαι-
 ρας ἐπιφαίνεσθαι τὰ θε-
 αῦτα ἢ συμπηρώμα-
 τω δυνάτ' . Ἐμὲν
 ὁπόταν ἐν πελάγεσσι γῆ
 πελάγει μέρωμεν,
 πρώταις ταῖς ἀκρω-
 ρείαις ἢ ὄψις ἐντυγχέ-
 ναι. τὰ δὲ ἄλλα, ὑπὸ τῆ
 ἢ ὕδατος κυρτότητος
 ἐπιπλεῖσθαι. ἔπειτα
 ἢ τῆς πορείας, ὑπερ-
 θέμενοι τὰ κυρτώμα-
 τα, Ἐταῖς λαγύσι δὲ
 ὁρῶν ἐντυγχάνομεν καὶ
 τοῖς πρόποσι, καὶ ἐν
 αὐτοῖς κρήνη τοῖς πλοῖ-
 οῖς, ὅποσα μέρη ἔχουσιν
 ἢ ἀπὸ τῆς καταστροφικῆ-
 τω, Ἐκ κρήνης νεώσ
 τῶντα ὑπὸ τῆς ἰσθμίου
 τῶν, καὶ τὰ ἐπιπλεῖσθαι
 τὴ δὲ

pateant fieri,
 nam in sola sphae-
 ra apparere tales
 mutationes possunt.

Quin

Nam cum in mari pro-
 prius terrae accesserit
 mus, promontoria pri-
 mum visus assequitur,
 alia vero sub ^{aque convexitate} culmine
 occultantur. Deinde

superando viam, alti-
 tudines & culmina
 superuecti, & mon-
 tium transiendo ^{hiatus videmus} ca-
 uitates, & ^{valles et imas maximas} quae ^{radices} pra-
 pedunt. In ipsis ve-
 rò nauigijs quaecun-
 que partes non spe-
 ctantur, ex ^{foris et cabulis} straitibus ^{eis nauium}

bus, & cavitatibus na-
 uis, eas arborem na-
 uis scandendo ^{et} obiecta
 culmina

τα ἴν' ἑυρωμάτων ὀ-
 πόρτιθ' ἰμῶμοι, πολλά-
 κισ ὄραμ' εἰώθασιμ. καὶ
 νεὼς δὲ ἀπὸ γῆς ἰδῶσις,
 πρῶτον τὰ σκάφη ἀ-
 ποκρύπτει, ἔπειτα πόδι
 τ' ἰσορ' ὄρωμῶν. καὶ
 ὁπότε ἐκ θαλάσσης γῆ
 πωλάζει, ὁμοίως πρῶ-
 τον ὄρατ' τὰ ἰστία. τὰ
 δὲ σκάφη ἐπι ἐπιπλο-
 διῆται ὑπὸ ῥ' ἰσῶν τῶ
 ὑδωρ' ἑυρωτότητος, ἀ-
 πόρ' ἅπαντα μονονδ'
 γραμμικῶς ἀπ' ἀείξε-
 σιν ἐφαίν, διότι σφαι-
 ρικόν ὄσι τὸ τ' γῆς χῆ-
 μα. Αναγκῶν ὅν κ' ἔ-
 τ' πόδι ἐχόντα αὐτ' ἀέ-
 ρα σφαιρικόν, κ' ἀπὸ ὀ-
 λης αὐτ' ἑυρωμῶν ἀ-
 στωμ' αἰρωμῶν, ὅ ἐ-
 πους ῥ' ἑυρωμῶν, κ' ὄτως

καὶ

culmina superando sa-
 pe spectare consuene-
 runt. Namq; a terra
 abeunte, primum sca-
 pha occultatur, ^{circum}
 arborem spectantibus.

Et cum ex mari terre
 appropinquauerit, si-
 militer primum spe-
 ctantur uela, at scapha
 occultatur ab aquae fa-
 stigio, quae cuncta solis
 linearibus demonstra-
 tionibus apparent, ut
 globosa terrae figura,
 censenda sit.

Necesse igitur
 est etiam circum-
 fluum aërem esse glo-
 bium, ab ipsius toro sub-
 latis ^{undique} exhalationibus
 contractis, & perinde
 aëris

καὶ τὸ ἄδρόν χημα ὁμοίου ἀπὸ τῶν ἀερίων.
 ἔμω ἀλλὰ καὶ τὰ στερεὰ τῶν σωμάτων, οἷα
 τὰ ὄσα πολλαχῶς χηματίζεσθαι. ἰδί δὲ τῶν
 μακρῶν ἢ τῶν ὀρθῶν ὀσίων, ὅποτε καὶ αὐτὰς
 εἶναι, ἔδρ' ἐγχορεῖται ὅτε
 οὐκ εἶναι γίνεσθαι. ἰδί τὸ
 οὐκ εἶναι ἐν τῇ φύσει αὐτῶν
 τῶν ἀερίων χηματίζεσθαι.
 καὶ τὸ ἴσον ἀπὸ τῶν
 μεσαίων πάντων ἀερίων
 ἐν τῇ φύσει αὐτῶν. κα-
 λακῆς αὐτῶν τῶν ὀσίων ὀ-
 σίων, καὶ μηδενὸς ὄντος σε-
 ρεῖν, ὅ ἄλλως μεταχηματίζεσθαι
 αὐτὰς. τὸ δὲ ἄδρόν ὄντος
 σφαιρῶν, ὅτε αὐτῶν πάλιν
 τὰς ὀρθῶν ἀερίων, ὅτε
 εἰς γωνίας ἀπὸ τινος

aëris figuram, similem
 facientibus. Præterea
 etiam solida corpora
 possunt multifariè fi-
 gurari. At in spiritali
 et ignea essentia cum
 per se fuerint, nil tale
 fieri molietur.

Nam ad figuram suæ naturæ conueni-
 entem, exhibentur rationes et igne
 naturæ, ut
 deñt ubi sunt
 in loco suo na-
 turali firmata
 et à medio et
 qualiter esse
 ta et sublatu-
 Etj enim est,
 Ad id igitur quod suum
 est ipsorum naturæ, ac-
 cedit hæc explicata fi-
 gura, et quæ à medio
 xumo omnifariam ex-
 plicantur, cum si ipso-
 rum mollis essentia:
 nec sit quicquam so-
 lidum, quod partes a-
 liter figuret. At cum
 sit aër globosus, ita e-
 tiam est æther. Cum
 sit circumplectens, ta-
 lis neque in angulos ab-
 aliquo

πινος εὐρεῖ ἀκκλινο-
 μλος, ὅτε εἰς ἐπιμη-
 κίς τι γήματι ζεῶδι αὐ-
 τῷ τὸ βιαζόμενον ἔχωρ,
 σφαῖρα καὶ αὐτὸς αὐ-
 ἔφω ἀναγκαίως. ὁδὸν
 πολλὴ ἀνάγκη, τὸ σύμ-
 παντα νόσμον τοῖς τῶ
 γήματι λεχθῆναι. καὶ
 μὴν καὶ κείνο πεδανώ-
 τατον, τὸ τελεώτατον
 τῶ σωματῶν, τῶ τελε-
 ωτάτῳ τῶν γήματων
 λεχθῆναι. καὶ ἐστὶ πάν-
 των δὲ γήματων, ἢ
 σφαῖρα. αὐτὸ μὲν γὰρ
 οἷον τὸ ὅτι ποδὶ λαμβά-
 νει πάντα τὰ τῆ αὐτῆ
 ἀξίμετρον λεχθῆναι
 τῶ γήματων. τὸ δὲ ἄλ-
 λῶν γήματων ὁδὸν
 οἷον τὸ ποδὶ λαμβάνει
 σφαῖραν, τῆ ἴση ἀξίμε-
 τρω κα-

aliquo declinetur soli
 do, neq; in ^{of longum} ~~in~~ ^{partem} ~~in~~ ^{quocumque} ~~in~~ ^{partem} ~~in~~
 quocumque figuratur in
 illata ulla, etiam ipse
 globus sit necesse est.
 Quamobrem mundum
 uniuersum hanc figu-
 ram habere oportet. Il-
 lud quoq; nos maxime
 debet persuadere, quod
 omniū corporum perfe-
 ctissimum sit, id perfe-
 ctissimam habere figu-
 ram: cumq; omniū cor-
 porum sit absolutissimū
 mundus, ut figuratum
 omniū globus, quæ po-
 test cūcta ambire, quæ
 eadem continentur dia-
 metro: neq; figura alia
 quæ etiam globum po-
 test comprehendere,
 quæ eandem habeat
 diame-

πρὸς λεγχομηνίῳ αὐ-
 τοῦ. ἀναγκαῖοτάτου
 τοῦ γὰρ αὐτοῦ, σφαιραῖον εἶναι
 τὸν κόσμον.

Μέσον τὸ μέσον εἶναι
 τὸ γένος.

Ὅτι δὲ γὰρ ὑπὸ τοῦ
 κόσμου πρὸς λεγχομηνίῳ, αὐ-
 τὸν ἴσον αἰτάτου ἐπέ-
 χεῖται, πάλιν ἀπὸ τοῦ
 ἐφ' ὅτι τὸ ἴσον τὸν ἴσον
 πλείονων πλείονων ἀ-
 ναπόδεικτον ὁρῶμενοι
 πρὸς ἴσον. τὸ ἴσον
 τὸν διὰ ζυγίου, καὶ
 ἀλλήλους, καὶ ἀναγκαῖον
 εἶναι ἐμπρὸς λεγχομηνίῳ τῷ
 κόσμῳ, ἢ τὸ πρὸς ἀνα-
 τολῆ ἴσον, ἢ πρὸς δύ-
 σεις, ἢ πρὸς ἀρκτω, ἢ
 πρὸς μεσημβρία, ἢ ὑ-
 ψιλοτέρα, ἢ ταπεινο-
 τέρα τῷ μέσῳ, ἢ αὐτὸ
 τὸ μέ-

diameter, maximè ne-
 cessarium est globum
 mundum esse.

Quòd terra mundi
 sit medium.

Quòd à mundo com-
 prehensa terra ipsius
 mediorum obtineat,
 rursus ab accessu pl^{is}
 rium quintum sine de-
 monstracione, aggressi
 constituamus. Nam
 eiusmodi disjunctum
 est verum est necessa-
 rium est. Terra à mun-
 do comprehensa, aut
 ad ortum est, aut ad
 occasum: aut ad se-
 ptentrionem, aut ad
 meridiem: aut subli-
 mior, aut humilior me-
 dio, aut ipsum me-
 dio.

*quod quini
 cupis et qd
 priorib. subla-
 tis quini co-
 firmat*

τὸ μεσαίτατον ἐπέχει
 αὐτῷ. ὁ δὲ δὲ τῷ πρώ-
 τω. τὸ τελευταίου ἐν
 ἀληθείας ὄσιν, ὡς δειξο-
 μεθα. ἀναγκαίου ἀνά,
 τῷ ἡσυχία τὸ μεσαίτα-
 τόν ἐπέχει αὐτῷ. ὅτι
 φίνω μὴ μὲν πρὸς τῆ
 ἀναβολῆ, δὴλου ἐκ τῶ
 τῶν. εἰ γὰρ ἢ πρὸς τῆ
 ἀνατολῆ, ἀνίχοντ
 αὐτῷ ἡλίου. βραχύτεραι
 ἐγίνοντο αἱ τῷ φωτίζο-
 μένων σκιαί. διουμνῆ
 ἵ, μείζους αὐτῷ ἐπέμπον-
 το. πλησίον ὄντων τῷ
 φωτίζοντων, μικραὶ γί-
 νοντ αἱ σκιαί. ἀλλισα
 μένων δὲ ἐπιπλέον,
 πρὸς λόγον φησὶ ἀρσα.
 σεως μεγεθαινέας εἰώ-
 θασι, ἢ μὴ καὶ αὐα.
 τέλλοντα πάντα, μεί-
 ζονα

dioximum mundi ob-
 tinet. Verum primo-
 rum nihil habet: ulti-
 mum ergo, ut demon-
 strabimus, est verum.
 medium ergo mundi
 ipsam obtinere necesse
 est. Quod igitur ad
 ortum non sit, hinc
 manifestum. Nam si
 ad ortum fuerit, surgen-
 te sole breviores erunt
 luminatorum umbrae,
 occidente autem ma-
 iores explicabuntur.
 Nam si viciniora fue-
 rint luminata, minores
 fient umbrae: si longius
 distabunt iuxta distan-
 tia rationem, maiores
 euadere consueverunt.
 Enimvero etiam cum
 etia orientia nobis, ma-
 iora

ῥονα ἐφαίνετ' αὐτῶν ἡμῶν
 πλησιώτερον τ' αὐατο
 λῆς ἔσσι. Διόμηναι ἡ, κῆ
 αἰεὶ ὡς πορρωτέρω αὐ-
 πόντα, βραχύτερα.
 αἰτε πρώτῃ τ' ἡμέρας
 ἕξ ὥραι βραχύτερα τ' αὐ-
 ἐγίνοντο, ταχέως ἡμῶν
 κῆ κρυφίω τῶ ἐλίε
 γημομένης. ἀπ' δὲ τῶ ἐ-
 κτῆς μακρὰ, αἰτε τῶ
 ἀπ' κρυφῆς ἄσσημα-
 τος ὡς ὡτὶ πλὴν δύστη
 μείζονος ὄντος. ὡρ' ἀδὲμ
 ἔν τῶ φαινομένης ἐ-
 σίη. ἐκ ἀπ' αὐτῶς αὐα-
 ἔλῆ μᾶλλον ὄσση ἢ γῆ.
 ἀλλὰ μὲν ἔδὲ πρὸς δ' ὑ-
 σήμαλλον, πάντα ῥ' αὐ-
 τῶ ἀντία τοῖς πρὸς ἡ-
 μῶν σιωέβαινον. εἰ
 ἡ πρὸς ἀπ' ἡμῶν ἢ μᾶλ-
 λον ἢ γῆ, σιωέβαινον αὐ-
 κατὰ πᾶσαι τῶς

ἀναβλάς πρὸς αὐτὸ τὸ
 κλίμα ἀρκλίνειν τὰς
 ἑφωλεζομένων σκιάς.
 ἢ εἰ πρὸς μεσημβρίαν,
 αἰ σκιά εἰς ἀπέκλινον
 αὐτὴν ἢ ἀνίσχουσαν ἢ δυο
 μῶν ἢ ἡλίου. νυκτὶ ἢ ἑ
 σθῆν γίνετ' ἴσῳ, ἀλλ
 ἀπὸ τῆς ἴσῳ μερι
 ας ἀνατέλλοντος, πρὸς
 ἰσημερινῶν δύσειν ἀρ
 κλίνουσαι σκιάι. δυο
 μῶν δὲ, πρὸς ἰσημερι
 νῶν ἀνατολῶν. γὰρ ἢ χθ
 μερινῶν ἢ ἡλίου, ἀνα
 τέλλοντος ἢ πρὸς δε
 υνῶν δύσειν, δυο μῶν
 ἢ πρὸς δευνῶν ἀναβ
 λάς. ὅταν ἢ πάλιν γὰρ
 θῆνδε αἰσχῆν, πρὸς χει
 μερινῶν δύσειν ἢ ἀπὸ
 κλισίης γίνετ' ἑφωλεζο
 μῶν ἢ, πρὸς χειμ
 ερινῶν

ortu ad hoc clima um
 bras luminatorum ex
 tendi. Sin ad meri
 diem sit, ad meridiem
 etiam umbrae inclina
 rint tam oriente quam
 occidente sole. Nunc
 uerò horum nihil eue
 nit, sed in æquino
 ctialibus oriente, ad
 æquinoctialem occa
 sum declinant um
 brae: occidente uerò,
 ad æquinoctialem or
 tum. In hybernis sol
 stitijs oriente, ad æsti
 uos occasus, occiden
 te uerò ad æstiuos or
 tas. Cum porro hinc
 surrexerit, in occa
 sus hybernos fit um
 brarum acclinatio. Oc
 cidente ad hyber
 εινῶν

εινὰς ἀνατολὰς ὡς χι
 ασμὸν γίνεσθαι τῆν σκι
 ᾠ. ὁδὸν δὲ πρὸς τὸ
 τῶν πινὶ τῶν ἡλικιάτων
 ἔστι ἡ γῆ. εἰ δὲ ἡμῶν ὑψι
 λοτόρα τῶν μέσων, ὅτ' ἀμ
 τὸ ἡμικόσμιον ὑπὲρ
 γλῶφαιίνου, ὅτε τὰ
 ἐξ ἰσοστά, καὶ αἰρεπμοῖ
 ραι, ὅτε τὸ τοῖσι μερι
 οῦ ἡμισυ, ἀλλὰ μείονα
 ἐστὼν πάντων. ὁδὸν
 καὶ τὰς νύκτας τῆν ἡμε
 ρῶν ὁρα πάντος ἀμ συ
 νιβαίνε μείζους εἶναι. εἰ δὲ
 ταπεινότερα τῶν μέσων
 ἡμῶν, ταύαντία πάντα
 σιωβανε τῶν πρὸς κ
 μλίω, μείζονα ὄντος
 τῶν ὑπὲρ γλῶφαιίνου φα
 εἶναι. ὡς ὅτε γὰρ ὑψι
 ὅτε γὰρ ταπεινώματα
 εἶναι, διόλεκτου δὲ,
 ὅτε

nos ortus, ut umbra
 rum fiat decussatio, X
 literæ faciem habens,
 unde in aliquod barum
 climan non uergit terra.
 Sin medio sit sublimi
 or, pars mundi dimidia
 supra terram non appa
 ruerit, neq; sex signa et
 centū & octoginta par
 tes, neq; æquinoctialis
 dimidium. Sed his om
 nibus minora. unde no
 ctes diebus omnino cō
 tingeret esse maiores.
 Quod si medio sit hu
 milior prædictis, cum
 cta euenerint contra
 ria, maiore existente su
 pra terram hemispha
 rio. Proinde neq; in sub
 limi, neq; in deiectione est
 humili. Ostensum est,
 h s quod

ἕνα τὸ πῶς ἡμεῖς ἐπιμύθεον προσηγορίαι
 ἔστι ἡ γῆ κα
 ἐκ αἰθῆρας ἀπὸ τῆ
 ἀπὸ τῆς

Circuli cele
 stes dimidiū
 in 360 partib
 quarū dimidi
 una sūt 180.

neq; sublimior
 nisi magis ad
 imū depressa
 est terra.

ὅτι μή ἢ πρὸς τὴν ποσὴν
 εὐρυλιμμάτων τινὶ αὐτῶν
 τὸ ἀπὸ τὸ μεσαίτατον
 τὸ κόσμος ἐπέχθη αὐτῶν
 ἀναγκαῖον. καὶ πρὸς τὰ
 τοῖς, καὶ βαρυτάτῳ τῶν
 εὐρυλιμμάτων σώμα-
 των ἴσων, καὶ τὸ λεπτό-
 τατον ἐπέχθη ὡφείλο-
 σαν, ὅπου ταυτῶν εὐρυ-
 μεσαίτατων ἐστίν.

Περὶ μεγέθους
 τῆς γῆς.

Περὶ δὲ μεγέθους τῆς
 γῆς, πλείους ἢ γεγονό-
 σι δοξαί πρὸς τοῖς φυσι-
 κῶς. Βελτίους ἢ τῶν ἄλ-
 λων εἰσίν, ἢ τε τῶν πο-
 σειδωνίων, καὶ ἢ ἐρατοσθέ-
 νους, αὐτῆς ἢ ἡ γεω-
 μετρικῆς ἐφόδος δι-
 κνήσαν τὸ μέγεθος αὐ-
 τῆς. ἢ ἢ τῶν ποσειδωνίων,
 ἴσιν

quod nec quidem in ali-
 quibus quatuor climatum,
 ipsum ergo mundi me-
 dioximum obtinere ne-
 cesse est. Præterea gra-
 vissimam omnium in
 mundo corporum, et
 infimum omnium, quod
 idem est ac medioxi-
 mum, debere obtinere
 constat.

De terræ magni-
 tudine.

De terræ magnitu-
 dine complures sunt
 Physicorum senten-
 tiæ, sed in primis an-
 tecellunt quæ Posi-
 donij et Eratosthe-
 nis, et geometricæ
 doctrinæ ipsius de
 monstrant magnitudi-
 nem. Posidonij certe
 simpli-

ὅτι μᾶλλον ἀπλοῦς ἢ ἐκεί-
 νων. ὅθεν δὲ αὐτῶν, ἕποδὲ
 σεις πινὰς λαμβάνωμ,
 ὅσα τῶ ἀπολόθωμ τοῦ
 ἕποδὲ σείων ἡδὲ τὰς ἀ-
 ποδείξεις πῶ ἀγίνετ.
 ἐρῶμεν ἡ ποδὲ πρῶτῆ-
 ρας τῶ ποσειδωνίδ. φη-
 σίμ ἕποδ τῶ αὐτῶ με-
 συμβειῶν ἡ εἰσὶν ῥόδομ
 ἡ ἀλεξανδρῆσαν. με-
 συμβειῶν ἡ λυκῶν εἰ-
 σίμ, οἱ ὅσα τῶ πύλωμ
 γραφοῦμεν τῶ κόσμ,
 ἡ ὅσα σημεία, ὅ ἐκαστοῖς
 τῶ ἡδὲ τῶ γῆς βεβηκό-
 τωμ τῶ κορυφῆς ἕποδ
 κείτ. πόλοι μὲν εἰν οἱ
 αὐτοὶ πάντων. τὸ δὲ
 ἡδὲ κορυφῶν σημείον,
 ἄλλο ἄλλων. ὅθεν ἄ-
 παρσι δῶνται γρα-
 φῆσαι μεσσυμβειῶν.
 ἡ εἰν

simplicior est sententia,
 ipsorum tamen uterq;
 nonnullas sibi asciscit
 hypotheses. consecu-
 tione hypothesisum ad
 demonstrationes acce-
 dit. Posidonij primò re-
 feramus sententiam.
 Sub eodem, inquit, igitur
 meridiano posita^{est}
 Rhodus & Alexan-
 dria. Sunt autem me-
 ridiani circuli, qui per
 polos, ^{mundi} descripti ^{mundi} mun-
 di, & per punctum
 quod à vertice immi-
 net, singulis per ter-
 ram ~~euntes~~ homini-
 bus. Poli igitur ijdem
 omnium, at ad verticem
 punctum aliud aliorū,
 unde infiniti descri-
 bi possunt meridiani.
 Rhodus

ἔδν ῥόδου, καὶ ἡ ἀλεξάν
 δρεια, ὑπὸ τὸ αὐτὸ
 ἑαιντὴ ἡλίμα. καὶ τὸ με
 παξὺ τῶν πόλεων τῶν
 τακιχιλιῶν πεδίω
 εἰν δοκῆ. καὶ ὑποκείδω
 ἔτως ἔχειν. εἰσὶ δὲ καὶ
 πάντες οἱ μεσημβρι
 νοὶ τῶν μεγίστων γῆ κόσ
 μω κύκλων, εἰς δύο ἴ
 σα τέμνοντες αὐτῶν, καὶ
 ἑξά τῶν πόλων αὐτῶν γὰρ
 φόμενοι. τῶν τῶν ἑνὶ
 ἔτως ἔχειν ὑποκειμέ
 νων, ἑξῆς ὁ ποσειδῶ
 νι Θ, ἴσον ὄντα τῶν ζω
 οῦ καὶ τοῖς μεσημβρι
 νοῖς, ἐπεὶ Θ αὐτὸς εἰς
 δύο ἴσα τέμνει τὸν κόσ
 μον, εἰς ὅκτω καὶ τεσσα
 ράκοντα μόρια δια
 ρεῖ, ἑκάστη καὶ δω
 δεκατημορίων αὐτοῦ

εἰς

Rhodus igitur & Ale
 xandria sub eodem po
 sita est meridiano, inter
 iectū utriq; civitati in
 ternallū quinque milium
 stadiorum esse existima
 tur, atq; ita habere po
 natur. Sunt uerò cun
 cti meridiani, ^{maximo} maximo
 rum in mundo orbium,
 ipsum in duas aequales
 partes dissepcentes per
 que ipsos descripti po
 los. Cū hæc ita habere
 posita sint, deinde Posi
 donius, ut par est, ait si
 gniferum aequalem me
 ridianis (quādoquidem
 ipse quoq; mundū in bi
 nas partes diuidit æ
 quales) in quadraginta
 octo partes ipsum dispe
 scit, singula eius signa

in

εἰς τέσσαρα τέμνων.
 αὐτὸν ποίνω καὶ ὁ Ἰάξ ῥό-
 δα καὶ ἀλεξανδρείας
 μεσημβριῶς, εἰς τὰ αὐ-
 τὰ τῶ ζώστικῶ τεσσα-
 ραῶντα καὶ ὀκτώ μερῶ
 διαρεθῆ, ἵσα γίνετ' αὐ-
 τῶ τὰ τμήματα τοῖς
 πρὸσημίων τῶ ζώστικῶ
 καὶ τμήμασι. ὅταν ἦ
 ἵσα μεγέθη εἰς ἴσας δια-
 ρεθῆ, ἀνάγκη καὶ τὰ μί-
 ρη τοῖς μερῶσι τῶ δια-
 ρεθῆτων ἴσας γίνεσθαι.
 τούτων ποίνω ὅπως
 πρὸσημίων, ἕξης
 φασὶν ὁ ποσειδώνιος,
 ὁ ἰκάνωτος καλούμενος
 ἀστὴρ λαμπρότατος ἐ-
 στί πρὸς μεσημβρίαν,
 ὡς ἔστι τῶ πηλοπείων
 τῶ ἀργῆς, ὅπου ἐλά-
 δι δὲ ὄλος ὄραται, ὅθεν
 ἔσθ' ὁ

in quatuor partes divi-
 dendo. Si igitur etiam
 per Rhodū & Alexan-
 driam meridianus in e-
 asdem quas & signifer
 dirimatur, quadraginta
 et octo partes, equalia
 erunt ipsius segmenta
 iā dictis signiferi segmē-
 tis. Nam cū magnitudi-
 nes equalēs, in partes
 dividuntur equalēs, par-
 tes divisarū magnitudi-
 nū equalēs esse necesse
 est. Cum igitur hæc ita
 habere receptū & con-
 fessum sit, dein inquit
 Posidonius, Canobus
 stella ita appellata, luci-
 dissima est ad meridiem
 in temone Argus, ea
 in Græcia neuiquam
 spectatur, & perinde
 neq;

ὅσ' ὁ ἀρατὸς ἐν τοῖς
 φαινομένοις μιμήσκει
 τὴν αὐτὴν ἀρκὴν ἀρκέ-
 κῶν ὡς πρὸς μεσημβρί-
 αὺν ἰσοῦν ἀρκήν τ' ὄρα-
 αὖ ἐν τῷ ῥόδιω λαμβά-
 νει, καὶ ὀφθαίς αὐτὴν ὄρι-
 ζοντος, οὐδέως ἢ τὴν
 σφραγῶν τὸ νόστος κα-
 ταδύει. ὁ πόταν ἢ αὖ
 ἀπὸ ῥόδιω πρὸς τακτιχι-
 λίδος σταδίων διαπλῦ-
 σαντες, ἐν ἀλεξανδρείᾳ
 γενώμεθα, εὐρίσκει τὸ
 ἄσπερ ὅτος ὕψος ἀπὸ
 χωρὶς ὄριζοντος. ἐπει-
 δαὶν ἀκείβῳς μεσορα-
 νήσιν τέταρτον ζῶδιος,
 ὁ δὲ τεσσαρακοσίου βου-
 τ' μεσημβρινῶν τὸ ῥό-
 διον καὶ ἀλεξανδρεί-
 ας. ἀνάγκη τοίνυν καὶ
 τὸ ὑπορκείμενον τ' αὖ
 τ' με-

neque Aratus in Pha-
 nomenis ipsam memo-
 ravit. A septentrione
 autem in meridiem eun-
 tibus, primum in Rho-
 da sub. nisum cadit,
 infinite que perspecta,
 confestum ex mundi
 conuersione occidit.
 At cum à Rhodo quin-
 na stadiorum milia A-
 lexandriam uersus na-
 uigaris, in Alexan-
 dria ipsa ab horizon-
 te sublimis apparet,
 in medio ad libellam
 caelo pars signi eius
 quarta, quæ est que
 dragesima octaua, pars
 meridiani per Rho-
 dum et Alexandri-
 am. Necessè igitur e-
 tiam imminēs eiusdem
 meri

id est, cum pla-
 ne horizontem
 confectis
 quarta unius
 signi parte

Ἐπισημειωθὲν τμήμα
 διαστήματος ἑξ ἑξ
 ἐν ῥόδις καὶ ἀλεξαν-
 δρείας, τεσσαράσδεσσι
 ὀγδοῦ μοίροις αὐτῶν ἐν
 οὐρανῷ, ὅθεν καὶ τὸ ὄριζον
 τὰ ῥοδίων, τὸ ὄριζον
 τῶν ἀλεξανδρείων
 ἀφίστασι. ἐπεὶ δὲ τὸ τὸ
 τῶν τμήματι ὑπο-
 κείμενον τῆς γῆς μοίρος,
 πέντε τετακχιλίων σταδίων
 ἐν ὄψει, καὶ τὰ τοῖς
 ἄλλοις τμήμασι ὑπο-
 κείμενα, ἐκ πέντε τετακ-
 χιλίων σταδίων ὄσι. καὶ
 ὁ μέγιστος κύκλος τῆς
 γῆς εὐρίσκειται μυριαδ-
 ὄν τεσσαράσδεσσι καὶ ἑ-
 κκοσίαισιν, ἐὰν ὡσπερ οἱ ἀπὸ
 ῥοδίων πέντε τετακχιλίοι. εἰ
 δὲ μή, πρὸς λόγον τῶν
 διαστημάτων, καὶ ἡ μὲν

ποσει-

meridiani segmentum
 interualli, quod est in-
 ter Rhodū & Alexan-
 driam quadragesimā oc-
 tauam partē eius esse,
 quod finiens Rhodiorū
 a finiente Alexandrino
 rū absit quadragesima
 octaua signiferi orbis
 parte. Quia igitur hoc
 interuallo posita est ter-
 ra pars quinque milium sta-
 diorū est, & alijs sub-
 iecta segmentis quinque
 milium stadiorum esse
 comprobatur, & est ma-
 ximus terræ circulus
 inuenitur ducentorum
 quadraginta milium, si
 fuerint a Rhodo in Ale-
 xandriam quina milia:
 sin minus, ad rationem
 interualli. Atque hæc
 Posi-

ποσὸς ὁ ὠκεὶς ἔφοδος πε
 εἰ τῆς γῆς τῆς γῆς μεγέ
 θος τιαύτη. ἡ δὲ τῆς
 ἔρατοσθένης γεωμετρικ
 κῆς ἐφόδος ἐχομένη, καὶ
 δοκῶσιν ἂν ἀφῆσα του
 ἔχειν. πεινῶσι δὲ σαφῆ
 ἵα λεγόμενα ἵα αὐτῆς,
 τὰ δὲ πρὸ ὑποθεμένων
 ἡμῶν. ἵα πορείῳ ἡμῶν
 πρὸ του ἡμῶν αὐτῶν
 ἵα τοῦ αὐτοῦ μεσημ
 βρινῶν καὶ σιλιῶν
 καὶ ἀλεξάνδρειαν. καὶ
 τὸ ὄρασμα τὸ μεταξύ
 τῶν πόλεων, πρυτανικ
 χιλίων σταδίων εἶν. καὶ
 τρίτον, τὰς καταπεμ
 πομένης ἀκτῖνας ἀπὸ
 διαφορῶν μέρων τοῦ
 ὠκεῖος ἵα διαφορὰ μέ
 ρη εἰ γῆς, πρὸ ἀλλήλων
 εἶν (ὡς εἶν ἔχον αὐτὰς
 οἱ γεω

Posidonij doctrina de
 terræ magnitudine.
 Eratosthenis autem ra
 tio geometricis com
 prehensa argumentis,
 quiddam obscurius vi
 detur continere, sed
 ab eo dicta faciemus
 apertiora, hypothesi
 bus præmuniendo. Pri
 mo igitur nobis rece
 ptum sit sub eodem me
 ridiano esse Syenen et
 Alexandriam, medianiq;
 harum ciuitatum in
 tervalum quinque mi
 lium stadiorum esse.
 tertio que dimissos ra
 dios à differentibus
 partibus solis ad differ
 rentes terræ partes
 parallelos esse. Ita
 nanque ipsos habere
 geome

οὐ γεωμετρίας ὑποτίθου
 ται), τέταρτον, ἐκείνο
 ὑποκείδω δεικνύμε-
 νου παρὰ τοῖς γεωμέ-
 τραις, τὰς εἰς πᾶσιν ἁ-
 λυτοῖς ἐπιπέδοις ὀρθεί-
 ας, τὰς ἐναλλάξ γωνί-
 ας ἴσας ποιεῖν, ὡς ἐμ-
 πύου, τὰς ὑπὸ ἴσων γωνι-
 νῶν βεβηκῆσθαι πᾶσι
 φέραις, ὁμοίαις εἶναι. τὸ δὲ
 ὅτι, ὅτι αὐτῶν ἀναλο-
 γίαν, καὶ τὸ αὐτῶν ἕχθην λό-
 γον πᾶσι τοῖς οἰκείοις κύ-
 κλοις. δεικνυμένων καὶ
 τὰς πᾶσι τοῖς γεωμέ-
 τραις. ὅπου τὰ πᾶσι
 φέραις ὑπὸ ἴσων γωνι-
 νῶν ὡς βεβηκῆσθαι, αὐ-
 μία ἢ ἑξῆς αὐτῶν δέκα
 τοῦ ἡμῶν τῶν οἰκείων κύ-
 κλου, καὶ αἱ λοιπὴν πᾶ-
 σαι δέκα τὰ μέρη γε-
 νήσονται

geometriae constitue-
 runt. Illud porro quar-
 tum ponatur à geome-
 tris demonstratum, in
 parallelos dimissas re-
 ctas lineas, mutuos an-
 gulos æquales effice-
 re. Quinto ad æquales
 angulos peruenientes
 circumferētiās similes
 esse, hoc est ean-
 dem proportionem, ean-
 demque habere ra-
 tionem ad suos cir-
 culos, hoc etiam à geo-
 metris demonstrato.
 Cum enim circumfe-
 rentiæ ad æquales an-
 gulos peruenerint, si
 una quævis ipsarum fu-
 erit pars decima sui
 orbis, etiam reliquæ
 omnes, decem partes
 I fient

νήσου τῆ οἰκείωμ λύ-
 κλωμ. τὰ τῶν ὀκατα-
 κρατήσας ἔκ αὐ χαλε-
 πῶς τῆ ἔφοδου τῆ ἔρα-
 ποδύσας καταμάδοι,
 ἔχουσα ἔτως. ὑπὸ τῶ
 αὐτῶ κείθαί φησι με-
 συμβεινῶ συνώλω ἐν
 ἀλεξανδρείᾳ. ἐπεὶ ἔν
 μέγιστοι τῆ γῆ ἡσμοῦ
 οἱ μεσσυμβεινοί, οἱ ἐν
 αὐτῶ ὑποκειμένων αὐ-
 τῆς τῆ γῆς λύκλω με-
 γίστος ἐν ἀναγκαίως.
 ὡσε, ἡλίον αὐτῆ ἔρα
 συνήνης ἐν ἀλεξανδρεί-
 ας ἡσμοντα λύκλω ἐν
 γῆς ἡ ἔφοδος ἀκρίβει
 αὐτῆ, ἡλικιῶτος ὅσον ὀ
 μέγιστος τῆ γῆς λύκλω.
 φησι τίνω, ἔχει ἔ-
 τως, τῶ συνήνω ὑπὸ
 τῶ θεινῶ τροπικῶ κείθι λύκλω, ὅπου τῶ ἔν

fient scorum orbium.
 His perceptis, diffici-
 lis non erit Erato sibe-
 nis disciplina, quam
 hoc pacto perpende-
 ris. Sub eodem, ait, est
 meridiano Syene et A-
 lexandria. Quia igitur
 maximi in mundo me-
 ridiani, oportet etiā eis
 subiectos terræ orbis,
 maximos esse. Necessa-
 riō itaque quantum per
 Syenen & Alexan-
 driam uenientem ter-
 ræ circulum hæc disci-
 plina demonstrauerit,
 tantus est maximus ter-
 ræ circulus. Ait ergo
 hoc modo: Syene sub
 æstiuo tropico posita
 est circulo. Cum ergo

Βάσιμ αὐτῆς γνώμο-
 νος ἢ γὰρ ἀλεξανδρῆα
 ὠρολογία, αὐτὴ ἢ ποδι-
 φορῆα, τμηματῶν μεγί-
 στα ἢ γὰρ τῆ σκάφη κύ-
 κλων. ἐπεὶ μέγιστον κύ-
 κλων ὑπόκειται ἢ τῶ ὠρο-
 λογίᾳ σκάφῃ, εἰ δὲ ἐξῆς
 νοήσασμεν οὐδέσῃα ὄρα
 ἢ γῆς ἐκβαλλομένης
 ἀφ' ἑκατέρωθεν τῶν γνωμό-
 νων, πῶς τῶ κέντρῳ τῆ
 γῆς συμπεσοῦν. ἐπεὶ
 δὲ ἐν τῷ γὰρ τῆ σολῶν ὠ-
 ρολογίῳ ἢ τῆ καδέτα
 ὑπόκειται τῷ ἡλίῳ, αὐ-
 τὴ πινούσασμεν οὐδέσῃα
 ἀφ' ἑκτέρωθεν ἡλίου ἢ κέντρῳ
 ἐκρούσῃ τῶ ὠρολογίᾳ γνώ-
 μονα, μία γινώσεται
 οὐδέσῃα, ἢ ἀφ' ἑκτέρωθεν
 ἡλίου τῶ κέντρῳ ἢ
 γῆς ἢ κέντρῳ. εἰ δὲ ἐν
 ἑτέρωθεν

basim ipsam gnomonis
 in Alexandria horolo-
 gij, ipsa circumferentia
 segmentum fiet maximi
 in fossura circumlo-
 quia, quia maximo circulo
 subjacet horologij fos-
 sura. Si igitur intelli-
 gamus deinceps rectas li-
 neas per terram produ-
 ctas, ab utroque gnomo-
 ne ad terræ centrū co-
 incident. Quoniam igitur
 in Syene horologiū
 ad perpendicularum solis
 subjicitur, si rectam li-
 neam intelligamus a so-
 le uenientem ad extre-
 mum horologij gno-
 monem, una fiet recta
 linea, quæ a sole ad
 centrum usque terræ
 peruenit. Si igitur
 alteram

ἑκατέρωθεν
 solarium id
 est alicuius
 quo horæ ad
 solem depre-
 henduntur forma
 eorum hinc mi-
 sphaeræ.

ἑτέρωθεν ὑπεῖαν νοήσο-
 μιν ἀπὸ τῆς ἀκρῆς τῆς σκι-
 ᾶς τῆς γνώμονος ὑπὸ τοῦ
 ἡλίου ἀναγομένην ἀπὸ
 τῆς ἑξ ἀλεξανδρείας σκιά-
 φης, αὐτὴν κῆ πρὸς ἑνὴν
 μὲν ὑπεῖαν, πρὸς ἄλλη-
 λαι γνήσαντες, ἀπὸ διαφο-
 ρῶν γε τοῦ ἡλίου μέ-
 ρων ὑπὸ διαφορὰ μέρη
 τῆς γῆς διήκονσαι. εἰς ταύ-
 τας τοῖνυν πρὸς ἡλλήλας
 ἕσται, ἐμπίπτει ὑπεῖαν,
 εἰ ἀπὸ κέντρου τῆς γῆς ὑπὸ
 τοῦ ἡλίου ἀλεξανδρείας
 γνώμονα ἤκονσαι, ὥστε
 τὰς ἐναντίας γωνίας
 ἴσας ποιῆν. ὡς ἡ μὲν
 ὄψιν πρὸς τὴν κέντρον
 τῆς γῆς ἢ τὴν σύμπτωσιν
 ὑπεῖαν, αἰ ἀπὸ τῆς ἑξ ἡρο-
 λογίω ἤχονσαι ὑπὸ τοῦ
 κέντρον τῆς γῆς γνομένη

νη. ἢ δὲ

alteram rectam lineam
 intelligamus, ab extre-
 ma gnomonis umbra
 ad solem reductam, ab
 Alexandriae fossa ^{solaris seu al,}
^{habet} etiam memorata
 recta linea, fient pa-
 rallelae à differentibus
 solis partibus ad diffe-
 rentes terræ partes pe-
 netrantes. In has itaq;
 quæ parallelae sunt, in-
 cidit recta linea, quæ
 à centro terræ ad in
 Alexandriae gnomo-
 nem pervenit, ut
 mutuos angulos faciat
 æquales. Quorū unus est
 in centro terræ, per co-
 incidentiam rectarum
 linearum, quæ ab ho-
 rologijs actæ sint, in
 terræ centrū factus:

l 3 alter

νη. ἢ ἢ ἡ σὺμπῶσιμ
 ἄκρας τ' γν' ἀλεξανδροί
 α γνώμονος, κὶ εἰ ἀπ'
 ἄκρας αὐτῶ εἰ σκιᾶς
 ὑπὸ τὸν ἥλιον εἰς εἰ
 πρὸς αὐτὸν ψαύσεως
 ἀναχθείσης γεγραμμέν
 νη. κὶ ὑπὸ μὲν ταύτης
 βέβηκε ποδιαφεία ἢ
 ἀπ' ἄκρας τ' σκιᾶς τ'
 γνώμονος ὑπὸ τῆς βάσιμ
 αὐτῆς ποδιαχθείσα. ὑπὸ
 ἢ τ' πρὸς τῶν ἰσῶν τρω
 τ' εἰς, ἢ ἀπ' συνήνης διη
 κῆσα εἰς ἀλεξανδροί
 α. ὁμοίαι ἰόντω αἰ πρ
 ειαφείαι εἰσὶν ἀλλή
 λαις, ὑπὸ ἰσῶν γωνιῶν
 βέβηκαί. ἐν αἷα λό
 γου ἔχει ἢ γν' πῆ σκιάφ
 πρὸς τ' οἰκείου κύκλου,
 ἰσῶν ἔχει λόγου κὶ ἢ
 ἀπ' συνήνης εἰς ἀλεξαν
 δροίαν

alter per ^{Geometria} eorum sum
 xtremi in Alexandria
 gnomonis, et ab extre
 ma eius umbra ad so
 lem, per ^{Geometria} eorum con
 tactum ^{Geometria} eorum factam,
 et in hac ^{Geometria} eorum cir
 cumferentia, quae ab
 extrema gnomonis um
 bra ad basim ipsius cir
 cumacta: ^{Geometria} eorum autem
 qui sunt ad centrum
 terrae, a Syene perve
 niens in Alexandriam.
 Similes igitur circum
 ferentiae sunt inter se
 inuicem, ^{Geometria} eorum in angulis
 peruenientes ^{Geometria} eorum equali
 bus. Quam ergo ha
 bet rationem, qui in
^{Geometria} eorum fossora ad suum orbem
 eam habet rationem, e
 tia a Syene in Alexan
 driam

ὄρειαν ἠκχοσα. ἢ δὲ γε
 ἐν τῇ σκάφῃ, τῶν τε
 κροῶν μόρος εὐρίσκειτ
 ἢ καὶ κύκλῳ. δὲ δὲ
 ἀναγκαίως καὶ τὸ ἀπὸ
 ἡνικε εἰς ἀλεξάνδρειαν
 δίχτυμα τῶν τε κροῶν
 εἰν μόρος ἢ μεγίστη
 τῆς κύκλῳ. καὶ ἐστὶ ὄρε
 σαδίου τῶν τε κροῶν
 εἰκοσι τῶν τε. καὶ ἢ μὲν
 ἐρατοδρόντος ἐφοδ
 τισαύτη. τίθετ ἢ καὶ
 μερναῖς ἰσοπαιῖς ὡρο
 λόγια εἰς ἑκατόβω
 πόλει, ὃ ἑκατόβω
 σκιάς ἀρβαλλόντων,
 μείζων ἢ ἢ ἐν ἀλεξάν
 δρεία εὐρίσκειτ ἀναγ
 καίως, ὅτι τὸ πλεον ἄ
 ρισαύται χαμμεινὲ ἰσο
 πικῆ

driam perueniens, quæ
 in fossura quinquage-
 sima pars inuenitur sui
 orbis. Oportet igitur
 necessariò ἔσθαι à Syene
 in Alexandriam inter-
 uallum quinquagesi-
 mam esse partem ma-
 ximi terræ circuli, idq;
 est stadiorum quinque
 milium. Vniuersus er-
 go circulus fit ducen-
 torum quinquaginta
 milium. Atque hæc est
 doctrina Eratosthenis.
 Ponuntur etiam in hy-
 bernis solstitijs horo-
 logia in utraque ciui-
 tate, ^{quæ sunt} ἔσθαι utraque ^{umbra} iactan-
 te umbras, necessariò
 maior inuenitur in A-
 lexandria, quòd lon-
 gius absit à solstitio hy-
 berno

ἕξοχὰς, πᾶν ἀλόγως
 ὄν δὲ ἄσσοι. ἔτε ἢ
 ἄρος ὑψηλότερον ὡν
 τε καὶ δεκά σαδίων ἢ
 ἢ κἀβιτορ ἐυείσκει*
 ἔτε θαλάσσης βᾶδος.
 τριωνοντα δὲ σάδοι
 πρὸς πλείον ἢ μυριά-
 δεσ ὀκτώ σαδίων, ἔλε-
 να λόγον ἔχουσι. ἀλλὰ
 ὁμοίον ὄν δὲ ὄν, ὡς εἰ
 καὶ κοινότες τῆς ἀδὴ
 σφαιρας εἰς, αἴτε ἕξο-
 χαὶ αἰ πρὶ τὰ σφαιρα
 τῆ πλατάνων ἔ κωλύσ
 σι αὐτὰ σφαιρα εἰν.
 καὶ τοιαῦτα πλείονα
 λόγον ἔχουσι πρὸς τὰ
 ὄλα τῆ σφαιριων μεγέ-
 θη, ἢ αἰ κοιλότες τῆ
 θαλάσσης, καὶ αἰ τῆ ὀ-
 ρῶν ὑποροχὰι πρὸς τὸ
 πᾶν τῆ γῆς μέγεθ.

ἔσα

fastigia opinatur. quod
 à ratione admodum ab-
 est. Neq; enim editior
 mōs quindecim stadys
 ad perpendiculū inue-
 nitur, neq; maris pro-
 funditas, ^{altior triginta stadys. tri-}
^{ginta autem}
 ad summum, ad stadio-
 rum octoginta milia ul-
 lam habent rationem.
 sed uel tale est, ut si in
 pila sit pulvisculus qui-
 spiam, ^{globulus, ut pulvis}
 ca ^{globulus} sphaeræ platanorum
 non prohibet ipsq; esse
 sphaerā. Quonquam
 hæ maiorem habent
 rationem ad totas ^{platanū seu globulos}
 sphaerā
 riorum magnitudines,
 quàm cauitates ma-
 ris, & montium fa-
 stigia ad totius ter-
 ræ magnitudinem.

l 5 Quanta

ὅσα δὲ τὸ μέγεθος ἢ γῆ
 παλκάνη, ἢ λίθοι ἢ ἄ τ' πλοδεῖδι
 ἐμυῶν ἢ φύσων ἢ πιδεῖ
 δεικται, ὁ μόνου πρὸς
 τὸ σύμπαν τῶ κόσμου
 μέγεθος οὐ μείζονα λόγου
 ἐπέχουσα ἢ πολλῶν
 ἐλίγχετ', ἀλλὰ ἐν πρὸς
 τὸ ἡλιακὸν ὕψος, ὅ ἢ
 πολὺ μείζονα ὅδιν ἢ πε
 ριέχουσα τὰ ἀπλανῆ τ'
 ἀστρων σφαιρα. ὡσπερ
 ἐν εἰς ἐν ὕδωρ ἀμφορέ
 ων μυριαδες μύρια, καὶ
 αὐτὰς μ' θεωρῶ
 μιλια ἀξιολογου ἔχου
 σι τὸ πλῆθος. πρὸς δὲ
 τῆς θάλασσαν, ὅδιν ἢ
 λόγου ἔχουσι, ἀλλ' ὅδιν
 πρὸς τοῦ νεῖλου ἢ ἄλ
 λου τινὰ τ' ἀξιολόγου
 ποταμῶν. ἔτω καὶ ἢ
 γῆ, καὶ αὐτῶ μὲν
 ἕξετα-

Quanta in terra ma
 gnitudo, ex imditis
 et exceptionibus est de
 monstratum. Non mo
 do ad totius mundi ma
 gnitudinem, puncti ra
 tionem habere, multis
 conuincitur argumen
 tis, sed etiam solare fa
 stium. At multo ma
 ior est globus, astrae
 rentia caelo continens.
 Quemadmodum igitur
 amphorarum centena
 milia per se inspecta,
 magnitudinem ingen
 tem habent: in maris au
 tem comparatione ra
 tionem habent nul
 lam, sed ne quidem ad
 Nilū, alium ue quem
 piam magnum flui
 um: ita terra per se in
 quaestio

ἄξιόλο-
 γου φαίνεται τὸ μέγεθος
 ἔχει, ἢ γε ἰσὺς τὰς
 ὀκτώμυριάδας ἢ δὲ
 μίλιον ὅσον. ὅτε ἡ πρὸς
 τὸ ἡλιακὸν ὑψοῦ λό-
 γου πινὰ φαίνεται ἔχει
 σα, ὅτε πολὺ πλεον,
 πρὸς τὸ σύμπαν τὸ
 κόσμος μέγεθος. λόγου
 γὰρ ὀφείλει ἔχειν μέγε-
 θος πρὸς μέγεθος, ὅπο-
 ταν τὸ μᾶλλον ἰσὺς τὸ
 ἑλασσονος οἶον τ' ἢ ἡλια-
 ταμετρῆθῆναι, ἢ δεκα-
 πλάσιον, φέρει εἰπεῖν,
 ἢ εἰ βάλῃ μὴ μυριοπλά-
 σιον ὄν. ὁ δὲ τ' ὑδίατος
 ἀμφορεύς, ὅτε αὐτὰ
 ταμετρῆσεν τῆς θάλασ-
 σαν, ἀλλ' ὁ δὲ τ' ὑψιλον.
 ὡσὺ ἔν ὁ ἀμφορεύς
 ὁδία λόγου ἔχει πρὸς
 τὰ εἶδη

quaestione habita, am-
 plam habere videtur
 magnitudinem, cuius
 dimetiēs est supra octo
 ginta milia: neq. tamen
 ad solarē fastigiū quam
 priam rationem habere
 videtur, & ne quidem
 multo magis ad totius
 mundi magnitudinem.
 Oportet namq. magni-
 tudinem ad magnitudi-
 nem habere rationem.
 cum maior minorē me-
 tiri potuerit. Verbi cau-
 sa, si decupla fuerit tibi
 dicenda, vel deciesmi-
 lies tanta: at aquae am-
 phora ne utiquam mare
 metietur, at ne quidem
 Nilum. Quemadmo-
 dū igitur amphora nul-
 lam habet ad ea quae di-
 eta sunt

τὰ ἑρημνία, ἔτιως ἔσθ' ἔτι
 τὸ μέγεθος τῆ γῆς
 λόγον ἕνα πρὸς τὸ τῶ
 κόσμου μέγεθος ἔχει.
 ἔσθ' ὁ δὲ ἐκ πάντων πολ-
 λῶν ἐλέγχεται, μόνον
 ἔχει γραμμικὰς ἔχον-
 τας ἀρσιείξεις. πρῶ-
 του μὲν γὰρ, ὁ ἡλιος
 κατα πολύ μείζων ὢν
 συμπάσης τῆ γῆς καὶ
 θαλάσσης (ὡς ὅσα τῶ
 ἕξῃς ἀρσιείχθησιν?)
 ὅσον ποταμὸς ἡμῶν φαν-
 τασίαν ἀρπύμην, καὶ
 ταῦτα λαμπρότα-
 τος ὢν. πάρεστιν ἔν
 ἑννοεῖν, εἰ ἀπὸ τοῦ ἡλι-
 ακῶ ὕψους ὁρώμεθα εἰς
 πλὴν γῆν, ἢ τοὶ ἔσθ'
 ὅπως αὖ ἡμῶν ὁφθέν,
 ἢ ἀσθ' ὁ τὸ βραχυ-
 τάτος τὸ μέγεθος ἔχουσα.

εἰ δέ

Ita sunt rationem, ita
 ne quidem magnitudo
 terræ rationem habet
 ullam ad mundi magni-
 tudinem. Id admodum
 multis est comprobati
 argumentis, per linea-
 res obtentis demonstra-
 tiones. Primo namq; sol
 cum sit multo maior
 niuersa terra, maioriq;
 quemadmodū mox de-
 monstrabitur: tantū ta-
 men pedale nobis sug-
 gerit imaginem. cum sit
 fulgentissimus. Intelli-
 gere igitur nobis pot
 est, si à solari fastigio
 in terram oculos deie-
 cerimus, aut prorsus
 nihil cernimus, aut
 stellæ perexiguæ ui-
 detur magnitudē.

Quod

εἰ ἂν ἴδῃ τὰ ὑψιλότορα
 μὲν ἢ ἡλίου μεθυσσε
 δεικνύει, καὶ δ' ἴσῳ ὅδε
 σφαιρῶν, καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας
 ἀπλανῶν σφαιρῶν, ἂν
 ὅλως αὐτῶν ἡμῶν ὀφθαλμοῖς
 γὰρ. ὅτι εἰ τῆς ἡμέρας ἴσῳ
 ἡλίου λαμπρότητα ἔ-
 χουσι ἐπινοθεῖν, ὅθεν
 καὶ αὐτῶν ἀστέρας αὐτῶν μεί-
 ζοντες εἶναι ἀναγκαῖον. εἰ
 γὰρ ὅτι μὲν ἀπ' αὐτῶν
 ὀφθαλμοῖς, ἀπὸ ἧς ἢ ὑψιλοῦς τῆς
 σφαιρῶν τῶν ἀπλανῶν
 ἐκ αὐτῶν ὀφθαλμοῖς, καὶ
 ταυτοῦ γὰρ ἡλίου τὸ
 μέγεθος ἐλάττωμα ἴσῳ ἄρ-
 χουσι. ἐπεὶ τὰ ἄλλα καὶ αὐτῶν
 ἡλίου ὀφθαλμοῖς ἐν τῶν ὑψι-
 λότων ἀπλανῶν ἐπινοθεῖς
 ἀστέρας τὸ μέγεθος
 φανήσεται. γνώμενον ἦ,
 καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τὰ ἀστέρας
 δέξασθαι,

Quod si fieri queat, ut
 ad solem usque attolla-
 mur, cæterasq; uagas
 stellas, terra à nobis
 spectari non poterit,
 ne quidem etiam si so-
 lis fulgorem obtineat,
 ut par sit hæretes quo-
 que cælo stellas terra
 esse maiores, cum à ter-
 ra cernantur. Et terra
 ipsa à uagarum stella-
 rum globis sub uisum
 cadere non possit, quòd
 sole multo sit minor, si-
 cet sol locum hæretes
 ium cælo stellarum po-
 situs, non maior fortè
 in obtutum casurus sit
 stella. Liquet ergo ex
 his,

quædam ueritas; intelligere uero
 ea esse aliorum
 dicitur quæ sunt
 stelle inermes.

θεας, ὅτε ἢ γῆ στυμιαῖα
 ὅτι πῶς τὸ μέγεθος τῆ
 κόσμου. ἀπὸ παντός ἴ-
 μόρος αὐτῆ, ὁ μόνου ἴ-
 σα ὄραται, ἀλλὰ καὶ ὁ-
 μοια τῶ χήματι. ὡν δὲ
 διετόρου αὐ σινίβαε-
 νου. εἰ μὴ αἱ πτωσί πῆσ
 σαι δύθειαι ἀπὸ παντός
 μόρος αὐτῆ πῶς πάν-
 τα τὰ μόρα τῆ ὄρανδ,
 ἴσαι ἦσαν ἀλλήλαις.
 ὁδου λένου λόγου ἐπέ-
 χου αὐτῆ πῶς τὰ ὅλα
 αὐατ καίον. ὅσον ἢ κῆ τὰ
 τῆ ζωστικῶ δωδεκατη
 μόρια σινίσησι. τὰ δὲ
 εἴ αὐτῆ ἰπὲρ γλῶ φαί-
 νεται ἀκειβῶς, μηδεμί-
 αν μοίραν τὸν ἢ τῶ
 γλῶ βάθος ἀκρυπῆον
 τος, ἀλλὰ μὴ ἢ πολλα-
 σὸν μοίρας. καὶ εἰ γὰρ
 ἀκειβῶς

his, puncti vicem ter-
 ram obtinere munda-
 nae magnitudini colla-
 tam. Undique enim à
 terra tam equalia ui-
 dentur, quàm forma si-
 milia. Quod non eue-
 niret, nisi omnes à ter-
 ra ad cœlum productæ
 lineæ rectæ essent æ-
 quales, ut sit necesse
 centri rationem ter-
 ram habere. Quode-
 tiam arguunt signiferi
 partes duodecim, quan-
 do semper supra ter-
 ram sex signa compa-
 rent, ^{cum partem} ~~quam~~ nullam
^{eorum operant} ~~levat~~ ab oculis terra
 tumor, ^{sed} ~~et~~ ne feru-
^{tantum quidem} ~~fulum~~ quidem partis
 ullum. Quandoquid-
 dem semper supra ter-
 ram

ἀκραιβῶς αἰ π' καὶ ῥ
μοῖραι, ὑπὲρ γῆς εὐεί
σκωντ', καὶ τὸ ἴσημε
ρινῶ δὲ ἡμισυ μόρθ
αἰεὶ ὑπὲρ γῆς ὄσιν. ὡς
τοῦ γυνώμενον ἐκ τῆ
ισημερινῶν, ὅδὲ ἀκα
ραία ἢ ἡμόρας ὑπὸ
τῆ νυκτὸς πλεονεκτεῖ
νθ'. ὁ πόρθ' αὐ σωῶ
βαιων, εἰ εἰς τὸ βάθος
τῆ γῆς ἀπελαμβαίνετό
ἢ τῆ ἰσημερινῶ λυκλα,
καὶ λόγον ἰνά πρὸς αὐτ
εἶχον αἰ ὁκτὼ μυριά
δες τῶ βαθῶς τῆ γῆς.
ὄρα τ' ἢ καὶ τειῶ τῶν ἢ γῆ
τοῖς φαινομένοις. δύο
εἰσὶν ἀστέρες καὶ τῆ χει
αὐτὸ τὰ μεγέθη πῶσα
πλήσοι, ὅσα μετῶν τῶν
ἀλλήλοισ. ὁ μὲν γὰρ τῆ
σκορπίου ὁ ἢ τῆ ταύρου,
τῆ ὡσιν.

ram octoginta supra
centum partes, ^{et} ter-
rā emerfis se spectan-
tur: pars quoque equi-
noctialis dimidia su-
pra terram semper, ^{et} ut
uidere ex equinoctiis
licet, ^{in quibus dies omnino noctis} curā differen-
par est
tiam nullam. Quod non
eueniret, si quid equi-
noctialis terra deme-
ret aspectui, ^{et} octo-
ginta miliā, aliquā
haberēt, terræ crassi-
tudinis rationem, ad
caelum, quod oculis
quoq; usurpatur. Sunt
binæ stellæ tam co-
lore, quam magni-
tudine sibi inuicem
persimiles, ^{in quibus diameter} dimeti-
te oppositæ, Scorpij
una, altera Tauri,
oriens

θόντι, ὡδὶ τ' ὀείζοντος
 ὀφθῆναι. ἔχ' ἡκίστη δὲ
 κ' ἄρ' ἔφ' ὠρολογίων ἐ-
 λείχετ' ἡ γῆ, κέντρος
 λόγου ἐπέχουσα πρὸς
 τὴν ἡλιακὴν σφαιραν.
 συμπόδιερχεται μὲν ἡ
 σκιά τ' γῆς τῶν ἡλίου,
 ὡς κ' ὁμηροῦ θ' ἑναργῶς
 διηλοῖ λέγων ἔτσις,
 Ἐρ δ' ἔπεσ' ὀκειανῶ
 λαμπρῶν φάρος ἡ
 λίοιο

Ελκωμ νύκτα μέλαε-
 ναυ ὡπ' ἑίδωρον ἄ-
 ρεραν.

Διαμετρεῖται δὲ αἰεὶ τὸν
 ἡλιον, κ' ἑωνοειδὴς ὑ-
 πέρχουσα, αὐτὸ τὸ ἄ-
 κρον εἰς σκιάς, τὸ κέν-
 τρον τ' ἡλίου, κ' τὸ μέ-
 τρον ἐκ τ' ἀναγκαῖον. ἵα
 τ' ἡράφει τ' ἰόντων τὰ
 ὠρολό-

ad orientem emergēs con-
 spiciunt. At ab horolo-
 gijs quoq; terra argui-
 tur centri rationem ob-
 tinere ad solarem glo-
 bum. Comitatur enim
 solem umbra terræ, ut
 Homerus quoq; perspicuè
 ostendit iniquiens:

Labitur Oceano rutili
 lux splendida solis,

Terræ obductu noctæ
 tris circumvolat alis.

Εἰς ^{εἰς} regione, semper soli
 opposita, ac turbina-
 ta, in ipsâ extremâ
 umbrae solis, centrum
 dimetiens habeat ne-
 cesse est. In terra igitur
 describuntur ho-
 mologia

ὠρολόγια ἔστι τῶν γῆς ὑ-
 πό τῶν τεχνικῶν, ἔχου-
 ντα τὰς τῶν γνωμόνων
 σκιάς, συμπόλινοσ-
 σασ τῆς σκιάς τῆς γῆς. καὶ
 δεῖ πάντα τὰ ἄκρα τῶν
 γνωμόνων, ἐξήντησ λό-
 γου ἐπέχει πρὸς τὴν ἡ-
 λιακὴν σφαιραν. ἐπεὶ
 εἶναι μὴ δύναται ὠρολό-
 γιον διωαδμνοῦ διατα-
 γραφῆσ γινώσκουσα
 πάτω αὐτῆσ, ἀλλ' ἔστι
 παντὶ μέρει αὐτῆσ διωα-
 δμνοῦ ὠρολόγιου διατα-
 γραφῆσ, φανερὸν ὡσπερ
 ἔστι καὶ γινώσκουσα λόγου
 ἐπέχει πρὸς τὴν ἡλιακὴν
 ὑψος, καὶ τῆσ ἀπὸ τῶν
 νοσημῶν σφαιραν.
 φανερὸν δὲ, ὅτι μὴ δύ-
 ναται μιᾶσ σφαιρασ
 πολλὰ εἶναι ἐξήντησ.

ἔστι

rologia à fabricis, quæ
 umbras gnomonum ha-
 bent, quæ cum terra
 umbræ pariter rede-
 unt. Oportet autem
 cuncta gnomonum e-
 xtrema ad solis glo-
 bum, centri rationem
 obtinere. Quoniam
 igitur describi non po-
 test horologium in v-
 rso terræ medioxumo,
 in omni tamen eius
 parte potest describi
 horologium, non du-
 bium, quin tota ter-
 ra ad solis fastigium
 centri rationem obti-
 neat, ^{et ab hac intel-}
 lectum globum. Illud
 etiam manifestum, ab
 una sphaera multa fie-
 ri centra non posse.

Hanc

ὅσων ἂν ᾖ λόγον ἔχουσι
 οἱ πάντων τῶν διωκμέ-
 νων ὑπὸ τῆς γῆς κατα-
 γράφεισθαι ὡρολογίων
 γνώμονας, ὅν αὖτε εἰς
 ἐν σημείου σιναχθού-
 ντες αἰῶν. ἐπεὶ δὲ μη-
 δὲν μέρος ἢ τῆς γῆς, ἢ
 ἢ ἀκὸν ἐγκωροῖν ὡρο-
 λογίου ἰδῆν θῆναι, ὅλη
 ἢ γῆ κέντρον λόγου ἐπέ-
 χει πῶς τὸ ἡλιακὸν ὕ-
 ψος, καὶ τῆς ἀπὸ τῶν νοσ-
 μῶν σφαιρῶν. ὅχι ἢ
 δὲ ἀφῆν γῆ ταῦτα,
 πῶς ἢ γῆ σιγμαία ὅ-
 σα πῶς τὸ μέγεθος τοῦ
 κόσμου, ἀναπέμπει τὸ
 φῶς τῶν ἡλιῶν, καὶ
 τοῖς ἐμπροσθεν ἡμέραις γῆ
 αὐτῆς ἀστροῖς. ἴσασταί
 καὶ τὸ πλῆθος καὶ τὸ μέγε-
 θος ὅσων. τῶν δὲ ὄγκων
 βραχίστα

Hanc igitur habent ra-
 tionem, qui describi in
 terra possunt horolo-
 giorū gnomones, quam
 ad κέντρον quoque punctum ^{καθ' ἑαυτὴν} obtinue-
 rint. Quoniam igitur
 pars terræ nulla est,
 in qua non contingat
 erigi horologium, tota
 terra centri obtinet ra-
 tionem, ad solare col-
 lata fastigium, ^{ex sphaerica cor-} ^{et ab ipis quædam animi}
 eo intellectum glo- ^{comprehendimus.}
 bium. Hic ambigen-
 dum non est, cur terra
 puncti vicem gerens
 ad mundi magnitudi-
 nem, nutrimentum cœ-
 lo remittat, ^{et cum eo}
 pariter meatibus astris,
 tot numero et magnitu-
 dine tātis. Nam aceruo ^{mole et magnitudi-}
 m 2 pauca

βραχεία ὄσιν ἢ γῆ. τῆ δὲ
 δυνάμει, μεγίστη, χει- ^{εἰς}
 λόν αὐτὴ τὸ πλείον ^{εἰς}
 τ' ὄσας ὑπερῆρασα. εἰ
 γὰρ ἐπινοήσασκεν αὐ-
 τῆ ἀπειραν ἢ εἰς ἀέρα,
 ἢ εἰς καπνὸν πᾶσαν
 ἀναλυομένην, ἢ πο-
 λὺν αὐ μείζον γῆν τ' ἢ
 τ' κόσμον πᾶσαν. καὶ ὁ
 μόνον γῆ, εἰ καπνός, ἢ
 ἀήρ, ἢ πῦρ γενεῖτο, πολ-
 λῶν πλείων αὐ τ' κόσ-
 μος γῆν, ἀλλὰ ὡς εἰς
 κενόρτον ἀναλυθεῖσα.
 πᾶσι γὰρ ὄσιν, ὅτε καὶ
 τὰ εἰς καπνὸν ἀναλύ-
 μενα τ' ξύλων, καὶ ὄσιν
 ἐπ' ἀπειρον χεῖρ, καὶ ὁ
 ἐκθυμιάματος λίθων
 ὄσιν, καὶ ὅποσα ἔτορα τ'
 ὄσιν σώματων εἰς
 ἔτμον ἀναλύεται, καὶ εἰ γὰρ ὄσιν σὺ τῶν ὄσιν
 καὶ πᾶσι

ἰσοκρόσις, εἰς τῆς τῶ
 λωυ δαίκτησιμ Ὁ ὁ
 μουλίω. πῶς μὲν ἐν τῷ
 ἡλιακῶν ὕψος, σιμείσ
 λόγου ἐπέχθη ἡ ἡ. πῶς
 ἡ τῆς σεληνιακῆς σφαῖ
 ραν, κατασκοπεύοντες
 ἑνὲς, ὅτι μὴ σιμείσ λό
 γου ἐπέχει, τοιούτοις
 ἡδὲν τῆς ἐπιχειρήμασιμ.
 ὅ φαίνετου, φασί, τὰ
 ὁσασήματα αὐτῆ τὰ
 πῶς τὰ ἄστρα, ἴσα ἡ
 τῶν κλίμα, ἀλλὰ τῆ
 αὐτῆ ὥρα, πῶς οἷς μὲν
 μείζονα, πῶς οἷς ἡ ἐλάτ
 τονα, ὅτι ὅρ δὲ αὐ σιμεί
 βαιον, εἰ αἰ πῶσσι
 πῆσαι ἀπὸ τῆ γῆς ὀ
 θέσαι πῶς τὸ σεληνια
 κῶν ὕψος, ἴσαι ἰσῆρ
 χου. ἴσαι γὰρ αὐ καὶ τὰ
 ὁσασήματα ἐφαίνετο.

τίθεντῆ

obtemperans ad omni-
 um dispensationem ac
 permanentiam. Ad so-
 lare itaq. fastigium pun-
 cti ^{habere} ^{terram} ^{habere}
 rationem, ^{habere}
 quidam confirmant,
 huiusmodi ⁱⁿ ^{ag-}
 gressionibus, ratiocina-
 tionibusq.

Non apparent (inqui-
 unt) eius intervalla
 ad astra equalia, per
 omne clima, sed eā-
 dem hora apud alios
 maiora, apud alios mi-
 nora. Quod non eve-
 niret, si protensa à
 terra recta linea ad
 luminare fastigium,
 aequales forent. Ae-
 qualia nanque etiam
 intervalla apparent.

Ponunt

ad lunae
 inter glo
 iam certam
 non esse pū
 h magnitudi
 me t

πύθνητ' ἢ κ' ἢ τ' ἢ ἑλίε
 ἐκλείψω, τὸν τ' συμπε-
 ρου, ὃ πρὸς πᾶσι μὲν ἀνθρώ-
 ποις ἐπίσις ἐκλείπον
 τος αὐτ', ἀλλὰ πολλαί-
 κισ πρὸ οἷς ἴσ' ὅλα, πρὸ
 οἷς ἢ ἀπ' ἑσέως, πρὸ οἷς
 δ' ὅδ' ὅλως, ὃ δ' ἑσέως
 αὐτ' συμβαίνουσι, εἰ
 σιγμαία ἢ πρὸς τὸ
 ὑψος αὐτ' ἢ γὰρ, ἀλλὰ
 μὴ ἀξιόλογον εἶχε τὸ
 διάστημα. ἢ ὅτως, οἷς
 ἴσ' τελείως, οἷς ἢ ἀπ' ἑσέ-
 ρως, οἷς δ' ὅδ' ὅλως
 ἐπισκοπῆ ἢ σελήνη.
 ἔνοι λέγοντες, μὴ ἐπὶ
 χειρ' οὐρανὸν λόγον πλὴν
 εἶναι πρὸς τὸ ἕραν ἐν δι-
 λαδί, τοῖς τοῖς χροῶν
 ἐπιχειρήμασι. φασί, ὅτι
 ἢ ὅψις εἰς ὑψος ὄξ-
 αρομένη, τὰ γὰρ τοῖς
 ἐπιπέ-

Ponunt uerò etiam so-
 lis defectum huius rei
 signum, non apud om-
 nes ipso deficiente, sed
 plerunque apud alios
 totus occultatur, apud
 alios pars, apud alios
 non omnino. Neque
 id contigerit, si pun-
 cti uicem gerat terra
 ad lunæ fastigium. *Cæ-*
terum non ingens in deparatione
ac non infertur, habeat luna cæ-
terum non ingens in deparatione
magnum, ut
 ter *interuallum*, et
 perinde alijs quidem
 absolute, alijs uerò in
 parte, alijs porro non
 prorsus opaca euadit
 luna. Qui uerò aiunt,
 non obtinere puncti
 rationem terram, his
 utuntur *aggressioni-*
 bus, dicentes, uisus
 in sublime sublatus, in
 m 4 planis

ἐπιπέδοις ὁ θεωρούμε·
 να, ἀλλ' ὑπὸ τ' ὀρίζον·
 τα λεκρυμμένα, θεω-
 ρῆ, ὅσω ὑψηλότερα
 ἐπαίρειτ' ἄλλοι. ὥστε
 ὁκ' ἀρ' παντὸς μέρους τ'
 γῆς εἰς ἴσα διακρίνεται ὁ
 ἄρανος. ὁ δὲ κ' ἐτεκμή-
 ει μὲν εἰν, τὸ λόγου ση-
 μείον τ' ἡ γῆ μὴ ἐπέχει
 πρὸς τ' ἄρανον, ῥηθέντος
 εἶν πρὸς ὄψιν, ὅτι τὸ χῆ-
 μα τ' ἡ γῆς ποδιφορές
 ὄν, τὰ τ' αἰέλου γίνετ'.
 ὥστε κ' ἐσταδία τὸ μέ-
 γεθος ἢ ἡ γῆ, μίση λε-
 μὴ ὁμοίως κ' ποδιφε-
 ρῆς ὄψιν, τὸ ὁμοιομα-
 στωίθαιεν, κ' ὁ δ' ἄρανος
 γνηχώραι αὐτὸ λέγειν, ὅτι
 μηδὲ ἢ ὅπως βραχέϊα,
 σιμείον λόγου ἐπέχει
 πρὸς τὸν κόσμον. τὸ
 χῆμα

^{superficie totius}
 planis non perfecta,
 sed sub finiente occul-
 tata, inspicit quāto sub-
 limiora attolluntur.
 Proinde non ab omni
 terrae parte in partes
 aequales dirimitur cœ-
 lum, ^{quod} hinc videtur per-
 tino esse puncti ratio-
 nem ^{τὸ εἶναι} terrā non obti-
 nentes. Hinc igitur an-
 biguitati ita est occur-
 rendum, quod terrae fi-
 gura cum sit circula-
 ris, huius rei causa est,
 quāto obrem si terra
 magnitudo sit ^{stadia} ^{magis} ^{quā}
 mediū obtinens, ^{et} ^{circu-}
^{ferentia} ^{idē} quōq; eveni-
 ret, ^{ut dicitur in} nec quicquid ascēndu
^{in eam ex magna mole ad}
^{eveniret, quia neq; ut}
^{modis} ^{parva} puncti rationem
 admodum obtineret.

Figura

ἡμᾶ ἐν τούτῳ αἶτιον
 ἡγνῆτον. καὶ εἰ τις ἀπὸ
 παντὸς σημείῳ τῆς γῆς,
 ἐπίπεδον ἐκβάλλει
 τῆς ἐπινοίας, ἔκ αὖ πλε
 ον ἢ ἐλατῆν τῆς κόσμου
 ὑπερῆς ὀφθαλμοῖς, ἀλλὰ
 ἴσως ἢ ἀπὸ ὑψὸς ἢ ἀπὸ
 τῆς χαμαλαῶν, τὰ μὲν
 τὰ μεγάλα τῶν ἀστέρων ἴ.
 (ἀφαινεῖ), ἢ ἀπὸ ὑψὸς
 ἢ ἐκ θαλάσσης. τὰ χα
 μα αὖ τις ἡλικίνο φη
 σιν γνῶσθαι, οἷον ὅτι
 ἐκ τῆς πεδίων ἢ τῆς θα
 λάσσης, εἰ μὴ ἐθεωρεῖ
 τοῦ ἡμικόσμου ὑπερ
 ῆς, ἀπὸ ἡμόνων τῆς ὑψὸς
 λόγῳ, τὰ χα αὖ εἶχε
 τό πινθ λόγῳ τοῦ ἀπὸ
 αὐτῶν λεγόμενον, ἀπὸ
 γὰρ τῆς ὑψὸς λόγῳ, εἰς
 δύο ἴσα διαμερῶν τῆς
 κόσμου,

Figura igitur huius cau
 sa esse existimanda est.
 Ac si quis ab omni ter
 ra puncto planum opi
 natione educat, non
 plus aut minus mundi
 supra terram perspexe
 rit, sed aequaliter, & à
 sublimi, & ab humili
 bus locis. magnitudi
 nes certè astrorū aequa
 les apparent, & ab edi
 tissimis locis, & ex ma
 ri. Illud hic fortasse qui
 spū dixerit, ^{dicitur per hanc} quoniam ex
 cāpis & mari. ^{sed} si nō spe
 cetur hemicosmiū su
 pra terrā, à solis certè
 editissimis locis fortè ha
 buerit quod ab ipsis di
 ctū rationē aliquā, ut ab
 editissimis locis in duas
 partes aequales diuiso
 m s mundo,

κόσμου, ἐκ τῆς χθονος
 λαβῆ, ἔκ τε, ἀλλὰ μεί-
 νος τῆς ὑπὲρ γῆς φαινο-
 μενά. νυνὶ δὲ, ὅτι πρὸς
 λόγον ὄντων, εἰ ὑψομί-
 νος εἴ ὄψεως τὸ πλεον
 ὑπὲρ γῆς θεωρεῖται, οὐ
 σφαιροειδέει τῆς γῆς χύ-
 ματι τὸ τοῦ γινομένου
 ἀναγκαίως. τεκμήριον
 ἢ ποιῶν (εἰ ἀρα δεῖ)
 τοῦ μὴ εἶναι τῆς γῆς πρὸς
 τὰ ὅλα σφαιραίου, ἔκ
 εἰ πλεον τῆς κόσμου ἢ τὸ
 ἡμισυ ὀραζομένου εἴ
 ὄψεως ὄραται διωα-
 τῶν, ἀλλ' εἰ μὴ ἐκ τῆς
 ἐπιπέδων ἴσων αὐ-
 τῆς ὑπὲρ γῆς ὄραται. τῆς
 μὲν ἐκ τῆς χθονος ἀλλ' ὄ-
 ραζόντων, ἐπιπέδων
 ὄντων. τῆς δὲ ὄραται
 ὄραζομένων, κωνοειδῶν
 καὶ

mun-do, & ex deiectis
 ac humilibus nequaquam
 sed supra terram maior
 appareat. Nunc uero ad
 hanc rationem nihil est,
 si sublato uisu plus su-
 pra terram spectatur,
 eueniente hoc necessa-
 rio in globosa terra fi-
 gura. Inde possumus
 coniectare, terram di-
 cendam non esse eius-
 modi, ut collata uniuersa
 puncti uicem gerat:
 non etiam, si plus mun-
 di quam dimidium sub-
 lato uisu spectari potue-
 rit. Ceterum si non ex
 planis ipsius æquale su-
 pra terram spectatur, ex
 humilib. quidē ubi sint
 plani finientes: è sublimi
 aut spectatis, & qui tur-
 binati

καὶ ὄντων καὶ καλῶ-
 μλίωμ. φασὶ δὲ πρὸς
 πῆς εἰρημνίους, διότι
 μὴ δὲ αὐτὰ μὴ κατέ-
 ψυκτο, τὰ δὲ διεκίκαυ-
 το, τὰ δὲ ὑπερατα μέρη
 τῆ γῆς ὑπερέρχον, εἰ μὴ
 ἀξίολογα εἶχε τὰ στα-
 σήματα πρὸς τῆ ἡλια
 κινῶ σφαῖραν. ἀλλ' ὅ
 δὲ αὐτὴ ἐλέγχο πρὸσι-
 ναι ἡμῖν, καὶ πάλιν ἀρ-
 χωρεῖν ὁ ἡλιος, στυμιαί-
 ας ὅπως τῆ γῆς. ἐνθεῖον
 ἐν πρὸς ταῦτα, ὅτι καὶ
 τῶτων πάντων τὸ χῆ-
 μα τῆ γῆς ἀετιόρ ὄσι.
 παρὰ γὰρ τὸ, ὡς ἀ-
 ποπέμπεδοι τὰς ἡ-
 λιακὰς ἀκτῖνας ὑπὲρ
 τὰ τῆ γῆς λιμίματα,
 στακίκαυταί πνα, ὅ
 κατέψυκτοι, καὶ δὲ
 κρασίας

binati sint & appellen-
 tur. Ad ea insuper quæ
 dicta sunt, aiunt quidã,
 quia neq; alia quidẽ in-
 horrescerent gelu, alia
 uerò torrerentur æstu.
 & alia loca essent tem-
 perata, nisi satis magna
 haberet interualla ad
 solarem globum. At ne sol
 quidẽ diceretur ad nos
 accedere sol, rursusq;
 abire, si terra puncti uī-
 cem gereret. Occur-
 rendũ igitur, hisq; re-
 spondendum, horum
 omnium terræ figuram
 causam esse. Nam ex
 iaculatu tali solarium
 radiorum ad terræ cli-
 mata, & torrentur par-
 tes aliæ, & refrige-
 rantur aliæ, & tem-
 periem

κραισσίας ἐχόμενα ὄσι,
 τὰς τε καὶ γὰρ τοῖς κραι-
 κωτόροις, καὶ πρὸς ὀλί-
 γον ἀπ' ἀλλήλων διε-
 σῶσι θεωρημῶν. τινὰ
 γὰρ τὸ πρὸς τῆς ἡλικίας
 σῶσιν ἢ τὸ πρὸς αἰ-
 κίας, ἢ καὶ ἐπὶ τὸ
 πρὸς γῶδες ἐχόμενα ὡς
 καὶ ἐν βραχέει ἢ γῆ, τὸ
 πρὸς ἀπλήσιο αὐτῶν
 βαίνει, μὴ ὁμοίον ἂν
 πάντα τὰ λεγόμενα αὐ-
 τῶν, τὸ ἀκτίνων κατα-
 πνευμένων. ἀλλὰ
 ἐφ' ὧν ἢ τὸ ὀρθὸν καὶ
 ἐντονὸν ἀπὸ τῆς ἀκτίνος
 χάντων. ἐφ' ὧν δὲ τὸ
 πλάγιον ἢ ἀντιμέτωπον,
 καὶ τὸ πρὸς ἴσους ἢ καὶ
 πάλιν ἀρχαίῃ τῆς ἡ-
 λίου, ἢ τῆς πρὸς τῆς ἡ-
 ρυφῶν λέγεται χάντων.

ἐπεί

periem alia consequi
 tur. Quod planè nob
 licet perspicere in m.
 gis particularibus lo
 cis, & partū admodum
 inter se inuicem distan
 tibus. quæ dā nimirū lo
 ca circa ^{Elidem} ~~Achaia~~ exusta
 sunt, adhærente Acha
 ia, nihil habente ^{supra} ~~sub~~
^{ferendum} ~~losum~~, ut si etiam pau
 cula sit terra, id prope
 modum euenturum sit,
 non æquè in cuncta
 eius climata dispersis
 radijs, sed loca alia re
 ctum & validum extra
 dio solem admittūt, alia
 autem obliquum & re
 missum ^{quæ dā} ~~modò~~ ad nos
 acceden^{do}, modò rece
 de^{do} sol ad uerticē dici
 tur habere affectionē.

id ratione no. Quan
 doq; uerticis dicitur
 est intelligendum.

ἐπεὶ αὖ γε ἐκβαλλόμε-
 ναι ἀπὸ τῆ γῆς ἄνθεϊαι,
 πρὸς κερκίνου καὶ ἀγὸ-
 κόρου, ἴσαι εἰσὶν ἄλλη-
 λαις. καὶ ὅτι μὲν κύν-
 ῆος λόγου ἐπέχει ἡ γῆ,
 διὰ τε τούτων καὶ ἑτέ-
 ρων πολλῶν δέικνυται.
 πρῶτον δὲ ἐπιχειρη-
 μάτων, ὡς καὶ τα πολὺ
 μέγαν ὁ ἡλιος ὡν αὐ-
 ρῆ, ὅσον ποδῶν ἡμῶν
 φαντασίην ἀρπύμ-
 πει, ἕξ ἡς αὐτὸ εἶδος ἐπι-
 δείξει ὁ φάλορυς, ὅσα
 ἐν τοιαύτῃ εἰσαγωγῇ
 αὐτάρκῃ μὲν, πρὸ φε-
 ρόμενοι ἰδίᾳ ἡνῶν, πε-
 εἰμόντες τὸ τε σιωπᾶν
 ματα πεποιηότων,
 ὧν ὅστι καὶ ποσειδώνιος.

ΚΛΕΟ.

Quandoquidem quæ à
 terra eijciuntur rectæ li-
 neæ, ad cancrum & ca-
 pricornum inter se in-
 vicem sunt æquales.
 Quodq; centri habeat
 terra rationem, his atq;
 alijs multis demonstra-
 tur argumētis. Præfati
 sumus in primo Epichiri-
 rematum, quemadmo-
 dū multo maior est sol
 quàm terra, tametsi pe-
 dalē nobis videtur re-
 ferre imaginē, id mox
 demonstrare moliemur
 quantū huic satis vide-
 bitur institutioni, pro-
 mēdo præcipuas quas-
 dam de hoc solenōnū
 lorum indagines, inter
 quos præcipuus nobis
 author Posidonius.

CLEO.

ΚΛΕΟΜΗΔΟΥΣ CLEOMEDIS

ἑωκλικῆς θεωρίας με-
θεώρητον βιβλίον β.

Cyclicæ inspectionis
meteororū Liber

Secundus.

Επίκτατος δὲ καὶ οἱ
λοιποὶ τῶν ἀρχαίων
αἰεσεως, τηλικούτων
εἶναι τὸ ἥλιου ἀπεφύνασσαν
ἡλίου φαίνετ, αὐ-
τῆ τῆ ὄψεσιν ὅφωσ
φαντασίαν κατακλι-
θήσονται, καὶ ταυτῶν
τῶν μεγέθους αὐτῶν κατῆ-
ριον ποιησάμενοι. πᾶ-
ρεσιν ἐν ὄψεσιν, τὸ ἀνώ-
λαθον τῆ ἀρχαίσει αὐ-
τῶν. εἰ δὲ τηλικούτος ὄψιν,
ἡλίου φαίνετ, ἢ ἀ-
σκήλου, ὡς πολλὰ ὁμοῦ
μεγέθη πρὸς αὐτῶν θῆ-
σεται. ἀνατέλλων ἢ ὄ-
ψιν καταδύομενος, μέ-
ζων φαίνετ. μεσοστα-
νῶν δὲ, μικρότερος. ἀρχαί-
οι δὲ τῶν

EPictus, & eius-
dem factionis ple-
riq; alij, tantillum esse
solem pronunciant,
quantus apparet, nisi
sequentes imaginem,
quam eius magnitudi-
nis indicem constitue-
rūt. Par est igitur quod
abnegant, nobis inspi-
cere. Si tantillus est sol,
quātus nobis apparet,
non dubium quin mul-
ta simul ipsum magni-
tudines concipiant. Si
quidē tam oriens quātm
occidens maior appa-
ret, at medium nactus
caelum, minor: ex
editis

ἢ τὸ ὑψιλοτάτων με-
 ρῶν ὀπίσταν ἀνὰ τὴν ἀλλή-
 κειν, μέγιστος φανταζέται. ἢ
 τὴν ἰσὺν δεικνύσει λίγην αὐ-
 τῶν, ὅτι πολλὰ πρὸς αὐ-
 τῶν μεγέθη ὄσιν. ἢ εἰ
 τῶν φανερῶν ἀποτομῶν
 ὄσιν, ἀναγκαστὰ τῶν ὀ-
 κληθῶν αὐτῶν, ὅτι μὴ
 ὄσιν τὴν ἰσὺν, ἢ ἄλλος
 φύνει. ἔτι οἱ δὲ φασί,
 ὅτι μέγιστος ἢ μὴ ἀνιχῶν
 κὴ δυνάμειος φανταζέ-
 ται, πλῆττον οὐ μὲν τῶν
 πρὸς αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀέ-
 ρων, ἢ τῶν ἀνὸς τῶν ὄ-
 κληθῶν. ἔτι οἱ δὲ ἐχούσης
 ἔχει ἀπαισιδουσίας. ἢ
 γὰρ ἢ μεσαιτάτη τῶν
 κόσμων κειμένων, κὴ ἄλλο
 τῶν λόγων ἐπέχουσα, ἀπὸ
 παντὸς μέρους τὸ ἴσον
 ἀπέχει τῶν ἡλιακῶν
 σφαιρῶν.

editissimis montibus cū
 exoritur, maximus ap-
 paret. Aut igitur ipsos
 fateri oportet, magni-
 tudines ipsum multas
 simul obtinere : aut si
 id perspicuè absurdum
 sit, manifesto conce-
 dendum est ipsis, tan-
 tum non esse quan-
 tum appareat. Sunt au-
 tem qui dicant, maio-
 rem nobis in ortu &
 occasu imagine depre-
 hendi, late eius igni
 explicato, ab aère per
 ascensus fluxum: quod
 extremæ prorsus est im-
 peritiæ. Terræ namque
 mundi medioximum
 obtinens, & centri
 rationem, undique à
 solari globo peræquè
 abest,

σφαίρας, κὶ ὅτε ἤτι τῆ
 ἀνατολῶν, ὅτε ἤτι τῆ
 δύσεως, ὅτι ἕκαστ' ἀλλόλι
 τ' πορείας μόρος ὁ ἡλι
 ος πελάζει, τοῦ ἀφρί.
 ἀλλ' ὅτι ἤτι ταῦτ' ἴσθ' ἀ
 πώσιν ἀνατέλλει. ἀλ
 λά εἰ γῆς σφαιρικῶ
 τῶ χύματι κεκρυμμένης,
 ἄλλο τε πρὸ ἄλλοις κὶ
 αὐίχαι, κὶ δύετι, κὶ με
 σεσρανεῖ, ὡς ἐπεὶ ἐγ
 χωρεῖ πρὸ οἷς μὲν ἀνα
 τέλλει αὐτ', πρὸ οἷς δὲ
 μεσεσρανεῖ, ὁ μὲν ἄ
 ζων κὶ μικρότερος γε
 νήσεται. μείζων δὲ οἷς
 ἀνατέλλει. μικρότερος
 δὲ οἷς μεσεσρανεῖ, ἤτι τῆ
 αὐτῶν ὄραν. ὡς ὅστις
 ὅστις ἀλογώτερον. τὰ
 δὲ ἐν τοιαῦτα τ' ἕπο
 φόρα μὲν, ἐχάτων
 μὲν

abest, neque oriens, ne
 que occidens, neque in
 quapiam alia itineris
 parte sol aëri proxi
 mus accedit: sed ne qui
 dem per idem tempus
 omnibus exoritur, cum
 globosæ sit terra figu
 ræ, aliàs apud alios ex
 oritur, et occidit, et
 medium obtinet cæ
 lum. Proinde cum ince
 dit apud alios oriens, et
 apud alios medium te
 nens cælum, simul et
 maior et minor fiet. Ma
 ior quidē quibus oritur
 minor uerò quibus me
 dium tenet cælum, eo
 dem horæ momento,
 quo nihil est putidius.
 Talia igitur quæ in
 ctantur, sunt inanitatis
 extrema,

Ἄκρον αὖ καὶ λεπηνώδην.
 μείζων ἢ ἡμῶν ὁ ἥλιος,
 αἰγίων καὶ διούσων
 φωντάζει, ἐλάττω ἢ
 ἡμῶν τὸ μεστραύημα. ἐ-
 παδὴ πρὸς ἡμῶν τῶν οὐ-
 ζόντων, ὁρῶμεν αὐτὸν ὡς
 παχυντόρος τὸν ἀέρος, καὶ
 νοτόρωτόρος μάλλον,
 (ποῦτος δὲ ὁ πρὸς γή-
 τορος ἀέρος) μεστραυδῶν
 τὰς ὡς καθεζωτόρος.
 καὶ ἔτις γνῶται μὲν,
 ἢ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἀ-
 ποπεμπομένη ἐπ' αὐ-
 τὸν ἀκτίς, ἢ πρὸς κλάσιν.
 ἢ δὲ ἡμῶν τῶν οὐζόντων ἀ-
 ποπεμπομένη, ὅποτε
 αἰγίον καὶ διούσων, πρὸς
 κλάσιν ἀναγκάως, πα-
 χυντόρω καὶ νοτόρω τῶν
 ἀέρος γνῶται γινώσκουσα. καὶ
 ἔτις μείζων ἡμῶν φων-
 τάζει

extrema, atque socor-
 dia. maior itaque no-
 bis sol & occidens
 imagine concipitur, mi-
 nor que cum medio coe-
 li inuehitur spacio. Cū
 ipsum finienti propin-
 quum spectamus, ob
 aëris crassitudinem &
 humiditatem, talis nan-
 que aër terræ vicini-
 or. At medium tenens
 cœlum purgator, ita
 hic ab oculis dimissus
 ad ipsum radius non
 refringitur, sed ad fi-
 nientem emissus, cum
 oriatur aut occidet,
 confringatur necesse
 est, in crassiolem &
 humidiolem aërem in-
 currens. Atque ita
 maior nobis sol occur-
 rit

τάζειτ' ὁ ἥλιος, ὡσαύτ'
 ἀμείλιχ' κ' τὰ καδ' ὕδα
 ἴος οὐτα, ἀλλοιότορα, ἢ
 ὄσι, φαντάζεται ἡμῖν,
 ὅσα τὸ μὴ καδ' οὐθυνα
 εἶαν ὁρᾶσθαι, πάντα ἔν
 τὰ ὄτως ἔχοντα, παύθη
 ἢ ἡμετέρας ὄψεως ἡ
 γητέον, ἀλλὰ μὴ κα
 δία τ' ὁρωμένων συμ
 πτωμάτων. λέγεται δὲ
 κ' ἐκ βαθέων θεωρούμε
 νος φρεατίων ὁ ἥλιος,
 ὅπου γε ὄσοι ἐγχωρεῖ, πο
 λὺν μείζων φαντάζεται,
 ἢ τε ὅσα νοτορᾶ τῶν
 τῶ φρεατῶ ἀδρός ὁρώμε
 νος. καὶ ὁ δὲ πρὸ ἐνεσιμ
 εἰπέμ' οὐτῶτα, ὅτι
 τοῖς μ' ἐκ φρεατῶς ὁρᾶ
 σι μεγαθυμέτ' ὁ ἥλιος,
 τοῖς ἢ ἀνωθεν εἰς αὐτὸν
 ἐφορῶσι σμικρύνεται.

ἀλλ

rit ex imagine, quem
 admodum quæ in aqua
 merguntur, solent. Al
 terius qualitatis ex ima
 gine nobis apparent,
 quod recto spectentur
 obtutu. Quæcunq; igitur
 ita habent, nostri
 visus sunt existimandæ
 passiones, nō eorū quæ
 spectantur accidentia.
 Fertur quoq; de profun
 dis spectatus sol puteis,
 ubi id usu euenerit. mul
 to maior cōcipi ex ima
 gine, utpote per humi
 diorem puteo spectatus
 aërē. Neq; est quod hic
 dicas, ex puteo spectan
 tibus magnitudine solē
 grandescere, supernè
 uerò in ipsum cōhien
 tibus oculos attenuari.

At

ἐκ τῆς ὕψους, ὡς τὸ
 σκοτεινὸν καὶ ἰκμάδες
 ἐχέμενον ἢ γὰρ τῶν φρε-
 κλῶν ἀέρος, μείζονα ποιεῖ
 αὐτῶν φαντάζειν τοῖς
 ὀφθαλμοῖς, διάστημα δὲ αὐτῶν
 μείζον καὶ ἐλαττοῦν ἡμῶν
 φαντάζειν, μεσογῶν δὲ
 ἡμῶν, ἐγγύστε φαντάζειν
 ἡμῶν, ἀνατέλλων δὲ καὶ
 καταδύμενος, παρῶν
 τῶν ἀπὸ τῆς ὑψους
 ἰσότητος ὄρων, αὐτῶν πλείον
 ἀφαισῶς φαίνεται, καὶ
 ὅπου μὲν ἐγγύς, καὶ συμ-
 κρότατος, ὅπου δὲ πλείον
 ἡμῶν τὸ ἐπὶ αὐτῶν δια-
 στήματα φαντάζειν, καὶ
 αὐτὸς μείζων εἶναι δοκεῖ
 τῷ ποδὶ τῶν ἀέρος ποιότη-
 τος, πάντων γὰρ τοῖσ-
 των αἰτίας γινόμενης.
 ὅθεν ἂν γὰρ νοτῶν καὶ
 παχυ-

At certum est, tenebri-
 cum et humectum in
 puteo aërem, maiorem
 spectantibus ipsius ob-
 hñcere imaginē. uerum
 ipsius interuallum ma-
 iorem et minorē uisui
 obhñcit. Mediū enim te-
 nens cælum, proximus
 nobis uideri datur: ori-
 ens autem et occidēs,
 longinquior. Sed ab edi-
 tissimis montibus multo
 apparet esse remotior,
 et ubi propè quidē ap-
 paret, etiā perexiguus,
 ubi plus nobis ad ipsum
 uidetur interuallum,
 ipseq; maior esse existi-
 matur, ex aëris qualita-
 te, omnium huiusmodi
 causa adueniente. nam
 per humidiorē et
 n 2 crassiorē

παχυτόρα ἀδρός ὄρω-
 μλος, μείζων ἢ μίμ καὶ
 πλείον ἀφεσῶς φαίνε-
 ται. ὅρα ἡ καθαρό, ἐλάτ-
 τω τῶ μεγέθει καὶ ἔγγι-
 ου το διασκημα. ὥστε εἰ
 διασκημα ἢ μίμ, φησὶν
 ὁ ποσειδώνιος, διὰ τε
 τοίχων εὐρέων, καὶ τῶν
 ἄλλων σωμάτων ὄραμ,
 ὡ ὁ λυγγεύς μυθόειπε
 καταπολὺ μείζων αὐ-
 ἔφαντάς τῳ ἢ μίμ ὁ ἡ-
 λιος, ὅρα τῶ ὄρωμε-
 νος, καὶ πολὺ μείζων διὰ
 σκημα ἀφεσῶς. μείζονος
 δὲ αὐτῶ καὶ ἐλάσσονος
 φαινομένων ἢ μίμ, καὶ ὁ-
 μοίως τῶ καὶ αὐτῶ ὅρα-
 σκημάτων μείζονων τε
 καὶ μειόνων, ὁ καὶ ἀλή-
 θειαν ἐπιβάλλων αὐτῶ
 κῶνος ἀπὸ τῶ ἀπὸ γῆς
 ἀποχεύ-

crassiorē perspectus
aërem, maior nobis et
plus abesse videtur:
per aërem uerò purum
minor magnitudine,
et interuallo proxi-
mus. Proinde si fieri
possit, inquit Posido-
nius, ut per solidos
parietes, per que alia
spectemus corpora, ut
in fabulis Lynceus, mul-
to maior nobis sol ima-
gine conciperetur, per
ea perspectus, maio-
re que abesse crede-
retur interuallo. Ma-
iore autem ipso et mi-
nore apparente nobis,
itidemq; eisdem nobis
interuallis maioribus
ac minoribus, re ipsa co-
nus in ipsum iactus, ab
effusis

ἀρχαιομλίω ἀπτόνω
 τ' ὄψεσθαι, μίγιστος ὄσιν
 ἀναγκαίως συναγομέ
 νος ἢ καὶ τ' μεγέθους αὐτ'
 καὶ τ' διαστήματ' ἢ
 φαντασίαν εἰς ἐλάχι-
 στον, διωάμεθα δύο
 κώνους ἐπινοεῖν. ἕνα μ'
 τ' καὶ ἀλήθειαν αὐτῶν
 ἐπιβάλλοντα, ἑτέρον
 ἢ τ' ἢ φαντασίαν. ὧν
 κορυφὴ μ' γινώσεται
 μία πρὸς τὴν κορυφὴν ὄ-
 ψεως. βάσεις δὲ, ἢ μὴ
 καὶ ἀλήθειαν, ἢ ἢ φαν-
 τασίαν. ὡς ἔν' ἔξει
 ἢ καὶ ἀλήθειαν ἀπό-
 σπαις πρὸς τὴν φαινο-
 μλίω, ἔτως ἔξει καὶ τὸ
 καὶ ἀλήθειαν μέγεθος
 πρὸς τὸ φαντασίωμον
 ἢ μὴ. καὶ ἢ βάσεις τ' κώ-
 νων, ἴσαι ταῖς διαμέ-
 τροις

effusis à visu radijs ex-
 uberans sit necesse est.
 Collecta uerò etiam
 eius magnitudine atq;
 intervallo, ex uisione,
 in minimum possumus
 binos conos intelligen-
 re, unum quidem re
 ipsa ei coniectum, al-
 terum ex uisione, quo-
 rum uertex quidē unus
 fiet in uertice uisus, sed
 bases eiusmodi, ut una
 sit re ipsa, altera uisio-
 ne. Vt igitur habebit
 re ipsa distantia ad ui-
 sionem deprehensam,
 ita etiam habebit re
 ipsa magnitudo, ad id
 quod nobis uisione con-
 ceptum est. Nam cono-
 rum bases sunt, dime-
 tientibus nempe diame-

τρεις εἰσὶν, ἢ μὲν τῆ
 καὶ ἀλήθειαν, ἢ τῆ
 ἡττὴ φαντασίαν. ὡς ἔν
 ἔχει τὸ καὶ ἀλήθειαν
 διάστημα, πρὸς τὸ ἡττὴ
 φαντασίαν, ὅπως ἔχου
 οὐκ ἔστι τὸ καὶ ἀλήθει
 αν μέγεθος, πρὸς τὸ
 φανταζομένου. τὸ δὲ
 καὶ ἀλήθειαν διάστη
 μα, ἢ ἡττὴ φαντασίαν
 σχεδὸν ἀπερόμεζον
 ὄντι, σημαῖσ λόγου ἐπι
 χύσεως τῆ γῆς πρὸς τὸ ἡ
 λιακὸν ὕψος, καὶ πῶ
 ἀπ' αὐτοῦ νοσημένω
 σφαῖραν. καὶ τὸ καὶ
 ἀλήθειαν ἀρὰ μέγεθος,
 ἢ ἡττὴ φαντασίαν με
 γέθος ἀπερόμεζον εἶναι
 ἀναγκασιότατον ὄντι.
 ὅτι ἀρὰ ἡλικιῶτός ὄντι
 ὁ ἥλιος, ἡλικίος φαίνε

τῆ. καὶ

tris æquales: una qui
 dem re ipsa, altera ue
 rò uisione. Vt ergo ha
 bet re ipsa interuall
 lum, ad id quod ex u
 sione, ita etiam habe
 re oportet, quæ re ipsa
 magnitudo ad eam quæ
 uisione. At re ipsa in
 teruallum ad id quod
 uisione, propemodum
 infinities maius est,
 puncti rationē habent
 te terra ad solare fasti
 gium, & ab ipso in
 telligentia perceptum
 globum. Ergo re ipsa
 magnitudo, ex uisio
 ne magnitudine, infi
 nities maior sit, maxi
 mē necessarium est.
 Non ergo tantillus est
 sol quantum uidetur.

Præter

η. κὴ μιλίω, ἐπιπλασίονα
 τὸς ὄσιν ὁ ἥλιος, ἡλίος
 φαίνεται, αὐτὸ ἐπινοήσω.
 μιλίω αὐτὸ διπλασίονα
 γράμμων, εἰς δύο δι-
 ακεμήναι, ἕκαστον
 αὐτὸ τὸ μιλίω, ποδία
 οὐ γράμματα. ὡς εἰ καὶ
 ἰδί τὸ σὺν ἐπινοήσαι
 μιλίω ἀξιομύλων αὐτὸ,
 ὡς ἰδί μυριάδιων ἕκα-
 τονταδίων διασημα-
 τικῶν, ἕκαστον αὐτὸ
 τὸ ποδία μιλίω, ἡ-
 λίου μιλίω φαίνεται. εἰ
 ἢ ὅσον ἀπόδοτον αὐτὸ εἰν
 κὴ αὐτὸ ἐπιπλασίονα, ἡλί-
 ος μιλίω φαίνεται. τότε
 πρὸς ἡλίω ἀδυνατῶν
 ὄντων. ὁ γὰρ οἶόν τ' αὐτὸ
 ὅσον τὸν δίκην εἶδος δι-
 ναμείως τὴν αὐτὴν πί-
 νην ὄψιν, ὡς τὰ ἰδί μιλίω
 εἰσάδαι

Præterea si tantillus
 est sol quantus appa-
 ret, si ipsum intelli-
 gamus duplum effe-
 ctum, in duos divisi
 utralibet pars, peda-
 lis apparebit. Proinde
 et si in tantum intel-
 ligamus ipsum excre-
 uisse, ut ad centies de-
 na milia stadiorum i-
 psius utraque inter-
 vallo explicetur, pars
 pedalis quanta est, ap-
 parebit. Quod si fue-
 rit, consequens erit,
 etiam ipsum appare-
 re quantus est. quod
 perspicue impossibile
 est. Neque enim fieri
 potest, ut in tantam
 perueniat potestatem
 visus humanus, ut ad
 n 4 centies

εἰαδίας ἑκατὶ πεδίων
 ἑκτεταμνία, τελικαῦ
 τα ἡμῖν, ἡλίκα μὲν
 λαθ' ἀλήθειαν, φαίνε-
 σθαι. ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ κόσ-
 μος, σχεδὸν ἀπειρομε-
 γέθους ὢν, ἐλάχιστος ἡ-
 μῖν φαντάσθαι. ἐπεὶ τοί-
 νυν τὰ ἀκροθρόντα,
 τοῦ ποδῆος εἶναι τὸ ἡ-
 λίου, ἀδύνατά ἐστιν
 ἀδύνατον, ποδῆος
 εἶναι αὐτόν. ὁ δὲ ἔκεί-
 νο ἐνεστιν εἰπεῖν, ὅτι τὸ
 ἡλίκα ἢ τοσούτου δια-
 στήμα ἑκτεταμνία, εἶνεκα
 ἢ αὐτοῦ τῶν ποδῆος
 μερῶν, τελικαῦτα φα-
 νήσεται, ἡλίκα δὲ εἶνεκα
 ὅτι ὄχθως ἐξεί. τὰ γὰρ
 ἀπὸ τῶν γῆς διαστήματα,
 πρὸς πάντα τὰ μόρια

centies dena milia sta-
 diorum extendantur
 tanta, quanta re ipsa
 appareant, quia mun-
 dus ipse propè infi-
 nitæ magnitudinis, mi-
 nimus nobis visione
 concipitur. Quoniam
 igitur fieri non potest,
 ut sol pedalis uideatur,
 ipsum pedalem esse im-
 possibile est. Nec enim
 illud possis dicere, sol
 tanto distante inter-
 uallo, sint ipsius peda-
 les partes, quæ tan-
 tillæ appareant quante
 sunt, aliæ autem nõ ita
 habeant. nam à terra in-
 terualla ad eius omnes
 partes æqualia erunt,
 centri ratione habente
 πῶς

πὸς τὴν ἡλιακὴν σφαῖραν. ὡς περὶ πάντα δὲ ἡσθ' τὰ ποδιαῖα μόρια αὐτῶν, ἡλίκα μὴ φαίνεσθαι, καὶ ἕτερον μᾶλλον τὰ δὲ ἕτερα, ἢ τὴν ἡλιακὴν σφαῖραν ὡς περὶ πάντων τῶν ποδιαίων αὐτῶν μορίων ἡλιακῶν φαίνομενων ἡλίκα ὄσι, καὶ αὐτὸς ὁλος αὐτῶν ἡσθ' ἐκταθείς, ἡλίκα ὄσι, φανήσετα. ὅπερ δὲ ἡλιακῶς ἀδυνατῶν ὄντων, ἕτερον τὰ ποδιαῖα μόρια αὐτῶν φανήσεται, ἡλίκα ὄσι. ἀλλ' ὅτι ὅλως φανήσεται, ὅθεν ὄσι αὐτὸς ὁ ἡλιακῶς ποδιαῖος ὡς φανήσεται, φαίνεται δὲ γε. ἕκαστα ποδιαῖα ὄσι. δὲ ἡλιακῶς ἔν ἀπὸ τῶν τῶν, οἷμαι, ὅτι εἰ τῶν κῶπος ἢ, ἡλίκα φανήσεται,

terra ad solarem globum, ut oporteat totius pedales esse partes, quales appareant, & nihil magis hæc alia alijs. Proinde cū partes eius omnes sint pedales, tantæ apparentes quantæ sunt, ipse quoque totus tantum protensus, explicatusq; quantus esse apparebit. quod manifestò impossibile est, neq; pedales eius partes quantæ appareāt. Cæterum omnino non apparebunt, unde ne ipse quidem sol pedalis apparebit. Atqui apparet, non ergo pedalis est. Hic igitur manifestum arbitror, quòd si tantus sit quantus apparet,

νετ?, ἔκ αὐτῆ φαίνετο.
 ἐπεὶ ἡ φαίνετ?, ἔκ ἐστὶ
 τελικῶτος, ἡλίκος φαί
 νετ?. ἔ γε μὴ τελικῶ
 τὸς ὄσιν, ἡλίκος φαίνε
 τ?, καὶ αὐτὴ ἢ ἀπὸ τῶ
 ψευδὸς φαντασία το
 κατ' αὐτὴ μεγέθους λε
 τήριον ὄσιν. ἀκόλουθον
 αὐτῆ ἐκλεγεῖν, ὅτι καὶ τῶ
 ποδὶ αὐτῆ φανταζομέ
 νων, αὐτὴ αὐτῆ φαντα
 σία λεκτῆριον γήσιον.
 ὄσιν ἐ τελικῶτὸς ὄσιν
 ἡλίκος φαίνετ?, καὶ το
 ὄτὸς ὄσιν οἷος φαίνετ?.
 φαίνετο ἡ κοίλος καὶ
 μαρμαίρων, ἔ τὸ τῶ
 γήματος ποδὶ αὐτῆ ὑ
 πέρχοντος. ἄλλοτε ἐν
 ὄρατῆ ὁμαλὸς καὶ σελη
 νοειδὴς, ἔ μὴ διανοῶ
 μιν.

τοῦ πε

ret, non utique apparet,
 ret. At quia apparet,
 neutiquam igitur tantil
 lus est quātus apparet.
 Quod si tantillus est
 quantus apparet, ipse
 quoque à visu visionis
 imago, eius magnitudi
 nis vis iudicij est. Con
 sequens erit, ut dicatur
 ipsa visio fieri iudicatio
 de eis, quæ obijciuntur
 visiones in ipsum. Un
 de si tantillus est quan
 tus apparet, etiam talis
 est qualis apparet. At
 qui apparet canus et
 albicans, neutiquā tali
 circa ipsum existente fi
 gura. Aliquando igitur
 spectatur æqualis, et lu
 minaris faciei, et nõ sa
 tis intellectus. At hæc
 omnia

ταῦτα πάντα ποδὶ αὐ-
 τοῦ ὑπάρχει. ὦ δὲ οὐδὲ
 ἐν κ' ὅ τ' αὐτὰ ἀκολα-
 θεῖ, τὸ ποδιαῖον εἶναι αὐ-
 τὸν. κ' μὲν εἰ τηλικῶ-
 τος ὄσιν ὁ ἥλιος ἥλιος
 φαίνεται, καὶ τοιοῦτος
 ὄσιν οἶος φαίνεται. ἐπι-
 δι κ' ἕως φαίνεται,
 εἰς αὐτὸ ἀμετάβατος.
 ἂν ἐστὶ δ' ἀκίνητος, ἂν
 δ' ἀμετάβατος. ὁ δὲ
 ὄσιν τηλικῶτος ὄσιν, ἥ-
 λιος φαίνεται. ἔναργε
 σατα δ' αὐτὸ κ' ἀπὸ τὰ
 τῶν ἰστορίας ἢ λόγων
 αὐτὸ ἐλέγχοιτο. εἰ γὰρ
 τοιοῦτος τηλικῶτος
 ὄσιν, ἥλιος φαίνεται,
 γνώσιμον οἶμαι, διότι
 κ' ἡσελίω τηλικῶ-
 τη ὄσιν, ἥλιος φαίνε-
 ται. εἰ δὲ αὐτὸ, καὶ τὰ
 σχήματα

omnia circa ipsum esse
 impossibile est. Falsum
 igitur quem hæc comi-
 tentur, ipsum pedalem
 esse. At certe si tantil-
 lus est quantus appa-
 ret, ac talis est qualis
 apparet, quoniam sta-
 bilis apparet, fuerit uti-
 que ut quoquam non
 transeat. Atqui non est
 immobilis, neque quo-
 quam non transit. unde
 ne quidem tantillus est
 quātus apparet. Ab his
 evidentissimè orationis
 ipsorū absurditas coar-
 guitur. Nam si tantillus
 est sol quātus apparet,
 arbitror notum quoque
 etiam lunam tantillam
 esse quantæ apparet:
 quod si ipsa, etiam eius
 figura.

γήματα αὐτῶν. ὡς τε καὶ
 ὅτε μίλωσειδής ὄσιν, τὸ
 ἀπὸ τῆς ἑσπέρως ὑπὲρ τὸν ἑλι-
 ρας αὐτῶν διαστήματα τη-
 λικῶτόν ὄσιν, ἡλίον
 φαίνεται. ὡς πάλιν ἀ-
 κολοθεῖ, καὶ τὰ πρὸς
 αὐτὸν πλησίον αὐτῶν τῶν
 ἀσπέρων διαστήματα
 τηλικαῦτά εἰν, ἡλίκα
 φαντάζεται. ὅθεν καὶ
 ὅλον τὸ ὑπὲρ γῆς ἡμι-
 σφαίριον τῆς κόσμου τη-
 λικῶτόν εἰν, οἷον φαίνε-
 ται. ὃ ἄσπρ δὲ. ὃ δὲ ἀπὸ
 τηλικῶτός ὄσιν ὁ ἡλι-
 ος, ἡλίος φαίνεται. καὶ
 μίλω, εἰ ἡ σελήνη σιω-
 τῆς γήμασι τηλικαῦτη
 ὄσιν, ἡλίκα φαίνεται.
 καὶ τὰ φαινόμενα
 γὰρ αὐτῆς τῶν μελασ-
 μάτων, τηλικαῦτά
 ὄσιν,

figuræ. Itaq; etiam cum
 mēstrua est à cornu ad
 cornu, ipsius interval-
 lum tantillum est quan-
 tū apparet. Quod rur-
 sus consequitur, que
 sunt ipsi propinqua stel-
 larum interualla tantilla
 esse quanta apparet, id
 etiam cōsequitur omne
 simpliciter, stellarū in-
 terualla tantilla esse qua-
 ta apparent. Quocirca
 etiam totū quod supra
 terram hemisphærium
 mūdi, tantillū erit quan-
 tum apparet. At id non
 est. Non ergo tantillus
 est sol quātus apparet.
 Præterea si luna cū fi-
 guris tantilla est quāte
 apparet, etiā apparētes
 in ipsa nigrores tantilli
 sunt

ὅτι, ἡλίκα φαίνεται. εἰ δὲ ὄψο, καὶ τὰ ὄρη δέησαι τελικαῦτα εἶν, ἡλίκα φαίνεται. ὅ κ' εἰ χει δὲ ὄψο ὄτως. ὡς τ' ὅσ' ὁ ἥλιος τελικῶτός ὅτι, ἡλίως φαίνεται. ὁπότε μὲν ἐν λαθαρός κ' ἡ φύσις ἔχω εἶν ὁ αἶρ, ὅχ οἶόνθ' ἡμῶν ἀπιβλέπαι. ἔσθ' ἡλίω. ὁπότε δὲ παρέχει ἡμῶν τ' ἄδρός λατάσμα ἀπιβλέπαι εἰς αὐτόν, ἄλλοτε ἄλλοίος ἡμῶν φωνάξεται. ποτὲ μὲν λευκός, ποτὲ δὲ ὠχρῶν. ἐστὶ δὲ ὅτε πυρρῶνός. πολλῶν δὲ καὶ μίλτινθ', ἢ ἀίματάωνος, ἢ ξανθός ὀφθῆναι. ὅσι δὲ ὅτε κ' ποικίλος, ἢ χλωρός, καὶ αἰ πῶδι αὐτῶν

sunt quanti apparent. Quod si hoc, montes quoq; tantillos esse oportet quanti apparent. At id non ita, igitur ne quidē sol tantillus est quantus apparet. Cū igitur purus, & ut fert natura, fuerit aër, possibile non est, ut cōtra solem obtueamur. Cū autem aëris obicem nobis exhibuerit; tum demum ipsum obtuemur. quandoq; alteratus nobis apparet, quandoq; albus, quandoq; veluti lividus, est & igneæ faciei, serpenumero quoq; maculatus aut cruentus, aut flavus visu. Est etiam aliquando varius, aut viridis, & circa ipsum serpe.

αὐτοῦ φαινόμενα πολ-
 λοῦσις, οἷον ἐλευκίδητον
 νεφέλαις, χυδίων ἀ-
 πέρας μυριάδας στα-
 δίων ἀπέχουσαι ἡμῶν
 δοκῶσι ποδὶ αὐτῶν εἶναι, καὶ
 ἢ κερυφλίω δὲ ὄρεσι
 πολλαῖσι δυνάμεσι καὶ
 ἀνατέλλουσι, φαντασί-
 κων ἡμῶν ἀποπέμψαι,
 ὡς ψαύουσι κερυφῆς.
 ἡσάυτας μυριάδας
 ἀφ' ἑσῶς ἀπὸ παντὸς μέ-
 ρους ἄλγῆς, ὅσας εἰκός
 ὄσει ἄλγῆς, λεγόντων λό-
 γου ἐπεχέουσι, πρὸς τὸ
 ὑψος αὐτῶν. ὡς ἐν ἄκ-
 ῆς ἰσότητι καὶ ἰσότητι, ταῖς
 τοιαύταις τῶν φαντα-
 σίων κατακλιθεῖν,
 ἀλλὰ μὴ ἄλλο τι ποιῆ-
 ῶνς κερυφλίω τῶν γε τῆ
 λικῶτων τὸ μέγεθος,
 γίνου.

saepenumero tanquam
 spirae nebulosae, quae
 tamen ab ipso prope
 infinitis absunt stadiis,
 et tamen nobis cir-
 ca ipsum esse viden-
 tur. Et in montis ver-
 tice saepe occidens aut
 oriens nobis videri
 datur, tanquam ver-
 ticem contingat, sed
 milibus ab omni ter-
 ra parte distans, quot
 distare aequum est
 terra centri rationem
 obtinente ad eius fu-
 stigium. Quo pacto
 igitur non extreme
 fuerit stoliditatis, hor-
 rum visionum exami-
 na non sequi, aliud que
 facere iudicium, tan-
 torum magnitudinem
 commi-

γίνου μεμλῆς ὡς ἢ πε
 εἰ αὐτὰ ἀπάτη, ὃ τῷ
 τυχεσάν βλάβῃ ἐπι
 φέρειν εἴωθε; σαφῆσα-
 σα ἢ ἐλέγχεται τὸ ἄ-
 γαν ἀνόητον ἢ λόγος αὐ-
 τῷ, ἀπὸ τῷ ὅπως ἐπιτε-
 χειρημένω. εἰ ἐπινοή-
 σαι μὲν ἵππου ἀξιόμε-
 νον γὰρ πεδινῆ χώρας ἢ ἐ-
 χθρῆ ἀμα τῷ τῷ ἢ οὐεί-
 ζουτος ἐκφῆσαι τὸν ἢ
 λίου, μίχρη ὅτι πᾶς ἐκ-
 φανῆ. χριστὸν ἐκδιηλόν
 ὅτι σοφιστομῆσι, ὡς ἂ
 μείον αὐτῶν δὲ κα-
 πτωῆλοι. ὄρνις ἢ ὠκὺ-
 τᾶτος, πολυπλάσιον
 ἵππου. βίλος δὲ ἔτι ὀ-
 ξυτάτη ῥύμη κεχρη-
 μένῳ, πολὺ πλείον
 ὄρνιθος. ὡς μὴ αὐτὸ μεί-
 ος ὀξυτάτων ἀνύσαι
 παδῶν,

comminiscēdo, ut circa
 hac captio atq; fallacia
 non vulgare detrimen-
 tum inferre consuevit.
 Ceterum evidētissimè
 cōvincitur admodū sto-
 lidum esse, quod sermo-
 cinātur vel ab hoc mo-
 do exquisitis. Si intelli-
 gamus equū emissum in
 amplā decurrere cāpi
 regionem, pariterq; ex
 horiζōtis limite solem
 exire, quoad totus emi-
 cuerit, prope manifestū
 fuerit cōiectantib. non
 minus stadijs decē pro-
 fecturū. Avis aut̄ celer-
 rima multipliciter ma-
 gis equo trāsibit. sagitta
 adhuc velocissimo ef-
 fluxu multo plus aue,
 ut nō pauciorib. præte-
 rear sta-

σταδίων, γν' τοσούτω χρό
 νῳ ἴσασίματι. αὐ τοί-
 νω ἴππων ἰσοταχεῖ, τῷ
 ἔκ ἡσμέων πορείαν ποιη-
 σόμεθα, δέκα εὐρε-
 θείη αὐ σταδίων ἢ τῷ ἡ-
 λία διάμετρος. ἐὰν ὄρνι-
 θι ὠκυτάτω, πολὺ
 μείζων. ἐὰν δὲ βέλῃ, ἔ-
 μείου ἴσχυρῶν στα-
 δίων. κατὰ δὲ ταῦτα
 πάντα, ἔκ ἑσῶν ποδι-
 αῖος, ἔσ' ἑλίκος φαίνε-
 ται. ὅτι τίνω ἀπει-
 ράκις ἔβηκε ὠκυτέ-
 ρα ὄρνιθ' ἢ ἔκ ἡσμέων φο-
 ρά, ἀπὸ τῶν τοσούτων αὐ-
 τῶν ἴσχυρῶν γινώσκωμεν. ὁ
 Περσῶν, ἡνίκα ὑπὸ ἑλ-
 λάδα ἐσπάρτασε, λέγε-
 ται ἴσχυρῶν ἀνδρῶ-
 νος ἀπὸ σόσων μέχρι
 ἀθηνῶν, ὡς δὴ ἑλθέει
 ἴσχυρῶν

reat stadijs tantotem-
 poris intervallo. Si
 igitur equo, aequè ce-
 lerem mundi viam fe-
 cerimus, decem inue-
 nietur stadiorum solis
 dimetiens: sin auti ce-
 lerrimæ, multo maior:
 sin sagittæ, non minor
 ducentis stadijs. Ob
 has igitur res omnes,
 pedalis non erit, neque
 quātus videtur. Quod
 igitur infinites sagit-
 ta uelocior sit mun-
 di meatus, ab huius-
 modi disciplinis co-
 gnouerimus. Perse-
 cum in Græciam du-
 ctabat exercitum, fer-
 tur homines distinxisse,
 destinasse que ab Suis
 Athenas usq; quò uoce
 possent

εὐς εἰς πέρσας διορχῶ
 τῆ. εἰ ἢ κὺ βέλως ἐπινοή
 σαιμὼν διορχόμενον τ
 μέγιστον τ γῆς κύκλου,
 εἰδ' αὖ τρισὶνυχθημέ-
 ροις τὰς πρῶτε κὺ εἴκο-
 σι μυριάδας διέλθοι.
 τὸ ἢ τ κόσμος μέγιστος
 ἀπειρακίς μείζον εἰ
 γῆς ἐπαρῶνον, νυχθη-
 μέρω ἐνὶ διορχετοῦ ὁ
 ἄραυός. ὡς τ' εἰδ' ἔγνο-
 ῆσαι τὸ τάχος αὐτῆ κὺ
 τὴν ἀκίνητητα οἶόντε,
 εἰδὲ λόγῳ τὸ τοῖδ' ἔργον
 ἐρμηνεύσαι. ἐμφαίνει
 εἰ δ' ὁ ποιητῆς, ὅσον μὲν
 τὸ τάχος τῆ κὺ κόσμου
 πορείας, ὅσα τῶτ' ἔργα,

ὅσον εἰ ἠόρασιδὲς
 αὐτῆ ἰδὲν ὀφθαλμοῖ-
 σιν ἠμενοῦ ἔγ' σκοπιῆ
 ὄρωμ' ἂν οἶνοπα πόν-

την,

cia ad Persas permeet.
 At si intelligamus sa-
 guttam permeantem ma-
 ximum terre orbem,
 neq; tribus diebus cum
 noctibus ducenta quic-
 quaginta milia transie-
 rit stadiorum, cum te-
 men mundi magnitudi-
 nem infinities terram
 iorem die nocte q; una
 caelum permeet. Prois
 de impossibile est cele-
 ritatem ac cursum eius
 nosse, neq; ulla comple-
 eti oratione. Talem
 locitatem quam ingens
 sit, Poëta nobis noluit
 indicare, cum dixit:

Quam cito prospectus
 lōgè è specula æquo-
 ra lustrat,

Tam caelestis equus ce-
 leris

του, Τόσον ἐπιθρό-
 σκασσι θεῶν ὑψηλῶν
 ἵπποι. Ἀλλὰ μεγαλο-
 φυῶς ἢ ἰσοῦ ἔρηται αὐ-
 τῶ, καὶ ἢ θάυμασι
 αὐξῆσι, ὁ μόνος τῶ ὠδῶ
 πλεῖστον ὄζειν κινεῖται
 ὄψιως ἀρκεθύντι,
 πῶς τὸ διαλῶσαι τὸ
 τάχος τὸ ἢ τὸ ἔρανον
 ὠκύντητος, ἀλλὰ ἢ ὑ-
 ψος αὐτῶ ἢ πέλαινον
 ὑποκείμενον πεδῶν
 τι ἀρκεθύντι ὁ μὲν
 ἢ ὄτως ὁ λόγος τὸ ἀξί-
 ως διαλῶσαι, τὸ πῶς τὸ
 ἔρανον ὠκύντητος, ἀπε-
 ρῶται καὶ ἀνεγνωσῶται
 ἢ τῶ ὠκύντητος τά-
 χος ἢ κινεῖται τὸ κόσμος.
 πῶς σκλήθιον, ὑπο-
 λαβεῖν ποδῶν αὐτῶ
 μέτρος, τοσῶτον διασῶ-
 ματι

leris uolat æthere
 summo.

Cæterum ingeniose id
 ab eo dictū, & amplifi-
 catione mirifica, nō mo-
 dō cōparando plurimæ
 uisus penetrationi in ce-
 leritate ostendenda, ἢ
 ocysimè cælū conuer-
 titur, sed etiā speculæ
 ponendo fastigiū, & eī
 subiectum pelagus, in
 quod prospectus ue-
 lox. Veruntamē adhuc
 hæc superatur oratio,
 amplè multū cæli indi-
 cans celeritatē, cū im-
 mensa sit, nec satis per-
 cepta mundi celeritas.
 Et perinde quo pacto
 non fuerit stolidissimū
 per artē quā diximus,
 eius pedalem arbitrari,

ματι χρόνῳ ἀνδρῆαδῶν·
 ἐλέγχεται δὲ καὶ ὅσα τῶν
 ὑδρολογίων τὸ ὕψος
 τῶν λόγων· δείκνυται δὲ
 δι' αὐτῶν, ὅτι αὐτὴ πο-
 διαῖται ὁ ἥλιος, δεί-
 σαι τὸν μέγιστον τῶν ἔρα-
 νῶ διαμέτρον ἐπιπέ-
 σίωμ πρὸς τὴν κοίτην πο-
 δῶν εἶναι· ἅλα γὰρ τῶν ὑ-
 δρολογίων καταμε-
 τρήματα, εὐείσκειται
 μὲν ἐπιπεπλοσὸν
 καὶ πρὸς τὴν κοίτην τοῦ
 οἴκου κύματα· εἰ δὲ γὰρ
 γνῶσιν ἀνδρῆαδῶν πᾶσι
 ἐκ τῶν δεικνύμενων ὁ ἥ-
 λιος, κύματος, φέρει εἰ-
 πῆρ, ῥόσση, τὸ ὕδωρ
 ἀφ' ἑαυτοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν
 ἡνυκτὴ ῥῆρ, εὐείσκει-
 ται κύματα ἔχου ψν.
 λέγεται δὲ ἡ τοιαύτη
 ἔφοδος

quæ tanto tempore
 permeat spacio. Hinc
 quoque sermonis insul-
 sitas hydrologijs coa-
 guitur. Eis namque osten-
 ditur, quod si fuerit sol
 pedalis, permeabit ma-
 ximum cæli orbem se-
 ptuaginta quinque
 milibus. Hydrologijs
 enim sub dimensionem
 ueniens pars inuenitur
 septuaginta et quin-
 quagesima sui orbis.
 Nam si in quo tempore
 permeat totus ex fi-
 niente sol, cyathus ut
 puta fluxerit, aqua di-
 missa tota die et no-
 cte fluat, inuenitur
 cyathos habere septua-
 gentos et quinquagin-
 ta. Fertur sanè talis
 doctrina

ἑφεσθός, ὑπὸ πρώτων
 τῶν αἰγυπτιῶν ἐπινοη-
 θῆναι. ἐλέγχετ' ἢ ἡ δό-
 ξα, καὶ ἄρ' ἔτι πρὸς με-
 σσημερίαν τετραμελῶν
 σοῶν. αἱ γὰρ τῶν λεόνων
 σκιαί, πρὸ ἀλλήλων ἀρ-
 πίπονται. ὅπου δὲ καὶ
 ἐγίνετο, εἰ μὴ οὐθεῖαι
 καὶ ἢ ἡ ἀάδετον πρὸς
 ἑκάστην αὐτῶν αἰ ἀκτί-
 νες ἀπεπέμποντο. ὅσῳ
 αὐτῶν αἰ ἀκτίνες πάλιν
 ἢ ἡ ἀάδετον ἀπεπέμ-
 ποντο πρὸς ἑκάστην αὐ-
 τῶν, μὴ ὅλη τῇ σοῶν
 πρὸς τῶν ἡλίου διαμέτρῳ
 συμπέρετεταρμύνης.
 λέγεται δὲ ὅτι καὶ τὰ ζῷ-
 πάσθ' τῇ οἰκημένῃ ἐρ-
 ρυμοτομημένα ἀμφο-
 δια πρὸς τῶν ἡσημερινῶν
 ἀνάλογω, ἄσκια γίνεται ζῷ ταῖς ἡσημερι-

doctrina à primis co-
 gnita Aegyptijs. Opi-
 nio quoque comproba-
 tur, ad meridiem con-
 uersis porticibus. nam
 columnarum umbrae
 paralleli emittuntur.
 Quod non fuerit, nisi
 recta linea et ad per-
 pendiculum ad quem-
 vis ipsorum radij emit-
 tantur. Neq. radij rur-
 sus ad perpendiculum
 emittentur ad quam-
 libet ipsarum, nisi ex-
 plicetur tota porticus
 ad solem diametro. Fer-
 tur etiam in toto ter-
 rarum orbe, secto u-
 trinque defluxu ad or-
 tum aequinoctialem si-
 ne umbra fieri in aequi-

ναῖς τῶι ἡλίῳ ἀνατο-
 λαῖς. ὅσῳ αὖ τὰτα
 συμβαίνοντος, εἰ μὴ πᾶ-
 σι τῆ οἰκωμένη συμ-
 πῆκταινόμενον ἢ τὸ
 μέγεθος τῆ ἡλίου. Ἰστέστι
 τῶν πλατῆ αὐτῶ. πάλιν
 τὴ κῆ τῶν ἰσημεριῶν
 μεσημβρίαν, πάντα
 ποδωφώτίζεται, τὰ γνῶ-
 ὄλη τῆ οἰκωμένη ἀμφο-
 τῶν. ὡσεὶ ὁ μόνου τῆ
 πλατῆ, ἀλλὰ καὶ τῆ
 μήκει φησὶ ὅλης οἰκωμέ-
 νης συμπτῆκταταται
 τὸ μέγεθος τῆ ἡλίου. μή-
 κος μὲν τῆ οἰκωμένης,
 τὸ ἀπ' ἀνατολῆς πρὸς
 δύσην ὅσῳ. πλατῆς δὲ,
 τὸ ἀπ' ἀρκτικῶν ὠδῶν τῶν
 μεσημβριῶν διήκου. ὁ-
 ρῶν ἀνατέλλων μὲν γνῶ-
 ἰσημερία ὁ ἡλίου, καὶ
 ἄσκη

noctialibus solis orb-
 bus. Neque id eveni-
 ret, nisi toti terrarum
 orbi conferatur solis
 magnitudo: hoc est eius
 latitudini. Et in aequi-
 noctiali rursus, meri-
 die cuncta lumine il-
 lustrantur, quae in to-
 to orbe terrarum in ut-
 ranq; partem. Quam-
 obrem non latitudine
 modo, sed etiam longi-
 tudine toti orbi terre-
 rum confertur solis ma-
 gnitudo. Longitudo
 certe totius terrarum
 orbis ab ortu in occi-
 sum est, latitudo autem
 a septentrione in meri-
 diem penetrās. Et pro-
 inde oriens quidem
 in aequinoctio sol,
 sine

ἄσκια ποιῶν τὰ πρὸς
 αὐτὸ ὄρῶντα, τῷ πλα-
 τῆ τ' οἰκωμένης ἕχθ' ἢ
 διάμετρον συμπῆκ-
 τεταμένην. μεσση-
 νήσας δὲ καὶ πάντα πε-
 ριφωπίσας τὰ ἄμφω
 δια τῆς μήκει, ἀλλ' ὅ-
 κατὰ αὐτὸν φησι, ὡς
 σι μεσσηνῆ-μόνοις δὲ
 τοῖς ὑπὸ τῆς αὐτῷ με-
 συμβεῖναι οἰκῶσι. ῥητέ-
 ρον ἔν, ὅτι πλατύντορον
 λέγετ' ἢ τοῖς τοῖς. καὶ
 τὸ, ὅτι συνῶν δὲ ἄσκια
 τὰ φιλῶμενα γίνεσθαι
 ποδὶ καρκίνου γηνομέ-
 νου ἢ ἑλίου ποδὶ μεσημ-
 βελίῳ ἄρεκῆ, ὑπὸ τρια-
 κοσίς τ' ἢ διάμετρον σα-
 δίδος, μιλύει σαφῶς,
 ὅτι μή ὅτι ποδῶν ὅ
 ἑλίου. ὅθεν ἢ τῶν
 σωῖ-

sine umbra faciens ad
 ipsum spectantia, latitu-
 dini orbis terrarū com-
 paratæ explicatū dime-
 tientem habet. At cum
 mediū tenuerit cœlum,
 & in utranq; partē lon-
 gitudine lumine collu-
 strauerit, nō per idem,
 ut perhibent, cunctis
 mediū tenet cœlū, sed
 solis qui sub eodē sint
 meridiano. Dicēdū igitur
 latius, tale perhibe-
 ri: & in Syene umbrā
 nō admittere, quæ lumi-
 ne illustrentur. Cū sol
 fuerit in cancro, ad me-
 ridiem itinere ad tre-
 centa stadia, dimeti-
 entem manifesto com-
 minuit, quod sol ped-
 lis non sit. Neque hæc
 0 4 euene-

σωβαίνον, εἰ ποδίαῖ
 ος ὁ ἥλιος ἦν. σημείου ἧ
 κῆ ἀρ' ἴν σκιοῶν, μὴ εἶν
 ποδίαῖον γὰρ ἥλιου. ὁ
 πόταν Ἄ^ρ πλὴ ἴτω
 ἐκφάνη τ' εἰζόντος, μὴ
 κισαε ἀρπύμπον τ' αἰ
 σκιά. ὁ πόταν δ' ἴωιρ
 τ' εἰζόντα γῆκτῆ, εἰς
 πολὺ βραχύτερον συ-
 νάγονται μέγεθος. ἔκ
 αὐτῶν συμβαίνοντος,
 εἰ μὴ ὑψηλότεραι πάν-
 των τ' ἠδι γῆς σωμα-
 των αἰ ἀκτίνου αὐτοῖ
 ἐγίνοντο, ὁ πόρ ἔκ αὐ
 ποδίαῖα αὐτ' ὄντ
 συνέβαινε. μείζονα ἀρᾶ
 κῆ τ' ὑψηλότερων ὁ-
 ρῶν τ' διαμέτρου ἔχθ
 ὑψηλότερας τε ἴν ἀ-
 κρωρεῖωμ, κῆ δ' ἴωιρ
 τῶν ἀρπύμπον τὰς
 ἀκτίνας,

euenerint. Ab umbris
 quoque significatur sol
 non esse pedalis. Cum
 enim limitem ex fini-
 ente eduxerit, umbrae
 emittuntur longissi-
 mae. At cum supra fi-
 nientem emicuerit, in
 multo breviorum col-
 liguntur. magnitudi-
 nem. Neque id conti-
 gerit, nisi cunctorum
 terrae corporum ipsius
 radij essent sublimissi-
 mi. Quod si pedalis
 sit, nullo modo con-
 tingeret. Maiorem igitur
 cunctis sublimissi-
 mis montibus dime-
 tientem habet, subli-
 mioresque promon-
 torijs, et ex edi-
 tiore loco radios e-
 mittens,

ἀκτῖνες, ἐπιφοῖαν ὅλως
 ἐκφαίνε τὸ ὄριζοντο.
 ἢ ἀπὸ τοιαύτης ἢ ἐφό-
 δια δεικνυτὶ ἀπὸ αὐτῶ
 φαινομένων πρὸ ὄψεως,
 ὃ μόνον, ὅτι ἂν ὄξει πο-
 διαῖος ὁ ἥλιος, ἀλλὰ ἢ
 ὅτι ὑποφθεῖ λέχνητὶ
 τῶ μεγέθει. ὁ πόταν ἢ
 κτὶ κορυφῶ ὄψεως ἀνί-
 γνη ἢ δύνητ, ὄρεται ἢ
 ἴτους αὐτῶ τοῖς ὠδὶ πλε-
 οντῶ κορυφῆς ἀφροῶ-
 σιν, ἐκατόβωθρον θεωρο-
 μῶν τῶ γῆς κορυφῆς.
 ἴσως δὲ ἂν αὐτῶ ἐγίνετο,
 εἰ μὴ μείζων ἢ ἢ δια-
 μέτρος τοῦ ἡλίου, τῶ ἐπι-
 πρὸ ὄψεως αὐτῶ κορυ-
 φῆς. ὡς τῶ αὐτῶ στα-
 διαῖα ἢ, μείζονα δεικνύ-
 σταδιαῖα ἢ τῶ τῶ ἢ
 λῆς διαμέτρον. ἴσως δὲ
 ὃ μόνον

mittens, cum totus ex
 finiēte emicuerit, etiam
 ab huiusmodi doctrina
 demonstratur ab ipsis
 phænomenis. quæ appa-
 rentia possumus appel-
 lare, progrediēte, quòd
 non modò pedalis non
 est sol, sed etiam quòd
 immensam habet ma-
 gnitudinē. Cum enim
 e uertice montis exori-
 tur, aut occidit, ipsius
 limes plus uertice ab-
 esse spectatur, ab utro-
 que latere inspecto uer-
 tice. Id autem non fue-
 rit, nisi maior sit solis di-
 metiens, quàm ei uer-
 tex obiectus. qui si sta-
 diæus fuerit, maiorem
 stadiæa esse solis oportet
 dimetiētē. Hoc uerò
 ο 5 non so-

ὁ μόνου ὕδι κορυφῆς,
 ἀλλὰ καὶ ὕδι τῶν μεγίστων
 νήσων, γὰρ τοῖς φαινομέ-
 νοις λέγεται θεωρεῖσθαι.
 ὁπόταν γὰρ ὑψέται μα-
 λιστα κειμένη ἢ ὄψει ἡ-
 μῶν, ἐκ πολλῶν διαστή-
 ματος ἐπιβάλλῃ τινὶ
 τῶν μεγίστων νήσων, ὅτω
 βραχεῖα φαντάζεται ὡς
 καὶ ὕδι τῶν ἡλίου,
 ὁπόταν λατ' αὐτὰς
 ἀνατέλλῃ ἢ καταδύ-
 νηται, ἐκαστὸν ὅθεν αὐτῶν ἢ
 ἔτους ἐκφάνηται. καὶ διὸ
 λατ' ἐκ τούτου γίνεται,
 ὅτι ἢ διάμετρος τῶν ἡλίου
 μέγιστον ὅτι καὶ τῶν μέγιστων
 νήσων. τού-
 τος δὲ ὅτι αὐτῶν φαινο-
 μενίων λαμβανόμενος,
 ἐξῆς ἐπιλείκνυται, ὅτι
 σχεδὸν ἀπειρομέζονα

οὐκ
 εἶναι

non solum in vertice,
 verum etiam in maxi-
 mis fertur spectari in-
 sulis. Nam cum in sub-
 limi præcipue fuerit
 visus noster, ex mul-
 to positus intervallo,
 in maximam aliquam
 iacetur insulam, tam
 brevis imagine con-
 cipitur, ut cum sol ob
 eam oriatur aut occi-
 dat, utrinque ipsius
 appareat limes. Hinc
 manifestum est, so-
 lis dimetientem ma-
 iorem esse maxima-
 rum insularum lon-
 gitudine ex ipsis phæ-
 nomenis. deinceps re-
 assumpta, indicatur
 propemodum infini-
 ties maior necessario
 esse

εἰσιν. ἔστω τίνω ὄρα
 ἡμᾶς ἐκ πάνυ πολλῆ
 διαστήματος, μίαν τῆ με
 γίστων νήσων, αὐτίχον
 τος ἢ καταδυομένης τῆ
 ἡλίου κατ' αὐτῆς, καὶ ἐκα
 τέρωθεν πῶ ἴτω ἐκ
 φαίνοντα, μίσης τῆ νῆ
 σος ἡμῶν τε ἢ τῆ ἡλίου
 κειμένης. αὐτὸν τίνω ἢ
 ὄψις ἡμῶν πῶ διαμετῶ
 νη τῆ νήσου, βάσει ἔξει
 ὁ κῶνος ἀπὸ τῆ ὄψεως,
 τῆ διαμέτρου τῆ νήσου.
 ἔκῃ αὐτῆ ἢ σαδίων χι
 λίων ἢ διάμετρος αὐτῆ,
 ἔσαι ἢ τῆ κῶνος βάσις,
 τῆ αὐτῆ μεγέθους. ἔσο
 δῶμεθα τίνω, τῆ ἡ
 λίου πῶ τῶν ἀφ' ἡμῶν
 ναί τῆ νήσου, ὅσην καὶ ἡ
 μῶν ἢ νήσου ἀπέχει. ἔ
 πέ ὅν ἐκατέρωθεν τῆ
 νήσου

tur. Sit igitur nobis, ut
 spectemus ex admodū
 longinquo eodemq; ma
 gno intervallo, unā ma
 gnam aliquā insulam,
 oriente aut occidente
 sole, in ipsam et utrinq;
 limite emicante, posita
 in medio insula, nec
 non sole. Si igitur visus
 noster insulam compre
 hendat, basim habebit
 conus, qui à visu, insu
 læ diametrum. Igitur
 erit millium stadiorum
 eius diameter, eritq; co
 ni basis eiusdem magni
 tudinis. Receptum igitur
 habeamus, solem
 tantum distare ab insu
 la, quantū à nobis quo
 qua absit insula. Quia
 igitur ab utroq; latere
 insula,

νήσου ἢ ἴτους αὐτῶν ἐκφαί
 νετ, αἱ ἀκτῖνες αἱ ἀπε
 χόμεναι ἀπὸ τῆς ὀμμά
 τωρ πρὸς αὐτῶν, διπλα
 σίως εἰσὶν τῆς τῆς νήσου
 πελαγισῶν, ὡσεὶ Θ ἢ
 βᾶσις ἢ τῶν τῶν τριγώ
 νων, διπλασίω γνησίω
 πρὸς τὸ πρὸς τῆς νήσου δια
 μέτρον. ἢ ἢ αὐτῆς χιλίων
 ἢ διαμέτρον, τῶν ἢ ἢ δι
 χιλίων. αὐτῆς δὲ βᾶσις
 ὅτι τῶν μείζονος τριγώνου.
 ποσῶτον μὲν ἐν ἀφε
 σῶτι τῶν ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 ὅσον καὶ ἡμεῖς ἢ τὸ
 αὐτῆς ἀφεσῶκα μὲν
 αὐτῶν, διχίλιον γνησίω
 ταισαδίω ἢ τῶν ἢ ἢ ἢ
 διαμέτρον. ὅκ ὄντος δὲ
 ἴσων τῶν ἀφεσῶκα Θ ,
 ἀλλὰ ἡμῶν μὲν ὀλίγων
 ἀφεσῶτων ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 δὲ ἢ ἢ ἢ

insulae, limes ipsius e
 micat, radij ab oculis
 effusi ad ipsum sunt
 dupli, ad eos qui insu
 lae accedunt. Proinde
 etiam basis trianguli
 dupla efficietur ad dia
 metrum, quae circa in
 sulam. Quod si haec
 millium sit diameter,
 solis erit bismilium.
 quandoquidem haec ba
 sis est maioris trian
 guli tantum. Igitur
 distante sole ab in
 sula, quantum nos quo
 que e regione ab ipsa
 distamus, binorum mi
 liū efficietur stadiorum
 solis diameter. Quod
 si non fuerit aequalis
 distantia, sed a nobis
 parum insula abfuerit,
 sole

ὁ ἥλιος ἀπειράκις sole infinities plusquā
 πλείονος, ἢ ἡμεῖς ἀφε- nos absumus, distante.
 σήκαμεν, ἀπειράκις propemodum infinities
 χροῖον καὶ ἢ τὸ ἥλιος solis diameter maior
 διαμέτρος μείζων ἢ erit ad insulam diame-
 πρὸ τῶν νῆσων Ἰαμέ- tro. Quomodo igitur
 Ἰου. πῶς ἔν ἡδὲ τοσοῦτο eò usq; longè distans pe-
 μῆκος ἐκτεταμένον, dalem habuerit magni-
 ποσειάδος εἰν τὸ μέγε- tudinem? Atq; hæc do-
 θος. καὶ ἢ Ἰουάτικῃ ἔφο- ctrina in primis aperit
 ὄδῳ; μάλιστ' ἐμφαίνει effatum ad ipsum ma-
 τὸ ἀξίωμα τῆς λατ' αὐ- gnitudinis. Syene sub
 τὸν μεγέθους. ἢ συνίωη cancro posita est. Cum
 ὑπὸ τῶν λαρκίνων καὶ igitur sol in eo fuerit
 τῆ. ὁπόταν ἔν ὁ ἥλιος signo, ἔν in tractu me-
 ἐν τῷ τῶ γήμοδος τῶ ridiei constituerit lumi-
 ζωδίῳ, λατ' ἀτρικῆ ne, ab ipso illustrata,
 μεσημβριανῶν σῆ, ἀσκια umbræ sunt expertia.
 γίνετ' ἡ φωπίζομενα In hacce regione ad tre-
 ὑπὸ αὐτῆ ἐν τῆδε τῆ χώ- centa stadia est diame-
 ρα, ἡδὲ σαδίας τετρακο- ter, tantundē enim spa-
 σίδος τῆ διαμέτρον. ὧν- cium sine umbra est;
 ἔτῳς ἐν τοῖς φαινομέ- quibus ita in eis quæ ap-
 νοῖς parent

νοις ἔχόντων, ὁ ποσει-
 δώνιος ἑποθέμενον
 μυριοπλασίονα εἶναι τὴν
 ἡλιακὸν κύκλον, τὴν δὲ
 γῆς κύκλον. ἀπὸ τούτου
 δευόμενος, δεικνύσκει,
 ὅτι μυριάδιων τριακο-
 σίων εἶναι δεκάτης τὴν ἡλίου
 διαμέτρον. εἰ δὲ ὁ κύ-
 κλος τοῦ κύκλου μυριο-
 πλασίον, καὶ τὸ τμήμα
 τὴν ἡλιακὸν κύκλον, ὅπως
 ἔχει τὸ τὴν ἡλίου μέγεθος,
 μυριοπλασίον εἶναι δεκάτης
 τούτου τὸ τμήμα τὸ
 γῆς. ὅπου ὁ ἥλιος, καὶ
 κορυφῶν ἑποθείμε-
 νος, ἄσκιον πρὸς ἑαυτὸν
 ἐπεὶ ἂν ἑποθεῖται τριακο-
 σίους τὴν διάμετρον ἐκ-
 τήματα σταδίων, τριακο-
 σίων εἶναι μυριάδιων
 δεκάτης, ὅπου ἔπ' ἔχει ἐκά-
 στε

parent existētibus, Po-
 sidonius ponens infini-
 ties multipulum solis or-
 bem terræ orbis, ab
 hoc inuitatus ostendit
 esse oportere trecen-
 ties dena milia solis dia-
 metrum. Nam si orbis
 ad orbem terræ decies
 millecuplus, etiam se-
 gmentum solaris or-
 bis, quod habet solis
 magnitudo, decies mil-
 lecuplum esse oportet,
 huius terræ se-
 gmenti, quod sol ad
 uerticem imminens,
 umbræ expers facit.
 Quia igitur id ad tre-
 centa diametrum ex-
 tendit stadia, tricenties
 dena milia esse oportet,
 quod habet unum-
 quodq;

σοτε ὁ ἥλιος τῶ οἰκείῳ
 κύκλῳ. ἀλλὰ ταῦτα
 ἢ καὶ φαιδύτῳ ὑπό-
 θεσιμ εἰληπῆαι. καὶ πι-
 θανόν ἢ, μὴ ἐλάττωνα
 ἢ μυριοπλασίονα, εἶν
 τὸ ἥλιακόν κύκλον, τὸ
 φεγγῆος κύκλον, σιμείῳ
 γε λόγῳ τὸ γῆς ἐχθροῖς
 πρὸς αὐτόν. γινώσκουσι
 ἢ καὶ μείζονα αὐτῶ ὄντα,
 ἢ πάλιν μείονα, ἢ μᾶλλον
 ἀγνοοῖν. ἢ γὰρ φαιδύτῳ
 ἐφοδοῖ, γινώσκουσι δὲ λε-
 νός μᾶλλον ἐχέσθαι δο-
 κῆ. λέγεται ἢ σελήνη
 οὐκ ἐλαττωμετέρῳ πλὴν
 σκιαῖ φεγγῆος γὰρ ταῖς
 εἰληκενέσι τῶ ἐκλεί-
 ψεω. ὅσῳ γὰρ ὑπερ-
 χεταί εἰς τὴν σκιάν χρό-
 νος, τοσούτῳ ὁ ἥλιος τὸ
 σκιάς ἀρκεῖται, ὡς
 τρεῖς

quodq; solis spaciū ad
 suū orbem. Verūm
 hæc ex huiusmodi sum-
 pta sunt hypothesi, cre-
 dibileq; est non mino-
 rem quā decies mil-
 lecuplum solarem cir-
 culum ad terræ circu-
 lum, puncti rationem
 terra ad ipsum habere.
 Evenit etiam maiorem
 ipsum esse, aut rursus
 minorem nos ignorare.
 Talis igitur doctrina
 euidentioris alicuius
 magis haberi existima-
 tur. Fertur luna bis
 metiri terræ umbram
 in integris eclipsibus,
 quanto siquidem tem-
 pore umbram ingredi-
 tur, tanto etiam in um-
 bra occultatur, ut ad
 tres

τρεῖς χρόνους γίνεσθαι. ἓνα
 μὲν γὰρ ὡς εἰσέρχεται. δευ-
 τέρου δὲ, γὰρ ὡς ἐκέρχεται.
 τρίτου δὲ, γὰρ ὡς ἐξέρ-
 χεται τῆς σκιάς, τῆς πρώ-
 τῳ ἴτω μετὰ τὸ δίδυ-
 τέρου χρόνου οὐδὲν ὑ-
 ποδείξαται. ἐπεὶ δὲ
 οὐκ ἀταμετροῦται ἡ
 σκιά τῆς γῆς ὑπὸ τῆς σε-
 λήνης καὶ μεγέθους, δε-
 κῆς πηχῶν εἶναι, διπλα-
 σίονα τῆς γῆς τῆς σελή-
 νης. ἐπεὶ δὲ ἡ γῆ πέντε
 τε κῆραι μπειάδιον
 καὶ σαδίων τεσσαρά-
 κοντα, ἢ τὴν πλὴν ἔρατο-
 σθένος ἐφοδῶν, τὸ μέγι-
 στον ἐχέει κλον, οὐκ τῆς
 διαμέτρου αὐτῆς πλεον
 ἢ ὀκτὼ μπειάδιον εἶναι.
 ἡ δὲ τῆς σελήνης διάμε-
 τρος γροῖσεται μπειά-
 διον

tres horas peræque cō-
 tineatur. una quidē in
 qua ingreditur, secūda
 uerò in qua occultatur,
 tertia porrò in qua eua-
 dit umbram primum li-
 mitem post secundam
 horam statim subter
 emicans. Quia igitur
 bis sub mēsuram uenit
 terræ umbra ab luna-
 ri magnitudine, credi-
 bile existimatur du-
 plam esse terram ad lu-
 nam. Quia igitur ter-
 ra ducentorum quin-
 quaginta milium stadio-
 rum Eratosthenis do-
 ctrina maximum habet
 orbem, oportet eius dia-
 metrum plusquàm octo-
 ginta miliū esse. Lunæ
 ergo dimetiēs erit qua-
 draginta

δλωρ τεσσαέρων. ἐπεὶ
 ἐν ἑπτακκοσιού κρη
 πωντακκοσιού μόρος,
 κρη ἢ σελιών τ' οἰκεία
 κύκλα δὲ πῶς πλησί
 ως ἔφ' ἡλίω, τὸ τ' ἐκ
 τ' ὑδρολογίωυ κατα
 σκευαζομένη. ἐκ τού δὲ
 γίνετ' ἢ κύκλα μόρος
 αὐτῆ, τὸ ἀπὸ γῆς διη
 κομ πρὸς τὸ ὕψος αὐτῆ
 διαστήμα. ἐσὶν ἀρ' αὐ τὸ
 το ρ κ ε, σελιωιακῶυ
 μεγεθῶν. ἀλλὰ κ' ἕκα
 στον αὐτῆ, τεσσαέρων μυ
 ειάδωυ ἔχει τὴν διά
 μέτρον. γίνοντ' ἐν μυειά
 δες σαδίων πωντακο
 σίαι, κατὰ γε τῆ' ἔφο
 δου ταύτῃ, πρὸς τὸ
 σελιωιακόν ὕψος, πᾶ
 λιμ κ' ἐλ λόγον ἀπλόσε
 ρον ὑποπιθεμένης φη
 πτωα

dragintamiliūm. Sed
 quia septingenticupla
 est luna sui orbis, erit
 per aequē ac sol. Hoc
 ex hydrologijs con
 firmato. Sexta uerō
 est pars circuli sui,
 quae à terra petne
 nit ad fastigium ipsi
 us interuallum. Est
 igitur id lunarium ma
 gnitudinum centum
 uigintiquinque. Sed
 quodlibet ipsorum qua
 draginta miliūm ha
 bet dimetientem. Fi
 unt igitur stadiorum
 decies quinquaginta
 milia iuxta huiusmo
 di doctrinam ad lu
 nare fastigium, ra
 tione simpliciori re
 cepto, electili na
 garum

πτωαρεπικῆς τῆ πλα-
 νήτων λινῆσεως, ἰσοφα-
 χῆς εἶν. ἐπειδὴ ἡ μὲν
 σελιών, ἐπὶ ἄ καὶ εἴκοσι
 ἡμέρας καὶ ἡμισυ, δι-
 ὀρχεται τῆ οἰκείου κύ-
 κλου. ὃ ἡ ἥλιος, γνῖαι-
 σιαίαν ἐχθὲ τὴν πόρι-
 δου, δεῖ τρεῖς καὶ δεκά
 πλασίονα εἶν τῆ ἡλια-
 κού κύκλου τῆ σελιω-
 ακῶ. ὡς καὶ ὁ ἥλιος ἐλ-
 σελιώης τρεῖς καὶ δε-
 καπλασίωμ γρηύσειτῆ.
 ἐπεὶ ἐκάτορος αὐτῆ τῆ
 οἰκείου κύκλου, ἐπὶ ἄκο-
 σιοσὸν καὶ πνυτικὸν οὐ
 γίνετῆ μέρους, εὐέλκε-
 ται δὲ, καὶ τὰς τοιαύ-
 τας τῆ ὑποθέσεων, ἢ
 διάμετρος τῆ ἡλίου μν-
 ειάδου δύο καὶ πνυτῆ
 κοντα. τῆ ἡ κύκλου αὐ-
 τῆ.

garum stellarum mo-
 tu æquæ celeri. Quo-
 niam luna viginti et
 septem diebus ac unius
 dimidio suum permeat
 orbem, sol autem an-
 nuum habet ambitum,
 oportet tresdecimplū
 solarem esse orbem ad
 lunarem. Et perinde
 erit sol ad lunam tres-
 decimplus, quia ipsorū
 uterq; sui orbis septin-
 gentesima et quinquā-
 gesima pars est. Inve-
 nitur itaq; ex huiusmo-
 di hypothesisibus, solis
 dimetiens quinquagin-
 ta duūm milium, orbe
 p 2 ipsius

τῶ, πρῶτα πλησίως τῶ
 ζωδιακῶ εἰς δωδεκά
 τεμνομένη, ἕκαστον τῶ
 δωδεκατημορίων γε
 νήσεται αὐτῶν μυριά
 δων τριχιλίων δεκα
 σίων πενήτηκοντα. δύο
 δὲ δωδεκατημορίων,
 τὸ ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ
 ὄσφι διαστήμα. ὡς καὶ
 ἀράτος ποιεῖ τῶ ζωδια
 κῶ φησὶ, λέγων ὅτως,

Ὅσον δὲ ὀφθαλμοῖο
 βολῆς ἀρτέμενου αὐ
 γῆ. Ἐξάκις αὖ πῶς
 ἡμῶν ὑποσφάμοι, αὐ
 τὰρ ἕκαστη ἰσημετρον
 θείσσι, δύο ποδιτέμ
 νου ἄστρα. ἄστρα δὲ
 ἀρτι κέκληκε τὰ δύο
 δωδεκατημόρια τῶ
 ζωδιακῶ. ἕκαστον δὲ τῶ
 δωδεκατημορίων, ὄσφι
 ἑλιακῶν

ipsius propemodum, ut
 signifero in partes duo
 decim dissecto, unum
 quodque dodecatemo
 rium erit stadiorum tri
 ginta milium ducento
 rum quinquaginta. At
 binorum dodecatemo
 riorū à terra ad ipsum
 est intervallum, ut eti
 am Aratus de signifero
 affirmat, inquiens:

Et quantos radios iaci
 mus de lumine nostro.
 Quis lunæ mixtū cæli
 contingimus orbem,
 Sextantæ poterūt sub
 eū succedere partes.
 Bina pari spacio cæle
 stia signa tenentes.
 Signa hic vocitavit bi
 na signiferi dodecate
 moria. Admonetq; ex
 memo

ἡλιακῶν μεγεθῶν, ἔβ
 θ. τὸ δὲ ἡλιακῶν μέγε-
 θος, μυριάδιων β' κγν.

memoratis carminibus,
 à terra interuallum ad
 ipsum sextam partem
 totius orbis esse. tertia
 enim tota diameter
 ipsius est, sexta ab om-
 ni parte terræ pene-
 trans ad ipsum. Quan-
 doquidem circulus cen-
 trū habet terrā medio-
 xumam ipsius positam.

εὐεισοκρινὸς ἔν τῳ ἡ-
 λιακῷ κύκλῳ, ἡστὶ πλὴν
 ἔφοδῶν ταύτων, σαδέ-
 ων μυριάδιων τρισμυ-
 ρίων ἢ γίνακισχιλίων,
 ἑκατομῶν τῶν δὲ δε-
 κατημορίων γινέσθαι μυ-
 ριάδιων, ἑκατάπορ ἑ-
 φαμεν, τρισχιλίων δε-
 κατημορίων πρὸς τὴν ἑξήκοντα.
 ἑάν ἔν καὶ ταῦτα εἰς
 τρεῖς ἑξήκοντα μοῖρας δια-
 ρεθῆναι,

Inuento igitur solari
 circulo, hac doctrina
 stadiorum triginta no-
 uem milium, quodli-
 bet ipsius dodecatemo-
 riorum fit triginta mi-
 lium ducentorum quin-
 quaginta. Si igitur hæc
 in triginta partes distri-
 buantur,

ρ 3 buantur,

ρεβῆ, πῦρα πληροῖως τοῖς
 τοῖς ζῶδια καὶ δωδεκα-
 τημορίοις ἐκάστη γῆ-
 σετη μοῖρα, μυριάδιων
 εἰς τρίτη. τὰ μὲν ἔν ἡ-
 μιμοίρια τοῖς ὅλοις λυ-
 κλά, ἐπὶ ἀκόσια εἴκο-
 σιν. ὁ δὲ ἥλιος ἐπὶ ἀκο-
 σιοσὸν καὶ πεντηκο-
 σὸν μόριον αὐτοῖς. ὡς
 ἐλάττω ἡμιμοίρια. εἰ-
 κότως ἔν ἡμιμοίρια μυ-
 ριάδιων ὄντων πεντη-
 κοντα πρὸς ἄνω ἐκτόν,
 αὐτὸς δύο καὶ πεντη-
 κοντα μυριάδιων ἕ-
 χων τῆς διαμέτρου ἐ-
 ρίσκεται, καὶ τὰς ἑτα-
 λειμύνας τῆς ὑποθέσε-
 ων. ἔμὲν πιθανόν γε
 εἶναι δοκεῖ, ἰσοταχεῖς εἶναι
 αὐτὸς πλανήτας, καὶ τῆς
 ἑθαιρετικῆς πορείαν,
 ἀλλὰ

buantur, prope modū ut
 signiferi dodecatemori-
 a quaelibet, fiet pars sta-
 diorū centies et vicies
 ter cū dimidio denami-
 lia. Dimidiæ igitur par-
 tes totius circuli septin-
 genta viginti. At sol se-
 ptingentesima et quin-
 quagesima pars ipsius,
 et p̄inde parte dimidia
 minor. Iure igitur cum
 sint dimidiæ partis quin-
 quagesies et quater cū
 sexta parte denamilia,
 ipse habere inuenitur
 quinquagesies et bis de-
 namilia diametrū iuxta
 ita positas hypotheses.
 Præterea non credi-
 bile esse ducitur, uagas
 stellas æquē celeres
 esse suo electili meatu,
 sed

ἀλλὰ ὠκυτόραν εἶν τῆ
 τῶν ὑψιλοτόρων, ἀρ
 λεπτοτόρον πυρός ὅ
 σαι. πῶς γὰρ ὁκἀδύ
 νατον, πῶς σελεύω
 ἀδρομυγῆς ἔχουσα τὸ
 οἰκῆου σῶμα, ἰσοταχῆ
 πῶς πρῶτα εὐκλειῶ πο
 ρείαν ἔχει, τοῖς ἐκ λῆ
 πῆς καὶ λεπτοτάτα πυ
 ρὸς ὑψιλοτόρων; ὅθεν ἄλ
 λοι ἄλλο μίγεθ^θ πῶς
 τῆ ἡλίου εἶν ἀπεφίνα
 σο. ὁ δὲ μὲν τῶν
 φυσικῶν καὶ ἀστρολό
 γων, μείονα τῆ πρῶτα
 μῶν πῶς διαμέτρον
 ἔχει αὐτὸν ἀπεφίνα
 σο. τὸν δὲ ἰππαρχὸν
 φασί, καὶ χιλιοκαπεν
 τηκὸν ταπλάσιονα τῆ
 γῆς ὄντα αὐτὸν ἐπιδει
 κνύειν. πῶς αὖ ὅν πο
 δαῖ^θ

sed ocycorem esse subli
 miorum, quippe quia ὅ
 sint ignis tenuioris.
 Quo pacto enim non
 uideatur impossibile, lu
 nam aere commixtum
 suum habentē corpus,
 aequè celerè electilem
 meatū habere, eis quæ
 consistunt ex tenui et le
 uissimo igni. Insuper a
 liam magnitudinem
 in sole esse pronuncia
 runt. Physicorū certè
 atq; astrologorum ne
 mo minorem iam dicta
 ipsum habere diame
 trum definierunt. At
 Hipparchum perhi
 bent mille quinquagin
 ticuplum terræ esse
 ipsum demonstrare.
 Quo pacto igitur pe
 dali

διαῖθ' εἰν ἤτ' ἰσῶσαι
 ἔφαδον χροδὸν ἐμμεδὸ
 δως γηομελίω, ἀπει-
 ρομεγέθης εὐεισκόμε-
 νθ'. ἑκατὸν τοίνυν κ' ἢ
 εἴκοσι πρὶν τε ἠλιακῶν
 μεγεθῶν, ὑπὸ τ' ὑψος
 αὐτῶ ὑπὸ πλὴν γλῶσσῶν
 ὀφθαλόντων, αὐτὸ ἢ πο-
 διαῖθ' καὶ τηλικῶτος
 ἠλικῶ φαίνεται, δε-
 ῖοσι εἴκοσι πρὶν τε καὶ
 ἑκατὸν ποδῶν εἶν τὸ
 πρὸς αὐτὸν διαστημα.
 ὡς πολὺ ὑποκάτω
 τῶν ὑψηλοτάτων ὄργων
 γνησέτ'. γνῶν γε καὶ
 ἑσπερὸς δέκα σαδίας τῆ
 κῆθερον ἔχοντων. καὶ
 ὕτως εὐρίσκεται ἤτ'
 πλὴν δέξαν αὐτῶν ἄσπε-
 ροῦ ὑψος, πρὸς ὃ ἢ γῆσι
 γμιαῖα, πέντε κ' εἴκοσι
 μυριαδ.

dali fuerit iuxta omnē
 doctrinam, prope disci-
 plinam ter effectam im-
 mēſæ magnitudinis in-
 uētus. Cū igitur centū
 ἔ 25. magnitudinū so-
 larium à fastigio ipsius
 ad terrā esse debeat, si
 pedalis sit, ἔ tantillus
 quantus apparet, oport-
 tebit 125. pedum esse ad
 ipsum interuallum, ἔ
 perinde multo inferior
 sublimiorū euadet mon-
 tium, nec non nonnul-
 lis supra decem stadia
 perpendicularē ha-
 bentibus. Atq; ita ex
 eius opinatione inue-
 nitur hoc fastigium, ad
 quod terra puncti lo-
 cum obtinet, ducent-
 orum quinquaginta
 milium,

μυριάδων ὄσα, ἑκατὶ
 εἴκοσι πωγίτε πόδας
 ἀπέχωμ τ' γῆς. ταῦτα
 γὰρ ἀπολαθεῖ τῆ δόξῃ
 φιλίφρας κεφαλής, φιλί
 μόνης τ' ἀλκίβειαν εὐ-
 ρύσης. πόδι δὲ τ' ἡλι-
 τὴν σελήνην ὑψὸς τί-
 ᾶν τις φαίη; εἰ γὰρ ὁ ἡ-
 λιθρὸς καὶ κε ἀφίστη-
 κεν ἡμῶν, καὶ καταπο-
 λὺ τῶν ὀρώων ταπεινό-
 τέρως ὄσσι, πόσον δὲ τ'
 γῆς ἀφεσῶναι τὴν σε-
 λήνην, ἥς ὁ κύκλος
 ἐλαχίστω λόγῳ, τρισκα-
 δέκατον γίνεται τοῦ
 ἡλιακοῦ κύκλου. ἀλλ' εἰ
 καὶ μὴ τῶν τῶν ἐπισῆ-
 σαι οἷός τ' ἐγγύς, μὴ
 δ' ἀνδρῶν ταῦτα, ὧν
 μέζων ἢ ζήτησις ἢ
 ἀνδρῶν πρὸς ἄδον τῶν τετι-
 μηκότῳ,

milium centum uigin-
 tiquinq; pedes à terra
 abesse. Hæc certè opi-
 nionem comitantur sa-
 cri capitis, solius ueri-
 tatem indagantis.

De ad lunam fastigio
 quid quispiam pronun-
 ciarit? Nam si sol 125.
 pedes à nobis abest, et
 multo humilior est mō-
 tibus, quantum à terra
 lunam abesse oportue-
 rit, cuius orbis in mi-
 nore est ratione quàm
 tresdecim solaris cir-
 culi. Verùm tametsi
 non nouerit qualis sit,
 ne quidem indagare po-
 tuerit ea quæ maiori
 egeant inquisitione.
 Qui humanam uo-
 luptatem tanti fa-
 ciat,

μικρότερον, αὐτῆ γὰρ τῆ
 δυνάμει τὸ ἥλιος ἐπι-
 σῆσαι αὐτὸν ἐχέτω. καὶ
 πρώτον μὲν γυνομένη
 ναί, διότι πάντα τὸν
 κόσμον φωτίζει· χειρὸν
 ἀπερομεγέθυοντα. ἐ-
 πεὶτα ἄνω ἀνακαίει τὴν
 γῆν, ὡς ἕναι μόρην τῆ
 γῆς ὑπὸ φλογὸς ἀοί-
 κηταί εἰν, Ἐ ὑπὸ πολ-
 λῆς δυνάμειος αὐτὸς
 ἔμπροσθεν πᾶσι τοῖς τῆ
 γῆν, ὡς καὶ ἕως ποφο-
 ρεῖν αὐτὴν καὶ ζωογο-
 νεῖν, καὶ ὅτι αὐτὸς ὄσιν
 ὁ αἴτιος τῆ καὶ τὰ ζῶα
 ὑφίσταται, καὶ τοὺς ἕως
 πᾶσι τρέφεται καὶ αὐ-
 τρέφεται καὶ τελεσφορεῖν.
 καὶ διότι μὴ μόνον τὰς
 ἡμέρας Ἐ τὰς νύκτας,
 ἔλλα καὶ θρόνον καὶ
 χειμῶνα

ciat, ad solis nimis co-
 gnoscendam is aspi-
 rare non potuit. Quem
 primo cōminisci oportuit
 mundū uniuersum
 lumine collustrare pro-
 pter immensae magnitudi-
 nis esse, deinde ita terrā
 exurere, ut nonnullae
 eius partes ex aestu in-
 tolerabili habitari non
 possint, ac ex multa ui-
 ipse sufflatam praebet
 terram, ut fructus fer-
 rat, animalia gignat,
 ac ipse causa sit pro-
 ductionis animalium,
 et fructus alendi, au-
 gendi que, et denique
 ad maturitatem perdu-
 cendi. Item non solum
 dies et noctes facere,
 uerum etiam astatem et
 hyemem,

χειμῶνα, καὶ τὰς ἄλ-
 λας ὥρας, αὐτὸς ὄσιν
 ὁποῖον. καὶ μὴ καὶ τῶν
 μελάνος εἶναι, καὶ λευκῶς
 αὐθιγῶν, καὶ ξανθῶν,
 καὶ καὶ τὰς ἄλλας ἰδέ-
 ας ἀφορῶντας. αὐτὸς
 αὐτὸ γίνετο, πρὸς
 τὸ πᾶς ἀρπύμειν
 τὰς ἀκτῖνας αὐτῶν τὰ
 κλίματα τῆ γῆς, καὶ
 ὅτι καὶ ἄλλης ἢ μόνῃ
 τῶν ἁλῶν δυνάμεις, τῶν
 μὲν καθύπερθε καὶ πλη-
 θύνοντες ποταμῶν πα-
 ρέχεται τῶν ἁλῶν τὸ
 πᾶν. τῶν δὲ ξηρῶν καὶ
 αὐθιγῶν, καὶ τῶν μὲν
 δρυμῶν καὶ δυσωδῶν,
 ὡς τῶν τῶν ἰχθυοφα-
 γῶν. τῶν δὲ, δυνάμεις
 καὶ ἀρωματοφόρων, ὡς
 τῶν τῶν πᾶσι τῶν ἀρ-
 βίαν.

hyemem, & alia anni
 tempora. Præterea ipse
 quoque est causa, cur ni-
 gri alij, albi alij sint ho-
 mines, & flavi, & figu-
 ris alijs distincti, ex e-
 iusmodi radiorum im-
 missione, in terræ cli-
 mata, curque non alia
 quæpiam quam sola so-
 lis est uis, quæ aquosos
 & abundantes efficiat
 fluuios in uarijs terræ
 locis, alia loca arida,
 & ab aquis immunita,
 alia que fructibus ste-
 rilia, alia satis frugi-
 fera: & alia loca bi-
 liosa & fœtida, quem-
 admodum ichthyopha-
 gorum, alia bene olen-
 tia, & aromato pho-
 ra, ueluti sunt Ara-
 bia,

βίαν. ἢ ὅν Μῆσις δε,
 καρπὸς τρισσοῦς ἐκφέ
 ρου δλωαμύνης. ἢ κα
 θάλω, χειρὸν ἀπάσις
 τ' ποδὶ τὰ ἐπίρρα σφα
 φορᾶς αὐτὸς αἰεὶς ὄσι,
 πολλῶ τὴν πῶαλλα
 τὴν τ' κλιμάτωρ τ' γῆς
 ἐχόσης. πάρεσι γὰρ κα
 ταμανθάνειν τ' σφα
 φορᾶν τ' ἢ ποδὶ τὴν λι
 βύλιω ἰσορρυμύων, καὶ
 τ' σκυθικῶν χόραυ, ἢ
 τ' μαυώττω λίμνῶ,
 ἢ καρπῶν, ἢ ζώων, ἢ
 πάντων ἀπλῶς πᾶμ
 πολυδὴν λαγυμύων,
 ἢ τ' ἢ τ' ἀδρα κερᾶ
 σεων ἢ σφαφορῶν. καὶ
 λοιπῶν, τὰς γὰρ πᾶσι
 τῆ ἀσίᾳ ἢ δὴρῶπῃ θε
 ωρρυμύας δεαφορᾶς ἢ
 πηγῶν, ἢ καρπῶν, ἢ ζώων, καὶ μετὰλλων, ἢ

bica, & alia tales ferre
 posse fructus, alia a
 lios, & uniuersa pro
 pmodum terræ diffe
 rentiæ ipse causa est,
 quæ per singula cli
 mata multiplicis est mu
 tationis. Licet autem
 nobis differentiam co
 gnoscere eorum quæ
 in Lybia enarrantur,
 quæq; in regione Scy
 thica, & Meotipalu
 de, in fructibus, in ani
 malibus, ac prorsus om
 nibus productionibus,
 & aëris tēperamentis
 atq; differentijs, ac reli
 quis in tota Asia & Eu
 ropa inspectis differen
 tijs, fontium, fructuum,
 animalium, metallorum,
 ὕδατων

ὑδατων θερμῶν, καὶ
 ἀδρῶν παντοδαπῶν
 ἰσθίας, ψυχροτάτων,
 φλογδέστατων, ὑ-
 κρότων, λεπιδῶν, πα-
 χέων, ὑγρῶν, ξηρῶν, κἢ
 λοιπῶν, ὅσα ἐτόρρε
 πρὸ ἐκάστου διαφραγ-
 κηϊδιότητες θεωρεῖν).
 τούτων πάντων ἡ ἴδι-
 αὶ δυνάμις αἰτία ὄσι-
 λια κἔνοσ δ' ἐπιπρόσε-
 σιν. Ἰσοαὐτῆ δ' πρὸς τοῖς
 εἰρημύοις λέχρηται πε-
 ρισσία δυνάμεως, ὡσεὶ
 ἡ σελήνη ἀπ' αὐτῆς λα-
 τὰ δεχομένη τὸ φῶς, αὐ-
 τῆ δ' αὐτοῦ πάσις ἐλ-
 αὐτῆ δ' δυνάμεως αἴλιον
 ἔχει ἢ τὴν πρὸς τῶν χημι-
 των διαφορὰς. ὁ μόν-
 ον γὰρ τοῦ ἀδρῆ μεγα-
 λας ἐργαζομένην τροπὰς, καὶ λατακρατῶσα

aquarum calidarum, in
 mira cœli uarietate,
 specie frigidissima, æ-
 stuosissima, tempera-
 ta, tenui, crassa, humi-
 da, arida, & quacun-
 que id genus alia, a-
 pud singula differen-
 tiæ ac proprietates
 inspiciuntur, quorum
 omnium uis est causa
 solis. Tanta in iam
 memoratis potestatis
 est affluentia, ut lu-
 na quæ ab ipso lumen
 excipiat, hanc ipsam
 totius potestatis in sese
 causam habet, quæ per
 figurarum differentias
 non solum in aëre in-
 gentes efficit mutatio-
 nes, aëri quæ imperat,

αὐτῆ,

αὐτῆς, καὶ μνηστῆρα ἐπιτή-
 ρησιν ἐργασίαν ἀλλὰ
 καὶ τῆς πόλεως ἄκων ὄν
 πλημμυρίδων καὶ ἀμ-
 πότεων, αὐτῆς αἰτίας
 ὄσι. Λακωνοὶ δὲ ἐν πρό-
 σεσσι ὄραται αὐτῆς τῆς Δι-
 μομας. ἀπὸ μὲν δὲ τῆς πῆ-
 κμῶν πυρρός, ἃ καὶ ἐνεσι-
 λατ' ἀνάκλασιν τῶν
 ἀπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτί-
 νων, ἐπιτεχνώμενοι
 λαμβάνομεν τῶν κατ'
 ἀνάκλασιν. τοσαύτας
 μνηστῆρας ἀπὸ τῆς γῆς
 ἀφ' ἑσῶος αὐτῆς. καὶ μὲν
 ὄσι τῆς ἡλιακῆς ἰσῶν, ὅ-
 τοιαύτῃ τῆς πορείας
 ποιῶμενος αὐτός, ὅλον
 ἀρμόζει τῆς κόσμου, καὶ
 συμφωνοῦν τῆς πῆ-
 χετ' τῆς ὅλων διοί-
 σιν, αὐτὸς αἰετὸς γενό-
 μενος

infinitasq; habet pro-
 prietates, sed etiam in
 Oceano inundatio-
 nes, & aestus ipsius
 causa facit. Illud quo-
 que nobis licet intueri,
 quod ab eius ni ignem
 nostrum per refractio-
 nem ignis lunaris ex-
 cipere non possumus,
 at ex solaribus radijs
 arte instructi ignem
 admittimus per refrac-
 tionem, cum ad tot sta-
 diorum milia à terra
 distet. Præterea per
 signiferum & tale iter
 faciendo, ipse uniuersum
 concinnat mun-
 dum, congruentissi-
 mamiq; præbet cunctis
 rebus administratio-
 nem, qui causa factus
 est

μιν ὁ πόδι τῆς δια-
 ταξιῦ τῶν ὅλων διαμο-
 νῆς. καὶ τὸτα μετα-
 πάντος, ἢ καὶ τὸν οἰκῆ-
 ον τόπον ἀκλιπόντος,
 ἢ καὶ τέλειον ἀφανι-
 σθέντος, ὅτε φύσεται
 π, ὅτε αὐξήσεται.
 ἀλλ' εἰδὲ τὸ σῶλον
 ὑποσῆσεται, ἀλλὰ καὶ
 πάντα τὰ ὄντα καὶ
 φαινόμενα συλλεφθή-
 σετα καὶ διαφθαρή-
 σετα. ἔργω ὅν αὐτὸν
 πᾶσι τοῖς ἐπισή-
 σοντα γίνουμθῆναι. εἰ
 οἶον τε ποδίαῖον πῦρ
 ποσάυτης καὶ τηλι-
 καύτης τὸ μέγεθ, καὶ
 ὅτως ὑπερφυῶς διωά-
 μεως μετελθῆναι.
 ἀλλὰ γὰρ γν' τοῖς τῶν
 ὅλων ἀρχαῖς, καὶ τῶν
 πόρῃ

est permanentiæ ordi-
 nationis, digestionisq;
 rerū uniuersarū. hocq;
 intersistente, aut sumit
 locū deserente, aut etiā
 prorsus non apparēte,
 neq; quippiā nascitur,
 neq; augetur, sed neq;
 in totum subsistet. Cæ-
 terū etiam omnia quæ
 sunt, & quæ apparent,
 colligentur ac dissipā-
 buntur. Oportuit itaq;
 eum, qui hæc omnia
 nosset, comminisci, an
 fieri posset, ut pedalis
 ignis tantam tam' que
 multiplicem magnitu-
 dinem, & ita immen-
 sam uim comprehen-
 deret. Verū enim ue-
 ro qualis iste in uniuersa-
 sitatis principijs, &
 de

ποδὶ τέλους λόγῳ, καὶ
 τὸ σωίολον γνῶσις ἡδὲ
 κρις, τοῖσδε ὅτι καὶ γνῶσις
 τοῖς ἀστρολογικαῖς,
 καὶ γνῶσις ἡδὲ τὰς φαν-
 τασίας τόπων, καὶ τὸ
 σωίολον γνῶσις πάντι
 σκέμματι, καὶ ταπολὺ
 τῶ ἀπαλαμῶν τυφλό-
 τῶ. καὶ ὁδὸν γε
 δαυμασόμ. ὁ γὰρ, μα-
 δία, Ἑλληδόνων ἀν-
 θρώπων ὅσιν ἀνδρείων
 τῶν γνῶσις ὅσιν ἀλ-
 θειαν, ἀλλ' ἀνδρῶν
 πρὸς ἀρετῶν πεφνη-
 τῶν, καὶ μηδὲν ταύ-
 της ἐπίπεδον ποι-
 μῶν, ἀλλ' ὅτι σα-
 κὸς ὄσαδες κατὰ σ-
 μα ἀγαπῶντων, καὶ τὸ
 πορὶ ταύτῳ πιστῶν
 ἔλπισμα. οἱ μὲν πα-
 λαίτοροι

de fine oratione, & om-
 nino in eis quæ de mo-
 rib. tradidit, alijsq; phy-
 sicis, talis etiam in eis
 quæ de astrologia, et in
 loco qui de uisione ac
 rerum esset imagine, et
 prorsus in omni consi-
 deratione talpis cæca-
 tictior. Nec quicquam
 mirū. neq; enim eorum
 qui uoluptatis sint asser-
 tores hominum est,
 eorum quæ sunt, uer-
 rum inuenire: sed ui-
 rorum, qui nati sint
 ad uirtutem, quiq; ea
 nihil habeant antiqui-
 us: non obesam car-
 nem, & saginam ada-
 mantium, quiq; in ea
 spem obnixam concipi-
 ant. Prisci igitur pru-
 dentiissimi

λαϊτέροι θξικήεουου
 εκ τ' πολεωυ, κη αὐς α
 πο φλ αείρεσεωυ, κη τα
 τοιαῦτα τ' συγγαμμιά
 τωυ, λυμωυ κη διαφθο
 ραν εἰν ὑπολαμβάνον
 τευ, τα ὑδι τοσδτωυ κη
 τυφλόκτηου κη αῶαι
 θείαυ ηκόντα τ' δογμα
 τωυ. οἱ δὲ νῶυ, ἄτε οἶ
 μαυ, ὑπο τρουφῆυ καὶ
 μαλακίαυ εκλελυμέ
 νοι, ὑδ τοσδτωυ εκτετι
 μήκασι αὐς ἀρ' τ' αείρε
 σεωυ, κη αῦτα τα συγ
 γραμματα, ὡσε λιν
 δαυδύοσι, μάλλον ἐπι
 κροωυ κη αὐς ἀρ' τ' αείρε
 σεωυ, ἀληθῆ λέγῃν βῆ
 λεαυ, ἢ θεῶυ κη πρόνοι
 αυ γν τοῖς ὄλοις εἰν, καὶ
 ἐνοι γε λαῶν ὄξεαυτο
 αὐτ' μάλλον ἀρ' λέδαυ
 τ' πρό-

dentissimi ipsum istum,
 atque eius factionis ho
 mines ex ciuitatibus,
 clamoribus elimina
 runt, talia scripta pe
 stem, & hominum se
 ditionem esse arbitra
 ti, quod in tantam cæ
 citatem, impudentem
 que petulantiam do
 gmatum sese proflig
 gassent. Cum tamen
 nunc, ut reor, in de
 licijs ac mollicie disso
 luti, eiusmodi sectam
 eousque uenerentur,
 ut cum ipsum uerum
 dicere uelint, non
 deos & providen
 tiam in uniuersitate
 esse, aliq̄ que precen
 tur ipsorum, potius
 perditum iri pro
 uiden

τὴν πρόνοιαν, ἢ ἐπὶ
 κερουλίγοντα ψυδὸν
 ἐλιγθῆναι. ἔτως ἀ-
 θλιως διάκεινται, καὶ
 ἰδί ποσῶν δὲ ἡρτω-
 ται φιλίππου, ὡ καὶ
 ἔμσιω ἡγοροῦ αὐτῶ
 πέρ πάντα τὰ κῆρ ἔμ
 βίον μάμου ἀσπλῶ
 αἰ. καὶ τοῖ πῶς ἀπασι
 τοῖς εἰρημνίσις ἀτοπω
 τὰ τοῖ. ἔσιμ, ἐπὶ κῆ τὰ
 ἀσπρὰ ἀπεφῆνατο, αἰα
 τέλλοντα μὲν ἔξ ἀπῆ
 αἰ, διόμνα δὲ σελγί-
 νουα. ὅπρ ὁμοίτα-
 τῶν ἔσιμ, ὡς εἴ τις ὄρω-
 μνῆς μὲν αὐτῶ ἀνθρώ-
 πος ζῆμ λέγει, μὴ ὄρω-
 μνῆς δὲ ἀχθνήσκει.
 καὶ ἰδί τῶν ἄλλω, ὅσα
 ἔσιμ ὄρατὰ, τῶν ὁμοιοῦ
 λόγου ποιῆται. ἔτω
 δὲ ἀσπρ

uidentia. quam inferre
 Epicurū falsum dicete.
 Tam infeliciter delimi-
 untur, et eousq; à uolu-
 ptate superātur, ut etiā
 eius assertorē supra cum
 cta quæ humanā uitam
 sustinent, amplectātur.
 Quanq̄ ad alia quæ ab
 ipsis absurdissime refe-
 runtur, id accedit stoli-
 d tatis, ut astra dicant
 orientia quidē succen-
 di, occidentia uerò ex-
 tingui, quod profecto si-
 millimum est ei, si modò
 sit quispiā qui affirmet
 quos uideat homines,
 esse, quos uidere de-
 sinat mori. ac de alijs
 quæcunque sub aspe-
 ctum ueniant, similem
 habeat orationem. Ita
 demum

ἢ ἄρα σωεῖς καὶ δια-
 μόνιος αὐτῶν ὄντων, ὡς τ'
 ὅτι ἐπιείκω αὐτὸ ἐκείνο,
 ὅτι τὸ γῆς σφαιρικῶ
 σχήματι λεγόμενης,
 ἀλλότε πρὸ ἄλλοις ἐ-
 κασα αὐτῆ καὶ δύετῆ καὶ
 αὐατέλλει. Ἐπὶ τούτοις ἐνε-
 κα, δέησεν ἅμα καὶ σφην
 οὐδὲ αὐτῆ καὶ ἄλλοις πη-
 ῶν. καὶ ἡτὶ πάσι τὰς
 τ' ὀριζώντων μεταπήω-
 σεις γὰρ πρὸ ἀπλησίως ἀ-
 ναλογίαις γίνεσθαι ἀ-
 πλάττως φθορὰς φθρο-
 μῶν τε καὶ πάλιν ἄλλοις
 ἀπλησίως, καὶ πάλιν
 μεταπήωσιν ὀριζόντων,
 τούτοις συμβαίνοντες.
 παρὰ τὸ δὲ ἅφ' ἐτέ-
 ρων ἢ μυσίων, τὰς τ'
 ὀριζόντων μεταπήωσιν
 καταμαρτυροῦν. δια-
 φερόντως

demum σωεῖται, fa-
 tuusque, ac demoni-
 us est uir, ut ne qui-
 dem illud admittat,
 ut terra globosæ fi-
 guræ ei hideatur. Ali-
 quando apud alios sin-
 gula ipsorum ἔοσι
 cidunt, ἔοσι oriuntur,
 eaque de causa oport-
 ere simul extinguī ἔοσι
 succendi, ἔοσι in cun-
 ctis horizontum la-
 psibus tales conse-
 qui mutationes, sine
 cessatione dissipatio-
 nes absumptorum, ac
 rursus succensorum in
 omni finientis lapsu
 hoc contingere. At
 etiam par est, ab alijs
 infinitis finientium la-
 psus perdiscere. Diffe-

φέρωντός ἢ κ' ἐκ τῆς ἡλι-
 τὰ ἔθνη ἰσορρομίων πε-
 εὶ τῶν γὰρ ταῖς τροπαῖς
 ἡμῶν τε ὁ νυκτίων.
 ἡλι μὲν μέρω τ' αἰ-
 θιοπίας, ἐν δεκαῶντων
 ἡμερῶν ἰσορρομίων.
 ἡλι δὲ ἀλεξάνδρειαν,
 σένας, ἡλι δὲ τῶν ἑλλη-
 σποντων γένεα, ἡλι δὲ
 τῶν ῥώμην, ἐλάττων ἢ
 γένεα, ἡλι ἢ τῆς μαρσα-
 λίας, ὀκτώ ἡμισσε, πα-
 ρὰ ἢ τοῖς μὲν ὀκτώ, ἡλι ἢ
 τῆς κελτικῆς ἐπὶ. γὰρ δὲ
 τῆς βρετανίας ἐξ ἀφ' ὧν
 ἀνὰ καταφανές, ὡς ἄλ-
 λοτε πρὸ ἄλλοις ἀνὰ
 ὁ αὐτὸς ἡλιος ὁ ἡλιος,
 ὁ τοῖς ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς
 πρὸ ἀλλοῖς ὄσιν, ὡς τὰς
 ὡρας ἴσας ἔχουσι. τὸ τὸ
 συμβαίνοντος πρὸ ἡ-
 ἢ πρὸς

runt quoque quæ apud
 multas nationes enar-
 rantur, diebus ac no-
 ctibus solstitiorum. In
 Meroë namq; Aethio-
 piæ undecim hora-
 rum esse æstiva nox
 memoratur, in Alexan-
 dria uerò decem, in
 Hellefonto nouem,
 in Roma minor quàm
 nouem, in Massilia
 octo & dimidia, apud
 Celtas octo, apud
 Mæotim septem, in
 Britannia sex. Ex
 quibus perspicuum
 est, alias apud alios
 occidere & oriri so-
 lem, & alijs qui sub
 eisdem sunt paralle-
 lis, æquales horas ha-
 bentibus. Hoc euenit
 præter

ἢ πρὸς τῆς ἀνατολῆς
 μάλλον κείδεται καὶ πρὸς
 χιου τῆς τοῦ ἡλίου ἐκβο-
 λῆς ἢ τὴν γαλιανῆς ἢ πρὸς
 τῆς δύσεως καὶ βραδίου.
 ὡς μυσίω ἔσθω τῆς
 ἡλίου ὅς οὐκ ἔχοντες με-
 ταβολῶν, ἡλίου παῦ κλί-
 ματι γῆς ἄλλω καὶ
 ἄλλω γινόμενος, δέχεται
 καὶ τὰς σβέσεις, καὶ
 τὰς ἀνάψεις τῶν ἀστέρων
 ἀπλήτους γίνονται. ὡς
 ἐπὶ αὐτῶν ἐπινοηθέν μό-
 νον ἀνοητότατα καὶ
 πᾶσι μὴ ἰδίαν, καὶ ἀ-
 μαθίας καὶ πλοπιτεί-
 ας ἐμφανίζονται. ὡς
 ἐπὶ οἱ φησὶ ἡλιώδους φω-
 τισμοὶ φαυδρότατοι
 ὄντες, ἀπὸ χροσίου μὴ
 ἔτω λαταγέλασα ἀ-
 ποφαίνονται. ὡς γὰρ
 σβεννυ-

præterquam quod ma-
 gis positi sunt ad or-
 tum, & celerius solis
 iactum consequuntur,
 quam ad occasum, &
 tardius. Itaque cum
 sint infinitæ in finien-
 tibus mutationes, in
 omni terræ climate alio
 atque alio emergente,
 oportebit extingui &
 succendi astra innume-
 rabilibus modis, quorum ni-
 hil intelligitur. Quæ
 a finis stolidiora, scedã
 omnẽ speciẽ & imperi-
 tiã et petulantia præ se
 ferunt. Huc lunæ impres-
 sa lumina, quæ apertissi-
 ma sunt, retüdere non
 potuerunt, quo minus
 ista tam ridicula profun-
 deret. Quo enim modo
 q 3 extincto

σβεννυμένης τῷ ἡλίῳ
 ἐλαμπέτη ἢ φαίνει
 εἴτε ἢ νυκτός; ἢ ὡς
 ἐκλείπει, ποδὲς πῆρα
 τῆς σκιάς ἢ γῆς, μὴ δὲ
 ἐλαμπομένη τῆς ἀρ-
 χῆς; ἢ ὡς ἐξίδησα ἢ
 σκιάς, πάλιν λαμ-
 πρύνεται, μὴ ὄντος ὑπὸ
 γῆν τῆς ἡλίας; ἢ ὡς αὐ-
 τὸς ὁ ἡλίος σβεννύμε-
 νος, πάλιν αὐτὸς τῆς αἰα-
 τολῆς πῆρα γίνετα; ἀλ-
 λά τὸ μὴ θαλερὰ γραῶ-
 σις πειθίσασα, ὡς τῆς ἰβη-
 ρῶν ἰσορῶντων ἐμπι-
 πόντα τῆς ἡλίου τῷ ὠ-
 κεανῷ, ψόφον ἐμποι-
 εῖν σβεννύμενον, ὡς
 διάπυρον σίδηρον εἰς
 ὑδατι ὑπὸ ταύτῳ ἡλ-
 δε τῆς δόξαν, ὁ μόνος ἐν
 πρῶτος ἀνθρώπων τῆς
 ἀλήθειαν

extincto in occasu sole
 elucet, ποδὲς; appa-
 ret: uel quomodo exci-
 dit luna umbræ terræ
 incurrens, à principio
 non collucens: uel quo
 pacto umbram exiens,
 rursus fulget, si sub ter-
 ra sol non sit: uel quo-
 modo sol ipse extin-
 ctus, rursus ad ortum
 remeat? At is anili fa-
 bellæ persuasus cre-
 didit, quod Iberes com-
 menti sint, lapsum Or-
 ceano solem, soni-
 tum edere extinctum,
 ut candens igni fer-
 rum, aquæ immer-
 sum. In hanc ergo
 peruenit opinionem,
 qui solus & primus
 inter omnes homines
 uerum

ἀλλήθειαν ἐξδύραυ. καὶ
 εἶδ' ἐκείνον ἠγνόηκον, οὐ
 τῶν μὲν ἄρα τῶν ἄρα τῶν
 ἴσχυρ' ἀπὲρ τῶν ἴσχυρ', ἀλλ'
 εἰς τῆς θαλάσσης αὐτῆς
 καταδύσεσσι ἐπέλα
 βε. καὶ πάλιν ἐκ τῶν αὐα
 Ἰολικῆς θαλάσσης αὐα
 τέλει. Ἐὰρ ἄρα ἢ τῶν ἄ
 ναρτικῶν ὕδατος ἐξ ἄ
 πηδ' ἀπὲρ τῶν πρὸς δὴ
 σει σβίνουσσι. ταῦτα
 καὶ ἴδρα ἐπιπέρεσ σοφία
 ἐξδύραυ. ἀλλὰ νῦν δὴ α,
 τῶν ἀπεικῶν θεροίτη ἐ
 πεισί μοι αὐτῶν ἀπεικῶ
 ζην. ὡσπὺρ ἢ ἐκείνος
 κάκιστος ἐν στρατεύματι
 τῶν ἀχαιῶν γηρόμεν. Ἐ
 (ὡς καὶ αὐτὸς φησὶν ὁ
 ποιητής, καὶ τὸν ὄδυσσ
 σεα λέγουσιν πεποιή
 κων, αὐτὸς μὲν εἰπὼν,

Αἰχιστος

verum indagavit. Neq;
 illi accedit, ut cœli
 pars or. nis per æquē
 à terra distet, sed in
 mari ipsum solem ar
 bitratu est occidere,
 rursus orientem ex ma
 ri emergere. Et ex aqua
 quidem orientali succ
 cendi, at in aqua oc
 cidua extingui. Hæc
 facta Epicuri indaga
 vit, perscrutataq; est
 sapientia, quem Ther
 sitæ Homericò iure
 possumus similem di
 cere: nam quemadmo
 dum ille in toto pess
 mus exercitu Græco
 rum fuit, (veluti ipse
 inquit Poëta, dicen
 temq; induxit Vlyss
 sem:

¶ 4 Ilion

Ἄιγις Θ' δ' αὐτὸν ἔπειθε
ἰλιον ἦλθε.

Ἐτάξεν δ' ὁδὸν
σέα δὲ πεποιήκην λέ-
γοντα πρὸς αὐτόν,

οὐδ' ἐγὼ σέο φημί χε-
ρσότορον εἶναι ἄλλοι

ἔμμενα. ἀλλ' ὅμως κὶ
τοῖσ' ἄλλοις, ὅτι κ' ἄγει τῆ

ἰσχυρίαν, ἀλλὰ πρῶτον
ἢ τοῖς βασιλεύσιν δια-

πληκίσει τ' ἀλαζονεύ-
ωνος, ὡς δὲ κὶ αὐτὸς

φειμένος τις ἔσται
κὶ γὰρ τοῖς ἀριστοῖσι μὲν

αὐτὸν κατατάσσει φλ-
μα, λέγων,

Ἄς τοι ἀχαιοὶ πρωτί-
τῳ δίδωμεν, οὗτ' αὖ

πρὸς ἡλιέτρον ἔλωμεν,
οὐδ' ἐγὼ δῖος ἄγε

γὰρ ἄλλος ἀχαιῶν.
ἔπειτα δ' ἐπίκρησεν, ὡς
εἰ τις

Ilion appulerāt qui in-
ter fœdissimus omnes.

Et quæ sequuntur. Ve-
lysseniq; proloquen-
tem induxit:

Non equidem est quis-
quam qui te sit tur-
rior alter.

Verùm ut cunq; talis,
non potest tamen quie-
scere, sed primò qui-
dem in reges iactat con-
uicia gloriabundus, tan-
quam ipse sit ueneran-
dus. dem inter prima-
rios sese audet collo-
care, dicens:

Hos tibi trademus rapi-
entes oppida Achivi,

Quos ego uel alius qui-
cunque est cepit A-
chæus.

Ita Epicurus tanquam

aliquis

οὐ τις ὦν, ἀλαζονόε-
 ται, ἐαυτὸν γὰρ τοῖς φιλο-
 σοφοῖς καταχειμῆ-
 δαι ἀξιώσθαι. καὶ δὲ μόνον
 γὰρ, ἀλλὰ καὶ τὰ πρω-
 τεῖα φερέσθαι διαβε-
 βαιῶμεν. καὶ ταύ-
 τε γὰρ καὶ τὸ θεοσιτε-
 δρασύτητον ἐαυτὸν ἀ-
 ποφαίνωμαι. ἐκείν. Ἄ-
 γαρ, μόνον ὡς ἀριστέως
 καὶ ἴσως τοῖς βασιλεύ-
 σιν ἀλαζονόεταί, ἔ-
 κείν δὲ τὰ πρωτεῖα
 ἀρνέσθαι ἐαυτῶν. ἔτι
 δὲ τὸ πολλῆς φιλο-
 φίας καὶ ἐπισήμης, μό-
 νον εὐσεβῆσαι τὴν
 ἀλήθειαν διαβεβαιῶ-
 σαι, καὶ δια ἰσῶν καὶ
 τὰ πρωτεῖα φερέσθαι
 ἀξιοῖ. ὡς πολὺ ἀνὴρ
 δικαιοτέρου μοι δοκεῖ,
 πρὸς

aliquis modo sit, petu-
 lanter gloriatur se in
 philosophantiū nume-
 ro esse existimans. nec
 philosophū modò, sed
 etiam principatū obti-
 nentē. atq; ita se Ther-
 sitæ adhuc audaciorem
 facile ostēdit. Ille nāq;
 sua opinione solus tan-
 quam primarius, parq;
 regibus iactabūdus in-
 solescit. Necdū tamen
 sibi primas attribuit.
 Hic herò multa instru-
 ctus uidelicet sapien-
 tia atq; scientia, solum
 sese asserit uerum inue-
 nisse, & ob hoc etiam
 se dignum uideri uult
 qui primas ferat. Pro-
 inde multo quispiam
 iustius mihi uidetur
 q 5 ad

πρὸς αὐτὸν ἐπεῖν,	ad ipsum dicere:
Θρῆπιτ' ἀκραιτόμυθε,	Thersite petulans uer-
λιγύς ποδρ' ἐὼν ἀγο-	bis sed ore suavis,
ρηκτής, ἰχθα.	Comprime te.
Ἐγὼ γὰρ λιγυῖν ἐγώ γε	Neq; ego hunc Ther-
εἶδον αὐτοῦ θόρσι τλω,	sitem nostrum suauem
λευθὰ ποδρ' ὁ ὀδυσσεύς	sicut Vlysses illum esse
ἐκείνου, εἶπομι, ἐπέ-	dixerim, quādoquidem
γε πρὸς τοῖς ἄλλοις, κῆ	præ cæteris quæ ad lo-
τὰ κῆ τῶ ἐρμηνείαν	cutionem attinent, κα-
αὐτῶ διεφθορότα ὄσι.	riè corrupta sunt, ut cū
σαρκὸς δύσατῆ λεατα-	inquit: σαρκὸς δύσατῆ
σίματα, λέγουσι. καὶ	λεατασίματα, ἔ τὰ
τὰ ποδρ' ταύτης πῖσα	ποδρ' ταύτης πῖσα ἐλ-
ἐλπίσματα. καὶ, λί-	πίσματα, ἔ λίπασ-
πασμα ὀφθαλμῶν, τὸ	μα ὀφθαλμῶν, cū no-
δ' ἀκροῦν ὀνομάζουσι.	minare lachrymam uo-
κῆ, ἰδρᾶ ἀνακραυγᾶσ-	luit, ἔ ἰδρᾶς ἀνακραύ-
ματα καὶ γρηγαλισ-	γας. insuper etiam γα-
μὲς σώματος. καὶ, λη	λίμης σώματος, ἔ λη
κίσματα. καὶ ἄλλας	κίσματα, aliaq; id ge-
φριώτας κακὰς ἄτας.	nus mala incurrens ac
ᾧ τὰ μὲν ἐκ χαμαετυ	stizitia. Quorū quædā
πέσω	planè

πείων ἂν τις εἴη θύσειε, πὰ ἢ ὅμοια τοῖς λεγο-
 μένοις ἐν τοῖς δίκμησί-
 οῖς ὑπὸ τῆς θεσμοφορια
 ζουῶν γυναικῶν, τὰ
 ἢ ἀπὸ μέσης τῆς πλοσού-
 χης, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς
 πλοσαυτῶντων ἰσθλαῖ
 κὰ πνα, καὶ πῆρανεχα-
 ραγυμῶα, καὶ ἕαταπο-
 λὺ τῆς ἐρπετῆ ταπ φνό-
 τῶα. ἀλλ' ὅμως τοῖς
 τοῖς καὶ ἐν τοῖς λόγοις, καὶ
 ἐν τοῖς δόγμασι ὧν, ἐκ
 αἰσχύνεται ἑαυτὸν ἐν-
 τάσσει εἰς τῆς τῶν
 διαγόρῶ καὶ Ἡρακλείτου
 καὶ σωκράτους χάραν,
 καὶ τῆς πρώτου ἐν αὐ-
 τοῖς τῆς ξίφιν ἔχειν ἀξίον.
 ὁμοιότητου, ὡς εἰ ἐν
 τοῖς ἰσοροφάνταις καὶ
 ἀρχιερωσύσι οἱ ἰσοροφῶν

planè esse dixerit in lu-
 to formata, propemo-
 dum similia eis quæ
 in sacris Cereris per
 thesmophoria iactan-
 tur à mulieribus: alia
 à medio foro vulga-
 ria, & quæ falsa im-
 petunt, & ridicularia,
 & serpentibus humi-
 liora. Veruntamen ut-
 cunque sit talis in ser-
 monibus & dogma-
 tis, ipsum tamen non
 pudet se cum Pytha-
 gora, & Heraclito, &
 Socrate conferre: di-
 gnumque se censet,
 qui primum inter ipsos
 obtineat locum: eis si-
 millimus, qui inter hie-
 rophantas, sacrorum-
 que antistites sacrile-
 gi se

λοι ἐαυτοῦς κατατάσσει
 ἐπιχειροῖν, τὴν
 πρώτην γὰρ αὐτοῖς τά
 ξιμὰ ξιδόντων. ἢ εἴ τις
 σαρδ' ἀναπαλου ἐπι
 νοήσει ποδὶ λαρτερί
 ας τοῦ Ἡρακλέϊ συγ
 κρίνεσθαι ἐπιχρῶντα,
 καὶ ἐφαπτόμενον τοῦ
 ῥοπαλίου καὶ τ' ἰωνοῦ,
 καὶ λέγοντα πρὸς αὐ
 τόν, ὡς ἐγὼ τὸ τῶν ἀ
 ξιότατον, ἔκ ἀρφίερῆ
 λακόν λαΐδαρμα ἰδί
 οῦς ἰεροκωτῶς καὶ τὰς
 παλλακίδας, μεθ' ὧν
 ἰδί ταῖς κλίναις διμ
 μορδύσεις, ποτὲ μὲν
 πορφύραν φέρονται, ἄλ
 λοτε δὲ σεφάνοισ ἀνα
 δίδμεσιν, ἔστι ὅτε καὶ
 τὰ ὄμματά γυμνῶμε
 ν, ἢ καὶ γὰρ πολλὰ ἔ
 ἀρχίμονι

gi se collocare tenta
 verint, primum inter
 ipsos se ordinem ob
 tinere dignos existi
 mantes. Vel si quis Sar
 danapalum intellexe
 rit in eximia toleran
 tia cum Hercule se
 conferre tentantem,
 dum clavam sibi ascir
 scit, leonis' que interi
 tum, dicentem' que ad
 eum, his omnibus ego
 præstantior, Non absu
 mes malum piaculum
 in Crocotos pellices,
 cum quibus in cubili
 bus meridiabere, tum
 purpuram assumens,
 quandoq; coronas in
 duens, est etiam quan
 do oculos perfricans,
 aut etiam in multa ἔ
 fceda

ἀχήμενοι μέθῃ κατὰ
 λυμῆνος. καὶ λοιπὸν, τὰ
 ἴσους ἐπόμενα πράσ-
 σω, καὶ ἀτάπητες σκώ-
 ληξ γὰρ πάνυ πονηρῶν
 τε καὶ καπνώδεις βορ-
 βόρων κυλινδρῶν.
 ἔκ σου ἔν, ὡδρα συτὰ
 τῆ καὶ ἀναχωρῶ τὰ τῆ
 κεφαλῆ, ἐκ φιλοσοφί-
 ας ἀφθαρτεῖς οὐχ ἴση
 ἰδί λεόντιον καὶ Φιλα-
 νίδα, καὶ τὰς ἄλλας ἐ-
 τέρους, καὶ τὰ ἱερὰ ἀνα-
 κρουγασματα, μετὰ
 μινδυσίδει καὶ σαρδία-
 ναπάλο, καὶ μετὰ πάν-
 των ἄνδ' αὐτ' διασώ-
 των; ἔκ οἶδα, ὅτι ἡ φι-
 λοσοφία ἡρακλῆα, καὶ
 ἄνδρα ἡρακλῆος κα-
 λῆ; ἔκ μὰ δία λεινά-
 σος καὶ ἡδοναί; ἀλλὰ
 γὰρ,

fœda ebrietate prolucis
 sit, & quæ ista conse-
 quantur: facit, tan-
 quam vermis qui spiritum
 in admodum turpi &
 stercoreoso iure obuo-
 lutus. Non tu igitur
 audacissimum & im-
 pudentissimum caput,
 ex philosophia profli-
 gatus, migraveris ad
 Leontium & Philæ-
 nida, aliasq; meretri-
 culas: & sacra uoci-
 feraris cum Mindyri-
 do, cum Sardanapalo,
 cumq; omnibus tuis bac-
 chanalia ætulantibus.
 Ignoras philosophiam
 Herculem & Hercu-
 lanos viros uocitare,
 non utique cinædos
 & uoluptatem. Verum
 ingenio

γάρ, ὅτι ἐπικέρω μὲν
 ὅτε ἀστρολογίας, ὅτε τ'
 ἄλλης φιλοσοφίας με-
 τεσίτι, γνώριμόν ὄντι
 τοῖς βυφύσει τῷ αὐ-
 θρώπων.

Περὶ μεγέθους τῆς
 γῆς.

Ἡμεῖς δὲ ἐπιπέψαν
 τού, διότι μὴ ποδιῶ-
 ος ὄντι ὁ ἥλιος, μὴ δὲ
 μὰ δια τελικῶδες, ἥλι-
 κος φαίνεται, ἐξῆς πῶα-
 σῆσαι πειρασόμεθα,
 διότι μείζων τ' γῆς ὄντι.
 χεδόν μὲν ἐν κοῦ ἥλιος
 ἐπιπέδ' ἔκτε ἴσος. ἀλλ'
 ἔτορον ἦν, τὸ γν' τοῖς εἰ-
 ρημῶν πειρασμῶν
 κατασκευάζομεθα.
 νῦν δὲ πρὸς ἑχῶς ποδι-
 αὐτ' ἴσος ἐρεμῶν, ἀπ'
 αὐτ' φαινομένων ἀρχῆ
 μέλου.

ingeniosis cunctis ho-
 minibus satis notū cen-
 seo. Epicurū nunquam
 ad aliquid astrologiæ,
 alteriusq; philosophiæ
 aspirare potuisse.

De terræ magni-
 tudine.

At nos demonstre-
 mus solem pedale non
 esse, neq; tantillū quan-
 tus apparet, quod sa-
 nè facere moliemur.
 Quod terra maior sit,
 ferè igitur hoc iam
 demonstratum. Ca-
 terum aliud erat ab
 eis quæ dicta sunt,
 principaliter confir-
 matum. At nunc con-
 tinuo de hoc ipso di-
 cemus, ab eis ipsis quæ
 apparent, inuitati.
 Demon-

μέρει. ἐπεδείχθη γὰρ
 τῷ πρώτῳ τῆν χολι-
 κῶν, διότι ἡ γῆ συμμεῖς
 λόγου ἔχουσα, εὐθείας
 ἀκκρῦπτη τῆν τριακῶ
 σίων ἕξ κοῖτα μέρει,
 ἀλλ' εὐθείας πολλὰς μοί-
 ρας. ἐπεὶ ἀκκρῦπται αὖ
 οὐδὲν κῶντα καὶ ἕκα-
 τ' μοίραι ὑπερὶ γῆς αἰ-
 σίαν κῶνται, καὶ τὰ ἕξ
 ζῶδια, καὶ τὸ τῶν ἰση-
 μερῶν ἡμισυ, ὡς ἐκ τῆν
 ἰσημερῶν δεικνύται
 εὐθείας. ἐπεὶ δὲ ἡ γῆ μὲν
 εὐθείας πολλὰς ἀκκρῦ-
 πτη μοίρας, ὁ δὲ ἥλιος
 ὀλίγα δειρ ἡμιμοιραῖ-
 ον ἔχει μέγεθος,
 μέζων αὖ ἐκ τῆν γῆς.
 ἐπιπέδου, αὖ ἰσοδῶ
 μεθ' ἰσομέγεθες τι τῆν
 γῆς ἀνάκκρῦπται ἢ κατὰ
 ἀνόμλου,

Demonstratum ceriè
 est in primo scholicōn,
 terrā puncti rationem
 obtinere. nihil in sua
 crassitudine tegere tre-
 centarū sexaginta par-
 tium, et ne quidē partis
 pusillum. Quia ad un-
 guem centū et octogin-
 ta supra terram semper
 demonstrantur, et sex
 signa, et æquinoctialis
 dimidiū, quemadmodū
 hoc ex æquinoctijs de-
 monstratur. Quoniam
 igitur terra ne pusillū
 quidem partis tegit, sol
 uerò parum partis dimē-
 diae magnitudinē cōhi-
 bet, terra fuerit maior.
 Item si posuerimus ali-
 quid æqualis magnitu-
 dinis terræ oriēs aut oc-
 cidens

δυνάμειον, χρόνον ὅστις
 να ἴδῃ τὸ οὐρανόν
 ἐφίξει. ὡς περ γὰρ με-
 σαυτάτη ἢ γῆ ὅτι περ-
 λος ὁ ἀπὸ κρούσει μοί-
 ρας, ὅπως ὁ δὲ ἰσομέγε-
 θες πὶ αὐτῆ ἀνίχου ἢ
 καταδύμενον, χρό-
 νου ἐφίξει ἴδῃ τὸ οὐ-
 ρανόν. ὁ δὲ γὰρ ἥλιος
 συχνῶ διασήμετι χρό-
 νος καὶ ἀνατέλλει καὶ
 καταδύεται. ὡς ἐ μέ-
 ζον αὐτῆ ἢ γῆς. καὶ
 μὲν, ὅταν σῶμα ἴσῃ
 σῶμα τὸ φωτίζεται
 σφαιροειδὲς σφαιροει-
 δεῖς, ἐὰν μὲν ἴσῃ ἀλλή-
 λους, κυλινδροειδὲς
 ἀπὸ πέμπεται ἢ τὸ φω-
 τίζομενός σκιά. ὅποτε
 δὲ μέζον ἢ τὸ φωτίζο-
 μενον, καλαθοειδὲς

καὶ ἡ

cidens tempore nullo
 horiζοῦ inſidebit. Nā
 ſicut medioxima poſi-
 ta eſt terra, neqꝫ pluſcu-
 lum contegit partis, ita
 ne quidem æqualis ma-
 gnitudinis aliquid ipſi
 oriens aut occidēs tem-
 pore aliquo inſidebit
 horiζonti. Atque ſol
 periugi perpetuo tem-
 poris intervallo ἔσθ
 ori tur ἔσθ
 occidit, proinde
 maior fuerit quàm ter-
 ra. Nec nō cum corpus
 à corpore, globoſum à
 globoſo lumine illuſtra-
 tur, ſi ea ſint inter ſe in-
 uicē æqualia, cylindroi-
 des emittitur umbra ab
 ipſa materia. At cū ma-
 ior fuerit materia quàm
 lumen, calathoides

in

ἐὰν ἢ τὰ τέλη πλα-
 τωμεν, ἢ εἰς ἄπει-
 ρον προῖσθα. ἐὰν ἢ μεί-
 ζον ἢ τὸ φωτίζον, ἀνάγ-
 κη τῆς σκιαῦ τῆ φαιζο-
 μένης λενοειδοῦς σχημα-
 τίζεσθαι. ἐπεὶ τοίνυν
 σφαιρικὰ σώματα ὄντι,
 ὅ, τε ἥλιος ἢ ἡ γῆ· ἢ ὁ
 ἢ φωτίζει, ἢ ἡ φωτίζε-
 τη, ἢ τοὶ καλαθοειδοῖς,
 ἢ κυλινδροειδοῖς, ἢ λε-
 νοειδοῖς ἀνάγκη αὐτοῦ ἀρ-
 πύμπεσθαι τὴν ἑλ γῆς
 σκιά. ὅτε δὲ κυλιν-
 δροειδοῖς, ὅτε καλα-
 θοειδοῖς ὄντι, λενοειδοῖς
 ἀρα, εἰ δὲ ὄντι, μείζον
 αὐτὸ ὄντι τὸ φωτίζον τοῦ
 ἡλίου, ὅτι ἢ μήτε καλα-
 θοειδοῖς, μήτε κυλιν-
 δροειδοῖς ὄντι ἢ τῆ γῆς
 σκιά, ἢ τῶ πρὸς τὴν

νης

in extremo latè expli-
 cato, & in infinitum
 progressa. Quod si lu-
 men fuerit maius, mate-
 riæ umbrā metæ faciē
 habeat ac coni necesse
 est. Quoniā igitur glo-
 bosa sunt corpora sol
 ac terra, & sol quidem
 lumen, terra uerò mate-
 ria: aut calathoidē, aut
 cylindroidē, aut conoi-
 den quæ turbinata est,
 terra remittat umbram
 necesse est. Verūm cy-
 lindroides nō est, neq;
 cala hoides, conoides
 ergo. si hoc, maius q̄ i-
 p̄sa est solis lumē. quod
 uerò sit neq; calathoi-
 des, neq; cylindroides
 terræ umbra, in sermo-
 ne quē habuimus de li-

r

na de-

νης ἐπεδείξαμεν λό-
γον, καὶ ποδὶ μὲν τῷ ἡλί-
ου ἡλιον μεγέθους, ὡς
τοσούτου.

Ἐπεὶ μεγέθους τῆς τε σε-
λιώους, καὶ ἡλίου, καὶ
ἀστέρων.

Ὅτι ἢ μὴ ἢ ἡ σελήνη
ἡλικαύτη ὄσιν, ἡλική
φαίνεται, ὡς ἐστὶ καὶ ἐκ τῆ
πλοσφαιμῶν τῶ ἡλίου
ἔννοεῖν. τὰ γὰρ πλείστα
τῆ ἐρημνῶν καὶ ὡδὶ τῶ
της δυνάτη πλοσφαι-
ωδῆ. μάλιστα γὰρ καὶ ὡδὶ
τῆ ἡλιον ἐκλείψις. οὐκ
κινουσι ὄσιν. ἐκλείπει
μὲν γὰρ ὅτι ἄλλως ἢ τῆ
σελήνης ἑπιβόσους αὐ-
τῆν, καὶ ὡς πλοσφαιμῶν
ταῦς ὄφεισιν ἡμῶν. ὅτι
τῶ ἡλίου παύσιν, ἀλλὰ
τῆ ἡμετέρας ὄφεισιν ἑ-
σιν,

na demonstravimus. Ac
de solis quidem magni-
tudine hactenus dictū
sit.

De lunæ magnitudine,
solisq; , ac stel-
larum.

Quod autem ne luna
quidem tam parva sit
quāta apparet, licet no-
bis ex eis quæ de sole
dicta sunt, intelligere.
Plurima siquidem quæ
dicta sunt, ad lunam re-
ferti potuerint. In pri-
mis autem quæ de sole
dictæ eclipses, seu de-
fectus id indicaverint.
Nec enim aliter deficit
quæ subter ipsum decurrē-
te luna, necstroq; obtu-
tui obiecta. nō profectō
solis, sed nostri visusest
affectus,

σης, ἢ ποδὶ αὐτῆ ἐκλει-
 ψις. ὁπότεν δὲ σιω-
 δόσασα τῆς ἡλίου ἢ
 σελήνης, καὶ ἢ τῆς πρὸς
 αὐτῆ σιωδου γνῶσις
 μέσθεν εὐριθεῖοτε ἔσο-
 δραμεν αὐτῆ, ἄρπτεν
 πρὸς σκιάν λεωροειδῆ ἐ-
 πί τῆς γῆς ἀναγκάως.
 αὐτῆ ἢ σκιά, ἡδὲ πλε-
 ον ἢ τετρακχιλίαις στα-
 δίας, λέγεται δὲ κῆρυ.
 πᾶς δὲ ὁ τόπος, γνῶσις
 κῆρυ αὐτῆ ὁ ἡλιος, ἔσο-
 δραμῶσις αὐτῆ τῆς σε-
 λήνης, σκιά τῆς σελήνης
 ὄσις. εἰ δὲ ἡδὲ ποσῶν
 τῆς γῆς, ἢ καὶ ἐπὶ πλεον,
 τὸ λεωροειδὲς ἐκτετε-
 αὐτῆ, δὲ ἀλου ἐπὶ τὸ πρὸς
 τῆ βάσει, ὁπότε καὶ ἔσι-
 σῶν τῆ δαμέτρον αὐ-
 τῆ, πολλαπλάσιον ὄσι.

γέγονε

affectus, qui in sole di-
 citur defectus. Cum i-
 gitur cum sole luna co-
 ierit, & inter coeundū
 in medijs signiferi sub-
 ter ipsum cucurrerit ar-
 ticulus, in terrā conoi-
 den seu meta umbram
 demittat necesse est.
 Hec ipsa umbra plusq̄
 quaterna stadiorum mi-
 lia progredi perhibe-
 tur. Omnis siquidē lo-
 cus in quo sol non cer-
 nitur, subter ipsum cur-
 rente luna, umbra est
 lunæ. Si igitur tantum
 terræ, aut etiam plus,
 turbatum ipsius ex-
 tenditur, non dubium
 quin ad basim quoad
 ipsius diametro exæ-
 quatur, sit multiplex.

Γ 2 Facta

γεγονός ἢ καὶ αὐτὴ τήρησις ὑπὸ τῆς ἡλίου ἐκλείψεως. ὅς ὅλος ποτὲ γὰρ ἑλλησπόντῳ ἐκλείπων, ἐτθρήβη γὰρ ἀλεξανδρεία παρὰ τὸ πωμπήου τῆς ἰδίας ἐκλείπων ὁσμέτρον. ὁπὸρ' ὅτι ἡλίου τῆς φαντασίας, παρὰ διακτύλους δύο καὶ βραχὺ. δοκεῖ δὲ δωδεκά διακτύλων εἶναι πρὸς φαντασίαν, τὸ μέγεθος τῆς ἡλίου, καὶ τῆς σεληνῆς ὁμοίως. ἐστὶν ἔν ἀπὸ τούτου δυνάμει, ὅτι διὰ κτύλους φαντασία σεληνιακῶς τε καὶ ἡλιακῶς μεγέθους, τοσούτω ὁσμέματι συμπερικέεται τῆς γῆς, ὅσοι ὅτι τὸ ἀπὸ ἀλεξανδρείας εἰς ἑλλησπόντου διάστημα. καὶ τῆς μὲν γῆς ὑπὸ

Facta autem est eiusmodi observatio, in solis defectu, qui in Helle-sponto totus defecit, observatum est in Alexandria ad quintum sui defecisse diametri, quod certi est iuxta imaginis visionem, ad digitos duos & parum. Nam duodecim digitorum esse in visione videtur solis magnitudo, itidem lunæ. Est igitur hic manifestum, quod digitus imago lunaris et solaris magnitudinis tanto terra intervallo pariter extenditur, quantum est ab Alexandria in Hellepontum intervallo. Sub eodem

τῶ αὐτῶ

τῷ αὐτῷ μεσημβρινῷ
 ἢ ἑλλησποντος ἢ ἀλε
 ξανδρείας. αὐτὸν, καὶ δ'
 ὑπόθεσιν, μένη τις ἤστ'
 τῷ ἐκλειψίμῳ ἀρξάμε
 νῳ, ἀπ' ἀλεξανδρεί
 ας εἰς ἑλλησποντον ἀ
 πηγῆαι, ἐκ τῶ πρὸς λό
 γου ἐλάττω αὐτὸ γίνοιτο
 ἢ ὀρωμῆν γν' ἀλεξαν
 δρείας διακτυλαία ἢ
 ἡλίου φάσις. ἐπεὶ δὲ
 πηγῆαι χίλιοι εἰσι ἀπὸ
 ἀλεξανδρείας εἰς ῥό
 δον, καὶ κείθεν ἄλλαι
 πηγῆαι χίλιοι εἰς ἑλ
 λησποντον. ἀναγκαί
 ως γν' ῥόδου διακτυλι
 αία φανήσεται ἢ ὀρωμῆ
 νη ἢ ἡλίου φάσις. καὶ λοι
 πόν, γν' τὸ ὕδρον εἰς ἑλλή
 σποντον ἰδοῖεν, ἐκ τῶ
 πρὸς λόγου καὶ αὐτῆ
 μεσημβρινῆς,

namq; posita sunt me
 ridiano Hellepontus
 & Alexandria. Si igit
 ur per hypothese ma
 neat, incipiente defe
 ctu, ab Alexandria in
 Hellepontum quem
 piam abire, ex eo quod
 ad rationem sit minor,
 erit perspectus in Ale
 xandria defectus di
 gitali solis fulxione.
 Quoniam igitur quin
 que milia stadiorum
 sunt ab Alexandria
 ad Rhodum, & illinc
 alia ad Hellepontum
 quinque milia, necessa
 rio in Rhodo digitalis
 erit perspecta solis ful
 xio. Deinde hinc in
 Hellepontū euntibus,
 ex habita ratione pro
 r 3 portionis.

μειομένη, ἢ ἑλληπτοί
 τω γενομένων τέλει
 ἀφικνῆσαι. Διὸς
 ἔν, ὅτι εἰ δακτυλικῆ
 φάλαξ σελήνια καὶ κού
 κλια καὶ μεγέθους, τοσού
 τω μεγέθει γῆς πῶ καὶ
 ταῖς. ἀνεγκύριον οὐρα
 τὰ σώματα καὶ τῆς ἑξω
 κισ τοσούτῳ μεγέθει γῆς
 συμπροκίετα δια. ἀρ
 ταύτης τῆς ἐφοδος πᾶ
 ρεσι γνῶσιν, ὡς καὶ οἱ
 ἀστέρες παλαιοὶ εἰς
 εἰσιν. ἀλλ' ἔχει μὲν δία,
 τηλικῶτοι, ἡλίους φέ
 ροντες καὶ ἀλλοῖσι οἱ ἀ
 πλοῦσι καὶ ὑψηλοτέ
 ροι, πολλῶν δὲ τῶν γῆ
 μεγέθεισιν αὐτῶν ἀφα
 ρῆς θεωρημάτων, ὅσους
 δακτυλικῆς ἐλπίτων
 φαντάζεσθαι εἰν ὁ δὲ
 φασί

portionis. eademq; eclī
 psis diminuta in Helle
 sponio perfectæ occul
 ta erit. Certū igitur at
 que exploratū, quod si
 fulxio digitalis lunaris
 ac solaris magnitudinis
 tātæ terræ magnitudini
 cōparata extēditur, ne
 cessario tota ipsorū cor
 pora sexies tātæ terræ
 magnitudini cōparata
 extendūtur. Ab huius
 modi disciplina posse
 par est stellasetiā vastæ
 magnitudinis esse, neq;
 tātillas quātæ apparēt,
 præcipuè quæ cælo hæ
 tent & sublimissima.
 Multa nāq; in ipsorum
 magnitudinib; inspecta
 differētia nulla digitali
 magnitudine minorime
 gine

φασφόρος, ἢ δὲ δύο δια-
 κήλων ἀρπύμπει τῆς
 φωντασίαν. ὡς ἐκ τῶν
 τῶν διαμέτρων, ἐκ τοῦ γί-
 νεται ἐν ποδὶ τῆς ἡλίου
 διαμέτρων, αὐτῶν τῶν
 ἀπέχων ἀρπύμπει γῆς
 διαστήμα. εἰ ἢ μὴ, πρὸς
 λόγον. τὸ δὲ τῆς διακί-
 λιαίου φανερῶν μὲ
 γέθος, δωδέκατου γί-
 νεται τῆς ἡλιακῆς διαμέ-
 τρων, ὡς, ταυτῶν ἔχειν
 ὑψος τῶν ἡλίου, ὑπο-
 τεθῆντων. ὑψηλοτέ-
 ρων δὲ ὄντων, τὸ αὐτο-
 λογον λαμβάνεται ἐν
 ἀρπύμπεως. ὡς ἐκ τῆς
 ἀρπύμπεως, εἰ καὶ
 τῶν ἡλιακῶν μεγέθη τι-
 νες αὐτῆς ὄντων, ἢ τῶν
 ὑποβαίοντων αὐτῆς τῶν
 μεγέθη. εἰ δὲ πρὸς τῶν

gine concipitur. At lu-
 cifer binorum remittit
 digitorum uisionem, et
 perinde eius dimetiens
 solis dimetientis, si eo-
 dem absint à terra in-
 tervallo. Si non, habe-
 ant rationem, digitali-
 um apparentium ma-
 gnitudo duodecima eua-
 dit solaris diametri, ut
 receptum sit idem cum
 sole habere fastigium.
 Sublimioribus existen-
 tibus, proportio capie-
 tur distantia. Proinde
 ignorandum non est
 magnitudini, ne solari
 ex ipsis aliqua exae-
 quantur, an ipsum su-
 perent magnitudine.
 Si qua enim ipsarum
 tantum eleuetur quan-

δὲ τῶν

r 4

tum

ἄξιόν τ' ὁ ἥλιος, ἐφόσον
 ἢ οἱ ἀστέρες, ἀστεραίου
 μέγεθος αὐτῶν ἔχωμ ὁ ἥλι-
 ος ἐφάνη. εἰ δ' αὐτῶν ἀ-
 στέρων πινὲς τ' ὑψηλο-
 τέρων σιμωξισθῶν τῶν
 ἡλίου ἢ τὸ ὕψος, καὶ
 ταυτὸ διάστημα τῶν ἡ-
 λίου ἀπὸ γῆς διετέλεσεν ἀ-
 φερικώτερος, ἴσοι αὐτῶν
 ἡλίου ὠφθῆσαν. ἐπεὶ
 ἐν ὑψηλότατοι μὲν οἱ
 γὰρ τῆ ἀξιώτατη τ' ἔρα
 νὸ ποδιοχῆ, ἔδειξεν δ'
 αὐτῶν ἐλάττωσιν διακί-
 λιαῖς ἢ φαντασίας,
 πάντες αὐτῶν μείζους εἶναι
 τ' γῆς. ἢ μὲν ἢ γῆσιν
 μιάσιν πρὸς τὸ ἡλιακόν
 ὕψος ὑπαρχούσας, ἢ τοι
 ἔδει ὅπως αὐτῶν ἀν-
 θρώπων ὀφθαλμοῖς ἀπὸ τοῦ
 ἡλιακοῦ ὕψους ὄρωμεν.
 ἔδει

tum sol attolli intelli-
 gitur, astericam habere
 spectabitur magnitudi-
 nem, soli fuerit aequa-
 lis: sin plus attolletur
 sublimitatis ratione, ma-
 ior erit.

Quia igitur sublimissi-
 mae quae in extimo so-
 lis ambitu, nec ipsarum
 aliqua minor digitali
 exuisione deprehendi-
 tur, cunctae erunt ter-
 ra maiores. Enimvero
 terra ad solis fastigium
 pūcti rationē obtinet,
 aut prorsus sub huma-
 nū uisum nō ueniet à so-
 lari perspecta fastigio.

Neq;

ἴσθ' εἰ ἐπίσης ἔσθ' ἡ-
λίῳ λαμπρὰ εἶν' ὑπο-
τεθεῖσθ'. ἢ ὅσων ἀστέρος
βραχυτάτῃ τὸ μέγε-
θ' ἔχουσα. ἀπ' οὗ γὰρ
ῥισφαίρας τῶν ἀπλα-
νῶν ἴσθ' αὐτὸ ὅλως ὀφ-
θαίη. γνώοιμον ἔν, ὅτι
πάντες οἱ γὰρ τῶν
ἔσθ' ὑψὺ ὀρώμενοι ἀπ'
αὐτῆ ἀστέρος, μείζους
εἰσὶν αὐτῆ, ὡσαύτ' ἀ-
μέλει * τῶν ἀστέρων τῶν
ἀπλανῶν, ἢ καὶ ὑποθαλά-
σσειν αὐτῶν ἔσθ' μεγα-
θει. καὶ τοῖσ' τ' μὲν
ὀπὸ τῶν λόγ'.

Τῆς δὲ σελήνης τὸ
μέγεθ' ἔσθ', καὶ ὅτι μὴ
ὄσθ' ποταία, γίνεσθ' καὶ
ἀπ' ῥι δυνάμειος τε-
κμαίρεσθαι. ἔ μόνου
ἴσθ' αὐτῆ τὸν κόσμον
φωτι-

Neq; si per æquē ac sol
fulgēs esse proponatur,
uel habēs brevisimam
stellæ magnitudinē. A
globo aut hærentiū cœ-
lo stellarū, prorsus sub
aspectū nō uenerit. Co-
gnitū igitur, ut omnes
quæ in hoc perspectæ
fastigio à terra stellæ i-
psa maiores esse, quem
admodū ipse quoq; sol
esse debet, cui æquum
fuerit magnitudine ex-
æquari multas cælo hæ-
rentiū stellas, aut etiam
solē magnitudine supe-
rabunt. atq; hæc quidē
quæ de his habeatur o-
ratio. Lunæ aut ma-
gnitudo q; pedalis non
sit, nobis est ab eius po-
testate cōsequi cōiectu
r 5 ra, quod

φωτιζέσθαι, καὶ μεγα-
 λας οὐ τοῦ ἀέρος τρο-
 πὰς ὄργανομένης, καὶ
 πολλά τ' ἰδίῃ γῆς συμ-
 παθεύοντα ἔχουσι. ἀλλὰ
 καὶ τ' ποδὶ τὸν ὠκεανὸν
 ἀμπότερον καὶ πλημμυ-
 εῖδον αὐτ' αἰτίας γι-
 νομένης. καὶ διότι μὲν
 ὅτε ὁ ἥλιος, ὅτε ἡ σελή-
 νη, ὅτε τῶν ἄλλων τι ἄ-
 στρον, τηλικούτων ὄσιν,
 ἡλίω φάνει ἡμῖν. τ'
 μὲν ἐν ἄλλω ἄστρον,
 ὅσα φαίνετ' ἡμῖν, ὁ δὲν
 ἐπὶ γῆς μικρότερον εἶναι
 δοκεῖ. τὸ δὲ σελιώλω
 μικροτέρων τ' γῆς φα-
 σὶν οἱ ἀστρολόγοι εἶναι.
 τελευτηρομένω, πρὸς
 περὶ ἡ, ὅτι ἡ ἀξίωμα
 αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεντρῆς
 ἐπὶ γῆς σκίσημα.

ἔπειτα

ra, quòd non solum suo
 lumine collustrat mun-
 dum, magnasq; in aëre
 conuersiones efficiat,
 multaq; in terra habeat
 pariter affecta, sed etiã
 in Oceano, multa est
 causa exundationũ &
 aestuum. & cur neque
 sol, neq; luna, neq; alio-
 rum siderum aliquod
 tale quale apparet, scitis
 omnino dictum est.
 Aliorum igitur astro-
 rum quæcumque nobis
 apparent, nullum ter-
 ra minus esse uidetur.
 At lunã terra minorem
 esse aiunt astrologi,
 coniectura consecuti.
 Primum quod eius di-
 metiens bis terræ me-
 titur umbraculũ. De-
 inde

ἔπειτα γὰρ ταῖς ἡλια-
 καῖς τῆ ἐκλείψεω τε-
 τήρησι, καὶ ἀπόρροια
 μιν, ὅπως ἐκλείπω
 γὰρ ἀλεξανδρεία ὁ ἡλι-
 ος, γὰρ ἑλλησπόντω τε-
 λείας ἐκλείψεως γημο-
 μῆνης. ὅπου ἔκαστ' ἐγί-
 νησεν, μὴ ἀξιόλογον τὸ
 μέγεθος τῆ γῆς ὡς πρὸς
 τῆ σελήνῃ ἐχέσθαι. γὰρ
 ἴσχυοις σχεδὸν το-
 σαύτης διαφορᾶς γινο-
 μῆνης, γνώσειμους, οὐ μὴ
 πολὺ τῆ γῆς κατασκι-
 ἀζῆ ἢ σελήνῃ. εἰ δὲ γε-
 ῖση ἢ ἢ σελήνῃ ἢ μεί-
 ζων ἢ γῆς, πολὺ μέ-
 ρος αὐτῆς κατασκιά-
 ζει γὰρ ταῖς γινομῆνας
 αὐτῆ ὑπὸ τῆ ἡλίας ὑπο-
 δρομαῖς. νῦν ἡ ἰσχυρὸν
 ἢ γῆς, γὰρ
 οἷς

inde in solaribus obser-
 uatum est defectibus,
 ut iam a nobis dictum,
 non totum in Alexan-
 dria solē deficere, cum
 in Hellespōto consum-
 mata fuisset eclipsis.
 quod nequaquam eue-
 nisset, nisi magnitudo
 satis ampla esset terræ
 ad lunam. In decem mi-
 libus enim stadiorum,
 tantaq; facta differen-
 tia notum est, non mul-
 tum terræ à luna obum-
 bratum. Quod si æqua-
 lis sit luna, aut terra ma-
 ior, eius pars multa fu-
 isset obumbrata um-
 bris, quas ipsa solem
 subter currens effecis-
 set, cum tamen sint in-
 terim terræ partes, in
 quibus

οἷς ὅλως φανήσεται ὁ
 ἥλιος, ὅν ἐτόροις αὐτῷ
 μέρισιν ὅλῃ ἐκλεί-
 πωμ. φαίνεται δὲ ἢ σε-
 λῶν μεγαλῆ, καὶ τῷ
 ἥλιῳ ἰσομεγέθης, καὶ τῷ
 ἀστέρι μείζων, ἐλάτ-
 τωυ κατ' ἀκρίβειαν αὐ-
 τῷ ὅσοι. ἐπειδὴ πάν-
 των τῶν ἀστρον πρὸς γει-
 οτάτην ὀρῆν τῆς σι-
 αφῶν αὐτῷ τὸ ἀστέρι,
 καὶ τῷ ἀστέρι ὑπονοο-
 μῆν. καὶ ὅτι γε πάν-
 των πρὸς γειοτάτην ὀρῆ-
 ν πρῶτον μὴ ἀπὸ τῆς ὀψέ-
 ως αὐτῷ δείκνυται τοῖς
 ἰδιμεγέθους ἀστέρισι.
 ἐπεὶ ταύτῃ μὲν
 ὀρῆν ὑπερῆται τῷ ἄλ-
 λων ἀστρον, αὐτῇ τὰ
 πλανώμενα πάντα ὑ-
 ποβέχουσι ὀρῆν. ὅθεν δὲ

quibus totus sol appa-
 reat, cum in partibus
 alijs totus deficiat. Appa-
 ret autem luna in-
 gens, & magnitudine
 par soli, stellis que ma-
 ior, cum eis re ipsa sit
 minor. Quandoquid-
 em astrorum omnium
 terræ finitima est, quod
 in aëris contactum ve-
 niat, & sub aëthere esse
 intelligatur. Itē, quod
 omnium terræ sit uici-
 nissima, primū ipso visu
 indicatur accuratius in-
 tuentibus, quia nullum
 aliud istarū superinve-
 hitur, at ipsa subter
 cunctas vagas stellas
 currere cernitur, unde
 indicantur esse quam
 αὐτῷ

αὐτὰ ὄντα, καὶ μὴ καὶ
 τὸ οἰκῆον αὐτῶ σῶμα,
 ἀφομιγῆς καὶ ἰσοφωδέ-
 σοῦν ὄσι, ὅτι τὸ μὴ εἶν
 γὰρ εἰληκεν εἶ τ' αἰ-
 θέρῃ, καθάπερ τὰ
 λοιπὰ τ' ἄστρον. ἀλλὰ
 καὶ τὴν σωματικὴν τῶν
 δύο στοιχείων, ὡς εἶρη-
 νη. πῶς δὲ τ' ἄστρῳ, καὶ
 μόνῃ εἰς τὴν σκιάν τῆ
 γῆς ἐπιπέτῃ. τ' ἄλ-
 λων, ὅτι μὴ, σὺν εἰ-
 βαίνῃ αὐτοῖς, ποτε
 μὴ λαμπρότερα, ποτε
 δὲ ἀμαυρότερα φαίνε-
 σθαι. πάντων γὰρ πύκνου
 σῶμα, λαμπρότερον
 μὴ γὰρ σκιά, ἀμαυρότε-
 ρον ἢ ὑπὸ τὰς αὐγὰς
 τοῦ ἡλίου φαίνεται. καὶ
 μὴ καὶ τῆ συμπαθέσαν
 τὴν πῶς τὰ ἐπίγεια,
αὐτῆ

sint ipsa sublimiora.
 Enimvero etiam suum
 ipsa habet corpus aëre
 commixtum, et tene-
 brosius, quod in æthe-
 re integro non sit, si-
 cut reliqua sidera, sed
 ut dictum est, in duo-
 rum elementorum con-
 tactu. Et insuper sola
 in terræ umbram in-
 cidit. at aliorum nul-
 lum. Quod si non sit,
 euenisset ipsis ut quan-
 doq; essent lucidiora,
 aliquando obscuriora.
 Omne siquidem igne-
 um corpus in umbra
 lucidius est, in luce
 obscurius solis appa-
 ret. Præterea etiã con-
 iunctam affectionem i-
 ipsa cum terrestribus ha-
bet,

αὐτὴ δὲ πρὸ τὰ ἴσθ
 ἄστρον δὲ αἶψα ἔχει,
 οὐδὲ αὐτὸ, πρὸς γὰρ τὸ
 εἶν. ἄρ δὲ ἄλλοι αὐτὴ
 διορθεῖ ἡμέρας ἑπτὰ
 καὶ ἑκοσὶ καὶ ἡμίσει. οὐδ'
 ἐνός τ' ἄλλων γνώωσι.
 αἰας ἐλαττοῦνα τ' ὡς
 εἰσόδου ἔχοντος. καὶ ὅτι
 ἢ πρὸς γὰρ τὸ πᾶν
 τῶν δὲ τ' ἄστρον, γνώ
 εἰμορὰ τὸ τῶν.

περὶ δὲ τῶν φωτισμῶν
 αὐτῶν, πλείους γέγονασιν
 λόγοι. Βεροσσός ἢ ἢ
 ἡμίπυρον ὅσων αὐτῶν,
 πλείονας λευκῶν καὶ
 σεις ἀπεφίνατο. μίαν
 ἢ, πῶν ἢ ἢ μήκος, ἢ
 σὺν τῶν κόσμων λευκῶν.
 τῶν. ἔτορῶν δὲ, τῶν ἢ
 πλάτος

bet, præter alia sidera
 egregiam. Quod ter-
 ræ vicinior suum or-
 bem ipsæ percurrat die
 bus viginti septem, et
 parte dimidia, nemine
 aliorum ambitum ha-
 bente annuo minorem.
 Quodq; omnium astro-
 rum terræ sit finitima,
 hinc licet intueri.

De lunæ propinquitate
 ad terram.

De lunæ lumine com-
 plures habitæ sunt sen-
 tentiæ, Berossus enim
 in parte dimidia igne-
 am esse, multis moue-
 ri motibus pronuncia-
 uit, uno quidem longi-
 tudine, quo cum mun-
 do mouetur: altero aut
 latitudo

πλάτος κ' ὕψος κ' τα
 πένωμα, ὅπου ὡδὶ
 τῶν πόντε πλαυκτῶν
 ὁραῖται γινόμενον. ἄλ
 λ' ἡ κ', τῆς πῶδι γ' ἑαυ
 τ' ἐκρίτρου. καὶ ὡς ἰσ
 νουσι, σφραγιώδ' ἰσ
 τῆς ἰσολαμβάνει, καὶ
 ἄλλοτε ἄλλα μὲν αὐ
 ρὶ σφραγιῶν πῶς ἡ
 μᾶς αὐξάνει κ' μὲν αὐξ
 κ' ταύτῃ τῆς αὐξάνει
 φησὶ ἰσοχρόνιον αὐτῆς ὡς
 πῶς τῆς σφραγιῶν τ' ἡ
 λίσ γίνεσθαι. ἔστι δ' οὐ
 ἐλεγκτὸς ἢ δόξα αὐτῆς.
 πρῶτον μὲν ἂν δὴ αὐξ
 τῶν δ' ἡ, τῆς σελῶν μὲν
 τῶν αὐξάνει δ' ἡ, ἡμί
 πρῶτον εἶναι. ἀλλὰ μὲν δ' ἡ
 ὅλου ὁμοίᾳ τῆς δ' ἡ, καὶ
 πῶς ἀπλοσίως πῶς ἄλ
 λ' ἡ τ' ἄσφω. ἔπειτα
 καὶ τὰ

latitudine, & in subli
 me sese attollendo, &
 humiliter deiciendo,
 quod & ab alijs magni
 tibus stellis, fieri cerni
 tur. Ad o circa suum
 centrum (quo motu re
 volutam ipsam arbitra
 tur) & quandoq; par
 tes alias ad nos conuer
 tere, augeri, aut minui:
 hancq; conuersionem
 ipsi tempore parem, ut
 ad solis colitum uenit.
 At eius opinio facile co
 argui & conuinci po
 test. Primò fieri non po
 test, ut in aethere par
 te dimidia sit ignea,
 at in totum neuti
 quam similis essentiae
 aliorum proprietatum
 astrorum. Deinde in
 defectu

κὴ τὰ κτλ τὴ ἐκλειψίμ
 πηθολήως αὐτομαρτυ
 ρεῖ τῶν λόγων τὰ τω .
 πῶς δ' ἀφανίζεται αὐτὸ
 τὸ φῶς, ἐμπιπτόσης εἰς
 πλὴν σκιάν ἢ γῆς, ὅλου
 πρὸς ἡμᾶς, ἢ κ' ἔνεστιν
 αὐτῷ αὐτοδιδῆσαι. ἐχρῆ
 γάρ, εἰ ὅτως εἶχε, λαμ
 πρότορον αὐτὸ γίνεσθαι
 πρὸς πίπτον πῆ σκιά,
 ἀλλ' ὅχι, μὰ δία, ἀφα
 νίζεται. οἱ δὲ φασιν, ὑ
 πό τῶν ἡλίου μ' ἑλλάμ
 πεσθαι αὐτῶ, λατ' αὐτὸ
 κλασιν δὲ φωτίζειν τ'
 ἀόρα. ὅπου δ' ἰδὴ τῶ
 ἐσὸ πῆρων ὁραταὶ γινώ
 μνον, κὴ τ' λαμπρῶν
 ἀργυροματων, κὴ ὅσα
 τῶ τοῖς ἴοικε. τρίτη δ'
 εἰν αἴρεσις, ἢ λέγεσθαι
 λυγρῶσθαι αὐτὸ τὸ φῶς
 ἐκτε

defectu huius planē ad
 versatur sententiæ.
 Quomodo enim eius
 lumen evanescit um
 bram terræ incurrens
 cum ad nos totum con
 versum sit, ut non sit
 ipsum indicare. Opor
 tuit nanq;, si tale fuisset,
 esse splendidius in
 umbram incurres, non
 autem evanescere. Alij
 à sole quidem aiunt lu
 men admittere, per re
 fractionem verò aë
 rem lumine splende
 scere . Quod in spe
 culis est nobis inspi
 cere, ἔσ in fulgenti
 bus argyromatis, ἔσ id
 genus alijs videtur.
 Tertia secta est, quæ
 ait eius misceri lumen
 ex

τραμυλῶς ἰσὺ αὐτῆ. ἀπὸ τῆς αἰρέσεως, ὅπως ἐ-
 ρα τὸ λεγόμενον κατ' ἀ-
 νάκλασιν, φωτίζου τὴν
 σελιώλω, ἀπὸ πολλοῦ
 νῶν ἀπὸ αὐτῆ τῆν αὐ-
 γῶν. ὅπου ἂν τὸ λαμ-
 πρῶν σωμάτων ὄραται
 γινόμενον, ὅταν ἢ σε-
 ρεῖται. ὅτι δὲ ἀδωία τὸν
 ὄραται ἀπὸ πέμπει κατ'
 ἀνάκλασιν. ὅπου τῆς
 σελιώλω, ἀπὸ τῆς αὐ-
 τῆς ἀλλοίωσης σωφθέρει.
 ἀπὸ τῆς ὁμοιωτικῆς σω-
 μάτων, ἀνάκλασιν ἐκ
 ἀδωία τὸν γίνεσθαι. καὶ
 ἀπὸ ὁμοιωτικῆς ὁμοιωτικῆς
 γινόμενα ἀνάκλα-
 σεις. ἔχει γὰρ πικρὸν τὸ
 ὁμοιωτικὸν πυκνότερον.
 ἀπὸ δὲ μακρῶν σωμά-
 των, ἀδωία τὸν ἀνά-
 κλασιν

ab ipso immutatum.
 Hæc secta certè se-
 nior, quæ per refra-
 ctionem ait lunam lu-
 men admittere, trum-
 pente ab ipsa passum
 luce. quod fieri in per-
 spicuis cernitur cor-
 poribus, cum solida
 fuerint. Verùm quod
 fieri non possit, ut
 per refractionem lu-
 nalumen emittat, hinc
 præcipuè licebit per-
 spicere. A solidis qui-
 dem corporibus non
 est impossibile fieri re-
 fractionem. Etiam ab
 aqua refractiones fieri
 spectantur. Habet si-
 quidem aliquid quoque
 aqua densius: at à raris
 corporibus refractione
 fieri

κλασιν γίνεσθαι. πῶς ἂν
 αὐτὸ ἀπὸ ἀέρος ἢ πυρός
 γήϊο ἀνάκλασις, πρὸς
 πυκνῶν γε ἢ ἄτοις
 τῶν σώματων κατα-
 στέλλεσθαι τὰς ἀκτῖνας.
 ἀλλ' ἐν ἡμῶν μόνῳ τῷ ἐ-
 πιφανείαν ἴσθαι αὐτῶν
 λαμπρύνεσθαι, ἀλλὰ
 ἔτι δὲ ὅλων δεχομέ-
 νων τὰ ἔτι αὐτοῖς
 ὑποβάλλονται, ὡς οἱ
 ἀπὸ γῆ τοῦ ὕδατος στερε-
 ῶν εἰσὶν ἴσθαι; ἢ μὲν τῷ
 κατα' ἀνάκλασιν φω-
 ζόντων, πρὸς ὀλίγον
 ἀπέμπετ' ἡ φῶς. ἢ
 δὲ σελήνη ἔμνον μὲ-
 γιστὴν ἐκπέμπετ' ἑλ-
 ῶν αὐτῆς λαμπρύνουσα,
 ἀλλὰ ἢ τῷ ἡσμοῦ ὅλων
 φωτίζει. τὰ δὲ κατα' ἀ-
 νάκλασιν φωτίζονται.
 ἔσθαι

fieri non potest. Nam
 quo pacto ab aëre aut
 igni fiet refractio? Cū
 talia sint corpora quæ
 naturam agnatam ha-
 beant radios excipien-
 di. Non certè in sola su-
 perficie ab ipsis lumine
 lustrantur, sed ita om-
 nifariam quæ eodemodo
 immittuntur, excepta
 sunt, quo sp̄s aquæ
 excipere consueverūt.
 Præterea quæ per re-
 fractionem lumen ad-
 mittunt, breue lumen
 remittunt: cum luna
 non solum ad terram
 usque ex sese splendo-
 rem emittat, sed mun-
 dum illuminet uniuersum.
 At per refractionem
 illuminantia, ne
 s 2 quidem

ὅτι ἂν σαδίας δύο
 τῆ λαμπρόνα ἐκπέμ
 πει, ὡς ὅσον πᾶρεσι
 ὄραμ ἐπί τε τῶ ἐσό
 πῆρων γινόμενον, καὶ
 πάντων ἀπλῶς τῶ
 λατ' ἀνάκλασι φω
 τίζοντων. εἰ δέ τις εἰ
 πι, ὅτι ἡ σελῶν φωτί
 ζουσα, ἢ ὅσον ἂν πλε
 ον τῶ πειρημῶν
 ἀρπύμει τὸ φῶς, ἐ
 πειδὴ μέγιστον ὅτι φη
 σιμὸν πρὸς αὐτ', ὅτι καὶ
 τὰ μικρὰ τ' λατ' ἀνά
 κλασι φωτίζοντων,
 τ' ὁμοίας ἔχει ἀνάλο
 γίας. πλείον γὰρ φωτι
 οῦσιν τὸ μῶρος ἔσθ' ὅσον
 μεγάλων ἰσμάτων
 ἢ τῆ μῆκ. ὅ μὲν ἂν
 πλείον γὰρ εἰς τὸ πρόσω
 ἀρπύμει φησιν. ἀλλ'

ἂν τε

quidem ad bina stadia
 fulgorem emittunt,
 ut licet perspicere ex
 eo quod fit in speculis.

Quod si quispiam dicat,
 lunam per refractionem
 lumen iaculari ob hoc
 quod plus iam dictis e
 mittat lumen, cum sit
 maxima: huic occurr
 mus, quod tam parva
 quam maxima per re
 fractionem illumina
 ta, consimilis habent
 tur proportionis. Ma
 iorem certe partem ab
 ingentibus corporibus
 longitudine illumina
 ri, non tamē plus quam
 antē iaculari. Sed
 siue

ἂν τε ποδιαῖον, ἂν τε
 σταδιαῖον ἢ ἰσοκράτ' ἀ-
 νάκλασιν φωτίζον,
 ἐπ' ἴσου διαστημα ἵπ-
 ἰοβάθος ἐκπέμπει τὸ
 φῶς. πρὸς ἃ τῶν τοις χε-
 ρῶν γινώσκόμεν ὄσει, διό-
 τι κρᾶτ' ἀνάκλασιν ἢ
 σελήνην φωτίζουσα, ὅτε
 μωοειδὴς, ὅτε διχό-
 τομος ὄσει, ἐφώλιζον αὐ-
 τῆ γλῶ. τὰ γὰρ κρᾶτ'
 ἀνάκλασιν φωτίζον-
 τα, πρὸς ὀρθὰς γωνίας
 ἐκπέμπει τὸ φῶς. καὶ
 ὅτιως αὐτὸ ποδιαφῶδες ὄ-
 σεις τὴ σελήνης πρὸς τῆ
 οὐρανῶν, καὶ ὡς ἐπ' αὐτῆ
 τὸ ἥλιον ἀπεπέμπει
 καὶ τὸ φῶς, γὰρ τοῖς πε-
 ριμετέροις χήμασι. καὶ
 μὴ ὄσει αὐτὴ πλήρης ὄ-
 σις ἄρα, ὅλα τῶν κρᾶ-
 κλῶ

siue pedale, siue stadi-
 æum fuerit per refra-
 ctionem illuminans,
 ad æquale crassit
 nis interuallum lu-
 emittet. Præterea pro-
 pè perspectum, cur
 si per refractionem
 luna illuminat, neque
 menstrua, neque di-
 uidua terram lumine
 perfundit. Siquidem
 per refractionem il-
 luminantia, ad rectos
 angulos lumen emit-
 tunt. Atque ita cir-
 cuente luna ad oc-
 casum, et tandem
 ad solem, ipsum in
 memoratis remisit
 figuris. Præterea
 ne quidem plena ex-
 istens, toto circu-
 3 3 lolu

κλω ἐφώτιζεν. ἐπεὶ
 γὰρ σφαιρὰ ὄσσι, καὶ
 ποδικλινῆ τί τῷ φαν
 ὄσσι ἢ μὴ κύκλω
 ὄρατα ἔχει, πρὸς ὀρ
 θίας γωνίας, οἱ ἀπὸ τῶν
 ποδικλινῶν, ἀκρπεμ
 φθίσονται φωτισμοί.
 ὡσεὶ μόνον τὸ μεσαέ
 τατον ἐκ σελήνης φω
 τιστὶ τῷ γλῶ, ὁ δὲ
 σύμπας αὐτὸν κύκλος
 ὀσθαμῶς. τὸ μὲν γὰρ
 ἀπὸ τῷ μεσαετῆτος
 αὐτῷ, διώαται πρὸς
 ὀρθὰς γωνίας αὐτῷ γλῶ
 ἐκπέμπεται φῶς. τὰ
 δὲ ἀπὸ τῶν ποδικλινῶν
 καὶ μὴ ὀρθῶντων πρὸς
 τῷ γλῶ, ἐκπέμπεται ὡσεὶ
 ἐκ αὐτοῦ ὀσθῶν κύκλω
 αὐτῷ, ἐφώτιζε τῷ
 γλῶ, διατ' ἀνάκλασιν
 φωτι

lo luminaret. Nam si
 planæ sit figuræ, toto
 circulo lumē iactaret.
 At quia globus est, per
 cæli deuexa illuminati
 nobis circuli habet ex
 tremâ ad rectos angu
 los, quia circumquaq̃
 deuexis remittentur
 splēdore, ut medioxi
 mum lunæ dūtaxat ter
 ram lumine collustrat,
 at uniuersus eius circu
 lus nequaquã. Nam ab
 eius medioxiimo potest
 lumen in terram ad re
 ctos emitti angulos: à
 deuexis autem, neq̃ in
 terrã spectantibus, ne
 quaquã. Et perinde non
 totus eius circulus ter
 ram lumine perfunder
 ret, per refractionem
 lumine

φωτιζέσθαι. ὅτι δὲ ἀπὸ
 παντός τ' ἐκείνου αὐτὸ
 φωτίζεται ἢ γῆν, γνώρι-
 μόν. οὐδέως γὰρ ἄμα,
 ἴσθι, τὸ πρῶτον ἴτω
 ἀναχθεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 ἴσθι, τὸ γλῶ. τὸ
 τῶν τ' ἑκείνων αὐτὸ πε-
 ρικλινοῦν ἄνω, καὶ
 πρὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ'
 ἔχει, καὶ διὰ, πρὸς τὴν
 γλῶ οὐρανῶν. ἐπεὶ ἔν
 ἑκείνου ἴσθι μεσαετι-
 ῶν αὐτὸ καὶ πρὸς τὴν γῆν
 οὐρανῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς
 περικλινοῦσι καὶ μὴ πρὸς
 τὴν γλῶ ἀπὸ βλεπτοῦ
 φωτίζεται, οὐδέως ὡς
 ἔλατ' ἀνακλαστικῶν
 πέμπει τὸ φῶς, ἀλλὰ
 οὐδὲ ὅλως ἀπὸ ἡλιακῶν
 ἀκτίνων λαμπρῶν ὁμο-
 νης, καὶ ἑκκενυμῶν
 ἔχουσα

lumine perfundentis.
 Quod autem à toto suo
 circulo terram lumine
 perfundat, cognitum
 est. Statim namq; cum
 primum ex finiente li-
 mitem oriens attollit,
 terram lumine perfun-
 dit. his eius partibus cir-
 cumquaq; declivibus,
 & in cœlum non etiam
 in terram spectantibus.
 Quoriam igitur non
 in sua modò parte me-
 dioxuma. & ad terram
 spectante, verum etiam
 circumquaq; declivibus,
 & non ad terram spe-
 ctantibus, lumine per-
 fundit, certum est non
 per refractionem lu-
 men emittere.

ἔχουσα τὸ φῶς, ἔτω
 λαμπρύνει τ' ἀδρῶα.
 ἑῶσιν τοίνυν τοῦ τρό-
 που φωτιζέσθης ἢ σε-
 λήνης, κὶ ἔλατ' ἀνά-
 κλασιν, φανδρόν μὲν
 ὄσιν, ὄλε κέρρατ' αὐτῶ
 τὸ φῶς ἔκ τε τοῖ οἰκείσ
 αὐτ' σῶματός, κὶ τ' ἠλι-
 ακῶν ἀκρίνων. ἀποροῦ
 δ' εἰν δοκέει, πῶς ἄμα
 ἔσθ' ἐμπίπτειν εἰς τὸ
 σκίασμα τ' γῆς, ἀφα-
 νίζετοαι ἑῶσιν. κὶ πάλιν
 ἄμα ἔσθ' ἄλλοθεν, τὸ
 ὁμοίου ὄρατ' πορὶ αὐ-
 τῶν. ἔχρη δὲ ἑῶσιν ἀπ-
 ρεῖν. ἔσθ' θαυμαζέειν. κὶ
 γὰρ ἂν τ' τ' ἀδρῶας φω-
 τισμῶν τὸ πῦρ πλησι-
 οῦ ὄρατ'. εἰ γὰρ εἰς σκο-
 τεῖνον οἰκῆμα φῶς εἰσε-
 νεχθείη, οὐδέως λαμ-
 πρύνειτ'

ita
 aërem illustrat. Hoc igitur modo lumen emittente luna, neq; per refractionē, non dubium quin eius lumen temperet, & suo ipsius corpore, & radijs solaribus. At dubium uideri potest, quo pacto inter incidendum in terra umbram, id euanescat: rursus inter exeundū de ipsa, simile conspiciatur. Verum ne hoc quidem dubiosum uideri debet, neque mirabile. Nam in aëris quoq; illuminatione prope modū idem spectatur. Nam si in tenebrosū habitaculum lumē inferatur, statim collucescit

πρῶν ἐστὶ ὁ γὰρ αὐτῷ ἀ-
 κρ. καὶ εἰ σβεδίση τὸ
 φῶς τὸ φωτίζον αὐτῷ,
 οὐβίως ἅμα τῆ σβέσει
 σκοτίζετ. ὅσο δὲ καὶ
 ἴδι τῷ ἡλίῳ γινόμενον
 ὁρᾶτ. ἀνατείλαντ ὁ
 ἥλιος οὐβύς λαμπρύνε
 ται ὁ ἀήρ· καὶ ἅμα τῷ
 ἡσπὸ τῷ ὀρίζοντος λευ-
 κθῶναι, σκιαζέ. καὶ
 εἰ καὶ ἡσπὸθεσιμ ἐμπί-
 πῃωμ εἰς τὸν ὠκεανόν,
 ἐσβίννυτο. ὁ μόνον, αὐ-
 τὸ σκιάσθαι ὁ ἀήρ τὸ τὸ
 σβεννυμένον, ἀλλὰ καὶ
 οὐβίως ἅμα τῆ σβέσει
 ἐσκοτίζετ. τὸ δὲ ἐν πῶα-
 πλίστου τῷ τῶ συμβαί-
 ναι καὶ ἴδι τῷ σελιώνος,
 ὅποτε ἐμπίπῃε εἰς τῷ
 σκιά τῷ γῆς, ὅτῃ οἶμαι
 θαυμαστόν. τοιαύτην δὲ
 ἔστι

cescit & fulget qui in
 eo est aër. Et si lumen
 extinguatur, ipsum lu-
 mine perfundēs, conse-
 ssim extinctionē tene-
 bræ consequuntur. id
 certè etiam in sole fieri
 spectatur. Nā oriente
 ipso, ilico aër elucescit:
 cum uerò sub finiente
 occultatur, umbra ob-
 cæcatur. ac si iuxta hy-
 pothesim, in Oceanum
 uergens, sol extingua-
 tur, nō solū umbra aër
 hoc factō obcæcabi-
 tur, sed etiā cum extin-
 ctione sol elucescet.
 Propemodū igitur huic
 simile in luna euenit,
 cū in terræ umbrā in-
 cidit, nihil equidē tale
 teor esse admiratione
 dignum

ἢ τῶν λεπτομέρων σωμα-
 των φύσις. Ζητεῖται ἡ
 κείνη ἡ τὸν τόπον,
 πῶς γὰρ ταῖς ἕλιακαῖς
 τῶν ἐκλείψεων, ὅτι ὁ
 λησὶ ἀπὸ τῆς ἡλίου ἀ-
 κτίνες διήκνουν, ἀ-
 φῶς πέμπουσιν, ὡσπερ
 εἶπε τὸ νεφέων παχυτέ-
 ρων ὄντων. ὅτι ἐν ποσει-
 δωνίου φύσει, ὅτι ὁ μό-
 νη ἢ ἀπὸ φάνεια τῶν σελή-
 νης λαμπρύνεται ὑπὸ
 τῆς ἡλίου, καθάπερ καὶ
 τὰ σφραῖ τῶν σωματικῶν
 μόνων τῶν ἀπὸ φάνειαν
 ἐξ ἡ λαμπρυνόμενῶν.
 ἀλλὰ ἀπὸ πλείστον μὲν ἔ-
 χει τὰς τῶν ἡλίου ἀκτι-
 νας διήκνουν, ἀπὸ
 μανὸν σῶμα ὑπὸ ἀρχα-
 σα. ὅτι μὲν μέχρι γε-
 παντός, ἢ δὲ βαθυτέ-
 τη δὲ,

dignum, siquidē ea est
 corporum, quæ ex te-
 nuibus consistit parti-
 bus natura. Queritur
 et in loco illud, quo pe-
 cto est in solaribus de-
 fectibus non ipsam totam
 solis penetrātes tra-
 dij lumē emittūt, quem
 admodū per nubesque
 crassiores lunæ obijci-
 untur. Posidonius igitur
 ait, nō solū in lunæ
 superficiem à sole lumi-
 ne perfundi, sicut solis
 corporum solæ
 superficies lumine per-
 funditur, sed in plurimam
 solis radios pene-
 trare crassitudinem,
 utpote rarum corpus
 habentem, non certē
 usquequaque profundū
 diffusum,

τη δὲ, πάνυ μείζων
 ἔχουσα τῆς διαμέτρου.
 καὶ ὁ ἥλιος, ἔκ ὀλίγου
 ἀπ' αὐτῆς διέσκηκε. ὁ δὲ
 νεφώδης αἶθρ, ῥαδίως
 διεικνημένης ἔχει τὰς
 ἀκτῖνας, ἅτε μικρῆν ἔ-
 χου βαθέει. τάχα δὲ
 φάιν' τις αὐτὴν ἔκ ἀστυ-
 πωρος, καὶ ἰδιοτροπίας
 ἴνας εἶναι τῆς ποδὶ τῆς σε-
 λήνῳ πυκνώματος,
 οὗ δ' ἔχου ὅσον τε τὰς ἡ-
 λιακὰς ἀκτῖνας ἐκπί-
 πτειν. καὶ κείνο ἕξ ἕξ
 ἦ, πῶς ἔσελῶν μι-
 κροτέρων ἔσται, ὑπὸ σκω-
 τῆς τῆς ἡλίου, παντὶ τῷ
 σώματι αὐτοῦ ὑπὸ πλο-
 ῦδος, καὶ τῆς ὅλης ὁσμῆς
 ἴσως ἐκτεταμένη. τῶν μὲν
 εἰς παλαιότερων ἴνας
 ἐπέλαβον, ὅτι ταῖς τε
 λέαις

dissima. siquidem ingen-
 tem habet diametrum,
 & ab ipsa sol non pa-
 rum distat. at nebulo-
 sus aër facile penetran-
 tes admittit radios, ut-
 pote nullã habens pro-
 funditatẽ. Dixerit for-
 tẽ quispiam, non sanẽ
 imprudenter, etiã pro-
 priam quandam esse
 modificationem de lu-
 nae densitate, qua sit
 impossibile solares ra-
 dios excidere. Illud
 quoque quaeritur, quo
 pacto luna cum sit mi-
 nor, solem opacum fa-
 cit toti eius corpori ob-
 iecta, ac toti dimetien-
 ti simul extensa. An-
 tiquorũ quidem non-
 nulli in defectibus
 perfe-

λείας ἢ ἐκλείψεω, ὅτε ἰδί μίας οὐθείας γί
 νεῖ τὰ λεγόμενα τῶν θεῶν
 κύκλω ποδισφίφειας,
 παντὰ χόδον ὄξέχουσαν
 τῆ ἰπλω τοῦ ἡλίου. ὅσο
 δ' ἔστω εὐρημνῶν ἐ-
 σιν. ἐωρᾶτο ἢ αὐτῶν ἡμῶν
 τὰ ὄξέχοντα, λαμπρό
 τατά γε ὄντα, καὶ μὴ
 βραχέων ἐκφαίνοντα
 τῶν ὄξελῶν. ἐπεὶ γὰρ ἡ
 τα πολὺ μείζων ὁ ἡλι-
 ος τῆ σελιῶν. ῥητέου
 ἔν, ὅτι μικροτέρα μὲν
 ὄξιν ἢ σελιῶν τῆ ἡλίου.
 ὁ δὲρ δὲ κωλύεται ὑπὸ
 σκωτέων ὄλων αὐτῶν,
 πῶς φαντασίαν γ' ἴ-
 σιν αὐτῶν ἔσοι. ὅτι δ' ἴ-
 σιν πῶς φαντασίαν ἐ-
 σί, γνώριμον μὴ καὶ ἀπὸ
 αὐτῶν ἐκλείψεως, καὶ

perfectis, consuerunt
 in recta linea una fe-
 riluminarium centra,
 circumcirca que ap-
 parere orbitam undā
 que habentem solis,
 id inuentorum non
 est. Perspiciuntur nan-
 que à nobis eminentia
 omnia fulgentissis-
 ma, nec paucam ostens-
 dentia eminentiā, quos-
 niam sol multo maior
 quam luna. Dicend-
 dum igitur lunam quis-
 dem sole minorem
 esse: at nihil prohibet,
 nisione totum ipsum
 opacum facere quæ ei
 sit æqualis. Quod ne-
 rò imaginatione sit æ-
 qualis, notum ab ipso
 etiam defectu. Præ-

λιστα ἢ ἄλλο ἐξελέγχε-
 τη, ἀλλ' ἐφοδία τοιαύτης.
 ὁπόταν πῖεκ συμμέ-
 ρο διαστήματος σώμα
 κατατεθῆν, πάση τῇ
 διαμέτρῳ τ' ἀλλώως
 ὑψηλοκότησιν, συμπα-
 ρεκαθῆν ἔσθ' ὅλω με-
 γέθει αὐτ', ἄλλο κ' ἔσθ'
 ἡλίῳ ὑψηλοκτεῖ. καὶ
 ὅλωσ' ἔσθ' ὅτι τὸ κω-
 λύσθ, μείζονα σώματα
 ὑπὸ μικροτέρων ὑψη-
 λοκτεῖσθ, ἢ πολλὰς
 αἰτίας τότε γίνεσθαι
 δυναμίν. ἔπει καὶ
 πρὸ ἡμῶν, βραχύτετα
 σώματα ὄρεσι τ' πε-
 λαγοσι μὲν ὑψηλο-
 κτεῖ. καὶ ἔσθ' πάντως τὸ
 ὑψηλοκτεῖσθ πνί, ἢ μεί-
 ζον τ' ὑψηλοκτελεῖσθ,
 ἢ καὶ ἴσῳ αὐτῶν εἶν
 ὀφέλει.

cipue autem hoc appa-
 ret ex hac disciplina,
 cum quis ex commen-
 surabili distantia cor-
 pus disponat, totam
 lunæ diametrum obs-
 curarit. pariter com-
 paratæ extensum toti
 eius magnitudini, qua
 solem quoque obscu-
 rat. In totum que non
 est quod prohibeat
 maiora corpora à mi-
 noribus obscurari,
 cum id multis de cau-
 sis fieri possit. Quia
 nobis quoque cor-
 pora brevissima mon-
 tes et campos adim-
 unt. Neque omnis
 no adimens alicui, aut
 maius adempto, aut
 par ei esse oportet.

ὀφείλει, ἐκλείπει μὲν
 ἔν ὁ ἥλιος, ὑπὸ πλοῦδος
 σης τ' σελήνης αὐτῆς.
 γὰρ γὰρ σωώσθω μόνου
 γίνετ' ἴσως, καὶ ἔστι ἢ
 ἐκλείψις ἢ ἥλιακή, ἢ κ
 αὐτῷ τῷ ἥλιος πάθος,
 ἀλλὰ τ' ἡμετέρας ὄψε
 ως, μίσης ἢ γινομένης
 τ' σελήνης ἡμῶν καὶ τ'
 ἥλιος, ἢ δυνάτ' ἢ ὄψις
 ἡμῶν ὑπὸ βάλαιον τῆς
 ἥλιος, ὑπὸ τ' σελήνης
 ἐπιπλοῦδα μὲν. ἢ δὲ
 σελήνιακή ἐκλείψις,
 αὐτ' πάθος ὅτι τ' σελή
 νης. ὅποταν ἢ πλοῦ πᾶ
 ση τῆ σκιά τ' γῆς, σέ
 ρει τ' ἥλιακῆ φώτος,
 ὑπὸ τ' γῆς ἐπισκοπε
 μὲν. ἴσως ἢ συμβαίνου
 ὅποταν ἴδι μίαις οὐθεί
 ας γγῆται, ὅ, τε ἥλιος
 καὶ ἢ

tet. Deficit igitur sol
 obiectu lunæ ipsi, id est
 fit dumtaxat in coitu,
 est que solaris defe-
 ctus non solis ipsius
 passio, sed nostri visus.
 Media namque in-
 terueniente luna in-
 ter nos et solem, nequit
 visus noster ad solem
 peruenire, à luna præ-
 peditus. at lunaris
 defectus lune ipsius est
 passio. Nam cum terræ
 umbra interuenierit, so-
 lari lumine priuatur, à
 terræ opacitate offusa.
 Hoc autem contingit, cum
 sol luna que ac terram
 rectam

καὶ ἡ γῆ, καὶ ἡ σελῶν. ἐπιλειχθῆσεται δὲ, ὅτι μόνως ἐκλείπει, εἰς τῆς σκιά τῆς γῆς ἐμπιπῆσασα, ἐπιδιαὺ τῆς γῆς εἰ τῆς κείων καὶ αὐξήσεων αὐτῆς, πρότερον πεινώμεθα λόγον, πάντων τίνων τῶν ἄστρον ἡ σελῶν πεινώμεθα, καὶ διάπερ ἐδείχθη, ἐπαλεχθεσθα, ἀδρομιγῆς καὶ ζοφωλῆς εφορῆσαι σώμα. Ὁ δὲ οὐρανὸς μάλιστα γίνεται καὶ ταφάνες, γὰρ ταῖς εἰλικεῖναι τῆς ἐκλείψεων αὐτῆς, ὡσπερ ἔν καὶ τὰ ἄλλα πάντα τῆς μὴ πάντων πνεύμων σώματων πῆφικον ὁ ἥλιος λαμπρῶν, ὅτι καὶ τῆς σελῶν ἐπιβαλῶν τὰς ἀκτῖνας,

rectam lineam unam peruenierint. Verum demonstrabitur tantummodo, tum lunam deficere, cum in terræ umbram inciderit, posteaquam de diminutionibus et augmentationis ipsius primum orationem habuerimus. Cunctorum igitur siderum terræ proxima, ut iam demonstratum est, aëri mixtum, et obscurius habet corpus, idque præcipuè palā est in eius integris defectibus. Quemadmodū igitur cuncta alia corpora quæ ignea non sunt, uim sol agnatam habet luminandi, ita lunam radijs ostendens,

ἀκτῖνας, λαμπρύνει αὐτῆς, ἅμα τε περιημιώνω, καὶ ἀδρομεγῆ ὑπάρχουσα. λαμπρύνει δὲ ἐν αὐτῇ τὸ πρὸς τὸν ἥλιον τετραμνίου εἰς ἕνα ὄρατον τῆς αὐτῆς χέου πρὸς τὸν ἥλιον διεφύλασσαν. γὰρ αὐτῇ μέρους ἡν, τὸ ὄρατον τὸς ὑπὸ αὐτῆς πεφωτισμένον. ἐπεὶ δὲ ποτὲ μὴ ἦν τὸ πρὸς αὐτῆς πορεύουσα πρὸς ἡμᾶς, ποτὲ δὲ ἀρχαί, ἀπὸ μὲν σινοδίου ὑπὸ πανσέλιου ἐξέρχεται, ἀπὸ δὲ πανσελήνου ὑπὸ σινοδίου. ἔτω πᾶσαν αὐτῆς περιδέρχεται ποδὶ αὐτῆς κυκλόου τὸ ἀπὸ τοῦ ἡλίου φῶς. ὁποῦ δὲ ἡ γῆ πᾶσαν ἰσθῆ

dens, ipsam efficit conspicuam simul oblitatam, et aëre per fusa. fit conspicua igitur in parte ad solem conuersa. Si igitur usquequaque eadem ad solem custodit habitudinem, una omnino pars est, quæ ab ipso usquequaque lumine per fusa est. At quia tum demum suo electili itinere in congressum solis uenit, cum discedit à coitu, ad plenilunium iens, à plenilunio ad coitum, ita omnem uiam suam ambiens permeat à sole lumen admittendo. Nam quòd terra stando per-
 pessa

ἰσῶσα, ὅσοι καὶ ἡσελή
 νη λινυμένη πρὸς τὸν
 ἀπὸ τῆς ἡλίου φωτισμόν.
 ὡσὸς γὰρ ἡ γῆ τὸ ἴσον
 ἀπὸ τῆς ἡλίου φῶς ἔχουσα,
 ἄλλοτε ἄλλὰ μὲν ἴσῶ
 αὐτὴ λαμπρομένη
 ναῖ ἔχει ἢ τῆς τοῦ ἡλίου
 πρὸς ἡμᾶς, συμπόσεινο-
 σῶσις αὐτῶ, καὶ τῆς λαμ-
 πρῶτος, καὶ τῆς ἡλίου γλυ-
 σκιάς, ὁραμετρῶντος
 τοῦ κατ' αὐτῆς γλυῦ αἰ-
 ρος τὸ τοῦ ἡλίου λίνυον.
 ὅτω καὶ ἡσελήνη, τὸ αὐ-
 τὸ μὲν αἰεὶ φῶς ἔχει ἀπὸ
 τῆς ἡλίου, νῆ δὲ αὖ ποτε
 μὴ πλείονος, ποτε ἢ ἐ-
 λάττονος ἑλλαμπομέ-
 νη αὐτῆ. ἀλλ' ὅτε διὰ
 ἄλλὰ μὲν αὐτὴ κατα-
 λάμπεται, πρὸς ἡμᾶς
 τε τῶ ἡλίῳ καὶ πάλιν
 ἀρχῶ

pessa est, id etiam lu-
 na mota ad solis ful-
 gorem. Nam sicut
 terra æquale à sole
 lumen habens, par-
 tes aliquando alias ab
 ipso in solis conuer-
 sione habet conspi-
 cuas, redeunte ipse
 et fulgore, et exter-
 ra umbra, dimente
 per ipsam extremo so-
 lis centrum: ita etiam
 luna idem semper à
 sole lumen habet, non
 quandoque quidem ma-
 iorem, quandoque ve-
 rò minorem ipsius par-
 tem illuminans: sed
 suas partes alias red-
 dit conspicuas ad so-
 lis congressum ve-
 niens, et rursum ab
 ipso

ἀρχωρῶσις ἀπ' αὐτῆ. ἢ ἔτιως πρὸς πᾶν αὐτῆ
 τὸ σῶμα, ἕκαστον ἐ-
 χούσις ἀπ' αὐτῶν τὸ
 φῶς. ὁπότε μὲν ἐν σύ-
 νοδος εἶναι, περιφώπται
 αὐτῆ τὸ πρὸς τῆ ἔρανόν
 περὶ αὐτῆ ἡμισφαί-
 ρειον (ὅσο ἂν αὐτῆ τότε
 πρὸς τῆ ἡλίου ἀφάρῃ)
 πρὸς αὐτῆς ἡλίου
 αὐτῆ, ἢ ἐκ τῆ πρὸς λό-
 γου τῆ ἀρχωρῶσις, τὸ
 πρὸς τῆ γλῶ αὐτῆ βλέ-
 που ἡμισφαίρειον. αὐτῆ
 σφαιρῶσις πρὸς αὐτόν.
 ἔτι πρῶτον μὲν ἐκ τῆ
 πλαγίων φωλιζομένη,
 μίμορδὸς ποιεῖ τὸ χῆ-
 μα. εἶτα αὐτῆ πλέον αὐτῆ
 σφαιρομένη πρὸς αὐτῆ,
 διχότομον. εἶτα, ἀμεί-
 κνετον, ἢ μετὰ ὅσο,
 πλήρῳ,

ipso discedens, atque
 ita totum eius am-
 biendo corpus ab
 ipso lumen admit-
 tit. Cum itaque fuerit
 coniunctio, pars eius ad
 caelum conversa lumine
 perfunditur, quae haec
 misphaeriū est. Eanant-
 tum demū ad solē con-
 uersa est. Ipsa uerò solē
 permutante, & iuxta
 proportionē abitu: pars
 eius terrā spectans, he-
 misphaerio conversa ad
 solem, & perinde pri-
 mo in obliquis facta
 conspicua, figuram fa-
 cit in cornua consur-
 gentem. Dein ad ipsum
 magis conuersa, diui-
 dua. postea utrinque fa-
 cta tumidior. mox
 plena,

πληρῶν, ὁπόταν δια-
μετροῦσιν αὐτόν. ἐφ' ὅ-
σον μὲν ἔν ἀπὸ σωόσθιο
ὑπὲρ διαμέτρου πῆραγι-
νετῆ, ἐκ τῆς πρὸς τὸ ἔρα-
νόν τετραμετρίας αὐτῆ
ἡμισφαιρίου, εἰς τὸ
πρὸς ἡμᾶς ὀρθῶν, κἀται-
σι τὸ ἀπὸ τῆς ἡλίου φῶς.
κῆ δὲ τὸ λέγει τῆς αὐξιαδῆς
μέχρι παυσελιώσθ. ἐ-
πειδὴ δὲ διαμετροῦ-
σασα, πῆραμέτρη τὴν
διάμετρον, μεῖδεται πᾶ-
λι ἐκ τῆς πρὸς ἡμᾶς ὀ-
ρθῶν τὸ αὐτῆ ἡμισφα-
εἰς εἰς τὸ πρὸς τὸ ἔρα-
νόν ὀρθῶν, πῶ διαγομνῶσθ
τῶ φῶς μέχρι σωό-
σθιο. εἰ μὲν ἔν ὑπὲρ ἐδω-
τῶσθ γήματι ἐπέχρητο,
ἀβέως αὐτῶσθ, τῶσθ,
παρελθῶσθ ἀπὸ σωόσθιο τῶ ἡλίου, ἐπληρῶσθ,

plena, cum ad dimetien-
tem ipsum pervenerit
adversa. Quatenus igitur
a coitu ad dimetiētē
accedit, ex ad cœlū con-
verso eius hemisphæ-
rio, ad id quod nos spe-
ctat, à sole lumen ad-
mittendo, dicitur au-
geri ad plenilunium
usque. Cum autem a-
versa dimetientem per-
mutarit, minuitur rur-
sus, ad nos ipsius spe-
ctante hemisphærio,
cum in cœlum suspexe-
rit, circumactō ad coi-
tum usque lumine. Si
igitur planam nacta
fuisse figuram, statim
cum a coitu solis abiss-

set, plena futura erat,
t 2 καὶ

κῆ ἐμὴν αὐτὴν μέγιστον
 ὄσθου πλήρης. νυκτὶ δὲ
 σφαιρικὸν ἔχουσα τὸ
 σχῆμα, ὅτῳ τὰς τῶν χη-
 μάτων ἰδέας ἀρτελεί-
 μαλλον ἢ αὐτὴν σωφθεί-
 ποσαν ἡμῶν αἰετίας τῆ
 ποδὶ τὰ σχήματα δια-
 φορῶν αὐτῆ, εἰ ὅσα τῆς
 ἢ τῆ ἐφόδου τὸ ποδὶ αὐ-
 τῶν συμβαῖνον κατα-
 μάθοιμεν. δύο γὰρ κύνες
 νοῶντες γὰρ τῆ σελήνης·
 εἰς Ἄ, ὃ διακρίνεται τὸ
 σκιόρῳ αὐτῆ ἀπὸ τῆ πε-
 φώσμενης· ἑτέρος δὲ,
 ὃ χωρίζεται τὸ ὀρώμε-
 νομ ἡμῶν αὐτῆ ἀπὸ τῆ μη-
 ὄρωμενης. τὸ τῶν ἐκά-
 τῳ ⊕, μείωρ ὄσι, τῶ
 εἰς δύο ἴσα διωαμέ-
 νου τέμνει αὐτῶν,
 ὃς μέγιστον αὐτῶν εἶναι
 τῶν

in coitu plena per-
 mansisset. Verum quia
 globosam nocturna est fi-
 guram, ita figurarum
 species absoluit, ut po-
 tius a nobis perspecta
 causae differentiarum
 eius in figuris hac disci-
 plina qua in ipsa acci-
 dens cognoscere pote-
 rimus. Bini in luna in-
 telliguntur orbes: unus
 quidem, quo ipsius ora
 cum discernitur a lu-
 minoso: alter autem, quo
 distinguitur quod ipsi-
 us nobis conspicuum
 est, ab eo quod sub aspe-
 ctum nostrum non venit.
 Horum uterque minor est
 eo quod ipsam in partem
 binas aequales secare
 possit, qui maximus sit
 eorum

Ἐν αὐτῇ, ὅτε ἢ ὁ ἥλιος
 ἢ μείζων ἢ τῆς σελήνης
 πλείον ἢ ἡμίσεως φωτίζ
 ζει αὐτὴν, καὶ ἔλαττον ὁ
 δίσκος τὸ σκιόζον ἀπὸ
 τοῦ πεφωτισμένου ἐν
 κλος μείζων ἢ τῆς μεγί
 στῆς ἔν τῇ σελήνῃ. τότε
 τὸ ἀπὸ τῆς ἡμέτερας ὀφ
 τας, ὁμοίως μικρότερος
 τῆς μέσης ὅτι ἔν αὐτῇ
 ἀναγκαιώς ἐπιείλατ
 του ἢ ἡμίσεως ὀρώμε
 αὐτῆ. ὅπου τὰν ἢ σῶμα
 σφαιροειδὲς ὑπὸ δύο
 ὀφθαλμοῦ ὀράται, ἢ τὸ
 διάστημα ἐλάττω ὅτι
 τὸ πρὸ τὸ ὀρώμενον δια
 μέτρον, τὸ ὀρώμενον αὐ
 τῆς μέρους, ἐλάττω γίνε
 τῆ ἢ ἡμίσεως. ὡς καὶ ὁ
 πῶς ὁ ἐν κλος ὁ τέμνων
 εἰς ἴσα, ἀλλὰ εἰς ἀνίστα,
 τὴν

eorum qui in ipsa. Sol si
 quidē luna maior plus
 q̄ eius dimidiū lumine
 perfundit, et perinde
 opacum à luminoso di
 rimens circulus, maxi
 mo in luna minor est.
 cum à nostro aspectu
 itidē maximo minor in
 ter eos qui in ipsa sit ne
 cesse est, quia minor est
 hæc pars dimidia q̄ ipsi
 spectamus. Siquidem
 cum globosum corpus
 à duobus spectatur nisi
 bus, quorum minus est
 interuallum diametro,
 quæ circa conspicuum
 pars eius conspicua mi
 nor euadit dimidia. pro
 inde is etiā circulus, in
 partes nō dispescēs æ
 quales, sed in æquales,
 t 3 lunam

τῆς σελήνης, μείωρ τῆς
 μεγίστης τῆς αὐτῆς ὀσμῆς.
 ὡς μάλιστα πρὸς αἰῶνι-
 σιν, ἀμφοτέρωθεν μέγι-
 σοι φαντάζονται ὅτι οἱ
 κύκλοι, καὶ αἱ μὲν τὸ αὐ-
 τὸ μέγεθος ἔχουσιν, ὁ
 μὲν τῆς αὐτῆς γε δια-
 φυλάσσει σάσι, ἀλ-
 λά πολλὰς ὑαλλαγὰς
 καὶ πολλὰ χήματα
 πρὸς ἀλλήλους ποιῶσι.
 ποτὲ μὲν γὰρ ἐφαρμό-
 ζουσιν ἀλλήλους, ἄλλοτε
 δὲ εἰς τομῶν ἐγκλίνου-
 νται, καὶ τῆς τομῆς, πλείους
 μὲν, αἷς εἰς βραχὺ πα-
 ραλλαγαί. αἱ δὲ (οἷαι
 δὲ γὰρ γῆραι πασσῶν,
 δύο, ἢ τε πρὸς ὀρθῶς,
 καὶ ἢ κατ' ἐγκλίσειν) τῆς
 πρὸς ἀλλήλους ἀκρο-
 μῆς, γίνονται δὲ καὶ ἐ-
 φαρμο-

lunā, maximo eorū qui
 in ipsa sunt, minore est,
 ut equidem sensu per-
 cipiantur, utriq; maxi-
 mi imagine concipiuntur
 huiusmodi circuli,
 semperq; eandē habēt
 magnitudinē: non eun-
 dem seruāt statū, neq;
 mutationes multas, mul-
 tasq; figuras ad se inui-
 cem habēt. Aliquando
 enim inuicē inter se hae-
 rentes conueniunt, ali-
 quando ad sectionē in-
 clinantur. Et sectionum
 plures quidem sunt in
 breue mutationes, aliae
 (quales in genere om-
 niū duae quae ad rectos
 angulos, & quae ad in-
 clinationē) ad se inuicē
 de sectionis. Fiūt autem
 ipsorum

φαρμογαὶ αὐτῶν δύο
 μόνως, ὅν τε σωρόδιω
 κῆπανσελιώω ἐφαρ-
 μοζομλίων αὐτῶ. πῶα-
 θεσίους τοίνω ἀρῶ σω-
 ῶδις τῶ ἡλιου ῶ σελη-
 νης. διίστανταί τε, καὶ
 εἰς τομῶν ἐγκλίνοντι.
 ὡς ὀλίγου ῶ μεταξὺ τῶ
 ποδι φέρειες ἀμφοῖν ἀ-
 πολεπόμενον, ὡς εἶν
 μόνου, ὡς γὰρ πρὸς ἡμᾶς
 πεφωτισμένον. καὶ ἡ
 τοιαύτη ἀρῶ τῶ ἐφαρμο-
 γῆς τῶ κύνων τῶ δὲ εἰς
 τὴν πῶάβασιν, τὸ μη-
 νοδὲς τῶ σελιώης γῆ-
 μα ἀρῶτελῆ, ἐπεὶ ἡ ἀεὶ
 πλωγόντες εἰς τὸ
 πρὸς ὀρθῶς τῶ μὲν ἀλ-
 λήως κῆ τῶ τῶ φωλια-
 μῶ φασιν πρῶσάξο-
 σιν, ἀεὶ τῶ μίση ῶ το-
 μῆς

ipsorū accommodationes
 duæ tantū in coitu ἔ-
 plenilunio ipsis sese ac-
 commodātibus. Decur-
 rente igitur à coitu ad
 solem luna, distinguun-
 tur, ἔ in sectionē de-
 clinantur, ut parum in
 medio circumferentiæ
 ambobus relinquatur.
 Id est solū quod ad nos
 lumine perfusum. Et ta-
 lis ab accommodatione
 circulorum. at horū ad
 sectionē transitus con-
 surgentem, in cornua
 lunæ figuram absoluit.
 Cum uerò semper pro-
 grediuntur, ut ad re-
 ctos angulos se inui-
 cem secent, ἔ illati lu-
 minis fulxionem sem-
 per augent, medio se-
 ctionis

μῆς τ' ἐκκλῶν ἢ τ' εἰς αὐτὴν πρόσωπον φω
 ἕοικε. ὁμοίως. ὅταν δὲ τὸ
 πρὸς ὀρθὰς γῆν τε ἢ
 ἄλλως γῆμα, διχότο-
 μος ἢ σελήνη φαντα-
 ζεται. ἀπὸ δὲ τῶν τούτων
 πρὸς ἀμβλείας ἢ ὀρθὰς
 γωνίας προΐοντες οἱ ἐκ-
 κλῶν, τὸ ἀμικρῶν τ'
 διὰ γῆμα ποιοῦσι. τῆ
 δὲ ἢ τὴν διάμετρον
 πάλιν ἐφαρμογῆ, τὴν
 πανσέλιον ποιοῦσι.
 ἔπειτα ἀπὸ ταύτης ἰδί-
 ῶς ἑτέραν πάλιν ἐφαρ-
 μογῶν προΐοντες, καὶ
 τὰ κῶν γῆματα ἢ
 μείωσι ἀρτελῶντες,
 μέχρι ἀφανισμῶ ἢ
 πάσης λαμπρότη-
 τος, τῆ ἀπρὸς
 τ' ἐκκλῶν εἰς τὸ πρὸς
 τὸν

sectionis circulorum in
 tali progressu lumi-
 ne perfuso, cum ad
 rectos angulos vene-
 rit figura sectionis,
 dividua luna uisione
 concipitur. ab hu-
 iusmodi figura iam ad
 obtusos perueniente
 angulos, circuli utrin-
 que consurgentem hu-
 ius faciunt figuram.
 Accommodatione por-
 τὸ per diametrum, ple-
 nilunium faciūt. à qua
 ad aliam rursus ac-
 commodationem pro-
 gredientes, easdem
 diminuendo figuras
 conficiunt. quoad tan-
 dem omnis splendor
 evanescat, procedunt
 circulorum tramite, ad
 mundi

ἡ ἰσότης μέρους ἐφαρ-
 μογῆ. καὶ τριῶν μὲν
 τις ὁ πόρι τὰς αὐξή-
 σεις καὶ μειώσεις ἐλ-
 λήνης λογος. ἡ δευτέρα ἡ
 καὶ οἱ παλαιότεροι τῶν
 φυσικῶν τε καὶ ἀστρολό-
 γων. ὅτι ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἡ
 σελλήνη τὸ φῶς ἔχει. ὡς
 δὲ λέγουσι πρῶτον ἡ
 ἐκ τῆς ἐτυμολογίας τοῦ
 ὀνόματος αὐτῆς. ἔτι
 ὠνομασμένης, ἐκ τῆς
 λαοῦ αὐτῆς νέου ἔχει
 αἰεὶ καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς
 διαστάσεως τοῖς εἰς τὰ
 τεμίσια εἰσιδέσθαι. ὡς
 ἡ σύμβολός ἐστι, τῆς
 ὠθον ἔχει τῆς σελλήνης
 τὸ φῶς. οἱ μὲν ἔν πα-
 λαίοι, βία εἶναι τοῦ
 σελλήνης χήματ' ἐφα-
 σαν, τὸ μίλιον δὲ, τὸ
 διχότομον, τὸ περιπλη-
 ρωμένον.

mundi accommodatio-
 nem. Atque hæc de lu-
 næ augmento ac dimi-
 nutione habita sit ora-
 tio. Nouerunt etiam
 prisca Physici atque
 Astrologi, à sole lu-
 nam lumen admittere,
 ut manifestum est ex
 ipsius nominis etymo-
 logia. luna dicta à lu-
 mine, quod lunen no-
 um habeat: reddatq;
 faces ingredientibus,
 Artemis. Hoc enim ar-
 gumētum est lunæ ex-
 trinsecus lumen admit-
 tendi. Prisca igitur uiri-
 tres in luna figu-
 ras esse proculerunt,
 surgentem in cor-
 nua, diuiduam, ple-
 ram.

ρωιδίου. ὄθρη κ' ἴρι πρό
 στωπορ τὴν ἀρ' τεμιν
 ποιῆν ἔθος ὄσιν. οἱ ἦ νε
 ὠτόροι προσέθεισαν τοῖς
 τρισὶ τὸ νυῖν καλ' ἰδ' ἢ
 ἀμείκυστον. ὁ μείζον
 μὲν ὄσι τοῦ διχοτόμου,
 μείον ἢ τ' πανσελήνῃ.
 μὲν ἢ καλεῖται ἢ τ' τέσ
 σαρα σημαίνοντα. κ' ἢ
 γὰρ ἢ σελήνῃ, ὅταν ἢ
 σιμοειδὴς τῷ χήμα
 τι, μὲν καλεῖται. κ' αὖ
 τὸ τὸ κατὰ σῆμα τ' ἀέ
 ρος, τὸ ἀπὸ σιωόσις ἠδὲ
 σιωόσις. ὡς εἰώδα μὲν
 λέγειν, ἡσυχία τῶ δὲ
 γέγονεν ὁ μὲν, ἢ ὄσιν
 τος. καλεῖται ἢ κ' τὸ ἀπὸ
 σιωόσις ἠδὲ σιωόσις,
 χρονικὸν σῆμα. καὶ
 λοιπὸν, ὁ τριακονθήμε
 ρος ἢ ἢ, ὡς λέγο
 μὲν

nam. Unde trinam fa
 ciem Triniā Dianā fa
 cere ac dicere cōsuetu
 do est. Iuniores aut̄ illis
 tribus nunc appellatū,
 utrinq; turgidā adiecer
 ūt, quæ maior quidem
 est diuidua, minor autē
 plenilunio. Mene quasi
 dicas menstruam voca
 tur ob quatuor signifi
 cata. Luna siquidē cū
 fuerit figura Simoides,
 Mene vocatur. Et hac
 aëris cōstitutio, quæ est
 à coitu ad coitū, ut dice
 re cōsueuimus, fuit mē
 sis laboriosus, aut tēpe
 ratus. Vocatur mensis
 etiā à coitu ad coitū tē
 porale interuallum, po
 stea tempus, quod est
 pars trigesima. Ut dici

mus

μὲν μὴ αὐτὸς ἀλλὰ ἀπὸ ἀλλοτρίων
 κινήσει, ἢ ἀπὸ ἀλλοτρίων, ἢ
 πάντως τὸ ἀπὸ σωώ-
 σις ἀπὸ σωώσων λέγον-
 τες, ἀλλ' ἀπλῶς τὸ τῶν
 τριάντων ἡμερῶν ἀ-
 εμβόου. Δύο μὲν ἔν τε
 πρώτα, σώματα ὄντι,
 ἢ τε μὴ σωώσις θεός, καὶ
 τὸ τῶν ἀέρος κατὰ σῆμα.
 τὰ δὲ ἑξῆς δύο, ἀσώμα-
 τα ἔπειτα καὶ αὐτὸς ὁ χρό-
 νος ἀσώματος. αἱ δὲ
 πρὸς τὸ ἡλίον σωώσιν
 ἢ ἀλλοτρίων, ἢ καὶ αἱ τὸ
 ἴσον τοῦ χρόνου διάστημα
 φυλάττειν, διὰ αἰτίας
 τριῶν. ὁ ἡλίος, ὡς
 ἢ ἀπὸ ἑκείνου, καὶ ὑψι-
 τέρους καὶ πρὸς ἑξῆς τέρους
 καὶ τῶν πρὸς αἰθέρα γί-
 νεται πορείαν. ὅταν μὲν
 ἔν τε πρὸς τὸν ἡλίον ἢ, τὰ

χρόν

mus menssem peregrina-
 natum esse, aut quem-
 riam peregrinari, non
 omnino ad coitum à
 coitu dicentes, sed sim-
 pliciter triginta dierum
 numerum. Bina igitur
 prima sunt corpora, sur-
 gens in cornua luna et
 aëris constitutio: quæ
 verò sequitur duo, cor-
 poris expertia: quia
 tempus ipsum corpo-
 ris experts. Verùm ad
 solem luna coitus non
 semper æquale tempo-
 ris servant interval-
 lum. Hac de causa sol,
 ut iam dictū est, modò
 terræ proximus, modò
 sublimis electuli suo e-
 vadit itinere. Cum igitur
 fuerit humilior, ce-
 ler

χιομ διόρχε) τὸ ζώδι-
 ομ ἀναγκάως, ὁπότεον
 εἰ ὑψηλότερος, βρα-
 διον, ταπεινότερος ἢ
 ἢ ὦμ, μείονα διόρχετ
 ποιεφόρσαι· ὑψηλό-
 τος δὲ, μείζονα. εἴθε
 ἢ κατὰ μάθοιμεν αὐτῶν
 ἐκ τῶν γινόμενων ἢ
 εἰς ἰώνους τομῶν. αἰ
 ἢ ἢ πρὸς ταῖς βάσε-
 σιν αὐτῶν, πλατύτορα
 εἰσιν· αἰ δὲ μάλλον τῆ
 κορυφῆ πελαγοῦσαι,
 στενότερα. οἱ τοίνυν αἰ
 πρὸ τ' ὄψεως ἀρχόμε-
 νοι κῆνοι πρὸς ὄρανον
 κορυφῶν ἢ ἔχουσι, τὸ
 πρὸς αὐτῶν ταῖς κό-
 ραις· βασιμῶν, τὸ ὄρα-
 ρον, ὃ ἰσπερὶ δ' οὐσιν.
 ἐπεὶ τοίνυν ἢ γῆ ἐγὼ
 τρομ δ' εἰμ, ἴσαι γγύσσονται αἰ πρὸς πάντα

ler signiferum permeat
 necesse est: cum uerò
 sublimior, tardus. Nam
 cum humilior est, mi-
 norem permeat ambi-
 tum, sublimior autem
 maiorem. Id quoque di-
 dicerimus ex sectioni-
 bus factis per conos,
 seu metas. Nam quæ
 ad bases ipsorum sunt,
 latiores: at quæ magis
 accedūt ad uerticē, an-
 gustiores. A uisu igitur
 effusi in cælum conis, si
 ue turbines, uerticē qui
 dē habēt ad uisus acie:
 basin uerò, quod sub
 aspectum uenit quod
 spectatur. Quia igitur
 terra centrum est, æ-
 quales erunt in omnia
 τὰ ζώ-

τὰ ζώσσια ἀρχιόμλια
 βλάσεις τ' κώνων. εἰ δὲ
 νω σιωθεύου μῆτε
 ταπεινότερον, μῆτε
 ὑψηλότερον φέρεται
 τ' ἥλιον, ἀλλὰ σῆμα
 τὸ αὐτὸ ὑψὸς ἀπέ-
 χειρ' ἔλγῃ, πᾶντ' αὖ
 τὰ ζώσσια ἐν ἴσῳ διε-
 ξῆσι χρόνον. ἐν δὲ τῷ αὖ
 αὐτῷ ἐν αἰ πρὸς τῆσιν
 λιώνων σιωθεύου, τὸ ἴσον
 τ' χρόνος σῆμα ἀπέ-
 σωρον. ἐπεὶ δὲ ἔχ' ἔτι
 ἔχει, ἀλλ' ἐν μ' τοῖς δι-
 δύνουσι ὑψηλότερον,
 ἐν τ' ἰσοτέταπτότα
 τὸ φέρεται τετάρτη.
 ἔτι ἐν μὲν διδύνουσι
 τῆσιν τὸ κώνων ἔλγῃ
 ἀρτομῶν πλατυτέ-
 ρων ἔσται (ἐπεὶ μᾶλλον
 τῆσιν βλάσεις πηλάξει.)

signa effusa conorum
 bases. Si igitur contin-
 geret solem non ferri
 sublimius, sed omnifa-
 riam eodem a terra ab-
 esse fastigio, cuncta
 signa tempore aqua-
 li perlustrare, atque ita
 ad lunam coitus aqua-
 le temporis custodi-
 rent interuallum. At
 quia non ita habet, sed
 in geminis est sublimis-
 simus, in sagittario au-
 tem humillimus, fer-
 ri obseruatus est. Et
 perinde in geminis
 coni uisus defectio
 latior est (quoniam
 propinquior ad ba-
 sem accedit) tardius
 permeat, celerius au-
 tem βλάσεις πηλάξει, τῆσιν
 δὲ τῆσιν

δε τῆ τῶ πξότα. ἐπεὶ
 πάλιν γν τοῦθα ἢ ἀρ-
 τομή τῆ κώνη τῆ κορυ-
 φῆ κέλλου πειλάζα, α,
 σγνώτορα ὄσιμ. ὀπό-
 ταν μ δν γν ἀρχῆ δε-
 δύμων σωσοδς γγύν-
 τη, γν τοῦθα εἰ μὲν σε
 λιώνη προσγειοτόρας
 φορομλίνης, ὑψλοτά-
 τα ἢ τῆ ἡλίου, ἀναγκαί-
 ως σωτόμος ὁ μὲν γε-
 νήσετη. ἐπὶ δ γν διδύ-
 μοις ὄντα, λαταλήψε-
 τη τῆ ἡλιου, διυσι γε κῆ
 τριάνουτα ἡμόρας
 ἴωσ το ζώδιου διδρχῶ-
 μελου. εἰ ἢ ποδι τῆς τῆ
 πξότα ἀρχῆς γγύοιτο
 σωσοδς, ὁ λαταλήψε-
 τα ἐπὶ γν τῶ τῶ ζώ-
 δίω τῆ ἡλιου ἢ σε λιώνη,
 γν εἴησι κῆ ὀκτώ ἡμέ-
 ραις

tem eam quam sagitta-
 ri; quoniā turfus hinc
 conī defectio quæ ad
 uerticem magis acce-
 dit, est angustior. Cum
 ergo in principio ge-
 minorum fuerit coi-
 tus, ubi luna terræ per-
 meat proxima, cum sol
 sublimissimè inueha-
 tur, concisus sit mensis
 necesse est. Siquidem
 ipsum adhuc in gemi-
 nis relictum offendet
 solem, triginta & duo-
 bus diebus id signum
 emetitur. Quod si in
 principio sagittarij fue-
 rit coitus, in eodem
 signo cum sole lu-
 na in congressum
 non ueniet, quod ui-
 ginti & octo die-
 bus

ρας τῶν ἡλίου καὶ ζώδιου δι-
 ἴκτου τῶν ἡλίου. μήκιστος
 ἐν πάντων οὗτος ὁ
 μὲν γρηγορῶν, καὶ τὸ σε-
 λήνιον βραδέου τὸ τοξό-
 τικον διορθωμένον, καὶ τὸ
 ἡλίου ταχέως, καὶ ἡμέ-
 ρα τῶν βραδείων ἡμέ-
 ρων ἡμετέραν λαμβανόμε-
 νος. ἡ δὲ τοῖς μεταξὺ
 ζώδιοις, ἡ ἀνάλογον
 συμβάσεται. ὅτω καὶ
 πάντων τῶν πλανητῶν
 ἡ ἐκείσιν ἡν ζώδιον
 ἡψώματα καὶ ταπεινώ-
 ματα ἡλέγχεται. ὅπου
 τῶν ἡλίου εἰς τριάκοντα
 μοίρας πάντων νεφε-
 ληδίων, τὰ μὲν θάτ-
 τρον, τὰ δὲ βραδέου αὐ-
 τῶν διορθῶν. ὅπου δὲ
 ἡ ταπεινώ-
 τηροι εἰσι, ἡ ἡμετέραν
 τῶν

bus id signum sol per-
 meet. Omnium igitur
 hic mensis evadet
 longissimus, sagitta-
 rium luna tardius e-
 metiente, sole autem
 celerius, et perinde
 seriusculè ab ipsa of-
 fenditur. In medijs
 autem istorum signis,
 iuxta proportionem
 contigerit. Ita etiam
 cunctarum vagarum
 stellarum in suis si-
 gnis sublimitates et
 humilitates coarguun-
 tur, cum in trigin-
 ta partes distributa
 sint omnia, ea cele-
 rius aut serius per-
 ambulant. Certum
 profectò est esse humi-
 liores, ubi conorum
 angu-

τῶν κώνων ἀρτομαῖς
 ἐν τυχαίοντος, δᾶτ-
 του διόρθον) αὐτάς.
 ἔνθα δὲ ὄρα τὸ ὕψος
 πλατύτορα αἰ τῶν
 νωμ ἀρτομαῖ, ἐξ ἄδιου
 ἢ ἡ δειξοδης αὐτῆ γί-
 νε). ὕψι μάλων ἢ κα
 πεινυμάλων πάντων
 τῆ πλαυνητῶν, ἐπίσης
 κέντροι πάντων εἰσιν
 οἱ κύνλοι. ἐπεὶ γὰρ ὄρα
 τὰ ὕψη, ἢ τὰ ταπει-
 νώματα, μὴ πάντως
 τὸ ἴσον εἶναι γῆς ἀφιστά-
 σι. πῶτος ἐν καὶ ὁ τῆ σε-
 λήνης ὦν, ὑποβέβλη-
 του τῶ ζωστικῶ, πρὸ
 ὅλου αὐτῆ ἐγκυκλιμῆ-
 νος. καὶ γὰρ τῆ βορείς
 ἐφάπτεται, ἐφόσον καὶ
 ἡ σελήνη αὐτὴ τοῖς βο-
 ρείοις πελάζειν εἰώθειν.

καὶ τῆ

angustiores nacti fue-
 rint sectiones, quas et-
 tiam permeant cele-
 stius. At ubi propter
 fastigium latiores co-
 notum sectiones, tar-
 dius etiam euadunt.
 At sublimiter et hu-
 militer inuectarū cum-
 ctarum margarum stel-
 larum, per æque om-
 nium ipsarum eccen-
 tri sunt orbes, per fa-
 stigia et humilitates
 non undique æqualiter
 à terra distanti. Cum sit
 ergo lunæ talis, signife-
 ro subijciitur ad ipsum
 totū inclinatus. septen-
 trionalē enim cōtingit,
 quatenus luna ipsa ad
 septentrionē propinqui-
 or accedere consuevit.

similiter

καὶ τὸ νοτιῶν ὁμοίως, ὡς εἰς
 ἕνωσιν ἔχων, τὸ δὲ αἰεὶ
 καὶ δύο σημεῖα τέμνει
 ἀναγκαίως, ὅς ἡλια-
 κός τε καὶ ἐκλιπτικός
 καλεῖται. ταύτας ἐν
 τῆς φασ, οἱ μὲν σωα-
 φας, οἱ δὲ σωθίσιμους
 καλεῖσιν. ὡς ἄρα ὁ ἡ-
 λιος καλεῖται διχῶς, αὐ-
 τός τε καὶ τὸ φέγγος αὐ-
 τὸ ἕνωσιν καὶ τὸ σελιῶν
 διχῶς καλεῖν εἰώθα-
 μεν. τούτοις ἐξῆς, τὸ πε-
 εὶ δὲ κλείψιος αὐτὸν
 ποιησόμεθα λόγον, ὅ-
 πως μὴ πρᾶπτικῶς
 τοῖς γράσιν καὶ ἡμεῖς
 δεξασώμεθα, ὅπου ταν-
 ἐκλείπῃ ἢ σελιῶν, ὅτι
 φαρμακίδες εἰσὶν αἱ
 καθαιρεῖσαι αὐτῶν.

similiter ad austrum.
 Cum itaque ita habeat
 eclipticam in medijs in-
 quam signiferi articu-
 lis bina secet signa ne-
 cesse est, qui sanè locus
 solaris & eclipticus ap-
 pellatur. Tales igitur
 sectiones, alij conta-
 ctus, alij coitus vocāt.
 quemadmodum sol du-
 pliciter vocatur, ipse,
 & fulgor ipsius: ita lu-
 nam dupliciter appel-
 lare consueuimus. De-
 incept de eius defectu
 uerba habebimus, ne
 uelularū ritu nos quo-
 que opinemur, cum lu-
 na defecerit, esse uene-
 ficas, quæ ipsi adhibe-
 ant piacula.

Περὶ τῆς σιλήνης
ἐπιλείψεως.

De lunæ defectu.

Deficit nimirum lu-

Ἐκλείψῃ ἢ σελήνη
τῆς σκιᾶ τῆς γῆς ποδιπί
πῆσασα, ὅποτε αὐτὴ μι-
κρῆς ὀυθείας τὰ τρία γέ-
νηται σώματα, ἥλιος,
γῆ, καὶ σελήνη, μέσης τῆς
γῆς γρηγομένης. ὅτε ἄρ' ἔν-
μόνη τῆς πλανητικῆς
συμβαίνειν διωατέρ.
ποδιπίπῃ δὲ τῆς σκιᾶς
τῆς γῆς, τότε δὲ τὸ φῶς,
ὃ ἥλιος τῆς λίνης ποι-
εῖται, λαθ' ἀπὸ τῆς ἡλ-
φραμῆς, ἵσως τῶν μεσασ-
τάτων τῆς ζωῆς καὶ τῶν οἰ-
κείων κύκλων ἔχωρ ὑ-
ποκείμεθ' ἢ ἔν γῆ φω-
ζομένη ὑπὸ αὐτῆς, σκι-
αὶν ἀρπύζει ἀναγ-
καίως, λαθ' ἀπὸ τῆς ἄλ-
λα, ὅποσα φωτίζεται, τῆς ὀρθῶν σώματων.

na, cum in terra um-
bram incidit, cū unā
in recta linea tria fue-
rint corpora sol, terra,
luna, terra interuenien-
te media. Quod in solo
potest euenire plenilu-
nio. In terræ autem
umbram hoc pacto in-
cidit. Mouetur profe-
ctò sol quo diximus mo-
do in medijs signiferi
arii, ulis, suum habens
in quo mouetur orbē.
Terra igitur ab ipso lu-
mine perfusa, umbram
remittat necesse est,
sicut et alia quæ lu-
mine perfunduntur,
omnia solida corpora.

αὐτῇ

κῶτη τοίνυν κωνοει-
 δὴς χημαλιζομένη, ὁ-
 λου μὲν ἐκ ὠπλάμβανει
 τὸ ζῶσφι κόν, ὃν παντὶ
 τῷ πλάτει αὐτῆ συμ-
 πνεκτείνετ, ὡς τὸ εἰς
 ὄξυ ἀκρορυφῶδῃ. ὡς
 μετροῦσα δὲ αὐτῷ ὡς
 μισαὶτάτω τῆ κορυφῆς
 τὸ τῆ ἡλίου κέντρον, ἀ-
 ναγκάως ἐν αὐτῇ αὐ-
 τῷ τῷ μισαὶτάτω τῷ
 ζῶσφι κόν ὑπόκειτ. αὐ-
 τη μὲν μὲν τῶν ἄλλων
 ἐκ ἀνδρῶν ἄστρον, τὸ
 ἢ τῆ σελήνης ὑψος, πο-
 λὺ ὑπεραίρει. ὁπότε αὖ
 ἐν ἡ σελήνῃ ὡς μετροῦ-
 σα τῆ ἡλιου, ἢ ἐν τοῖς δε-
 ξιοῖς καὶ βορείοις, ἢ ἐν
 τοῖς ἐναντίοις τῷ ζῶ-
 σφι κόν ἐν ἑβείῃ, ἐκφύ-
 γει τῆ σκιά τῆ γῆς, ἐν
 ὡς

Terra igitur promit-
 tens umbram in figura
 metæ, totū neutiquam
 comprehendit signife-
 rum, neq; per omnem
 eius extenditur latitu-
 dinem, quod in acutum
 uerticem transcendat
 ipsi uerticis medioxi-
 mo aduersa soli, cen-
 trum diametro respi-
 ciens, necessariò etiam
 ipsa ipsi medioxi-
 mo signiferi substernitur.
 non eousque alia ascen-
 dunt sidera, nam multo
 excedit lunæ fastigiū.
 Cum igitur luna soli
 aduersa, aut in dextris
 ☽ septentrionalibus,
 aut in contrarijs signi-
 feris comparata fuerit,
 terræ umbrā deuitat. et

ὅσα ἴσῃ, ὅ κ' ἢ πᾶσαυ
 παυσέληνον ἐκλείπει.
 ὅποταν ἢ ὀφειμὲν ὅσα
 ἡλίου, ὅπως ἔχου
 εὐρεθῆ. ὡς μίαν δὴ βῆ-
 αν δὴ αὐτῶν δὴ κενόαμε
 αὐτῶν, ὅσα δὴ κενόαμε
 κενόαμε κ' ἢ γῆς ὅσα
 σελήνης. τότε ἀκει-
 βῶς ἐμπίπτουσα τῆ
 σκιά δὴ γῆς, τελείαν
 ἐκλείπει ποιεῖται. φέ-
 ρεται μὲν δὴ σκιά δὴ γῆς
 ἢ δὴ διαμέτρου δὴ ἡλίου,
 ἔλκεται δὴ ὡσαύτ' ἢ
 αὐτῶν. καθὰ κ' ὁμηροῦ
 φησὶν,

Ἐν δὲ ἔπειθ' ὠκεανῶ
 λαμπρῶν φάος ἡ-
 λίοιο.

Ἐκκορνύκῃα μέλαναυ
 ὡδὴ ζείδωρον ἀφῆσαν.
 ὅπως δὲ συμφορομέ-
 νης

ob hoc non defecit to-
 to plenilunio. Cum ue-
 rò soli aduersa ita ha-
 bere inuenta fuerit, ut
 recta linea una per cen-
 tra transmitti possit so-
 lis ac lunæ, tum ad lie-
 bellam terræ umbra
 incurrit, consummata
 tam faciens eclipsim.
 Fertur enim terræ um-
 bra per solis dimetien-
 tem, ab ipsoq; trahitur,
 ut Homerus inquit:

Labitur Oceano rutili
 lux splendida solis.
 Terræ obductu noctæ
 tris circumuolat a-
 lis.

Atque ita cum sole cir-
 cumfer-

ης αὐτῇ τῷ ἡλίῳ, καὶ cumfertur, in ipso ex-
 αὐτῷ τῷ ἄκρῳ τῷ ἐξί tremo eius centrum
 τρου αὐτῷ διαμετρῶ- dimensa luna electili
 σης, ἢ σελιῶν ἢ τῷ suo progressa motu in
 πλωρετικῷ λίνουσι ipsius congressum ue-
 ἰῶσα, ἀπαντᾷ αὐτῇ. nit: illo ab ortu in oc-
 ἐκείνης ἢ ἀπ' ἀνατο- occasum, luna uerò
 λῆς πρὸς δύσιν, ἣ δὲ ab occasu in ortum
 σελιῶν ἀπ' ἑξήκτε delata. Atque ita um-
 κῶν ἰδί τῷ ἀνατολῷ bram incurrens, solis
 φερομένης, καὶ ὅπως πε fulgore priuatur: sicut
 ριπίησθα αὐτῇ, σφῆ- nos quoque, cum qui-
 ται τῷ ἀπ' ἑξήκτε σπiam sese in sole no-
 γῶν· ἀπὸρ καὶ ἡμεῖς, bis opposuerit. At
 ὁπότε τις ἡλιωμένης non semper sub ter-
 ἡμῶν ἐπιπλοῖται, neque tota ab umbra
 ἐκείνῃ ὅλη ὑποκρί- operitur, uerum est
 τῇ ὑπὸ τῷ γῆς, ἐδὲ πᾶ quando in parte tan-
 ρα ὑπὸ τῷ σκιάς λαλύ tum. Quod sanè con-
 πῆται, ἀλλ' ἐστὶν ὅτε τῷ tingit, cum aduersa soli
 ἀπ' ἑξήκτε. ἴσῳ ἢ συμ- eclipticam tangit, nec
 βάνει, ὁπότε αὐτῷ διαμε-
 τρῶσθα τῷ ἡλίῳ, ἐφ' ἅπαντα τῷ διαμέσθ. καὶ

μνήται ἢ λατ' αὐτὸ τὸ
 μισαίτατον αὐτὸ τὸ
 κέντρον ἔχασα εὐρεθῆ.
 ἔτω ἢ μὲρος τὸ αὐτῶν,
 ἀλλ' ἔπαῖσα, ποδιπί-
 πῃσι τῆ σκιά ὅτι δὲ τῆ
 σκιά τ' γῆς ποδιπίπῃς
 σα, ἀλλ' ἔχ' ἑτόρου τρό-
 που, ἐκλείπει, ἀφ' ἑνὸς
 φαινομένων αὐτ' πά-
 ρεσι μὲν ὄραμ. πρῶτον ἢ
 ἢ, ὅτι γὰρ μόνη παυσε-
 λιώσ' ἐκλείπει. (ὅτε
 δ' ἢ κ' μόνον οἶόν τε πε-
 ειπίπῃσι αὐτῶν τῆ
 σκιά τ' γῆς, ὅρα μὲν τρῶ-
 σα τ' ἡλίου) δίδυτον,
 ὅποταν τε λείαν ἐκλει-
 ψιμοποιεῖ, ὄρα τ' αὐτῶν
 τὰ πρὸς αὐτῶν τετραμ-
 μύα, ἀφανίζονται
 πρῶτα, ὅρα τὸ ἀπα-
 τᾶν αὐτῶν τῆ σκιά. αὐ-
 τῶν ἢ,

tamen in medioxumo
 centrum habuerit, ita
 demum eius pars ali-
 qua non tota in um-
 bram incidit. Ceter-
 um quod in terra
 umbram incidat, ne-
 que alio pacto defici-
 at, ab eis quæ appa-
 rent nobis, par est in-
 tueri. Primum nan-
 que in ipso deficit
 plenilunio, cum de-
 mum potuerit umbra
 duntaxat incidere so-
 li aduersa. Secundo
 cum perfectum defe-
 ctum admiserit, cer-
 nuntur eius partes
 ad umbram conuersæ
 primum obscurari,
 quod ipsi tum occur-
 rant umbræ. Cum
 ad

τὴν Ἄ. ὡς πρὸς ἀνατο
 λὴν ἔχουσαν ἢ τὴν
 γήινου τῶν οὐρανῶ
 κινήσει. ἢ δὲ σκιάς,
 ὡς ἀπ' ἀνατολῆς ὑπὸ
 αὐτοῦ αἰ φέρομένης.
 πάλιν τε ἀρχομένη
 ἐκφαίνεσθαι ἢ τῆς ἐκ
 λήψιμ, πρῶτα ἔχθ' ἐκ
 φαίνόμενα τὰ πρὸς ἀ
 νατολὴν τετραμμένα.
 ἀναγκαιότατον γάρ,
 ἀπαντῶσθαι αὐτῆ τῆ
 σκιά, τὰ πρῶτα γν
 τυχαῖοντα μόρῃ τῆς
 σελήνης αὐτῆ, καὶ κεν
 πομένη, πάλιν πρῶ
 τα μετὰ τὴν κενύψιμ
 ἐκφαίνεσθαι. πάλιν, ὁ
 πόταν ἀπ' μόρῃς ἐκλεί
 πει, αὐτὴ Ἄ ἀπ' τῶν βο
 ρείων ὑπὸ τὰ νότια ἰσα
 πλά, πάλιν ἰσορ, τὰ
 πρὸς

ad ortum lunæ inueha
 tur, motu cœli contra
 rio, umbraerò ab or
 tu in occasum semper
 delata. Rursus post de
 fectum incipit efferrī,
 partes primas habens
 elatis ad ortum con
 uersas. Nam necesse
 est quæ primæ partes
 umbram offenderint,
 lunæ primas operiri,
 quæ porrò primæ post
 occultationē apparent.
 Rursus cum in parte
 deficit, si à septentrio
 ne in austrum se re
 cipiat, id patitur,

H 4 ad

πρὸς μεσημβρίαν αὐτῶν
 τετραμυδία ἀφανίζε
 ται αὐτοκαίως. τοῦτα
 ἔστι τῆ καθόλου πλεον
 γούμνα, ποδιπίπιδ τῆ
 σκιαῶ, καὶ ὄτως αὐτὰ
 κρύπτει. τὰ ἰ πρὸς ἀρ
 κίον τετραμυδία, ἐκ
 φύγει τῆ σκιαῶ, ὁπό
 ταν δὲ ἀπ τῶν νοτίων
 ἔλθῃ τὰ βόρεια ἀνὸρ χο
 μιλύ, μὲρικίω τῶν ἐκ
 λεψίω ποιῆται, διαμε
 τρήσει αὐτὰ μὲν τῆ ἡλίου,
 ὅπω ἰ το κέντρον ἔχει
 αὐτῆ τῆ μεσαίτατου
 τῆ ζωδιακῆ, καὶ τῆ κ
 λίσ κέντρον. τὰ πρὸς
 ἀρκίον ὄρανται μὲν
 αὐτῶν ἐκλείπει, ἐπὶ δὲ
 τοῦτα πλεονγούμνα
 πρὶ πίπιδ τῆ σκιά. τὰ
 δὲ πρὸς μεσημβρίαν
 μὲν

ad meridiem conversa
 partes, quæ primæ ob
 scurentur necesse est.
 Hæ nanq; inter eundã
 præcedetes, in umbræ
 congressum veniunt,
 et perinde occultan
 tur. At quæ ad septen
 trionem cōversa sunt,
 umbram effugiunt, pla
 neq; deuitant. At cum
 ab australibus partibus
 ad septentrionē scādit,
 particularē defectū ad
 mittit, cū soli fuerit ad
 uersa, necdū tamē cen
 trum ad signiferi medio
 ximū, et solis cētrum
 habēs, quæ ad septērio
 nē spectāt eius partes,
 deficiūt, quæ præceden
 tes umbræ immergun
 tur. At quæ ad meridiō
 partes,

μέρος αὐτῆς φαίνεται. ταῦτα δὲ πάντα χει-
 ρίου ὀφθαλμοφανὸς ἡμῖν πρῆξισιν, ὅτι καὶ ἡ
 σελήνη μίαν ἔχει ταύ-
 τιν αὐτῆς ἐκλείψεως αἰ-
 τίαν, τὴν περιπέσωσιν
 καὶ τὴν περιπίπτουσαν
 τῆς σκιᾶς τῆς γῆς, καὶ ἐπι-
 σκοτεμένην ὑπὸ αὐτῆς,
 εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς ἡλια-
 κῆς ἀκτίνων ὑποβολῆς,
 αἰ λαμπρύνουσι τὸ αἰεὶ
 πρὸς τὴν ἡλιον αὐτῆς τε-
 τραμετρῶν. Ὁ μὲν καὶ
 ἀκρομαὶ τῶν φασμαῶν
 αὐτῆς ὅποτε ἐκλείπει,
 περιφορῆς ὁρῶντες ἰσ-
 ναγκαίως καὶ ἴσως συμ-
 βαίνουντες. αὐτὴ γὰρ
 σφαιροειδὴς ὑπαρχού-
 σα, περιπίπτει σκιᾶς
 γήματι λωνοειδεῖ καὶ
 ὕτως

partes, apparent. Hæc
 omnia nobis obiecta,
 oculis propè insistant,
 quod luna unam ἔχει
 eandem habeat defe-
 ctus causam. Circum-
 lapsam, quo terræ um-
 bræ circumillabitur,
 ab ipsa que obscurata,
 solarium radiorum ia-
 culatione priuatur,
 quæ fulgentem red-
 dens semper eius ad so-
 lem cōuersam partem,
 id efficit. Enimuerò e-
 tiam sectiones ipsius il-
 laminationum, cum de-
 ficiunt, circummean-
 tes spectantur. hoc ne-
 cessario eueniente. Nā
 cū ipsa globosa sit, um-
 bræ incidit, quæ figu-
 ra est turbinata, atque
 ἡ 5 ita

ὁ γὰρ αἰ ἀπορμαῖ, αἰ
 γινόμεναί τ' φωρὸς αὐ
 τ', πόδι φέρεις ὀρῶντ'.
 σφαιρικὸν γὰρ σχῆμα,
 λιανοειδέϊ σχήματι γν
 τυχαῖον, καὶ ἀφανισ
 μὲν ἵχου τοῦ ψαύου ἀ
 τ' λιανοειδέος, ἀναγκασ
 ὡς τὸ ἔσπολφ πόμλου,
 καὶ μηδὲ πω ἀφανισμέ
 νου, πόδι φέρεις καὶ τ'
 ἀρτομῶν, καὶ μίωσι δέ
 ἴχει τὸ σχῆμα. τετάρτη
 ἢ καὶ κείνο αὐτὸ ἔλατ'
 αὐτῶν ἐκλείψεως, ὅτι
 τελείω ἐκλείψου ποι
 εῖται καὶ ὑψηλοτάτη, καὶ
 πρυσιότατη, καὶ μί
 σως ἔχουσα. καὶ ὑψηλο
 τάτη μὲν ἐκλείπουσα,
 τάχιον ἐκφάνεται, τα
 πρυσιότατη ἢ βραδείως.
 μέση ἢ μέσου ἴχου καὶ τ'
 ἔκ

ita sectiones ab eius lu
 mine admiffæ circum
 meātes spectātur. Glo
 bosa siquidē figuram fi
 guræ turbinatæ cōgres
 sum incurrens, partem
 contactā obscuratā ha
 bēs à turbinato semper
 necessariò relictā nec
 dum obscuratā circum
 means, per sectionem,
 etiam surgentē in cor
 nua figurā obtinet. Ob
 servatū aut̄ hoc etiā in
 eius defectū integrum
 tum demū subire defe
 ctum, cū sublimissima
 cū terræ proxima, cum
 mediū tenet locū, et sub
 limissima quidē deficiēs
 celerius comparet, hu
 millima aut̄ serò. mediā
 mediā rationem tenet
 temporis

τὸ ἐκλείψειν χρόνον τὸ
 πρὸς ἡμελίωμ. ὅσοι δὲ
 σαφῶς καταμύσει,
 οὐ μὴ ἄλλως ἢ τῆς σκιά
 ἐπὶ γῆς ποδὸς πίπτουσα,
 ἐκλείπει. ὁπότε αὖ μὴ
 ὑψηλοτάτη, ἐκλείπει
 τῶν σφωτοδῶν τὴν σκιάς
 συντυχάνουσα, θάλασσαν
 ἐκφαίνεται. ὁπότε αὖ δὲ
 πρὸς γφοτάτην πλατύ
 τῶν διάστημα τὴν σκι-
 ᾶς διελθεῖν αὐτῆς αἰαγ-
 καίου, καὶ ὅτω πλείων
 ὁ τὸ ἐκλείψειν αὐτῆς γί-
 νεται χρόνος. ὁπότε αὖ δὲ
 μέσον ὑψοῦ ἔχουσα, τὸ
 ἀνάλογον ἀπαντᾷ,
 μέσον καὶ τὸ τὸ ἐκλείψει-
 νος χρόνον ἔχουσα αὐτῆς.
 ἐκ τούτου δεικνύται, ὅτι
 καὶ ἢ τὸ γῆς σκιά, κωνοει-
 δής ἐστίν. ταῦτα δὲ ἴσως
 ἄλλοι.

temporis defectus in-
 ter iam dictos. Id per-
 spicue admonet, non
 aliter quam in terræ
 umbra demersam de-
 ficere. Nam cum sub-
 limissima defecerit, um-
 bræ angustius permeet
 necesse est, tum bre-
 vissimo temporis cur-
 riculo euadit. Cum
 porrò humillima am-
 plissimam terræ um-
 bram subit, et tum
 diutius in defectu per-
 durat necessario. At
 cum medium tenuit fa-
 stigium, iuxta propor-
 tionem tempus in de-
 fectu medium absum-
 mit. Hinc demonstra-
 tur, terræ umbra esse
 turbinata. Hac inter
 se in-

ἀλλήλων, ἢ ἔχει, ἐλέγ-
 χετῶ. καὶ ἢ ἢ ἐκλείψεις τῶ
 σελιῶνς δεικνύτῃ ἔκ
 ἄλλως γίνεσθ, ἢ εἰς τῶ
 σκιαὶν τῶ γῆς ἐμπιπῆς
 σης αὐτῶ. Ἐὶ πάλιν αἰ
 πῶδι τὰς ἐκλείψεις αὐ
 τῶ ἀσφοραὶ, δεικνύσ-
 σιν, ὅτι λιανοειδῆς ὄστιν
 ἢ τῶ γῆς σκιά· ἔστιν ἔσ-
 σης ἢ γῆν τὰς πρὸς γει
 οτόρας τῶ ἐκλείψεων,
 τὰχιον δὲ ἐκφαινομέ-
 νης, ἐπειδὴ αὐτῶ ἐκλεί-
 πη γῆν τὰς ἀργειοτέ-
 ραις. γῆν ἢ τὰς μετὰ γῆν
 καὶ τῶ χρόνον τῶ ἐκλείψε
 ως μέσως ἐχέσσης. Ἐὶ αἰ
 μδρικαὶ ἢ τῶ ἐκλείψε-
 ων, δηλῶσιν, ὅτι λιανοῦ
 εἶναι ὄστιν αὐτῶ ἢ σκιά.
 τοιαύτας γὰρ τὰς ἀπὸ
 μακρῶ τῶ φασματῶν ἐχέ-
 σης, ὡς

se inuicem, quatenus
 habent, coarguuntur,
 et lunæ defectus non
 aliter fieri demonstra-
 tur, quàm demonstran-
 do in terræ circum-
 meantem umbrā ipsam
 incidere. Rursus circa
 defectus ipsius circum-
 meatus indicant, tur-
 binatam esse terræ fi-
 guram. Diuturna qui-
 dem in humilibus defe-
 ctibus, citius uerò appa-
 rens, cum defecerit, in
 remotioribus à terra
 partibus. at in medijs
 tempus defectus mediū
 habens. necnō particu-
 lares defectus turbina-
 tā arguūt esse terræ um-
 brā. Cūq; tales illumi-
 nationū habeat sectio-
 nes,

σης, ὡς μίωσειδες αὐτῶν
 τὸ χῆμα γίνεσθαι, ὅτι αὐτῶν
 τῶν γινόμενῶν, μὴ εἰς
 μίωσειδες σκίασμα ἐμ-
 πιπῆσθαι αὐτῶν. μάλι-
 στα δὲ αὐτῶν καὶ τῶν
 ὑποδοχῆσέ τοι, ὅτι καὶ
 μίωσειδες ὅσων ἢ τῶν
 σκιά. εἴ πορ ἢ κυλιν-
 δροειδῆς, ἢ καλαθοει-
 δῆς ἢ σκιά αὐτῶν, ἴσων
 ἐχούσας ἢ μικρότερον τῶν
 γῆς τὸ φωτίζου αὐτῶν ἢ
 ἡλιου. εἰ μὲν καλαθοει-
 δῆς σκιά, πλείστον αὐτῶν
 καταλαμβάνει τὸ ὄρα-
 νον, εἰς πλατύγειον τε
 λυθῶσα. καὶ ὅπως αὐτῶν,
 ὅ μόνον ἐκαστὸν μίωσι-
 δῶν σελήνῳ ἐκλείπειν
 σκιάσθαι, ἀλλὰ καὶ
 ὅσα πάσης τῆς νυκτός,
 μένειν ἐν τῇ σκιά. εἰ ἢ
 κυλιν-

nes, ut sit eius figura
 surgens in cornua,
 quod si non sit, ne
 quidem in turbinatum
 incideret umbraculū.
 In primis uerò hic
 quoque demonstrabi-
 tur turbinatam esse
 terræ figuram. Si sit
 cylindroides aut cala-
 thoides eius umbra
 æqualem habentis,
 aut minorem illumi-
 nantem solem. si um-
 bra sit calathoides,
 plurimum cœli occu-
 pabit, in fine latè ex-
 plicata: atque ita non
 solum singulis men-
 sibus contingeret lu-
 nam deficere, sed e-
 tiam quavis nocte in
 umbra permanere. Si
 cylin-

κυλινδραιοειδῆς ἢ μ, ὅ-
 λωρ αὐτὸ πλάτος ἐπε-
 λαμβανει τὸ ζωδιακῶς,
 μή εἰς ὄξυ γὰρ ἀκρορυ-
 φιδίην. καὶ ὁμοίως ἐκαθ-
 σου μίως ἐμπίπτουσα
 αὐτὴ ἢ σελλίων εἰς αὐτὴν,
 ἄξιλειπε. νωτὶ δὲ ὄρα
 τὸ κυνοειδῆ εἶναι αὐτὴν,
 καὶ εἰς σηνόμ ἀκρορυφῶ-
 ὦς, ὅτως ἢ σελλίων ἐκ-
 φιδίγει αὐτὴν, ὅποταν
 τὰ βόρεια ἢ τὰ νότια
 ἐπέχουσε τὸ ζωδιακῶς,
 ἢ ταῖς πανσελλιώσις
 εὐείσκητῃ. πρῶται δὲ
 αὐτὴ καὶ μέχρι τῶν ἄστρον
 κυλινδραιοειδῆς ἢ κα-
 λαθοειδῆς ὄρα. καὶ ὅ-
 πως αὐτὰ τὰ ἄστρα σὺν
 ἑαυτῇ, ποτὲ μὲν λαμ-
 πρότερα, ποτὲ δὲ ἀ-
 μαυρότερα φαίνονται.

λαμπρό-

cylindroides totam si-
 gniferi latitudinē com-
 prehendisset, non in
 acutum tendendo uer-
 ticem, itidem quot
 quot eunt mensibus
 in ipsam incidens de-
 ficeret. At cum sit
 turbinata, metæ fa-
 ciem habens, in qua
 angustum uerticē con-
 cludatur, ita ipsam
 luna deuitat, cum se-
 pentrionales aut au-
 strales tenet signife-
 ri partes in plenilu-
 nijs comperta. Porri-
 gitur ad astra usque,
 cum fuerit cylindroi-
 des aut calathoides:
 atque ita euenerit, a-
 stra modò opaca, mo-
 dò lucida apparere,

Opaca

λαμπρότερα ἢ, ἢ τῆ
 σκιᾷ. πᾶν δὲ πύρινον
 σῆμα, λαμπρότερον
 ἢ σκιᾷ ἢ σκοτώ γίνε
 ται. ἀμαυρότερα δὲ ἢ
 αὐταῖς τῆ ἡλίου. ὡς μὴ
 βροῦς ἢ τοῖς φαινομέ
 νοις θεωρηθῆναι, δῆλον
 ἡμετέροις εἶναι ἀναγκαῖ
 ὡς τῆ σκιᾷ τῆ γῆς. εἰ
 δὲ τῶν, γνώριμον ὡς
 μέγαν ἔχει τὸ φωτίζειν
 αὐτῆ, τὸν ἡλίον. τοιού
 των ἢ τῆ πρὸς τῆ ἑκλει
 ψῆς τῆ σεληνῆς εἶναι ἡμῶν
 δεδωγμένων, δεκεῖ ἢ
 αὐτῶν τῶν λόγων, τῶν
 κατασκοπῶν τῶν ἑκλει
 ψῆς τῶν σεληνῶν, εἰς
 τῆ σκιᾷ ἐπιπέσειν
 τῆ γῆς, τὰ λεγόμενα
 ἢ τὰς πρὸς ἀδύξας τῶν
 ἑκλειψῶν. φασὶ γὰρ
 τινες,

Opaca quidem in so
 lis luce, lucida au
 tem in umbra. Om
 ne siquidem igneum
 corpus in umbra et
 tenebris lucidius est.
 quorum cum nihil
 inspectum appareat,
 non dubium quin sit
 turbinata necessario
 terræ umbra. Quod
 si est, hinc manife
 stum, illuminantem
 solem maiorem es
 se. Quæ cum sint
 de lunæ defectu de
 monstrata, adversari
 videtur eorum ora
 tionis deficiens luna,
 cum in terræ um
 bram inciderit, qui
 admirabiles ferunt ecli
 pses. Aiunt siquidem
 nonnulli

πινες, ὅτι γίνετ' ἑλκυσ-
 νης ἑκλειψις, καὶ ἀμφο-
 τέρων τῶ φώτων ὑπὲρ
 τοῦ ὀρίζοντα θεωρημέ-
 νων. ὅθεν ἡ δὴλον πει-
 εῖ, διότι καὶ ἑκλείπει ἢ
 ἑλκυσνὴ τῆ σκιᾶ τῆ γῆς
 ποδὸς πίπτουσα, ἀλλ' ἕτε-
 ρου τρόπου. εἰ γὰρ ὑπὲρ
 τῶ ὀρίζοντα φαινομένων
 τῶτε ἡλίος καὶ τῆ ἑλκυσ-
 νης, ἑκλειψις γίνετ', ὅ
 δὴ δὴ τότε ἢ ἑλκυσνὴ
 τῆ σκιᾶ τῆ γῆς ποδὸς πί-
 πτουσα, ἑκλείπει. ἐν δὲ
 ἑλλομπετῶ ὑπὸ τοῦ ἡ-
 λίου ὁ τόπος, ὅ ἢ ἑλκυσ-
 νης ὀξύ. ἀμφοτέρων γε
 ὑπὲρ τῶ ὀρίζοντα φαι-
 νομένων, καὶ μηδὲ πω-
 τῆς σκιᾶς εἰν δὴ δὴ αὐ-
 νης, γὰρ ὅτε ἢ ἑλκυσνὴ ἑκ-
 λεκίπτουσα φαντάζετ'.

nonnulli lunæ defe-
 ctus visos ambobus lu-
 minaribus supra finien-
 tem conspicuis, quod
 planè ostenderit lu-
 nam non ideo defice-
 re, quod terræ incut-
 rat umbram, sed alio
 modo. Nam si super
 finiente apparentibus
 sole & luna sit ecli-
 psis, non potest tum
 luna umbram terræ
 incutere, atque de-
 ficere. Nam si ful-
 get locus ubi sit lu-
 na supra finientem
 ambobus conspicuis,
 ut nec dum ad ter-
 ræ umbram perue-
 nire potuerit, ubi lu-
 na deficere imagina-
 tione deprehendatur.

ὡς δέήσει ἡμᾶς, αὐτῶν τὰ ὅτως ἔχον, ἐτέ-
 ρου εἶν τὴν αἰτίαν ἢ
 ποδὶ τῆς σελήνης ἐκλεί-
 ψεως ἀρφαίνεσθαι. τοῖ-
 ἔτων δὲ λεγομένων οἱ
 παλαιότεροι τῆς μαθη-
 ματικῶν, ὅτως ἐπεχεί-
 ρου λύσει ἀρεῖαν ταύ-
 τῆν. ἔφασαν γὰρ, ὅτι
 μὴ ἔστι ἀδύνατον καὶ
 ἀμφοτέρων τῶν φώτων
 ὑπὲρ τῆς οὐρανῶν θει-
 ομενῶν, ἐμπιπῆσαι εἰς
 τῆς σκιαῦ τῆς γῆς τῆς σε-
 λήνης, καὶ ἀκείβωσθαι
 μετρεῖν τῆς ἡλίου. γὰρ μὴ
 ἢ πλατεῖ ὑπὲρ τῆς
 γῆς χῆματι ἴσως μὴ
 δύνασθαι συμβεῖναι.
 σφαιρικῶσ δὲ ὄντος τοῦ
 ποδὶ αὐτῆν χῆματι
 εἶν εἰν ἀμφοτέρω τὰ
 σώματα

Itaque opus erit, si mo-
 do hæc ita habeant,;
 causam aliam nobis de
 lunæ excogitare de-
 fectu. Cum igitur hæc
 dicantur, hanc prisca
 questionem mathema-
 tici dissolvere tenta-
 runt. Fassi namq. sunt,
 fieri nullo modo posse,
 ut conspicuo supra fi-
 nientem utroque lumi-
 ne in terræ umbra lu-
 na demergatur. Et
 ex amissum solem esse
 aduersum, in lata nan-
 que plana figura id
 non posse euenire
 contenderunt. at glo-
 bosa figura utraque
 x lumis

σώματα ἢ φωσφῶρων
 ἑπὶ τὸ ὄριζοντα, διω
 ρεῖσθ' ἀκλιῶς ἄμε-
 τρηδύτα ἀλλήλα. αὐτοὶ
 ἄν' ἂν ὄψοντ' ἄμε-
 τρηδύτες ἀλλήλας, ἄνα
 τὰς ὄζοχὰς τῆ περιτῆ
 γλῶβυρωμάτων. οἱ
 δ' ἰδί γῆς ἐσῶτον, ἔ-
 σθ' αὐτὸ κωλύουσιν ὄζοχῶ
 ἀμφοτέρω: αὐτοὺς, ἰδί
 τοῖς λυρωμασι τῆ γῆς
 ἐσῶτον. ἂ τοῖς ἄνεφε
 σῶσι, οὐκ ἐμποδίζει
 πρὸς τὸ ἀμφοτέρω ὄ-
 ρῶν τὰ σώματα ἑπὶ τὸ
 ὄριζοντα, τοῖς ἄμε-
 τρηδοσι ἀλλήλας ἄνα
 περὶ διόσει. καὶ ὅτως ἐ-
 κείνοι ἄν' ἂν ὄψοντ' ἀλ-
 λήλας. ἡμᾶς δ' ἀμφο-
 τέρω αὐτοὺς, ἔ κωλυθη
 σόμεθα ὄζοχῶ, τοῖς λυρ-
 ωμασι

luminarium corpora su-
 pra finientem ad libel-
 lam nos posse inspicere,
 ut inuicem inter se
 sint aduersa. Ipsa nan-
 que inuicem inter se
 aduersa spectari non
 possunt, propter emi-
 nentias undique eter-
 ra consurgentes. Ver-
 rum qui in terra con-
 siterint, sicut eos ni-
 hil præpediet utraque
 corpora inspicere su-
 pra finientem, quod
 aduersa sibi inuicem
 obijciantur. ita illa quidē
 se inuicē nō cernēt, cū
 tamē nos utrūq; specte-
 mus. quod subnixi, sub-
 lati; à terræ globosita-
 te cernere ipsa neuti-
 quā præpediamur. que

terre

τῶν μαθητῶν γῆς ἐφ' ἑσῶν
 τῶν, ἀ' ἐκείνους ὑπὸ πλο-
 ῦθι, ὅν πεπενωμένας
 τοῖς ποδὶ ἀείζοντα ἔσιν.
 ὑψικλοτέρων ἢ τ' ἑυρ-
 τωμάτων ὄντων, ἐφ'
 ὧν ἡμεῖς ἐφεσῶκαμεν.
 τοιαύτην μὲν ἔν οἱ πα-
 λαίωτατοι τ' μαθημα-
 τικῶν, τῆ δ' ἰσοπεδο-
 μένης ἀρείας λύσιν ἐ-
 ποιήσαντο, μή ποτε ἢ
 ἐχ' ὑψιὸς γῆννε γυμνήν.
 ἐφ' ὑψος μὲν γὰρ ἡ ὀ-
 ψις ἡμῶν γυνομένη. ἀν-
 ναετ' αὖ ἑσῶ παθεῖν,
 λεωνοφθόος τ' ἀείζοντος
 γυνομένη, πολλὴν ἀπὸ τῆ
 γῆς εἰς τὸν ἀέρα ἡμῶν
 ἀναρθγύτων. ὑπὸ δὲ τῆ
 γῆς ἐσῶτων, ὁ δὲ αὖτως.
 ὅτι γὰρ εἰ ἑυρτώματα
 ἐφ' ἡ βεβήκαμεν, ὅτι γὰρ

terræ turgiditas humi-
 libus (utpote circa fi-
 nientem) obijcitur, sub-
 limis in qua nos consi-
 stimus.

Ita prædictæ ambi-
 guitati præsci occur-
 rere mathematici, ne-
 rum non usquequaque
 id integre. Visus si-
 quidem noster in sub-
 limi constitutus, id hoc
 pati potest, turbinato
 finiente multum à ter-
 ra sublimis nobis in æ-
 rem: at terræ insiden-
 tibus, nequaquam. Nam
 si turgiditates sint in
 quæ conscendimus, no-
 bis occultum erit,

γὰρ φανίξετο αὖ ἡμῶν ἡ ὀ-

ψις ὑπὸ τῆς μεγέθους τῆς
 γῆς. ὥστε αὐτὸ μὲν ἔλε
 κτερον, ὅτι ὑποληπτόν
 εἶναι τὸ σωσίον
 ἀμφοτέρων τῶν σωμά
 των ὑπὲρ τῆς ὀριζουτος
 θεωρημένων ὑφ' ἡμῶν
 ὡς τῆς γῆς καὶ τῆς ταπει
 νώματι βεβηκότων, σε
 πλῶνός ἐκλειψιμ γῆν
 αἰ. ἀλλὰ πρῶτον μὲν
 ἀπαντητέον λέγον
 τας, ὅτι πᾶσι πλασαι ὁ
 λόγος ἔπος, ὑπὸ τῶν
 βυθουμένων ἀκρίαν ἐμ
 ποιῆσαι τοῖς ὑδῖ ταῦ
 τα καταγινόμενοις, τῆ
 ἀστρολόγων καὶ φιλοσό
 φων. πολλῶν γὰρ ἐκλεί
 ψων σεληνιακῶν γε
 γῆθουμένων, καὶ τελείων
 καὶ ἀπὸ μόρας, καὶ ἀναγε
 γραμμένων πασῶν, ὅ
 δὲ

*lunæ fieri defectum in
 terræ humilitatem eun
 tibus. Verùm primò oc
 currendum dicentibus
 quòd hæc conficta sit
 oratio à quibusdam phi
 losophis & astrologis
 iter facere ad hæc eue
 nientia uolentibus.*

*cum multi lunares
 sint defectus, & per
 fecti, & particulares.
 Cum que sint literis
 commissi omnes, ne
 mo ad*

δὲς τοιαύτῳ ἐκλείψῃ
 ψυμῆρι γε ἔλαβ' ἡ-
 μᾶς βίῃ ἰσορεῖται ἀνα-
 γαγραφῶς, ὃ χαλδαῖ-
 ος, ὃ καὶ γύπτιος, ὃ χ' ἑ-
 τῆρος μαθηματικὸς καὶ
 φιλόσοφος. ἀλλὰ πλάσ-
 μα τὸ λεγόμενον ὄσι.
 δίδυτον εἶ ἔτονον ἴο-
 τον ἄξιλειπρον ἢ σελή-
 νη, ἀλλὰ μὴ τῆ σκιᾶ τ'
 γῆς ποδὲ πῖπρῶσα, ἄξι-
 λῆπρον αὖ καὶ μὴ γύπτιον
 σελῶν, καὶ ὀλίγον καὶ
 πλεον πρῶϊ ὄσα ἀπὸ τοῦ
 ἡλίου, καὶ πάλιν μετὰ
 πρῶϊ ὄσα ἀπὸ τοῦ
 αὐτῶ, καὶ μετὰ μὴ νυκ-
 τὸ πλείστον ἐκλείψῃ
 ποδὲ αὐτῶ γε γρημῆ-
 νων (καὶ ὃ δὲ πρῶϊ ὄσα
 ἐκλείψῃ) ὃ δὲ ποτε μὴ
 πεπληρωμῆν καὶ ὄσα
 μετὰ ὄ-

mo ad nostra usq; tem-
 pora talem defectum
 enarravit, non Chal-
 daeus, non Aegyptius,
 non alter mathemati-
 cus aut philosophus:
 sed quod dicitur, con-
 fictum est. Secundò,
 si alio pacto luna defi-
 cit, neque terræ um-
 bram incurrens defe-
 cerit, neququam in
 plenilunio tum pa-
 rum, tum plus à sole
 progressa, rursus que
 post plenilunium so-
 lem ipsum petens, &
 diminuta. Nunc uerò
 pluribus factis in i-
 psa defectibus (siqui-
 dem non raro defi-
 cit) nunquam non
 plena, & non ad-
 x 3 uersa

μετρῶσθε τὸ ἥλιου ὄξυ-
 λιπρον. ἀλλὰ μόνον ὅτε
 δὴ αὐτὴ τῆς σκιᾶς
 τῆς γῆς ἐν τυχαίῃν. καὶ
 ἡ δὴ γε πλεονέχουσι
 πᾶσαι αἰετὸς αὐ-
 τῆς, ὑπὸ τῆς λαονοικῶν.
 ἅτε γινώσκοντων, ὅπο-
 τε συμπίπτει γὰρ πᾶν
 σελήνῳ, εὐείσκει αὐ-
 τῆς, ὑπὸ τῶν μεσαιτά-
 τῶν τῆς ἡλίου, ἢ ὅλην,
 ἢ ἀπὸ μέρους. ὅθεν ἢ
 μερικῶς, ἢ τελείως τὰς
 ἐκλείψεις ποιεῖται. ἀ-
 δυνάτῃ ἐν, ἀμφοτέ-
 ρων τῶν φωτῶν ὑπὲρ τῆς
 ὀφείλουσιν ὀρωμένων, σε-
 ληνιακῶν γὰρ αὐτῆς ἐκλεί-
 ψιν. πολλὰ δὲ καὶ πᾶν
 τοιαύτων παρὰ τῆς ἀέ-
 ρα παύσῃ σμύσεισθαι
 πεφυκῶτων, ὅτι αὐτῶν
 ἀδυνάτῃ.

mersa soli defecit, sed
 duntaxat cum terra
 demergi umbrae po-
 test. Insuperq; pradi-
 cuntur a canonicis
 cuncti eius defectus,
 utpote cognoscētib;,
 cum in plenilunium
 incidat, inuenitur in
 signiferi medioxumo
 vel tota, vel eius pars,
 atque ita particulares
 vel integros defectus
 admittere. Fieri igitur
 non potest, ut ambobus
 supra finientem appa-
 rentibus luminibus, lu-
 naris fiat defectus. Ve-
 rum enim uero cum
 multa ac varia in aere
 uim agnatam consi-
 stendi habeant affe-
 ctiones, impossibile

ἐδωκ' αὖτε, ἢ δὴ κατα-
 δεδουκότος τῆς ἡλίου καὶ
 ὑπὸ τῆς οὐρανόθεν οὐρανόθεν,
 φαντασίαν ἡμῖν προ-
 σπεσῆν, ὡς μηδὲ πω
 καταδεδουκότος αὐτῆς.
 ἢ νέφους παχυτόρου
 πρὸς τῆς οὐρανόθεν οὐρανόθεν,
 ὅλα μὲν οὐρανόθεν ὑ-
 πὸ τῆς ἡλίου καὶ οὐρανόθεν
 νωρ, καὶ ἡλίου ἡμῖν φαν-
 τασίαν ἀρπύγεων.
 ἢ αὐτῆς οὐρανόθεν καὶ
 ἢ τῆς οὐρανόθεν πολλὰ φαν-
 τασίαν ὑπὸ τῆς οὐρανόθεν,
 καὶ ἡλίου πρὸς τῆς οὐρανόθεν
 πρὸς τῆς οὐρανόθεν αὐτῆς καὶ
 ἢ καὶ τῆς οὐρανόθεν οὐρανόθεν
 οὐρανόθεν αὐτῆς, ἢ ἡμῶν
 ἢ οὐρανόθεν τῆς οὐρανόθεν ἢ
 τυγχάνουσα, κατακλῆ
 αὐτῆς καὶ ἢ τυγχάνουσα τῶ
 ἡλίου ἢ δὴ ὑπὸ τῆς οὐρανόθεν
 κατακλῆ.

non fuerit, cum iam
 sol occiderit, sub' que
 finiente fuerit, uisionem
 nobis incidere, tanquam
 necdum occiderit, aut nube cras-
 siore existente in oc-
 casu, et luce perfu-
 sa à solaribus radijs,
 solis' que nobis uisionis
 remittente imaginem,
 uel à sole id fieri po-
 test. Talia siquidem
 multa in aëre uisione
 concipiuntur, præcep-
 tuè in Ponto. Potest
 porro etiam effusus ab
 oculis radius madidum
 et humectiorem na-
 ditus a' rem, perfrin-
 gi, solemq; assequiam
 sub finiente occulto.

τῆτος γὰρ τι ὁμοιον ὅ
 πῶς ἐμὴ γίνεσθαι πετῆ
 ρηται. ἐὰν δὲ εἰς ποτή
 ριον ἢ ἐτόρον τι σκόβ
 ος, χρυσὸς διακτύλι
 ἐμβληθῆ, ἐὰν δὲ λεγόν
 ῃ τὸ σκόβος, ἐκ συμμέ
 τρου ὁμοιότητος ἔχῃ
 ῥᾶ τὸ ἐγκείμενον, ἢ τε
 ἀκωλύτως τὸ ὄρατικὸν
 πνεύματος ἢ τὰ χεί
 λη τὸ σκόβος, διεκθεον
 τος ἐπ' οὐθείας. ὁπο
 ταν μὲν τοι ὕδατος
 ἐμπληθῆ, ὡς γρηῃδὲς
 ἰσοχειλῆς, ὁρᾶται ἐκ τοῦ
 αὐτοῦ ὁμοιότητος ἐγκεί
 μενος τῷ σκόβῳ ὃ δια
 κτύλι, ἔκτεπῃ ἢ τὰ
 χείλη διεκθεοντος τὸ ὄ
 ρατικὸν πνεύματος.
 ἀλλ' ἐφαπτομένου τοῦ
 ὕδατος ἢ τὰ χείλη
 τῷ

Hic namq; simile ob
 servatum est nobis eue
 nire . Nam si in pocu
 lum , aut vas aliud an
 nulus immittatur au
 reus , sit que vas inane
 ex moderato qui ibi
 positus annulus , non
 spectatur intervallo,
 labris visualem spiri
 tum uasis præpedien
 tibus in rectam lineam
 excurrentibus . Cum
 uerò aqua impleatur,
 ut ad labrorum aqua
 litatem aqua perueniat,
 ab eodem intervallo in
 uase spectatur annu
 lus , cum tamen intra
 labia non excurrat
 spiritus uisualis , sed
 aquam attingat ple
 ni uasis labrorum
 tenuis,

ἢ πεπληρωμένῳ, καὶ ὅ-
 τω καὶ ἀκλωμένῳ, καὶ
 εἰς τὸ βάθος ἢ σκοδύς
 ἰόντος, καὶ τῷ διακτυ-
 λίῳ ᾧ τυγαίοντι. Ἐ-
 διώκειτ' αὖ ἐν τῇ καὶ ὕδα-
 τος καὶ ἀέρος ἀε-
 ρος πᾶσα πλησίον ἀπαν-
 τήσασθαι ὡς κατακλα-
 δέσασθαι τῆ ἀκτίνος ἢ ὀμμα-
 τος ἀκτίνος, ὑπὸ τ' ὀρι-
 ζοντα νόσσαι, καὶ ἡσθη-
 καταδεδωκῆσθαι τῆ ἡ-
 λίου ᾧ τυγαίῳ, ὡς φαν-
 τασίαν ἐγγυθῆσθαι, ἐπι-
 ὑπὲρ τ' ὀριζοντα εἶναι αὐ-
 τῶν. τὰ χαρῆ αὐτῆ καὶ ἐ-
 τέρου τέτοις ἐπεισικῆς
 διώκειτ' αὖ ἡμῶν περὶ
 φαντασίαν ἐμποιήσασθαι
 ὡς τῶν δύο σώματων
 ὑπὲρ τ' ὀριζοντα ὄντων,
 τῆ ἡλίου ἡσθη καταδεδωκῆσθαι. τὸ δ' ἐκλείπει

tenuis, atque ita perfrin-
 gatur, in quae nasis fun-
 dum penetret, annu-
 lum quae consequatur.
 Humidiores igitur Ἐ-
 aqua uberiore aëre, i-
 dem propemodum po-
 tuerit occurrere, ut
 perfractus ab oculo
 radius ad finientem
 uergat, Ἐ- ubi iam sol
 occiderit, ipsum tamen
 uisionis imagine con-
 sequatur, tanquam sic
 supra finientem for-
 tasse: Ἐ- his aliquid
 aliud simile nobis per
 uisionis imaginem fe-
 cerit, ut duobus cor-
 poribus supra finien-
 tem existentibus, cum
 iam sol occiderit, luna

ἢ σελιώλω μὴ ἄλλως
 ἢ εἰς τὴν σκιάν Ῥυῆς
 ἐμπιπῆσαν, ὅτι ἀργεῖς
 ἐκ τῶν φαινομένων ὄσι.
 καὶ ποτα μὲν ἐκλείψε-
 ως ὑπὸ τοσούτοι.

Περὶ τῶν πλανητῶν.

Λέγεται δὲ ἡ Ἰ σελι-
 ὅθι πλέον ἀφίπταται ἐφ'
 ἑκάτορα τῶν ὀφθαλμίων
 τῶν ζώδιων, τῶν ἄλλων
 πλανητῶν. εἰτα μετ' αὐ-
 τῆς ἡ ἀφροδίτη, μοίρας
 ἑ. ἐφ' ἑκάτορον ἰσοσε-
 νῆται τῆς πλανητικῆς ἐί-
 νησιμ. ἐρμῆς ἢ, αὐτὴ δὲ
 ἄρης δὲ καὶ ζένι, αὐτὴ
 δύο ἡμισυ μοίρας. κρό-
 νος αὐτὴ μίαν ἑκατέρω-
 θην. τῆς ἡλίου, ἐρμῆς, καὶ
 ἀφροδίτη. παύ ὀφθαλμ-
 μαδὲν ἀφίπταται. ἀπὸ ὁ-
 μῶν σιληθῶν, τῆς πλεί-
 στες

deficiat, quæ aliter nõ
 potest, nisi terræ um-
 bram incurterit. Id ex
 eis quæ apparent, per-
 spicuum est. Ac de ecli-
 psi quidem hætenus.

De magis stellis.

Luna plus alijs magis
 stellis ab utraque par-
 te eclipticæ distare in-
 venit. Post lunam
 Venus partes quinque
 in utramlibet partem
 iens iuxta terræ abundum
 motum. Mercurius ad
 quatuor, tam Mer-
 curi quam Iupiter ad duas
 ἢ dimidiam, Saturnus
 utrinque ad unam: ἢ
 sole Mercurius ἢ Ve-
 nus omni non absunt
 intervallo, sed radians
 Mercurius quidem iux-
 plures

σης μοίρας . κ' . ὁ δὲ
 φωσφόρος , τὴς πλεί-
 στας . ν' , τρεῖς δὲ οἱ
 ἄλλοι , πᾶν ὄρασμα
 ἀΐσονται αὐτῶ πα-
 ραπλοῖας τῆ σελή-
 νης . σιῶσθ' ἄρ' ὡς
 ἥλιον ποιεῖται , ἐρ-
 μῆς μὲν , δι' ἡμέρῶν
 ρις . μέσου τούτου
 γινωσκίου . ἀφροδί-
 τη δὲ εἰς ταυτοῦ ἀ-
 ποκαδίσκαται αὐτῶ ,
 δι' ἡμέρῶν φ' ω δι .
 ἄρης δὲ δι' ἡμέρῶν
 ψ ω . ζεὺς δὲ , ὄρα
 ω γ η . κρόνον δὲ ,
 ὄρα τ ο υ . καὶ ποδὶ
 μὲν τούτων , ὑπὸ
 ποσούτου πρὸς γε-
 ῶ παρὸν εἰρήδιω . εἰ-
 σὶ δὲ αἱ χολαὶ αὐ-
 η , ἢ τῶ γ' αὐτῶν
 αὐτῶ

plures partes quàm ui-
 ginti, Lucifer autē pau-
 lo plures quàm quin-
 quaginta. Tres autem
 stellæ aliæ omnibus ab-
 sunt interuallis prope-
 modum ut luna. Ad coi-
 tum autē cum sole per-
 uenit Mercurius, intra
 centum ac decem dies
 ad eius medium. Venus
 idem quod Mercurius
 facit diebus quingentis
 octoginta quatuor.
 Mars diebus septingen-
 tis octoginta. Iupiter
 trecentis nonaginta ο-
 cto. Saturnus trecentis
 septuaginta οcτο. Ac
 de his quidem in præ-
 sentia satis. Sunt uerò
 huiusmodi exercitatio-
 nes non ad gloriam
 aliquam

αὐτῷ δόξας ποιεῖχθαι. ἀλλ' ἐκ συγγραμμάτων πινῶν ἠέροισμῶν, ἢ παλαιῶν κεινῶν, τὰ πολλὰ δὲ τῶν εἰρημῶν, ἐκ τῆς ποσειδονίας εἰληπῆαι.

aliquam comparandam traditæ, sed congestæ ex eis quæ nonnulli prisca ac iuniores memoria prodiderunt. Plura uerò ex ijs quæ diximus, ex Posidonio huic operi asciumus.

τὸ τοῦ Κλεομένηδος
πρόριθόςμας
τέλος.

Cleomedis de mundo finis.

ΑΡΑΤΟΥ ΣΟΛΕΩΣ

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

Κ δὲ ἀρχώμεθα, τὸν οὐδὲ
 ποτ' ἀνδρῶν ἐώμεν
 Ἄρρητον. μετὰ δὲ διὸς πάσαι
 μὲν ἀγυαί.

Πᾶσαι δὲ ἀνθρώπων ἀγοραί· μεσῆ δὲ θάλασσα,
 καὶ λιμὲν δὲ πάντων δὲ διὸς κεζοῦμεθα πάντη.
 τοῦ γὰρ καὶ γῆθ' ἐσμεν, ὅθι ἠπὶθ'
 ἀνθρώποισι

Δεξιὰ σημαίνει, λαὸς δὲ αὐτῶν ὄργου ἐγείρει,
 κίμνησικων βίονιο, λέγει δὲ ὅτε βῶ-
 λθ' ἀρίση

Βουσί τε καὶ μακίλησι, λέγει δὲ ὅτε
 δεξιὰ ὄρει,
 καὶ φυτὶ γυρῶσαι, καὶ ἀσδῖματα πάν-
 τα βαλιῶσαι.

Αὐτὸς γὰρ τὰ γ' σήματ' ἐν οὐρανῶ ἐσῆριξεν,
 ἀσρα δὲ κείνας, ἐσκέψατο δὲ εἰς γῆλαιον
 ἀσδῖας, οἷ κε μάλιστα τε τυγμῶν σημαίνουσι
 ἀνδράσι ὠρέων, ὅφρ' ἐμπεδία πάντα φύων.
 τῶ μιν αἰετῶν τε καὶ ὕδατον ἐλάσκει.

Χαίρει

ARATI SOLENSIS

APPARENTIA.

IOVE principium: quem nun-
quam mutimus ipsi
Infirmum . plena uerò Iouis omnis
quædem compita:

Omnes uerò hominū cœcus . plenum uerò mare,
Et portus . Vbiq; autem Ioue indigemus omnes.
Huius etenim genus sumus. Hæc uerò beni uolus
hominibus

Cōmoda significat' populos aūt ad opus excitat,
Commonens uictus . prædicat item quando gle-
ba optima

Bobusq; & ligonibus: prædicat inquam quando
secunda tempora

Et plantas scrobibus infodere, & semina quali-
bet idere.

Ipsæ enim signa in cœlo firmavit,
Sidera dispersit: prouidit uerò ad annum .
Stellas, quæ potissimum faciunda indicarent
Hominib; temporū, quo stata cuncta nascerentur.
Eoq; ipsum semper primumq; & ultimū placuit.

Salue

Χαίρει πάτορ μέγα θαῦμα, μέγ' ἀνθρώπων
 συμῶνας,

Αὐτὸς καὶ προτόρη γημεν. χαίροιτε δὲ μῦσαι,
 Μηλίχαιε μάλα πᾶσαι. ἐμοίγε Μᾶσδορας ἐπέειπ'·
 εἰ θέμις δὴ χρομῶν, τεκμήρα τε πᾶσαν ἀοισίην.
 οἱ μὲν ὁμῶς παλῆσθε, καὶ ἄλλυσις ἄλλοι ἐόντες,
 οὐρανόθεν ἔλκοντ' ἅπαντ' ἡμάτα συνεχῆς αἰεί.
 αὐτὰρ ὄγ' ἔδ' ὀλίγου μετανίσσεται, ἀλλὰ μάλ' ἄ
 αὐτως

Ἄξωμ' αἰγὴν ἀφ' ἡρην. ἔχει δ' ἀτάλαντον ἀπάντη
 Μισηγῆς γαῖαν. πόδι δ' ὄρανός αὐτ' ἀγνῆναι.
 καὶ μιν πειραίνεσι δ' ὅσ' πόλοι ἀμφοτέρωθεν.
 Ἄλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐπίσπ' ἔθ', ὁ δ' αὖ
 τίθ' ἐκ Βαφίασ,

Υψόθεν ὠκεανοῖο. δύνω δ' ἐμὴ ἀμφὶς ἔχουσαι
 Ἀρηῖοι, ἅμα τροχόωσι. τὸ δ' ἡ καλῆον' ἄμαξαι.
 αἱ δ' ἰήτοι κεφαλὰς μὲν ἐπ' ἰξυῖας αἰγὴν ἔχουσαι,
 ἀλλήλων. αἰεὶ δὲ κατωμάδια φορέονται,
 Ἐμπαλιμ εἰς ὤμας τετραμυλῖαι. εἰς τε ὄν δ' ἰή
 Κρήτηθεν ἕεναι δὲ διὸς μεγάλου ἰότητι
 οὐρανόθεν εἰσανέβησαν, ὁ μιν τότε κεκίχοντα
 Δίκτῳ γ' ὀνώσει ὄρεθ' ἔχουσι ἰδαίοιο
 Ἀντρω ἐγκατέβητο, καὶ ἐτροφον εἰς γ' ἰαυτίης
 Δικταίω

Salve pater, magna admiratio, magna hominibus utilitas:

Ipsæ, & prior generatio. Saluete uerò Musæ
Suauissimæ omnes, mihi quidem stellas dicendi,
Sifas oranti, promite omnem cantum.

Hæ quidē simul multæq; , & alibi aliæ existētes
Cœlo uoluūtur omnib. diebus cōtinuo per æuū.
At ne tantillum quidem circumuertitur, sed plane immobiliter

(omnino
Axis semper firmatus est; habetq; æquilancinam
In medio terram. circa aut cœlū hunc se uersat.
Etiam ipsum terminant duo poli utrinq;:

Verū ille quidem non conspicuus, hic uerò oppositus est è Borea

(cum tenentes
Ex alto supra Oceanum. Duæ autem ipsum circūferunt: eoque uocantur plaustra.

Quæ scilicet capita quidē ad lūbos semper habēt
Inuersim: semper uerò resupina circūferuntur,
Vicissim in humeros uersæ (si credere dignum)
È Cretæ uerò illæ Iouis magni beneficio

Cœlū ascenderūt: quia ipsum olim infantiētem
Dicto in odoro montem prope Idæum,

Antro imposuerunt, atq; nutrierūt per annum,

y Dictæi

Δικταίοι λέγοντες ὅτε Λρόνου ἐΨύθου
 Οἱ τὴν μὲν Λυνόστραν ἐπίκλησιν καλέουσι,
 Τῆν δ' ἐτόρην, ἐλίκην. ἐλίκη γὰρ ἢ αὐθροῦ ἄ-
 εἶν ἀλί (εὐμαίρον) ἵνα χεῖν ἦσας ἀγινῆν. (χαῖοι
 Τῆν δ' ἀρὰ φοίνικας πίσινοι πρόσει θάλασσαν.
 Αλλ' ἢ μὲν καθαρή, καὶ αὐθροῦσασα ἐταίρη.
 Πολλὴ φαινομένη ἐλίκη πρώτης ἀρ' νυκτός.
 Ἡ δ' ἐτόρη ὀλίγη ἢ, ἀτὰρ ναύτησιν ἀρέων
 Μειοτόρη γὰρ πᾶσα ποδισρέφετη σροφάλιγγη
 Τῆν καὶ σισθῆνοι ἰθαῦτα ταυ πύλλονται.
 Τὰς δὲ δὴ ἀμφοτέρους, οἷον ποταμοῖο ἀκρῆρῶν,
 Εἰλεῖται, μέγα θαῦμα, δρόκων πόριτ' ἀμείτ'
 ἔαγως

Μυρίθ. αἰδ' ἀρὰ οἱ ἀπείρης ἐκάτερθε φύοντ'
 Αἰετοί, Λυανῆσ πεφυλαγμένα ὠκεανοῖο.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἄλλω μὲν νεώτη ἀρτείνετο δρῆ.
 Αλλω δὲ ἀπείρη ποδιστέμεντα, ἢ μὲν οἱ ἄκρη
 Οὐρὴ πᾶρ Λεφαλῆν ἐλίκης ἀναπαύετ' ἀρῆτα.
 Σπέρη δ' ἐν Λυνόστρα Λαρήν ἔχει. ἢ δὲ
 Λατ' αὐτῶν

Εἰλεῖται Λεφαλῶν, καὶ οἱ ποδὶσ δρῆετη ἄκρη.
 Εκ δ' αὐτῆσ παλίνοροσ ἀναρῆχει, ὃ ἢ ἐκασ
 Οἰσθῆν, ὃ δ' οἱθ' Λεφαλῆν αὐτῶν πεταυ ἀσθῆ.

Αλλ'

Dictæi Curetes quando Saturnum fallebant.
 Qui hanc quidē Cynosurā cognomine dicunt,
 Alteram uerò Helicen. Helice quidē uiri Achivi
 In mari signāt, quò oporteat naues dirigere:
 Altera uerò Phœnices fisci, persulcant mare.
 At Helice quidem clara est, ac obseruatu parata,
 Multa lucens prima à nocte:
 Altera uerò obscura quidem, sed nautis aptior:
 Minori enim tota circumuersatur orbe.
 Hac quoq; Sidonij rectissimè nauigant.
 Has uerò per ambas, qualis fluuij decursus
 Volutatur (horrendum ingens) draco circum-
 circa distractus
 Immēsus. Verum ei ex utraq; parte spiræ hæret
 Vrsæ, cæruleo seruatæ Oceano.
 Sed hic alterā quidem extrema emetitur cauda,
 Alterā uerò spiræ circūscribit, ei quidem summa
 Cauda ad caput Helices quiescit Vrsæ:
 In spiræ uerò Cynosura caput habet: hæc autem
 circum ipsum
 Gyratur caput: eiq; ad pedem uenit usq;.
 Rursus uerò retrofugus recurrit, non quidē illa
 Ex sola parte: neq; sola in capite splendet stella,

Ἀλλὰ δύο λεροτάφοις, δύο δ' ὄμμασι, εἰς
 δὲ ὑπερόρθην

Ἐχαπλώ ἐπέχει γόνυ θ' δεινοῖο πελώρου.
 Λοφὸν δ' ἐστὶ κάρη. νόοντα δὲ πώμπαν
 ἔοικεν

Ἀκρῶ εἰς ἐλίκερ ἔρῳ, μάλα δὲ ὄβριατ' ἰθὺ
 Καὶ σῶμα καὶ λεροτάφοιο τὰ δεξιὰ νεοῦτω ἔρη.
 Κέννη πρὸ κεφαλῆ τῆ νύχτη, ἤχι πόρ ἀκραι
 κίσιγονται δύσις τε ἰγ' αὐτολίαι ἀλλήλοισι.
 Τῆς δὲ αὐτ' μογέοντι κυλίνδετα αὐδοῖ ἔοικος
 Εἶδωλον. τὸ μὲν ὄβρις ἐπίστατη ἀμφαδίου ἐπέρη
 Οὐδ' ὠλεν κρέμα κέννος πόνου, ἀλλά μιν αὐτῶς
 Εὐτόνασι καλέσσι, τὸ δὲ αὐτ' γὴ γόνασι κέμονο
 Οκλάζοντι ἔοικεν. ἐπ' ἀμφοτέρω δὲ οἱ
 ὠμωμ

Χεῖρσ ἀείρονται. τάνυτη γέμεν ἄλλυδις ἄλλῃ
 Οσορὲς ὀργυλίω. μέσσω δὲ ἐφύπορθε κερλίω
 Δεξιτόρδ' ποσίος ἀκρον ἔχῃ χολιοῖο δ' ἀκρόνθος.
 Ἀντὸ ἀκένυθ' σέφανθ', τὸν ἀγαθὸν ἔθηκε
 Σῆμ' ἐμδασι δόνυσθ' ἀπιχομῆης ἀφιάδνης.
 Νώτω ὑποσρέφεται λεκμηκότθ' εἶδωλον.
 Νώτω μὲν σέφανος πελάφ. κεφαλῆ γέμεν ἀκρη
 Σκέπησ πάρε κεφαλῆν ὀφίχθ' ἐκ δὲ ἀφ' ἐκέννης
 Ἀντὸν

Sed duæ in tēporibus, duæ uerò in oculis: unus
autem inferius

Extremitatem occupat genæ horrendi monstri.
Incuruum autem est caput, nutanti uerò prorsus
assimilatum est (ex directo

Extremam in Helices caudam: omnino uerò sunt
Et os & temporis dextera extremæ caudæ.

Illud fermè caput hac natat, ubi quidem extremi
Miscentur occasusq; & ortus sibi inuicem.

Hoc uerò prope laboranti uoluitur uiro simile
Idolum, quod quidē nemo scit manifestò dicere:
Neq; cui incumbat ille labori: sed ipsum uulgò
Engonasi uocant: eo quòd in gēnibus laborans,
Geniculanti simile est: super ambabus uerò ei
humeris

Manus eleuantur: distenditur certè hinc inde
Quātū ad manuū passū. medio uerò super capite
Dextri pedis imum habet tortuosi draconis.

Ibidem & illa corona, quam lucidum posuit
Signum esse Bacchus morientis Ariadnæ,
Humero subuoluitur fatigati idoli, (sumum
Humero quidem Corona uicina est. caput uerò
Obserua iuxta caput Serpentarij: ex illo nanq;

Ἄν' τὸν ὑπὸ φρέσασαι φαινόμηνον ὀφθαλμῶν.
 Τοιοῖοί οἱ κεφαλῆ ὑποκείμενοι ἀγλαοὶ ὄμοι
 εἶδοντα. κεννοὶ γὰρ καὶ ἂν διχόμυτι σελιῶν
 εἰσωποὶ τελέθειον. ἀτὰρ χορδῶν δ' ἀλάϊσαι,
 Λυπῆν γὰρ τῆ καὶ τῆ δὲ ἐπιδεδρομῶν αἴγλη.
 Ἄλλ' ἔμπης κ' ἀκείναι ἐπόψαι, δ' γὰρ
 ἐλαφραί. (μύετον)

Ἀμφοτέραι δ' ὀφθαλμοὶ πεπονείαται, ὅς γ' ἀπὸ
 Δινδύει ὀφθαλμῶν. ὅσ' ἐμμενῆς δὲ
 ἐπὶ κρῶς

Προσὶν ὑπὸ θλίβει μέγα θηρόν ἀμφοτέρωσι
 Σηροπίον, ὀφθαλμῶν τε καὶ γὰρ θώρηκε βεβηκῶς
 Ορθός. ἀτὰρ οἱ ὄφεις γὰρ διὰ σφίφει) μετὰ χορδῶν.
 Δεξιτέρῃ ὀλίγῃ, σκαεῦ γέμει ὑψοῖ πομάς.
 Καὶ δὴ οἱ σεφάνω πῶδε κέκλιται ἀκρα γήσια.
 Κεῖθε δὲ αὐείης μεγάλας ὑθμαίνο χαλάς.
 Ἄλλ' αἰ μὲν φάτω ὑπὸ δινδύει, ὅδ' ἔμ ἀγαυαί.
 Ἐξόπιθον δ' ἐλίπης φέρεται ἐλάοντι τοικῶς
 Ἀρητοφύλαξ. τὸν δ' ἄνδρῶν ὑπὸ κλείδ.
 σι βοώτῳ,

Οὐνεχ' ἀμαφαίης ἐπαφώδη ὀφθαλμοὶ εἶδεται ἀρῆν.
 Καὶ μάλα τῶς ἀρῆ δινδύει. ὑπὸ ζώνη δὲ
 οἱ ἀρῆς

Ipsum deprehēdas licet splendidū Serpentariū.
 Quales sibi capiti subiacentes clari humeri
 Apparent: ij quidem etiam plena luna
 Cōspiciuæ eßēt. Sed manus nō admodū æquales:
 Tenuis nanq; hinc inde exit splendor:
 Attamen etiam illæ contemplabiles: non enim
 modicæ sunt.
 Ambæ autē serpente fatigātur: qui quidē medium
 Involuit Serpentarium: hic uerò constanter a-
 pteq; innixus
 Pedibus conterit magnam feram ambobus
 Scorpionem, oculoq; & in pectore calcans
 Rectus: sed ei serpens ambas uoluitur per manus,
 Dexterā modicus. sinistrā uerò supernè multus.
 Atq; ei sanè Coronā attingunt supremæ genæ.
 Subter spiram autem magnas inquire Chelas:
 Sed hæc quidē luminū indigæ, nequaquā splēdidæ,
 At post Helicen circumfertur auriganti similis
 Arctophylax, quem quidem homines cognomi-
 nant Booten,
 Eo quòd plaustrum contrectare uidetur Vrsæ.
 Atque adeò totus perspicuus est. sub Zona uerò
 sibi ipse

Ἐξ ἄλλων ἀρήϊός ἐλίωσετ' ἀμφαλόρ' ἀσκή.
 Ἀμφοτέρωσι δὲ πρὸς ἴσους κέψατο βούτο
 Παρθένου. ἢ ῥ' ἐν χορσὶ φόβ' ἔσχευ
 αἰγλήεντα.

Ἔϊτ' ἐν ἀσραῖς λείνη γλήθ', ὄρ' ῥ' ἄτε φασσι
 Ἀσρων ἀρχαίων πατέρ' ἐμυδααι, εἴτε τοῦ
 ἄλλου,

Εὐκλεος φορέοιτο. λόγος γαμῶν ἐντρέχ' ἄλλου
 Ἀνθρώπου, ὡς δὴ δὴν ἠδὲ χθονίῳ
 πάρος ἦεν. (αὐτοδῶν,

Ἦρχετο δὲ ἀνθρώπων κατ' ἐναντίον. ὄδ' ἐποτ'
 οὐδέ ποτ' ἀρχαίων λυλῶατο φύλα γυναικῶν.
 Ἀλλ' ἀναμῖξ' ἐκάθητο καὶ ἀθανάτη πρὸ ἔδου.
 Καί ἐδίκη καλέεσκον. ἀγροειδὴν ἢ γρόντιας
 Ἦε παρ' ἐν ἀγορῇ, ἢ δ' ἐν χώρῳ ἐν ἀγῶνι,
 Δημοτόρας ἢ λείδην ἠδὲ πῶρ' ἔχουσα θέμιστας.
 οὐπω λδουγαλῆς τότε νεῖκεθ' ἐπίσαντο,
 οὐδὲ δ' ἀκρίπ' ἢ πῶρ' ἐμμεφέθ', ὄδ' ἐλινδουμῶ.
 Αὐτῶς δ' ἐζωον. χαλεπὴ δ' ἀπέ-
 κειτο θάλασσα.

Καὶ βίον ἔπω νῆδον ἀπό πλοθῆν ἢ γίνουσκον,
 Ἀλλὰ βούτο ἄροτρα. καὶ αὐτὴ πότνια λαῶν
 Μυρία πάντα ἢ ῥ' ἔχε δίκη δῶταρα δικάϊων.
Τὸ φῶ

Præ alijs Arcturus obuoluitur lucida stella.
 Verum ambobus sub pedibus obseruato bubulci
 Virginem : quæ quidem in manibus gerit spicam
 splendidam.

Sive igitur Astræi illa proles, quem utiq; ferunt
 Astrorum primæuorum patrem esse, sive cuius
 spiam alius,

Secura uerſetur. fabula certè incidit alia

Hominibus, quod ferè in terra conuersata quon
 dam sit. (unquam uirorum

Veniebat autem hominum in conspectum : nec

Nec unquam ueterū recusabat cæcus mulierū:

Sed p̄mixtum cōsid. bat quāuis immortalis esset.

Atq; ipsam Iustitiā uocabāt. cōgregās aut̄ senes,

Aut alicubi in foro, aut propatulo in compito,

Ciuiles monstrabat studiosa leges.

Nondum perniciosam tunc litem norant,

Nec disceptationē cōtētiosam, neq; seditionem.

Sed simpliciter uiuunt. periculosum autē pro
 cul aberat mare:

Atq; uictū nondū naues è longinquo ducebant,

Sed boues aratra: etiam ipsa domina populorum

Copiosa oīa suppeditabat Iustitia datrix iustorū.

Τόφρ' ἤν' ὄφρ' ἐπιγαῖα γῆϑ' χρύσειον
ἔφ' ὄβρον.

Αργυρέω δ' ὀλίγη τε κ' ὀκεία πάνπαν ἐτοίμη
Ομίλει, ποθέεσσα πελααῶν ἤθεα λαῶν.

Αλλ' ἔμπης ἐπιλείνο λατ' ἀργύρεον γῆϑος ἔφρ.
Ἡρχετο δ' ἄζ' ὄρειων ὑπὸ δαίειλθ' ἠχαγύτων

Μινάξ. ὃ δὲ τῶν ἐπεμίσγετο μελιχίοισιν. (ναε,
Αλλ' ὅποτ' ἀνθρώπων μεγάλας πλῆσασθ' κολῶ

Ἡπέλει δ' ἔπειτα καθαπῆομλῆνη κηϊώτατθ'.
Οὐδ' ἐτ' ἔφρ' εἰσώπ' ὅς ἐλδύσε δαε

ἱαλίεσιν.

Οἴλω χρύσειοι πατόρ' ὄν γμ. ἰω' ἐλίπον το
Χειροτόρ' ἰω. ὑμεῖς δὲ ἱακώτορα τεξείε δαε.

Καὶ δὴ π' ε πόλεμοι καὶ δὴ καὶ ἀνάρ' ἰου αἴμα
Εοσετ' ἀνθρώποισι. ἱακῶ δ' ὑπὸ κείσε' ἄλγος.

Ὡς εἰπῶσ' ὄρειων ἐπεμαίετο. εἶθ' δ' ἀφ' ἱακῶ
Εἰς αὐτῶν ἐτι πάνπαν ἐλίμπανε πα-

πῆαίνοντας.

Αλλ' ὅτε δὴ ἱακῆνοι ἐτέθνασαν, οἳ δ' ἐφ' ἰνῶν
καλκείη γμ. ἐν, ποτόρ' ὄν ὄλωτοροι αὐδ' ὄν.

Οἳ πρῶτοι ἱακωόργον ἐχαλκίδεσσιν ἐμάχοντο
εἰνοδίην, πρῶτοι ἢ βαῶν ἐπάσαντ' ἀφ' ὄν.

Καὶ τότε μισίσασε δίκη λείνων γῆϑος αὐδ' ὄν.
Ἐπῆα

Tamdiu aderat quamdiu itē terra genus aureum
fouebat. (parata

Argenteo autem raraq; & non amplius omnino
Cōuersabat, desiderans ueterū mores populorū:
Veruntamē adhuc illo in argenteo seculo erat:
Sed ueniebat è montibus post crepusculū argutis
Solitaria: neq; cuiquā congregiebatur blāditijs.
Verū quādo hominū magnas impleuisset urbes,
Increpabat subinde carpens malitiam.

Neq; amplius, inquit, uisendam me dabo uenire
rogantibus.

Mirum quā aurei patres seculum reliquerint
Deterius: uos autem peiora generabitis.

Tūc scilicet bella atq; etiā promiscuē fusus cruor
Futurus est hominib. malo aut impēdebit dolor.
Sic locuta montes repetebat. Verūm populos
In ipsam adhuc, prorsus deserebat, oculos con-
ijcientes.

Ceterū quādo etiam illi obierunt, alij nati sunt,
Aenea aetas, prioribus perniciosiores homines.
Qui primi maleficū fabricarūt gladium (rios.
Viatoriū: primi etiā boues edere ceperūt opera-
Atq; tunc exosa Iustitia illorū genus hominum,

Volauit

Ἐπὶ γὰρ ὑπερρανίη. ταύτην δὲ ἀρὰ νόσος αἰχμῶν
 Ἡκίπυρ γύνυχι ἐπιφαίνεται αὐθιγῶπιη
 Παρβύθ, ἐγγὺς ἐσσα πολυσκέπῃσι βοάτε,
 Τῆς ὑπὲρ ἀμφοτέρω ὤμων εἰλίσσειται ἀσῆρ
 Δεξιτέρῃ πῆδρυγι, πῆ βυγῆλῆς δὲ αὐτε καλῆς,
 Τόσας θ' ἢ μεγάλα, τῆς δὲ ἐγκέμελος ἀγλή,
 Οἱ θ' καὶ μεγάλης ἐρῶ ὑποφαίνεται ἀγλή,
 Δεινὴ γὰρ κείνη, δεινοὶ δὲ οἱ ἐγγύθεν εἰσι
 Αὐδρῶν, ἃ καὶ τὸς γὰρ ἰδῶν

ἔπι τε κημέραις.

Οἷος οἱ πῶ ποδῶν φέρει, καλὸς τε μέγας τε
 Εἰς μὲν ὑπὸ ὠμαίω, εἰς δὲ ἐξυόθεν
 Κατιόντων,

Ἄλλος δὲ ἐραταίος ὑπὸ γάνασιμ, ἀλλ' ἀρὰ πάντες
 Ἀπλόσι ἀλλοθῆν ἄλλ' ἀνωθυμῆ φορέουσι.
 Κρατὶ ἢ οἱ δίδυμοι, μέσση δὲ ὑπὸ κερκίνος ὄδι.
 Πρὸσι δὲ ὑπὸ ἀμφοτέρωσι λέωμ ὑπὸ καλὰ φα
 Εὐθα ἢ κελίσι θοδρείτῃσι εἰσι κελύθει. (εἰνφ.)
 Αἱ δὲ περὶ ἀσυχύων κερναὶ φαίνονται ἄρθεαι
 Ἡλίς τὰ πρῶτα συυθ χαρῶσις λέουσι.
 Τῆμ' καὶ κελάδοντ' ἐτκσίαι δὲ εἰ πόντῃ
 Αθροὶ ἐμπίπῃσι, ὃ δὲ πλῆθ' ἄκ' ἐτι κῶπαις
 Ωρεθ'. δὲ εἰ ἀμοι ἀρῆσθῆσιν τότε νῆδῃ.

Εἰς

Volauit sub cœlū: eāq; fortè occupauit regionē,
 Vbi nam nocturna adhuc cernitur hominibus
 Virgo uicinè existens perspicuo bubulco.

Cuius sup ambobus humeris circūuertitur stella
 Ad dexterā aliam, præuindemiator aut uocatur:
 Tāta quidē magnitudine, taliq; insidēs splēdori,
 Qualis etiam magnæ sub cauda lucet ursæ.

Ardēs profecto illi, ardētes etiā ei cominus sunt
 Stellæ. nec forsā hasce contuitus tibi inquisi-
 tione opus fuerit.

Qualis ei ante pedes fertur claraq; magnaq;
 Vna quoque sub humeris, una item lumbotenus
 obcuntium, (uerò omnes

Alia præterea posterioribus sub genibus. Aliæ
 Mediocres alibi alia sine nomenclatura ferūtur,
 Capiti aut ei Gemini, mediæ uerò Cæcer subest:
 At pedibus sub ambobus Leo clarè sublucet.
 Ibi quidem solis ardentissimi sunt cursus,
 Atq; tum spicarum uacua apparent arua,
 Sole primum accedente Leonem.

Tunc etiā susurrantes Etesiæ uastū pontū (mis
 Glomerati irruūt: nauigatio aut nō amplius re-
 Tempestiua est: magnæ mihi placerēt tūc naues

Contra

Contra uentum uerò gubernacula rectores te-
neant oportet.

Porrò si tibi Aurigam & stellas Aurigæ
Cõtēplari uideatur, etiã mētio incidērit Capræ
Ipsius, atq; Hædorum (qui in mari nigrescente
Sape contuiti sunt iactatos homines)

Eum quidem ipsum totum & ingentem Geminorum
sub læua

Acclinatū inuenies: Helices autē ei summū caput
E regione obuersatur. uerū sinistro superin-
cumbit humero (præbuisse.

Capra religiosa, quam fabula est Ioui mammam
Oleniã uerò ipsam Caprã Iouis uocāt subuates.
Atq; hæc qdē multaq; et splendida: uerū ei ibidē
Obscurè lucent Hædi in iunctura manus. (rum
Prope pedes autē Aurigæ cornutū expāsū Tau
Scrutare, atq; ei ualde cōsimilia iudicia ponūtur:
Quale ipsi caput interstinctū est: neq; q̄sp̄iã alio
Argumento cōiecturari caput bouis. Qualiter
id ipsæ

Stellæ utrinq; circumductæ configurant?

Etiã crebro eorū nomen memoratur, neq; adeo
Incelebres Hyades, quæ scilicet per totã frõtem
Tauri

ταύτης Βεβλία του. λαϊδ δὲ κροατι Θ ἄκρον,
 Καὶ πόδια δεξιτόρον πρὸς κείμων ἠνιόχου,
 Εἰς ἀσπὴρ ἐπέχει. σπιλι γλαφῶνοι δὲ φέρνται.
 Αλλ' αἰεὶ ταῦς Θ πλοφῶρες δὲ Θ ἠνιόχου
 Εἰς ἐτόρλω κα ταβλῶαι, ὁμιλυσίη πρὸς ἀνελθῶι.
 Οὐδ' ἄρα κηφῆ Θ μογοδῶν γγῶ Θ ἰασίδια
 Αὐτως ἀρρήτηρ κα τακίσεται. ἀλλ' ἄρα ἰσθῆ
 Οὐρανὸν εἰς ὄνομ' ἠλθην, ἐπεὶ διός ἐγγύθην ἦσθ.
 Αὐτὸς μὲν κατόπι δὲ γ' ἐὼν λιμοσσειδης ἀρῆς
 Κηφίους, ἀμφοτόρας χείρας ταυῦνον πῆσοικῶς.
 Ἰση οἱ σά' ἰμνηιάτης ἀρτείνεται ὄρης (να.
 Ες πόδας ἀμφοτόρας, ὅση πόδος ἐς πόδια τέ.
 Αὐτὰρ ἀπὸ ζώνης ὀλίγων κα μεταβλήψαις
 Πρώτῳ ἱεμνος καμπλῶ μεγάλῳ δρῶκονθες.
 Τὸ δὲ ἄρα διαμονίη πλοκυλίνδετοῖ, ὃ μάλῃ
 πολλή

Νυκτὶ φαινομένη παμμιώιδι, κασσίπια.
 Οὐ γὰρ μιν πολλοὶ καὶ ἐπημοισοὶ γανόωσιρ
 Ασδρόν, οἳ μιν πᾶσαν ὑπὲρ ῥήθην σιχῶσιρ.
 Οἴλω δὲ λεκίσι θύρῳ γνῶτοδ' ἀραρῆαν
 Δικλίσδ' ὑπὲρ πῆσοιντο ἀνακρούσιρ ὀχῆδ,
 Τοιῶτοι μὲν ἀξ' ὑποκείων οἰνδῶλλοντα
 Ασδρόν, ἧσ' αὐτως ὀλίγων ἀρτείνεται ὀμων
 Οργυλῶ.

Tauri sparsæ sunt: sinistri aut cornu summitatē
 Et pedem dexterum adiacentem Aurigæ (tur:
 Vnica stella cōplectitur: simul agitatitē ferun-
 Attamē semper Taurus pronior Auriga (ortus.
 In occasum descēdēdo, pari ascēsu alioquin ex-
 Neq; certē Cephei ærumnosa familia Iasidæ
 Omnino ignobilis iacebit: quin etiam horum
 In cœlū nomē puenit: siquidē Iouis cognati erāt.
 Ipse quidem à tergo existens Cynosuræ ursæ
 Cepheus, ambas manus pendenti similis.
 Tanta ei linea ab extrema tenditur cauda
 In pedes ambos, quanta à pede in pedem tendit.
 Cæterum à cingulo parumper respicere poteris
 Primam petens flexuram magni draconis.
 Ante hunc autem infelix uoluitur, nō admodum
 multa

Nocte lucens plenilunari, Cistiepiæ:
 Neq; enim ipsam multæ & frequētes illustrant
 Stellæ, quæ eam totam sparsim componunt.
 Qualem uerò sera ianuam intus munitam
 Biforibus concurrentes reuerberant uectes,
 Tales singulatim subiectæ figurant
 Stellæ, atq; hæc itidē modicis tendit ab humeris

Οργυλίω. φαίνοκον ἀνιάζειν ὠδί παιδύ.
 Αὐτὸ γὰρ ἐὰ κείνο κυλίνδετου αἰνὸν ἄγαλμα
 Ἀνδρομέδης, ὑπὸ μητρὶ Λεκασμελίου. ὅσε
 μάλ' οἶω

Νύκτα ποδισκίψαδς, ἴν' αὐτίκα μάλλον ἴδουαι.
 Τοῖσι οἱ κεφαλῆ. τοῖσι δὲ οἱ ἀμφοτέρωθεν
 ὤμοι, καὶ πόδιον ἀκρότατον, καὶ ζώματα πάντα.
 Ἀλλ' ἔμπης λακείδι διαλογίην τεταύουσαι,
 Δεσμά δὲ οἱ κείτου καὶ γὰ ἔρανω, αἰδὲ
 ἀνέχονται

Αὐτ' ὡπῆα μύλαι πάντ' ἡμάτ' α χεῖρες ἐκείνου.
 Ἀλλ' ἄρα οἱ Ἐρατὶ πέλως ἐπελήλατ' ἵππος
 Γαστρί νεαίρη. ξυμὸς δ' ὑπὸ λάμπετου ἀσῆρ,
 Τὸ μὲν ἐπ' ὀμφαλίω, τῆς δ' ἔχατόων-
 πιλαρήνω. (μυθ)

Οἱ δ' ἄρ' ἐπι τρεῖς ἄλλοι ὠδί πλουράς τε καὶ ἄ-
 ἵππο, δεικανόωσι σῆσα δὸν ἴσα πέλωρα,
 Καλοὶ καὶ μεγάλοι. κεφαλῆ δὲ οἱ ὀδὲν ὁμοίη,
 Οὐδ' αὐχλὺ δολιχὸς πόρ' ἰών. ἀτὰρ ἔχα-
 τ' ἄσῆρ

Αἰθομῆνης γόνυ Ἐλαί λεγὸν πλοτόροις ὄριση
 Τετρασίμ, οἱ μὲν ἔχουσι πόρ' ἰσκειπήσι μάλ'
 ἴόντων.

Passum: dices profecto angustius propter filiam.
 Ibi namque & illud obvoluitur triste simulacrum
 Andromedæ, sub mare constellatum, haud te
 multum opinor

Noctem disquirere, quò mox potius intuearis.
 Tam clarum ei caput est: tam clari item ei utrinque
 Humeri, & pedes extremi, & cincturæ omnes.
 Etiamnum & illic secundum brachia propäsa est.
 Vincula item ei admota sunt etiam in cælo: reti-
 nentur autem

Illic expansæ omnibus diebus manus illæ. (quæ
 sedenim ei etiam supra caput ingens uolutatur et
 Ventre extremo: communis autem fulget stella,
 Huius quidem in umbilico, illius uero in extre-
 mo capite.

Præterea autem tres aliæ intra latera & armos
 Equi, signant distanter æqualia spacia,
 Claræ et magnæ. uerum caput ei haudquam simile,
 Neque ceruix, longa alioqui existens: tamen ex-
 trema stella

Fulgētis genæ etiamnum prioribus concertaret
 Quatuor, quæ ipsum continent, conspicuæ pla-
 nè existentes.

¶ Nec

Οὐδ' ὄγυ τετραπυθ' ὄσιν. ἀπ' ἔμφαλις γ' ἄκρος

Μεσότην ἤμιτελής ποδιτέλλεται ἰδρός ἵππος.
 Κεῖνον δ' ἠ καὶ φασὶ λαθ' ὑψηλῆ ἐλικίων θ'
 Καλὸν ὕδωρ ἀγαγεῖν διαλλείας ἵππου κρήνης.
 Οὐ γὰρ πέλικα μ' ἄκρος κατελείβωσσι πηγῶν.
 Ἀλλ' ἵππο μιν ἔτυψε. τὸ δ' ἄθροον αὐτόθεν
 ὕδωρ

Ἐξέχυτο πληγῆ πρὸ τέρους ποδός. οἱ δὲ νομῶσθε
 Πρᾶται κείνο ποτὸν διεφίμισαν ἵππου κρήνης.
 Ἀλλὰ τὸ μὲν πῆξον ἀρλείβει. ὁ δὲ ποτὸν αὐτὸ
 Οἰασιέων ἀνδρῶν ἕκαστος ὄψεται. αὐτὰρ ὁ ἵππος
 Ἐνδιθ' εἰλάσσει. καί τοι, πύρα θνήσκεισθαι,
 Αὐτὸ καὶ κροῖο θώπεται εἰσὶ κέλευθοι.
 Ὅς φάτε καὶ μήκιστα διωκόμεν ποδι κύνεσσιν.
 Οὐδέ μ' ἀφανρότορον βραχέει κυνόστροφος ἀφίει.
 Αὐτὰρ μὲν ναθὴς καὶ ἀνώστροφ' οἶα σελίωσιν
 Σκέψασθαι. ζώνη δ' αὐτὸ μῶς

ἰδίτε κήραο

Ἀνδρομίδης, ὀλίγον γὰρ ἴσθ' αὐτῶν ἐσηοικη.
 Μεσότη δὲ τρίβει μέγαν ἔρανον, ἤχι πρὸ ἄκρου
 Χηλαὶ καὶ ζώνη ποδιτέλλεται ὠρίων θ'.
 Ἔστι δὲ τριγυθ' ἄλλο τετυγμένον ἐγγυθὶ σῆμα

Νεῖθε

Nec uerò hic quadrupes est: ab umbilico nanque
extremo

Dimidio semiperfectus exoritur sacer equus.

Hunc etiam aiunt in excelsa Helicone

Pulchrâ aquâ produxisse largi equi fontis. (bus:

Nec unq̄ enim Helicō summus destillarat fonti-

Verum equus ipsum ferijt, atq; copiosa inde

aqua

Effusa est ictu prioris pedis. pastores autem

Primi hunc potum appellarunt equi fontem.

Atq; hic quidem è rupe stillat: nec modò ipsum

À Thespîs sib. uiris longè cernes. Cæterū equus

In cælo obuersatur. Atque (propè spectato)

Illic etiam Arietis celerrimi sunt cursus:

Qui sanè uel longissimos agitur per orbes,

Nihilo segnius currit Cynosura ursa.

Ipsè quidem languidus & obscurus, utpote luna

Obsèruando. ueruntamen per cingulum depre-

hendere poteris

Andromedæ: haud lögè enim sub ipsam situs est.

In medio aut terit magnū cælū, ubi nam summæ

Chelæ, & cingulus circumagitur Orionis.

Est uerò adhuc aliud dispositum prope signum

Νειόθεν ἀνδρομέδης, πόσι' ὑδί τρισὶν ἐσθίματη
 Δελτωτῶν πλδρυήσιμ, ἰσαλομλῆσιμ τοικὸς
 Ἀμφοτόρης. ἢ δ' ἔτι τόση, μάλα δ' ὄξιμ ἐτόμη
 Εὐρέδαια. ποδι γάρ πολέων ὄξως ἐρός ὄξι
 Τῶν, ὀλίγον κειῶ νοτιώτεροι ἀσδρόντ εἰσίμ,
 Οἷσι' ἀρ' ἐπι πλοτόρω. ἐπι δ' γν' πλοβο-
 λῆσι νότοιο

Ἰχθύου. ἀλλ' αἰεὶ ἐτόρϑ πλοφόρεςδρϑ ἄλλα,
 Καὶ μάλλου βορέαο νέου κατόντϑ ἀκῆα.
 Ἀμφοτόρων δὲ σφραῶν ἀποτέινετῆ ἢν τε δεσμά
 Οὐραίων ἐκάτορβην ὑπὸ χερῶν εἰς γν' ἰόντων.
 Καὶ τὰ μ' εἰς ἀσῆρ ἐπέχει καλὸς τε μέγας τε,
 Ουράν τε καὶ σιῶδεσμου ἰσάραου καλέουσι.
 Ἀνδρομέδης δὲ τοι ὦμος ἀριστόρος ἰχθύος ἔστα
 Σῆμα βορφοτόρη. μάλα γὰρ νύ οἱ
 ἐγγύθεν ὄξιμ.

Ἀμφοτόροι δὲ πόδες γαμβρῶ ὑποσηκίνοιον
 Πόρσεως, οἷ ρά οἱ αἰγν' ἐπωμάδοι φορέονται.
 Αὐτὰρ ὄγ' γν' βορέω φέρε' ἡ πόρμῆκεῶς ἄλλωμ.
 Καὶ οἱ δεξιτόρη μὲν ὑδί κλισμὸν τεταύνεται
 Πηνθόρις δὲ φροιο. τὰ δ' γν' ποσίμ οἶα δῶκωμ
 Ἰχθια μνηκῶει, κληνοισμλῆϑ γν' δὲ πατρί,
 Ἀγχι δὲ οἱ σκαῆς ὑδι γανίσιϑ ἡλιδα πᾶσα
 Πλιάσιδου

Subter Andromedā : id autē ad tria dimensum est
 Deltotum latera, æqualibus assimilatum (le est
 Duobus : tertium uerò nō tantū, tamē admodū faci
 Inuentu: præ multis enim fulgidum est:

Quibus paululū Arietis australiores stellæ sunt:
 Illæ uerò adhuc antèrius. Præterea autē in pro-
 cursibus austri

Pisces: sed semper alter propior altero:

Atq; magis Boreā recenter descendente sentit.
 Ab ambobus uerò ipsis tenduntur quasi uincula

È caudis utrinq; sequenter in unū coeuntibus.

Et hæc qdē una stella cōnectit claraq; magnaq;:

Quam utiq; etiā colligaturā subcaudinā uocāt.

Porrò Andromedæ humerus sinister piscis esto

Index septentrionalioris : admodum nanque ei
 uicinē est.

Ambo autem pedes sponsum indicare poterunt

Persea, qui quidē ei semp ob humeros uoluūtur.

Verū hic in boreali parte fertur maxim^o aliorū:

Atq; ei dextera quidem ad leeticam protensa est

Socrinæ sellæ . in pedibus aut uelut persequens

Vestigia distendit, fatigatus in dio patre.

Ac ei prope sinistrum genu aceruatim omnes

Γληϊάδες φορζόνται, ὁ δ' ἔμλλα πολλὸς ἀπὸ
σας

Χῶρος ἔχθ. κῆ δ' αὐτοῖς ἰδισκεῖσθαι ἀφανεί.
Ἐπὶ πόροι δὴ ταῖς μετ' ἀνθρώπων ὑδίωντῃ,
Ἐξ οἷαί πορ ἔδσαι ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν.

Οὐ μὲν πως ἀπόλων ἀπὸ θῆος ἐκ δὴος ἀσῆρ,
Ἐξ ἧ καὶ γηενῆσθ ἀκρόμεν. ἀλλὰ μάλ' αὐτὰς

Ἐἴρεται. ἔπῃ δὲ κείναι ἰδρῆσθίω καλέονται.
Αλκυόνθ, μόροπν τε, κελαινώτ', ἠλέκτρη τε,

Καὶ σόροπν, καὶ τνήγέτη, καὶ πόντια μάια.

Αἰ μὲν ὁμῶς ὀλίγα κῆ ἀφρηγέσθ, ἀλλ' ὀνομασθ
Ἡε καὶ ἑσθόρῃαι, ζεύς δ' αἰτιθ, εἰλίσονται.

Ὅς εἰσι καὶ θόριθ καὶ χείματθ ἀρχομλῖοιθ
Σημαίνειρ ἐκείλδουσθ, ἐπορχομλῖστ' ἀφῆοιο.

Καὶ χέλυσ, ἦτ' ὀλίγη. τῶ δὲ ἀρ' ἔτι καὶ πῆδ
λίκνω

Ἐρμείας ἐτόρκεσε. λύρῳ δὲ μῖρ εἶπε λέγῃσθαι.

Καθὼ δ' ἔθετο πρὸ κάρουθθ ἀπὸ θῆος εἰδῶλοιο
Οὐρανὸν εἰσαγαγῶν. τὸ δ' ἰδῖσκειέσθαι πείκλωρ

Γύνατῖ οἰσκαῖῶ πελάει. κεφαλῆ γέμεν ἀκρη
Αντιπὸρῳ ὄρνιθθ εἰλίσετῃ. ἠδὲ μεσηγύ

Ὀρνιθῆος κεφαλῆς καὶ γύνατθ ἐσθόρῃαιθ.
Ἡτοι γάρ καὶ ζῶνι πῆδ τρέχει αἰόλθ ὄρνις.

Pleiades feruntur: nec herò adeò spaciosus uniuersas

Locus continet: atq; ipsæ inspiciendo languidæ.
Septem gradæ aut eæ ab hominibus celebratur,
Sex solæ quamuis existant conspicuæ oculis.

Nec certe unquam perijt ignota ex cælo stella,
Ex quo à primordio audimus: sed planè fabulose
Dicitur. porrò septem illæ nominatim uocatur,

Alcyone, Meropèq; Celenoq; Electraq;

Et Sterope, & Taygeta, & ueneranda Maia.

Hæ qdè simul modicæ et obscuræ: tamè celebres
Mare & uespertinæ (Ioue autore) circūaguntur:

Qui eis æstatem & hyemem instantem

Significare præcepit. aduenientemq; arationem.

Præterea testudo, quæ parua: quã etiam dum ad
cunam

Mercurius cõpegit: Lyrã uerò eam iussit uocari.

Collocauit autem ante ignotum idolum,

In cælum transferens. atq; in cruribus uolatile

Genu ei sinistro appropinquat. caput certè summũ

È regione cygni circumuoluitur: illa uerò inter

Cygninum caput & genu sita est.

Porrò etiam in cælo uolat uariis ales:

Ἄλλ' ὁ μὲν ἠέροεις, τὰ δὲ οἱ ὤντε·

τρήχλωται

(ροῖς.

Ἀσρασι, ὅτι λίω μεγαλοῖς, ἀτὰρ ἔ μ' ἄφαι·
 Αὐτὰρ ὄγ' οὐδ' ἴδοντι πετῶ ὄρνιθι ἐοικῶς,
 Οὐρα ὅς ἐς ἐτόρῳ φέρεται, ἤν' ἰ δεξιά χεῖρς
 Κρηφῆ ὅς ταρσοῖο τὰ δεξιά πείρατα τένουρ.
 Λαιῆ δὲ πῆδρυγι σκαρθμός πῆρα κέκλιτ' ἴππυ·
 Τὸν ἕ μετασκαίροντα δὴ ἰχθύες ἀμυνέμεν)
 Ἰππομ. πὰρ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆ χεῖρ ὕδροχοῖο
 Δεξιτόρῃ τεταύωδ'. ὅσ' ὀπίσθρος ἀγγοκῶρς
 Τέλειτ'. αὐτὰρ ὄγε πρότορ ὅς ἠὲ νόθοι μᾶλλον
 Κέκλιτ' ἀγγοκῶρς, ἵνα τρέπετ' ἠελίοιο.
 Μὴ κείνου γνῆ μίωι πόδι κλύσειο θαλάσσης
 Περὶ φερῶν πελαγῶι λεχρημένῳ, ὅτε κρηφῆ
 Πολλῶ περιώειας, ἐπεὶ ταχινώταταί εἰσι,
 Οὔτ' ἂν τοι νυκτὸς πεφοβημένω ἐγγύθεν ἠὲς
 Ἐλθαι, ἢ μάλα πολλὰ βοωμένω. οἳ δ' ἀλεγυνοῖ
 Τῆμ' ὠπὶ ῥέοσσι νότοι ὀπτότ' ἀγγοκῶρῃ
 Συμφέρετ' ἠέλιῳ. τότε δὲ κρύθ' ἐκ δῖος ὄθ' ἴ
 Νάυτη μαλκίοντι κακώτορον. ἀλλὰ ἠὲ ἔμπρ
 Ἡσθε πάντ' ἔγναι τὸν ἕως εἴρησι θαλάσση
 Πορφύρει. ἴκελοι δὲ κολυμβίστη ἀβήκοι
 Πολλάκις ἐκ νηῶν πέλαγος πόδι παπῆαινοντες
 Ἡμῶν

Verum is quidem obscurus: alæ autem ei exasperatæ sunt

Stellis non adeo magnis, tamen neq; languidis.
Sed hic tranquillanti uolatum aui similis,
A cauda in occasum fertur, cõtra dexterã manũ
Cephei, unguis dexteras extremitates tendens.
Læuæ uerò alæ unguis acclinata est equi.

Quem item subsultatẽ duo pisces circundant
Equum. atqui ei prope caput, manus Aquarij
Dextera extẽsa est. is aut posterior Capricorno
Oritur. cæterum prior & remotè magis (Sus.

Inclinatus est Capricornus ubi uertitur solis cur
Haud illo in mense fluctuosi maris

Vasto pelago usus, uel certè die
Multam uiam cõfeceris, quoniã breuissimi sunt:
Vel fortè noctu exterrito propè dies
Venerit, etiã ualde multũ clamãti. periculosi aut

Tunc irrumpunt Austri, quando Capricorno
Cooritur sol. tunc sanè frigus ex aère est
Nautæ rigenti perniciosius. Veruntamen
Iam totum annum sub carinis mare

Nigrescit: Similes autem urinatoribus Mergis
Sæpenumero è nauibus mare circumspicientes,
Sedemus

Sedemus ad littora cōuersi: illa uerò adhuc pcul
 Alluuntur. modicū aut lignū mortem prohibet.
 At uero in priore mense mari multa passus,
 Arcum quādo sol incendat, & rectorem arcus,
 Sub uesperam nauem reducito, fidens non am-
 plius nocti.

Indiciū aut tibi illius temporis, & mensis illius,
 Scorpius exoriens esto extrema sub nocte:
 Quādoquidē magnū arcū attrahit prope aculeū
 Sagittarius, sed aliquantū anterior consistit ipso
 Scorpius exoriens: ille uero ascendit confestim
 admodum.

Tum quoq; caput Cynosuræ in extremo noctis
 Excelsè ualde fertur: occidit aut ante matutinū
 Cumulatus Orion: Cepheus uero à manu ad
 lumbum.

Est item quædam ulterius iacta alia sagitta,
 Ipsa absq; arcu: atq; illi aduolitat Cygnus
 Propius Boreæ. uicinè itō ei ali⁹ ales, (grediēdo.
 Nō tātus magnitudine. tēpestuosus sanè mare e-
 Nocte decedente: atq; ipsum uocant Aquilam.
 Delphinus autem non admodum magnus ap-
 propinquat Capricorno,

Μεσσήνην ἠδ' ὄρεϊς. τὰ δὲ οἱ πόδι τέσσαρα κείνη
 Γλήνεα, πῦθολάσλην δ' ὕς, παρ' ὕς πεπῆκῶτα.
 Καὶ τὲ μὲν ἔν βορέω καὶ ἀλίσθη ἠελίοιο
 Μεσσηγύς κίχεται. τὰ δὲ νεϊόβι τέλλεται ἄλλα
 Πολλὰ μετὰξὺ νότοιο καὶ ἠελίοιο κελδύβου.
 Λοξὸς μὲν ταύροιο τομῆ ὑποκίκλιται αὐτῶν
 Ωρίων. μὴ κείνον ὅπως καθαρῆ ὕδι νυκτὶ
 ὕψ' ὡεπῆκῶτα πῦθόρχεται, ἀλλὰ πεπίθει
 Οὐρανὸν εἰσωνιδίωμ πτοφδρέεδρα θηήσαδρα,
 Τοίθη καὶ φρερὸς ἀειρομῶν ὑπὸ νάτω
 Φαάνε' ἀμφοτέρωσι κύνων ὑπὸ ποσὶ βεβηκῶν
 Ποικίλη. ἀλλ' ἔπ' αὐτὰ πεφασμῶθη, ἀλλὰ
 κατ' αὐτῶν

Γασδρία λευάνεθη πόδι τέλλεται, ἢ δὲ οἱ ἄκρα
 Ἀσδρί βέβληται δεινῶ γήνυς, ὅς ῥα μάλιστε
 Οφέα σειραῶει. καὶ μιν κελῆεσ' ἀνθρώποι
 Σείριον. ἔπ' ἐπὶ κείνον ἀμ' ἠελίω ἀνιόντα
 Φυταλιαὶ ψδύδονται ἀναλδία φυλαίωσαι.
 ῥεῖα γὰρ ἔν' ἐκείνῃ δ' ἴα σίχας ὄφους ἀίξας,
 Καὶ τὲ μὲν ἔρῥωσε, τῶν δὲ φλόου
 ὤλεσε πάντα.

Κείνυ καὶ λαπίοντ' ἀκόμην. οἱ δὲ οἱ ἄλλα
 Σῆμ' ἐμῶναι μελέεσιν ἐλαφρότεροι πρὶ κλη.

Medio obscurus: quatuor uerò ei circumiacent
Stellæ, adiectim duæ, iuxta duæ uolantes.

Atq; hæc quidem Boream & uagationem solis
Interfusa sunt. Porrò remotè oriuntur alia
Multainter Austrum & solis orbitam.

Obliquus quidem Tauri sectioni subiacet ipse
Orion, non illum quis serena in nocte
Sublimè uolitantem præterit: sed confidat
Cælum intuens promptius contemplari.

Talis & custos elato sub dorso

Lucet ambobus Canis sub pedibus sistēs (psum
Varius: at non penitus illustratus, uerùm circa i-
Ventrem obscurus obuersatur: sed ei summum
Stella insignitum est feruida mentum, quæ qui-
dem maxime

Vehementer exiccat: atq; ipsum uocāt homines
Sirium, non amplius illum cum sole orientem
Arbores fallūt sine humore frondētes. (trans:
Facile siquidē discernit per ordines acutus pene
Et quasdam consolidat, quarundam uerò corti-
cem perdit omnem.

Illum etiā occidentem sentimus, cæterum ei aliæ
Quæ signū sint mèbris, lāguidiores circūiacēt.

Pedibus

Πρὸς δ' ὠρίωνθ' ὑπὸ ἀμφοτέρωσι λαγῶος
 Ἐμμένεις ἡμάτια πάντα διώκεται. αὐτὰρ ὄγ' αἰεὶ
 Σείειθ' ὄπιθεν φορέται μετόντι ἑοικώς,
 Καὶ οἱ ἐπ' αὐτῆλα, καὶ μιν καπόντα διώκει.
 Ἡ δὲ λιμὸς μεγαλοῖς κατ' ὄριον ἔλκεται ἀργῶ
 Πρυμνόθεν. ἔρ' τῆ γε κ' ἴχθ' εἰσὶ κελύουθαι,
 Ἀλλ' ὄπιθεν φορέται τετραμμένη. οἷα καὶ αὐτὰ
 Νῆσθ', ὅταν δὴ ναῦται ὠδιτρέψωσι κρηάνω
 Ὀρμον ἐσερχάμενοι. τῆ δ' αἰτίκα πᾶς ἀνακόπη
 Νῆα, παλιρροδίη δὲ καθάπεται ἠπέροιο.
 Σις ἡ γε πρυμνοθεν ἰησονίς ἔλκεται ἀργῶ.
 Καὶ τὰ μὲν ὑδρὶς καὶ αὐαῖσθ' οἷα καὶ αὐτῆ
 Ἰσὸν ἀπὸ πρῶτης φορέται. τὰ δὲ πᾶσα φαεινά,
 Καὶ οἱ ποσειδάλιον λεχλασμένω ἐσέκεται
 Πρὸς ἴμ' ὑπὸ ὄρειοισι κωὸς προπάρουθ' ἰόνθ',
 Τὴν δὲ, καὶ ὑπὸ λίγου πορ' ἀπόπρωθι πεπληγῶ
 Ἀνδρομέδω, μέγα κῆτθ' ἐπορχόμενον κα
 τεπέγει.

Ἡ μὲν γὰρ δρηϊκθ' ὑπὸ πνοιῆ βορέαο
 Κεκλιμένη φορέται. τὸ δὲ οἱ νότος ἐχθρὸν ἀγμῶ
 Κῆτος, ὑπὸ κελῶν τε καὶ ἰχθύσιν ἀμφοτέρωσι,
 Βαίου ὑπὲρ ποταμῶ βεβλημένην ἀσβρόντος.
 Οἶον γὰρ κακῆνο δεῶν ὑπὸ πρὸς ἴ φορέται
 Δείψανον

Pedibus autem Orionis sub ambobus Lepus
 Incessanter omnibus diebus fugatur, at semper
 Sirius à tergo fertur insequenti similis:
 Etiã ei cooritur, atq; ipsum occidentẽ insectatur.
 At Canis magni contra caudam uoluitur Argo
 A puppi: non enim huic ex more sunt cursus,
 Sed retro agitatur uersa: ceu etiam ipsæ
 Naues cum nautæ inuertunt rostrum,
 Portum appellentes, atq; subito quilibet resulcat
 Nauem, retrograda uerò attingit continentem:
 Sic à puppi Iasonico trahitur Argo.
 Atq; quibusdam in partibus obscura & sine stel
 lis (sicut ad ipsum
 Malũ à prora) fertur: in alijs uerò tota splendida.
 Etiam ei gubernaculum submissum fultum est
 Pedibus sub posteris Canis antecedentis.
 Cæterum (etsi admodum eminens uolitantem)
 Andromedam grandis cetus adueniens urget.
 Porrò hæc Thracij sub uentum Boreæ
 Inclinata fertur: at ei Auster infestũ circumagit
 Cetum, sub Arieteq; & Piscibus ambobus,
 Paululũ super fluuio iacentem stellato. (ratur
 (Mirũ nãq; quales etiã illæ deorũ sub pedib. fe-
 A Reliquiæ

Λείψανον ηείδανοῖο πολυκλάυσο ποταμοῖο,
 Καὶ τὸ μὲν ὠρίωνθ ὑπὸ σκαλῶν πόδια τέθεικε.
 Δεσμοὶ δ' ἔραῖοι, τοῖς ἰχθύεσσ ἀκροὶ ἔχοντα,
 Ἀμφω συμφορέοντο ἀπ' ἔραίων καταπύοντα,
 Κατέης δ' ὄπιθεν λευκῆς ὑδατὸς φερόντα,
 Εἰς γὰρ ἑλαυνόμενοι, ἐνὶ δ' ἀσβρί περιβαίνοντα
 Κύπεθ, ὅς κείνο πρῶτη ἐπίκαται ἀκάνθη.
 Οἱ δ' ὀλίγω μέγρω, ὀλίγη δ' ἐγκέμενοι αἴγλη,
 Μεσοῖσι πεπιδάλισ καὶ κήπεθ εἰλίοντα,
 Γλαυκῶ πεπηνῶτα ὑπὸ πλοῦρησι λαγῶδ,
 Νώνυμοι, ἃ γάρ τ' ἰγε τετυγμένεσ εἰδῶλοιο
 Βεβλέαται μελέεσσιν ἐσοικότη, οἷά τε πολλαῖ
 Εξείης, σιχρώντα πᾶσ' ὄρχεται αὐτὰ κείλδοντα
 Ἀνυμνίων ἑτέων, τὰς ἀνδρῶν ἔκ' ἑτ' ἰόντων
 Εφράσεται, ἢ δ' ἐνόησον ἅπαντ' ὀνομασί κα.

λέισαι,

Ηλιθα μορφώσας, ἃ γάρ κε δυνήσατο πάντων
 Οἷά τ' ἐκεκεμνίων ὄνομ' εἰπεῖν, ἃ δὲ διαλύει.
 Πολλοὶ γὰρ πάντη, πολέωμ δ' ὑδ' ἴσα
 πέλονται

Μέγρω τε κήχοι, πάντες γέ μιν ἀμυελικῆ.
 Τῶ καὶ ἀμυγορίας γέ ἔεισατο ποιήσασθαι
 Ἀσδράς, ὅφρ' ὠντάξ ἄλλω πᾶσ' ἀκείμειθ ἄλλω

Εἶδε

Reliquiæ Eridani lætuosi fluuij)
 Etiam hic quidē Orionis sub sinistrū pedē tendit.
 Vincula autē caudina, quib. Pisces extremi tenent
 Ambo coeunt à caudis descendentes, (tur,
 Beluinum uerò post dorsum cōmixtim feruntur,
 In unum ducta: unica etiam stella terminantur
 Ceti, quæ eius primæ insidet spinæ. (tæ fulgori
 Quæ autē modica magnitudine, modico item insē
 In medio gubernaculi & Ceti uoluuntur,
 Glauci uolutantes sub lateribus Leporis,
 Ignotæ sunt: non enim illæ conflati simulacri
 Sparsæ sunt membris similes, qualia multa
 Ex ordine incedētia perambulāt easdem semitas
 Completis annis: quæ quispiam hominum non
 amplius superstitum (appellare,
 Obseruauit, & excogitauit uniuersa nominatim
 Cumulatim imaginatus: nō enim potuit omnium
 Ceu distinctarum nomen dicere, neq; discere.
 Multæ nanque passim, multarum insuper æqua-
 les existunt (uolubiles.
 Magnitudinesq; & color: omnes utiq; circum-
 Quare & simul collectas uisum fuit facere
 Stellas, ut ordinatim aliæ adiacens alia

Εἶδεα σημαίνουσιν, ἄφαρ δ' ὀνομασὰ γήρουντο
 Ἀσρα. καὶ ἔκ' ἐπιναῦ ἔσπο δαύματι
 τέλεται ἀσῆρ.

Ἀλλ' οἱ μὲν καθαροῖς γνάρηρότ' ἐσιώλοισι
 φαίνονται. τὰ δ' ἔγ' ὄρθε διωκομένους λαγῶ
 Γαῦτα μάλ' ἠδρόγντα, καὶ ἔκ' ὀνομασὰ φέροντ'.
 Νεῖθε δ' αἰγὸ κερῆ ⊕ ἔσπο τ' ὀνομασὰ νόρσι
 Ἰχθύς δ' ἑπ' τ' ⊕ τετραμυλί ⊕ ἠώρηται,
 οἱ ⊕ ἄκ' πλοτόρωμ. νότιον δ' ἔ' ἐκ κλησκασημ.
 Ἄλλοι δ' ἐσπορῶ δ' ἔσπο κείμενοι ὑδροχόῃ
 Κήτε ⊕ ἀβόρσιον καὶ ἰχθύ ⊕ ἠδρέθονται
 Μεσότηενωχέτες καὶ ἀνώνυμοι. ἐγγύθε δ' ἔσπο φω
 Δεξιτόρης ἄκ' χερὸς ἀγαυῶ ὑδροχόοισι,
 οἷν τις τ' ὀλίγη χύσις ὑδρατ' ⊕ ἔσπο καὶ ἔσπο
 Σκιδναμυλῶ, χαροποι καὶ ἀναλδίτες εἰλίσαντ'.
 Ἐμ δ' ἔσπο δ' ἔσπο δύο μᾶλλον ὄρειδ' ἔσπο φορέονται
 Ἀσρότ', ἔσπο ἔσπο πολλὰ ἀπ' ἠορῆ, ἔσπο μάλ' ἔσπο
 εἰς μὲν ἔσπο ἀμφοτόροισι ποσὶ καλὸς τε με-

γας τε

Ἰδροχός, ὁ δ' ἐκ κλησκασημ ἔσπο ἔσπο. (101
 Τὸς πάντας καλέσπο ὑδρατ'. ὀλίγη γέμεν ἄλ
 Νεῖθε ποξούτηρ ⊕ ἔσπο πλοτόροισι πόδισι
 Δινωτοὶ κύνκοι ποξούτ' εἰλίσανται.

Ἀύτ' ἔσπο

Imagines effigiarent, moxq; nominabilia fierent
 Astra, atq; haud amplius nunc cum admiratione
 oritur stella.

Sed hæc quidem conspicuis insignitæ imaginibus
 Cernuntur. Porro subter impetitū Leporē (tur,
 Omnia planè obscura sunt, et sine nomine ferunt
 Infra autem Capricornum sub flatibus Austri
 Piscis contra Cetū uersus in alio natat, (pellat.
 Vnicus præter priores: Austrinū autē ipsum ap-
 Aliæ autem sparsim subiectæ Aquario
 Cetum cœlestem & Piscem pendunt
 Inter, languidæ & ignotæ, at iuxta eas
 Dextera à manu splendidi Aquarij,
 (Qualis quædam fusio aquæ huc & illuc
 Sparsæ) uisui gratiosæ et debiles circūuoluuntur.
 Inter ipsas autem duæ magis firmæ feruntur
 Stellæ, nec multū distātes, neq; admodū uicinæ,
 Vna quidem sub ambobus pedibus pulchraq; ma-
 gnaq;
 Aquarij, altera uerò obscuri sub Ceti cauda:
 Quas omnes uocant aquā. Paruæ prosectò aliæ
 Ultra sagittarium sub prioribus pedibus
 Volubiles coronæ circumactæ uoluuntur.

Αὐτὰρ ἔσ' ἀβρομλῶ λεγέτωσ' ἄραος μεγάλοιο
 Σκορπίου ἄγχι νότιο θυτήριον αἰωρεῖται,
 Τὸ δὲ τοῖσι δλίγου μὲν ὑπὸ χρόνον ὑψὸς ἔσται
 Πύσσαε, αὐτὴ πύσσῳ γὰρ αἰερεται ἀρ' ἡΐροιο.
 Καὶ τῷ μ' μάλα πολλὰ μετιοροῖ ἐπὶ λιλύθῳ
 Ἀρ' ἡΐρω, τὸ δὲ θᾶσσον ὑψ' ἑσπερίῳ ἄλα νεΐρ.
 Ἀλλ' ἄρα καὶ ποδὶ λεῖνο θυτήριον ἀρχαῖον νύξ,
 Ἀνθρώπων λελαίσσα πόνου, χεμῶν ἔθνη
 Εἰνώλιον μέγα σῆμα, λισσαίονεαι γὰρ ἐκείνῳ
 Πῆδον ἀρ' φρεγγός εἰσι, τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πε-
 φάσκει

Σῆμα τ' ἐπικλείεσσα πολυρροβίης ἀνθρώπου,
 Τῷ μὲ μοι πελώγι νεφείων εἰλυμλῶν ἄλλων
 Εὐχεο μεσοῦσι λεῖνο φαήμεαι ἔραν ἄστρον
 Αὐτὸ μ' ἀνέφελόν τε σὺ γ' ἀγλαόν, ὑψὲ δ' ἄλλων
 Κυμαίνοντι νέφει πεπτεσμελίου, οἶά τε πόλλα
 Θλίβειτ' ἀνατέλλοντ' ὀπωρινῶ βορέαο.
 Πολλὰ κὶ γὰρ καὶ ἴσθρονότω ἐπὶ σῆμα τιτύσκει
 Νύξ αὐτῆ, μογεροῖσι χειρομλῆν ναύτησιν.
 Οἶσ' εἰμλὶ λε πύθωνται γυαίσμα σιμικανόσθ,
 Αἰψά τε λῶφά τε παύτα, καὶ αὖ τι ποιήσων,
 Αὐτὴ κ' ἔλαφροτόρος πῆλε δ' ἴππος εἰ δὲ λισπὶ
 Ὑψὸθεν ἐμπλήξαι δεινὴ ἀνέμοιο θύελλα

Αὐτῶς

At sub flagrante aculeo monstri magni
 Scorpij, prope Austrum, Ara in cœlo pendet.
 Quã certè modicũ quã ad tẽpus in alto existẽtẽ
 Senties: è regione enim eleuatur Arcturi:
 At huic quidẽ admodũ muitũ sublimes sunt uicẽ
 Arcturo, illa uerò citius sub uesterũ mare redit.
 Sed & per hanc Aram primæua Nox,
 Hominũ deplorans calamitatẽ, tempestatis fecit
 Marinum certum signum: periclitantes enim illi
 Naues dolori sunt, alicunde item alia docet
 Signa, commiserans disiectatos homines.
 Idcirco ne mihi pelago, nubibus obductis alijs,
 Opta in medio hoc apparere cœlo astrum,
 Ipsum quidem innubilum & splendidum: quin
 supernè magis
 Turbida nube pressum, sicut frequenter
 Urgetur surgente autumnali Borea.
 Sæpe nanq; et hoc super Austro signũ subornat
 Ipsa Nox, miseris gratificans nautis.
 Qui si quidẽ obsecuti fuerint certa significanti,
 Statim facilia omnia, etiam si quid egerint,
 Mox leuior est labor. Sin autem nauis
 Ex alto impegerit uehemens uenti procella

Αὐτῶς ἀπρόφατος, τὰ ἢ λαίφρα πάντα τὰράξῃ
 Ἄλλοτε μὲν καὶ πάμπαν ὑπόβρυχε ναυτῶν
 λονται,

Ἄλλοτε δὲ, αἴ κε δῖος Πηανιστομύλοιο τύχῃ
 εὐχόμενοι, βορέω δὲ πῦα τρέψαι αἰέμοιο,
 Πολλὰ μάλ' ὄτλησάμεν, ὁμῶς πάλιν ἐσκή-
 ψαντο

Ἄλλήλως ἰδί νῆα, νότον δὲ αὐτὸ σῆμα π τῶτα
 Δείδει, μέχρι βορέῃ ὁ ἀπαστράψαντο ἴδουαι,
 εἰ δὲ κεν ἑσπέρης μὲν ἄλλος λεγταύρος ἀπὲν
 ὤμος, ὅσον πρῶτης, ὀλίγη δὲ μιν εἰλύοι ἀγλῆ
 αὐτόν, ἀτὰρ μέγα πιδὸν ἐοικῶτα σήματα ἰδίχοι
 Νύξ ἰδί παμφανόωντι θυτηρίω, ὅ σε μάλα χρῆ
 ἐς νότον, ἀλλ' ὄρυοιο πόδσκοπίειν αἰέμοιο.
 Δίης δὲ ἄστρον ἐκείνα δ' ὕω ὑποκείμεθ' ἄλλοιο.
 Τὸ γὰρ τοι τὰ μὲν αὐτοῖ ἐοικῶτα, νεοῖσι λιπῆ
 Σκορπίου, ἰππασαὶ δὲ ὑπὸ σφίσι χηλαὶ ἔχουσι.
 Αὐτὰρ ὁ δεξιὸν ἰδί αἰετάνοντι ἐοικεν
 ἀντία θανατοῖο θυτηρίω, σὺ δὲ οἱ ἀπρίξ
 Ἄλλο μάλ' ἐσφῆκωται ἐλλήα μιν ὄλα χερσὶ
 θερίω, ὡς γὰρ μιν πρότερον ἐπεφηνάμεντο.
 Ἄλλ' ἐπὶ γὰρ τε καὶ ἄλλο πόδα ὄβου ἐλλεπα
 ἄστρον,

Planè improvisa, atq; uela omnia turbauerit,
 Interdum quidem omnino submersim nauigant,
 Interdum uerò (modò Iouem appropinquantem
 nacti sint

Supplices, etiam uis Boreæ superauerit uenti)
 Multa ualde passi, simul reuisunt
 Sese super nauem. Austrum autem sub signo illo
 Metue, donec Boream deserentem senseris.
 Si uerò ab occidentali qdè mari Cētauri abfuerit
 Humerus, quantum à priori, modica autem cum
 occuluerit nebula

Ipsum, insuper autem eadem signa faciat
 Nox cū omnino lucida Ara, minimè te oportet .
 Super Austro, sed circa Eurum speculari uentū.
 Inuenies autē sidus hoc duobus suppositum alijs.
 Huius enim partès homini a similitatæ, infra iacēt
 Scorpionum, posteriores uerò equinas sub se Che-
 læ habent.

Atis dexteram continuo pandēti a similitatus est
 Contra rotundam Aram. In eo item siriētum
 Alia ualde prensa est ducta per manum
 Fera: sic nanq; ipsam priores appellarunt.
 Præterea quoq; aliud eminus uoluitur sidus:

Ὑδρῶν μιν καλέουσι, τὸ δὲ ζῶοντι ἐοικὸς
 κινεῖς εἰλεῖται, καὶ οἱ κεφαλὴ ὑπὸ μέσσοι
 Καρκίνου ἐκνεῖται, ἀπείρη δ' ὑπὸ σῶμα λίαν ὄσθι,
 Οὐρὴ δὲ ἐριματοῦ ὑπὲρ αὐτῷ λεγεταιύριον.
 Μέσσοι δὲ ἀπείρη κρητὴρ, πυμαίτη δ' ἐπίκρητ
 Εἰδῶλον κόρακθ, ἀπείρω κόπροντι ἐοικὸς.
 Ναὶ μὲν καὶ πτωκῶν διδύμοις ὑποκαλάει
 εἶναι.

Ταῦτά τε θηήσασο πρὸς ἄρχομῶν γνῶστων
 Εξείης παλίνωρα, τὰ δ' ἐκ πάντων μάλ' αὐτῆς
 Οὐρανῶ δ' γνῶσθην ἀγαλλματα νηκτὸς ἰσθῆς,
 Οἱ δ' ὠδημίξ ἄλλοι πρὸν τ' ἀσθρῶν δ' ἐμ ὁμοίαι
 Γαυτοθην εἰδῶλων διυκαί τεκε διυδύονται.
 Οὐκ αὖ ἐτ' εἰς ἄλλης ὄσθων ἰδιτε κμήραιο
 Κείνων, ἢ χι κείοντι. ἐπεὶ πάντων μετανάστω.
 Μικροὶ δὲ σφέων εἰ τὴν ἐλισσομῶν γνῶστων.
 Μικρὰ δ' ἰσθῆτα καὶ ἀπόπρωθην εἰς γνῶστων.
 Οὐδὲ πρὸς ἀλλῶν κείνων ἐγώ. ἀπειθ' εἶλω
 Απλανέων τέ τε κύνλα τὰ τ' αἰδρῶν ἰσθῆτα
 γνῶστων.

Ηφι μὲν τὰ γε κείναι ἀλίγκια δίνωτοῖσι
 Τέσσαρα. τὸ μὲν μάλιστα ποθὴ ὄφελος τε γνῶστων
 Μέτρον ποθὴ κρῖοντι αὐτομῶν γνῶστων.

Σίματε

(Hydræ tam uocant) id uerò uiuo simile
 Longè uolutatur: atq; ei caput sub medium
 Cancrū pergit, uolumē uerò sub corpus Leonis:
 Cauda autem pendet super ipso Centauro. (det
 Porrò medio uolumini Crater, extremo aut in si
 Simulacrum Corui, spiram mordenti simile.
 Scilicet & Procyon sub Geminis clarè lucet.
 Hæc sanè speculari poteris decurrentibus annis
 Ex ordine suis horis redeuntia: ea nanq; omnia
 ualde state
 Cælo aptè infixæ sunt simulacra nocte labente.
 At promiscuè aliæ qnq; stellæ haudquã stabiles
 Vndiq; per signa duodecim uersantur.
 Nō itidē alias intuēdo cōiecturā facere poteris
 Harū, ubi sitæ sint: quoniã oēs uagabūdæ sunt.
 Lōgi aut earū sunt reuolutarū anni: (meantiū.
 Seraitē signa posita sunt è lōginquo in unū com
 Nec quicq; confidens harum ego: potens fuerim
 Fixarum & circulos & in cælo signa referre.
 Porrò hi quidem ponuntur similes uersatilibus
 Quatuor, quorum maximè desiderium commo-
 ditasq; accidit
 Statuta obseruanti complentium se annorum.

Σήματα δ' εὐμάλα πασι πῶς ἴδωμεν πρὸς ἡμᾶς
 Πολλὰ τε καὶ χροιάων πάντων σωδρμῶν πάντα.
 Αὐτοὶ δ' ἀπλανέου καὶ ἀρρητόου ἀλλήλοισι
 Πάντες. ἀτὰρ μέγαν γε δύνω δύνω ἀνιφρόντι.
 Εἶποτε τοι νυκτὸς λαβαρῆς ὅτε πάντας ἀγῶνας
 Ασοδῶν ἀνθρώποις ὑπὸ δείκνυται ἔραυιν νύξ.
 Οὐδέ τις ἀδρανέων φρέται νεόμηνι σελήνῃ
 Ἀλλὰ τά γε λυφῶσος ἀφαίνετ' ὄξια πάντα,
 Εἶποτε τοι τῆμ' ἢ ποδι φρεγίας ἴκετο δαῦμα
 Σκεψαρμῶν πάντων λευκασμῶν δὲ δὲ λυκῶ
 Οὐρανῶν, εἰ καὶ τις εἶσο ἕπουσας ἄλλ' ἔδειξε,
 Κεῖνο ποδελγνὸς βοχαλὸν γάλα μιν κεπέουσι.
 Τῶ δὲ τοι χροίω μὲν ἀλίγκι' ἐκέτι λυκῶ
 Διῶντι. τὰ δὲ μέγαν τίσοι πσύρων πέρ' ἔοντων
 Οἱ δ' ὄσοι, τοὶ δὲ σφῆων μέγα μείονδ' εἰλίσοινη.
 Τῶν ὁ μὲν ἐγγύθον ὄσι κατ' ὄρχομῶν βορέας.
 Εἰ δὲ οἱ ἀμφοτόροι κεφαλαὶ δὲ δύνω φρε-
 οντοί.

Εἰ δὲ τὰ γόνατα λείπει ἀρρητό' ἐνὶ ὄχοιο.
 Λαίη δὲ λυήμη καὶ ἀρριδρός ἄμ' ἐπ' αὐτῶ
 Πόρσεος ἀνδρομέδης ἢ μέσην ἀγκῶνος ὑπὸ φρε
 Δεξιτόρῳ ἐπέχει. τὸ μὲν οἱ δύνω ὑφὸ βίε
 Ασοτόρου βορέω γε. νότω δ' ὑπὸ κεκλιτῆ ἀγκῶ
 Οπλιᾶ

Indicia aut aptissime omnib. affatim circūiacent
 Multaq; & uicinè ubiq; coniuncta omnia:
 At ipsi stati & aptati sibi inuicem (spondent.
 Omnes, etiam magnitudine duo duobus corre-
 Porrò si quando nocte clara, cum omnes lucidas
 Stellas hominibus ostendit aetheria Nox,
 Neq; ulla languida fertur prima luna,
 Verùm per caliginem lucent perspicuè omnia,
 Si quando certè tunc item in animum uenerit
 admiratio

Contemplanti undiq; exornatū spaciofo circulo
 Cælum, uel si quis hūc astans alius mōstrauerit,
 Illum constellatum orbem lac ipsum uocant.
 Huic sanè colore similis nullº præterea circulus
 Versatur: sed magnitudine tãti quatuor existētiū
 Duo. duo uerò ipsis multū minores obuoluūtur.
 Quorum unus quidē uicinè est decidēti Boreæ:
 In eo autem ambo capita Geminorum feruntur:
 In eo etiam genua sita sunt aptati Aurigæ:
 Leua item tibia & sinister humerus in eo
 Persei: Andromedæ autem mediã supra cubitum
 Dexterã continet: ei quidē uola supnè posita est
 Viciniº Boreæ. Austro uerò inclinaiº est cubitº.
 Vngulæ

Οπλα δ' ἵππειοι, καὶ ὑπαύχηνον ὀρνίθειον
 Ἀκρῆ σὺν κεφαλῆ, καλοῖτ' ὀψιόχοι ὄμοι,
 Αὐτὸν δινδύοντα ἑλληλαμνοὶ πόδι λύνκλον,
 Ἡδὲ ὀλίγον φέρετα νοτιστόρη, ἐστὶ ὑπὸ βάλισα,
 Γαρβγίνθ. ἀλλὰ λείων, κὺ καρκίνθ, οἱ μὲν ἀφ'
 ἀμφω

Ἐξείης λεία τοῦ Βεβολημύου, αὐτὰρ ὁ λύνκθ
 Τὸν μὲν ὑπὸ σῆθθ κὺ γασορά μέχρι πρὸ ἀσπί
 Τέμνει, τὸν δὲ δίνεκέως ὑπὸ γνῶρθε χελείσ
 Καρκίνου. ἤχι μάλιστα διχασίμηνον κενοήσας
 Ορθόν, ἵν' ὀφθαλμοὶ λύνκθ ἐκάτ' ὀρθγ ἴσων.
 Τὸ μὲν ὅσον τε μάλιστα διὰ κτῶ μετρηθγίνθθ.
 Γγίντε μὴ γνῶσα σρέφεθ) λαθ' ὑπὸ βράττα γαίης,
 Τὰ τρία δ' ἐν πόρῳ ατκ. θορέθθ ὀλίγο γίτρον
 παίεισιν.

Ἀλλ' ὁ μὲν γνῶ βορέω πόδι καρκίνου ἐσκήκται.
 Ἀλλθθ δ' αὐτίων πινότω μέσον ἀγροδρία
 Τέμνει, κὺ πόδας ὑδροχόσ, καὶ λήτεθ θρῶν,
 Ἐν δὲ οἱ ὀδὶ λαγώς. αἴτῃρ κυνός ἔμῃλα πολλήν
 Αἴνυθ), ἀλλ' ὀπόσμη ἐπέχθ ποσίμ. γνῶ δὲ οἱ ἀγροί
 Καὶ μέγα κηνταύροιο μετῆφρηνον. γνῶ δὲ πῆν
 Σκωρπίσ, γνῶ κὺ τόξον ἀγαυῶ τοξουτήρος. (ἴσιν
 Τὸν πῆν ματμ καθαροῖο πρὸ ὀρχόμυθθ βορέω

Vngulæ inquam equinæ, & collum cygninum
Summo cum capite, clariq; serpētariani humeri
Ipsam uoluntur agitati circum orbem.

Porrò aliquanto fertur australior, neq; attingit
Virgo: sed Leo & Cancer: hi quidem ambo

Ex ordine iacent distracti: sed circulus

Leonē quidē sub pectore et uētre usq; ad pudēda
Secat, continuè uerò sub testa

Cancrum. ubi maximè in duas sectum uideas

Rectè, ut oculi à circulo utrinq; eant. (mensio.

Hoc sanè (quantus quantus est) per octo partes

Quinq; qdē diurna uoluūtur in supremis terræ,

Tres uerò in parte inferna. æstatis autem in ipso
conuersiones sunt.

Sed hic quidē in Borea circa Cancrū fixus est.

Alius aut in opposito Austro mediū Capricornū

Secat, & pedes Aquarij, & Ceti caudam.

Inest quoq; ei Lepus: cæterum Canis non ualde
magnam partem (ei Argo,

Aufert, sed quantum cōtinet pedibus, inest item

Et magna Centauri scapula, inest etiam aculeus

Scorpij, & arcus lucidi Sagittarij.

Quem extremum sereni præteriens Boreæ

Εξ νότου ἡλίος φέρεται. τρίπετη γέμων αὐτῆ
 Χειμῶν φέρεται. καὶ οἱ τρία μὲν ποδιτέλλεται ὑφ' ἑ
 τῶν ἀκτῶν, τὰ δὲ πρῶτα κατὰ ἄνω κατὰ ἄνω κατὰ ἄνω
 Μι. σοσθι δὲ ἀμφοτέρων, ὅσος πολιοῖο γάλακτος
 Γαῖαν ὑποστρέφεται ἕκαστος διχάζοντι ἑοικώς.
 Εὐ δὲ οἱ ἡμάτα νυξίρῖσάετα ἀμφοτέρων,
 Φθίνοντ' ὀδύρεται, τὸ δ' εἶαρ ἰσχυρῶς
 Σῆμα δὲ οἱ κελός, ταύροιό τε γόνατα κείτοι,
 Κελός μὲν ἡγεῖται μῆκ' ἑλλήα μὲν ὄσ' ἕκαστος
 Ταύρος δὲ σκελέων ὅσος ποδιφαίνεται ὀκλαῖ.
 Εὐ δὲ τε οἱ ζώνη δύφρα γένηται ὡρίων,
 Καμπὴ τ' αἰαρομύνης ὑδρὸς γένεσι, ἡγεῖται λαφρῶς
 Κρητῆρ. γνὲ δὲ κῶραξ, γνὲ δὲ ἀσδρῶν

ὅ μάλ' ἀπολλοί

Κηλάων. γνὲ δὲ ὀδύρεται γόνα φερεται.
 Οὐ μὲν αὐτῶν ἀπαμείρεται, ἀλλὰ οἱ ἐγγύς
 Ζώνος ἀντιτῆ μέγας ἀγγελῶ. ἡ δὲ κατ' αὐτῶν
 Ἰππῶν κεφαλῆ καὶ ὑποσφύρα εἰλίονται.
 Τὸς μὲν πρὸ βολῶν ὀρθῶς ποδιβάλλεται ἄνω
 Μι. σοσθι πάντας ἔχω. ὁ δὲ τέταρτος ὀρθῶς
 Λοφός γνὲ ἀμφοτέρων. οἱ μὲν ἔχει ἑκάτερον ἔχει
 Ἀντιπῶν τροπῶν. μέσος δὲ ἑ μέσος δὲ

ΜΥΕΙ.

Οὐκ

In Austrum sol agitur: uertitur profectò ibi
 Hybernus. atq; ei tres qdē circūuoluūtur supnē
 Octo partiū, quinq; uerò subterraneæ uersatur.
 At in medio amborum (quantus cani lactis)
 Subter terrā uoluitur circulus biperziēti similis.
 In eo autem dies noctibus æquantur utrisq;
 Decrescentis æstus, uerisq; instantis.
 Sed signum ei Aries, Tauriq; genua ponuntur,
 Aries quidem secundum lōgitudinem deductus
 per circulum,
 Tauri uerò crurum quanta apparet geniculatio.
 Inest quoq; ei cingulus præfulgidi Orionis:
 Flexuraq; flagrantis Hydræ inest ipsi, & tenuis
 Crater: inest uerò Coruus: insunt etiam stellæ
 non ualde multæ (runtur.
 Chelarum: in hoc item serpentaria genua fe-
 Non tamen Aquilam intercipit, sed ei uicinē
 Iouis uolitat magnus nuncius: etiam iuxta ipsum
 Equinum caput & collum uoluuntur.
 Hos quidem adiectim reēctos circumpellit axis
 In medio omnes tenens: Aut quartus fixus est
 Obliquus in ambobus, qui quidē utrinq; tenent
 È regiōe tropici: medi⁹ aut ipsum in mediosecat.

Οὐκ αὖ ἀθλιωαίης χειρῶν δεδισαγμυλῆ^ς αἰῆς
 Ἀλλη κολλήσαιτο κυλινδοβίβλα τροχάλεια,
 Τοῖά τε ἔ^{στι} τόσα πάντα ποδισφαιρικῶν ἐλίσι,
 σῶν,

Ὡς τὰ γ' ἔν^{ος} αἰθόρια πλαγίω σιωαρνήσται κύν
 κλω,

Ἐξ ἡδὲ ὕδι νύκτα διώκεται ἤματα πάντα.
 Καὶ τὰ μὲν αὐτέλλει τε καὶ αὐτία νεοβιδωῖα
 Πάντα πᾶραβλήσιν. μία δὲ σφραῶν δεινὴ ἐκάστῃ
 Ἐξείης ἐκάτορθε λατκλυσίη ἀνοσβῆς τε.

Αὐτὰρ ὄγ' ὠκεανῶ^ς τόσον πᾶραμείβεται ὕδαρ.
 Ὅσον ἀπ' αἰγοκόρῃ^ς αὐδρ^{ος} χρομύοιο μάλισσ^α
 Καρκίνου εἰς αὐιόντα κυλίνδετ^η. ὅσον ἀπάντη
 Ἀντέλλωρ ἐπέχ^η, τόσον γέμει ἄλλοθι δεινῶν.
 Ὅσον δ' ὀφθαλμοῖο βολῆς ἀπτεμένιτ^η αὐγῆ,
 Ἐξάκις αὖ τόσ' ἡμῖν ὑποδράμοι. αὐτὰρ ἐκείνη
 Ἴση μετρῶνθεῖσα δύνω ποδιτέμνεται ἄστρα.

Ζωίδιον δὲ κύνκλωρ ἐπίκλυσιν λαλέουσι.

Τῶν γ' ἐλαρκίν^{ος} δει, λείωρ τ' ὕδι τρεῖς, καὶ ἑπ^{τά}
 αὐτῶ.

Παρθγύ^{ος}, αἰ δὲ ἐπί οἱ χηλαί, καὶ σφορπί^{ος}
 αὐτῶς,

Τοξότυς τε, καὶ αἰγοκόρως, ὕδι δ' αἰγοκόρῃ^ς
 ὕδροχό^{ος}

Haud facile Mineræ manibus edoctus aliquis
 Aliter compegerit volubiles orbes
 Talesq; & tãtos, omnes rotabiliter circũuolũes:
 Sicut hi in ætheria regione obliquo coaptati cir-
 culo

Ab aurora ad noctẽ impellũtur diebus omnibus.
 At ñ quidem oriunturq;, & ex aduerso infernẽ
 occidunt

Omnes æquidistãter: unus aut ipsorũ est cuiusuis
 Ordinatim utrinq; descensus ascensusq;.
 Verũ obliquus orbis Oceani tantã præsit aquã,
 Quantum à Capricorno ascendente maximẽ
 Cancrũ ad ascendentẽ uoluitur. quantũ ubilibet
 Exoriens continet, tantum certẽ alibi occidens.
 Quantum autem ocularis radij demetit uisus,
 Sexies tantundẽ nobis subtermeauerit. at quæ-
 uis portio •

Aequalis diuisa duo circumsecat astra.
 Animalem uerò circulum cognomento dicunt.
 In quo Cancer est, Leoq; iuxta ipsum, & sub eo
 Virgo, atq; prope eam Chelæ. & Scorpius ipse,
 Sagittariusq;, & Capricornus, at iuxta Capri-
 cornum

Ὑδροχόῳ, δύο δ' αὐτ' ἐπ' ἰχθύσιν ἀσδρόνῃ.
 Τὰς ἄ μετὰ κειός, ταῦρος τ' ὕδι τῶ, δίδυμοί τε
 Ἐν τοῖς ἡέλιῳ φορέται δυοκαίδεκα πᾶσι,
 Πάντ' ἑνὸς αὐτὸν ἄγων. καὶ οἱ πῶδι τῶν ἰόντι
 Κύκλον, ἀέρονται πᾶσαι ὑψηλῆσσι ὄραι.
 Τῶ δ' ὄσοι κοίλοιο λατ' ὠκεανοῖο δύνηται,
 Τόσων ὑπὲρ γαίης φορέτ'. πᾶση δ' ὕδι νυκτὶ
 Ἐφαίει δινύσει δυωδεκάδ' ἑκὶ κύκλιο.
 Τόσαι δ' ἀντίλασι, τόσων δ' ὕδι μήκ' ἑκά

54

κινῆσαι τεταίνουσαι, ὅσων τὲ πῶρ ἡμισυ κύκλου
 Ἀρχομένης ἀπὸ νυκτὸς αἰερεται ὑψόθι γαίης.
 Οὐκ ἔστιν ἀπόβλητον δεδουκηνύων ἡματ' εἰν
 Μοιραῶν σκέπησιν, ὅτ' ἀντίλλησιμ' ἐκάσῃ.
 Αἰεὶ γὰρ τᾶων γε μὴ σιωπῶν ὄρεται αὐτὸς
 ἡέλιῳ. τὰς δ' αὖ γε πῶδι σκέψαι μάλιστε
 Εἰς αὐτὰς ὄρων, ἀτὰρ εἰ νεφέεσσι μέλαινα
 γίνοντ', ἢ ὄρεῳ κεκρυμμένα ἀντίλλησιν,
 Σύματ' ἐπόρχομένησιν ἀρηρότα ποιήσασθαι.
 Αὐτὸς δ' αὖ μάλα τοι ἑδράων ἐκάτ' ἔρθε δίδω
 ὠκεανός, τί τε πολλὰ πῶδι σρέφετ' ἑοὶ αὐτῶ,
 Νειόθην ὀππῆμ' ἑίνων φορέσιν ἐκάσσω.
 Οὐοὶ ἀφανρότατοι ὅτε ἑαρκίν' ἀντίλλησιμ'

Asdρόν

Aquarius, duo item ipsum Pisces constellation:
 Hos autem post Aries, Taurusq; iuxta hunc, Di-
 dymiq;.

In quibus sol fertur duodecim omnibus,
 Totum annū deducens : etiā ei circa hunc eunū
 Circulū augeſcēt omnes frugiferae tempeſtates.
 Huius itē quantū concavū ſub Oceanū occidat,
 Tantum ſupra terram fertur. omni aut in nocte
 ſex ſemper occidunt duodenarij circuli: (bet
 Tot itē oriūtur. Tantā aut ad longitudinē quæli
 Nox ſemp protenſa eſt, quā lōge dimidiū circuli
 Incipiente à nocte eleuatur ſupra terram.
 Nec ſanè contemnendū obſeruanti diem fuerit,
 Partium conſiderare quando oriatur qualibet:
 Semper enim harum anni cooritur ipſe
 Sol. Has uerò deprehendētes, maximè
 Eas intuens, uerū ab his obſcuræ
 Fiant, uel monte occultatæ orientur,
 Indicia coorientibus idonea facito.
 Ipſe aut aſſiduò tibi à cornib. utrinq; dare poterit
 Oceanus, quæ multa circumuoluntur ſibi ipſi,
 Ab infero quum illarum uoluat unamquamq;.
 Haud ei omnino ignota, cum Cancer oriatur,

Ασδρόδω ἀμφοτέρωθεν ἑλισσόμενοι ποδίσκων
ταί,

Τοὶ μὲν δ' αὖν οὐτὸν, τοὶ δὲ ἕξ ἐτόρης αὐτῶν τόν.

Διώνει μὲν σέφανοι, δ' αὖν εἰς ἡσὶ γράχων ἰχθύων.

Ἡμισυ μὲν κεν ἴδιαι μετ' ἰσοροί, ἡμισυ δὲ ἴδιαι

Ἐχασπαιὶ βαλλασσι κατόρχει μὲν σεφάνοισι.

Αὐτὰρ οὖν ἕξ ὀπίθην τετραμυλῶι, ἄλλα μὲν
ἔπω

Γασδρίνειαι ἴρη, τὰ δὲ ὑποδρότρα νυκτὶ φορέτη.

Τόν δὲ καὶ εἰς αἰμας κατὰγει μαγδράν ὀκιδέχου

Καρκίνοι ἐκ γουάτων. κατὰγει δὲ ὄψων αὖ

χρῆσι ἐγγύς.

Οὐδ' αὖν ἔτ' ἀρκίτοφύλαξ εἶη πολὺς ἀμφοτέρω
θεν,

Μείων ἡμάτιοι, τὰ δὲ ἰδί πλείων γύνουχοι ἴδιαι.

Τέτρασι γὰρ μοίραις ἴδιαι λαπίοντα βοάτω

Ωκεανὸς δέχεταί. ὅσιν ἐπὶ τὴν φάειοι κερύσει
ται,

Βαλυτῶ δὲ ἐπέχει πλείων δίχα νυκτὸς ἴδιαι.

Ἡμοὶ δ' ἔτ' ἡελίοιο κατόρχει μὲν ἴδιαι δ' ἴδιαι.

Κεῖνάι τοι καὶ νύκτωρ ἐπέχει δ' ἴδιαι λέγονται

Ὡς οἱ μὲν δ' ἴδιαισι, ὅσιν αὖτίοι δ' ἴδιαι αἰετῶν,

Ἀλλ' ἴδιαι μὲν ζώνων, εὖ δὲ ἀμφοτέρωσι φασκίον

Astra utrinq; agitata circumiacent, (dentia:
 Hæc quidē occidētia, illa uerò de oriente ascen-
 Occidit certè Corona, occidit item secundum
 scapulam Piscis: (ròiam

Dimidium quidem uideris sublime, dimidium ue
 Extremitates submittūt descendētis Coronæ:
 Sed hic retro uersus. secundum alias quidem par-
 tes nondum (ete fertur.

Ventre extremo. secundum superiores uerò no-
 Quinetiam usq; in humeros deducit laboriosum
 Serpentarium (collum usq;.

Cancer à genibus: deducit autem serpentem ad
 Nec uerò amplius Arctophylax fuerit multus
 utrinq;.

Minor diurnus, ad maius uerò nocturnus iam:

Quatuor enim partib. iam descendētē Bootem
 Oceanus excipit. At hic cum luce sanatus sit,
 Vespere utē cōtinet plus dimidio noctis labentis,
 Tum quando sole descendente occidat.

Illæ etiam noctes sero occidēt ^{occur} tur.

Sic hæc quidem occidunt. At oppositæ, haud il-
 lucidus, (bobus splendidus

Sed pulchrè quidem cingulo, pulchrè uerò am-

Humeris Orion, ense quidem fortiter fissus,
 Totū ferens fluuiū, à cornu protenditur altero.
 Orienti uerò Leoni omnia quidē subterferuntur
 Cancro quæ occidebant: etiam Aquila. Verūm
 geniculatim (dem sinistrum
 Sedens, alias quidem partes iam, sed genu & pe
 Nondum procelloso subteruoluit Oceano.
 Oritur autem Hydræ caput, glaucusq; Lepus:
 Et Procyon, prioresq; pedes Canis ardentis.
 Nec certè pauca sidera terræ sub infima mittit
 Virgo exoriens. Lyra tunc Cyllenæa,
 Et Delphinus occidunt: & fabrefacta sagitta.
 Cum quibus Cygni priores pēnæ usq; ad ipsam
 Caudam, & Fluuij extremitates occultantur.
 Occidit item equinū caput, occidit etiā collum.
 Oritur uerò Hydra amplius usq; ad ipsum
 Craterem. præueniens uerò Canis pedes arri-
 pit alios,
 Trahens à tergo puppim stellatæ Argus.
 Hæc autem currit supra terram malum dimidia-
 ta iuxta ipsum
 Virgo quando uniuersa ab infero iam euaserit.
 Nec fortè exoriētes Chelæ & tenuiter lucētes,
 B 5 Ignotæ:

Αφρασοι πῦροιον. ἐπεὶ μέγα σῆμα βοώτης
 Αθρόθ' αὐτέλει Βεβολημλίθ' ἀρκίτροιο.
 Αργώ δ' ὁ μάλα πᾶσα μετήοθ' ἔοσε τῆ' ἠδὲ,
 Αλλ' ὕδρον. ἐέχυτῆ γὰρ γν' ἄρα νῶ ἠλίθα πάλῃ,
 Οὐρῆς αὐ' δέοιτο μόνου. δ' ὑδὶ χηλαὶ ἄγροσι
 Δεινὸν ἐφεισῆδ' ὀφείχεα. τῷ μὲν ἔπειτα
 Δεξιτόρῳ ληνίμῳ αὐτῆς ὑδὶ γυνίθ' ἄχρη
 Αἰεὶ γνύξ, αἰεὶ δὲ λύρη πῦρα πεπῆγῶτθ'.
 Ουτινα ἄρα ἄϊσου ἔσπρα νίωμ εἰδῶλω
 Αμφότροον δ' αἰούοντα καὶ δ' ἐτόρης αἰούοντα
 Πολλάκις αὐτορυχέθ' ἠδύμειθα. τῷ μὲν ἄρ' ἦν
 Κνήμη σὺ χηλήσι φαίνεταί ἀμφοτόρῃσι.
 Αὐτὸς δ' ὄν κεφαλῶν ἐπι πῶ τετραμλίθ',
 ἄλλῃ
 Συροπίον αὐτέλλοντα μύσει, καὶ ξύπρεα πῆρι.
 Οἱ γὰρ μιν φορέσιμ, ὁ μὲν μέσῳ ἄλλ' αἰε πάντα,
 Χῆρα δὲ οἱ σκαλὴν κεφαλῆθ' ἀμα ἴξου ἀγνῶ.
 Αλλ' ὁ μὲν ὡς τρίχα πᾶντα λαταμελίσι φε
 ρῆται.
 Ημισυ δὲ σεφάνοιο, καὶ αὐτῶν ἔχα τον ὄρῳ
 Κρηταύρο, φρεσσιμ ἀνδρ' χόμλαι ἐπι χηλαί.
 Τῆμθ' ἀριχομλίω κεφαλῶν μεταδύναται
 ἴπαθ'.

Ignotæ præterierint: quoniã ingēs sidus Bootes
Cumulatus oritur interstinctus Arcturo.

Argo autem non planè tota sublimis erit modò,
Sed Hydra: fusa est enim in cœlo abundè multæ:
Cauda indiguerit saltem. Chelæ item adducunt
Constanter innixum Serpentarium: ipsius qui-
dem consequenter

Dexteram tibiam usq; ad ipsum genu

Semper geniculâtis, semper itē Lyræ acclinati.

Quem eundem ignotū inter cœlestes imagines

Vtrobq; occideritē, et ex altera parte ascēdentē

Sæpe eadem nocte cōspicimus: huius quidē sola

Tibia cum Chelis apparet ambabus:

Ipsæ uerò in caput adhuc aliquò uersus, alia

Scorpium orientem manet, & tentorem arcus:

Hi nanq; ipsum ferūt, Scorpius quidem medium

aliq; omnia: (aduoluit.

Manum uerò ei læuam simulq; cum capite Arcus

Atq; is quidem sic trifariam per omnia membra-

tum circumfertur.

Dimidiū uerò Coronæ, et ipsam extremã caudã

Centauri proferunt exorientes adhuc Chelæ.

Tunc post demersum caput occidit Equus:

Καὶ πλωτόρ' ὄρνιθ' ἐφέλκεται ἔχατ' ὄρ',
 Διώνει δ' ἀνδρομέδης κεφαλῆ. τὸ δὲ οἰόμενα
 δαῖμα

Κάτεθ' ἠρόεις ἐπάγειν ὄτ' αὐτίκα δ' αὐτῆ
 Κηφεύς ἐκ βορέω μεγαλὴ ἀνά χειρὶ κελεύει.
 Καὶ τὸ μὲν δὲ λοβίω τετραμύλον, ἄχι πρὶ
 αὐτίω

Διώνει. ἀτὰρ Κηφεύς κεφαλῆ κ' χειρὶ κ' ὤμῳ.
 Καμπὰ δ' αὐ ποταμοῖς, κ' αὐτὴ ἐπόρχομι
 Σκορπίς, ἐμπίπτοιεν ἐϋρρόα ὠκεανοῖο. (οὐκ
 ὅς καὶ ἐπόρχομιθ' φαβίει μέγαν ὠείωνα.
 Ἀρτεμις ἰλήκει. πλωτόρων λόγος. οἰμῶν ἐφάνθ
 Ελκῆσαι πῆλοιο χίω, ὅτε θηρία πάντα
 Καρτόρος ὠείων σιβαρῆ ἐπέκοπτε κορυμν,
 Θήρης ἀρνύμεθ' ἰένω χάειν οἶνοπίωνι.
 Ἡ δὲ οἰὸν αὐτῆς ἐπετεῖνατο θηρίου ἄλλο
 Νήσα, ἀναρρήξασα μίσητες ἐκατόρθε κορώνας
 Σκορπίου. ὅς ῥάμιμ ὄτα κ' ἔκτανε πολλὸν ἔοιθε
 Γλειότ' ὄτ' πλωφανείς. ἐπεὶ ἀρτεμιμ ἠκαχη
 αὐτίω.

Τὸνεκα δὲ καὶ φασὶ πλωαίθην ὄρχομῶνιο
 Σκορπίς, ὠείωνα πρὸ χθονὸς ἔχατα φθίγα.
 Οὐδὲ μ' ἀνδρομέδης κ' κήτεος, ὅσ' ἐλέγ' ἴπτο
 Κάσ' δ'

Et prioris auis attrahitur extrema cauda.

Occidit item Andromedæ caput: atque ei magnum monstrum

Ceti turbid^o immittit Auster: è regione uerò ipse Cepheus de septentrione ingēti manu cohortās.

Atq; Cet^o quidē in dorsum uersus, usq; ad ipsum Occidit: sed Cephe^o capite et manu et humero.

At curuaturæ Eridani, iam primum ex oriente Scorpio, inciderint latefluum Oceanum.

Qui etiam exoriens terret magnum Orionem.

Diana æquè ferat: ueterum sermo: qui ipsum fabulati sunt

Arripuisse peplo in Chio, quando feras omnes Fortis Orion ualida cædebat claua,

Vehationis administrans illi gratiã Oenopioni: Illa autem ei ex ipsa immisit feram aliam

Insula, diffringens medios utrinq; colles,

Scorpium: qui quidem ipsum uulnerauit & occidit grandem existentem

Maior præcellens: quoniã Dianam læsit ipsam.

Quare etiam aiunt ab imo ueniente

Scorpio, Orionē ad terræ extrema fugere. (Sunt Neq; qdē Andromedæ & Ceti quæcūq; relicta

Illo

Κείνδ δ' αὐτέλλοντος ἀπὸ θυθίας. ἀλλ' ἄρα κ' αὐτῶν

Γαυσουδὴν φύγασιν. ὃ δὲ ζώνη τότε ληφείη
Γαῖαν ὑψηλῆς, τὰ μὲν κεφαλῆν μάλα πῶν τε
Βαλπῶν ὠκεανοῖο, τὰ δ' ὅθ' ἔστι, ἀλλὰ τὰ γ' αὐ
ταῖ

Ἀρκτοὶ κωλύσσι πόδας καὶ γῶνα καὶ ἰκμῶν,
Ἡ δὲ καὶ αὐτὴ παιδὸς ἐπέγεται εἰδῶλοιο
Δειλὴ κασιπέπεια. τὰ δ' ἔκτεται οἱ ἦν ἡ κῆσμον
φαίνετο ἐκ δὲ φροιο πόδου καὶ χερσὶ ὑπὸ φῶν.
Ἀλλ' ἦ γ' εἰς κεφαλῶν ἴσσι δύνει ἀρνόντιαι
Μειρομλὴν γονάτων. ἐπεὶ ἔκαστ' ἔμελλεν ἐκείνη
Δωρίδι καὶ πᾶσι μετὰ τῶν ἀτόρ ἰσώσασθαι.
Ἡ μὲν ἄρ' εἰς ἐτόρῳ φέρει. τὰ δ' ἡ νεῖοι μάλλον
Οὐρανὸς ἀπὸ φέρει, σεφάνοιό τε δὲ δὲ τὸρ κ' αὐ
κλα,

Υδρὸς τ' ἔχαπιω, φορέει τ' ὑπὸ κερταύροιο
Σῶμά τε καὶ κεφαλῶν, καὶ θηλείου, ὃ δ' ἔστι χερσὶ
Δεξιτέρῳ κερταύρῳ ἔχει. τὸ δ' αὐτὸ μέγιστον
Τόξον ἐπὸρ χόμλων πρότοροι πόδου ἰππότη
φκρός.

Τόξον καὶ ἀπείρη ὄφις καὶ σῶμα ὄφις
Ἀντέλει ὑπὸντι. κερτὰ τα δ' αὐτὸς ἀγινῶ
Σκορπίος αὐτέλλων. ἀνάγει δ' αὐτὰς ὄφις
Χέρσα.

Illo ex oriente ignota: sed etiam hæc
 Glomeratim fugiūt. cingulo item tunc Cepheus
 Terram adradit, quæ quidem ad caput sunt pla-
 nè omnia (dem ipsæ
 Tingens Oceano, reliqua non licet, sed hæc qui
 Vrsæ prohibent, pedes, & genua, & lumbum.
 Sed & ipsa filia urgetur simulachro
 Misera Cassiopeia: uerùm haud ei decorè
 Apparent è sella pedes & manus desuper:
 Sed hæc in caput similis occidit urinatori,
 Diuisa à genibus: siquidem non poterat illa
 Doridi & Panopæ magnis sine malis conferri.
 Hæc quidem in occasum fertur: sed illa ab imo
 magis
 Cælum affert, Coronæq; secundos orbes,
 Hydræq; extremitatem: offeri q; Centauri
 Corpusq; & caput, & bestiolam quam in manu
 Dextera Centaurus habet, at illic expectant
 Arcum suborientem priores pedes inequantis
 gigantis. (pentarij
 Cum Arcu etiam spira serpentis & corpus Ser-
 Oritur ascendente: capita autem ipse agitat
 Scorpius exoriens: reducit aut ipsas Serpentarij
 Manus,

Χείρας. ἢ πωτόβριω ὄφρος πολυτειρέος ἀγῶν
 Τὸ γε μὲν γν' γόνασιμ, ποδι δ' τετραμυλίθ' αἰεὶ
 Αντέλλει, τότε μὲν πρῶτης ὄξ' ὀρχετο αἴμα,
 Γυῖατε καὶ ζώνη καὶ σῦθεα πάντα καὶ ὄμι
 Δεξιτόρῃ σὺν χερί. ἰάρη δ' ἐτόρης μετὰ χερός
 Τόξω ἀνδρῶντο καὶ τοξότη ἀντέλλοντο.
 Σὺν τῆς ἐρμαίν τε λύρη, καὶ σῦθεθ' ἀγῶν
 Κηφύς ἠὲ πρὸς πρὸς λαύνετο ἀκαιοῖο.
 Ημεῖθ' καὶ μεγαλοιο λιωὸς πᾶσαι ἀμαρτυαί
 Διώνσι, καὶ πάντα λατῶρχετο ὠείωνθ'.
 Πᾶντα γυμνῶ ἀτέλεσα δῖονομῶοιο λαγῶ.
 Αλλ' ἐχ' ἠνιόχω ὀρῖφοι, ὅσ' ὠλγῆν αἶψ'
 Εὐθύς ἀπὸρῶχουτ'. τὰ δ' οἱ μεγάλην ἀνὰ χερός
 Λαμποντο, καὶ οἱ μελέων ὄξ' ἀκαιοῖο
 Κινῆσαι χεμῶνας, ὅτ' ἠελίω σωίωσιμ.
 Αλλὰ τὰ μ', κεφαλῶν τε καὶ ἄλλω χεῖρα καὶ
 ἰξῶ
 Αἰγὸκόρος ἀνιῶν λατάγει, τὰ ἢ νεῖατα πάντα
 Αὐτῶ τοξότην λατῶρχετ'. ὅσ' οἱ πόρσεν
 Οὐδέτε ἀκρα κόρυμβα μὲν πολυτήρεος ἀγῶν.
 Αλλ' ἦτοι πόρσευς μὲν, ἀτῶ γυῖα τε πᾶσι
 Δεξιτόρδ', οἴνετ'. πρῦμνης δ' ὄσον ὅτ' πρῶτης
 Αὐτῆ δ' ἀγῶν ἠὲ λατῶρχετο ἀντέλλοντο.
 Ημεῖθ'

Manus, atq; priorē serpentis cōstellati fulgorem
 Ipsius quidē Engonasi (siquidē obuersus semper
 Oritur) tunc sanē ab imo egrediuntur alia,
 Mēbraq; et cingulus, et peētorā tota, et humeri,
 Dexterā cum manu: sed caput altera cum manu
 Sub arcu ascendunt & Sagittario exoriente.
 Cū quibus mercurialisq; Lyra, et ad peētus usq;
 Cepheus ab Eoo agitur Oceano.
 Tum etiam magni Canis omnes micantiæ
 Occidūt, & omnes partes descendūt Orionis:
 Omnes quidem mutilæ impetiti Leporis.
 At non Aurigæ Hædi, neq; Olenia capra
 Statim decedunt, quæ ei magnam per manum
 Lucent, atq; ei à membris discreta sunt alijs,
 Ad cōmouendū tēpestates quādo soli cooriātur:
 Sed hæc qdē, caputq;, & aliā manū & lumbum
 Capricornus ascendēs deducit: infima uerò oīa
 Sub ipso Sagittario occidūt. neq; ampli⁹ Perseus
 Neq; summa rostra manent stellatæ Argus:
 sed Perseus quidem (præter genuq; pedemq;
 Dexterum) occidit: ipsius puppis uerò quantum
 ad circumactum
 Ipsa autem sub Capricorno descendit oriente.

Ἡ Θ καὶ πλοκῶν δύνεται, τὰ δ' ἀδύχιστα
ἄλλα,

Ορνίς τ', αἰητός τε, τὰ τε πηδρόγοντ' οἷσθ
Τείρεα, καὶ νοτίε θυτηεὶς ἰδρός ὕδρον.

Ἰππ' οὐδ' ὕδρον χόσιον ἔον πῶδε τελλομῆνοιο
Γροσί τε κὴ λεφαλῆ ἀνελίοσετ'. ἀντία δ' ἵππῃ
Ἐξ ὕδρῃς ἐγένταυρον ἐφέλκεται ἀσδρῆν νυξ.
Ἀλλ' ὅ οἱ δυνάται λεφαλῶν, ὅδ' ὀυρέας ὄμας
Αὐτῶ σὺν θώρηκι χαλεῖν. ἀλλ' αἰθραπος ὕδρον
Αὐχηνίην κατὰ γὰρ ἀείρην, κὴ πάντα μετώπη.
Ἡ δὲ καὶ ἐξ ὅπι' ἔγν πολλὰ μῆνει. ἀλλ' ἀρὰ κὴ πῶν
Αὐτῶ ἐκ γντ κίρω, ὅπότε' ἰχθύσθ ἀντέλλωσιν,
Ἀθρόου ἐμφρόετ'. ὅδ' ἐπ' ἰχθύσι μὲν ὄρχετ' ἰχθύς
Αὐτῶ ἐνανείω ὑποκείμεν' οὐ αἰγοκόρηι,
Οὐπὶ γ' ἀδύω, ὀλίγου δὲ δυνάσε καὶ δία μὲν ἄλ
λῶ.

Οὕτω καὶ μογεραὶ χεῖρσθ καὶ γόνα καὶ αἶμοι
Ἀνδρομέδης δέχα πάντα, τὰ μὲν πᾶσθ, ἀλλ
λα δ' ὅπι' ὄσω

Τένεται ἄκεανοῖσθ, νίον ὅπότε πλογγύωνται
Ἰχθύσθ ἀμφοτέρω. τὰ μὲν οἱ λαταδέξια χεῖρσθ
Αὐτοὶ ἐφέλκοντ'. τὰ δ' ἀρῖσθ ἀνείδον ἔλλα
Κεῖος ἀδύχισθ. τὸ καὶ πῶδε τελλομῆνοιο

Ἐσπερόσθ

Tum quoq; minor Canis occidit. sed oriuntur alia

Olor, Aquilaq; alataq; sagittæ

Astra, & austrinae Aræ sacra Hydra.

Equus autem Aquario recenter exoriente

Pedibusq; & capite sursum uoluitur: è regione

autem Equi

A cauda Centaurum attrahit siderea Nox:

Sed non ei potest caput, neq; latus humeros

Ipsa cum thorace uorare, at rutilæ Hydræ

Collarem subducit spiram, & omnem frontem:

Hæc autem à posterioribus multa manet, sed e-
tiam hanc

Cum ipso Centauro, quando Pisces orientur,

Cumulatim infert. At sub Piscibus oritur Piscis

Ipsa obscuro subiectus Capricorno: (aliud.

Huius quidè plene: parumper enim signum expectat

Sic etiam lassæ manus, & genua, & humeri

Andromedæ dimidiatum omnia, hæc quidem an-

tè, alia uerò post

Pertingunt ex Oceano, primùm quãdo produnt

Pisces ambo: dexteram quidem ei manum

Pisces attrahunt: at sinistram ab imo trahit

Aries ascendens. Quo etiam oriente,

Εσπρόθεν ἕν ἰδίο θυτίειον. αὐτὰρ ἐν ἄλλῃ
 Εὐρσεῖ Θ' αὐτέλλοντ' ὄσση κεφαλῶν τε καὶ
 ὤμων.

Αὐτὴ δὲ ζώνη καὶ κ' ἀμφίεστα πέλονται
 Ηλικῶ λήγοντι φαίνετο ἢ ἡδὶ ταύρων. .
 Σὺν τῷ παυσυδίῳ ἀνελίοσετ'. ὅδ' ὄχι ταύρων
 Λείπετ' ἀντέλλοντες ἐπεὶ μάλα οἱ στωαρῆρας
 Ηνίοχ' ὀφέτοισι μοῖρα γέμεν ἔκ ἡδὶ ταύτη
 Αθρόος ἀντέλα. δίδυμοι δέ μιν ὄλου ἄγασιν.
 Αλλ' ὀρίφοι λαῖετ' ἄγαστος ποδὸς αἰγὶ σὺν αὐτῇ
 Ταύρων συμφορέοντο, ὅτε λοφίη τε καὶ ἔρη
 Κήτε Θ' ἀθερίσιο ποταμόθεν ἀντέλλωσι.
 Διώνει δ' ἀρκίσοφύλαξ ἥδ' ἢ πρώτη τότε μοῖρα,
 Τάων, αἰετίσυνον μὲν ἄ τὸρ χειρὸς καταγῆσι
 Παιῆς. ἢ δὲ αὐτῷ μεγάλῃ ὑποτέλλετ' ἀρκίῳ.
 Αμφότεροί τε ποδὸν καταδινομένους ὀφείλου
 Μίσσ' αὐτῶν γονάτων δίδυμοις ἡδὶ σήμα τε
 Τύχθω

Εξέτορῆς ἀνίδοι. τὸτ' ἔκείη κήτε Θ' ὄσση
 Ελκετ' ἀμφοτέρωθεν, ὄλου δέ μιν ὄφειε ἥδ' ἢ.
 Ησικίη ποταμῷ πρώτης αἰλὸς ἄγαστος (της
 Καμπήν ἐν καθαρῷ πελάγῳ σκέψατο κε ναὶ
 Αὐτὸν ἐπ' ὠρίωνα μένων, εἰ οἱ πῶθι σήμα

ΗΝΥΚΤΟΣ

Ab occasu cōspexeris Aram : cæterum in altera
parte

Persei orientis tantum caput & humeros :

Ipsæ autem cingulus etiam ambiguum fuerit

An sub Ariete desinente luceat, an sub Tauro :

Cū quo cumulatim aduoluitur, Nec item Tauro

Linquitur oriente : quoniam ualde ei coniunctus

Auriga fertur : signo tamen haud sub illo

Plenus oritur : Gemini aut ipsam totū proferūt.

At Hædi, siliistriq; planta pedis, Capra cum ipsa

Tauro cooriuntur : quando dorsumq; & cauda

Ceti cœlestis ab imo orientur.

Occidit aut Arctophylax iam primo tūc signo,

Quorū quatuor quidem præter manū deducunt

Læuam, sed sub ipso magna oritur ursa.

At ambo pedes occidentis Serpentarij

Vsq; ad ipsa genua Geminis in signum sunt

Ab altera parte orientibus : Tunc non amplius

Ceti quicquam

Voluitur utrinq; : totum uerò ipsum uidebis iam.

Iam quoq; fluuij primo mari egredientem

Curuaturā in sereno pelago cōspexerit nauta;

Ipsam Orionem expectans, sicubi ei signum

Η νυκτὸς μέτρον γ' ἢ πλὸς ἀγγέλει.
 Πάντη γὰρ τά γε πλάτ' θεοὶ ἀνδρῶσι λέγουσι,
 Οὐχ ὄρασι, ὀλίγη μὲν ὅταν ἰδρῶσι σελίων
 Ἐσθρόθην φάνηται, ἀεξομένοιο φιδιάσκει
 Μίωός, ὅτε πρώτη ἀρκίσιναιται αὐτόθην αἰ-
 γή,

Οσοῦ ἀδίσκιάει ὑδὶ τέτρατη ἡμαρῖδσα,
 Οκτὼ δὲ γ' ἐπιδικάσι, διχόμενω δὲ παντὶ πῶ-
 σῶπω,

Αἰεὶ δὲ ἄλλοθην ἄλλα πῆρα κλίνουσα μίτωπα
 Ἐἴρη ὀποσαίν' μίωός ποδὶ τέλειται κῶς;
 Ἀκρα γε μὲν νυκτῶν λείναι δισοκαίδεκα μοῖραι
 Ἀρκίαι ὄζει πᾶν, τὰ δὲ πρὸ μέγαν εἰς γνῖαυτῶν,
 Ωρη μὲν τ' ἀρόσαι νεῖδς, ὠρη δὲ φυτῶσαι.
 Ἐκ δὲ ὅς ἦδ' ἔτι πάντα πεφασμένα πάντοθι κῶ-
 τα.

Καὶ μὲν τις καὶ νηὶ πολυκλύσθ' χεμῶν
 Ἐφρασατ', ἢ δεινὸν μεμνημένον ἀρῆτῶροιο,
 Ἡέτερον ἄλλω, οἷτ' ὠκεανὸν ἀρῶνται
 Ἀσδρόν ἀμειλύκην, οἷτε πρώτης ἐπι νυκτὸς:
 Ἡτοι γὰρ αὖς πάντας ἀμείβετα εἰς γνῖαυτῶν
 Ἡέλιον, μέγαν ὄγκον ἐλαύνων. ἄλλοτε δ' ἄλ-
 λω

Vel noctis mensuram, uel navigationis nunciare
repossit. (dicant.

Vbiq; enim istiusmodi multa dij hominibus præ-
Non uides, modica quidē quādo cornibus Luna
Ab occasu appareat, quod inchoātem significat
Mensem, quando prima spargetur inde lux,
Sic ut umbrā creet, quod ad quartū diem tendit,
Octauum in dimidietatibus, mediū mensem ple-
na facie:

Semper autem alias atq; alias declinans frontes,
Dicat quota mensis oriatur aurora?

Terminos sanè noctium illa duodecim signa
Sufficiunt sunt indicare: quæ item longum in
annum.

Tempus quidem arandi nouales, tempus quoque
plantandi.

È Ioue iam omnia ostensa ubiis sunt.

Etenim quispiam nauis pluuiosam tempestatem
Animaduertit, uel uehementis memor Arcturi,
Vel quarundā aliarū, quæ ab Oceano tolluntur
Stellæ diluculo, quæq; prima adhuc nocte:

Siquidem illas omnes transit per annum

Sol, longam orbitam ductans; alias autem aliam

Εμπελάσει, τότε μὲν τ' αὐτῶν, τότε δ' αὐτίκα
διώων.

ΑΛΛ' ὅτ' ἀλλοίω ἀσὴρ ὑπὸ δόρυ κεταῖ ἠῶ.
Γινώσκεις τὰ δὲ κ' ἰσὺ. τὰ γὰρ στωαεῖδε τ' ἦσθε
Εννέα καὶ δέκα κύκλα φαινῶ ἠελίοιο,
Οὐσα τ' ἀπ' ἑξῆς εἰς ἕξατον αἰεῖονα
κινῶ ὑπὸ δινεῖται, κινῶα τε θρασυῶ αἰεῖονα.
Οἷτε ποσειδάων ὄρω μνοι ἠ δὲ δὸς αὐτῶ
Ἀσδρόν ἀνθρώποισι τε τυγμὲνα σιμαίνουσι.
Τῶ κείνων πεπτόνησο. μέλει δ' ἔτι, ἔποτε νῦν
Γισδύεις, εὐρεῖν ὅσα πρὸ κερμηλῶ κείται
Σήματα χερσὶ τοῖς ἀνέμοις ἠ λαίλαπι πόντο.
Πλόχθ' ἔμν' ὀλίγ', ὅ δ' ἐμυεῖον αὐτῶ ὅ
νειαρ

Γίνετ' ὑπὸ φροσῶν ἀεὶ πεφυλαγμῶν ἀνδρῶ
Αὐτὸς μὲν τὰ πρῶτα σαῖα τέρθ', εὐ ἢ κ' ἄλλου
Γαρειπῶν ἄνησον ὅτ' ἐγγύθεν ἄρορε χερσῶν.
Πολλὰ κ' γὰρ καὶ τίς τε γαλιωαῖκ' ὑπὸ νυκτὶ
Νῆα ποδισέλει πεφοβημέν' ἠεὶ θαλάσσης.
Ἄλλοτε μὲν τρίτον ἡμᾶρ ὑπὸ τρέχει, ἄλλοτε
πέμπτον. (ὅπῃ

Ἄλλοτε δ' ἀπρόφατον λακόν ἴκετο. πάντα δ'
Ἐκ δὲ δὸς ἀνθρώποι γυναισκόμην, ἀλλ' ἔτι πολλά
κέρυπται,

Accedet, nunc quidē oriens, nunc uerò uicissim
occidens.

Alia item aliam stella inspicit auroram.

Cognoscis hæc & tu: Concinunt enim iam
Nonem & decem circuli lucidi solis.

Quotquot etiam à Zona ad extremū Orionem
Nox obuoluit, Canemq; audacem Orionis.

Etiam Neptuni conspectæ aut Iouis ipsius
Stellæ hominibus euentus significant.

Idcirco illis operã da. Curæ item sit tibi, si quan-
do nauis

Te credis, deprehēdere quæcūq; debita ponūtur
Signa hybernis uentis, aut turbini maris.

Labor quidē paruus, ingēs uerò mox cōmoditas
Fit diligentiaē semper cauto uiro:

Ipse quidem primum tutior, probè uerò & alium
Admonens iuuat quando mox irruat tempestas.

Sæpe enim uel quispiam serena sub nocte
Nauem subducit metuens manè pelagus.

Aliàs quidē ad tertiū diem durat, aliàs quintum:
Quandoq; uerò improvisum malum subit. Om-

nia enim nondum

È Ioue mortales didicimus, uerum adhuc multa

Κέκρυπται, τῶν αἰκε δέλη κ' ὄν αὐτίκα δάσσει
 Ζάβη. ὁ δ' ἔν γρηνήν ἀνδρῶν ἀναφρενδ' ὀμφίλη
 Πάνθ' ἔσθ' εἰδόμενος, πάντῃ δ' ὄγε σήματα φαί
 Ἀλλὰ δέ πε δρῆσι ἢ πε διχόωσα σελιών (νωμ.
 Πλήθ' ἄμφοτόρωθον, ἢ αὐτίκα πεπληθῆα.
 Ἀλλὰ δ' ἀνδρ' ἰχθῶν, τότε δ' ἄκρη νυκτί λυ
 λούωμ

Ἡέλιος. τὰ δέ τοι ὦ ἀπ' ἄλλωμ ἔσεται ἄλλα
 Σήματα καὶ ποδὶ νυκτί κ' ἡματι ποιοσάσθαι.
 Σκίπτε ὃ πρῶτον ἰδράωμ ἐκείτ' ἔρθε σελιών.
 Ἄλλοτε γὰρ τ' ἄλλη μιν ὑπὸ γράφ' ἔσσορος αἰ
 γλη.

Ἄλλοτε δ' ἄλλοῖαι μορφαὶ ἰδράωσα σελιών
 Εὐθύς αἰφομῶνι, αἰ μὲν τρίτη, αἰ ἢ τετάρτη,
 Τάλωμ καὶ ποδὶ μιν ὄ; ἔφεσάτ' ὦ λυ πάνθ' αἰ
 λεπήν μὲν ἰαθάρη τε ποδὶ τρίτου ἡμαρ ἔδασσ,
 Εὐστός κ' εἴη. λεπήν δέ καὶ εὐ μὲν ὄβ' ὄβ' ἔθης,
 Πυδματίη. παχίωμ ἢ καὶ ἀμβλείη ἰδράωσα
 Τέτρατον ἐκ τρίτατοι φως ἀμνυὼν ἔχουα,
 Ἡνότω ἀμβλιώνεται, ἢ ὕδατ' ὦ ἔγγυς ἔσσει.
 Εἰ δέ κ' ἐπ' ἀμφοτόρων ἰδράωμ, τρίτου ἡμαρ
 ἄγουα,

καὶ τε πεδυσάροι μὲν ὕπ' ἰώσα φαίνου,

Occulta sunt : quorū aliqua cum libuerit, etiam
in posterum dabit

Iuppiter: hic enim genus hominum aperte iuuat,
Vndiq; cōspectus: passim uer hic signa ostēdēs.

Quaedam aut indicat uel alicubi dimidiata luna
Augescens utrinq; uel iam auēta: (indicans

Quaedam item exoriens, tum uerò summa nocte
Sol: sed etiam ab alijs licebit alia

Signa & per noctem & diem facere.

Obserua aut primum à cornibus utrinq; lunam.

Aliās enim alio ipsam depingit uesperus splen-
dore:

Aliās uerò aliæ facies miscent lunam

Primum crescentem, hæ quidem tertio, illæ ue-
rò quarto:

Quibus & de mense instate perquirere poteris.

Rara quidem puraq; circa tertiū diem existens,

Serena fuerit: rara uerò et probè admodū rubēs,

Ventosa: crassa autem & obtusis cornibus

Quartum à tertio lumen debile habens,

Aut Austro hebetatur, aut pluuia propè existēte.

Sin autem in ambobus cornibus, tertiū diē agēs,

Neq; nutet, neq; resupina luceat,

Ἀλλ' ὄρθαι ἑκάτορθε πόρι γνάμψῃσι κούραις,
 Ἐσπόριοί κ' ἄνεμοι κείνη μετὰ νύκτα φέρωνθ'.
 Εἰ δ' αὐτως ὄρθῃ καὶ τέτρατον ἡμᾶρ ἀγνοῖ,
 Ἡτ' αὖ χειμῶν ὄσιωα χειρομύλοιο διδάσκει.
 Εἰ δέ κεν οἱ κούρων τὸ μετῆρορ ἐὺ ὑπὸνδύοι,
 Δειδέχθαι βορέω, ὅτε δ' ὑψηλοῖσι νότοιο.
 Αὐτὰρ ἐπὶ τριτόωσαν ὄλ' ὄρι κύνκλ' ὄ
 ἑλίσοι (εἶν.
 Πάντα ὄρδουμύλο' ὄ, μάλα κύν τὸτε χέμφορ
 Μείζονι δ' αὖ χειμῶνι πυρῶτόρα φοινύσοιτο.
 Σκέπῃο δ' ὄσ πληθύν τε, καὶ ἀμφέτορον δι
 χῶσαν,
 Ἡ μὲν ἀξομύλω, ἢ δ' ὄσ κούρας αὐθιγῶσαν.
 Καὶ οἱ αὐθι γροῖν τε κμαίρεο μίλωδ ἑκάστω.
 Πάντη γάρ κούραρ, ὄ μάλ' ὄσ τε κμαίρω.
 Πάντα δ' ὄρδουμύλω, ὄσ κείσιν αὐέμοιο κελδύ
 θος.
 Ἄλλοθι δ' ἄλλο μελαινομύλω, ὄσ κείσιν ὑετοῖο.
 Σήματα δ' ὄτ' ἀρᾶ πᾶσιρ ἐπ' ἡμᾶσι πᾶντα
 τέτυκται.
 Ἀλλ' ὄσ μὲν τριτάτη τεταρτοῖν τε πέλῃσι
 Μίσοφα διχαιομύλω, διχάσθ' ὄ γέμω, ἄρῃσι
 ἐπ' αὐτίω

Sed recta utrinque inclinent cornua,
Occidentales uenti illam post noctem agitarentur.

At si eodem modo recta, & quartum diem agat,
Certè pluuiam collectam indicat.

Sin autem ei cornuum superius aptè nutet,
Expecta Boream: cum uerò resupinet, Austrum.
Verùm quando triduanam totus orbis circum-
ambiat

Vndiq; rubens, ualde tunc tempestas fuerit:
Maiore autem tempestate rubentius colorari so-
let.

Aspice item ad plenamq; & utrinque dimidiatam,
Tum crescentem, tum ad cornu rursus euntem,
Atq; eius ex colore signa capesse mensis cuius-
uis:

Omnino enim pura cū sit, serenitatē obseruato:
Omnino uerò rubens, conijcito uenti meatus:

Aliàs aliter nigricans, conijcito pluuiam.

Signa aut non omnibus diebus omnia eueniunt:
Sed quæ quidem tertio quartoq; fuerint,

Vsque ad dimidiatam, à dimidiata quidem, usque
ad ipsam

Significant

Σημαίνε δὲ χροῖνον, ἀτὰρ πάλιν ἐκ δρομήνης
 Ἐς διχάσια φθιμύλω, ἔχεται δὲ οἱ αὐτῆς τε-
 τράς

Μίωος ἀριχομένης, τῆ δὲ τριτάτη ἀπίοντο.
 Εἰ δὲ κέμιμ πόδι πᾶσαν ἀλωαὶ λυκλώσονται
 ἢ τρεῖς, ἢ ἐδύω ποδικέμλαι ἢ ἐμί οἶσ,
 Τῆ μὲν ἴσ, αὐέμοιο γαλιμαί.ς τε δοκδύειμ,
 ῤηγνυμένη, αὐέμοιο μαραινομένη ἢ, γαλιμαί.
 Ταὲ δύο δὲ αὐ χεμῶνι πόδι τροχάειτο σελῶ
 νκ.

Μάζονα δὲ αὐ χετῶνα φόροι τριέλκτο ἀ-
 λωή,

Καὶ μάλλον μελανόσσε, καὶ εἰ ῤηγνύασσ μά-
 λου.

Καὶ τὰ μὲν ἐν ἡδί μίωι σελιμαίης τε πύβισι,
 Ηελίοιο δὲ τοι μελέτω ἐκάτορθον ἰόντο.
 Ηελίω καὶ μάλλον εἰκότα σήματα λείπαι
 Ἀμφότορον, δύνοντε, καὶ ἐκ πόδ' ἄτης ἀνιόντι,
 Μὴ οἱ ποικίλλοιτο νέον βάλλοντο ἀφ' ἄρας
 Κύκλτο, ὅτ' οὐδὲ λειχημλίτο ἤματτο εἶς,
 Μὴ δὲ τε σῆμα φόροι, φαίνονται δὲ λιγὸς ἀπὸν-
 τη.

Εἰ δὲ αὐτως καθαρόν μιμῆχοι βολύσιτο ἄρη,
 Δωσί

Significant semimenstruam: atq; rursus è semi-
 menstrua, (mox quarta

Ad dimidiatam decrescentem: habetur uerò eius
 Mensis decedētis, post hanc aut tertia abeuntis:
 Sin autem ipsam totam circi ambient

Aut tres, aut duo circumiacētes, aut unus solus:
 Per unum quidem uentiū serenitatemq; obserua,
 Per scissum, uentum: marcescentem uerò, sereni-
 tatem.

Duo autem tempestate ambierint lunam:

Miorem uerò tempestatem afferre solet tripli-
 catus circus

Tum magis nigricans, tum si frangatur magis.

Atq; hæc quidē immense lunaq; deprehenderis.

Solis item ubi cura sit utrinq; euntis:

Soli etiam magis nota signa ponuntur

Utrobq;, occidenti, & ex imo ascendenti:

Ne eius uarietur primum tangentis arua

Circulus, quando sereni indigus dici fueris:

Neq; aliquam notam ferat, sed appareat unico-
 lor ubiq;.

Si item planè purum ipsum habeat uespertinum
 tempus,

Occumbatq;

416 ΑΡΑΤΙ ΣΟΛΕΝΣΙΣ
Δαίσι δ' ἀνέφελ' ὀ μαλακῶ ὑποδέελλ' ὀ
αἴγλιω,

Καί μιν ἐπορχομλῆς ἡὲς ἔβ' ὑποδέελλ' ὀ εἴπ.
Αλλ' ὄχ' ὀπότ' κωῖλος εἰσδόμενος ποδιτέλλοι,
Οὐδ' ὀπότ' ἀκτίνωυ αἰ μὲν νότον, αἰ δὲ βορῆα
Σχιζόμελαι βάλλωσι, τὰ δ' αὖ ποδι μίονα φαί
νκ.

Αλλὰ πρ' ἢ ὑετοῖο διδρῆται ἢ ἀνέμοιο.
Σκίπτα δ' εἰ καίτοι αὐγαὶ ὑπεῖν αὐ' ἡλίωι,
Αὐτοῦ ὄν' ἡέλιου. τὸ γὰρ σκοπιὰ καὶ ἀρίστα.
Εἴ τι πρ' ἢ ὀ δρῶν' ὀ ὕδι τρέχει, οἷά τε πολλὰ
Ελκομλῶν νεφέων ὄρυθραίνετα ἄλλοθεν ἄλ
λα,

ἢ εἰ πρ' μελανεῖ, καί σοι τὰ μὲν ὕδατ' ὀ ἔσω
Σήματα μέλλοντ' ὀ, τὰ δ' ὄρυθρα πᾶντ' ἀ
νέμοιο.

Εἴγε μὲν ἀμφοτέρωις ἀμνδῖς κεχρωσμέλιος εἴπ,
Καί λεγ' ὕδωρ φορέοι, καὶ ὑπωμίμος τανύοιτο.
Εἰ δὲ οἱ αὐτόντ' ὀ, ἢ αὐτίκα διουμλῶιο
Ακτίνδ' οὐμῶσι καὶ ἀμφ' ἐνὶ πεπλήθωσι,
ἢ ποτε καὶ νεφέων πεπεσμέλι' ὀ ἢ ὄτ' ὄνκ' ὀ
Ερρηται πρᾶ' νυκτός, ἢ δ' ἢ ὄς ὕδι νύκτα,
Ὑδατὶ κρη κρατῶντι πρᾶ' τρέχ' ἡματα λιένα.

Μα

Occumbatq; innubilus, blando postmeridianus
fulgore,

Equidē subsequēte aurora adhuc serenus fuerit:
At non, quando cauus apparens exoriatur,
Neq; quādo ex radijs quidam Austrum, quidam
Boream

Scissi tangant, media autem lucida sint:
Sed tum uel pluuiam ostendit, uel uentum.

Aspice autem, si etiam subeant radij solis,
Ipsū in solem: huius enim obseruationes opti-
mæ sunt,

Si quando uel rubor incidit, ut sæpe
Attractis nubibus rubescit alicunde aliter,
Aut si quando nigrescet: & tibi hæc quidem plu-
uiæ sunt

Signa futuræ, rubea uerò omnia, uenti.

Porrò si ambobus simul coloratus fuerit, (tur.
Et sanè pluuiā ferret, & uētis obnoxius pādere
Si uerò eius orientis, aut uicissim occidentis
Radij coeant, & circa unum locum crassescant,
Aut quādoq; nubibus pressus, uel cū ad auroram
Veniat à nocte, uel ab aurora ad noctem,
Pluuijs delabentibus peraguntur dies illi.

D Nec

μη δ' ὅτε οἱ ὀλίγη νεφέλη παρ' αὐτὴν ἔσθ' ἄντελλῃ,
 τὴν δὲ μετ' ἀκτίνων κεχρωσμένῃ αὐτὴς ἔσθ'
 θῆς,

Ἀμνηθεῖμ ὑετοῖο. πολὺς δ' ὅτε οἱ πόδι ἐύκλος
 οἷον τηκομένῳ γυαλίῳ κ' ὑβριῶνται
 πρῶτον ἀνὸρ χρομένιο, καὶ ἅψ' ὑπὸ μείον ἴσσι,
 εὐδίας κε φέροιτο. καὶ εἶποτε χέματ' ὤρη
 ὀχρήσει λαπίων. ἀτὰρ ὕδατ' ἡμεινοῖο
 ἴνομένῳ λατόπιδε πόρι νέφεα σκοπέεσθαι,
 καὶ δὴ δινομένῳ τετραμένῃ ἡλίοιο,
 ἢ μὲν ὑποσκιάσει μελανομένη εἰκῆα
 ἡλιονεφέλη, ταὶ δ' ἀμείμιμ γυδαίη γυδαίη
 ἀκτίνου μεσοκγυῖς ἑλίσσόμεναε διχρώνται,
 ἢ τ' αὖτ' εἰς ἡῶ σκέπατ' ἑλεχρημένῃ εἶς.
 εἰ δ' ὁ μὲν ἀνέφελ' βαλπίοι γυῖο
 ἑσπέραιοιο,

ταὶ δὲ κατὰρ χρομένῳ νεφέλαι καὶ οἱ χρομένιο
 πησίον ἐσκήκωσιμ ἄρδουβέου, ὅσε μάλα χροῖ
 ἄνευον ὅσ' ἠδὲ νυκτὶ πόδι τρομέειμ ὑετοῖο.
 ἀλλ' ὅπότ' ἡλίοιο μαραιομένησιμ ὁμοῖαι
 ἐφαπίνης ἀκτίνου ἀπ' ἄραν ὄθην τανύονται,
 οἷον ἀμαλδύονται ὅτε σκιάσει κατ' ἰθὺ
 ἑκαμένη γαίης τε καὶ ἡλίοιο σελήνης,

Nec item, cum ei modica nubes præoriatur,
 Hanc uerò post radijs variatus ipse eleuatus fuerit,
 (circum orbis

Immemor esto pluuiæ. Magnus autem cum eius
 Flore flaccescenti similis dilatetur

Primum exorientis, & mox decrescat,

Serenus sanè agatur: etiã si quãdo pluuiæ tẽpore

Palluerit occumbens. At pluuiã diurna

Facta, postea nubes circumspicito:

Atq; occidentem conuersus ad solem,

Si quidem obscuret nigricanti similis

Solem nubes, circum ipsam autem hinc inde

Radij interuoluti findantur,

Certè adhuc in aurorã operimẽto indigus esses.

At si hic quidem innubilus se submergat fluxu
 uespero,

Descendenti uerò nubes & abeunti

Vicinè existãt rubicundæ, haud te ualde oportet

Cras, neq; per noctem timere de pluuiã.

Verùm quando solis marcescentibus similes

Extemplo radij à cœlo protenduntur

(Sicut euanescent quando obumbret ex directo

Stans terræq; & solis luna)

D 2 Neq;

Οὐδ' ὅτε οἱ ἐπέχοντι φανήμενα ἠἄθι πῶ
 φαίνονται νεφέλαι ἑσπερὸν ἄλλοθεν ἄλλη,
 Ἀρβαντοὶ γίνονται ἐπ' ἡμάτι κείνω ἀφ' ἄρα,
 Μὴ δ' αὐτῶς ἔτ' ἔοντι πῶρ' ἴω, ὅπερ τε πῶρ' ἴε
 σαι

Ἀκτῖνδ' φαίνονται ἐπίσκοι ἠἄθι πῶ,
 Ὑδατ' ἢ ἀνέμοιο λατοισομνύσ' λελαθέσθαι.
 Ἀλλ' εἰ μὲν κείναι μᾶλλον κενέφατ' φορέοντο
 Ἀκτῖνδ', μᾶλλον κενέφ' ὕδατι σημαίνουσιν.
 εἰ δ' ὀλίγοι τανύοιτο πῶρ' ἰσόφως ἀκτίνεσσιν,
 οἷόν τ' αὖ μαλακὰ νεφέλαι φορέουσι μάλιστα,
 ἢ τ' αὖ ἐπὶ βροχμνύσιο πῶρ' ἰσοφέουσιν ἀνέμοιο,
 οὐδέ μιν ἠελίος χερσὶν μελανδύσαι ἀλώει,
 εὐδίοι, ἀσὸ τῶραι ἢ καὶ ἀσεμφές μελανδύσαι,
 μᾶλλον χειμῶραι. δύο δ' αὖ χαλεπώτερά τ' εἶ
 σαι.

Σκέπῃσ' δ' ἢ ἀνιόντ' ἢ αὐτίκα δνομνύσιο,
 εἴπερ οἱ νεφέων, τὰ πῶρ' ἠλια κελήσονται,
 ἢ νότ' ἢ ἐβορῆσ' ὀρῶνθεται, ἢ ἐκ' ἀτῶρ' ἔθιν.
 Μὴ δ' ἔτ' ὅτ' ὀπισθὸν αὐτῆσ' ἀμνύτω ἀφυλάσ
 σαι.

Οὐδ' ὅτ' ἀμφοτέρωθεν ὁμῶς πῶρ' ἰσομοῦ ἔχουσιν
 ἠελίος κείναι νεφέλαι, χερσὶν ὠκεανοῖο,

Γίγνεται

Neq; quando ei moranti lucere ante auroram,
 Apparent nubes subrubescæ, alibi alia,
 Arida fiunt in die illo arua.

Neq; pari modo adhuc existenti inferne quando
 prætensi

Radij apparent obscuri ante auroram,
 Pluuiæ autem uenti irruuntur obliuiscere.

Porrò si illi magis caligine inuoluantur

Radij, magis certè de pluuiâ monerent.

Sin aut modica extendatur caligo circû radios,

Qualem nonnunq̄ teneræ nubes ferût maximè,

Certè adueniente obtenebrari solent uento.

Neq; quidem prope solem nigrescentes coronæ,

Sereni: uiciniores uerò & impense nigrescen-

tes,

Magis tempestuosi: duo item sæuiores fuerint.

Considera autem, uel orientis, uel uicissim occi-

dentis

Sicubi eius nubes, quas parelia uocant,

Axt ab austro aut borea rubescant, aut utrinq;:

Neq; ad eò obseruationem hanc friuole custodi:

Non enim, cum utrinq; simul mediû circudent

Solem illæ nubes prope Oceanum,

Γίγνεται ἀμβολίη διόθεν χειμῶν ὄντων,
 Εἶγε μὲν ἐκ βορέαςο μί' οἴη φοινίσσονται,
 Ἐκ βορέω πνοιᾶς ἕτε φέρει νοτίη δέ, νότιο.
 Ἡ καίπερ θάλασσα γὰρ ἕδη τροχῶσ', ἕτερο.
 Ἐποδρίοις καὶ μᾶλλον ἀληθέα τε κμήραα.
 Ἐποδρίοις γὰρ ὁμῶς σημαίνεται ἐμμελῆς αἰεὶ.
 Σκέπησιν καὶ φάτνησιν, ἢ μὲν τ' ὀλίγη εἰσοικῆα
 Ἀχλύϊ, βορρῆαίη ὑπὸ καρκίνω ἢ γηλάζει.
 Ἀμφὶ δὲ μιν δύο λεπτὰ φαινόμενοι φορέον-
 ται

Ἀσδρόβη, ὅτε τι πολλὸν ἀπύροισι, ὅτε μάλ' ἐγ-
 γύς,

Ἀλλ' ὅσους τε μάλισα πυγύσισιν οἰήσασθα.
 Εἰς μὲν βορρῆαο, νότω δὲ ὑπὸ βρέχεται ἄλλῃ.
 Καί τινι μὲν λαλέοντες ὄνοι. μέσση δὲ τε φάτνη.
 Ἡ τε καὶ ὄξυπίνης πάντη διὸς διδιδάοντες
 Γίνετ' ἄφαντες ὄλη, τοὶ δὲ ἀμφοτέρωθεν ἰόν-
 τος

Ἀσδρόβη ἀλλήλων αὐτοχρῆσιν ἐνδιδάσκοντα.
 Οὐκ ὀλίγως χειμῶνι τότε κλύζονται ἀφ' ἄρα.
 Εἰδὲ μελαίνονται, τοὶ δὲ αὐτίκα εἰσοκῶσιν ὡσπερ
 Ἀσδρόβη ἀμφοτέρω, πρὶν χ' ὑδρατι σημαίνου-
 σιν.

Fit dilatio è cœlo pluuiæ uenientis.

Si uerò è Borea una sola rubescat,

È Borea flatus ferre solet: austrina uerò, austro:

Aut sicubi guttæ decidant, pluuiæ.

Occidētalibus etiã magis certa deprehenderes.

Ab occidente nanq; signa sumuntur inuariabili
ter semper.

Inthere quoq; præsepe. id quidem tenui simile

Nubeculæ, boreale sub Cancro uersatur:

At circa ipsum duæ parum lucentes feruntur

Stellæ, nec multum distantes, neq; ualde uicinè,

Sed quàm maximè cubitum puta:

Vnã quidem Boreæ est, Austro uerò appropin-
quat altera:

Atq; hæc quidem uocantur asini: medium autem
præsepe est:

Quod etiam confesi in cœlo sereno

Fit euanidum totum: atq; utrinq; coëuntes

Stellæ sibi inuicem uicinè apparent:

Non modica tempestate tunc inundant arua.

Si autem nigrescat, rursus uerò eodem colore
existant

Stellæ ambæ, de pluuiã sanè signũ dare solent.

Εἰδ' ὁ μὲν ἐκ βορέω φάτνης ἀμειλιμὰ φαίει
 λεπτόν ἐπαχλύοον, νότιος δ' ὄνος ἀγλαός ἐσθ,
 Δεισιέχθαι ἀνέμοιο νότιο. βορέω δὲ μάλα χεῖ
 Εμπάλιν ἀχλύοντι, φαινομένω τε, δοκίμῳ.
 Σῆμα δ' ἐπι ἀνέμοιο καὶ οἰστιάουσα θάλασσα
 γιγνέσθαι, καὶ μακρόν ἐπ' αἰγιαλοὶ βοῶντων,
 Ακταὶ τ' ἐνάλλιοι, ὅπότε δ' ὕδριοι κήκεσαι
 γίγνονται, κορυφαί τε βοῶμεναι ὕρεθ' ἀκρα
 καὶ δ' αὖ ὑδὶ φηλύ ὅτ' ὄρωδιός ἐκτ' ἡσμου
 Εξ ἄλός ὄρχηται, φωνὴ πῶδι πομπὰ λεληκώς,
 Κινυμένω κε θάλασσαν ὑπὸρ φορέοιτ' ἀνέμοιο.
 Καὶ ποτε κὴ λείπφοι, ὅπότε δ' ὕδριοι ποτέωντι,
 Αντία μελλόντων ἀνέμων εἰλησθὰ φέρονται.
 Πομπὰκι δ' ἀγριὰ δίδου ὑπὸσαι, ἢ εἰν ἀλί δίναι
 Αἰθγαὶ χόρσαῖα τινάσσονται πῶρ ὕγασιν.
 Η νεφέλη ὄρεθ' ἠκκινύεται γὰ κορυφῆσιν.
 Ησθη καὶ πάπποι λυκῆς γήρειον ἀκαύθησ,
 Σῆμ' ἐγγίνοντ' ἀνέμω, λεωφῆς ἄλός ὅπποτε πολ
 λῶι
 Ακροῦ ὑδὶ πλείωσι, τὰ μὲν πικρῶ, ἄλλα δ' ὀ
 πτίσω.

Καὶ θόρεος βρονταί τε κὴ ἀστραπαὶ γίνθη ἴεσιν,
 Ενθην ἐπὸρ χυμύοιο πῶδισ κῶπείω ἀνέμοιο.

Καὶ

Si uerò hic qui est è Borea præsepis languidè
 splendeat (cidus sit,
 Modicè tenebrascens, austrinus uerò asellus lu-
 Obseruato uentum Austrum: Boream uerò ual-
 de oportet

Econtra tenebrascente, lucenteq; obseruare:
 Atqui signum uenti etiam intumescens mare
 Esto, & multum margines insonantes,
 Littoraq; marina, cum serena arguta
 Fiunt, cacuminaq; sonantia montis summa.
 Quinetiam ad terram cum ardeola non ritè
 È mari ueniat, uoce multum perstrepsens,
 Commoto sanè mare superferatur uento.
 Interdum etiam fulicæ, cum serena uolitent,
 Contra futuros uentos glomeratim feruntur.
 Sæpe item feræ anates, aut in mari urinatores
 Mergi terras quatiunt alis:
 Aut nubes montis elongatur in uerticibus.
 Iam etiam decidui flores, albi senium cardui,
 Indicium fiunt uenti, muti maris quando multi
 Summum supernatent, partim antè partim post.
 Etiam æstatis tonitruaq; & fulgura unde eant,
 Inde aduenientem obserua uentum.

D 5 Item

Item per noctem atrā cū stellæ præcipites ruant
 Crebrò, à tergo uerò tractus subalbescant,
 Accipito per illas eadem uia uenientem
 Ventum. Sin autem aliæ contrariò ruant
 Alijs ex alijs partibus, tunc utiq; obseruato
 Omniumarios uentos, qui confusi sunt maxime,
 Confuse item spirant hominibus obseruando.
 Caterum cum ex Euro & ex Austro fulguret,
 Tum etiam è Zephyro, & interdum à Borea,
 Certè tunc quispiam in pelago timuerit nauita:
 Velim ne ipsum partim teneret pelagus, partim
 cœli pluuia:

Super pluuia enim tot fulgura feruntur.
 Sæpenumero itè ueniētibus pluujs nubes prius
 Ut plurimum uelleribus similes apparent,
 Aut gemina circumcingit magnum cœlum iris,
 Vel etiamnum aliqua aream nigricantem habet
 stella:

Sape palustres aut marinæ aues
 Insaturabiliter se immergūt, desiderātes aquam:
 Aut paludem circum hirundines agitantur
 Venire uerberātes incassum conuolutā undam:
 Aut magis miseræ progenies, hydris esca,

Indidem

Αὐτόθεν δὲ ὕδατος πατόρου βοάσι γυνάται,
 Ἡ τρῦζει ὀρθεινὸν ὄρημαῖκ ὀλολυγῶν,
 Ἡ πρὸ καὶ λακδύζα πῦρ ἠϊόνι πρὸ χύσικ
 Χείματ' ἀρχομλίνσ χδρίσων ὑπὸ κνυε κορώνη,
 Ἡ πρὸ καὶ ποταμοῖο ἐβαύφατ' μέχρι πῦρ ἀκρῶ
 Ωμυς ἐκ κεφαλῆς, ἢ καὶ μάλα πᾶσα κολυμ
 βᾶ,

Ἡ πολλὴ σρέφεται πῦρ ὕδωρ παχία κροῦζασα,
 Καὶ βόσθ' ἠδὲν τοι παρ' ὅ ὕδατ' ὀρῆδοιο,
 Οὐρανὸν εἰσανιδύντασ, ἀπ' αἰθέρ' ὡσφρῆ
 σαντα.

Καὶ κρῖλκς μύρμηκδσ ὀχῆς δὲ ὡσα πάντα
 Θᾶστον αἰλίω γκαντο, καὶ ἀθροῖον ὠφθῆν ἴστοι
 Τείκη αὐδρ' ποντοσ, καὶ πλαζομλνοὶ σκώληκδσ
 Κεῖνοι, σὺσ λαλέασσι μελαίνης ἠντόρα γαίης.
 Καὶ πτθαὶ ὀρνιθδσ, ταὶ ἀλέκτορ' δὲ εὐχέοντα
 Εὐ ἐφθειρίσαντο, καὶ ἐκρωξαν μάλα φωνῆ,
 Οἷόν τε σκαλοῦν ψοφῆει ἕδι ὕδατι ὕδωρ.
 Δῆποτε κῆ γῆνεαὶ κοραῖκων, κῆ φύλα κολοιδῶν,
 Ὑδατος ἀρχομλνῶιο δῖος παρὰ σῆμ' ἐγχεῖντο,
 Φανόμλνοὶ ἀγεληδῶ, καὶ ἐρύκεασιν ὀμοῖον
 Φθεγξάμλνοὶ, καὶ πρὸ κέρακδσ δῖος σπληγῶσ
 Φωνῆ ἐμιμήσαντο σὺν ὕδατ' ἀρχομλνῶιο.

Ἡ ποτε

Indidem ex aqua patres coaxant ranularum:
 Aut ululat manè solitaria bubo:
 Aut alicubi etiam garrula ad litrus prominens
 Tempestate instante terræ subsidit cornix:
 Etiã si quãdo flumini se immergit usq; ad summos
 Humeros à capite, uel etiam planè tota subterna-
 tar, (citans.

Vel frequens uersatur prope undam crasse cro-
 Etiam boues iam ante pluuiam cœlestem,
 Cœlum intuiti, ab æthere mox sentiunt.
 Etiam cauo formicæ foramine oia omnia
 Ocyus efferunt: atq; cumulatim cernuntur iuli,
 Muros asserpentes: atq; obeuntes uermes
 Illi, quos uocant atræ intestina terræ.
 Etiam pulli uolucres, quæ gallo prognatæ sunt,
 Studiosè pedunculos quærunt, pipiuntq; maiore
 uoce,

Sicut stillans strepit super aquã aqua. (lorum,
 Quãdoq; etiã genera coruorũ, & turmæ gracu
 Pluuiæ uenientis è cœlo signum fiunt,
 Visi gregatim, & accipitrum instar
 Garrientes. Etiamnum corui magnas guttas
 Voce imitantur simul pluuiã ueniente:

Vel

Ἡ ποτε καὶ λερώσαντε βαρεῖν θισάκι φωνῆ
 Μακροῦ ὑδέρροισ' ὄυσι πναφάμβλοι πῆδρα πω-
 κνά.

Καὶ νῆσσαι οἱ λετροί, ὑπωρόφιοί τε κολοιοί,
 Ερχόμενοι ἤτ' γείσσε, πινάσονται πῆδρυγασσι,
 Ἡ ὑδὶ λῦμα διώκει βρωδίας ὄξυ λεληκώς.
 Τῶν θεῖ μινδὲν ἀπόβληθῶν πεφυλαγμῶν ὕδασι
 Γινέδω, μὴ δ' εἶκον ὑδὶ πλέουρ ἢε παροίθην
 Δακνωσι μῆσαι, καὶ ἐφ' αἵματ' ὀϊμείρωντα.
 Ἡ λύχνοιο μύκκιδου ἀγείρονται ποδὶ μύξαν
 Νύκτα ἤτ' σθητίω. μὴ δ' ἦν ὑπὸ χείματ' ὀ-
 ῶρη

Λύχνων ἄλλοτε μῆτε φάος ἤτ' κόσμου ὀρώξῃ,
 Ἄλλοτε δ' αἰάσωσι ἀπὸ φλόγου, ἢ τε λῆσαι
 Γομφόλυθου. μὴ δ' εἶκον ἐπ' αὐτόφω μαρμαί-
 ρωσι

Ακτίνου. μὴ δ' ἦν θορέθ' μέγα τω πῆαμῶσι
 Κησάεσι ὄνριθου ἐπασύττοροι φορέωνται.
 Μὴ δὲ σύγ' ἢ χύτρης ἢε τρίποδος πωρεθῆται,
 Σπινθῆρου ὅτ' ἔωσι ποδαπλέονου, λελαθέδου.
 Μὴ δὲ ἤτ' ἀποδῆρ ὀπότ' ἀνθρακ' ἄεθομῶσι
 Λάμπηται ποδὶ σήματ' εἰσκότα λεγχεῖσιν.
 Ἀμ' ὑδὶ καὶ τὰ δόκονε ποδασηπῶν ὑπῆδ.
 Εἰ γέ μῆθ

Vel quandoq; etiam crocitantēs graui congemi-
nauoce,

Multū confrepitāt quatientes alas frequentes,

Etiā anates pulli, domesticiq; graculi,

Venientes super pinnacula, quatiunt alis:

Aut ad aquam festinat ardea acutē uociferans.

Quorum tibi nullum friuolum obseruanti plu-
uiam

Esto. Nec item si amplius quā ante

Mordeant muscæ, & sanguinem desiderent:

Aut lucernæ fungi congregentur circa labium

Noctem per caliginosam: Neque si sub hyemis
tempore

Lucernarū aliās quidem lumē debitē moueatur,

Aliās uerò delabantur flammæ, ceu leues

Ampullæ: Neq; si ad ipsam lucernam splēdeant

Radij: Neq; si æstate multum uolitante

Anates aues accumulatiores obuersentur:

Neq; tu si ab olla aut tripode in igne stante

Scintillæ cum fuerint per plures obliuiscere:

Neq; per cinerem quando carbone ardente

Splendeant circum circa signa similia cenchrīs:

Sed ad hæc etiam spectato obseruans pluuiam.

Cæterum

Εἰ γέμεν ἡδρόεσσα πάρεξ ὄρεσσι μεγάλῃσι
 Γυθμύα τείνεται νεφέλη, ἄκρα δὲ κολῶσαι
 Φάινονται κροθαλαί, μάλα λεγὸν τὸν ἑσπέρου
 εἶης.

Εὐδὲσσι κ' εἶης, καὶ ὅτε πλατίσσι ποδὶ πάντες
 Φάινεται χροθαλαὶ νεφέλη, μὴ δ' ὑψόβι λύγῃ,
 Αλλ' αὐτὸ πλαταμῶνι πρῶθ' ἀθλίβηται ὁμοίῃ.
 Σκέπησσι δ' ἑσπέρου Μ' ἐὼν ὑπὸ χεῖματι μάλα,
 Εἰς δὲ γαλιμαίῳ χειμῶν ὄβῳ, δ' δὲ μάλα χεῖ
 Εσφάτυλῳ ὄραον, τὴν κερκίνσσι ἀμειλίχῃσσι,
 Γρῶτα κροθαλομύλῳ πύσσι ἑσπέρου ὄβῳ
 χλῆς.

Κεῖνη γὰρ φθίνουσι κροθαλαίσσι γ' χειμῶνι.
 Καὶ φλογὸν ἡσύχαι λύγῳ, καὶ νυκτὸρ
 γλαυφ

ἡσυχῶν ἀείδουσα, μαρμαρομύλῳ χειμῶνσσι
 Γινέσθαι τοι σῆμα, καὶ ἡσυχῆ ποικίλῃσσι
 Ὄρησσι κροθαλῶνι πολύφωσσι κροθαλῶνι.
 Καὶ κροθαλῶνι μύλῳ ὄβῳ ἀμειλίχῃσσι
 Διοσάκῃσσι, αὐτὰρ ἑπειτα μεταθροῶνι κροθαλῶνι
 τὸν,

Πλάτῳσσι δ' ἀγέλοισσι ἐπὶ κροθαλῶνι μέσσοισσι
 Φωνῆσσι ἐμπλεῖσι. χροθαλῶνι καὶ τῶν ὄβῳσσι,

Cæterum si obscurâ per montis magni
 Vallẽ extendatur nebula, summa uerò cacumina
 Appareant pura, ualde tunc serenus fueris.
 Serenus sanè fueris etiam quando uastum circa
 pontum

Videatur humilis nebula, neq; in alto existat,
 Sed inibi planiciei maritimæ deprimatur similis.
 Respice uerò serenus cū sis ad tempestatẽ magis:
 Ad serenitatem uerò è tempestate, diligenter ue-
 rò oportet

Ad præsepe respicere, quod Cæcer circūuoluit,
 Recens purgatum ab omni subtus nebula:
 Illud nanq; pereunte purgatur sub tempestate.
 Etiam flammæ quietæ lucernarum, & nocturna
 noctua

Tranquillè canens, marcescentis tempestatis
 Esto tibi signum, & tranquillè uarians
 Tempore uespertino crocitet garrula cornix,
 Item corni priuati & solitarij uociferantes
 Ingeminanter, at postea turmatim clamitantes,
 Frequentius uerò congregati, quãdo cubilis me-
 mores sint

Voce pleni: lætari etiam quis putauerit:

Οἷα τὰ μὲν βοόωσι λιγαινομελίοισι ὁμοῖα,
 Πολλὰ δὲ δένδρῳοιο πόδι φλόου, ἄλλοτ' ἐπ'
 αὐτόν

Ἡχίτε λείοισι, καὶ ὑπότροποι ἀπὸ δένοντα.
 Καὶ δὲ αὖ πε γόρῳοι μαλακῆς, πεπάρθη
 γαλῳῆς

Ἀσφαλῳῆς τανύσαιε γῶα δρόμου ἥλιθα πᾶ
 σαι,

Οὐδὲ παλιρρόθιοι κην ὑπόδισι φορέοιτο,
 Ἡμῶ δὲ ἀσρόθην καθαρόν φάθ' ἀμειῳῆ.
 Οὐδέ πεθην νεφέλαι πεπιθουμῳῆ ἀνπίωσι,
 Οὐδέ πεθην ζόφ' ἄλλ' ὑποτροίχην, δὲ σε
 λῳῆ.

Ἀλλὰ τὰ γ' ἔζαπίνης αὐτῶς ἀμειῳῆ φέρει,
 Μηκέτι τοι τόδε σῆμα γαλῳαῖῆς ἀπὸ κείῳ,
 Ἀλλ' ὑπὸ χεῖμα δόκῳε. ἐγὼ πότε τὰ μὲν ἔδω
 Αὐτῆ γῶ χῳῆ νεφέλαι, τὰ δὲ ἄλλαι ἐπ' αὐ
 τῳῆς,

Τὰ μὲν ἀμειῳῆλαι, τὰ δὲ ἔζοπίθην φορέει.
 Καὶ χῳῆν λελαγκῳῆν ἐπεγῳῆλαι βρωμοῖο.
 Χειμῳῶν μὲγα σῆμα καὶ γῶνεῳ γῶα κορῳῆ
 Νύκτερον ἀείδισα καὶ ὄψ' ἐβοῶντε κορῳῆ,
 Καὶ σῳῆν ἢ ὡ ἀσῳῆζῳῆ, καὶ ὄρνεα πάντα

Sic enim nociferantur iucundantium in morem.
 Sæpe item arboris per ramos, quandoque super
 ipsam

Vbi cubant, etiam reduces alas excutiunt.

Præterea grues blandam ante serenitatem

Securè pandere solent unicum uolatum gregatim omnes,

Neq; retroacti sereni ferri solent.

Cum autem è stellis lucidus fulgor hebetetur,

Neq; alicunde nubes pressæ obuiant,

Neq; alicunde caligo alia succedat, neq; luna,

Sed astra extemplo planè languida ferantur,

Non amplius tibi hoc signum ad serenitatem ponatur,

(dam existant

Sed ad tempestatem spectata. Etiam quando quæ

Eodem in loco nubes, aliæ uerò iuxta ipsas,

Hæ quidem prætereuntes, illæ uerò à tergo ferantur.

Eniã anseres cū clangore festinantes ad pastum.

Tempestatis certum signum etiam nouem ætates uiuens cornix

Noctu cornicans: & serò clamantes monedula:

Et passer manè pirpitans: & uolucres omnes

Εκ πελαγῶος φύγοντα, καὶ ὀρχίλου, ἢ καὶ
δριθεύς

Διῶων ὄτ κσίλας ὀχεῖς, καὶ φῦλα κολοιῶν
Εκνομῶ δὲ χόμνα τραφῆρῶ ὡδὶ ὄψιον αὐλιν.
Οὐδ' αὖ ὡδὶ ξοθαὶ μεγάλα χειμῶν ἔϊοντ' ἔ
Πρόσω ποιήσαντο νομὸν ἑκροῖο μέλισαι,
Ἀλλ' αὐτῷ μέλιτός τε καὶ δῆγμα εἰλίονται.
Οὐδ' ὄψου γδράνων μακρὰ εἶχον αὐτὰ λί
λοῦθα·

Τένονται, σροφάδου δὲ παλιμπετὲς ἀρνίον
ται.

Μὴ δ' ὄτε νλωεμίη γν ἀράχνια λεπτὰ φέρηται,
Καὶ φλόγες αἰθύσσωσι μαρταινομύλοιο λύχνοιο,
Ἡ πῦρ αὐγτα σποδία, καὶ ἑπὶ δὲ λύχνα
Πισδύειν χειμῶνι. τίρι λέγω ὅσα πέλονται
Σύματ' ἐπ' ἀνθρώπους; δὴ γὰρ κ' ἀεικί τε φερῶ
Αὐτῷ πηγνυμύη νιφετῷ ὡπτε κμήραιο,
Καὶ λύχνω χιόνος, λίε γροισ ὄτ' εἰκότα πάντα
Κύκλω σήματ' ἐχθ' πωελαμπῆς ἐγγυθὶ μύφα
Ἀνθεακι δὲ ζῶντι, χαλαίης, ὅσπότε λαμπῶς
Αὐτῶς εἰσίληται, μίεσω δὲ οἱ ἡύτε λεπῆ
Φαίνηται νεφέλη, τωρὸς γνδρθεην αἰθουμύλοιο.
Τρῖνοι δὲ ἔκαρπιῖο κηταχθῆδου, ὅδε μέλαινα
Σχῆνιη

È mari fugientes: & orchilus: & erithacus
 Subiens caua foramina: & turmæ graculorum
 A' pastu uenientes sicco ad serotinum lustrum.
 Neq; sanè sufflauæ, magna tempestate instante,
 Antè facere solent pabulum faui apes,
 Sed intus melleq; & structuris occupantur.
 Neq; in alto gruuum elögati ordines easdem uias
 Tendunt, conuersi uerò reuolanter absistunt.
 Neq; quando in uentorum trāquillitate araneæ
 graciles ferantur,
 Et flammæ flagrent marcescentis lucernæ,
 Aut ignis lambat cinere, & serenæ lucernæ,
 Crede tēpestati. Quid tibi refero quæcūq; sunt
 Indicia per homines? Siquidem uel uili cinere
 Ipsam concreto niuem obserues licet:
 Etiā per lucernā niuē, milio cum similes undiq;
 Circumcirca notas habet candicans prope elly-
 chnium:
 Carbone autem ardente, grandinem, quando
 candens
 Ipse uideatur, in medio uerò ipso uelut tenuis
 Appareat nebula, igne intus candente.
 Nec uerò ilices fructu onustæ, neq; nigræ

Σχίνου, ἀπειρήθει. πάντη δέ τε πολλὸς ἀλάωτος
 Αἰεὶ παπταίνε, μὴ οἱ θόρος ἐκχόρος ἔρρη.

Πρῖνοι μὲν θαμινῆς ἀκύλα κῆτι μέτρον ἔχουσαι,
 Χαιμῶνος κε λέγουσιν ὕδι πλέον ἰχθυόσονται.

Μηδὲ ἄσλιω ἔμπλαγα ποδὲ βείβουσι ἀπάντη,
 Τηλοτόρω δ' αὐχομοῖο σιμασαχνοῖσι ἀρῆσαι.

Τειπλόα δὲ χίνου ἑνέσι. τρισσαὶ δέ γε αὐτῆ
 Γίνονται ἑαρπίο. φόρει δέ τε σῆμαθ' ἑκάστη

Ἐξείης ἀρότων. καὶ γάρ τ' ἀροτήσιον ὦρην
 Τειπλόα μείρονται, μέσλιω, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρω

ἄκρας.

Πρῶτ' ὁ μὲν πρῶτῳ ἀρόσι, μέσ' ὁ δέ τε
 μέσλιω

Καρπὸς ἀπαγγέλλει, πυμάτῳ γέμνω ἔχατος
 ἄλων.

Οὔτινα γὰρ κάλλιπα λοχάει χίνου ἀρῆται,
 Κείνω γ' ὅζ' ἄλων ἀροσις πολυλήϊ' ἔην,

Τῷ δέ γ' ἀφαιροτάτω, ὀλίγη· μίση δέ τε,
 μέση.

Οὕτως δ' αὐθόριος βίχθ' ἀσκήλης ἑσθραβῆ
 Σήματ' ὠπφράσσαθα ὁμοίου ἀμήτοιο.

Οἶσα δ' ὕδι χίνου ἀροτήρ' ὠπφράσσατο καρπῆι
 Τῶσα κῆ γ' ἀσκήλης τε κμαίρετ' ἀνθεί λουκῶ.

Αὐτῆς

Lentisci sine signo sunt. Passim autem frequens
aquila

Continuò circūspicit, nec ei æstas è manu fluat.
Vices quidem frequentis glandis non parum fe-
rentes, (ualescentem.

Hyemem certè nunciare solent haud leuiter in-
Neq; nimis insolenter gravidæ fiant undiquaq;
Sed magis procul à squallore spicis complean-
tur arua. (incrementa

Tribus vicibus uerò lentiscus fecundificat: tria item
Fiunt fructus: fert autem indicia quoduis

Ex ordine arationi: Etenim arandi tempus

Trifariã diuidunt, mediũ, & utrinq; extremum:

Primus quidem primam arationem, medius uerò
mediam

Fructus denunciat, ultimã aut̃ ultimus aliorum.

Quẽ enim pulcherrimè fecundificãs lētisc⁹ tulerit,
Illi præ alijs aratio frugifera extiterit:

Minutissimo uerò, modica: at medio, media.

Sic etiam flos trifariam scyllæ cum superetur,

Signa aduertito similiter messis. (Et u,

Quæcunq; uerò in lētisci arator obseruauit fru
Eadem etiam in scyllæ deprehendit flore albo.

Αὐτὰρ ὅτε σφῆκος μετ' ὤπαιον ἤλιθα πολλοὶ
 πάντε βεβείθωσι καὶ ἐσπεύωσι πεπύρουθον
 Πληϊάδω, εἶποι τις ἐπὶ ῥοχμῶνον χειμῶνα,
 οἷ' ὅ' ὕψι σφῆκεσιν ἐλίσσεται αὐτίκα δίνῃ.
 Θήληαι δὲ σύνθε. θήληαι δὲ μῆλα, καὶ αἰγῶν,
 ὅππότε' ἀναστραφῶσιν ὄχης, τὰ δὲ γ' ἄρ' ἔργα
 πάντα

Δεξάμηναι πάλιν αὖτις ἀναβλύδῳ ὄχωντ',
 αὐτῶδ' καὶ σφῆκεσι μέγαν χειμῶνα λέγουσι.
 Ὅψ' ἔ' μισογομῶν αἰγῶν κωλύων τε συνῶν τε,
 χαίρει ἀσολβος ἀνήρ, ὅ οἱ δ' μάλα θαλπύωντι
 εὐδτορ φαίνουσι βεβαίμηναι γνῖαυτόν.

Χαίρει καὶ βοράων ἀγέλας ὠραῖος ἀροτρῶν
 ὠρορ ὄρ' ῥοχμῶνας. ὅ δ' ἄωρος αὐτίκα μάλλον.
 Αὐτῶς γὰρ χειμῶνδ' ἐπὶ ῥοχμῶνται γεραίνουσι,
 Πρωῖα μὲν μάλλον καὶ ὁμιλῶν ὄρ' ῥοχμῶνται,
 Πρωῖον, αὐτὰρ ὅτ' ὄψ' καὶ δ' ἀγληθῶς φα-
 νεῖσαι

(λαί,

Πλειότορον φερέονται ὕψι χρόνον, ὅ δ' ἅμα πολ-
 ἀμβολίη χειμῶνδ' ὀφέμεται ὑσῶρα ὄργα.
 Εἰ δὲ βόδ' καὶ μῆλα μετὰ βείθωσαν ὀπύρω
 Γαῖαν ὄρ' ὕσσωσι, κεφαλὰς δ' ἀνέμοιο βορῆδ'
 ἀντία τείνωπυ, μάλα λεγν' ἴσπε χειμῶνον αὐτίκα

Πληϊάδω

Sed cū uespæ autūni tēpore glomeratim multæ
 Passim cōstipatæ fuerint, etiam uespertinas ante
 Pleiades, dixerit quis subsecuturam hyemem,
 Qualis in uespis conglomeratur inidem turbo.
 Fœminæ item sues, fœminæ oues, & capræ
 Cum redeant à pastu, maribus omnibus
 Admissis, rursus mutuò coëant:
 Ex hoc & uespis multā hyemē prædicere solēt.
 Tardè aut coëuntibus capris, ouibusq; suisq;
 Gaudet pauper uir, quia ei parum calenti
 Serenum monstrant coactæ annum.
 Gaudet etiam gruum cateruis tēpestiuus arator
 Tempestiuè uenientibus: intempestiuus uerò è di
 uerso magis:
 Pari modo enim hyemes consequuntur grues,
 Cito quidem magis & constipatim uenientes,
 Cito: sed quando serò & non gregatim uisæ
 Maius uolant ad tempus, neq; simul multæ,
 Dilatio hyemis promouet serotina opera.
 Sin autē boues & oues post plenum autumnum
 Terram cornupetant, capita uerò uentum Bo
 ream
 Contra tendant, ualde tunc tempestuosam ipsæ
 E S Pleiades

Πληθὺ δὲ χειμῶνα κατὰ χόμλα φέρουσιν.
 Μικρὸ λίω οὐ χροῖν, ἐπεὶ μέγας ἔζη κόσμος
 Γίνεται, ἄτε φυτοῖς χειμῶν θύθη, ὅτ' ἀφ' ἑν-
 σιν.

Ἀλλὰ χιῶν ἔην πολλὰ μεγάλας ἐπ' ἀφ' ἑν-
 μήπω λεκεμελὴν, μικρὸ βλωθρῆ ἕδι πίνη,
 Οφρα τις δυνετὺ χόρην ποτιδέγμεν θ' αὐτῆ.
 Μικρὸ εἶν κατ' ὑπόρθην εὐκοτόδον ἀσφρόδον αἰὲ
 Μὴθ' εἶς, μήτε δύνω, μηδὲ πλεονδὸν κομόωντ' οὐ.
 Πολλοὶ γὰρ κομόωσιν ἐπ' αὐχμηρῶν γνῖαι τῶ.
 Οὐδέ μιν ὀρνίθων ἀγέλας ἠπειρόθην αὐτῆ
 Ἐκ νήσω ὅτε πολλὰ ἕδι πλῆθος σιν ἀφ' ἑν-
 ἔρχομεν θ' ὀρέθ' χόρην. πῶδ' εἶδε δὲ αἰνῶς
 Ἀμνητῶ, μή οἱ λεγνέος καὶ ἀχυρμιῶς ἔλθῃ
 Αὐχμῶ ἀνιθεῖς. χόρην δὲ πῶς αἰπόλ' θ' αὐτῆ
 Αὐταῖς ὀρνίθεσιν, ἐπὶ ἡντ' ἕδι μέτρον ἴωσιν,
 Ἐλπόμεν θ' μετέπειτα πολυγλάζην θ' γνῖαι
 τῶ.

Οὕτω γὰρ μογεροὶ καὶ ἀλήμονοι ἄλλοθην ἄλ-
 λοι

Ζώομεν ἄνθρωποι. τὰ δὲ πῶς ποσὶ πάντων
 ἔτοιμοι

Σήματ' ὑπὸ γνῶναι, καὶ ὅτ' αὐτίκα ποιήσασθαι.

Pleiades hyemem occidentes afferte solent.

Ne uerò nimium fodiant; quoniam magna & im-
moderata

Fit, neq; plantis hyems grata, neq; arationibus:

Sed nix esto multa spaciosis in aruis,

Nedum discreta, neq; grandi in segete,

Quò quilibet anni feracitate gaudere possit fru-
ens uir.

Nec item fuerint desuper uisæ stellæ semper

Vel una, uel duæ, uel plures comatæ:

Multæ enim comantur in arido anno.

Neq; quidem uoluctum agminibus in continen-
te degens uir

Ex insulis cum multæ irruant arua

Veniente tempestate gaudet: timet uerò anxie

Mesti, ne ei uacua & sine granis ueniat

Squallore læsa: gaudet uero opilio

Ipsis uolucris, cū non omnino pauca ueniant,

Spem capiens sequentis lacte abundantis anni.

Sic enim ærumnosi & instabiles alibi alij

Viuimus homines: atque ea quæ ante pedes sunt
omnes parati

Signa cognoscere, & in posterum capere.

Agnis

Αρνάσι μὲν χειμῶνας ἐτεκμήσαντο νομῆες,
 Ἐς νομὸν ὅππότε μᾶλλον ἐπειγόμενοι τροχῶ-
 σιν.

Ἄλλοι δ' ἔξ ἀγέλης κρείοι, ἄλλοι δὲ καὶ ἄμνοι
 εἰνόδοι παίζωσιν ὄρεισθ' ἄμνοι κέραιασι.
 Ἡ ὅππ' ἄλλοθεν ἄλλοι αὐαπλήσωσι πόδεσσι,
 Τέτρασι οἱ κέραι, κέραι γὰρ μὲν ἀμφοτέρω-
 σιν.

Ἡ καὶ ὅτ' ἔξ ἀγέλης ἀεκίσια ληνήσωσι
 Δείλον ἐσελάουτες ὁμῶς, τὰ ἧ πάντοθι ποίης
 Δάκνωσιν πυκνήσι κελυόμενα λιθάκωσιν.
 Ἐκ δὲ βοῶν ἐπύθοντ' ἀρότῃ καὶ Βακίλοι ἀνδρῶν
 Κινυμέν' χειμῶν Θ. ἐπεὶ Βόβθ' ὅππότε χυλαῖς
 Γλώσση ἰπωμαίοιο ποδὸς ποδολιχμήσωνται,
 Ἡ κοίτω πλὴν ἄς ὑδὶ δεξιτέρῃς τανύσωνται,
 Ἀμβολίω ἀρότοιο γόρῳ ὑπὲλπετ' ἀροτρύς.
 Ἡ σὶ ὅτε μυκθμοῖο πόρι πλείοι ἀγρόωνται,
 Ἐρχόμενα σαθμὸν δε Βόες Βαλύσιου ὄριω,
 Σκυθραῖ, λειμῶν Θ. πόριες καὶ Βαβοσίοιο,
 Ἀντίκα τεκμαίρονται ἀχείμοροι ἐμπλήσεσθι.
 Οὐ δὲ αἶγες πρίνοιο πριπιδύσασαι ἀκάνθαι
 Εὐδοί, ὅδ' ἐσύνε φορντῶ ὑδημαργαίνεσαι.
 Καὶ λήθος, ὅππότε μακρὰ μονόληθος ὠρήνη.
 Ἡ ὅτ'

Agnis quidem tempestates obseruare soliti sunt
pastores

Ad pabulum cum magis festinantes currant:

Alij etiam è grege arietes, alij item agnelli

In itinere ludant, innixi cornibus.

Aut quando alibi alij referiant pedibus,

Quatuor leues, cornuti uerò duobus.

Vel quando aliqui è grege inuitè moueantur

Vespere ad stabulum redeuntes simul, sed undi-
que herbam

Arrodant crebris impetiti lapillis. (Armentarij

Sed & à bobus signa capere solent agricolæ &

Surgētis tēpestatis: siquidē boues quādo unguis

Lingua posteriorum pedum circumlingant,

Aut stabulo latere super dextero iaceāt extenti,

Ad differendā arationem peritus spectat arator.

Etiā quādo mugientes plus solito congregentur

Venientes ad stabulū boues uestertino tempore.

Tristes, è prato uitulæ & pastu:

Tūc indicāt ante tempestatē se cupere saturari.

Neq; capræ ilicis studiosæ circum ramos,

Serenæ sunt: neq; sues in luto furentes.

Item lupus quando altè solus ab alijs eiulet,

Aut

Η ὄτ' ἀροφῆων ὀλίγου πεφυλαγμένος ἀνδρῶν
 Ἔργα λιατέρεται, σκέπαθ' χατέοντι ἑοικώς
 Ἐγγύθεν ἀνδρῶπων, ἵνα οἱ λείχ' αὐτόθεν εἴη,
 Τρεῖς ποδιτελλομένης ἥδ' χειμῶνα δοκῶν.
 Οὕτω καὶ πετόροις ὠδὶ σήμασι τεκμήριον
 Ἐσομένην ἀνέμων, ἢ χεῖματ' ἢ ἕνετόν,
 Αὐτῶν, ἢ ἐμετ' αὐτῶν, ἢ τριτάτῳ ἐτ' ἐν ἡῶ.
 Ἀλλὰ γὰρ εἰδὲ μύες τετριγότες, εἶποτε μᾶλλον
 Εὐδοιοὶ ἐσκήρτησαν, ἑοικότες ἀρχημοῖσιν,
 Ἀσκηπτοὶ ἐγγύοντο παλααιοτόροις ἀνδρῶπων.
 Οὐδὲ λιῶνθ'. καὶ γὰρ τε λύων ὠρέψατο πρὸς ἡμῶν
 Ἀμφοτόροις, χεῖμῶνος ἐπὶ ἄρχημοῖσι δοκῶν.
 Καὶ μὲν εἰς ὕδατ' καὶ λιρκίνος ἄχετο χάρῃ
 σῶ

χεῖμῶνθ' μέλλοντ' ἐπαίσατο δαῖδα ὀδῶ.
 Καὶ μύδ' ἑμῶροι πρὸς σιβάδα σρωφδύτῳ
 Κούτης ἰμείρονται, ὅτ' ὄμβρ' σήματα φάσιν,
 Κἀκῆνοι χεῖμῶνα μύδ' τότε μαντεύοντα.
 Τῶν μηδὲν κατόκησο, καλῶν δ' ὠδὶ σήματι
 σήμα

Σκέπηθε δα. μᾶλλον δὲ δουρῶν εἰς ταυτὸν ἰόντων
 Ἐλπωρὴν τέλει. τριτάτῳ δὲ λιεθρῶσι
 ας.

Aut quādo agricolarum parum cautus uirorum
 Opera accedat, tegmine indigenti similis
 Vicinē hominibus, ut ei lectus ibi sit, (obserua.
 Ad tertiam exorientem auroram tempestatem
 Sic etiam prioribus in signis coniecturam facito
 Futurorum uentorū, aut tempestatis, aut pluuia.
 Aut præsentem, aut post præsentem, aut tertiam
 deniq; ad auroram. (quentius

At uerò neq; mures uociferantes, si quando fre-
 Sereni saluunt, similes tripudiantibus, (nibus:
 Sine significatione habiti sunt ueteribus homi-
 Neq; canes: etenim canis fodere consuevit pedi-
 bus

Ambobus, tempestatem instantem sentiens.

Quin ex aqua etiam cancer egredi solet, terra
 Tempestate futura accingendo se itineri.

Etiam mures domestici lectulum sternentes
 Cubitū desiderant, cū pluuia signum appareat:
 Et illi tempestatem mures tunc uaticinantur.

Quorum nullum fastidito, bonum uerò est cum
 signo signum (tibus

Obseruare: magis uerò duobus in unum tendens
 Spes esto: tertio autem confidas licet.

Semper

448 ΑΡΑΤΙ ΣΟΛΕΝΣΙΣ

Αἰεὶ δ' αὖ πῆϊόντ' ἀριθμοῖς ἑνιαυτοῖς
 Σήματα, συμβάλλων εἶπε καὶ ἐπ' ἀσβρίτοις
 Ἡὸς ἀτέλλοντι κατ' ὄρχεται ἢ λιπτόντι
 Ὅπποῖον καὶ σῆμα λέγει, μάλα δ' ἀρκίον εἶν
 φράζει δατα φθίνοντ', ἐπισκευδύσιό τε μίως
 Τετραδίας ἀμφοτέρως. αἶ γάρ τ' ἄμυδις σω
 ἰόντων

Μίωῶν πείρατ' ἔχουσιν, ὅτε σφαλέρωπαι
 αἰθῆρ

Ὅκ' ἄνυξι πῆλει χίται χερροπόιο σελήνης.
 Τῶν ἄμυδις πάντων ἄνκεμυδιος εἰς ἑνιαυτόν,
 οὐδέποτε σχεδὸν ἴσιν ἐπ' ἀσβρίτε κμήραο.

Τέλ' ἔῃ τῶν Αρατῶν φαινομέ
 νων καὶ διοσμείων.

Semper

Semper item prætereūtis numerare poteris annū
 Signa, conferens sicubi etiam sub stella talis
 Aurora exoriente transeat, uel occidente,
 Quale etiam signum nunciet, Impense uerò ido-
 neum fuerit
 Contemplari decrescentis instantisq; mensis
 Quartas utraq; hæ enim simul coeuntium
 Mensum terminos habent, cum maxime dubius
 æther (næ.
 Octo noctibus est defectu pulchræ aspectu Lu
 Quæ simul omnia contemplatus ad annum,
 Haud unquam leuiter super æthere significabis.

Finis Arati Apparentium &
 prognosticorum.

F

IN

IN ARATI SOLEN-

SIS PHAENOMENA ALI-

quot annotatiunculae Ceperini.

334 ΤΕΤΥΜΩΑ, facta faciūda: alij, enen-
tus. Quæ quous tempore faciēda
sunt prædicrent, &c.

336 ὅμιν τότε κεκίοντα) ὄτι μιν.

340 γυγύναα) In genibus. Hoc ignotum si-
gnum alijs nominibus uocat, γυγύναα, αἰὲ
γυγύ, αἰὲ σκελεεοσι ωέτηλου, κεκεκός εἰδω-
λου, ἀπὸ δὲ εἰδωλου.

341 Illud fermè caput hæc natat) Caput Draco-
nis pertingit vsq. ad maximū circulū semper ap-
parentiū habitantib. clima Macedonia seu Helle-
spōti. Sub hoc circulo miscētur extremi ortus et
occasus. Nam quæ proximè sunt intra hūc circu-
lum occidere: quæ extra, semper apparere inci-
piunt. Veteres Astronomi, sicut Proclus, hunc
circulum Arcticum uocauerunt: atq. è regione Au-
stri maximum semper occultorū Antarcticum.
At neotericici iam istos circulos per polum Zodia-
ci circum polum mundi descriptos intelligunt.

QHO

Quo fit, ut isti duo circuli omnibus habitationibus apud iuniores statim maneant, apud ueteres secundum climatum diuersitatem uariant.

342 δὲ χόμωι) medio mense, id est plena luna, cuius luce astra obscurantur. Veteres Græci mensem augmento decrementoq; lunæ directè apputare solebāt, sicut in Hesiodi scholijs ostendimus: unde tempore semestri semper necesse erat lunæ apparere orbem plenum.

344 ἠόλασεν) Lego ἠόλασεν, pro ἠόλασεν. nunt quàm enim memini me legisse ἠόλασεν.

352 γῦβδ' ἀπαρτίαν) Laconicæ ianuae comparat, quæ intus binis ualuibus se claudebat: cuius mentio fit etiam apud Homerum.

361 Caput certè summum è regione Cygni circumuoluitur) Summum Cygni caput uoluitur è regione. ἀπὸ τοῦ πύλου, absolute.

362 ὀβριώωντι ποτῶι) Immotis alis in aëre pendenti.

373 Volubiles coronæ circumactæ uoluntur) Eas stellæ alijs Coronam austrinā appellāt.

376 Βορέω δὲ πύραυροι αὐτίμοιο) ὁ Βόρεας τῶ Βορέω, ἢ Βορέω Ionice, per synæresin Βο-

ῥέω : sicut τῶ ἀνέεω ἀνέεω. Et subintelligendum more Attico ἴς.

379 Longi autem earum sunt reuolutarum anni: Sera item signa posita sunt, &c.) Annū Platonis indicat, de quo apud Ciceronem in Somno Scipionis.

379 Porro hi quidem ponuntur in cælo similes uersatilibus quatuor, &c.) Tantum quatuor sphaeræ circuloꝝ mentionem facit Aratus, duorum Tropicorum, Aquinoctialis, & Zodiaci: quippe cum hi potissimum conferant ad annorum statuta obseruanda. Quintum autem Latetum uelut superuacaneum subiungit.

383 Hoc sane, quantus quantus est, per octo partes diuiso, Quinq; quidem diurna, &c.) Notandum, Aratum & Proclum ad clima quintum, in quo maximus dies quindecim, minima nox nouem horarū est, suas sphaeras direxisse. Cum autem Tropicus Canceri, sicut quilibet alius circulus πρῶτον & æquatori, in die naturali, id est uiginti quatuor horis, suum ambitum conficiat, necesse erit unamquamq; de octo partibus tribus horis ortum suum absolueret. Si enim uiginti

ginti quatuor per octo diuiseris, singulis octonis-
 tria contribuētur. Iam octo partium quinq; diei
 adscriptæ, quindecim horas faciunt: tres uerò
 nocti, nouem. Siquidem ter quinq;, quindecim
 produciunt: ter tria uerò, nouem. Eadem ratione
 Tropicus Capricorni maximam noctem & mi-
 nimum diem efficit.

385 Hos quidem adiecitim) $\pi\epsilon\beta\omicron\lambda\acute{\alpha}\delta\iota\omega$ &
 $\pi\eta\alpha\beta\lambda\eta\delta\iota\omega$, $\pi\eta\alpha\lambda\lambda\acute{\alpha}\omega\varsigma$, æquidistanter.

387 Quantum autem ocularis radij, &c.) Vi-
 sualis linea à terra, hoc est centro mundi ad eius-
 dem circumferentiam ducta, sexies sexangulari-
 ter in circumferentia habetur. Id autem commo-
 dè per circinum, quo circumferentiam scripsisti,
 eundem inuariatum per eandem ducendo mon-
 strabis. deinde singulas portiones in duas æquas
 secando, habebis $\delta\omega\delta\epsilon\chi\alpha\tau\eta\mu\acute{\omicron}\rho\epsilon\iota\omicron\mu$, hoc est duo
 decim signa Zodiaci. Aratus uocat signa Zodia-
 ci, $\mu\acute{\omicron}\iota\beta\alpha\varsigma$, $\pi\mu\acute{\alpha}\varsigma$, $\delta\prime\upsilon\delta\epsilon\chi\acute{\alpha}\delta\iota\alpha\varsigma$, $\acute{\alpha}\sigma\pi\alpha$, $\zeta\acute{\omega}\delta\iota\alpha$.

391 Minor diurnus) Minor supra, maior uerò
 sub horiζonte. Bootes ingens signum in septen-
 trione lentius ad occasum tendens, quatuor si-
 gnis Zodiaci, Chelis, Scorpio, Sagittario, et Ca-

454 ANNOT. IN ARATVM.

pricornno coóccidit. Is quoq; soli occubenti con-
 descendens, ultra mediam noctem in occasu mo-
 ratur: nam quodlibet signũ Zodiaci duas horas
 occasu suo absoluit, tria uerò sex. Hic autẽ cum
 Capricorno quarto signo totus demum occum-
 bit. Vnde noctes, in quibus uespere occidere in-
 cipit, serò occidenti dicuntur. Quin Homerus
 ὄψις δ' ἄστρων τὰ eundem appellat.

409 Concinunt enim iam) Refert Arati com-
 mentator, istis temporibus astronomos tabulas
 publicè in urbibus suspendisse, quibus usq; ad de-
 cimamnonum annum durantibus, quatuor anni
 partium initia & fines, pluuias & uentos, aliq;
 ad uitam conducentia monstrabant. Præterea
 singulari obseruatione usos circa Orionem &
 Canem.

409 Etiam Neptuni conspectæ, &c.) Neptu-
 ni stellæ, quæ suo ortu uel occasu tempestatem
 serenitatem uel nunciant: Iouis, quæ agrorum
 culturam.

ANNOTATIONVM IN ARA-
 ti Phænomena finis.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΟΙ- ΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

Ἀρόμην Ἐ γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν
 πόντον ἀείδειν,
 Καὶ ποταμούς, πόλεις τε καὶ αἶ-
 δρωῶν ἀποιτα φύλα,
 Μνήσομαι ἠκεανοῖο βαθυρρόου, γυνή γάρ ἐκείνω
 Πᾶσα χθών ἄτε νῆσ Ἐ ἀπέειπεν Ἐ ἐσιφάνηται.
 Οὐ μὲν τᾶσα δὴ πῶ πέρυστος, ἀλλὰ δὴ μὲν
 εἰς

Ὄξυτόρη βεβαῖα πρὸς ἠελίοιο κελεύθερα,
 Σφουδρόν ἐοικῆα, μίαν δὲ ἔλαϊ πόρρ' ἔδσαν
 Ἀνθρώποι τρισῆσιν ἐπ' ἠπείροισι δάσαντο.
 Πρώτῳ μὲν λιθύῳ, μετὰ δ' οὐρανῶπι, ἀσί-
 κη τε.

Ἄλλ' ἦτοι λιθύη μὲν ἀπ' οὐρανῶπις ἔχει ὄρον,
 Λεβόν ἔστι γραμμῆσι, γὰρ δὴ δὴ τε καὶ σῶμα νέησι.
 Ἐνθα βορείοτατ' Ἐ πῶλεται μυχὸς αἰγυπῆιο,
 Καὶ τέμνῳ Ἐ πέρυστον ἀμυκλαίοιο κανῶνα.
 Ἐυρώπιω δ' ἀσίης τὰ αἰεὶ δὴ μίαν οὐ δεῖξει,
 Ὄξυτόρη ἔλιος ὄμνῳ Ἐ γαίης δὴ σαυραματῶν
 Σύρετι δὲ σκυθίω τε καὶ οὐρανῶπι δὴ λίμνη,
 πρὸς

DIONYSII HABITABILIS DESCRIPTIO.

Nncipiens terramq; & uastum dicere pontum,
Et fluuios, urbesq;, & hominum
diffusas nationes,

Memor ero Oceani altiflui. In illo enim

Tota terra uelut insula intermina cincta est.

Non quidem tota continuo orbis uia, uerū utrinq;

Acutior uergens contra solum orbitam, (tem,

Fundæ assimilata. Vnā aut ipsam alioqui existen

Mortales tres in continentes partiu sunt:

Primam quidem Libyam, post uerò Europam, Asiamq;.

Sed enim Libya quidē ab Europa habet limitem,

Obliquum per lineas, Gadesq;, & ostium Nilis:

Vbi maxime septentrionalis est recessus Aegypti,

Atq; delubrum famosissimum Amyclæi Canopi.

Europam uerò ab Asia Tanais per medium terminat,

(Qui quidem uoluit terram per Sauromatum,
Labitur in Scythiamq; & Maotida paludem)

Ἐρὸς βορέην, νόπῳ δ' ἐμεστέριον ἑλλήσσοντο.
Σῆμα δ' ὑπὸρτέτατον νοπώτατον δὲ σῆμα
νείλσ.

Ἄλλοι δ' ἠπείροισι δ' ἄχθῶνα νοσ Φίξου.
Ἰδμὸς αἰὼν τέτατον τις ὑπὸρτάτ' ἄσιδ' ἄσιν,
αἰης,

Κασιῆς τε μεσιγὺ καὶ δὴφείνοιο θαλάσσης,
Κεῖνον δ' αὐρώπης ἀσίης δ' ὄρον ἠνσιδ' ἄσιν.
Ἄλλο δ' αὐ μακρὸς καὶ ἀδισφατ' ἄσιν ὑπὸ
ἔρπαι,

Ἀρραβικῶν κόλποι καὶ αἰγυπῆσιο μεσιγὺ,
Ὀσρῶν τε νοσ Φίξαι λιθύλιω ἀσιδ' ἄσιν.
Τοῖα μὲν ἀμφ' ὄροισι βοροῖ διεφηνίξαντο,
Πάντη δ' ἀκαμάτ' εὐρέτατον ῥότ' ὠκεανοῖσι.
Ἐῖς μὲν ἔωρ, πολλῆσι δ' ἐπωνυμῆσιμ ἀρηγῶς.
ἠροῖ δ' μὲν λακροῖο πῶν ἔχαπῆν ζεφύροιο,
Ἄτλας ἑσπέρ' ἄσιν λικλήσκειτ'. αὐτὰρ ὑπὸρβον
Ἐρὸς βορέην, ἵνα πᾶσιδ' ἀρειμανῶν ἀειμα
πῶν,

Πόντορ μιν λαλίεσι πεπηγότατε Κρόνιόν τε
Ἄλλοι δ' αὐ κ' ἠνκερόν ἐφῆμισιν, ὅνεκ' ἀφαιρῶν
ἠελίον βράδιον γὰρ ὑπὸρ ἄλα τῶν δὲ φαῖνας,
Ἄει δὲ σκιδρῆσι παχύνεται γ' ἠνφίλησιν.

Ἄτλας

Ad Boream: australe autem medilimitium Helle
spontus est:

Limes itē protētus est australissim⁹ in ostiū Nili.
At alij continentibus terram diuidunt.

Isthmus sursum porrectus est quidam supremus
Asiaticæ terræ,

Caspiūq; inter & Euxinum mare,

Hunc certē Europæ Asiāq; limitem dixerunt.

Alius itē longus atq; immensus ad Austrū serpit,
Arabicum sinum & Aegyptum inter,

Qui quidem secernit Libyam ab Asiatica terra.

Hunc sanē in modum super limitibus mortales
differuerunt. (Oceanus,

Cæterum undiquaquam indefessi fertur fluxus
Vnus quidem exstans, multis uerō cognomen-
tis adornatus.

Nempe qui est candidi ad oram Zephyri,

Atlāticus Vesperus nūcupatur. Verū de super

Ad Boreā, ubi pubes marte fœtū Arimaſporū,

Pontū ipsum uocāt Cōgelatumq; Saturniumq;:

Sed et alij quoq; Mortuū dixerūt, propter debile

Solem: tardius enim super mare hoc radiat:

semper aut tenebricosis crassatur sub nubibus.

At ubi

Αὐτὰρ ὅθι πρῶτις φαίνεται αὐθρώποισι,
 ἠδὲ καὶ καλέσει καὶ ἰνδικὸν οἶσμα θαλάσσης.
 Ἄγχι δ' ὄρυθραῖόν τε καὶ αἰθίοπον καλέσει,
 Πρὸς νότον, γῆθα δὲ πολλὸς αἰκίετο χθονὸς αὐ-
 λῶν

Ἐκτετατὰ, μαλεροῖσι λεκαυμλίθ' ἡλίοισι,
 οὕτως ὠκεανὸς πεδιδιέδρομε γαῖαν ἄπαυαν,
 Τόσσ' ἔωμ, καὶ τοῖα μετ' αὐθράσι νόμασθ'
 ἔλκων. (ὁδοὶ Βασιλῶν

Κόλπος δ' ἦν καὶ γῆθ' ἀπερδύγεται, γῆ-
 εἰς ἄλλα, τυτθὸς μὲν πλείονας, πίσυρας δὲ μν-
 γίδος.

Ἥτοι μὲν πρῶτισιν, ὅς ἐσθ' ὄριον ἄλλα πικτε,
 Συρόμην' ἰβήθηγ' ἔσω παμφυλίδι' αἴης.
 Διότορ' αὐτ' ὀλίγ' μὲν, ἄτάρ πεφρόρικα
 τ' ἄλλων,

Ὅς τ' ἀρκισινάμην' ἰερνίης ἄλός ἐκ βορέου
 Κασσίη ἀπὸν ῥέεθρον ὠνιπέοισι θαλάσσης,
 Ἥ τε καὶ ὑρκανίην ἑτόροι διεφημίξαντο.
 Τῶν δ' ἄλλων, οἳ τ' εἰσὶν ἀπαι νότιης ἄλός ἄμ-
 φων. (χθονίω,

Εἰς μὲν αὐτότορος ὅστις τὸ πρῶτον οἶσμα πρὸ-
 ἀντικασιῆς πετραμυλίδι' ἀμειτρίτης.

Αλλ' ὅ

At ubi primum radiat hominibus,
 Eorum uocant atq; Indicum fretum maris.
 Propè autem Rubrumq; ac Aethiopiã appellant
 Ad Austrum: ubi certè multa inhabitatæ terræ
 planicies

Extenta est, feruidis usta solibus.

Sic Oceanus circumfluit terram uniuersam,
 Tantus existens, & talia inter homines nomina
 trahens.

Sinus autem hinc inde euomit, intro mittens
 Ad mare, paruos quidem plures, quatuor uerò
 maximos.

Scilicet primum, qui Vesperum mare gignit,
 Tractus è Libya intra Pamphylicam terram.

Secundus item modicus quidem, sed potissimus
 aliorum,

Qui effusus Cronio mari è Borea

Caspio profundum fluentum intromittit maris:

Quod etiam Hyrcanium quidam nuncuparunt.

Ac aliorum (qui sunt ab australi mari ambo)

Vnus quidem superior est, Persicum æstium pro-
 fundens,

È regione Caspij directus maris:

Alter

Αλλος δ' ἀρράξειΘε λιμαίνετ' ἐγγυθι κόλπῳ,
 Εὐφίνα πόντα νοτιά τ' ἄρου ὀλκὸν ἑλίεσσι.
 Τόσοι μὲν κόλποι βαθυκύμαΘε ὠκεανοῖο,
 Οἱ μίξυς. ἄλλοι δ' ἐτ' ἀπφρέσοι γεγάσι. (σας
 Νεῦ δ' ἄλός ἐσθδρίης δρέω πόρον, ἢ τ' ἰδι πᾶ
 Ἡπείρουσ λοξοῖσι μῦξυρέ φετα πελάγῳσι,
 Ἀλλοτε μὲν ἠήσοισι πῶρίδ' ἄρομος, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἡδρέωμ ἢ πᾶ ζεν ἔσφύσσα πολίων.
 Ὑμῶσ δ' ὦ μῦσαι σκολιάς σνέποιτε λιλιδύνας
 Ἀρσῶμναε σοιχνόλου ἀφ' ἐσθδρῶ ὠκεανοῖο.
 Ενδᾶτε κᾶ σῆλαι πῶδι τῶμασι μῆρα κλῆΘε
 Ἐσθσιμ, μέγχα θαῦμα, πῶδ' ἔχατόντα γᾶδῖφα,
 Μακροῖ ἔσθ πρᾶῶνα πολυαδρέωμ ἀτλάει
 τῶμ.

Ἡχίτε κᾶ χάλκῃΘε ἔσθ δ' ἄραν ὀμῖδ' ἄρομαε λίσωμ
 Ἡλίβαθς, πωκινῶσι καλυπτόμενΘε νεφείσσι.
 ΠόντῃΘε μὲν πρῶπιςΘε ἰβηκὸς ἀρχομῶσι μῶσι μ
 Εγκέχυτ', ὅσ πῶρτε κᾶ δὲρῶπης πᾶλδ' ἀρχῆ,
 Καὶ λιθύης, μέγσΘε δ' ἑλίεσσιτ' ἀμσθόραθμ.
 Στῆλαι δ' ἐνθα κᾶ ἐνθα τῖζα πλῶρυῖσι λῆσῶντ'
 Ἡ μὲν ἐπ' ἀρῶπῳ, ἢ δ' ἔσθ λιθῶλιμ ὀρόσσε.
 Τῶμ σᾶ μετεκδ' ἔχετα γαλάτης ῥῶΘε. σνῶάτε.
 γᾶε

ORBIS DESCRIPTIO. 469

Alter uerò Arabicus fluctuat iuxta sinus,
 Euxino ponto australiorem ductum uolutans.
 Tot quidem sinus procellofi Oceani
 Maiores. Verùm alij innumeri existunt.
 Nunc autem maris Vesperiferi refero meatū, quod
 ad omnes

Continentes tortuosis obuertitur pelagis,
 Alias quidem insulis circumfluū, alias uerò item
 Aut montium aut oram subradens urbium.
 Vos uerò ô Musæ difficiles referte meatus,
 Auspicatæ ordinatim à uespere Oceano:
 Vbi etiamnum columnæ in sinibus Herculis
 Stant (mirabile uisu) ad extremas Gades,
 Alto sub cacumine dispersorum Atlantum.
 Vbi quoq; æneus in cœlum procurrit postis,
 Excelsus, densis tectus nubibus.
 Pontus quidem primus Ibericus intrantibus
 Immissus est, qui quidem & Europæ est initium,
 Et Libyæ: nam medius uoluitur ambarum.
 Columnæ autem utrinq; ad latera stant,
 Hæc quidem ad Europam, illa uerò ad Libyam
 spectans.

Hunc autem excipit Galliæ fluxus: ubiq; terra
 Massaliæ

Μαοσαλίη τε ταύυσται, ἐπίσσοφον ὄρμον ἔχουσα.
 Εξείης δ' ὕδι τοῖσι λιγυστιὰς ἔλκεται ἄλμη.
 Ενθ' ἰταλῶν ἠῆδ' ἐπ' ἠπείροιο νέμονται,
 Εκ δ' ἰός αἰσόνι ἠδ' . ἀεὶ μέγα κριεανέοντες,
 Αρξάμενοι βορένθον ἔσω λδουκίῳ ὕδι πῆτραν,
 Η ῥά τε σικελίης ὕδι προθμίσι θ' ἐξρίζωται.
 Εξείης δ' ὕδι λύρνον ὄρδύγετ' ἄλμυρον ὕδωρ
 Τῆ δ' ὕδι σαρδύνη θ' μορμύρετ' ἐγγύθι πόντος.
 Τὸν δὲ μετεκσίχετο τυρσηνίσι θ' αἶδμα δα
 λείαςης

Πρὸς νότον. αὐτὰρ ἐπειτα πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο
 Κυρτός ὕδισι φετ' σικελός ῥόθ' . αὐτὰρ ἐνε-
 θον

Εγκέχεται καὶ μέχρι πολυκλύσιο παχύνει,
 Καὶ λειόσσης ἄκρης . ἢ τ' εἰς ἄλλα παλὺ νηίδυκε
 Παρδ' ἰορῶ γόρζωαν, κὴ ἠπειρώτι δα φαιούμ
 Προπρηνίης λειοῖο πῆσιν αὐγαῖσσι κάρηνου,
 Τόνε κέ μιν καὶ λειῶ ἐφκμίξαντο μετώπῳ.
 καὶ μὲν καὶ τεταύυσται ἰηπυγίῳ ὕδι γαῖαν.
 κἄθον δ' ὄρμω θείσσι πιτόνετ' ἀδριαίης ἄλμη
 Πρὸς βορέην, αὐθις δὲ πρὸς ἑσπερίου μυχὸν ἔρ-
 πει.

Ἠν τε καὶ ἰονίῳ πόθιν αἰέτοιο ἠνδίαξαντο.

ORBIS DESCRIPTIO. 469

Massalia protenta est, obuersum portum habēs.
 At sequenter prope illos Ligusticū fluctuat salū:
 Vbi Italorum pubes super continente degunt,
 Et Ioue Ausonij, semper strenuè dominantes,
 Orsi à septentrione usq; albam ad petram,
 Quæ quidem Siciliæ ad traiectulum fulta est.
 Inde uerò ad Corsicam eruitur salsus humor:
 Apud quam item Sardonijs murmurat propè
 pontus.

Hunc autem suscipit Thuscinda maris
 Ad austrum. At deinceps ad ortum solis
 Tortus obuertitur Siculus fluxus: nèpe infernè
 Infusus est etiam usq; ad multisonū Pachynum,
 Atq; Cretæ promontorium (quod in mare ualde
 nutat

Adq; sacrã Gortynã, & interraneã Phæstum.
 Pronum, arietis assimilans caput:
 Eoq; ipsum Arietis uulgo dixerunt frontem)
 Quin etiam distractus est Iapygiam ad terram.
 Inde uerò dilatatum protenditur Adrium salum
 Ad Boream, sed mox ad occidentalem oram ser
 pit:

Quod etiam Ionium accolæ dixerunt.

Διοσᾶς δ' ἠπείρου ἀπόρβύγεται, ἐς μὲν ἴοντι,
 Δεξιτέρῳ ἢ ἴ χεῖρα φαίνεται ἰλλυεῖς αἶα,
 Δαλματὴν δ' ἐφύπτορθην γυναικίῳ πείδου ἀν-
 δρωῶν,

Σκαιῶν δ' αὐθιγῶν πῶρα πῆα) ἄσπετος ἰδομός,
 Πυλιντῆνης, Ἰρυσῆσι πόριδρομος ἀμφοῖσιν.
 Τυρσηνῆ, σικελῆ τε, καὶ ἀδριαλὸν πλῆθος.
 Ἡ μία δ' εἰς ἀνεμον τεκμαίρεται ὀλοπρόεκησθ,
 Τόρσηνῆ ζεφυρον, σικελὴ νότον, ἀδριαὶς δύρον.
 Αὐτὰρ ὑπὲρ σικελῆς χθονὸς ἔλκεται οἶδμα
 κρούσων

Πόντος ἔσω λιθύνης, νοτίῳ πῶδι σύρην ἑλίσων,
 Τὴν ἑτέρην, ἢ πῶρ τε καὶ δύρουτόρην γνέπασιν.
 Ἄλλη δ' ἢ τις ἀφαιροῦν ἔχει πόρον γνέδου ἔδσα,
 Τηλόθην δὲ χρομνίῳ δέχεται πηκμυεῖδα
 πόντη.

Ὡς οἱ μὲν βοάωσιν ἑλισσόμενοι δύο κόλποι.
 Ἐκ δ' ἄρειων σικελῶν κρήτης ἀναπέπταται
 οἶδμα

Μακρὸν ἐπ' αὐθιγίῳ, θαλμωνίδος ἄγχι κρήτης,
 Ἡμ κρήτης γνέπασιν ἐώϊον ἔμμελαι ἀκρίῳ.
 Δοιαὶ δ' ἔξείης πρὸ τῶν φείσασσι θάλασσαι,
 Ἰσμαρικῶ πνοῆσιν ἐλαυνόμελαι βορέαιο,

ORBIS DESCRİPTIO. 467

Duas aut̄ continentes prouēctat: intrāti quidem
 Dexteram ad manum cernitur Illyris terra,
 Dalmatia item desuper, maruorum solum homi-
 num: (mus,

Leuæ uerò Ausoniorum aduolat immēsus Isth-
 Longè productus, tribus circumfluit maribus,
 Thufco, Siculo, atq; Adrio aduentante:

Vnumquodq; autem in uentum dirigit tractum,
 Tyrrhenum in Zephyrum, Siculum Notum,
 Adriū Eurum.

Porrò super Sicula terra uoluitur fretū cōcitans
 Pontus intra Libyam, austrinam Syrtin circum-
 uoluens

Alteram, quam quidem & latiore[m] dicunt.

Alia uerò, quæ modicum habet uadum intus ex-
 istens,

Eminus uenientem suscipit inundationē ponti.

Mirum quantum reboent rotati hi duo sinus.

E montibus aut̄ Siculis Cretæ prouolat fretum

Longè ad orientem, Salmonium adusq; caput,

Quod Cretæ ferūt orientale esse promontoriū.

At deinceps duo ulterius intumescunt maria,

Ismarici flabris pulsata Boreæ

Ορθῶν φροσιῶντ' ὅ, ἐπεὶ κατ' ἄνακτ' ἀεὶντ',
 Νικῶτ' δὲ πρώτῳ φαρίῳ ἄλλα λιλιήσκουσιν,
 Ὑσκατοῦρες πρηκῶνα τι τοινομελίῳ λαοίοιο.

Σιδονίῳ δ' ἑτόδίῳ, ὅθι τένετ' ἐς μυχὰ γαίης
 Ἰοσὶ ἄχρ' ἰόλι' ὅ, λιλιήσκουσιν χώρῳ πρηκῶνα
 Ἰοσικὸς ἐλκόμενος βορέην ἐπὶ κήλπος ἀπείρω.
 Οὐ μὲν πολλὸν ἀνδύθην ἰσόδρομον ὅ, ἄγχι δ' ἰόλι'
 Ὑσκατοῦρες δινοφῶν λιλιήσκουσιν ἀρπῶνα τῶν αἰῶν.
 Τῆμ' ὅ, δὲ ὑπὸ ζεφύρου σρεπῶν ἀπὸ δούχετ' αἰῶν
 ἄλμῳ.

Ὡς δὲ δροακῶν βλοσυρῶν πὸς ἐλίσσεται ἀγκύ-
 λ' ὅ, ἔρπω

Νωθῆς, τῶ δ' ὑπὸ πᾶσι βαρύνετ' ἕρεος ἄκρη
 Ἐρχομένῳ, τῶς κείνος ἐλίσσεται ἐν ἀλί κήλπος
 Νήχυτος, γῆθα κὲ γῆθα βαρυνόμενος πελοχῶσι,
 Τὸ μὲν ὑπὸ πηλοῦ ἢ παμφύλιοι ἀμφυνεμοντ',
 Ὅσον ὑπὸ πηλοῦ ἐβηκε χελιδονίῳ μυχὰ νήσω.
 Σῆμα δ' ἔχει ζεφύρου παταρηίδεα τρηλόθην ἀ-
 κρῶν.

Φροζέο δ' ἐκείν' τετραμμέν' ὅ, αὐθις ἐπ' ἀφ-
 κῆτος

Ἐργαίῳ πόντιο πλατῶν ῥόον, ἐνθά τε κῆμα
 Ἐκασόμενον νήσοισι, πηλοῦ ἐβηκετ' ἀποροδίοισιν.

Rectâ spirâtis: quandoquidem è regione iacent
 Nautæ autem primum Pharium mare appellant.
 Vltimum ad iugum propansum Casij:
 Sidonium uerò alterum (ubi porrigitur in seces-
 sum terræ

Issum adusq; urbē, Cilicum regionē præteriens,
 Issicus tractus Boream uersus sinus immensus)

Non quidem multū separatim æquigradum est:
 propè nanq; iam

Acie obscura Cilicum cessat regione.

Tum uerò ad Zephyrū reflexū effundit salum.

Ut autem draco horrèdus uisu uolutatur immen-
 sus repens (mitas

Lentus, sub quo quidē tota fatigatur montis sunt

Veniente: sic ille uolutatur in mari sinus

Diffusus, hinc inde grauatus profluuijs.

Cuius quidem in procursu Pamphylj accolunt,

Quantum procedit Chelidoniariū ad secessum
 insularum. (nus promontorium.

Terminum autem habet Zephyri Pataricū emi-

Contēplare uerò illic cōuersus rursus ad arctos

Aegæi ponti uastum fluxum: ubi etiam unda

Scissa insulis circunsonat Sporadibus:

Οὐ γὰρ τις λείνω γνάλιγκια λύματ' ὀφέλλει,
 Ὑψάβι μορμύρων ἔτορ ⊕ πόρος ἀμφοτέρως.
 Οὐρου δ' ἔς τ' γνέδου τε κμαίρεται ἔχατόωσαν,
 Ἰμβροσὺν ἔχωρ ἔτορ ὠθον ὄθον σφινός ὄρχετ' αὐλῶν
 Συρόωλο ⊕ βορέλιω δὲ πῶποντίσθι ⊕ ἐνδὸθε
 πάσης.

Τῆς δ' ὑπὸρ ἄσπειται φύλα πταίνεται ἀσι-
 δι ⊕ αἴης

Πρὸς νότον. ἠπείρεσ δ' ὠδι πλατύς ὄρχετ' ἰδιμός.
 Τῆ δ' ἐπι θρηϊκίς σύμα βοσπύρεσ. ὄμ παφός ἰνώ
 Ἡρης γνέσισι σιρ γνήφατο πόρτις ἔδσα.

Στ' ἐνόταως δὴ λείνω ⊕ ἀπάντων ἔπλετο πρε-
 θμός

Τῶν ἄλλων, οἳ τ' εἰσὶ πολυκλύσειο θαλάσσης.
 Κυανέας ὄθε μῦθ ⊕ ἀναιδέας εἰρ ἀλὶ πῆτρας
 Πλαζομδέας καναχισίον ἐπ' ἀλλήλησι φέρειδι.
 Εκ δὲ τῶ οἰγόμελο ⊕ πῶραπέπῆατ' ἐγγύθε πίν-
 τ ⊕,

Πολλός ἐώμ, καὶ πολλόν ἐπ' ἀντολίης μυχόν ἔρε-
 πων.

Τῶ δ' ἠτοι λοφαὶ μὲν ὑπὸ τροχάσι λελύθησι.
 Αἰεὶ πρὸς βορέλιω τε καὶ ἀντολίω ὄρῶσαι.
 κίεσαι δ' ἔνθα κὺ γῆθα δίνε ἀνέχασι κολῶσαι.

Η μὲν,

Neque enim aliquod huic similes fluctus concitat
Profundè murmurans aliud uadum maris.

Limitem autem in Tenedum signat extremam,
Imbrum habens ex altero latere: unde stricta e-
xit fistula

Tracta Boream uersus Propontidè intra totam.
Hanc autem supra innumeræ gentes panduntur
Asiaticæ terræ

Ad Austrum: continentis enim præpatens ob-
uiat Isthmus.

Hanc item post Thracij ostium Bosphori: quem
olim Ino

Innonis imperijs natauit iuuenca existens.

Angustissimum sanè illud omnium est fretum

Aliorum, quæ sunt procellosi maris:

Cyaneas ubi fama est impudentes in mari petras
Vagantes crepitanter ad se mutuò ferri.

Ex hoc autem emissus fluitat iuxtà pontus

Multus existēs, ac multum ad orientis secessum
serpens.

Huius item obliqui quidem procurrunt meatus,

Continuò ad boream & orientem spectantes.

Media uerò utrinq; duo surgunt promontoria,

Η μὲν ὑποδρυοτὴν, τὴν τε καλέουσι κάρραμβιν,
 Ἡ δὲ βορειοτόρην, γαίης ὑπὲρ δὺρωπέης,
 Τὴν ῥα ποδικτίονδον κειδὸν καλέουσι μέτωπον,
 Αἴτ' ἄμφω ξυμίστην γνάντια, ὃ μὲν ἔδσαι
 Εγγύθεν, ἀλλ' ὅσπερ ὀλκὰς ὑπὸ τρίτην ἡμᾶρ αὐ-
 ται.

Εκ τῶ δ' αὖ καὶ πόντην ἴδους διθάλασσομῶν-
 τα,

Τόρην ἑισδόμενον ποδικτίον ἄμματι τόξω.

Ἀλλ' εἴη νόθος συμμίξια δεξιὰ πόντην,

Ἰθὺν ἄμφω ξυμίστην. μέση δ' ἔστι κάρραμβιν

Γραμμῆς ἐκτός ἔδσαι. καὶ ἐς βορέην ὄρωσα.

Σῆμα δ' ἔχει ἡδραίων σκαλὸς πόρῳ, ὃς τ' ὑπὸ
 διασῶν

Εἰλεῖται σροφάλιγγα, βιδὸν ἡδραίων ἐοικώς.

Τὸ κ' ἢ πρὸς βορέην μαιώπιδον ὕδατα λίμνης

Εγκέχυνται. τῆ μὲν τι τὸ δὲ σκῆβαι ἀμεινόμε-
 ται,

Ἀνδρῶν ἀπερίστοι. καλέουσι ἢ μητόρῃ πόντην.

Εκ τῆ γὰρ πόντηιο μυρίου ἔλκεται ὕδωρ

Ὀρθὸν ἡμετεῖς ἄρα βοσπύρον. ὡ παρὰ πολλοὶ

Κιμμοῖσι ναῖουσιν ὑπὸ ψυχρῶν ποδῶν ταύρων.

Τοῖκ μὲν μορφὴν ἡσαναυγίῳ ἀμεινότητος.

Hoc quidem super austrinum, quodq; uocant Carambin,

Illud uerò septentrionalius terra super Europea,
 Quod quidem uicini arietis perhibent frontem:
 Quæ etiam ambo coëunt opposita, non quidem
 existentia

Vicinè, sed quantū nauis ad tertium diem conficit.
 Ex hoc uerò & pontum contemplabere bima-
 rem existentem,

Torto similem circumducti funi arcus.

Porrò sunt nerui significatiuæ dexteræ ponti
 Rectè deliniatæ: atqui media est Carambis,
 Extra lineam existens, & in boream spectans.
 Figuram autem habet cornuum sinistrū uadum,
 quod ad duplicem

flectitur curuaturā, arcus cornibus assimilatū.

Ab hoc item ad boream Mæotidis undæ paludis

Inmissæ sunt: quæ quidē circū Scythæ accolūt,

Viri innumeri: uocant autem matrem ponti:

Ex hac quandoquidē ponti ingens labitur undæ.

Rectè Cimmeriū per Bosporon: quæ prope multi

Cimmerij degunt subter gelido pede Tauri.

Talis quidem forma est cærulei maris.

Νῦν δὲ τοι ἠπίερα μνῆσομαι εἶδ' ἅπλοισι
 Ορρα καὶ ἔκτιστοῖσιν πόρ' ἔχοις δ' ὕφραστον ὀπώ
 πλώ.

Ἐκ τῶν δ' αὖ γεραρός τε καὶ αἰδοῖέσθ' ἔης,
 Ἄνδρ' ἰπάρ' ἀγνώστον τι φασκόμεν' ἅπλοισι
 κασσά.

Ἥτοι μὲν λιθὺν τεταυσομένη ἐς νότον ἔρπει
 Ἐς νότον, ἀντρίλιω τε, τραπέζιαν εἶδ' ὁμοίην
 Ἀρξάμην πρῶτα γαστριρόθην, ἥχι πόρ' ἄκος
 εἰς μυχὸν ὄξωθεισα πιταίνετο ὠκεανοῖο.

Οὔρου δ' ἀρράβης τε κμαίρετ' ἄχι θαλάσσης
 εὐρύτερον. πόδε γαῖα λελευνῶν αἰθιοπῆων,
 τῶν ἑτόρων. τ' ἄχι πιταίνετ' ὕδατος ἐρεμβῶν.

Γαρ θαλάσσης δὲ μιν ἄνδρ' οὐκ ἔκλειστον ὁμοίην
 Ἥ γὰρ δὴ κρήνη τε καὶ αὐχμηέσσα τέτυκται,

τῆ καὶ τῆ λευανῆσι κατέσκητ' ἀφολιδόσση.

Ἄλλ' ἤτοι πυμώτλιω μὲν ἕδ' ἡ γλωχίνα νέμοντ'
 Ἀγχὲ σκλαῶν μαυροσίδ' ἔθνεα γαίης.

Τοῖσιν ἐπινομάσσω πρῶτα πέπληται ἄσπετα
 φύλα.

Ἐνθά μασσασύλιοι τε καὶ ἀχρονόμοι μασσληῶν
 Βόσκοντ' οὐκ ἔσσιον ἀν' ἠπειρόν τε καὶ ὕλην,
 Παιόμενοι βιότοις λακίω καὶ ἀσκήσασθ' ἄνδρ' ἰπάρ'.

Nunc autem tibi continentis referam faciem uniuersæ,

Quò, etsi non intuitus, habeas doctè narrandi imaginem: (teris,

Ex hoc enim honorabilis reuerentiorq; esse potest
Homine coram imperito edisserens singula.

Porrò Libya extenta ad austrum serpit,
Ad austrū orientemq; trapezio forma similis:

Orsa primùm à Gadibus: ubi quidem extrema
In secessum cuneata porrigitur Oceani.

Limitem uerò Arabicum signat usq; ad mare
Patentiorum: ubi terra nigrorum Aethiopum
Alierorum: quos iuxta propäditur solum Erem-
borum. (similem.

Pelli pardinae autem ipsam homines perhibent
Quandoquidem aridaq; & sicca existit,
Hincinde nigris disfuncta squamis.

Sed enim extremum quidem sub angulū degunt
Prope columnas Mauritanæ gentes terræ.

Quas iuxta Nomadū adiacēt plurimæ familiæ:
Vbi Masæ syliūq; & sub dio degētes Masylenses
Pascuntur cum liberis per terram & syluam,

Quæritantes alimenti durā & saeuam prædam:
Non

οὐ γὰρ γειομόροιο τομῶν ἐδάσαν ἀφόντρα,
 Κάνοις δ' ἔποτε περπνὸς ἀκόνεται ὀλκὸς ἡμᾶ
 ξης,

οὐδὲ βοῶν μυκηθμὸς ἐς αὐλιου δρχομλεάων.
 Αλλ' αὐτως ἄτε θῆρον ἀνὰ δρύα βεκολιάντη,
 Νηίδου ἀσταχύων καὶ ἀπδνθίδου ἀμίτοιο.
 τοῖς δ' ἐπι καρχηδῶν πολυήρατον ἀμπέχει
 ὄρμον,

Καρχηδῶν, λιβύων μὲν, ἀτὰρ πρότρογον φρονί
 κων.

Καρχηδῶν, ἢ μῦθος ἴσαί βοί μετροβλιῶαι.
 Εξείης δ' ἡδὲ σῦρτις ἀγαθῆροου ὀλκὸν ἐλίσει
 Βασιτόρκ. μετὰ τῶν δὲ πρὸς αὐγὰς δρχεῖ) ἄλλω
 Ασπετθ, δῖοντόρκοι βαρμιομλίν πλοχεῖσι.
 Ενθα κρησομομλίνε τυρσινίδθ ἀμφιτρίτης
 Αλλοτε μ πλημμυεῖς ἐγείρε), ἄλλοτε δ' αὐτε
 Αμφω τις ξηρεῖσιν ἠπλοροχάει ψαμάθοισι.
 Τάων δ' ἀμφοτόρων μεσάτη πόλις ἐσηοικταί.
 Ηρρά τε λικλήσκουσι νέλω πόλιμ. ἢ ἴαερ αἴων
 Λαυτιφάγοι ναῖοσι Φιλόφεινοι γεγαῶντο.
 Ενθά ποτ' ἀεολόμητις ἀλώμωμος ἤλθην ὀδυσσ
 σδύς.

Κάνου δ' αὐτὸν χῶρον δρημωθζήτα μέλατρα
 Ανδρῶν

Non enim solifidi sulcationem nouerunt aratri:
 Illis itē nec unq̄ iucūda auditur rotatio plaustri,
 Neq; boum mugitus ad stabulum redeuntium:
 Sed passim more ferarū per sylvam stabulantur,
 Inscij spicarum, & ignari mesbis.

Hos itē iuxta Carthago exoptatū includit portū,
 Carthago, Aphrorū quidem, uerū prius Phœ-
 nicum: (isse metatam.

Carthago, quam fama est sub tergoire bouino fū-
 Deinceps autem non longē Syrtis citifluum uor-
 ticem circumuoluit

Minor. Post hanc ad orientem se offert alia
 Immensa, amplioribus prægnans profluuijs:

Vbi intumescens Thusci maris

Interdum quidem inundatio attollitur, interdum
 uerò rursus

Vtrinq; aliquis siccis currit super harenis.

Hærum autem ambarū media ciuitas fundata est,
 Quam quidē appellant nouā ciuitatē: Vbi super
 terram

Lotophagi habitant hospitaes existentes:

Quo olim uersutus errans uenit Vlysses.

Illum autem circa locum deserta tuguria

Hominum

Ἀνδρῶν ἀθρήσας ἀκροθιμύων νασαμώνων.
 Οὐς δίδος ἔκ ἀλέκροντας ἀπάλισσιν αἰσωνίς αἰ-
 χμῆ.

Ἀσβύστα δ' ὕδρι τοῖσι μισήπειροι τελέθσαι.
 Καὶ τέμνος λιθυκοῖο θεῶ ψαμάβω ἰπὸ πολλῆ
 Κυρλίωκ τ' ὄνιππος ἀμυκλαίου γήσος ἀνδρῶν.
 Ἀγχι ἢ μαρμαρίσαι πλονγυδύκτες αἰγύπῃσι.
 Γαστρολοῖτ' ἐφύπρθε, ἰὺ ἀγχιγέοι νήρητῶ.
 Ἐξείης δ' ὕδρι τοῖς φαυρῶσι. ὦν ἰπῆρ αἰων
 Νάισιν γαράμαντῶν ἀπείριτοι. γῆ ἢ μυχοῖσι
 Βόσκοντ' ἠπείροιο πανύστατοι αἰθιοπῆδ,
 Αὐτῶδ' ἐπ' ὠκεανῶ πυμάτης πρῶτ' ἑμπία
 Ἰόρνης. (Ἰῶνα.

Τῆς παρ' ἑ αἰθαλίωυ βλεμύων ἀνέχσαι κα-
 Ενθην ποτάτωι ἰατῶρχετοι ὕδατα νέλα.
 Ος δίδωι λιθύνηγν ἐπ' ἀνθλίμη πολλὸς ἔρπωυ.
 Σίεις ἰπὸ αἰθιοπῶν κικλίσκεται. οἱ ἢ συνώνης
 Ἐνναῖται σρεφθγῆτα μετ' ὄνομα νέλου ἔθρηθ.
 Κεῖθην δ' ὄν βορέλευ, τετανυσμῶν ἄλλυδης
 ἄλλη,

Ἐπῆτ' ἄσμάτων εἰλιγμῶν εἰς ἄλλα πῆπῆ,
 Ὑδασι πάλωυ λιπαρόν πῆδου αἰγύπῃο.
 Οὐ γάρ τις ποταμῶν γῆαλίγκιος ἐπλεῖθ νέλου,
 Οὐτ'

Hominum uidiſſes abolitorum Naſamonum,
 Quos Iouis reſiſtendi imbelles deleuit Auſonia
 uirtus.

Asbyſtæ autem iuxta hos mediterranei exiſtūt:
 Atq; delubrum Libyci dei harena ſub multa:
 Cyreneq; equifera, Amyclæorū genus hominū,
 iuxta autem Marmaridæ nutātes ad Aegyptum.
 Gætuli item deſuper, & uicini Nigretes.
 Poſt uerò iuxta hos Phauruſij: quorū ſuper ter-
 ram

Degunt Garamantes innumeri. At in ſeceſſibus
 Viuunt terræ omnium extremi Aethiopes,
 ipſum ad oceanū, ultimæ prope nemora Cernæ.
 Quam ante peruſtorum Elemetryorum ſurgunt
 montana:

Vnde fœcundiſſimi deſcendunt aquæ Nili:
 Qui quidem è Libya ad orientē multus ſerpens,
 Siris ab Aethiopibus nuncupatur: at Syenes
 Indigenæ uerſum mutarunt nomine Nilum.
 Hinc uerò in Boreā extentus aliàs alioſum,
 Septem per fauces diſtractus in æquora rumpit,
 Aquis fœcundans pingue ſolum Aegypti:
 Non etenim quiſquam fluuiorum par fuit Nilo

Vel

Οὐτ' ἰλιῷ βαλίῃ, ἔτε χθονὸς ὄλβου ἀέξει.
 Οὐρ' αὖ τε καὶ λιθύλιω ἀρτίμνεται ἀσίδος αἴης,
 Εἰς λίβα μὲν λιθύλιω, ὅν δ' αὖ γὰρ ἀσίδα γαῖαν.
 Τῶν περ ἀναεταῶσιν ἀριπρεπέων γῆϑ' αὖ
 δρώμ.

Οἱ πρῶτοι βιότοιο διεκῆσαντο λευκοῦσας.
 Πρῶτοι δ' ἰμδρόντ' ἐπειρήσαντο ἀρότρα,
 Καὶ ἀπόρομ ἰθυτάτης ὑπὲρ αὐλάκ' ἀπλώ
 σαντο.

Πρῶτοι δὲ γραμμῆν πόλον διεμετρήσαντο,
 Θυμῷ φρεσάμνοι λοξὸν δρόμον ἠελίου.
 Τῶν δὲ λεγν ἀνδ' ἠσαιμι κῆ αὐτ' πεύρατα γαίης
 Καὶ μορφίω. ἃ μὲν γὰρ ὀλιζόντ' ἔμμορε πικρῆ.
 Οὐ δὲ μὲν ἔσ' ὀλίγη μέγ' ἔπει, ἀλλὰ πε
 ἄλλων (ρῶσα.

Εὐβοτ' ὄλιμωρ τε, καὶ ἀγλαὰ πάντα φέ
 Σῆμα μὲν ἔν τρισῆσιν ὑπὲρ πλοδρησι βέβηκον,
 Εὐρὺ μὲν ἀμφ' ἀκίτας βορῆπιδας, ὄξυ δ' ἐπ'
 ἠώ,

Ελκόμενον καὶ μέχρι βαθυκρήμυιο συνώσας,
 Οὔρεσιν ἀμφοτέρωσιν ποδισκεπέεσιν ὄρν
 μόνον.

Τῶν μέσσε καλλιρόσιο κατόρχετ' ὑδάτα νέκω.
 Καὶ

Vellimum proijciendo, uel soli ubertatem au-
gmentando.

Qui certè & Libyam dirimit Asiatica ab ora
In Lybem quidem Libyam, at in ortū Asiaticam
terram.

Hunc accolunt præclarorum genus hominum:
Qui primi uitæ disposuerunt uias,
Primi item desiderati periculum fecerūt aratri,
Atq; sementem rectissimo super sulco sparserūt:
Primi inquam lineis cælum dimensi sunt,
Animo contemplati obliquum cursum solis.
Horum itaq; canere lubet & ipsius oras terræ,
Et formam: siquidem non minimum nacta est ho-
norem:

Neq; etiam uel modica magnitudine existit: ue-
rum quædam præ alijs
Bonipastina, graminosaq; & læta omnia ferens.
Porro schema tria ad latera tendit,
Latum quidem circa littora septentrionalia, ar-
ctum uerò ad auroram,
Tractum etiam usq; ad montosam Syenen,
Montibus duobus circummuniticjs septum:
Quos inter pulchris flui descendūt flumina Nili.

H Etiam

Καὶ τὴν μὲν πολλοῖτε καὶ ὄλβιοι ἀνδρῶν ἔχου-
σιν.

Ἡ μὲν ὅσοι θήβῃ δριμυδίᾳ ναετάρουσι,
Θήβῃ ὠγυγίῃ ἐκατόμπυλον, γῆθα γελωνῶς
μῆμνων ἀτέλασσαν ἑλὼ ἀπαάξεται ἡὺ.
Οσοὶ δ' ἐπ' ἄπολιμ μεσάτῃ ἠπειροῦ ἔχουσι.
Ἡδ' ὄσοι νατόρησιν ἐπ' ἠόνεοσι θαλάσσης
Γαργαλίῃ ναίουσιν ἔσω σερβωνίδι Θ' ἄλμης.
Τῆς πρὸς Ἄ ζεφύροιο μακροδύνου πηλίεθρον.
Ἐνθα σινωπίταο διὸς μεγαλοιο μέλαθρον,
Χρυσῶν τιμῆσιν τι κασμελῶν. ὅκ' αὖ ἐκείνῃ
Νηὸν γὰρ ἀνθρώποισι θεῶτόρομ ἄλλομ ἴδιον.
Οὐδέ μιν ἀφνειὼν ἐτόρῃω πόλιμ, ἠχίπορ ἄ-
κρα

Φαίνονται σφοπία παλλωίδι Θ' εἰδοθείης.
Τὴν δὲ μετ' ἀντολίῃω δὲ πῦρ ἀκασιῶτις τὰ πῆ-
τραν

Γκλήθ' πηλίεθρον ἐπάνουμον ἀνδρῶν ἔχουσι,
Ἐφοχα ναυτιλίας δεδισαμελῶν. ὅ μὲν ἐκείνοι
Ἀνδρῶν γὰρ λιβύεσιν ἀριθμοὶ. ἢ γὰρ ἐς αὐγὰς
Ἐπ' ἄπορ νείλοιο νηασμελῶν ἔλλαχθ' ἄσιν.
Ἄλλοι δὲ πλείοσι τὴν δὲ χθόνα ναετάρουσι.
Οἱ μὲν ἐπ' ὠκεανῶν οἴσι ἠπείρουσ ἀνὰ μέσασιν.
οἴσι

Enī hanc quidē multi ac opulētī homines tenēt,
 Tum qui Theben per celebrem habitant,
 Theben uetustā, centumportanā : ubi creperus
 Memnon ex orientem suam salutat Auroram:
 Quiq; septemoppidanam internam cōtinentem
 occupant:

Atq; qui austrina ad littora maris
 Maritimam colunt usq; ad Serbonium lacum.
 Porrò hui⁹ ad Zephyrū Macedoniū oppidū est:
 Vbi Sinopitæ Iouis magni templum
 Auro precioso ornatum: haud facile illo
 Templum inter homines diuinius aliud cernere
 poteris: (summæ

Neq; certē æquē opulentā aliam urbem: ubi nam
 Apparent speculæ pallenidis Idotheiæ.

Hīc uerò post Orientē uersus ad Casioticā rupē
 Pelei oppidum cognomine homines tenent,
 Egregiē nauigationis periti: nec sanē illi (tem
 Homines inter Aphros cēsendi, siquidē ad orientem
 A septemuado Nilo sitam sortiti sunt urbem.
 Alij item plurimi hanc terram frequentant,
 Hi quidem ad Oceanum, illi uerò continentes
 per medias:

οἶδ' ἀμφ' ὕβρεως τριτανίδι Θ' ὕδατι λίμνης·
 ἦτε μίση λιθύης ἀμφέλεκτου δῦρεια κόλπῳ.
 τοῖν μὲν λιθύης μορφὴ καὶ σχῆμα τέτυκται.
 εἰ δέ καὶ δῦρῶπις ἐθέλεις τύπον, ἄπ σε λού-
 θω.

ὧν τὸς μὲν λιθύης ῥυσμός πέλει, ἀλλὰ μετ'
 ἀρκίως

Ἐσραπῆαι, κὺ τοῖ Θ' ἐπ' ἀντολίῳ πάλιν ἔρπῃ.
 οἶ Θ' καὶ λιθύης νοτίης ὕδι τόρμα βέβηκον.
 ἀμφω δ' ἴσσυ ἔχουσιν ἐπ' ἀσίδ' α νείατον ἴχθυος.
 ἦ μὲν πρὸς βορείαν, ἦ δ' ἐς νότον. εἰ δέ κε θέης
 ταύτας ἀμφοτέρως γαῖαν μίαν, ἦ ἕν ὕδι πῶ
 σχῆμα πέλοι κῶντος πλάνης ἴσσυ ἀμφοτέρω-
 σιν,

οἶ μὲν ἑσπέρῳ, πλατὺ δ' ἀντολίῳ ἑσπέρῳ
 μίαν.

Τένεκά μοι τοῖ τριτανίδων πόρον ἀμφοτέρων
 ἠπείρων, ῥεία τόρμα λιχίσεαι δῦρῶπιης.
 τῆς ἦτοι πωμώτῳ μὲν ἑσπέρῳ γλαχίνας νέμον-
 ται

Ἀγχὸς θαλάσῳ μεγαθύμων ἔβη Θ' ἰβήρων,
 κῆκ Θ' ἐπ' ἠπείροιο τετραμυλίου, ἦ χι βορείης
 ὠκεανῶ ψυχρὸς λείχεται ῥό Θ', ῥῆθα βρετανῶν,
 Λούκῃ τε

At alij circū uastæ Tritonidis liquores paludis:
 Quæ quidem media Libyæ circumuoluit am-
 plum sinum.

Talis certè Libyæ forma & figurâ est.

Porrò si etiâ Europæ optas effigiẽ, nihil te celo.
 Eadẽ sanè quæ Libyæ figura est, uerùm ad arctos
 Versa est, & talis ad orientem rursus serpit,

Qualis etiam Libyæ austrinæ ad metam tendit.

Ambæ autem æquale habent ad Asiam ultimum
 uestigium, (Si feceris

Hec quidem ad boreã, illa uerò ad notũ. Quod

Has ambas terram unam, certè ad totum

Figura esset coni, lateribus æqualis duobus:

Acuta quidem sub occidentem, lata uerò orien-
 tem sub mediam.

Idcirco mihi talem conspicatus meatũ ambarum

Continētum, facile terminũ uenabere Europæ.

Cuius uidelicet extremũ quidem sub angulum
 degunt

Prope columnas magnanimorum gens Iberũ,

Secundum longitudinem ad continentem uersa,
 ubi septentrionalis

Oceani frigidus fusus est fluxus: ubi Bretani,

Λούκ' τε φύλα νέμονται ἀρείμανίων γόρμα
νῶμ,

Ἐρκωίσι δρυμοῖο πῶαθρῶσθοντο δρόγκας.

Ἡπερσὺ κένωω ἰκένω σὺνέπσοι βοείη.

Τοῖς δ' ὕδι πυρηνᾶομ ὄρϑ, κὴ δώματα κελ
τῶμ

ἀγχόθι τωγαῶω κελ κερῶσ κελ δανοῖο.

Οὐ πότ' ὕδι πωχοῖσιμ ὄρημαῖαν ἀνὰ νύκτα

Ἡλιάδιδε κώκυσαν ὄδλυρῶμλαι φαίθοντα.

Κῆθι δὲ κελ τῶμ πᾶσιδον ὑφίμνοι αὐγέροισι

Δάκρ' ἀμέλγονται χρυσουγέϑ ἠλέκτροιο.

Τοῦ δὲ μεθ' ἑξείης τυρσηνίδεϑ ἠθεα γαίης.

Τῆς δὲ πῶς ἀντολίη ἀναφαίνετα ἄλπεϑ
αἰχῆ.

Τῆς δ' ἀμειοσάτιη; κελτασύρετ' ὕδατα ῥήνο,

Υπάτιου ποτὶ χόμα βορφέδεϑ ἀμειτρίτης.

Ῥήνω δ' ἑξείης ὕδι τέλλετα ἰδρός ἰστϑ,

Ἰσρος ἐς ἀνθλίη τετραμυδύϑ, ἀχρὶ θαλάσσης

Εὐξείης. πόθι πᾶσαν ὄρδύγε' ὕδατϑ ἄχνη,

Ἦγοντα πόροισι πωχοῖσιμ ἑλισσόμεινος ποθὶ πῶ
κημ.

(μοντα

Τῶ μὲν πῶς βορέημ τεταυσομύα φύλα νέ

Πολὰ μάλ' ἑξείης μαιώπιεϑ ἐς εὔμα λίμνης.

Γόρμανοί,

Candidæq; gentes habitant martiorum Germanorum,

Hercyniæ sylvæ frequentantes saltus.

Terram hanc similem ferunt corio bubulo.

Hos autem iuxta Pyrenæus mons, & domicilia Celtarum,

Prope fontes pulchri flui Eridani.

Cuius olim iuxta fluenta tacitam per noctem

Heliades fleuerunt lugentes Phaëtonem:

Illic item Celtarum filij succubantes populis

Sillas mulgent auricoloris electri.

At sequenter post hunc Hetruscæ sedes terræ.

Atq; huius ad orientem conspicitur Alpium principium:

Cuius per medium descendunt flumina Rheni,

Extremum ad profluum borealis Amphitrites.

Rheno autem deinceps cooritur immensus Ister.

Ister in orientem conuersus, usq; ad mare

Euxinum: ubi omnem euomit undæ spumam,

Quinqueuijs profluum distractus circa Peneum.

Cuius quidē in Boreâ extentæ gentes habitant

Permultæ ex ordine, Mæotidis in ostiū paludis:

Ἐδρμανοί, σαμῶται τε, γέταί δ' ἄμα, Βασίρ-
 ναι τε.

Δακῶν δ' ἄσπετος αἶα, καὶ ἀλκὴ γῆτες ἀλαναί.
 Ταῦροι δ' οἶνάισιν ἀχιλλῆος δρόμον αἰπιῶ,
 Στεινὸν ὄμῳ δολιχόν τε, καὶ αὐτῆς σῶμα λίμ-
 νης.

Τῶν δ' ὑπερέκτετατοι πολίεππων φύλον ἄ-
 ενθα μελάγγλαυνοί τε καὶ ἀνδρόβι ἵππημολγοί,
 Κούροι δ' ἵππόποδιές τε γελωνοί τ' ἠδ' ἀγα-
 θυροί.

Ἡχι Βορυθρόνος ποταμῷ τεύανυσμῶνον ὕδαρ
 Μίσγετα θυξείον, λειῶ πλοπάρουθε μετώπῳ,
 Ορθόν ἠδ' ἰχθυομαῖς λατρυαντία κυανώων.
 Κεῖθι καὶ ἀλδρήσκειο καὶ ὕδατα πωπικῆσαι
 Ἰνπαίσις γῆ ὄρεσι διανδύχα μορμύρασι.

Τῶν δὲ παρὰ πλοχῆσι πεπηγότ' ἔγγυθι
 πόντα

Ἡλυφαιὸς ἠλεκτρ' ἄίξεται, οἷα τις αὐγῆ
 μήνης ἀρχομῆνης. ἀδῶ μαντιᾶτε παμφανούωντα
 Ἐγγύθῳ ἀδρήσειας ὑπὸ ψυχροῖς ἀγαθύρασις.
 Ἰσρα μὲν κοσίθε βορείοτοροι μεγαλασί.

Πρὸς ἧ νότα, γέβραι τε καὶ νωεῖκί ἄσ' ἐδρυμένα,
 Παννόνιοι, μυσσὶ τε βορείοτοροι θρηῖκων,

Ἄντι

Germani, Samatæq;, Getæq; simul, Bastarnæq;:
Et Dacorum ingens tellus, & fortis Alanus:

Tauriq; qui colunt Achillis cursum immensum,
Angustum simul longumq;, atq; ipsius in ostium
paludis. (Alanorum:

Supra quos etiam extenta est equis diuitum gens
Vbi Melanchlæniq;, & uiri equimulgi, (Sic
Neuriq;, Hippopodesq;, Geloniq;, atq; Agathyr
Vbi Borysthenis fluuij extenta aqua

Miscetur Euxino, arietis ante frontem,

Directè per lineas ex opposito Cyanearum.

Illic quoq; Aldesci & aquæ Panticapæ

Riphæis in montibus diuisim murmurant.

Horum item iuxta profluvia, Congelatum pro-
pe mare, (Splendor

Dulcilucum electrum nascitur, uelut quidam

Lunæ recentis: Adamantemq; pellucidum

Non longè inde cernere poteris sub frigidis A-
gathyrjjs.

Istro sanè tot septentrionaliores existunt.

Ad Austrum autem, Gerrhæq;, & Noricæ ur-
bes munitæ:

Pannonij, Mysiæq;, septentrionaliores Thracibus:

H 5 Ipsiq;

Αὐτοὶ τε θρήϊκον ἀπείρονα γαῖαν ἔχοντες,
οἱ μὲν ὠπὶ πλοῦρεσσιν πεπεντίσθη ἀμειψί-
της,

οἷο δ' ὑπὲρ ἑλλήσποντον ἀγάρρροον, οἷο δ' ὑπὲρ
αὐτῆς

αἰγαίης βαβὺν ἑῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Εὐθα μελισοβάτοιο ἤστ' σκοπιάς παλλίωνης
φύεται ἀσδρίθη, καλὸς λίβη, οἷά τε ἀσῆς
μαρμαίρων, λύχνις τε πυρρός φλογὶ πάμπαν
ὁμοίη.

Ἰσρομ μὲν ποταμὸν τόσσοι πόθιναιε τάσσι.
Φράζου δὲ βυρώπης λοιπὸν πύρου, ὅς τ' ὠπὶ
πρὸς ἴω

Εκτέτατη ἱερπῖσθα πρὸς ἠῶ, τῶν μὲν ἰβήρων,
τῶν δὲ πανελλήνων, τῶν δ' ἰαδίων αὐσονίων.
Ἀλλ' ἦτοι πυμάτη μὲν ἀγαυῶν ὄστιν ἰβήρων,
Γέτωρ ὠκεανοῖο πρὸς ἑσπέρῳ. γνὸς δ' οἱ ἄκρη
στηλαίων ἀλύβη λεῖτη μία. τῆς δ' ὑπὸνδρῶν
ταρτήσος χαρίεσσα ῥυμφενίων πέδον ἀδρῶν.
Κεμψοί δ' οἱ ναῖοισι ὑπαὶ πόδια πυρηνίων.
Μίση δ' ἀμφοτέρων πῖρα πέπτα' αὐσονίης ἄσα
Πυλυτελής. τῶν μὲν τε μέσῳ ὄρη ἀνδρα
τέμνει

ορέων,

Ipsiq; Thracēs immensam terram occupantes,
 Hi quidem ad latera Propontidis maris,
 Illi uerò super Hellespontum citifluum, reliqui
 autem super ipsius
 Aegæi profundam undam multisoni maris.
 Vbi apiferæ per rupes Pallenæ
 Nascitur Asterius, pulcher lapis, instar stellæ
 Splendens: & Lychnis flammæ similimus ignis.
 Istum quidem fluium tot circumfrequentant.
 Considera uerò Europæ reliquum meatum, qui
 ad triplicem
 Extentus est soleam, hanc quidem Iberum,
 Illam uerò omnium Græcorum, reliquam autem
 fortium Ausoniorum.
 Atqui ultima quidem illustrium est Iberum.
 Vicina Oceanum ad uesperum, In ipsa autem
 extrema
 Columnarum Alyba stat una. hac uerò subter
 Tartesus amœna, diuitijs affluentium solum bo-
 minum.
 Celtiq; qui degunt sub pede Pyrenæo.
 sed media ambarum aduolat Ausonia tellus
 Opulenta: quã quidẽ mediã mons in duas secat
 Directus,

Ορθόν, ἄτ' ἐκ στέβης ἰθυμυλίου. ἔκ αὖ' ἐκείνῳ
 ἰδρὶς μωμῆσαι το σσφῆς ὑποδργός ἀθλίως.
 Ουρ' ἀπηνύϊνον λικλήσπισσ' ἐκ δὲ βορείης
 Αλπιθ' ἀρχόμενον, σικιλῶ ὑδὶ προθμίδια
 λίγει. (ρδίσω,

Ρομά δὲ οἱ φύλ' ἄμϑι, τὰ τοιρέα πάντ' ἀγο
 Αρξάμυθ' πλοδρῆς ζεφυρήτισθ' ἐκ βορείου.
 Τυρρέλωοι μὲν πρῶτ'. ὑδὶ δὲ σϑίσι φύλα πε
 λασγῶν,

Οἱ ποτε λυλῶνθην ἐφ' ἐσσδρίλω ἄλα Βάνης
 Αὐτόθι ναίησαν το σσιῶ ἀνδρασι τυρρέλωοισι.
 Τοῖς δ' ὑδὶ μόρμδρον ἔθνη ἀγαυῶν ὄσι λαπί
 νων,

Καῖαν ναετάνοντδν ἐπήρατον. ἦς ὄσα μίσης
 Θύβεις ἐλῖοσδμωος κεδραρόν ρόον ἔς ἄλα βάλ
 λει, (λων,

Θύβεις ἐϑρρείτης ποταμῶν βασιλδύτατος ἄλ
 Θύβεις, ἔς ἰμόρτιῶ ἀχτίμενετ' ἀνδιχα ρώμην,
 Ρώμῳ τιμήεσαν, ἐμῶν μίγαν οἶκον ἀνάπῳν,
 Μήτορα πασέων πολίων, ἀφνειὸν ἔδε λθον.

Τῷ δ' αὖτ' κερμπανῶν ἰδρόν πείδον. ἦχι μίλα
 θεον

Αγνής παρθηνόπης σταχύων βεθεθός ἀμάλας,
Παρθηνόπης,

Directus, uelut ex amussi æquatus. Nec illum
 Solers reprehenderit sapiētis minister Palladis:
 Quem utiq; Apenninum uocant: è septentrione
 li uerò (quiescit.

Alpi incipiens Siculum ad angustum traiectum
 Multæ autem illi gentes circum sunt: quos tibi fa-
 cile omnes recensebo,

Orsus à latere occidentali è borea.

Thusci quidem primū: iuxta hos uerò progenies
 Pelasgūm, (fecti,

Qui quondam è Cyllena ad uesperum mare pro-
 illic confederunt cum uiris Hetruscis.

Hos itè iuxta grauis gens illustriū est Latinorū,
 Terram colentes exoptatam: quam per mediam
 Thybris tractus liquidū fluentū in mare mittit,
 Thybris pulchri fluis, fluuiorum rex aliorum,
 Thybris qui desiderabilē secat in duas Romam,
 Romam gloriosam, meorum magnam domum re-
 gum,

Matrem omnium urbium, opulentam sedem.

Hanc autem iuxta Campanorum immensum so-
 lum: ubi ædes

Castæ Parthenopes spicarum impleta manipulis,
 Parthenopes,

Παρθγνόπης, ὡς πόντος ἑοῖς ἑπεδίδεξατο κῶλα
ποις. (πέτρον)

Πρὸς δὲ νότον μάλα πολλὸν ἑστὲρ σειρήνιδας
φαίνονται πελοχὰς πεδονηγνίνης σιλάροιο.

Αγχι δὲ λυκανοὶ καὶ βρυγνίτιοι ἄνδρῶν ἕασσι.
Τροσάτοιοι ναίωντες, ὅσων λυκικῶν ὡδὶ πείθω.
Κείνους δ' ὄντο βορέλιω ζεφύρου πῆρα φαίνετ' ἄκη.
Τῆ δ' ἑπὶ λυκοῖς ἕασσι, ὅσοι πελοχῶν ἐπέεσσιν
ἦλθον ἐπ' αἰσονίω σφετόρησι μιγνύντες ἄ-
νασσαις.

Τῶν καὶ νυῦ γγύθ' ὡδὶ πελοχῶσιν ἄληκθ'.
Τῶν δὲ μετ' ἑξείης μεταπόντιοι ἐγγυθὶ δὲ σφωρ
ἰμορτῶν πηλίεθρον εὔσεφανοιο κρότωνθ'
καιόμενον χαείντες ἐπ' αἰσάρῃ πελοχῶσιν.
Ενθάδε γὰρ αἰπὴν ἴδθιο λακυνιάδος δόμου ἦρης.
Ἔστι δὲ τοὶ λακύνθ' ὁδὸς μέγα χωσαμνῶιο
δειλαίη σὺβαρις, ναέτας σφωρῶσσε πεσόντας
πλίωαμνῶν ἑστὲρ αἰσαν ἐπ' ἀλφειῶν γορῶσσι.
Καὶ μαρσῶν θοὰ φῦλα, τάρῃ δ' ἀλὸς ἐγγυθὶ
λαῖται,

Ἡ ποτ' ἀμυκλαίω ἐπολίεθ' κερτόρος ἀρης.
Ἐξείης δ' ὡδὶ τοῖσι καλαβείδθ' ἦθεα γαίης.
Φῦλα δὲ ἰαπύγων τετταννομνῶν μέσφ' ἕοιο
Παραλίης.

ORBIS DESCRIPTIO. 495

Parthenopes, quam pontus suis suscepit sinibus.
 Cæterum ad austrum super Sirenium saxum
 Apparent profluvia Peucentini Silari.
 Propè uerò Lucani & Brutij uiri sunt,
 Tantum occupantes quantum albam ad petram.
 Illic uerò ad Boream Zephyri apparet promon-
 torium:

Hoc uerò sub Locri sunt, qui prioribus annis
 Venerunt in Ausoniam suis mixti matronis:
 Quorū etiam hodie genus est ad fluëta Halecis.
 At sequēter post hos Metapontij: sed prope ipsos
 Desideratum oppidum bene munitæ Crotonis,
 Frequentatum amceni ad Aesari profluiat:
 Vbi quidem excelsam cernere potes Laciniæ æ-
 dem Iunonis.

Est autem & illic Iouis multum irati.
 Infelix Sybaris, ciues conquerens lapsos,
 Dementatos supra modū sub Alpei honoribus.
 Et Marsorum ueloces gentes. Tarentū uerò ma-
 ri uicinè iacet, (num bellum.
 Quam olim Lacedæmoniorum condidit diutur:
 At deinceps prope hos Calabriae moramina ter
 Gentesq; Iapygū extentæ usq; ad Hyriū (ræ:
 Maritimam,

Παραλίης ὕδρα τῶθι σύρεται ἀδριαῖς ἄλμυ
 Πόντου δὲ ἀγχιπυροῦ ἀκυλίου. ἐνθά νηΐαται
 Ἄσυ τε γαστραίων μυχά τοις ὕδρῳ πείρασι πῶθι.
 Τόσσα μὲν αὐσοίω ποδιδόσκειτ' ἔβνεα γαῖων.
 Κεῖθον δ' εἰς αὐγὰς σρεπῆλῳ ποδισύρεται ἄλ
 μῳ,

Θῖνας ὑποξύνει λιβυρῆδας, ἀμφὶ τ' ὄρυμνῃ
 ὕλκῳ χθόνα πᾶσαν, ὅσῃ πῆρα κέκλιτ' ἰδμῶ,
 Βελινίωμ τ' ἀκταῖς. ὕδρ' δ' ἄσπερ ὄλοκον ἔ
 γασα

Ἰκνεκίῳ ποδὶ χόρσῳ ἐλίσσει, ἄχρι κολώνης
 οὐρέων ἠλιβάτωμ, τὰ κδραῦνῖα λικλήσκουσι.
 Κεῖνον δ' αὖ ποδὶ κόλπου ἰδουὶς ὄρικυδία τύμ
 βου,

Τύμβου, ὃν ἄρμονίης κἀδῖμοῖό τε φῆμις γνῖσσι.
 Κεῖθι γάρ εἰς ὀρέων σκολίου δέμας ἠλαῖξανθ.
 Οππότε' ἀπ' ἰσμῶσ' λιπαρὸν μετὰ γῆρας ἴ
 κοντο. (αἶου)

Ἐνθά σέλιμ τόρας ἄλλο θεοὶ θέσαν. ἀμφὶ γάρ
 Κεῖνῳ ἀμφοτερόθεν ὄρειε δλατ' δῖο πῶθιαι.
 Αἶτ' ἀμφω συνίασσι δονδύμναι. δὴ τέ τις αὐ
 χῆ

κίετα γυναιέτησι λυλινδομῆσιο λακροῖο.

πρὸς

Maritima, Hyrium, ubi flectitur Adriū salum
 In pōtū tranatu facilē Aquileiū: ubi frequētatur
 Vrbs Tegestræorum, intimos ad fines ponti.

Tot quidē Ausoniā circūcolunt gentes terram.
 Inde autem ad aurorā flexum circūuoluit salum,
 Litora subradens Liburnica, circumq; munitam
 Hylleorum terram omnem, quæcunq; acclinata
 est Istimo,

Bulineorumq; littoribus. post uerò immensum
 tractum ductans (ad iugum

Illyricam circum solitudinem uolutatur, usq; ad
 Montium excelsorum, quos Ceraunios uocant.

Illum autem circa sinum cernere poteris insi-
 gnem tumulum, (brat.

Tumulum, quem Harmoniæ Cadmiq; fama cele-
 llie enim in serpentum tortuosum corpus muta-
 ti sunt, (grarunt.

Quando ab Ismeno maturam post senectam mi-
 lbi sanè prodigium aliud dij fecerunt: circa nan-
 que terram

Illam utrinq; fulta sunt duo saxa, (seditio

Quæ ambo concurrunt crepitantes, cum aliqua
 Accidit incolis uersatilis mali.

Πρὸς δ' ἐνότον μάλ' ἀπολλοῦ ἰστέρον θρησκῶν ὄρι-
 ῶλον

Ὀρεκίην δ' ἰστέρον αἴαν ὄρειδ' ἔμαλ' ἀρχή,
 Πολλὸν ἀνδρ' ἄρχομεν, δισσὴ ζωδ' ἔσσα θαλάσση,
 Αἰγαίη σικελῆ τ'. αἴεμου δ' ἐπὶ ἡλαχ' ἐνάση,
 Ἐσθ' ὄριον σικελῆ, τὸν τε ζέφυρον καλέουσι,
 Αἰγαίη δ' ἔυρον. πῶλοπ' ἔδ' ὠδ' ἡσ' ὄπι
 δ' ἔα,

Εἰδομένη πλατάνων μυρταίων πετρίων.

Ἀκρῶ μὲν γὰρ ἔοικεν ἐργόμεν' ἔσθ' ἰδιώτῃ
 Πρὸς βορέην, καὶ ξυμὸν ἐφ' ἔμαλ' ἔχον' ἐ-
 ρείδων,

Φύλλων δ' ἡπειρ' πολυδινήτων πόριμετρον,
 Κόλποις εἰναλίσις, ἐσεμμένη γῆθα καὶ γῆθα.

Τῆς μὲν πρὸς ζέφυρον τριφυλίας ἡγεα γαίης.
 Ἐνθ' ὄρατεινότητος ποταμῶν ἀλφειὸς ὄσιδ' ἔσθ',
 Σχιζόμεν' πρὸ χρῆσι μολυβδίου δ' ὄριον,
 Οἷτ' ἀμφὶ ἀσίτην ἀναβλύσσει ῥέεθρα,
 Ἀλλ' ὅ μ' ἡλέων, ὄσι' ἀμυκλαίων χθόνα τέμνη.
 Καθ' ἔσθ' ἐσθ' ἡσθ' κείων χθόνα ναεπάσση
 Ἀρκάδ' ἔσθ' ἀπιδανῆδ' ἰστέρον σκωπῶν ὄριον.
 θσ.

Ἐνθα μέλας, ὄσι' ἡγεα, ἵνα ῥέει ὄριον ἰστέρον.

Cæterum ad Austrum non parum, super Thraciam feracem,

Oriciamq; super terram instat Græciæ initium,

Multum ascendens, duplici circumdatum mari,

Aegæo Siculoq;: uentum aut sortitū est utrunq;

Vesperum Siculum, quem Zephyrum appellat,

Aegæū uerò Eurū. Pelopis aut insula cōsequitur

Similis platani muris caudam imitanti folio:

Caudici siquidē assimilatus est oclusus siriectus

Isthmus

(gium firmans:

Ad Boream, atque commune ad Græciam uesti-

Folio uerò continens anguloso immensa,

Sinibus marinis circumdata hinc inde.

Cuius quidem ad Zephyrum Triphylia mansio-

nes terræ:

Vbi amabilissimus fluuiorū Alpheus uiam secat,

Diuisus profluuijs à Mesenio Eurota:

Qui ambo ab Asia profundunt fluenta:

Sed hic quidem Eleorū, ille uerò Amyclæorum

terram secat.

In media aut insula conuallē regionem habitant

Arcades Apidanei sub speculam Erymanthi:

Vbi Melas, ubi Crathis, ubi fluit liquidus Leon:

Ἡχι καὶ ὠγύγιϑ' ἠμικυέτοιο ὕδασι λάδιω,
 Ἄγχε δ' ἀργείω ἀφροσι, καὶ γαῖα λακώων,
 Ἡ μὲν δὲ ἀπολίλιω, ἥ δ' ἔν νότον ὀρώσα.

Δοιαὶ δ' ἰδμια νῶτα πῶδε βρομέσαι θάλασσα,
 Ἡ τ' ἐφύρης ἀπικρὺ ποτὶ ζόφον, ἥ τε πρὸς αἰ
 γὰς

Ἐλκομλὴν, τῆ' ὠδρ' τε σαρωνίδα λικλήσκεισι.
 Νόρθε γμμήν ἰδμοῖο πρὸς αἰγὰς ἀπικρὺ ὕδατος
 Τῶ δ' ἄρα θειασεῖς φέρετοιο ῥόϑ' ἰλιαιοῖο.

Ἐνθεν καὶ βορέης ποτ' ἀνήρπασεν ὠρέβην.
 Τῶ δ' ἠδὲ βοιωτῶν τε πείδιω, καὶ λοκροῦ ἀ
 ρερα

Θεσσαλὴν δ' ἠδὲ τοῖσι, μακεδονίης τε πόλεις.
 Ταῖς δ' ἠδὲ φαίνοντ' κορυφαὶ χιονώδεϑ' αἶμα
 Θρηκίαι. τῶ δ' αὖτα ποτὶ ῥιπλῶ ζεφύροιο
 Δωδώνης ἠπειρῶ ἀπέριτῶ ἐκτεταύνεται.
 Τῆς δ' ὑπὲρ ἔς νότον εἶσι μετὰ σκοπιῶ ἀφά
 κίνθρα

Ἀνδροῶν ἀτωλῶν πεδίον μέγα. τῶ δ' ἄρα μίεσσ
 Σύρετα ὄλοκρον ἄγων ἀχελώϊϑ' ἀργυροδίνης,
 Τεινακείης ἠδὲ πόντον ἑλισσόμηνϑ', ἄρα μίεσ
 σων

Ἡήσωρ, ἄς κελέσσιν ἑχινάστας. ἥσιν ὁμῆρων

Ἐσωντὰ

Vbi etiam ingens elongatur aquis Ladon.
 Vicinè autem Argiuorum cultura, & tellus La
 conum, (Spectans.

Hæc quidem in orientem, illa uerò in austrum
 Duo præterea Isthmia dorſa circunſonât maria,
 Quodq; Ephyren contra ad occaſum, quodq; ad
 ortum

Voluitur, quod quidem & Saronium uocant.
 Porrò ſubter Iſthmũ ad orientẽ Attica tellus eſt:
 Quam per mirandi fertur fluxus Iliſi:
 Vnde etiam Boreas quondam rapuit Orithyam.
 Hunc autem iuxta Bœotorumq; ſolum, & Lo
 crorum aruum.

Theſſalia uerò ſub hos, Macedoniæq; urbes.
 Haſ item iuxta apparent uertices niuofi Aemi
 Thracij. Huius autẽ e regione ad plagã Zephyri
 Dodonæ Epirus immenſa extenta eſt.

Verũ hanc ſuper in austrum uergit poſt ſpecu
 lam Aracynthi (medium

Hominum Aetolorũ campus magnus: quem per
 Labitur tractum ductans Acheloius argentifer.
 Trinacriæ in Pontum uolutus, per medias
 Inſulas quas uocant Echinadas: quas uicinarum

Εσπετ' ἄλλυδις ἄλλα κεφαλήων πολίεθρα,
 Τῶ δ' ὕδ' ἑσπετ' ἀφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ'
 κῶ

Ἐλκομῶν βορέωδε ἤστ' ἄμα δερμοπυλάων,
 Γαρυκῶν νιφογντ' ὄψ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ'. Ἐσπετ' ἄφ' ἑσπετ'
 Κεκοιστ' ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ'.
 Τῶ παρὰ πυθῶν ὄψ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ', ἄφ' ἑσπετ'
 κῶντ' ὄψ' ἑσπετ'

Δελφῶν τριπόδεσι θεῶν πᾶσι κελύπη ὄψ' ἑσπετ',
 Ὀλκός ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ'.
 Κηῶ γ' ἰμῶν τῶν πᾶσι πολλὰ κῶντ' ἄφ' ἑσπετ',
 Ἡ ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ',
 Ἰσάμῶν ὄψ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ'.
 Ἀλλ' ὄψ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ'.
 Κηῶν πασῶν ἰδῶν ὄψ' ἑσπετ', αἴτ' ἄφ' ἑσπετ'
 Ἀνδράσι φαίνονται τετραμῶναι ἄλλυδις ἄλ-
 λα.

Ἡ τοι μὲν ἤστ' ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ',
 Ἐχατόωντα γὰρ δειρα φαίνεται αὐθρῶποισι
 Νηστ' ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ'.
 νοῖα.

Ἐνθάδε φοινίκων ἀνδρῶν γῆρ' ὄψ' ἑσπετ',
 Ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ'.
 Ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ' ἄφ' ἑσπετ'.

Sequuntur alibi alia Cephalenorum oppidula.
 Hunc autem iuxta Phocis tellus ad orientemq;
 Et auroram

Tracta, boreã uersus per ostiũ Thermopylarũ,
 Parnasi niuosi sub iugo: quam per mediam
 Cephissi uastum fluentũ descendens murmurat:
 Quem prope Pythonis nidorosum solum: ubi
 draconis

Delphinæ tripodibus dei acclinata est spira,
 Spira numerosis inhorrens squamis,
 Aede in desiderabili: ubi sæpenumero ipse Apol
 lo

Aut à Mileto, aut è Claro pridem profectus,
 Stans aureæ exiit balneo pharetræ.
 At hic quidem boni consulat. Tu autem mihi Io
 uis refer musa (ponto

Insularum omnium immensum meatum, quæ in
 Hominibus apparent, uersæ aliorum aliæ.
 Porrò in medio sub uesperis columnis
 Extremæ Gades apparent hominibus
 Insula è circumflua, in finibus Oceanit:
 Ibi Phœnicum hominum genus incolunt,
 Venerantes magni Iouis filium Herculem:

Καὶ τὼ μὲν ναετῆρόν ὑδὶ πρῶτόρων ἀφρο-
πῶν

Ἐκλεζομένῳ κῶτίνδσαν ἐφημίξαντο γὰρ Δαίρα.

Ἐῆσοι δ' ἐξείης γυμνήσαι, ἄγχι δ' ἐβῶσθ.

Σαρδῶ τ' ὄρου τάτη, καὶ ἐπερατθ εἰμ ἀλί
κύρουθ,

Ἡρῶ τε κῶρσίδια φῶτόν ὑδὶ χθόνιοι καλέσμη.

κλῆ δ' ἀμφίλαφῆς ὅτις πόσον ὄραση κέννη.

Τὼ δὲ μετ' αἰόλῃ εἰσὶ πρόδρομοι εἰμ ἀλί νῆ-
σοι,

Αἰόλῃ ἵπποτάδαο Φιλοξένῃ βασιλῆθ,

Αἰόλῃ, ὅς θηγά μετ' ἀνδράση ἔλαχε δῶρα,

Ἐκοιρανῆν ἀνέμων ἕλωνόντων θ' ἵσταμένῳ τε.

Ἐπῆ δ' εἰσὶ τοίγ' εἰσὶν ἐπάνυμοι, ἀνδράση
πλωταῖ,

Οὔνεκα μέσομ ἔχσοι πρόπλοση ἀμφίελικῶν.

Τεινακείη δ' ὑδὶ τῆση ἴπῃρ πῆδον ἀλόνιῶν

Ἐκτεταται πλοδρηῆση ὑπὶ τρισὶν ἐσκηῆα.

Θηρα δ' εἰσὶ πάχιμος τε πελωρεῖς τε λιλυθήη

Ἄμ' ἠρι λιλυθήη μὲν ὑδὶ ῥιπῶν ζεφύροιο

Εἰσανέχει πάχιμθ δὲ πῶς ἀγάς, αὐτῶρ
ἐπ' ἀφῆτος

Ἡνεμόεσσα πελωρεῖς, ὅτ' αὐσονίῳ ὄρῶσα.

Atq; hęc quidē incolę sub prioribus hominibus
 Dictam hodie Cotinusam, uocarunt Gades.

Insulę autem deinceps Gymnesię: propē uerō
 Ebusus, (nuz:

Sardiniaq; latissima: & peramcena in mari Cyr-
 Quam sanē Corsicam uiri mortales appellant:
 Nemoribus autem undiq; cinēta nulla tantum,
 quantum illa. (sulę,

Hinc item post Aeoli sunt circumfluę in mari in
 Aeoli nobilis, hospitālis regis,

Aeoli, qui mirāda inter homines sortitus est mu-
 nia,

Imperium uentorum furentiumq; stantiumq;.

Septem autem ei illę sunt cognomines, homini-
 bus Plotę: (undiq; remigabilem.

Eo quōd mediam habent circumnauigationem
 Trinacria aut iuxta has super solū Ausoniorum

Extentā est, latera ad tria fulta: (beq;:

Promontoria uerō ei Pachynusq; Pelorisq; Lily
 Sed enim Lilybe quidem ad plagam Zephyri

Insurgit: Pachynus uerō ad orientem: cęterum
 ad arētos

Ventosa Peloris, in Ausoniam spectans.

Τῆς πρὸς μὲν βορέϊω ὅλην ναύτησι λελούθῃ
 Στεινὴ τε σκολιή τε κ' ἄχετο, ἦχι θάλασσα
 Συρομένη μακρῆ περὶ βρέμεται σπιλάδεσσιν.
 Αἰονίω τμηθεῖσα πολυγλώχιυι σισίρω.

Πρὸς δὲ νότον λιβυκός τε πόρος κ' σύρπητο
 ἀρχὴ (ρήσις)

Τῆς ἐτέρης, ἐτέρῳ δ' αὖ ἴσθις πεπορώσει, πε
 Εσσοβρίω, τῆς πρόθεν δ' ὕω νησιδὸν ἴασι
 ἐλιώγξ καὶ ἑδρῖνα, λιβυτικὸν ὄρμον ἔχουσα.
 Ἀλλ' ὅπουτ' ἀδριαδὸν σκαίου πόρου ἀμυ
 τρίτης

Εἰσελάσσης ὠδὴ νηὸς ἰηπυγίω ὠδὴ γαῖαν,
 Δῆεις ἰφθίωσ διομήδεο αὐτίκα νῆσον.
 Ἐνθ' ἦρως ἀΐεκαυε χαλεψαμένης ἀφροδίτης,
 Ὅππότε τριπλίστων μετεκίασθην ἔβητο ἰξίφωμ,
 Ἥς ἀλόχευ Βαλῆσι κακὸφροντο αἰγιαλείης,
 Ἐξείης δὲ πόροιο πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο
 Ἀψύρτα νήσων ἀναφαίνεταί ἄσπετο ὄλκος.
 Τὰς ποτε κὼλχωρ υἷδω ἐπέδραμον, εὐτ' ἐμὴ
 γησασιν

Ἰχθια μασδύοντα ἀλήμοντο ἀκτινῆς,
 Ἐξείης δ' ὠδὴ τῆσι λιβυρῖδω ἐρρίζωνται.
 Πρὸς δὲ νότον μετὰ δρονμὰ ἑδρῶν νηὶ θεῶσιν
 Νῆσι

ORBIS DESCRIPTIO. 507

Huius quidem ad boream periculosa nautis uia,
 Angustaq; difficilisq; & inimica ubi mare
 Pertractum longis circumsonat scopulis,
 Littoreo scissum anguloso ferro.
 Sed ad austrū Libycusq; meatus & Syrtidis ini-
 tium est
 Alterius (alterā uerò uidisses ultra, prætermēsus
 Occidentalem) quam ante duæ insulæ sunt,
 Meninx & Cercina, Libysticū portū habentes,
 Verūm cum Adriatici sinistrum uadum maris
 Intraueris cum nauī, Iapygiam ad terram,
 Inuenies fortis Diomedis confestim insulam:
 Quō Heros concessit infensæ Veneris,
 Quādo famosissimorū peragrauit gentē Iberūm,
 Suae uxoris technis maleuolæ Aegialia.
 Sequenti item tractu ad ortum solis
 Absyrti insularum relucet immensus ductus:
 Quas olim Colchorum filij inuasērunt, quando
 defessi sunt
 Vestigia indagantes errabundæ Aetinae,
 Deinceps autem iuxta has Liburnicae sitæ sunt.
 Verūm ad austrum post syluas Ceraunias nauī
 currenti

Insulæ

Νῆσοι ἴσθιν φαίνονται πύλαιόβην ἀμπρακίωμ.
 Καὶ λιπῆρὴ λέρκυρα θύλον πῖσθιν ἀλκινόσιοι.
 Τῆ δ' ἰδί νκειτίης ἰβάκης ἔσθ' ἐσθήεκτα,
 Νήσων τ' ἀλλασωμ ἕσας τ' ἀπὸ χαλκίδ' ἔρ-
 πων

Δίνης ἀργυρέης ἀχελώϊ' ἀμφελίαισι.
 Πολλὰ δ' ἀμνιοσαίο βορείότοραι ὄρῶνται,
 Αἴγυλά τ' ἠδὲ λύθηρα λαλαύειά τε τρηχῆσι.
 Καρπάθ' αὐθ' ἐτόρωθι ποτὶ νότον. ἐγγυθὶ δ'
 αὐπῆς

Κρήτη τιμῆεσσα διὸς μεγαλλοιο πιβλύα,
 Πολλὴ τε λιπαρὴ τε καὶ δύβοτ' ἦς ὑπὸ
 ἴσθιν,
 Ἰσθιν λαλινομοισιν ἔπασι δρυσι τελεθῶσα.
 Καὶ πῆς τοι μέγελ' ἑσθ' ἀπὸ πύλαιου, αὐτὰ δὲ πῆ-
 ρης

Αἴγυπῆϊς ῥόδος δδὶμ ἰηλυσίωμ ἔσθ' ἀνδρῶμ.
 Τῶ δ' ἐμὲτ' ἀντολίωδε χελιδονιαὶ γεγάασι
 Τρεῖς νῆσοι μεγάλης παταρηίδ' ἑσθ' ἐσθ' ἀ-
 κρης.

Κύπρος δ' εἰς αὐγὰς παμφυλίθιν ἑσθ' ἐσθ' ἐσθ' ἑσθ'
 Κλύζετ' ἐπὶ ῥατορ' ἄσθ' ἑσθ' ἀφροδίτης.
 Αὐχὶ ἡ φοινίκης ἀφ' ἑσθ' ἑσθ' ἑσθ' ἑσθ' ἑσθ' ἑσθ'.

Insulæ apparebunt à longe Ampracienſium:
 Atq; pinguis Cercyra, gratum ſolum Alcinoi.
 Hinc autem iuxta aſperæ Ithacæ ſedes fulta eſt,
 Inſularumq; aliarum, quotquot è Chalcide ſer-
 pens

Vorticibus argenteis Acheloius circumalluit.
 Multæ uerò Amniſſo ſeptentrionaliores conſpi-
 ciuntur,

Aegulaq; atq; Cythera, Calauriaq; aſpera cultus
 Carpathus item alteribi ad auſtrum. Prope au-
 tem ipſam

Creta ueneranda Iouis magni nutritrix,
 Magnaq; pinguisq; & paſcua: quam ſuper Ida,
 Ida pulchricomas propter ſyluaſemin⁹ uireſcēs:
 Atq; huius quidem magnitudo exuperans. È re-
 gione uerò oræ

Aegyptiæ Rhodus eſt, Ialyſiorū ſedes hominū.
 Hanc autē poſt orientē uerſus Chelidoniæ ſunt
 Tres inſulæ, magnum Pataricum intra promon-
 torium.

Cyprus item ad orientē Pamphylicū intra ſinū
 Alluitur, chara domus Dionææ Veneris.
 Iuxta uerò Phœnicen Aradus uaſto in ponto.

Cæterum

Γράδει ἡ στανιάδι⊕ κρηυφῆς ἐφύπορθην ἀβάν
των

Φάινονταε σαλαμίσ τε, κῆ ἀγίνης πῆολίβρον.
Οκνός δὲ τις ὄξι βαθύς πόρ⊕ ἀγγαίαια,
Εντός ἔχωρ ἑκάτορθην ἀπειρεσίωμ σίχαι νόσων,
Οασομ ὡδι ξεινωπόμ ὕδιωρ ἀθαμαντίδι⊕ ἔλο
λης.

Σκός ὅπη καὶ ἄβυδι⊕ γῆαντίομ ὄρομ ἔδοντο.
Εὐρώπης δὲ αἰ μὲν λαίης ἔσπο νόμασι χερός
Ῥάουδ' ἔξαιης, ἀσίης δὲ ὡδι δεξιά κῆνταε,
Μῆκ⊕ ἐπ' ἀρκῆώοιο τι τοινόμεμαι βορίαα.
Εὐρώπης δὲ ἦρι μὲν ἀβαντιάς ἐπλήθρ μάκεις
Σκῆρός τ' ἰνικέοσα, καὶ ἀπεινή τωπῆρη
θ⊕.

Ενθον καὶ λῆμν⊕ ἱραναδὸμ πῆσθον ἠφάσεις
Πῆπῆτῆ, ὡγγίη τε θάσ⊕ διημάτορ⊕ ἀκῆη
ἱμῆρ⊕, θρηϊκίη τε σάμ⊕ κρηυβάντιομ ἄσθ.
Αἰ δὲ ἀσίης πρώτλω αἰσαν λαχου ἀμφίς ἐδ
σαι

Δῆλομ ἐκνκλώσανθ, κῆ ὄνομα κνκλάδθ εἰσί.
Ῥύσια δὲ ἀπόλλωνι χερός ἀύχουμ ἀπεισαι
Δεχομὲν γλυκὸρ ἔνεομ εἶχρος, εὔ τ' γῆ ὄροσιμ
Ανθρῶπωμ ἐπᾶν ὄυθε κῆ λιγύφωμ⊕ ἀπῶμ.

Ceterum ante Suniū promōtorīū supra Abātas
Apparent Salamisq; & Aeginæ oppidulum.

Admirandus autem quidam est immēsus meatus
Aegæi, (insularum,

Intus continens utrinq; innumerabilem seriem

Quantum ad strictā undā Athamātidis Helles:

Sestus ubi & Abydus contrariū portū efficiunt.

Europæ aut illæ quidē læuæ sub flexibus manus

Fluunt ex ordine, Asiæ uerò ad dexteras iacēt:

Secundum longitudinem ad arctoum protentæ

boream.

Porrò Europæ quidem Abantias est Macris,

Scyrusq; uentosa, & excelsa Peparethus:

Vnde & Lemnus asperum solum Vulcani

Volitat: uetustaq; Thasus, Cereris granarium:

Imbrus: Threiciaq; Samus, Corybantica sedes.

Quæ uerò Asiæ primum locum nactæ sunt, cir-

cum existentes

Delum coronarunt, & nomine Cyclades sunt.

Patrociniæ uerò Apollini choros quotannis ce-

lebrant uniuersæ

Incipiente dulci primū uere, quādo in montibus

Abhominib. procul foetificat dulcisona lusciniæ.

Insulæ

Νῆσοι δ' ἑξέης ἀποραδίδου πῶδε παμφανόωσιν,
 Οἶον ὅτ' ἀνεφέλοιο δὴ ἠέρι' εἴλεται ἄσπεκ
 Ὑγρὰ νέφη λραεπνοῖο Βιουσαμῶντος Βορέας.
 Ταῖς δ' ὠδὶ νῆτοι ἑασπιῖωνίδου, γῆθα δὲ λαιῖ.

νθ,

(ἤρης.

Καὶ σάμθ' ἰμβρόεσσα πελασιγίθ' ἑδρανῆ
 Καὶ χίθ' ἠλιβάτιο πελιωαῖα ὑπὸ πείραν.
 Κεῖθεν αἰολίδων ἀναφαίνεται ἕρεα νήσων.
 Λίσσεται δ' ὄρυχώροιο, καὶ ἰμβρότης τριέθιο.
 Κεῖθι μέλας τε κόλπθ' ἐφ' ἐμῆσων κρητῆσιν
 Ἀφρόν δ' ὄρυγόμεθ'. Βορέω δ' ὠδὶ πελάγῃ
 ἴοντι

(θαλάσσης.

Πέπηται γῆθα καὶ ἔνθα πεπονητῆσι δὴ οἰδμα
 Ἐσι δὲ τις καὶ σκαῶν ὑπὲρ πόρον δὴ ξείνοιο
 Ἀντα Βορυαζνέθ' πλυώνυμος εἰς ἀλὶ νῆσος
 Ἡρώων, λευκίω μιν ἐπαννυμίω καλέεσιν,
 Οὔνεκά οἱ τά περ ὄρι λινώπετε λευκὰ τέτυ-
 κται.

Κεῖθι δὲ ἀχιλλῆος τε καὶ Ἡρώων φάτις ἄλλων
 Ψυχὰς εἰλίσεδτα ὀρημαίας ἀνὰ Βῆσας.
 Τὸτο δ' ἀρετῆσιν δὴος πάρα δῶρον ὀπηδῆ
 Ἀντ' ἀρετῆς. ἀρετὴ γάρ ἐπήρατον ἔλλαχε π-
 μίω,

Κιμδρίου

Insulæ autem deinceps Sporades fusim elucens:
 Ceu quando innubem per aërem cernuntur si-
 dera,

Pluuias nubes acuto dispulsante Borea.

Has itē iuxta insulæ sunt Ionides: ubi nam Cau-
 nus,

Et Samus iucunda, Pelasgidis sedes Iunonis:

Et Chius excelsi Pelinæi sub pede.

Inde Aeolidarum apparent montes insularum:

Lesbiq; spaciosa, & amœnæ Tenedi.

Illic Melasq; sinus ad Hellepontum cedit

Spumam uomens. At in boream multiū tendenti

Volitat hinc inde Propontidis unda maris.

Est uerò quædam sinistrum super meatū Euxini

È regione Borysihenis notissima in mari insula

Heroum: Ἄδουκλῶ ipsam cognomine dicunt.

Eo quòd ei quæ quidem sunt animantia, alba ex-
 istunt.

Illic item Achillisq; & heroū fabula est aliorum

Animas obuersari deserta per montiū concaua:

Hoc autem optimates à Ioue donum sequitur

Pro uirtute: uirtus enim exoptandum meruit ho-
 norem.

Κιμωδρίου δ' ἀρχ' τοι δ' ἄ Βοιωτῶν δούβ' ἰόντι
 Ἀλλ' ἢ ἀπειροσὶν νῆσ' ὄψεται, ἢ γὰρ τε λίμνης
 Ἐνόβη δεξιτέρῃ μακρὰ πλοῦ ἐσηκίαι.

Ἡς ἐπιφαιναγόρη τε κ' ὄψεται ἐρμάνουσα,
 Ἐνθα τε ναετάρσιν ἰωνίῃσ' ἔκγονοι ἄνδρες,
 Αἷ δέ μ' ἀνθρώποισιν ἀγκλιέδου εἰρήλι νῆσι,
 Ἀλλαι δ' ὠκεανοῖο πῆξ' ἄρ' ὄσον ἐσιφανώντα.

Τάων δ' αὖ πόρσιμον ἐγὼ θείων δ' ἐπέπημα,
 Ὀπποτέρ' αὖ ἀνέμοιο πῆξ' ἀσφυγῶν δ' ἄν' ἐκάσθι,
 Ἡτοι μὲν νείεσι βοοτρόφου ἀμφ' ὀρύθισαν
 Ἀτλαντ' ὄψεται χόρυμα θεοδίδου ἀβιπῆδου,
 Πικροβίωμ' ἕνδ' ἀμύμονδου, οἳ πόθ' ἴκοντο
 Ἰκρύον' ὄψεται μετὰ πότμου ἀγλῶρος, αὐτὰρ ἐπ'
 ἄκρῳ

Ἰβλῶν γ' ἐπέπασσι κάρῳ ἔμην δ' ὕρωπέης,
 Νήσους ἑσπερίδας, ὅθι κασσιτόροιο γῆν' ἔλαθ,
 Ἀφνειοὶ ναῖσιν ἀγαυῶν παῖδ' ἰβήρων.
 Ἀλλαι δ' ὠκεανοῖο πῆξ' αἰ Βρετανίσι δ' ἀκτῆς
 Διοσαὶ νῆσοι ἑσσι Βρετανίσι δ' αὐτὰ πᾶσι βίωσι.
 Κἄθι γὰρ ὕσατίω ἀπὸ δούβ' ἵεται εἰς ἄλα δ'
 νῆω.

Τάων τοι μέγ' ὄψεται ποδώσιον, ὅσθι τις ἄλλο
 Νήσοις γ' ἐπ' ἄσθι Βρετανίσι μ' ἰσοφασίαι.

Cimmerium uerò post Bosporon rectà eunni
 Alia immensa insula obuiat, quæ quidē paludem
 Intra ad dexteram Mæotidem fulta est:
 Qua super Phænagoraq; & bene structa Her-
 monassa:

Vbi quoq; habitant Ionice coloni terræ.
 Hæ quidē hominibus insigniores in mari insulæ.
 Ast aliæ Oceani per fluxum circumfluæ sunt:
 Harum autem manifestum ego situm exponam:
 Cuius nam item uentii ad plantam sit qualibet.
 Scilicent habitant bouipastinam per Erythiam
 Atlantis circa undam diuini Aethiopes,
 Macroborum filij innocui, qui olim aduenerunt
 Geryonis post mortem strenui. uerum ad pro-
 montorium

Sacrum, quod perhibent caput esse Europæ,
 Insulas Hesperidas, ubi stanni genitura,
 Diuites tenent illustrium filij Iberum.
 Aliæ item Oceani ad borealia littora
 Duce insulæ sunt Britanides, contra Rhenum,
 Illic enim extremum euomit in mare gurgitem.
 Harum sanè magnitudo præcipua: neq; ulla alia
 Insulas inter omnes Britanicis æquipollet.

Αγχι δὲ νησιώδωρ ἔτορϑ' πόρϑ', ἔνθα γυαῖ
κόν

Ἀνδρῶν αὐτίπ' ὄρθην ἀγαυῶν ἀμνιτάων
Ορνύμνασι τελέσσει ἤϊ νόμοι ἰδρά βιάκχω,
Στεψάμνασι κισσοῖο μελαμφύλλοιο κερύμβει
Ἐννύχιαι, παταγῆς ἢ λιγύθροϑ' ὄρνυται ἠή.
Οὐχ ἔτω θρήϊκόν ἐπ' ἠίοισιν ἀψάμβδοι
Βισονίδω καλῆσιν δρίβρομον ἔραθειώτλω,
Οὐδ' ἔτω σὺ πικρῶ μελανδίνω αὐτὰ γὰρ
γλυ

Ἰνδοῖ κωμον ἄγρσιν δρίβρομῆτι διονύσω,
Ὡς κείνορ ἤϊ χῶρον αὐδωλίζσαι γυαῖκόν.
Πολλῶ δὲ πωτόρωσε ταμῶν ὄσιον ὠκεανῶσ,
Νῆβρ λεγθ' ἄλλω δὲ ὄργεινὴν ἰπὸρ ἰσας.
Ἐνθα μὲν ἠελίοιο βεβηκότϑ' ὄρ' πόλον ἀρχῆων
Ἡμαβ' ὁμῶ ἠγνύκτας ἀφφανῆς ἐκκέχυνται πῶρ.
Λοξοτόρη γὰρ τῆμϑ' ὑπὲρ σφίφεται σροφάλιγ'
γι

Ἀκτίων ἰθεῖαν ὑπὲρ ἠελίοισιν ὄρ' ἠαμνάων,
Μέσφ' ὑπὲρ ἠαμνάων νοτίω ὄσιον αὐτῆς ἔλασθ.
Ἀλλ' ὅπότεν σκυθικῶσ βασιλῶν ῥῶον ὠκεανῶσ
Νηὶ τάμης, πωτόρω δὲ πρὸς ἠώλω ἄλλα κωμ
ψης,

Χρυσείω

Iuxta item insularum altus tractus : ubi mulieres
 Hominum è regione illustrium Amnitarum
 Concitæ persoluunt iuxta ritum sacra Baccho,
 Coronatæ hederæ nigrifoliæ baccis,
 Nocturnæ: saltationis autem dulcicrepus exci-
 tatur sonitus.

Non sic Threiciæ iuxta ripas Apsynthi
 Bistonides in clamant multifremum Iraphioten:
 Neq; sic cum liberis atriuorticem circa Gangen
 Indi Bacchanalia peragunt strepero Dionysio,
 Sicut illo in loco euge congreginant mulieres.
 Multam autem ulterius secando uiam Oceani,
 Insulam fortè Thulen fabrefacta nauis prætersul-
 cabis:

Vbi quidem, sole progresso ad polum ursarum,
 Per dies simul & noctes continuo apparens ef-
 funditur lumen:

Obliquiore nanq; tunc obuersatur reuolutione,
 Radijs directam ad declinationem uenientibus:
 Donec ad Aethiopas austrinã uia rursus secuerit.
 Verum cum Scythici immesum fluxum Oceani
 Nauis sulcaueris, atq; ulterius ad Eoum mare di-
 uerteris,

Χρυσείω τεινῆσου ἄγει πόρϑ'. γῆθα καὶ κῦτ'
 Αντολίη κειθαρούς φαίνεται κελίοιο.

Κᾶθον δὲ σρεφθεῖς νοτίης πρὸ πάροιθε κολώνης
 Αἰψά κε κωλιάσιϑ', μεγάλω ἠδὲ νῆσου ἠχοιο
 Μητόρα ταπρωβάνω ἀσηγυέωμ' ἐλεφάντων.

Ἡς ὑπὸρ ὑρανίκοι ἀειζόμεϑ' σροφαδέοσι
 Δινεῖτ' ἠψὶ λυκλον γῆ αἰβορί κερκίονϑ' αἰθωμ.
 Αὐτη δὲ δύρυτάτη μέγροϑ' ὠλεει, ἀμφὶ δὲ
 πάντη

Κήτεα δίνου ἔχουσι βρυθραῖς βοτὰ πόντη
 Οὔρεσι κλιβαύροισι ἰοικότα, τῶν δὲ ὑπὲρ ἄ-
 κρωμ

Τετρήχει νώτων δριμήκιτϑ' ὄλκος ἀκαύθης.
 Δυσμλέωμ' τοι πᾶσιδὸν ἔλιοςόμενοι πόδι πόν-
 τωμ

Κείνοισι αὐτήσεϊαν ἀλώμενοι. ὃ γὰρ βρωῖ
 Λυγροῖς γῆ σομάτεοσι, ἐπεὶ μέγα χάσμα τέ-
 τυκτοῖ

Πολλάκι δὲ αὖ κῆ νῆα σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι κῆος
 Κεῖνα καταβρώξειε τὸρῶατα. τοῖς δ' ἀλιτροῖς
 Εἰμ' ἀλί καὶ γαίη κιακὰ μυεῖα θήκατο δαίμων.
 Ἐσι δὲ φοι πρὸ τῶω κερμαῖδος ἔκτοβρον ἄκρης
 Ωγυεῖς, γῆθᾶ τε τύμβου βρυθραῖς Διοσιλήϑ'.

Auræam sanè insulam offert ambitus : ubi etiam
ipsius

Oriens clari cernitur solis.

Inde uerò conuersus austrinũ ante promontoriũ

Illico quidẽ Colum magnam ad insulã deuenies

Matrem Taprobanam Asiagenorũ elephantum:

Quam super cœlestibus sublimatus reuolutioni
bus

Versatur secundũ orbẽ in æthere Cæcer ardēs.

Hæc item amplissima magnitudine est: circum au
tem undiq;

Beluas littora habent, Rubri nutritias ponti,

Mõtibus excelsis similes: harũ uerò super summis

Riget dorsis prælongus ductus spinæ.

Immanium utiq; filij agitati per pontum

Illis obuianto deuij: non enim effugium

Duris in faucibus, siquidẽ ingens rictus existit.

Sæpenumero autem tum etiam nauem cum ipsis
hominibus nauis

Illã absorbuisset mõstra: etenim præuicatorib.

In mari & terra mala plurima struxit deus.

Est item ulterius Carmaniũ ante promontorium

Ogyris ubiq; sepulchrum Erythræi regis.

Ἐκ τῆς δὲ αὐτῆς πόρεσσις ὡδὶ σῶμα πόρεσσι
 ἄλμυς

Ὀρμηθεὶς βορέιωδε, καὶ ἵκερον εἶστε εἴκοιο,
 Ἰκαρον εἰναλίω, ὅθι ταυροπόλοιο θεοῖο
 Βωμοὶ ληνισήκοντον ἀδιδυκία λαπνὸν ἔχουσι.
 Τόσας μὲν νῆσους ἐπέχει ῥόθῳ ὠκεανοῖο
 Εὐρυτόρως. ἔτορξε δὲ ἀπειρέσιοι γελχάσιμ,
 Αἰ μὲν ὡδὶ προχῆσι λιβυσίθῳ ἀμειπρίτης,
 Αἰ δὲ ἀσίης, αἰ δὲ αὐτῆς ποδὶ κελίσιμ δὴρωπέν
 ης.

Ἀλλὰ δὲ ἄλλοι νῆσοι ἀπείριτοι. αἰ μὲν ἰσῶ αὐ
 δρωῶν

Παιόμενα καὶ νηυσὶν ἐπήρατον ὄζμου ἔχουσαι,
 Αἰ δὲ βαθύκρημοὶ τε καὶ ἔναύτησιμ ἐτοίμα.
 Τῶν δὲ ῥηίδιόν μοι γνῶσιμ ἔνομα πασσάων.
 Σχῆμα δὲ τοὶ ἀσίης, ῥυσμός τῷ εἰσι ἀμφοτόρω
 ων

Ἡπείρων ἐτόρωθον, ἀλίγκιον εἶδει κώνη,
 Ἐλκόμενον ἤτλ βαλόν ἐπ' αὐτολίης मुखά πεί
 σης.

Ἐνθα τε καὶ σῆλαι θηβαιζοῖθ' Διονύσος
 Ἐσῶσιμ πυμάτοιο πῖρ᾽ ἄ ῥόθῳ ὠκεανοῖο,
 Ἐνδῶν ὑσπετίσιμ γν' ἔρεσιμ. γνῶσά τε γὰ γῆς
 Λδύκωμ

Ex hac autem solueris ad ostium Persici salis
Remigando boream uersus, atq; Icarū appuleris,
Icarum marinam: ubi sub tauri specie cultæ deæ
Arænidorofæ acerbum fumum habent.

Tot quidem insulas continet fluxus Oceani
Patentiores: aliæ tamen innumeræ existunt:

Hæ quidem in profluuijs Libyci maris,
Illæ uerò Asiæ, quædam item circa flexum Eu-
ropæ:

Aliæ inquam alibi insulæ infinitæ, hæ quidē ab
hominibus

Frequentatæ, atq; nauibus exoptatū portum ha-
bentes,

Illæ uerò præruptæq; & minimè nautis oppor-
tunæ:

Quarū non facile mihi referre nomē omnium.

Porrò figura Asiæ forma est ambarum

Continentum ab altera parte, similis imagini co-
ni,

Protracta permultum in oriētis recessum totius:

Vbi etiamnum columnæ Thebis geniti Bacchi

Stant extremi iuxta fluxum Oceani,

Indorum ultimis in montibus: ubi & Ganges.

Claram aquam Nyssæam ad planiciem maritimam deuoluit.

Sed nec tâta magnitudo esse potest Asiæ terræ,
 Neq; quidē forma apparet similis: quippe in illis
 Cōtinētibus unicus pōtus infinitus dominatur:
 At in Asia multus Oceanus: tres siquidē uolutās
 Sinus æstuantēs effundit intrò mittens,
 Persicum, Hyrcanum, & Arabicū uorticofum:
 Duos quidem austrinos, tertium uerò in Boream
 spectantem,

In Boream spectantem & Libem, uicinum pōti
 Euxini: ubi uiri innumeri accolunt.

Medium uerò amborum terræ ingens Isthmus
 terminat,

Hinc inde longis productus campis.

Media certè totius Asiæ mons occupat,

Orsus à terra Pamphylia etiam usq; ad Indos:

Interdum quidem curuusq; & flexuosus, interdum
 uerò rursus

Vestigijs directior: Taurū uerò ipsum nominant.

Eo quòd tauriq; inflat, & elato capite incedit,

Montibus porrectus multifidus hinc inde.

Ex quo innumeri amnes cum murmure fluunt,

Οἱ μὲν πρὸς Βορέην, οἱ δὲ δὴ νότον, οἱ δὲ ὠβριπῶ
πῶ

Εὐρὸς κὴ Ζεφύροιο, τίς αὖ πάντ' ὄνοματ' ἔπει;
οὐ μὲν ἐπωνυμίῳ μίαν λαχόν, ἀλλ' ἄν' ἐκάσῃ
οὐνομ' ἔχει σφοδλίγη, τὰ δὲ αὖ κείνοισι μὲν
λοιτο

Ἀνδράσι, οἱ γὰρ χῶραν ὀμβριον οἶκον ἔβητο.
Νῦν γε μὲν ἔθνεα πάντα δίξομαι ὅσ' ἀείδω
λα

Εὐναίει, μῦσαι δὲ ἰθὺς πατρὶ' ἔχ' ἄγοιγον,
Ἥτι μὲν λίμνης μαιώτιδι ἄγχι νέμονται
αὐτοὶ μαιώταί τε, καὶ ἔθνεα σαυροματάων
Ἐδλὸν ἔνυαλίς γη' ἄρε' ἔκ' ἐκείνης
ἰφθίμῃσι φιλότητ' ἀμαζονίδων ἐγχεύοντο
τίλω ποτε σαυρομάτησιμ ἐπ' ἀνθρώποισι μί-
γησαν

Πλαχθεῖσαι πάτρῃθεν ἀπὸ πλοθι δὸρ μῶδον ἔδω.
τῶνεκα κὴ πᾶσι δὲ μεγαλήτορδον ἄξε γηρόντο,
Υλῶ ναετᾶον τδὲ ἀπείριτον ἦς δὲ μίσησ
Συρόμλι ἄ τᾶναῖς μαιώτιδος δὴ μυχὰ πίπῃδ.
Ὅς τε καὶ ἄνθρωπῶν ἀκρτέμνετο ἀσίδης αἰης,
Ἐσ δὲ ἴσιμ δὴν ἄνθρωπῶν, ἐς δὲ αὐγᾶς ἀσίδια γαῖαν.
τδὲ δὲ ἦτοι παγαὶ μὲν ἄν' ὄρεσι κλυκασίοισι

τηλόβη

Hi quidem ad boream, illi uerò in austrum, quidam item ad plagam

Euri & Zephyri: quis omnia nomina retulerit?
Nec certè cognomentum unicum in deptus est,
uerùm in quolibet

Nomen habet anfractu: hæc autè illis curæ sint
Hominibus, qui secundum regionem uicinam do-
mum posuere. (in signiores

Nunc igitur gētes omnes perstringam quotquot
Incolunt: musæ uerò rectissimam semitam diri-
gant precor.

scilicet paludi Mæotidi uicinè degunt

Ipsi Mæotæq; & gentes Sauromatum,

Sirenum ferocis genus Martis: nam ex illo

Virili concubitu Anaſtonidum genii sunt,

Quæ olim Sauromatas inter homines miscuerūt

Vagatæ è patria procul à Thermodonte:

Quare etiam filij magnanimi prognati sunt,

Sylum habitâtes immensam: quam per mediam

Volutus Tanais Mæotidis in sinum labitur:

Qui etiamnum Europam secernit ab Asia terra,

In occasum Europã, at in ortum Asiam terram.

Huius item fontes quidem in mōtibus Caucasjs

Porro

Τηλόβι μορμύρασιμ . ὁ δὲ πλαθὺς γῆθαι κῆ ἔνθα
 Εασυμῶν σκυβικώισιμ ἄλτροχάει πεδίοισι.
 Τὸ δ' αὖ λυμαίνοντ' ἀπείειτομ ἐκ Βορέας
 Πηγέτομ ἀβρήσειας ἔπο λερυμμοῖο παργύτα.
 Σχέτλιοι, οἱ ποδι κέινου γῆ οἰκία χῶρον ἔχουσιμ.
 Αἰεὶ σφι ψυχρὴ τε χιῶν λερυμμός τε διουσις.
 Καὶ δὲ λερυμ δ' ἀνέμου ὅποταν πλείσου λερύθ
 ἔλθῃ

Ηἰπκας θνήσκοντας γῆ ὀφθαλμοῖσιμ ὀρῶντῃ,
 Ηε καὶ ἐμίοντες ἢ ἀγραύλων γῆθ' οἰῶμ.
 Οὐδέ μιν δ' αὖ κῆ λερυμ ἀπήμαντοι τελέθειν
 Ανδρόδ, οἱ κέινου ἔπο ῥιπῆσι μῶνοιμ.
 Αλλὰ γὰρ ἠλάσκουσιμ ἔπο ζύφωτες ἀπλώας
 Χώρῳ εἰς ἐτόρῳ, λείπσι δὲ γαῖαν ἀήταις
 Χειμῶροις, οἱ τέ σφι κακῆ θύοντ' ἀέλλῃ
 Γαῖαν τε κελονέσι καὶ ὄρεα πδουκῆντα.
 Τόσοι μὲν ποταμὸν τάναιμ πῆθαναιτάσι.
 Σαυρομάτας δ' ἐπέχουσιμ ἐπασυτέρου γγα
 ὦτ'

Σινδοί, λιμμέριοί τε, καὶ οἱ πῆλας θυξένοιο
 Κορκένοί τ' ὄρετα τε, κῆ ἀλκήντ' ἀχαιῶν
 Τὸς ποτ' ἀπ' ξάνθοιο καὶ ἰδαίεσιμ ὀνοῖθ
 Πνοιαὶ γῆσφι ταντο νότιό τε καὶ ζεφύραιο,
 Εασυμῶν

ORBIS DESCRIPTIO. 527

Porrò murmurant; hic uerò uastus, hinc inde
 Impulsus, Scythicos illabitur campos.
 Cuius etiã uolèto impetu ruëtis immëse è borea
 Glaciem uidisses sub frigore constrictam.
 Miseri, qui circa illum domicilia locū inhabitāt.
 Perpetuò illis gelidaq; nix, frigus' que pestifer è
 flans.
 Atq; item è uentis cum plurimum frigus uenerit,
 Aut equos morientes ante oculos cernunt,
 Aut etiam mulos, aut agristabularū genus omiū.
 Neq; quidem uel ipsi illæsi esse possunt
 Homines, qui illis sub oris manerent.
 Verùm enim uero aufugiunt subornatis rhedis
 Regionem in alteram: relinquunt autē terram fla-
 tibus
 Hybernis, qui etiam nū maligno furētes turbine
 Terramq; perstrepunt, & montes piniferos.
 Tot sanè fluxium Tanain accolunt.
 Sauromatas uerò attingūt populosiores existiētes
 Sindi, Cimmeriūq; & qui prope Euxinum
 Cercetiūq; Oretæq; & robusti Achæi,
 Quos olim à Xantho & Idæo Simoente
 Flabra seduxerunt Notiū & Zephyri,
 Comitantes

Εσπομλῶς μετὰ δῆριμ ἀρηπαδῆ βασιλῆ.
 Τοῖς δ' ὕδιναιετᾶσιμ ἄμειου ἄσαν ἔχοντῶ
 Ηγίοχοι, ζύγιοί τε, πελασγίδι Θ' ἔκγονοι αἴης.
 Πάρ δὲ μυχόν πόντιο μετὰ χθόνα τιωδαιε-
 δαίωμ

Κόλχοι ναετᾶσι μετῆλυδιδε αἰγύπσιοι,
 Καυκάσῳ ἐγγύς ἐόντῶ, ὅς ὕρκανίωμ ποδὶ πίν-
 τωμ

Οὔρεσιμ ἠλιβά τοισιμ αἶφετα. ἔνθά τε φασις
 Κιρκάει κῆλ νῶτομ ἕλιοςόμνι Θ' πεδίοιο
 Εὐξείνῳ ποτὶ χολύμα δολιῷ ἀπορδύγεται ἄχνημ,
 Αρξάμνι Θ' τοπρῶτομ ἀπ' ὄρε Θ' ἀρμνίοιο.
 Τῶ δὲ πῶς ἀντολίω βορέιω τ' ὕδινεῖλιται
 ἰδμῶς,

Ἰδμῶς κωαπίης τε καὶ οὐξείνοιο θαλάσσης.
 Τῶ δὲ ὕδιναιετᾶσιμ ἑωφινόν ἔθνι Θ' ἰθίραμ,
 Οἵ ποτε πυρρῶν κηθον ἐπ' ἀντολίω ἀΐκοντο,
 Ανδράσιμ ὕρκανίοισιμ ἀπεχθία δῆριμ ἔχοντες.
 Καὶ λαμαριτάωμ φύλωμ μέγα, τοί ποτε βᾶκ-
 χωμ

Ἰνδῶμ ἐκ πολέμοιο δεδεγμνίοι ἄξείνοσαν,
 Καὶ μετὰ λλωαίωμ ἰδρόν χορῶν ἐσῆσαντε,
 Ζώματα καὶ νεβείλας ὕδινεῖθεσι βαλόντῶ,
 Ἐνοῖ

Comitantes post bellum Aretiaden regem.
 Hos item iuxta habitant vicinam terram tenētes
 Heniochi, Zygijq; Pelasgidis coloni terræ.
 verūm ad sinum Pōti, post solū Tyndaridarum,
 Colchi degunt aduenæ Aegypti,
 Caucaso vicinē existentes, qui Hyrcanium cir-
 ca pontum

Montibus celsis excrescit: ibiq; Phasis
 Circæi per planiciem prouolutus campi
 Euxini in fluxum rapidam exomit spumam,
 Ortus primūm ē monte Armenio.
 Huius autem ad orientem boreamq; incumbit

Isthmus,

Isthmus Cassijq; & Euxini maris:
 Hoc uerò super habitāt orientalis gens Iberūm,
 Qui olim ē Pyrene ad orientem demigrarunt,
 Hominibus Hyrcanijs hostilem pugnam commit-
 tentes. (Bacchum

Etiā Camaritarum natio magna, qui quondam
 Indorum ē bello excipientes hospitati sunt,
 Atq; cum Bacchidibus diuinū chorū duxerunt,
 Cingulos & hinnulorum pelles pectoribus inij-
 cientes,

Εὐοὶ βᾶκχε λέγοντ' οὐ. ὁ δὲ φρεσὶ Φίλαρ διαέ
μων

Κείνων αὐθρώπων γρηλιῶ καὶ ἦθεα γαίης.
Τοῖς δ' ἠδὲ Κασσίνε κυμαίνετο αἰμ' Ἐπιτρίτῃ.
Ῥῆα δὲ τοι κ' ἵπνθε σφραγίσαιμι θάλασσαν.
Οὐ μὲν ἰδίων ἀπάνθυε πόρεος, ἔνθ' ἰπὸρῆσαι,
Οὐ γὰρ μοι βίθ' ἔστι μελανοδίων ἠδὲ νηῶν,
Οὐδέ μοι ἔμπορὴν πατρῴϊος, ἔδ' ἠδὲ γὰρ γῆν
Ἐρχομαι. οἶδ' τε πολλοὶ, δρυθραῖος σφραγίσαιμι πάντες,
Ψυχῆς ἔκ' ἀλέγοντ' οὐ, ἵν' ἀσπετρὸν ἄλβου ἔλων
ται.

Οὐ δὲ μὲν ὑρκανίοις ἠδὲ μίσγομαι, ἔδ' ὄρεϊνθ
Καυκασίας Κρημίσθας δρυθραῖων ἀειλιῶν.
Ἄλλω ξέ μισσίων φορῆει νόθ', αἰ τε δυνάσται
Νόσθω ἀλκμοσύνης πολλῶ ἄλλα μετρήσασ
σαι,

Οὐρεά τ' ἠπειρόν τε καὶ ἀθερίην ὄσθ' ἄσρων.
Ἄλλ' εἴη τοι χῆμα πόρῆστρομον αἰμ' Ἐπιτρίτου
Παύσης Κασσίνης μεγάλης ἄλως, ἔκ' αὖ ἐκάνθω
Κηὶ πόρῆσθας τριτάτης ἠδὲ Κύνκλα σελήνης.
Τόσθ' ἔδ' ἠδὲ νόθ' ἔστιν ἀμείλιχθ'. ἄψ δὲ μετ'
ἀφῆθ'.

Ἐκθόρῶνθ' πῶχθ' ἠδὲ μίσγομαι ὠκεανόσ.

Euxæ Bacche clamantes: ipse uerò animo ample-
xus est deus

Illorum hominũ indolẽ, & conuersationes loci,
Hos uerò iuxta Caspia fluctuant Amphitrite.

Facile autem & hoc depinxerim mare,
Nec quidem conspicatus porrò meatus, nec nauĩ
permensus:

Non enim mihi uita est picatis in nauibus,

Neq; mihi mercatura patria, neq; ad Gangem

Venio, ut multi, Rubrum per pontum,

Animæ prodigi, quò immẽsas diuitias cumulent:

Neq; quidem Hyrcanijs cõgredior, neq; uestigo

Caucasios inuios salus rubeorum Arianorum:

Verũn me musarum agitat mens, quæ quidem
possunt

Citra oberrantiam magnum mare metiri,

Montesq;, terramq;, & ætheriũ cursum siderũ.

At esto sanè forma circumuia undiq; remigabilis

Totius Caspij ampli maris, uix quidem illud

Nauĩ tranabis terciæ ad orbis lunæ:

Tantus nanq; meatus est immanis, retro autem
ad arctos

Protractus profluuijs commiscetur Oceani.

Ἡ δὲ πολλὰ μὲν ἄλλα μετ' ἀνδράσι θαύματ'
αἰέει.

Φύει μὲν ἱρὺσταλλον, ἔσ' ἠδ' ἠδράεσαν ἰάσσιμ

Ἐχθελὼ ἐμπόσσι καὶ ἄλλοις εἰσώλοισι.

Πάντα δὲ τοῖς ὄρεω ὅσα μιν πόδι φύλα νέμοντι,

Ἄρξ' ἄμλυθ' πλοθυῆς ζεφυρήτιθ' ἐκ βορέας.

Πρῶτοι μὲν σκύβαι εἰσίμ, ἔσσι ἱροίνης ἄλός

ἄγχι

Παραλίω ναῖσσιμ ἀνὰ σῶμα ἱασπίδος ἄλμης.

Οὔνοι δ' ἐφέεις, ὡδὶ δ' αὐτοῖς ἰάσσιοι ἄνδρες.

Ἄλβανοί τ' ὡδὶ κῆσιμ ἀρήιοι. οἴθ' ἑπὲρ αἴαν

Τρηχῆϊαν ναῖσσι ἱασπίδοισι. ἄγχι δὲ μαρῶδι,

Υρκανίοι τ' ἄπυροί τ', ὡδὶ δὲ σφίσιμ ὀλκῶν ἐ-

λίσει

(βάκτρων,

μαρῶθ', δόρκεβίωμ τε καὶ ἀφνειῶμ πόμα

Ἄμφοτέρωμ γὰρ μέσος δὲ ὑρκανίω ἄλλα βάλ-

λει.

Ἄλλ' ἦτοι βᾶκτροι μὲν ἐπ' ἠπέροισι νέμονται

Χάρῳ δὲρυτόρῳ ἱερημοῖς ὑπὸ πῆρυσοῖο.

Δόρκεβιοι δ' ἐτόρωθεν ἐφ' ὕδασι ἱασπίοισι.

Τὸς δὲ μετ' αὐτολίωμ τε πόρῳμ ἱελάδοντ' ἄ-

ράξω

Μικροσαγέτωμ ναῖσσι θαῶμ ῥυτῆρες οἰσῶμ,

Ἄνδρες

Quod certe multa quidem uaria apud homines
mira producit:

Gignit sanè Crystallum, atq; uiridem Iaspin
Infestam Empusis & alijs terriculamentis.

Omnes autem tibi refero quotquot ipsum gen-
tes circumhabitant,

Orsus à latere occidentali è borea.

Primi quidem Scythæ sunt, qui Cronio mari ui-
cinè

Maritimam tenent circa ostium Caspij salis:

Vni item deinceps: prope ipsos aut Caspij uiri:

Albaniq; sub hos martij: quiq; super terram

Asperam degunt Cadusij: propè item Mardi,

Hircanijq;, Apyriq;: iuxta uerò ipsos ductum
deuoluit

(Etiorum:

Mardus, Dercebiorumq;, & diuitum potio Ba-

Amborum nanq; medius in Hircaniũ mare ruit.

At uerò Bactri quidè super interterraneo habitant
Regionem latiore, sub rupibus Parnefi:

Dercebij aut ab altero latere ad undas Caspias.

Hos uerò post orientem uersus trans stridulum
Araxen

Massagetæ degunt uelociũ excussores telorum:

Ανδρῶν οἷς μήτ' αὐτὸς ἐγὼ, μήτ' ὅς τις ἐταῖρος
 Ἐμπελάσσει, μάλα γάρ τε κεικοξενόταροι ἄλλοι
 λωμ.

Οὐ γὰρ σ' ὄϊν σίταιο μελίφρονός ὄσιν ἐδιδωδὴ,
 οὐδέ μιν εἰ δ' οἴνῳ μεταδίμιθ', ἀλλὰ γάρ
 ἵππων

Αἶμαλι μίσγοντες λευκὸν γάλα δαῖτα τίθον.
 τοῖς δ' ὕδ'ι πρὸς ἑστέην χωράσμιοι, οἷς ὕδ'ι γαῖα
 Σχυδαῖς, ἧς εἴα μίεσον ἐλίσησεται ἰδρὸς ὄξῳ,
 ὅς τε λιπῶν ἠμωδίου ἄρῳ, μετὰ κραιπνῶν
 Βάλλει.

Τὸν μετ' ὕδ'ι πρὸ χηῆσιμ' ἰαξάρταο νέμονται
 Τόξα σέκαι φορέοντες, ἃ μὴ λείπεις ἄλλῳ ἔλεγ
 χρι

Τρῆβυτής, ὃ γὰρ σ' ὄϊ δέμις ἀνεμῶλια Βάλλει,
 Καὶ τόχασον φρεῶσί τε, καὶ ἔθνεα βαρβαρῶν
 ρῶν,

οἷ τε βόας μὲν ἀνείνοντα καὶ ἰθια μῆλα,
 εἰόλα δὲ φαίνοντες δρῆμης ἀνθεα γαῖης
 εἴματα τδύχασι πελυδαῖς δαλα τιμήνηται
 εἰδόμενα χροῖν ἡλειμωνίῳ ἀνθεσι ποίης.
 Κείνοις ἔπιπην ὄργου ἀραχναῶν δρίπειν.
 Ἄλλοι δὲ σκῦβαι εἰσὶν ἐπιτήριμοι, οἷ τε νέμοντες
 Ἐχαπῆς,

Viri quibus neq; egomet, neq; quisquis sodalis
 Incidisset: multo nanq; in aduenas crudeliores
 sunt alijs. (cibus,

Nec enim ipsis frumenti animum mitigantis est
 Neq; sanè uel uinum indigenū: cæterū equorum
 Sanguini miscētes candidū lac conuiuū parant.
 Hos autem iuxta ad boreā Chorasmijs: quos pro-
 pe terra (Oxus,

Sugdiana: cuius per medium uoluitur immensus
 Qui linquens Emodum montem in Caspium la-
 bitur.

Quem post iuxta profluvia laxartæ degunt
 Arcus Sacæ gestantes, quos ne quis alius impro-
 baret (culari:

Sagittator: non enim ipsis fas est aberranter ia-
 Et Tochari, Phruriq; & gētes barbaræ Serum,
 Qui boues quidem fastidiūt & citigrados oues:
 Varios autem depeētentes incultæ flores terræ
 Vestes concinnant artificiosas, preciosas,
 Similes colore pratensis floribus herbæ.
 Illis nequicquam structura aranearum concerta
 uerit.

Alij item Scythæ sunt continui, qui occupant

Oras: circum uerò ipsos uentis infestata disten-
ta est tellus,

Hybernis flabris occlusa atq; grandinibus.

Tot quidē gentes circum Caspias undas degūt.

Obserua autem ē Colchis & Phaside in occi-
dentem iam

Euxini iuxta litus constipatim gentes Ponti,

Vsq; in Thracium ostium, ubi Chalcis tellus.

Biζeres quidē primū: ac uicinē gētes Bechirorū

Macrones, Philytes: & qui turres tenent

Ligneas. hos uerò iuxta pecorosi Tibareni.

Quos prope etiam Chalybes duram & diffici-
lem terram

Habitant laboriosi periti fabricas ferri:

Qui quidē grauissonas iuxta incudes assistentes,

Nunquam cessant à labore & ærumna dura.

Hos autem post Assyriæ procursus terræ exten-
tus est:

Vbi item Amazonidibus ē monte Armenio

Claram aquam immittit martius Thermodon:

Qui quondam errabundam Asopi filiam exce-
pit Sinopen,

Atq; ipsam inuestam suæ allocauit regioni,

Ζῆλος ἐφημοσύνησι. ὁ γὰρ **Ὀλύμπτος** **ὄρα**
νῆς

Ἰχθυόων, πάτρης ἀπὸ γένος **Ὀλύμπτος** ἐκ ἐβέλσταμ.
 Ἐκ τ' κ' ἠολιέβρον ἐπώνυμον ἀνδρῶν ἔχουσιν.
 Κείνος δ' αὖ ποταμοῖα πρὸ ἱερῶν ἀέρας ὄχθας
 Τέμνοις ἱερῶν ἀλάσκα καθαρὸν λίθον, οἷά τε πά-
 χυλῶ

Χαμμεῖλω, δύνει δὲ καὶ ὑδατόεσσαν ἰαασιν.
 Ἰεὺς δ' ἔξείης καθαρὸν ῥέον εἰς ἅλα Βαλκεία.
 Τῶν δ' ὕδρι μορμύρασι ῥεῶσι ἄλυσθ' ποταμοῖο,
 Ἐλκόμηναι βορέωνδε **καραμβίδος** ἐγγύθι ἀ-
 κρης,

Ἀρξάμηναι τὸ πρῶτον ἀπ' ἔρεθ' ἀρμυλίοιο.
 Πάφλαγόντες δ' ὕδρι τῆσιμ' ἐπ' ἠϊόνεσσι νέμον-
 ται,

Καὶ μακρὰν δὲ ὕδωρ ἰδρὸν γῆθ'. ἐνθ' ἐνέπασιν
 Οὐδαίος ἱερῶν ἀλάσκα μέγαν ἱεῶνα χαλκείφωρον,
 Χερσὶν ἀνελκόμην' μεγαλόφρονθ' ἠρακλῆθ'.
 Δφνὸν ὑπὸ σμάτων βαλέειμ σιαλῶδεα χυλὸν.
 Τὸν μὲν δ' ἔξασθ' γαῖα καὶ ἀνδρῶν ἰσὶ τῶν μ' ἐφύ-
 τουσιν.

Ἀγχι δὲ Βιθωνοὶ λιπρῶν χθόνα ναιετάουσι.

Ἐξείης, ἐνθ' ὄρα τανὸν ὕδρι πρῶθισι ῥέεθρον,

Ἐξείης

Iouis imperijs: hic enim concubitus amabilem
 Affectans, patria abduxit inuitam: (bitant.
 A qua etiam oppidum cognominatū homines ha
 Illius autem fluij in frigidis ripis
 Secuiffes Crystalli lucidum lapidem, ueluti gla
 ciem

Hybernam: inuenies certè etiam uiridem Iaspin.
 Iris autem deinceps purum fluentum in mare
 mittit:

Quem prope murmurant undæ æλυθ fluij
 Tractæ boream uersus Carambin ad promonto
 rium,

Exortæ primūm è monte Armenio.

Paphlagonēs autem iuxta has ad ripas degunt,
 Et Mariandynorū diuinum genus: ubi perhibēt
 Terrestris Saturnidæ ingentem canem, æncam
 uocem habentem,

Manibus distractum animosi Herculis,
 Grauius è faucibus iecisse crassam spumiam:
 Quam quidem concepit terra, & hominibus pe
 stem plantauit.

Prope autem Bithyni pinguem terram colunt:
 Rhebas ubi amœnum intronittit fluentum,

Rhebas,

Ῥήβας, ὃς πόντοιο πῖρ' ἀσμάτεσσιν ὀδύβει,
 Ῥήβας, ὃ κέλευσον ὑπὶ χθονὶ σύρεται ὕδαρ.
 Τόσσοι μὲν πόντοιο ποδὶ κῆνίται ἄνδρες ἕασσι.
 Κῆνα δὲ ζεσκυβίωμ πελελεγμῶα φύλα πε
 λέαδω.

Νῦν δ' αὖ πῖραλίνης ἄσινς πόρου ὄζυρ' ἐποιμι,
 Ὅς ῥά τε πῶς νότον εἶσιμ' ἐφ' ἑλλάσποντου ὀ
 δύβωμ,

Καὶ ποτὶ μνηκίης νότον ῥόου ἀγαίωιο,
 Μίσηφ' αὐτ' σουείης τε καὶ ἀρῥαβίης ὄρατενῆς.
 Χαλκιδίειες μὲν πρῶτα πῖρ' ἀσμά γαῖαν ἔχουσι,
 Οὐδίας ἐς ἀντιπόρῳ Βυζάντιου εἰσορῶντες.
 Βέβρυκες ὑπὶ τοῖσι, καὶ ὄρεα μουσίδησ' αἰνς.
 Ἡχι πόρ' ἐμδρόγντα κίθη πείησι ῥέεθρα.
 Τὸ ποτ' ὑπὶ πεχόησιμ' ὕλαν ἀπρῆσθαισε νύμ
 φη

Ὀτρηρόμ θοράποντα πελωρία ἤρα κληῖθη.
 Ενθον ἐς ἑλλάσποντον ὑπὶ ῥέχει ἄσπερος ἀγκῶν
 Βασοπόρης φρυγίης. ἐτόρη δὲ ρι ἐνδὸν βι κίεται
 Εὐρυτόρη γεγαῖα πῖρ' ὕδασι σκηγαίωιο.
 Ἀλλ' ἦτοι μεγάλη μ' ἐπ' αὐδλίην τεταύυσται,
 Ἰπλόβοτ' ἑλιπῆ τε. πῶς δ' ἑσπίριου δ' αὐ
 ἴδωιο

Rhebas, qui ponti apud ostia uiam secat,
 Rhebas, cuius pulcherrima super terra uoluitur
 unda.

Tot quidem ponti accolæ homines sunt.
 Illæ autem Scythiorū enumeratæ gentes sunt.
 Nunc item maritimæ Asiæ meatum exponam:
 Qui quidem in austrum cedit ad Hellespontum
 tendens,

Etiã ad productissimi austrinū fluxum Aegæi,
 Usq; ad ipsam Syriamq; & Arabiam amabilem.
 Chalcidenses quidem primum prope ostium ter
 ram tenent,

Solum in transmarinum Byzantium aspectan
 tes.

Bebryces ad hos: & montes Mysiæ terræ:
 Vbi quidem dulces Cius profundit liquores:
 Cuius olim iuxta fluenta Hylam rapuit nymphe
 Fidum comitem grandis Herculis.

Hinc in Hellespontū accurrit immēsus angulus
 Minoris Phrygiæ: altera uerò internè iacet,
 Latior existens, iuxta fluenta Sangari.

Verū magna quidem in orientem extenta est,
 Equipastina: pinguisq;: ad uesperū autem cernes
 Alteram,

Τὼ ἐτόρῳ, ἢ κέ τῃ ἕτω ζαθέας πόδας ἴσθης,
 Ἰλιον ἠνεμόεσσαν ἕτω πλοῦρησιν ἔχουσα,
 Ἰλιον ἀγλαὸν ἄστυ παλαεργῶν ἠρώων,
 Ἰλιον, ἠὲ πόλιος ποσειδάων καὶ ἀπόλλων,
 Ἰλιον, ἠὲ ἀλάπαξον ἀθλιῶν τε καὶ ἠρη,
 Ξαίνθω ἐπὶ δῦρῦ ῥέοντι καὶ ἰδαίω σιμόντι.
 Τὼ δὲ μετ' αἰολίσι θεοῖσιν παραπέπταται ἠθια
 γαίης,

Αἰγαίη πρὸ χεῖλῶν ἕτωρ μέγαν ἐλευσάντην.
 Τῆ δὲ ἠὲ ναετάρων ἀγαυῶν πᾶσι δὲ ἰώνων
 Αἰγιάλῳ γεγαῶτο δὲ ἠδὲ χθονός. ἦς ἄρα μέσσης
 Μαίανδρῳ θεοῖσιν λιπέσσι κατὰρχετο εἰς ἄλα δὲ
 ναις

Μιλῆτα τε μεσιγὴν καὶ δῦρῦ χώροιο περιώης,
 Τάων ἀμφοτέρων γε βορειοτόρῳ ἰσίδιαι
 Παραλίῳ ἔφρου μεγάλῳ πόλιι ἰσχαίης.
 Εὐθα θεῶν ποτὲ κού ἀμαζονίδων τετύκοντα,
 Γρέμνω γνὶ πηλέης, πόδιώσιου αἰδρῶσι δαῖ
 μα.

Μρονίη δὲ ἠδὲ τῆσιν ἐπὶ ἀντολίῳ τεταύνηται
 Τμῶλῳ ἕπ' ἠνεμόντι. τόθην πακτωλός ὄσιδόν
 ωμ

Χρυσὸν ὄμῳ δίνησιν ἐφελκόμενῳ κελάρυξαι.
 Τῶ

Alteram, quæ sita est subter diuinæ radices Idæ,
 Ilium excelsam sub lateribus continens,
 Ilium insignem urbem ueterum heroum,
 Ilium, quam condidit Neptunus & Apollo,
 Ilium, quam euerterunt Mineruâq; & Iuno,
 Xanthū iuxta latè fluentē, & Idæū Simoëntem.
 Hanc autem post Aeoliæ adiacent sedes terræ,
 Aegæi iuxta litus, super magnū Hellepontum.
 Hanc item post habitant illustrium soboles Io-
 num,

Maritima degentes super terra: quam per me-
 diam

Mæandrus fecundis descendit in mare uorticibus,

Miletumq; inter & spaciosam Prienam:

Quibus ambabus septentrionaliorem aspicias
 Maritimam Ephesum, præclarā urbem Dianæ:
 Vbi Deæ quondā ædē Amazonides struxerunt
 Fundamento in ulmi, præcipuum hominibus mi-
 raculum.

Meonia autem prope has ad orientem extēta est,
 Tmolos sub excelsis: unde Pactolus procedens
 Aurū unā cū uorticibus conuoluens murmurat:

Huius

τὸ δ' αὖ ἕδι πλοῦρῆσι καθήμενος ἕαρθ' ὦρε
 Κύνων ἐσαΐοις λιγυρῆν ὄπα· τοί τε καθ' ὕλην
 εὐθα καὶ γῆθα νέμονται ἀεξαμλῆς ἕδι ποίης.
 Ποιοὶ γὰρ λειμῶνδ' ἔν' ἀσίδ'ι τυλεθώσιν,
 Ἐφοχα δ' ἀμπεδίου μαεάνδριον, γῆθα καύσρα
 Ησυχὰ λαχλαζοντ' ἕδι ῥῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ.
 Οὐ μὲν δ' ἔδ' ἔγωγε ἀνόςσεται, αἶ ποδὶ κείνο
 Θεῖον ἔδ' ἕδ' χρυσίον λατ' ἔξ' ἕδ' ἄμμα βαλῶ
 σαι

Ορχεῶν τὰ, θηπὸρ μέλιος ὄμλου ποδὶ λύνκλου
 εὐτε δ' ἰωνύσοιο χοροσασίας τελέθσαι,
 Σαὺ καὶ πῦθγι καὶ νεοθκλῆες οἶα τε νεβροί
 Σκαίροσιν, τῆσιν ποδὶσ μαρραγεῶν τε ἀπτα
 ἱμορτὸς δ' ἰνέσιν ἕδι σῆθεσι χετῶνας.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν λυσδίσι μετ' ἀνθρώποισι μέλον-
 ται.

Πρὸς δ' ἄλλα κεκλιμένοι λύνιοι χθόνα ναιπάτο·
 σι

Ξαῖνθ' ἕδι πλοχῶσιν ἐϋρῥέειτ' ποταμοῖο.
 εὐθα βαθυκρήμοιο φαίνεται ὄρεα ταύρα,
 Πάμφυλιῶν καὶ μέγχι, κέρτατον δ' ἔφηνίξσαι.
 Κεῖθι δ' ἄρ' ἀθρήσας ἕπειρ' ἄλιον πηλίθερον
 Ἀπυγνόν, ποταμοῖο πῦθ' ῥόου δ' ἄρ' ἰνέσιν.
 εὐθα

Huius itē in marginibus confidens ueris tēpore
 Olorū exaudires canorā uocē, qui per nemora
 Hinc inde pascuntur germinante in herbas;
 Multa nanq; prata in Asia uirescunt,
 Maximè uerò circa campum Mæandrium: ubi

Caystri

Tacitè strepentis alluit liquida unda.
 Nec sanè uel mulieres fastidis, quæ circa illum
 Diuinum locum, auri per lumbū uinculo cinctæ
 Tripudiant, mirum rotatæ circum orbem,
 Quando Baccho choreas ducunt:
 Simul quoq; uirgines primi floris more hinnulo-
 rum

Saliunt: quibus circumstrepentes uenti
 Gratiōsas disturbant in pectoribus uestes.
 Atq; hæc quidem Lydos apud homines curatur.
 Ceterum mari acclinati Lycij terram colunt
 Xanthi ad fluenta pulchri flui amnis:
 Illic alti iugi cernuntur culmina Tauri,
 Pamphylīos etiam usq; Cragum uerò illum uul-
 go nuncupant.

Illic item cōspexeris suprā maritimum oppidum
 Aspēdū, fluminis iuxta cursum Eurymedontis:

M

Vbi

Εὐβα συακτόνῃσι δῖωναίῳ ἰλάονται.

Ἀλλαι δ' ἔφειθς παμφυλίδες εἰσὶ πόλῃες,

Κώρυκαθ, πόρυγ τε, καὶ ἰώνεσσά φάσιλις.

Τῶν δὲ πρὸς ἀντολίῳ μεσάτῳ χθόνα ναετὰ
 ρσιμ

Ἰδρῖτες γ' πολέμοισι λυκάονες ἀγκυλότοφοι.

Τοῖς δ' ἰδί πσισίῳ λιπθόν ὠέδον, ἤχι πό-
 λῃες

Τόρμασός, λύρβητε, καὶ ἰὼ ἐπολίσατο λαός

Ρεῖν ποτ' ἀμυκλαίῳ ὀμάνυμθ γ' χθονί σέλ-
 γη.

Κεῖθον δ' εἰς αὐγὰς σκολιὸν πόδι τέμνετ' οἶμον

Πολὸν ἔσω βεβαῖα περίδρομαθ ἀμυκλίτη

Γείτω δ' ἰφείνοιο πολυκλύσιο θαλάσσης.

Κεῖνός τοι λιλικῶν πόδι σύρεται ἔθνεα κόλπος
 μακρὸς ἐπ' ἀντολίῳ, ἀσίης ἧ σφῆνὰ λαλόσσι.

Καὶ θεῖ μὲν πολέων ποταμῶν ἄπμισγεται
 ὕδαρ

Τηλόθον δ' ἄρχομνῶν, τωρᾶμοιό τε καὶ πινάροιο,

Κύδινα τε σκολιοῖο μέσῳ σφῆνὰ παρσόν ἰόντθ,

Ταρσὸν ἐυκπιμνῶν, ὅθι δῖα ποτε πῆγασθ
 ἴππθ

Ταρσὸν ἀφείς, χῶρῳ λίπην ὄνομα τῆμθ ἀφ'

Ἐς δῖος

Vbi porcorum maectationibus Venerem placant,
 Aliæ autem deinceps Pamphylicæ sunt urbes,
 Corycus, Perga q̄, & uentis apta Phaselis.
 At post has ad orientem internum solum habi-
 tant

Gnaui in bellis Lycaones, inflexis arcubus fisti,
 Hos uerò iuxta Pisidarum pingue solum: ubi ur-
 bes

Termessus, Lyrba q̄, & quam condidit populus
 Antiquitus Amyclæorum, cognominis in terra
 Selga. (tramitem

Inde autem in orientem obliquum circumsecat
 Multum introgressa circumflua Amphitrite,
 Vicina Euxini multisoni maris:

Ille sanè Cilicum uoluitur circum gentes sinus,
 Longus ad orientē: Asiæ uerò angustias uocant.
 Atq; huic quidem multorum fluminum commis-
 cetur unda

È longinquo uenientum, Pyrami q̄, & Pinari,
 Cydni q̄ flexuosi, mediam per Tarsum euntis,
 Tarsum bene structam, ubi quondam Pegasus
 equus (equo

Vngula amissa loco reliquit nomen, quando ex

Ἐς δῖός ἱέμεν ἄ τῆσιν ἦρωσ Βελλεροφόντης.
 Κεῖθε δὲ καὶ πεδῖον τὸ ἀλκίον, ὃ ἦν ἰνώτα
 Ἀνθρώπων ἀπάνδουρον ἀλώμενος ἐνδιδάσκει.
 Πολλὰ δ' ἔξείης λιλικῶν γεγάασι πόλεις,
 Λυρνησός, μαλός τε, καὶ ἀγχιαλεῖα, σόλοι τε,
 Αἰμὼν γ' ἠπείρω, αἶ δ' αὖτ' ἄγχι θαλάσσης.
 Τῆς δ' ὑδὶ κομμα γυκνὸν ἔσθ' ἄ συείης τε πό-
 λεις,
 Οἰνός ὑδὶ σρεπῆης ποδμικήϊος, ἀμφὶ γὰρ ὀλκός
 Ἐς δῖοισιν ἔσραπῆαι πολίης ἀλός ἄγχι κολώνης
 Οὔρεσ' ἀγχιαλοῖο βαθυκρήμυθα ἱασίαιο.
 Ἐπίδῖως δ' αὖ τρι λοιπὸν πόρον αὐδίσασαι,
 Καί αὖ ἀσίνης. ὃ δέ τει λόγ' ἄ γ' φρεσὶν ἔσω.
 Πῆ δ' ἀνέμοις φορέοιτο πονηθῆντων χεῖρις ὄ-
 γων,
 Εἰ γὰρ δὴν σάφρα τῶνδε καταφρέασαο κέλευ-
 θου,
 Ἡ τήχεσθ' ἄλλοισιν ὑπὸ σάμλῶος ἀγορβύοις,
 Καὶ ποταμὸς, πολίωμ τε θῖοισιν, καὶ γαῖαν ἔκασ-
 τῶν. (χθῶ
 Σχῆμα μὲν ἔν πσύρεοισιν ὑδὶ πλδρῆσι τετύ-
 πεπῆσ' ἀμῶν ὀβλιχοῖσιν ἐπ' ἀντολίην πεδῖοισιν.
 Οἶδα μὲν γ' πρῶτοισιν ἐμδὺ εἰπόντος ἀκίσσας
Πᾶσαν

Πᾶσαν ἕως Ἰνδιῶν ἀσίλω ὄρθ' ἀνδιχρα τέμνευμ.

Κεῖνό τι γν' πλοῦροισι βορειόταρον τελίειτο.

Νῆλθ' δ' ἑσπέριον πλοῦρόν πεῖλαι, αὐτὰρ ἑ-
ῶον

Ἰνδικὸς ὠκεανὸς, νότιον δ' ἄλός οἰσμάτ' ὄρνυ-
θεῆς.

Φράζεο δ' ὡς ἕποδ' ἔειξεν ἐπ' αὐγὰς Ἰφομαῖ-
διη,

Ἐρξάμενος συεῖνθ' ὄθεν λίπτον, εἰ δ' αὖ ἔμοιγε
μύθε' ἄτε ψυδάσγ' ἔσ' αὐτὸρ ὠλμωμῆσαιτο.

Ἄμ' ἦτοι συεῖν μὲν ἕπειρ' ἄλός ἐγγύθεν ἔρπει,

Ἐς νότον αὐτολίω τε πολὺ πῆολιν αἶαν' ἔχουσα.

Ἡρ κοίλω γνέπασιν ἐπώνυμον, ἔνεκ' ἄρ' αὐτῆς
μίαςλω καὶ χθαμαλλῶ ὄρειων δῖο πρῶτον ἔ-

χουσιμ

Ἐσπερία κασίοιο καὶ ἠὼς λιβαῖοιο.

Καὶ τῆ' μὲν πολλοὶ τε καὶ ὄλβιοι ἀνδρῶν ἔχουσι,

οὐχ ἅμα ναετάνοντο δὲ ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διαμ-
εῖς.

οἱ μὲν ἐπ' ἠπείρω, τί ποδ' σῦελοι καλῖοντα.

οἱ δ' ἄλός ἐγγὺς ἔοντες, ἐπωνυμίω φοῖνικου,

τῶν δ' ἀνδρῶν γημεῆς, οἱ δ' ὄρνυθαῖοι γεγάασιν.

οἱ πρῶτοι νέουσιμ ἐπειρήσαντο θαλάσσης,

πρῶτοι

Totam usq; ad Indos Asiam montem in duas scindere:

Hic tibi inter latera septentrionalius conficiat:

Nilus item occidentale latus esto: at orientale

Indicus Oceanus: austrinum uerò maris freta rubri.

(peruenturus sim iam

Obserua autem quomodo sub oram in orientem

Orsus à Syria, unde liqui. Neq; mihi quidem,

Narratione uelut mentita, quis notam inusserit.

At uerò Syria quidem super mari propè serpit

Ad austrū orientemq; multis urbibus insignem terram habens:

Quam cauam perhibēt cognominem: quandoquidem ipsam

(continent,

Mediam ac depressam montium duo cacumina

Occidentalis Casij, & orientalis Libani.

Atq; hāc quidē multiq; et diuites homines tenēt,

Non unā habitantes cognomines, sed diuisim:

Hi quidē super interreato, qui sanè Syrii uocantur,

(nices,

Illi uerò mari uicinè existētes, cognomēto Phœ-

Eorum hominū originis, qui Erythraei nati sunt:

Qui primi nauibus periculum fecerunt maris:

Γρῶρι δ' ἐμπορίας ἀλιθύνει⊕ ἐμνήσασατο,
 Καὶ βαθυὸν ἔραυίωμ ἄσρων πόρον ἐφράσασαυτο.
 Οἷτ' ἰόπλω καὶ γαζῶν ἐλαΐδα τ' ἑνναΐασι,
 Καὶ τύρον ὠγυγίω, βερυτῶ τ' αἴαν δρανίω,
 Εὐβλομ τ' ἀγχίτλου, καὶ σισλῶν' ἀνθεμόεσσαν
 Ναιουθίνω χαείφντ⊕ ἐφ' ὕδασι Βασρλωοῖς,
 Καὶ τρίπολιμ λιπῶν, ὀρθωσίδα τε, μαφάν
 θού τε,

Λαοδίκω, ἢ Λεῖτα ἐπ' ἠϊόνεσι θαλασσης.
 Καὶ ποσειδῆια δῶγα κηϊδρά τέμπεια δίαφνης.
 Ηχί πορ ἀντόχοιο ἐπώνυμ⊕ ἀντόχεια.
 Αὐτὰρ γνὶ μίσησπμ ἀπαμαίας πῆολιέθρου.
 Τῆς δὲ πῶς ἀντολίω κατασύρετ' ὕχρὸς ἔρον
 τῆς

Ααρετ⊕, ἀντόχοιο μίσησπμ δία γαῖαν δελίωμ.
 Γᾶσπ δὲ ποι λιπῶν τε καὶ ὕβοτ⊕ ἐπλῶ
 χῶρη

Μῆλ' ἀ τε φὸρβέμωαι, καὶ δηνίδρеси καρπὸν
 αἴφειν.

Τῆς δ' αὐ' ἰδνις πῶτῶν νοπιώτερον αἶμον δ'
 διδύωγ

Ἀρῶαβιῶ κὸλπυ μύχαυ πόρον, ὅς τε μεσηγὺ
 Εἰλᾶτου συείης τε καὶ ἀρῶαβιῆς δρατειῆς,
 Τυτῶν

Primi item negociationem mariuagam excogitarunt: (deprehenderunt:

Atq; inscrutabilem cœlestium siderum cursum
Qui Iopen, & Gazam, Elaidaq; incolunt,

Et Tyrum uetustam, Beretyq; terram amœnam,

Byblumq; maritimam, & Sidonem floridam,

Frequentatam grati ad fluenta Bostreni,

Et Tripolin pinguem, Orthosidá que, Maranthumq;

Laodicen, quæ adiacet littoribus maris:

Et Neptunias structuram, & diuinis lucos

Daphnes:

Vbi quidem Antiochi cognominis Antiochia.

Ceterum in mediterraneis Apamææ oppidum.

Ab hac autem ad orientem delabitur liquidus

Orontes,

Vastus, Antiochi mediam regionem persecans.

Porrò tota pinguisq; & nutritia est regio

Ouesq; pascendo, & arboribus fœtū augendo.

Ab hac item conspiciatus fueris ultra australiorem uiam pergens

Arabici sinus extremum meatum, qui inter

Voluitur Syriamq; & Arabiam amœnam,

Τυτθὸν ἐπ' αὐτολίῳ τετραμυλίνῳ ἄγχι σε
λαυῶν.

Κεῖθεν δὲ ὀλβίστων ἀράβων ποδικίη κλιτοῖα εἶα
Πολλὸν αὐδ' ἄρχα μλίν, διοσῆ ζωδιῆσαι θαλάσσης,
Πορσίδι τ' ἀράβη τ' ἀνεμου δὲ τοι ἔλαχ' ἑκά
σκη,

Ἀράβην ζέφυρον, πορσίς δὲ ὕροιο λευκόθυτος.
Γεῖα δὲ οἱ νοτὴν τετραμυλίν αὐτολίῳ δε,
Κλύζετ' ὄρυθραίοις ἔποτο λύμασι ὠκεανοῖο.
Καὶ πᾶσι τοι θέσιας μυθήσομαι. ἔφοχα γὰρ μὴ
Πασάων πολυόλβια καὶ ἀγλαὰ φῦλα νέμονται.
Ἄλλο δὲ τοι κῆθ' αἶμα μέγ' ἔφοχον ἔλαχ' ἑκάσκη,
Αἰεὶ ἐκώεσσα θυοῖς, ἔποτο λαρόν ὄδιω δευ
Ἡθύς, ἢ σμύρνης, ἢ δούλιμος καλάμοιο,
Ἡ καὶ θεσπεσίοιο πεπαινομένης λιβαῖοιο,
Ἡ Λασιῆς. ἔτεόν γάρ ἀνὰ χθόνα μύσατο Λέωνη
Ζεὺς αὐτὸν Διόνυσον ἐυρραφίης πῆδ' ἀμφοῖ.
Τῷ καὶ γειναμλίνω ἐκώεσσα γείνατο πάντα.
Μῆλα δὲ καὶ τῆμ' ἄλλοις ἐβαρύνετο μαλα
λοῖς

Ἐρνομῶν αὐτομάτῃ ἢ κατέρρεον ὕδασι λίμναι.
Ορνίθων δὲ ἐτόρωθην ἀοικίτων ἀρ' ἠέσων
Ἠλθον φῦλλα φορῶντες ἀκηρασίω κινναμώμῳ.
Ἄντις

Parum ad orientem conuersus usq; ad Selanos.
 Inde uerò felicissimorū Arabū circūiacet terra
 Multum ascendens, duplici circumdata mari,
 Persicoq; Arabicoq; : uentum autem uendicauit
 utrunq;

Arabicum Zephyrum, Persicum uerò Euri uias.
 Ora autem illi austrina conuersa ad orientem
 Alluitur rubris fluctibus Oceani.

Atq; huius tibi situs fabor: supra enim ipsam
 Omnes ualde opulenti & clari populi colunt.
 Quinetiam aliud mirum ingens præ cæteris for
 tita estilla, (olet

Semper odora thuriferis arboribus, suauiter sub
 Vel thyo, uel myrrha, uel fragrante canna,
 Vel etiam diuino nigricante thure,
 Vel casia: reuera enim in terra dissoluit illa
 Iuppiter ipsum Dionysiu bene sutum à femore:
 Cui & genito odora facta sunt omnia.

Quinetiã oues tūc dæsis onerabātur uelleribus
 In pabulo: larga uerò effluebāt liquorib. stagna:
 Volucres item alicunde desertis ab insulis
 Venerunt folia ferentes immarcesbilibium cina
 momorum,

At hic

Αὐτὰρ ὁ μὲν νεβείδας ἐπωμαδίᾳς ἑταίρους
 Κισσῶ δ' ἰμόροσσι καλὰς ἔσεψεν ἑσέρας.

Ἀκροχάλιξ δ' οἴνω πλεκίης ἀνείσατο θυρ-
 σος

Μειδίωμ, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀνδράσιμ' ἄλθου ἔ-
 χουε.

Τὸνεκον εἰσέτι νυῖ λιβαίνω κομόωσιμ' ἀρῆραι,
 Οὔρεα ἧ χρυσῶ, ποταμοὶ δ' ἐτόρθυθι θυηλαῖς.
 Αὐτοὶ δ' ἑνναέτου μάλα πίνονα δῆμον' ἔχουσι
 Χρυσέοις πᾶσι πλοισιμ' ἀγαλλόμενοι μαλακί-
 σι.

Ἀλλ' ἦτοι πρῶτον μὲν ἑσπερ λιλιτῶν λιβαίνω
 Ἀφνειοὶ ναῖσιμ' ἐπωνυμίῳ ναβαταῖοι.

Ἀγχι ἧ χαβλάσιοί τε καὶ ἀγρέου, οἷς ἐπιγαῖα
 Χατράμεις ἑνναίει καταγναυτία πόρσιδιθ'
 αἴης.

Αὐτὰρ δρυβραῖης πλοῦτον ναῖσι θαλάσσης
 Μινναῖοί τε σάβαο τε καὶ ἀγχιγίοι λιεταθί-
 νοί.

Τόσσα μὲν ἀρῆραβίῳ ποδιώσια φῦλα νέμοντι.
 Ἀλλὰ δὲ τοῖς κη πλείσα. ποδιπὼ γὰρ ὄσι μεγίστη.
 Τῆς ἧ πρὸς ἀντιπόραιαν ἑσπείριπῶ ζεφύροιο
 Λυπθὼ ὀρθοκώων πρᾶφαίνετι ὄσιας δρυμειῶν.

ORBIS DESCRIPTIO. 557

At hic quidem hinnulorum pelles superhumerales expandit:

Hedera uerò iucunda pulchras ornauit comas:
 Summè potus aut uino tortos disquassauit ramos
 Blandè ridens, & multam inter homines felicitatem fudit:

Quare ad hunc usq; diè thure referta sunt arua,
 Montes uerò auro, flumina item alibi sacris odoramentis.

Ipsi aut incolæ ualde opulentum populū habēt,
 Aureis uestibus delicias mollibus.

Porrò primum quidem super decliuitatē Libani
 Diuites habitant cognomento Nabatæi.

Propè item Chaulasijq; & Agrensēs : quos iuxta tellus

(ræ.

Chatramitica incolitur, è regione Persicæ ter-
 At rubri latus habitant maris

Minnæiq; Sabæq; & uicini Cletabeni.

Tot quidem Arabiam præcipuæ gentes tenent.

Aliæ insuper plurimæ: circumquaq; enim est maxima.

(gam Zephyri

Ab hac autem ad transmarinam terram sub plâ
 Sterile monticolarū comparet solū Ereborum,

Qui

Οἱ βίου γὰρ πύτροισι κατ' ἔργου χέουσιν ἔθροισι
 γυμνοί, καὶ κτεάνων ὑπὸ δουρῶν. ἀμφὶ δ' ἀφ' ἑ
 σθμ

Εἶδ' εἰ θαλπομύλοισι μελαίνετ' ἀσπλῆστρον
 Αὐτῶς δ' οἰάτε θῆρον ἀλώμενοι ἄλγ' ἔχουσιν.
 Οὐχ ὡς ἀβροβίων ἀράβων γυρόστρον. ἔργον γὰρ ἔλα
 βω (μωυ.)

Ἴση μοῖραν ἀπασιν ἐπ' ἀνδράσι θῆκετο δαί
 Αὐτὰρ ἴπ' ἐξ λιβάνοιο πῶς αὐγὰς ἠελίοιο
 Τῆς ἐτόρης σφείης δολιχὴ μηκύνεται αἶα,
 Ἐλκομένη καὶ μέχρι ἀλικλύσοιο σινώπας.
 Τῆς δ' ἦτοι μίσης μὲν ἐπ' ἠπίροιο βαθείης
 Καππαδοκίαι ναῖσθε διαήμενον ἱπποσιωάων,
 Βασύειοι δ' ἄλ' ὅς ἄγχι πῆρ' ἀσμάα θορμῶδ' ἔνθ' ἔσθ.
 Τῆς δ' ἔπ' αὐτολίω ὀρέωυ ἀπ' παπαλοφί
 τωυ

Φαίνετ' ἀπειρεσίς ποταμὸς ῥόστρον δὴ φρήτασ,
 Ος δὴ τοῖ πρῶτον μὲν ἀπ' ἔργου ἀρμυλίοιο
 Μακρὸς ὑπὸ νόθου εἰσι, πάλιν δ' ἀγκῶνας ἐλί
 ξας

Αὐτῶυ ἠελίοιο μίσηυ βαβυλῶνα πόρῆσας
 Πόρσιδος δ' ἄλ' ὅς εἰσιμαθολίω ἀπορδύγεται
 ἄχνω,

Qui uitam in saxis suffossis agunt
 Nudi, & possessionibus carētes: quinetiam ipsi
 Forma adustis circumfufcatur aridum corpus:
 Passim uerò more ferarum oberrantes, afflictio-
 nes habent.

Non sicut delicatorū Arabum genus. non enim
 in felicitate (deus.

Aequam sortē uniuersos per homines disposuit
 At super Libanum ad orientem solis

Alterius Syriæ ingens elongatur terra,

Protracta etiam usq; ad maritimam Sinopen.

At huius mediæ quidem super continente uasta
 Cappadoces habitant, periti disciplinæ alendo-
 rum equorum:

Affyrj uerò mari uicinè, prope ostium Thermo-
 dontis.

Ab hac autem ad orientem montibus ab excelſis
 Cernitur immensi fluuij decursus Euphratæ:

Qui sanè primum quidem è monte Armenio

Longus ad austrum cedit: mox uerò anfractus re-
 flectens

Contra solem, mediam Babylonē præterlapsus,
 Persici in maris fretum rapidā euomit spumam,

Extremis

Υσαπίης πλοχρήσι τέρησδύνθ' ἐγγύς ὀσδύων.
 Τού δέ μετ' εἰς αὐγάς ποταμὸς ὤκισθ' ἀπάν-
 τωμ

Τίχρις ἐϋρρέτης φέρεται ῥέου ἴσου ἐλαύνων,
 Τόσσον ἀνύθην ἰών, ἴσου ἐβδμομ ἡμαρ ὀσδύ-
 σαις

Ιφθιμθ' καὶ Κραειπνὸς ἀνὴρ ἀνύσειγι ὀδίτης.
 Ἐσι δὲ τις ἐστὶ μέσσα πόριτροχθ' ὕδασι λίμνη
 Οὔνομα θωνίτις, ἧς ἔλκεται ὄτ' μυχὰ τίχρις,
 Διῶων πολλὸν γνῶρθε, πάλιν δ' ἐξ αὐτῆς αἰα-
 χῶμ

Οξὺ τέρου πλοῖνσι κἄτω ῥέου. ἂν αὖ ἐκείνθ
 Ἐρ πᾶσιμ ποταμοῖσι θωῶτέρου ἄλλου ἴδιου.
 Οοση δ' δύφρητα καὶ τίχριθ' γνῶρθε γαῖα,
 Τὴν δὲ πόρι κἴονθ' ἰκίσημ ποταμῶν γνῆπσιμ.
 Οὐ μὲν τοι κείνης γε νομαῖς ὠνόασατο βότης,
 Οὐ δ' ὅς τις σύειγγι κερῶνυχα παῖα κερῶ-
 ρωμ

Μήλοισ ἀγκύλοισιμ ἐφίσπετ'. ἂν δὲ μὲν ὕλλω
 Παντοῖω φυτοδργὸς ἀνὴρ ἀθεεῖσασθ' Κερπῶν.
 Τοῖσ' ὡδὶ κείνης αἰας ἀρῶσις πῶι δ', γν' μὲν ἀξέφω
 Ποίω, γν' δὲ νομὸς δ'υανθεῖς, γν' δὲ καὶ ἀνδρῶν
 Φύτλω, κατὰ ἰσλω τε κἄ ἀθαναστοισιμ ὁμοίω.

Extremis profluuijs Teredoni uicinè uadum se-
cans. (omnium

Hunc item post in orientem fluuius uelocissimus
Tigris pulchrè decurrens fertur, undam æqua-
lem uectans, (diem iter mensus

Tantum distanter means, quantum ad septimum
Fortis & celer aliquis absoluere potest uiator.

Est aut quædam in medio circūflua undis palus,
Nomine Thonitis, cuius uoluitur in ima Tigris,
Occidens multum infernè: iterum uerò subito
emergens

Ocyus propellit deorsum fluxum. uix illo
Inter omnes fluxuos uelociorē aliū conspexeris.

Quæcunq; uerò Euphraten & Tigrin inter tel-
lus est,

Hanc accolæ mediam annium perhibent. (cus,
Porrò haud facile illi^o pascuas uilipēderit bubul

Vel quicunq; fistula cornu ungulatū Panē colēs
Oues agristabulas cōsequitur: neq; sanè pomaria

Omnigena arborator q̄s reprobauerit fructuū.
Talis in hac terra cultura est, in producēdo qdē

Herbam, & pascuas floridas, atq; etiā hominum
Stirpē, pulcherrimamq; & immortalibus similē.

N Ab hac.

Τῆς ἤ πῶς βορέω λιπέω χθόνα ναιετάσιν
 Ανδρῶν ἀρμυνίοι τε καὶ ἀγγέμαχοι μαπλῶσι,
 Οὔρεσι κεκλιμένιοι ποταμῶ πρόπῃ δύφρητασ,
 Πίονδσ, ἀφνειοί τε, καὶ ἀρεῶ δὺ δεδωῶτῶσ.
 Εὐρὸσ δὲ νότον Βαβυλῶν ἰδρὴ πόλισ, ἡ ῥαῖτε
 πᾶσαυ

Τείχεσιν ἀρραγέασιν σεμίραμις ἐσεφάωσθη.
 Αὐτὰρ ἐπ' ἀκροπόλει μέγαν δόμον εἶσατο Βή-
 λου,

Χρυσῶ τ' ἠδὲ ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἀσκήσασθαι.
 Καὶ ῥιτοὶ πεδῶν ποδῶσιον, γυνῆά τε πολλοὶ
 ἀκρόπομοι φοίνικδσ ἐπικρεφίδσ πεφύλασσι.
 Ναι μὲν καὶ χρυσῶ φέρει χειρῆσδρον ἄλλο
 ὕψησ Βηρύλλσ γλαυκῶ λίθον, ἢ ποδὶ χῶρον
 Φύεται γὺ πεβολῆσ ὀφειπιδσ γυνῆσ πᾶ-
 τρεσ.

Αὐτὰρ ἑπὲρ Βαβυλῶνσ ὠδὶ πνοιῶ βορέασ
 Κισοί, μεσασθᾶται, χαλωνῆτοί τε νέμονται.
 Ἀλλ' ὅπῃτ' ἀρμυνίωρ ὄρεωρ πεπάρσισθην ὀσίδσ
 σης

Εἰσ αὐγᾶσ, τὸτ' ἐπείτα μηδικὰ τέμπεια δίδεσ.
 Τῶν μὲν πῶσ βορέω εἰθελῆσ γαῖαν ἔχασι
 Ἴκροί τε μαρῶσσι τε καὶ ἀνδρῶν ἀτροπατῶσ.

Εὐρὸσ

Ab hac quidē ad boream pingue solum habitant
 Viri Armenijq; & pugnaces Matiani,
 Montibus occlusi fluvium ante Euphraten,
 Pingues opulentiq; & Martis probè docti.

Ad austrum uerò Babylon sacra urbs: quam qui-
 dem totam

Mœnibus infractis Semiramis circumdedit.

Verum in summo urbis ingentem ædem extru-
 xit Belo,

Auroq; ac ebore & argento exornans.

Atq; hui⁹ quidē planities præcipua: ibiq; multæ
 Alticomæ palmæ condensæ nascuntur.

Profecto etiam auro fert gratiosius aliud.

Aqueæ Berylli uiridem gemmam, quæ per regio-
 nem (tram.

Gignitur in procur sibus Ophietidem intra pe-

At super Babylonem ad flatum boreæ

Cissi, Messabatæ, Chalonitæq; habitant.

Verum cum Armenios montes ante perrexeris

In orientē, tūc repēte Medica nemora offendes.

Quorum quidem ad boream præfloridam ter-
 ram tenent

Geriq; Mardiq; & uiri Atropateni.

Πρὸς δὲ νότον ναίεσσι ἀγαυῶν ἔθνεα κίεσσι,
 Κείνης τοι γυεῆς ἐκεκλυέσθ' ἐκγεγαῶτ' οὐ
 Αἰήτασθ' οὐγατρὸς ἀμύμον' ἠρωϊνῆς.
 Εὐτε γὰρ ἀκταίοιο πρῶτ' ἄρ' οὐκ ἴλιος οἶο
 Φάρμακ' ἐμήσατο λυγρὰ γόνου παυπιονίδαο,
 Αἰδῶνι μὲν χῶρον κείνου λίπεν, οὐ δὲ βαθείου
 Πλαζομένην ἤϊ φῶτας ὁμώνυμον ἴκτρο γαῖαν,
 Οὐ μὲν ἐκάς κόλχων. κόλχων μὲν γαῖαν ἰκί-

δαί

Οὐχ οἱ ἔλω, μιλῶν γὰρ ἐδ' οὐδ' οὐκ ἴλιος οὐκ πατρός.
 Τόνεκον εἰσέτι νῦν πολυφάρμακῶν ἀνδρῶν
 ἔασσι, (τὰς
 Χῶρον ναεταῶντ' οὐκ ἀπέριτον, οἱ μὲν ἐπ' αὐ-
 Πέτρας, αἱ φύσιν ἀφεγγέα νάρκησι τίτω,
 Οἷδ' ἐκάς γ' ἰλασίσι νηασμῶν εἰαμλῆσι,
 Πῶτα καλὰ νέμοντες, ἀδηνυ βεβελότα μακροῖς,
 Τόσσον ἐπ' αὐτολίω τετραμῶν ἀγχι πυ-

λάω

Κασιπιάω, αἰτ' εἰσὶ βαθυνομῶνας ἑπὶ πῆρας.
 Κληίδες γαίης ἀσιήτιδ' ἤχι κείλ' οὐθ' οὐ
 Εκῆτατ' οὐ βορέω τε καὶ οὐ νότον δρ' ἰχθυοῦσι,
 σιν,

Ἡ μὲν οὐκ ἔσθ' οὐκ ἴλιος, ἠδ' ὄρεα πρὸς ἰδ' οὐκ αἶε.

ἀλλ'

Ad austrum autem habitant illustrium gentes

Medorum,

Illæ scilicet stirpe nobili progeneri

Acetæ filia strenuæ heroines.

Quum enim Attici iuxta fluentum Ilissi

Venena subornasset filio Pandionidæ,

Pudore quidē locum illum liquit: atq; in vastam

Oberrās per homines cognominē devenit terrā

Non quidem longē à Colchis: Colchorum cer-

tè terram accedere

(patris.

Haud sibi licebat: iram enim sui pertimescebat

Quamobrem in hunc usq; diem uenefici homi-

nes sunt,

(ad ipsas

Regionem frequentantes immensam, hi quidem

Rupes quæ gignunt suffuscum Narcissiten,

Illi uerò porro in grammosis locati pratis,

Greges pulchros pascētes, abūdē onustas lanis:

Tantum in orientem uersi, usq; ad portas

Caspias, quæ sunt excelsis sub montibus

Clausuræ terræ Asiæ: quæ uia

Educta est & in boream & in austrū euntibus,

Tum quidem ad Hyrcanios, tum uerò montes

Persidis terræ.

Ἀλλ' ἦτοι πυλάωμ μὲν ἔπαυ πόδισα κέσσιάωμ
 Γάρθοι ναετάρσιμ ἀρήϊοι ἀγκυλόφθοι,
 Γαντοῖς πολέμοιο διαίμονδν. ὃ γάρ ἀρότρω
 Αὔλακ' ὑπὸ θύωσι σφραχίζοντδν ἀφύραε,
 Οὐδέ μὲν γν νίκωσι ἀλα τμήγισιμ δρέτμοις,
 Οὐδέ νομῶ φόρβωσι βοῶν γηίθ. ἐκ γ' γρηέθλης
 Νηπίαχοι τόφοισι καὶ ἱπποσωήσι μέλονται.
 Αἰεὶ δ' ἠχέουσαν ἀνὰ χθόνα δῶπθ ἀπόντων
 Ἡβελέωμ, πάντη δὲ τ' ἀελλοπόδισωμ δρόμοσ
 ἱππωμ (ὄμα
 θωόντων. ὃ γάρ σθι θίμιε δόρποιο πύσσα-
 Γεῖμ πολέμω μόχθοισι κέρλω ἰδρωῖσι παλή-
 ναε.

Φόρβοντα δ' ἄζηρσι δρυκλήτησ βιότοιο.
 Ἀλλ' ἔμπης κ' εἴ σίπειν ἀμαιμακέτες πόρ' ἔον-
 τασ
 Αὔσονίεσ βασιλῆθ' ἔπεπρήθηνσ ἀκωκή.
 Εἰ δὲ σε κ' ὑπόρθεσ ἰδέδμ γλυκύνσ ἱμδρος ἀρεῖ,
 Εὐφραδέωσ ἀν σσι καὶ τῆν γηίθ' αὐδῆσαιμι,
 Καὶ πόρρω ἀφνάωμ ποταμῶμ ὄρέωμ τε λιελδύ-
 θωσ.

Μῦθοι γάρ τ' ἀσίησ βασιλβύτατομ ἔθνοσ ἔχουσι
 Μῦθοι δ' ἄσαστομ ὄλθωμ γνὶ μεγάρωσιμ ἔθωτο
Ὅπότε

ORBIS DESCRIPTIO. 567

At uerò portarum quidem sub oram Caspiarum
 Parthi degunt martij, recuruis arcubus fisti,
 Omniuaro bello exercui: nec enim aratro
 Sulcum dirigunt discindentes arua,
 Neq; quidem in nauibus mare secant remis:
 Nec item pabulo fouent bouum armentum: sed à
 natiuitate

Pueri arcubus & equorū curæ student. (lium
 Semper autem argutam per terram stridor hasti
 Aut telorū: passim etiã alipedū cursus equorum
 Frementiū, non enim ipsis fas est cibum sumere,
 Quin prius belli exercitio caput sudore persu-
 sum sit.

Viuent autem prædis hasta parti alimenti.
 Veruntamē prælio indomitos alioquin existētes
 Ausonij regis mittebat sub iuga mucro.
 Sin autem te quoq; Persas noscendi dulce desi-
 derium capit,

Euidenter tibi etiam eorum gentem narrauerim,
 Atq; meatum perpetuò fluentium amnium, mon-
 tiumq; tractus.

Soli enim Asiæ regalissimam gentem habent,
 Soli item grãdes diuitias in domibus reposuerūt,

Ὅπποτε μνονίλω καὶ σάρεθιας ἔξαλα παξαν.
 Χρύσεια τοι λείνων μὲν ὑπὸ χροῖ τούχρα φωτῶ,
 Χρύσεια δ' αὖθ' ἵπποισι μὲν ὑπὸ σμάτεσι χαλι-
 νά.

Χρυσῶ δ' ἀμφὶ πόδεσσι μὲν ἐνομήσαντο πίδα-
 λα.

Τόος θ' γὰρ σὺν ὄλεθ' ἀπέειπ' ἄλλοι
 τοι εἶπ'

Πόρσις ὄλη μεγάλοισι πόριδρομος ὄρεσι γαῖα,
 Καππιάδων πυλάων νοτιώτορον οἶμον ἔχθρα,
 Εληρωμένη καὶ μέχρις ὁμωνόμα ἀμυτρίτης.
 Τειχεῖα δ' ἐμὲ νείεσι Σφαισαδίου, οἳ μὲν ὑπὸ
 ἀρήϊος

Τοφοφόρων σκιδροῖσι πῆξιμνοι ὄρεσι μήλων,
 Οἳ δὲ μεσήπειροι, οἳ δ' ἄν νότον ἄχρη θαλάσσης.
 Πρῶτα σάβαι. μετὰ τὸς δὲ πασαργάδαι. ἄγχη
 δὲ πασχοί.

Ἄλλοι δ' οἳ νείεσι διάνδιχα πόριδρα γαῖαν.
 Καὶ τῶν μὲν πόλεον ποταμοὶ πόδι πλάνουσι
 Τῆ καὶ τῆ σκολιῆσι μὲν ἐλαυνόμενοι πλοχῆσι.
 Χωεῖς μὲν νότος ἔστι μέγας, χωεῖς δὲ χάαπις
 Ελκων ἰνδίου ὕδατος, πῆξά τε ρείων χθόνα σόσων.
 Τὸ δ' αὖ ὑπὸ πλοδρηῆσι ἴδεις δύνωτον ἀχέτω
 Κεῖμενον

Quando Meoniam & Sardias depopulati sunt.
 Aurea sanè illorū quidē in corpore arma virorū:
 Aurea etiam equis in oribus capistra:

Auro item in pedibus ornat calciamenta.

Tantæ enim ipsis diuitiæ sunt immensæ. Atqui
 esto

Persis tota magnis circumdata montibus terra,
 Caspijs portis australiorem meatum habens,
 Producta etiã usq; ad cognominè Amphitriten.
 Trifariam autem ipsam habitant discreti, hi qui-

dem sub arctos, (dorum,
 sagittariorū umbrosis accubantes montibus Me
 Illi uerò mediterranei, reliqui autem in austrum
 usq; ad mare. (Tasci:

Primò Sabæ: post hos Pasargadæ: propè uerò
 Alij; qui habitant diuisim Persidem terram.

Atq; hanc quidem multi amnes perfœcundant,
 Huc atq; illuc flexuosis acti profluuijs.

Hinc quidē Corus est uastus, illinc uerò Cho-
 astis,

Voluens indicã undam, alluensq; terrã Susorū.
 Huius autem in ripis cernere licet pulchrum ui-
 su Achaten,

Κέκμηλον οἶα κύνινδρον ὑπὸ χθονός, ὅμ φάτ' ἀπὸ
 πύτρης

Χειμερῖς ποταμοῖο κάτω σύρσσι χερσῶδρα.
 Αἰεὶ δ' αὖ λιαροῖο γυγνθότδρ ὄξ ἀνέμοιο
 Καρποὶ, τηλεθάσσιμ ἐπίτρημοι ἀλλήλοισι.
 Φεράξο δ' εἰς κύνας λοιπὸν πόρον ἀσίδος αἴης.
 Εγγύθι γὰρ τοι πύτρα τελείεταί ἠπείροιο.
 Ἦτοι μὲν πρὸ ἀχθύμα δ' ἰορσικόν ὠκεανοῖο
 Καρμανοὶ ναῖσσιμ ὑπὸ ἠελίῳ αἰώντι,
 Πόρσιδιθ' ἔκ ἀπάνδυθε, διαύδιχα γαῖαν ἔ-
 χοντόν,

Οἱ μὲν ὑπερῶλιοι; οἱ δ' ἔνδοθεν ἠπερῶται.
 Τῶν δὲ πρὸς ἀντολίῳ γερρωσῶν ἔλκετ' αἴα
 Γείτων ὠκεανὸν μεγακῆτεθ'. οἷσι πρὸς κύνας
 Ἰνδὸν πᾶρ ποταμὸν νότιοι σκύνθαι γυνάισσιμ.
 Ος φάτ' ὄρνυθραῖης κατνηαντίου ἔσι θαλάσσης
 Λαβρότατθ', ῥόου ὠκινὸν ὑπὸ νότον ὀρθῶν ἐλαῖ-
 νων,

Ἀρξάμυρος ταπρῶτ' ἀπὸ λαυκάσσιμ ἰωμένονος.
 Διοσά δ' εἰς σῶματ' ὄσι. μίσσω δ' ὑπὸ δέδρομε
 νῆσσιμ,

Νῆσσιμ, τῶν καλίεσσιμ ὑπὸ χθονίοι παταλίῳ.
 Κεῖνός τοι πολέωμ ἀπρτέμνεταί ἔθνια φωτῶν.

Iacentem quasi globū super terrā: quem quidem
 è rupe

Torrentis fluminis uoluunt deorsum aluei.

Semper item placido læti à uento

Fruētus progerminant stipati sibi inuicem.

Asspice autem in orientem reliquum meatum A-
 siæ terræ.

Prope nanq; ora finitur continentis.

Porrò iuxta fluxum Persicum Oceani

Carmani habitant sub sole oriente,

À Perside haud procul: diuisim terrā tenentes,

Hi quidē maritimi, illi uerò intus mediterranei.

Post hos autem ad orientem Gedrosorum exten-
 ditur tellus,

Vicina Oceani monstrofi. quibus ad ortum

Indum prope fluuiū austrini Scythæ cohabitāt,

Qui quidem Rubri è regione cedit maris

Impetuosisissimus, fluorem celerem ad austrum re-
 Età propellens,

Ortus primum è Caucaso excelso,

Duc uerò illi ostia sunt: mediā aut circuit insulā,

Insulam, quam uocant mortales Patalenam.

Hic sanè multorum prætersecat gentes uirorum:

Scilicet

Ἡπει μὲν δ' αὖτις ἴδ' ἑλίσιμ' ἠελίοιο
 Ωρεΐτας τ' ἀραβάς τε, λινοχλαΐνας τ' ἀραχά-
 τας,

Ατραΐδας δ' ὄσσος τε πῖρ' ἀπὸ πῆυχί πῆνησιό
 Ξυωῆ ὁμῶς μάλα πάντας ἐπ' αὐτομίμω ἀεί-
 νος,

Οὐ χθόνα ναετῶντας ἐπὶ ῥατρυ, ἀλλ' ἔπο' λε-
 πῆ

Υάμμω πεπληθῆσάν τ' ἐν ῥώπεοσι διασείω.

Ἀλλ' ἔμπης ζωῆσιμ' ἐπὶ κέου εἰσὶ κέλευθοι.

Ἄλλου γάρ σ' ἔμ' ὄλβου ἀκέρατομ' αἶα κομίζε.

Γαῖτη γάρ λιθ' ὄσειμ' ὄρυθρῶ ἑσραλίσι,

Γαῖτη δ' ἐν πῆτρησιμ' ἔπο' φλέου ὠδύουσι

Χρυσείης κυανῆς τε καλῆν πλάκα ἑσφύροιο.

Τὸς ἀφτεμνόμενοι βιοτήσιμ' ὠνομ' ἔχουσι.

Ἐρὸς δ' αὖ γὰρ ἰνδῶν ὄρατῆ ἀναπέπῆσ' αἶα

Ρασάωμ' τωμάτη, πῖρ' ἀχέλισιμ' ὠκεανοῖο.

Ἡμ' ποτ' ἀδρχόμεν' ἔμ' μακάρων ἴδ' ὄργα καὶ
 ἀδρῶν

Ἡέλι' ἔμ' πρῶτησιμ' ἴδ' ἑλέγει ἀκίνοιου.

Τῶ γαίης ναίεται μὲν ἔπο' χροά κενανέουσι

Θεωπέσιμ' λιπύωντ' ὄσ' ἐξ ὄρυθρῶ δ' ἑσπίνουσι

Ἡιοτῆτας φορέσιμ' ἴδ' ἑσρατίσ' ἔμ' ἑβέρουσι.

Τῶμ

Scilicet occidentis ad declinationem solis
 Oritasq; Arabasq; linopaludatosq; Arachotas,
 Atraidasq; quoscunq; etiam prope iugū Parnasi
 Communiter simul permultos cognomento A-
 rianos, (sterili

Haud terram habitātes exoptandam, uerū sub
 Harena oppletamq; in spinetis asperam.

Attamen uitæ satis idonea sunt compendia:
 Aliam enim ipsis opulentiam inmarcescibilem
 terra profert:

Passim nanq; gemma est rubei Corallij:

Passim item in saxis subtus uenæ parturiunt

Auræ cæruleæq; pulchram laminam Sapphiri,

Quas præcidentes uictuale mercimoniū habēt.

Sed in orientem Indorū amœna procurrit terra,

Omnium extrema ad littora Oceani.

Quam modò exoriens diuorum in officia & ho-
 minum

Sol primis incendit radijs:

Quare terræ habitatores quidem corpus sub-
 fusci sunt,

Mirè ungentes: similes uerò hyacintho

Pinguissimos gerunt in capitibus cinnnos.

Horum

Τῶν δ' οἱ μὲν χρυσοῖο μεταλλοῦσι γυῖθ' ἄλλω,
 Υἷμμου ἐϋγνάμησι λαχάνοντοσ' μακίλησιν,
 σιν,

Οἳ δ' ἰσὺς ὑφώσι λινοργέας, οἳ δ' ἐλεφάντων
 Αργυφῆες προδγῆτας ὑποξύσιν ὀδόντας.
 Ἄλλοι δ' ἰχθυόσιν ὑδὶ πρὸ βολῆσιν ἀνάζου
 Ἡπὸ βηρύλλου γλαυκῶ λίθου, ἢ ἀδίαμαυτα
 Μαρμαίροντα, ἢ χλωρὰν διαυγάσσασιν ἴασι.
 Ἡ καὶ γλαυκίοντα λίθου καθαρῶ τοπάσσει,
 Καὶ γλυκὲρῶ ἀμύβουσιν ὑπερῆμα πορφύρεα
 σαν.

Γαυτοῖου γὰρ γαῖα μετ' ἀνδράσιν ὄλεον αἰετῆ,
 Αἰγῶσι ποταμοῖς κατὰ ῥέετ' ὄντα κὺ ὄντα.
 Ναὶ μὲν καὶ λειμῶνδ' αἰεὶ κομῶσι πετῆλοισι.
 Ἄλλοι μὲν γὰρ λέγ' ὄντα αἰετῆ· ἄλλοι δ' αὐτὸ
 Ὑλαε τηλεθώσιν ὄντα καὶ καλομοιο.
 Φράζω δ' ὡς τοὶ γῆμα καὶ ὡς ποταμὸς γῆν
 ποιμι,

Οὐρεὰ τ' ἰωεμόγοντα, καὶ αὐτῶν ἔθνη γαῖης.
 Ἡ τοὶ μὲν πύρεσιν ὑδὶ πρὸ βολῆσιν ἀφῆσιν
 Γαῖησιν ὄντασιν ἀλιγκίη ἔλετ' ὄντα.
 Ἄλλοι τοὶ ἰαπερίοισι μὲν ὄντα ὄντασιν ἰν
 σίος

ORBIS DESCRIPTIO. 575

Horum autem quidam auri purgant genituram,
Harenam aptè curuatis fodientes ligonibus:

Quidam uerò telas texunt lino elaboratas: alij
elephantum

Candidos comparatos subradunt dentes:

Nonnulli itē disquirunt in procurribus fluxiorū
Aut alicubi Berylli cæsiã gemmã, aut Ada-
mantem

Relucentem, aut uiridem transparentem Iaspin,
Aut etiam candicantē gemmã lucidi Topazij,
Atq; dulcē Anethysson submodicū rubentem.

Omnigenas enim terra inter homines diuitias
producit,

Perpetuò manātib; annib; irrigua hinc inde:
Siquidem & prata assiduè uernant folijs:

Alicubi itidem Cenchrus crescit: alibi insuper
Syluæ uirescunt rubræ cannæ.

Aduerte autē ut tibi figurē, utq; fluuios referam,
Montesq; excelsos, & ipsius gentes terræ.

Porrò quatuor per latera disposita est

Omnia obliqua, similis figuræ rhombi:

Sed enim occidentalibus quidem conterminus
fluentis Indus

Terram

Γαῖαν ἀρτιμήνη, νότιον δ' ἄλός αἴθματ' ὄρνυ-
θεῖς, (ἀρπύων.

Γάρηκε δ' εἰς αὐγὰς, ὃ δὲ λαύκασθε δὲ πόλον
καὶ τῆ μὲ πολλοὶ τε κῆ ὄλβιοι ἀνδρῶν ἔχουσιν,
οὐχ ἅμα ναετάντες ὠμόθυμοι, ἀλλὰ δαίμοσι
κεκειμημένοι. ποταμῶ μὲ ἀπφρεσίᾳ πέλαις ἐνδὸ
δαρδανέες. τοῖσι λοφὸν ἀπὸ σθηπέλων ἀκείνου
συρόμενον δέχετ' ἡλώως νέουσι ὑδάτων.
τοῖσι δ' ὕδρι καὶ κώφῃσι τρίτῃ ἔσπιται ἀργυ-
ροδίνης.

τῶν δὲ μέσοι ναίεσι σάβαι κῆ τόξιοι ἀνδρῶν.
σκόθροι δ' ἔφεις, ὕδρι δ' ἔσπιται ἄγρια φύλα
Γόυκαλίω. μετὰ τῶν δ' ἰδιων ὕδαθ' ὄραποντας
Γαργαρίδα ναίουσιν. ὅθι χρυσοῖο γηέθλιω
δαυδαλέκῃ ὑπανίς τε φέρῃ θεῖος τε μέγαρτος,
λαβρότατοι ποταμῶν. ἀπὸ δ' ὄρεθ' ἡμῶσθιο
ορνύμενοι πέρρ' ἔσπι ὕδρι γαγγήπια χῶραν,
πρὸς νότιον ἑληόμενοι ποδὶ πόρματα κωλίσιθ
αἴης,

Ἡ δ' ἦτοι πῶν γόυκην ἐπ' ὠκεανὸν βαθυδίνην
ἠλίβατθ', ταχυνόισι δ' ὑπέμβρατθ' αἰωνοῖσι.
τῶν τε ἀμικρῶ φῶτθ' ὕδρι κλέουσιν ἄορνιν.
Ἔστ' δὲ τίς γε θηκτὸς ἐυρρήτιω πῆξ' ἀγαγγίω
χῶρεθ'

Terram abscindit, ad austrum uerò maris freta
rubri, (polum urfarum.

Ganges item ad orientem, uerum Caucasus ad
Atq; hæc quidē multiq; et felices homines tenēt,

Non unā habitantes cognomines, sed bifariam
Discreti: fluuium sanè immensum prope Indum

Dardanēses: ubi flexuosum ē rupibus Acesinens
Delabentē accipit remigabilis nauib. Hydaspes.

Hos uerò iuxta Copbes tertius sequitur argētifer.
Harum autē mediū habitāt Sabæ, atq; Toxili uiriz

Scothri item deinceps: consequuntur autem a-
grestes gentes

Peucalensium: uerum post illos Bacchi cultores
Gargaridæ habitant: ubi auri genituram

Ingeniosam Hypanisq; uehit. uastusq; Megarsus,
Rapidissimi fluuiorum: ē monte autem Emodo

Ruentes promanant in Gangeticam regionem,
Ad austrum uoluti circum oras Colidis terræ:

Quæ scilicet prona nutat in oceanū uorticofum
Ardua, uolucris inuia alitibus:

Quare ipsam etiā mortales cognomināt auernū.
Est item quidam mirandus pulchri fluuium prope

Gangen

Locus

Χῶρ' ἄπ' ἀπὸ πηλῆς τε καὶ ἰσθμοῦ, ὅμ' ποτε Βάκχ' ἄφ' ἄβρα
 Ουμῶν ἐπάτησεν, ὅτ' ἠλλάσσαντο μὴ ἄβρα
 Λιμῶν νεβροῖσιν ὄν' ἀσπίδας, ὄν' δὲ σίδηρον
 Οὐρσοὶ μαμῶωντο, ἰχθῆς ἀπείρημα θρακόντων
 Ζωσῆρες δ' ἑλικίς τε πολυγναμπίοιο ἑλίξ,
 Ἡμ' ὅτ' ἀφραδίῃσι θεῶ ἀτίμησαν ἑορτήν.
 Τόνεκα νύσάϊλω μὲν ἐφημίξαντο λελυθόν.
 Κόσμων δ' ἐσέσαντο σὺν ἡέσιν ὄργια πάντα.
 Αὐτὸς δ' ὅππότε φῦλα λελαυνῶν ὤλεσεν ἰν
 Διδυ,

Ἡμῶσιν ὄρειον ἐπεβήσατο, γῆν ἑσὸ πείσαν
 Ελκετο ἠώσιο μέγας ῥόθ' ὠπεανοῖο.
 Ἐνθα δύο σήλας ὀρέσας ποδὶ τέρματα γαίης
 Καρχαλώων μετὰ χόρυμα κατ' ἴληυθον ἰσμιωῖο.
 Τόσοι μὴ ἤτ' ἰγαῖαν ἑσὸρταῖο ἀσπιδὸς ἑσιν.
 Ἄλλοι δ' ἑσὸτα καὶ ἑσὸτα κατ' ἠπείρου ἀλώωντ'
 Μυελοὶ. ἑσὸ ἀκ' ἄν τις ἀειφραδίως ἀγορῶσι
 Θνητὸς ἑσὸν. τῶνοι δὲ θεοὶ ῥέα πάντα διώωντ'.
 Αὐτοὶ γὰρ καὶ πρῶτα θεμέλια περῶσαντο.
 Καὶ βαθίω οἰμον ἑσὸξαν ἀμείβητοιο θαλάσσης.
 Αὐτοὶ δ' ἐμπεδῶν πάντα βίω διετεκμήσαντο,
 Ἄβρα ὀσφείναντο. ἐκλήρωσαντο δ' ἐκάστω
 Μοῖραν ἑσὸν πόντοιο καὶ ἠπείροιο βαθείης.

Locus uenerandusq; ac sacer, quē olim Bacchus
 Furibūdus calcavit, quū mutarētur quidē molles
 Menadum Nebrides in clypeos, in ensem uerò
 Virgæ prorumperent, atq; in spiram draconum
 Baltei complicaturæq; contorti selini:
 Tunc quū stoliditatib. dei desſpexerūt festiuitatē,
 Quamobrem Nyſſæum quidem uulgo dixerunt
 uicum:

Decore aut duxerunt cum liberis orgia omnia.
 Is uerò, quādo gētes nigrorū debellauit Indorū,
 Emodos montes adiit: quorum sub pedem
 Voluitur Eoi ingens fluxus Oceani.
 Ibi duabus columnis fultis in finibus terræ,
 Exultans ad fluentum concessit Iſmeni.
 Tot quidem per orbem notiſſimi populi sunt.
 Alij item hinc inde per terras uagantur
 Innumeri, quos nemo manifestè narrauerit
 Mortalis qui sit: soli aut dij facile omnia possunt.
 Ipsi enim etiam prima fundamenta tornarunt:
 Atq; profundū meatū aperuerūt immensi maris:
 Ipsi inquam stata omnia uitæ disposuerunt,
 Sidera disperſiti, tribuerunt autem unicuiq;
 Sortem habere ponti & continentis uastæ.

Τῷ ῥὰ καὶ ἀλλοίω ῥυσμῶ φύσιν εἶλαχ' ἐκεί-
ση.

Ἡ μὲν γὰρ λυκὴ τε καὶ ἀργυρόεσσα τέτυκται,
Ἡ δὲ λελαينوτόρη, ἢ δὲ ἀμφοτόρων λάχε μορ-
φῶν,

Ἄλλη δὲ ἀστυεὴς γυαλιγνίς ἀνθεσι μίλτα.

Ἄλλαι δὲ ἀλλοῖαι. πῶς γὰρ μέγας ἐφρέσασθαι
ζῶνς.

Οὕτω δὲ ἀνθρώποις ἐτόροῖα πάντα τέτυκται.

Υμῖς δὲ ἠπειροὶ τε καὶ εἰς ἀλὶ χέερετε νῆσοι,

Υδατὰ τ' ὠκεανοῖα, κὴ ἰδρὰ χόρυμα τε πόντου,

Καὶ ποταμοὶ, λιγυῶαί τε, καὶ ὄρεα βηροσύντα.

Ἡ δὲ πᾶσις ἄν' ἐπέδραμον οἶδιμα θαλάσσης,

Ἡ δὲ ἠπείρων σκολιὸν πόρον. ἀλλὰ μοι

ὕμων

Ἀνθ' ἑκ μακάρων ἀντάξει. ὅ· εἰς ἀμοιβή.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥ-
ΣΙΣ ΠΟΛΥΓΕΣΣΕΩΣ.

Quare

Quare etiam uariam formæ naturam uendicauit quælibet.

Quædam enim albaq; & candida est,

Quædam uerò nigrior, quædam autem amborum sortita est formam,

At alia Assyriæ consimilis floribus minij:

Aliæ item alterius formæ sunt. Ita enim magnus prospexit Iuppiter.

Sic etiam hominibus uaria omnia existunt.

Vos autem terræq; & in mari ualete insulæ,

Vndæq; Oceani, atq; ingentes fluxus ponti,

Et fluuij, fontesq; & montes cliuosi:

Iam enim totius quidem percurri fretum maris,

Iam item terrarum difficilem meatum. At mihi carminum

Ipsis è diuis esto condignare pensa.

DIONYSII ORBIS DE
Descriptionis finis.

O 3

IN

IN DIONYSII OPV

SCVLVM DE SITV ORBIS,

aliquot annotatiunculae Ceporini.

457 **N**on quidem tota continuo orbis.)
 Hic Dionysius non intelligit uniuersam terram, quæ mathematicorum sententia, ut cætera elementa, rotunda est: sed circuli tantum, id est, terræ portionem tunc temporis habitari compertam: quam secundum longitudinem in ortum & occasum curuatam Dionysius fundæ: alij chlamydi similem dixerunt.

Atq; delubrum famosissimum Amyclæi Canopi.) Menelaus post euersam Troiam cum Lacedæmonijs, quorum duxerat, in patriam rediturus, aduersis tēpestatibus pulsus in Aegyptum, Canopo suæ nauis gubernatori ibidē extincto, de nomine oppidum in memoriam non longè ab ultimo uersus occidentem Nili ostio, quod inde Canopicum dicitur, extruxit: in quo postea unū cum Serapidē, Osyride, seu Api, ut deus coli cœptus est. De quo Suida in hæc uerba: Canopus in Aegypto. Olim Chaldæi, ut ferūt, suū deum, scilicet

scilicet ignem iactantes, ubiq; circumferebant, quo omnibus provinciarum dijs committeretur, atq; huius uictor præ omnibus haberetur deus. Porro aliarum provinciarũ dijs ex ære, argento, ligno, lapide, aut tali quapiam materia facile ab igne cõsumptili erectis, necessario ignis ubiq; uincebat. Hoc cum audisset Canopi artistes, huiusmodi concinnauit astutiam. Hydriæ in partibus Aegypti è testis solitæ sunt fieri, minuta continuaq; habentes foramina, per quæ limosa aqua distillando redditur purissima. Harum unam nactus Canopi artistes, obturatis cera foraminibus, uarijs coloribus depictam, impletam aqua, ueteriq; statuæ decapitatæ, quæ cuiusdam gubernatoris nauis Meneli fuisse ferebatur, accuratè impositam agglutinataq; ut deum statuit. Post aduenerunt Chaldæi: succensus est ignis: & cera, qua foramina erant obturata, dissoluta est. Sudante uerò hydria, & aquam per foramina emitte, ignis extinguebatur. Sicq; astu artistitis, Canopus Chaldæorum uictor declatus, deinceps ut deus coli cceptus est. (Postea subiungit trité dictum Stoicis)

Canopo, & qui uno, æquè non est in Canopo
 sic quoq; plus & minus peccatum æquè non est
 in rectè agendo. Scribitur autem $\kappa\alpha\upsilon\omega\epsilon\theta$ & uel
 $\kappa\alpha\upsilon\omega\pi\theta$ indifferenter.

Amyclæi.) Amyclæ & Sparta oppida sunt
 Lacedæmonis, hinc Amyclæus & Spartanus,
 idem quod Lacedæmonius.

Europam uerò ab Asia.) Tribus limitibus ab
 Asia secernit Europã, Tanai ad septentrionem,
 Helleponto ad austrum, maximè ad austrum o-
 stio Nili.

458 $\mu\iota\sigma\theta\epsilon\iota\omicron\upsilon$.) Paruus limes medius: diminiu-
 tiuum est, sicut $\alpha\delta\iota\sigma\theta\lambda\iota\omicron\upsilon$. $\delta\epsilon\theta$ &, per auxesin Ae-
 olicam $\delta\epsilon\theta$ &, aspero spiritu, quem Aeoles re-
 spruunt, in leuem conuerso.

$\delta\iota\sigma\chi\theta\acute{\omicron}\nu\alpha\nu\omicron\sigma\theta\acute{\iota}\zeta\omicron\sigma\iota$.) $\delta\iota\lambda\alpha\nu\omicron\sigma\theta\acute{\iota}\zeta\omicron\sigma\iota$ $\chi\theta\acute{\omicron}\nu\alpha$.
 $\tau\mu\eta\acute{\omicron}\sigma\iota\varsigma$, figura Græcis tritissima.

$\eta\upsilon\delta\iota\lambda\acute{\alpha}\xi\alpha\nu\tau\omicron$.) $\alpha\upsilon\delta\iota\acute{\alpha}\omega$ uel $\alpha\upsilon\delta\acute{\alpha}\zeta\omega$, futurum
 $\alpha\upsilon\delta\iota\acute{\alpha}\sigma\omega$, uel poëticè $\alpha\upsilon\delta\iota\acute{\alpha}\xi\omega$. sic $\phi\eta\mu\acute{\iota}\zeta\omega$ $\phi\eta\mu\acute{\iota}\omega$.

$\lambda\omicron\kappa\tau\omicron\iota\varsigma$.) mollis, placidi, candidi, calui.

$\acute{\alpha}\tau\lambda\alpha\varsigma$.) pro $\acute{\alpha}\tau\lambda\alpha\nu\tau\iota\kappa\acute{\omicron}\varsigma$, metri gratia.

460 $\acute{\alpha}\gamma\chi\iota$ $\delta\iota$ $\delta\omicron\rho\nu\beta\rho\acute{\alpha}\iota\omicron\upsilon\tau\epsilon$ $\kappa\rho\acute{\iota}$ $\alpha\upsilon\delta\iota\omicron\pi\tau\omicron\upsilon$ $\kappa\alpha\lambda\acute{\epsilon}\sigma\iota$.)

λίαν.) Hic uersus synæresin habet in dictione αὐβιόπτου, penultima & ultima syllabis in unam confluentibus. Sed de ratione carminum Græcorum scripsimus alibi.

461 Vbi certè multa inhabitatæ terræ planities.) Troglodytarum seu Eremborum regionem intellige. (raneum dicimus.

Qui uesperum mare gignit.) Id nos mediter-
462 ἀρχομύοισιν.) Incipientibus, id est primùm intransantibus.

464 μαροαλίη.) Quam nos Massiliam, ciuitas Narbonensis Galliae antiquo portu nobilis.

πῆδ' ἔπι.) Docet Theodorus Gaza in quarto libro Grammaticæ, præpositionem bissyllabam, & duorum temporum, suo nomini immediate postpositam, in primam syllabam traducere accentum: at alia dictione intercedente, suo loco seruare manentem. Igitur πῆδ' ἔπι, duæ dictiones sunt tantum, pro ὠδ' τῆ δέ: τῆ δ' ὠδ', tres, pro ὠδ' τῆ δέ, uel ὠδ' τῶ τῆ δέ.

πῆδω γὰρ ἴσασα.) Verbum neutrum, Græcorum more usurpatum a ctiuè, aspiciens, pro aspectu similans.

465 È Ioue Ausonij.) Auson, unde Ausonij, fuit filius Ulyssis ex Calipso, Ulysses Laërtis, Laërtes Archisij, Archisius Iouis.

466 ὡς οἱ μὲν βοῶσι.) Vt clamant. ὧσθι cum admiratione legendum.

ἐκ δὲ ὄρεων σικελῶν.) È montibus Siculis, à finibus Siculi maris, à promontorio occidentali Cretæ, fronte scilicet Arietis: eousque enim productum erat mare Siculum.

πρωτόρω.) πρωτόρωσ.

ἰσμαρικὰ πνοιήσι.) Ismarus mōs Thraciæ. Boream à cardine septentrionis ferè delabentem Græciæ uulgus (cuius poëtæ miri æmulatores sunt) appellauit Thracium: quod ex earegione ipsis ad septentrionem contermina flare uideatur. Hoc semel admonere uisum est, quod poëtæ complures rem, non sicut in se est, sed ut uulgo uidetur, describunt.

468 ὄρεθον φροσιόωντ.) Boream è cardine septentrionis in nostram habitabilem rectà, id est nullo timore terræ impediète, spirare, etiam in Hesiodi scholijs ex Gellio adnotauimus.

469 Pharium.) A Pharo insula Alexandriae Aegypti

Aegypti opposita: Sidoniū à Sidone oppido Phœniciae.

Iffus.) Nobilis ciuitas ad ultimum mediterranei maris sinū, qui inde Issicus, sita fuit: quæ post superatum ibi ab Alexandro Darium, Nicopolis & Alexandria fuit appellata.

471 Cyaneas.) Nigras, atras: quæ alio nomine συμπλαγωδία, a concussione.

Media uerò utrinque duo surgunt, &c.) Carambis in Paphlagonia, Frons arietis in Taurica Chersoneso.

472 ἰβὺ ἄρα γράφοντα, μέση δὲ ἐστὶ κάρραμβις.) Sic lego, ut metrū constet, ἰβὺ ἄρα γράφοντα, μέση δὲ ἐστὶ κάρραμβις.

473 Torto similem circumducti funi arcus.) Scythici uidelicet, cuius figuram efficere pontum Euxinum testatur etiam Plinius. Talibus arcibus hodie utuntur Ungari, Poloni & Boëmi.

Matrem ponti.) Eorum lingua, ut alij referūt, Temerinda. Verisimilius tamen secundum rationem totius uniuersi, Euxinum esse matrem Maeotidis. τὰ δὲ αὐτὴν λέγουσι μέλαινα ἀνδράσι, οἱ κἄν χάραξ ὁμάριον οἶνον ἔβητο.

474 *τραπέζιον*.) Mensula. Hesychius. *τραπέζιον* apud Geometras figura est, quæ duo latera opposita ad se inuicem habet inæqualia, duo uerò, priora connectētia, æqualia. Ad hoc aliq̄ Dionysij terræ delineamenta ueterum picturæ, non recentiorum adhibendæ sunt.

475 *Pelli Pardinæ*.) Ea ad rubedinem tendit, nigris maculis interpositis, teste Alberto de Animalibus libro 22.

Sed enim extremum quidem.) Primum meritis gentes Africæ à Gadibus usq̄ ad Aegyptum ex ordine recenset.

476 *ἄμφω*.) *ἄμφοτέρωθεν*.

νέω πόλις.) *νεώπολις*.

477 *Carthago Aphrorū quidem*.) Lege Vergilium primo Aeneidos, Deuenerē locos.

479 *Aysonia uirtus*.) Duce Cornelio Balbo. Plin. lib. 5. cap. 5.

Libyci dei.) Ammonis: cui nomen *ἄχρη ἄμμω*, ab arena.

Cyrene.) Oppidum, à quo Cyrenaica regio, à Batro quodam Lacedæmonio conditum fuit.

Marmaridæ natātes ad Aegyptum.) Est enim
in Mar-

in Marmarica seu Mareotide regione *Μαρόβαθμ*.

Gætuli item desuper.) Ad Gades iterum conuersus intertaneos perstringit.

Cernæ.) Hinc insulam alij maris Aethiopicæ seu Rubri esse memorant, alij Atlantici. Quam diuersitatem ex eo ortam conijcio, quòd hanc insulam Aethiopiæ acceperunt uicinam, quæ duplex est, orientalis & occidentalis; præterea uarias opiniones de origine Nili.

480 *ἄτ' ἰλιὸν βαλῆσιν*.) Nilus dictus quasi *ἰλιὸν*, teste Seruio super nonum Aeneidos.

481 Hunc accolunt præclarorum genus uirorum.) Hunc accolunt præclari uiri. Familiaris tropus Dionysio.

Porro schema tria ad latera tendit.) Id est quod alij dicunt, Aegyptum habere figuram litteræ Δ.

483 Vbi creperus Memnon.) Is filius fuit auroræ, rex Aethiopiæ, cui statua Thebis erecta fuit ex Bisalte lapide, quæ quotidiano solis ortu contactum radijs crepare obseruatum est. Vide Plinium lib. 36, cap. 7.

Macedo-

Macedonium oppidum.) Alexandria, ab Alexandro Philippi regis Macedoniae filio cōdita.

Vbi Sinopitæ Iouis.) Quidam existimant statuam Iouis in templo Alexandriae sinopide coloris genere nascentis in Sinope oppido Ponti, fuisse depictam, atq; inde dictū Iouem Sinopitem. Quid si à Sinopide nymp̄ha adamata nomen meruerit? de qua infra habetur facie 537.

Pelei oppidum cognomine.) Pelustum.

484 $\xi\nu\sigma\mu\acute{o}\varsigma$.) Suida: $\xi\nu\sigma\mu\acute{o}\varsigma$ Abderitica lingua figuram significat: sed & alijs dictionibus non græcis Democritus Abderites uitur.

485 Bretani.) Non qui Britanniam insulam, sed Aquitanicæ Galliæ continentem habitant.

487 Terram hanc.) Hispaniam. Idem refert Strabo.

489 Gerrhæq;.) Quidam hic legendum existimant Rhætiq;. nec id sine ratione: quippe cum Dionysius nec uspiam alibi mentionem faciat Rhætorum, ab omnibus ueteribus celebratorum historicis. Constat profectò hoc loco Dionysium indicare uoluisse populum ad austrum supra Noricos, uicinum fontibus Danubij, siue hi Rhæti
sue

sive Vindelici fuerint. Equidem an hoc Dionysij errore, uel scribæ alicuius uitio factum sit, planè ignoro: tantum scio hanc uocem Græcis robustum, durum, & agreste quiddam sonare.

490 ἀλύβη.) Nos duabus literis transpositis Abyla dicimus.

λεμφοίθ.) Omnino legendum opinor λελοποιθ. idq; positum pro λελοπιθγοι. Sunt enim Celtiberi populi citerioris Hispaniæ.

ωδλιπλῆς.) Vide num legendum sit ωδλιπλῆς, sicut paulo antè scriptum uidimus.

493 Castæ Parthenopes.) Tres Sirenes, Leucosia, Ladia, & Parthenope ab Ulyssæ delusæ, ob indignationem se ultro submergentes ponto extinctæ sunt: quarum Parthenope Neapolin Campaniæ urbem delata, atque ibidem sepulta, templum meruit, nomenq; dedit urbi.

494 Ἰὼ καὶ νῦν γῆθ' ὠδὶ πελοχῆσι πᾶλλκθ.) Sic metrum constat: Ἰὼ καὶ νῦν γῆθ' ὠδὶ πελοχῆσι πᾶλλκθ. Ad hunc locum lege Volaterranum de Locris Italiæ populis.

495 Iouis multum irati infelix Sybaris.) Quæ Iouem habuit iratum, Tropus linguæ Græcæ.

Sic,

Sic, heros infensæ Veneris.

Sub Alpei honoribus.) Sub ludis Olympi-
cis. Præterlabitur enim Alpheus Elidem, ubi ce-
lebrari solebant Olympia: atq; hic pro ipsis cer-
taminibus ponitur, sicut aliquando apud Pinda-
rum: & in hoc proverbio, ἔτσι πρὸς τὴν ἄλ-
φειδὺν ἀνέωψ, Hic currit velut in stadio olympia-
co. Prælium autem quo Sybaris secundum Sira-
bonem deleta est à Crotoniatis, auditum est eo-
dem die Olympiæ, teste Plinio lib. 7. cap. 22. Di-
cit autē μυναιδὺς, & δὲ τὸς μέγα χρωταμίδιον,
alludēs ad proverbium, Συβαίτου μάλινοντα,
vel Αμυρὸς μάλινου. Quære apud Suidam, &
apud Erasmum Roterodamum, Sybaritica cala-
mitas, Amyris insanit.

Et Marsorum, &c.) Hic unum vel duos ver-
sus de Samnitibus græco exemplari deesse mani-
festum est ex translationibus latinis: habet enim
Festi Ruffi traductio,

Infortunatæ Sybaris vicina ruinæ est:

Samnitesq; truces habitant confinia: post hos

Gens Marsūm quondam tenuit loca,

Prisciani autem, secundum alios, Fannij,

Samnites

Samnites medio complectitur Itala tellus

In gremio: Marsosq; simul.

496 Βαλινίωρ.) Βαλίνυ ciuitas Illyriæ memo-
ratur à Stephano de Urbibus, & Suida.

497 Hylleorum terram.) Apud Plinium lib.
3. cap. 22. Hyllis peninsula etiam promontorium
Diomedis dicitur.

499 Ab Asia.) uico Arcadiæ, secundum Ste-
phanum.

Arcades Apidanei.) Volaterranus lib. 9. de
Arcadia.

503 Delphynæ.) ὁ δελφύνης τῷ δελφύνῳ,
nomē draconis occisi ab Apolline, à quo nomen
eius oraculū accepit. Suida in dictione δελφοί.

507 Huius quidem ad Boream.) Ab hac ad Bo-
ream. Tropus græcus.

Periculosa nautis uia.) Scilicet Scylla et Cha-
rybdis.

509 Amisso.) fluuio Cretæ, Suida.

Rhodus, Ialysiorum sedes hominum.) Rho-
dus insula antiquitus tribus urbibus nobilitata
fuit, Lindo, Camyro, & Ialyso, quæ nunc Rho-
dus, teste Pli. li. 5. ca. 31. Vnde Ialysij Rhodienses.

510 *ἄντητρού.*) Volitat, patet.

511 Abantias Macris.) Eubœa dicta prius fuit Macris & Abantias, seu Abantis: Eubœienses uerò Abâtes, autoribus Plinio & Volaterrano.

Threiciaq; Samos.) Samothracia.

515 Alia immensa insula obuiat.) Chersonesum seu peninsulã intra Mæotidem & Pontum intelligit, quam Plinius lib. 6. cap. 6. Eionem uocatã testatur, Mela in fine primi Corocondamã.

Insulas Hesperidas.) Cassiteridas, uel Cattiteridas alijs dictas, à stanni copia.

Duæ insulæ sunt Bretanides.) Albion seu Anglia, & Hybernia.

517 Insularum alius tractus.) Orchardum scilicet, quæ secundum alios numero triginta sunt, qui uerò è regione Amnitæ sint, ingenuè fateor me planè ignorare. Atq; hic locus unicè me torquet apud Dionysium. Apud Plinium quidem inuenio Amnienses populos esse Hispaniæ Beticæ: sed nihil ad hunc locum facere uidentur.

Iraphiotes.) Epitheton Bacchi, de quo infra facie 555.

Vbi quidem sole progresso, &c.) Lege Plin. libro

libro secundo, capite 77. Item libro 4. capite 16.
519 Auream insulam.) Chryse & Argyre in
sulæ Oceani orientalis memorabiles sunt histo-
ricis. Est itē aurea Chersonesus ultra Gangem
ad orientem, quam fortē hic intelligit Diony-
sius: quippe cū alibi quoq. peninsulas seu Cher-
sonesos recensere soleat inter insulas.

Inde uerò conuersus austrinum, &c.) Intri-
catam hanc uerborum structuram sic explica-
bis, Inde uerò conuersus ante Colium promon-
torium austrinum, deuenies ad magnam insulam
Taprobanam, matrem Asiagenorum elephan-
tum. *Κωλιὰς* regiuncula & promontorium aue-
nū è regione Taprobanæ. Vide infra facie 576.
Ptolemæus tabula decima Asiæ *καλλιγινδύ* &
Κωγυ appellat.

Quam super cælestibus.) Secundū alios non
sub tropico cancri, sed sub æquinoctiali sita est
Taprobanæ.

518 *ἑριμύκετ* &c.) Alij *ποδιμύκετ* &c.: quidam
itē *σεριμύκετ* &c., id est *lōgè* cathenatus, legūt.
πετρήχει.) Induruit, induratus, exasperatus
est, riget. *πραχέω ἢ τρηχέω, τὸ πραχίω, με-*

σθ' ἑποδρωτελικὸς ἐτεπρήχει τεπρήχει,
ἀλιτροῖς.) peccatoribus, uel deuīs.

520 ἡστ βαεὺ.) Hesychius. βαεὺ. ὀλίγου, με-
κροῦ, ἀφθονου, πολλοῦ.

521 Sub tauri specie cultæ.) Dianæ.

523 Nyssæam ad planiciem.) De qua inferius
facie 579.

525 Caucasus.) Brachia Tauri montis, quæ se-
ptentrionem uersus serpunt usq; ad montes Ri-
phaeos, uocantur Caucasii: in quibus Tanain ori-
ri tradit Dionysius: alij uerò in montibus Riphæ-
is Tanain fontes habere existimant.

527 A Xantho & Simoente.) E Troia.

529 Aretiaden.) Filium Martis, scilicet Asca-
laphum. de quo Homerus ἱλιά. Β. in catalogo,
ἄνῃεχ' ἀσκάλαφθ' καὶ ἰάλμυθ', ὑἷδ' ἀπῆ-
θ', &c.

Post solum Tyndaridarum.) In ora Colchi-
dis ad ultimū Ponti sinum δίοσκηρῆς urbs Ca-
storis & Pollucis, qui δίοσκηροι Græcis dicti,
quondam florentissima sita fuit.

Circaï.) Colchici: fuit enim Circe soror
Aetæ regis Colchorum.

531 Tertiæ ad orbés lunæ.) per tres menses: nam singulis mensibus, singulos orbés luna uel proprio suo ambitu, uel lucis incremēto absoluit.

Profluuijs commiscetur Oceani.) Dionysius testatur Caspium sinum meatū habere in Oceanum septentrionalē: licet id minus perspicuum sit ex generalibus picturis.

533 Parnesi.) Parnesum uel Parnasum uocat, quem alij Parapamisum uel Parpanisum.

534 καὶ ἔθνεα βαρβαρα σιρῶν.) Sic nostra habebant antitypa: malo tamē diuisim legere ἔθνεα βαρβαρα σιρῶν.

536 κεκλεισμένῃ.) κεκλεισμένῃ, ἀ κλειώ.

537 Et qui turres tenent ligneas.) Mosynceci: de quibus Mela & alij.

Thermodon martius.) Ab accolis Amazonidibus, quæ à Marte duxerunt originem.

539 Terrestris Saturnidæ ingentem canem.) Cerberum Plutonis. Saturnidæ simul dicuntur, Iuppiter, Neptunus, & Pluto: nam ij tres filij fuere Saturni. Hic alterum epitheton ἄσπετος tollit ambiguitatem. Indicat autor Acherusiam, descensum ad inferos, sumpta fabula ex Hesiodi

Theogonia de interfecto ab Hercule Cerbero.
Hunc specum Mela in Buthynia esse testatur.

543 Fundamento in ulmi.) Id est, ulmeis truncis iactato fundamento, in loco scilicet palustri. De hoc magnæ Dianæ Ephesiæ templo, mundi miraculo, plura legere poteris apud Plinium, & alios.

548 εἰς δῖος ἱέμεν.) Lego ἱέμεν: nō enim Bellerophon, sed eius equus Pegasus in cælum profectus est. εἰς δῖος, εἰς οἶκον τοῦ δῖος, εἰς ὄρα νόον, Atticus sermo.

549 Campus Aleius.) Hic ἀλείου proprium loci ab oberrantia Bellerophontis, ab ἀλόματι ἀλείου, quasi diceres erraticum, aliàs ἀλήϊον sine segete & pastu. Vide Hesychium.

551 Quam cauam perhibent cognominem.) κελισουείαν, Cœlosyriam, id est cauam Syriam.

553 Et Neptunias structuras.) Posidium oppidum. ποσειδῶν Neptunus.

555 Supra enim ipsam omnes ualde opulenti & clari homines colunt.) Hæc uerborum structura latinè obscura est, licet clara sit græca, sic sensum collige: Opulentissimi & clari homines præ

præ omnibus alijs regionibus ipsam inhabitant.

Reuera enim in terra dissoluit illa Iuppiter ipsum Dionysium bene suto à femore.) Ferunt fabulæ, Bacchum natū è femore Iouis, quod epitheton indicat εἰς αὐτῶντος, πρὸς τὸ ἐξ ἄσφαλαι, ab assutum esse: quasi assutus femori Iouis. Vide Hesychium.

561 Mediam annium.) μέσσην πετραμῶν, μέσοιο πετραμῶν, quasi mediamnem.

563 Ophietidem petram.) Serpentinam, uastam, desertam. Hic locus apud Esaiam prophetam uocatur Petra deserti, teste Volaterrano.

565 Heroines.) ἡρωϊδῶν, patronymicum femininum, filia Herois.

Filio Pandionidæ.) cuidam iuueni Atheniensi de tribu Pādionide. Medeam cum Iasone clam in Græciam profectam, postea ueneficij accusatam ex Athenis fugisse scribit Diodorus Siculus lib. 5.

567 Ausonij regis.) Octauij Augusti, post interfectum ab ipsdem Crassum. Vixit autem Dionysius sub Augusto.

569 Meoniam & Sardias.) Regnum & sedem

600 ANNOT. IN DIONYSIVM,
Cræsi cepit Cyrus rex Persarum.

576 Quamobrem Nyssæum quidem uulgo di-
xerunt uicū.) *vivos* *sup* pungere, ferire. *vivos* *ū* *Q*
Bacchicus. Etiam Plinius lib. 6. cap. 21. Nysam
urbem Libero patri sacram ad hunc locum sitam
commemorat. Sunt præterea *Q* aliæ urbes hoc
nomine, omnes sacræ Baccho.

Ad fluentum concessit Ismeni.) Rediit in pa-
triam Thebas Bœotiae: fuit enim *Ἰσμενίης*.
Ismenus fluuius Bœotiae.

Hæc in Dionysium non facile cuius rati esse
obuia, carptim adnotauimus: reliqua studiosus le-
ctor ex Ptolemæo, Plinio, Strabone, Volaterra-
no, Mela, commentarijs Camertis, *Q* alijs suo
Marte commodius comparabit. Habent certe
iam omnes libri suos indices, quibus res innume-
ras scitu dignas ex autoribus leuissima
opera conquirimus.

ANNOTATIONVM IN
Dionysium Finis.

VITA

VITA PROCLI,

EX SVIDA.

Πρόκλος ὁ Λύκιος, μαθητὴς συριανῶ, ἀ-
 κριτοῦ δὲ καὶ πλοτάρχου τοῦ νεσοῦ ἐστὶ φι-
 λосоφου, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος πλατωνικῶς. ὅ-
 τος πρῶτος ἐστὶν ἀβελῶνας φιλοσόφου σχολῆς,
 καὶ αὐτὸς μαθητὴς καὶ διαδοχὸς χρηματίζου
 μαρίνου ὁ νεαπολίτης. ἔγραψε πρῶτον πολλά
 φιλοσοφώματα καὶ γραμματικὰ ὑπόμνημα εἰς
 ὅλον τὸν ὄμηρον ὑπόμνημα εἰς τὰ ἠσιόδια ὄργα
 καὶ ἠμέρας ὑπὲρ χρησμομαθίας βιβλία γ. ὑπὲρ
 ἀγωγῆς β. εἰς τὴν πολιτείαν πλάτωνος βιβλία
 δ. εἰς τὴν ὀρφικῶς θεολογίαν, συμφωνίαν ὀρφί-
 κως ἑνδοκίμων καὶ πλάτωνος ὑπὲρ τὰ λογικά
 βιβλία ι. ὑπὲρ τῶν ὀμήρων θεῶν, ὑπὲρ χερήμα-
 τα ἢ χριστιανῶν κ. ὁ δὲ πρῶτος ἐστὶν πρόκλος, ὁ δὲ δεύτε-
 ρος μετὰ πορφύριον ἢ χριστιανῶν τὴν μίαν καὶ
 καὶ ἐφύβεισον αὐτὸν γλώσσαν λινησας ἢ πρὸς οὐ
 ἔγραψεν ἰωάννης ὁ ὑπὲρ κληθεὶς φιλόπρονος, πρῶ-
 τον θαυμασιῶς ὑπαντήσας, ἢ τῶν κ. ὑπὲρ χερή-
 μάτων αὐτοῦ. καὶ δείξας αὐτὸν λιαν τοῖς ἑλλη-
 νικῶς ἐφοῖς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθῆ καὶ ἀνόητον.

ἔγραψε πρόκλητον μητροπολίτην Βίβλον· ἡ δὲ ἐπε-
μετὰ χεῖρας λαβῶσι, ὅφρα τοῦ ὄντος ἐκ αὐτῆς ὑβείας
κατακωχῆς τὴν πόρην τοῦ θεοῦ θεολογίαν ἔξει
φύσιν ἄπασαν, ὡς ἐκ κείνου θράσθη δαίμων τὴν ἀ-
πολιῶν ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων θρωῶν.

ΑΡΑΤΟΥ ΒΙΟΣ

Αρατὸς πατὴρ μὲν τῶν ἀθλιωδῶν, μη-
τρὸς δὲ λιωδῶρας, ἐκ σόλων φιλίλι-
κίας. ὠνόμαζαν δὲ ἡ πόλις ἀπὸ σόλωνος Ἰλιν
δίνου. ἔστι δὲ ἡ νῦν πομπηῖο πόλις. τῶν δὲ ἰδίων πῶ-
λεμαῖς τὸν Φιλαδέλφου. καὶ ἐχόλασε διουσίαν
τοῦ Ἡρακλεώτη. σιωλῶν δὲ ἀντιγόνου τοῦ μακε-
δόνου βασιλεῖ, καὶ Φίλα τῆς τούτου γαμετῆς.
σιωήκμασε δὲ ἀλεξάνδρου τοῦ αἰτώλου, καὶ
καλλιμάχου, καὶ μενάνδρου, καὶ Φιλίππου. ἀδελ-
φὸς δὲ εἶχε τρεῖς, μύριον, καλώνιδου, καὶ ἀθλιω-
δωρου, ὃς πρῶτος αὐτῶν λέγεται Ζαῖλον
τοῦ Ἡρακλεώτη φιλίλικης παιῶσι. γράψαντες γο-
λασας δὲ ὁ ἀρατὸς πόρην τοῦ Φιλοσόφου ἀ-
θλιώσι, καὶ σιωλῶν αὐτῶν εἰς μακεδονίαν
μεταπεμφθῆναι ὑπὸ ἀντιγόνου, καὶ πρὸς τῶν εἰς
τοῦ αὐτοῦ

τὸν ἀντιγόνου καὶ Ξίλας γάμου, καὶ δύσλοκίμης
 σης, τὸ λοιπὸν τὸ χρόνον διέτριψεν ἐκείσε. ἡ δὲ
 ὁ ἀντιγόνου ἕως δεικνύει τὸ πολιορκητὸν, καὶ
 πρὸ λαβὴ πῶ ἀρχῆν περὶ ἐκατιστῶ καὶ πέντε
 πῶ ὀλυμπιάδα, καθ' ἡν πολέμαϊθ' ὁ Ξί-
 λάδελφ' ἄγυπρὸ ἐβασίλευσεν. ὡς καὶ δευ-
 λάδελφ' ὄντιν ἕκαστον, ὡς ἡν ἡν τὸν ἀντιγόνου
 χρόνον νικαύδρου ἔσθ' κολοφωνίῳ ἔσθ' τὰ θηρία
 καὶ γράψαντι. λέγουσιν τε πρὸ εἶναι ἀλλήλοισι,
 ὁ μὲν νικαύδρου σκέψασθαι τὰ φαινόμενα, ὁ δὲ
 ἀράτω τὰ θηριακά. τὸ το δὲ ἡαταφωδὸς ὅτι
 ψεύδεται. ὁ δὲ νικαύδρου δῶδεκα ὄλαις ὀλυμ-
 πίας νεώτερον φαίνεται. γῆνοι δὲ φασὶ τὸν
 ἀράτρου μακρότερον πατρός γεγονῆναι, ἀριστοθέου
 δὲ τὸν μαθηματικὸν ἴστανθαι. ἡατρὸν δὲ
 πρὸν γεμῆναι καὶ ποιητῶν γῆναι γῆναι τῶν ἀν-
 τιγόνου βασιλείοις. γκράϊω δὲ ἔσθ' ἡνδρῶν
 ἐπεβάλλου, πρὸ δὲ καὶ ἡνδρῶν μαθηματικῶν καὶ
 ἀνδρῶν κολοφωνίῳ, ὁ δὲ πρὸν ἡνδρῶν ἀμα ἀντιγόνου.
 ζῆλωτῶν δὲ φασὶ τὸν γῆναι ὁμῆρου, οἱ δὲ,
 ἡσίοδου μάλλον.

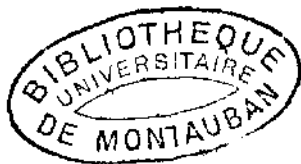
ΓΕΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙ ΟΥ, ΕΚ ΤΩΝ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ.

Ο Δὲ Διονύσιος, λίβυς μὲν ἰσορεῖται τὸ γένος, συγγράψαι δὲ καὶ ἄλλα βιβλία λέγεται, λιθιακὰ τε καὶ ὄρνιθιακὰ, καὶ βασιαικά. ὧν τὰ μὲν λιθιακὰ γένηκ' ἔβησαν καὶ αὐτὰ ἄλλ' ἢ τῆς χαρακτικῆς ὁμοιότητα· τὰ δὲ βασιαικά ἄλλ' ἢ τῆς τραχύτητά ἐκ ἄξια τότε λεηθέντα, εἰς τὸν σάμιον ἀνήχθησαν Διονύσιον. τὰ δὲ ὄρνιθιακὰ εἰς ἄλλου Ἰνὰ Φιλαδέλφεια Διονύσιον· οὗ ἄλλ' ἢ λέξεων ἀκυρολογίαν, ἐπεκάλου ἰσχυρονομ. τὸ δὲ πρῶτον ποίημα ἰσορικὸν καλεῖται οἱ Παλαοὶ, συγκεῖμενον ἐκ τοπικῶ καὶ πραγματικῶ, καὶ χρονικῶ, καὶ γρηγολογικῶ, εἰς ἃ διαρῆται τῆς ἰσορίας φασίν. ἐκ μὲν τοπικῶ, ὅτι καὶ ὁ πᾶς γέντα ὅσα τῶν βιβλίων σκοπὸς, τόπων γῆς καὶ πνεύματι. πραγματικῶ δὲ, γὰρ οἷς ἄλλὰ τέτινα ἰσορεῖ, καὶ ἐθνῶν ἔθνη ἐκτίθεται. χρονικῶ δὲ, ὡς ὅτε κερῶ μίμνηται, καὶ ὅρ' αὐτὸς ποιεῖται, ὅτι διαλαλεῖ ἐκ ἑαυτοῦ τῶν ἰσχυρονομ, ἀλλ' ἑαυτοῦ τῶν ἀνάκτων. γρηγολογικῶ δὲ, οἷον ὅτε αὐτὸς σαυροματίας ἄλλ' ἢ μαζόνων εἶπε κατὰ γῆρας, καὶ ἐκ δόλων αὐτὸν ἑαυτοῦ

φουρίσας λωκρούς, οἱ δὲ αὐτοὶ παλακοὶ ἐπαινοῦσι
 καὶ τὸ πτωοίμιον τῆ βιβλίου ὡς τὸ ἐπὶ τὰς ὑδιθεαλ
 λούσας ἔχον ἀρετάς. φασὶ γὰρ ὅτι ἀρετοὶ πτω-
 οίμιον, πτωοχὴν, πτωοχήν, καὶ συμπάθειαν. ὡν ἡ
 μὲν πτωοχὴν, τέλει ἔχει τὴν πτωοκθεσίαν τὴν τῆ
 ἑξῆς λόγῳ σκοποῦ. ἡ δὲ πτωοχήν ὑδιθερεφει τὴν
 ἀκροατικὴν, καὶ ὅλον εἶναι τῆ ὄργῳ ποιεῖ. ἡ δὲ συμπά-
 θεια, καὶ πρὸς συγγνώμην, καὶ πρὸς ὑδιθείκων τῆ
 λέγονται πτωοκαλεῖται ὡς ἀκροατάς. καὶ διο-
 νύσιον εἶναι φασὶ σκοποῦ τῆ βιβλίου ἢ πτωομίαν
 ἀπέφλυε, εἶπον γὰρ, μέλει γαῖαν τε καὶ ὕδατος
 πόντον ἀείδειν. πτωοχίω τε ἐποίησε ληνήσας
 τὴν τῆ ἀκροατικὴν νοῦ ὡς ὑδι μεγάλην τῆ ὑποχέ-
 σει. ὁ μὲν δὲ ἀλλὰ τὴν πτωοχίω κεφαλαίωδι
 τῆ ὅλα βιβλίου τὸ ἐπὶ τῆς ὄργῳ ἐξέθετο. ἢ δὲ
 τῆς, αὐτοῦ ἀκροατικὴν φῦλα συμπάθειαν ἐξε-
 καλίσετο, καὶ ἐφέλκυσσετο, οἷα συγγνώμης τὴν
 ξομῆται, εἶπε φανείναι ἀδυνάτην πρὸς τῆ τῆ ὄργῳ
 πολλῶν καὶ ἀκρίτων ὑφύγκσιον. πολὺ δὲ τὸ σα-
 φές ἢ πρὸς πρὸς πρὸς ἔχει, καὶ μάστιγα τὸ δὲ κει-
 νές, ὡς πτωοίμιον, ὁ μόνον ὄργῳ τῆ ἐπαναλήψιων
 καθάρσιον ἐφάμεν, καὶ τῆν συγγνώμην συμπληρω-
 σιων, ἀλλὰ καὶ ὄργῳ τὴν πτωοκθεσίαν.

πα γε κὶ τρόπος διδασκαλίας ὁ Διονύσιος
 γὰ πολλοῖς ἐκτίθειτο δι' ὑκρίνειαν πλοῦζον,
 ὅτι τοιῶσδε τὸ διδασκαλικὸν προχειρίσεται.
 πολλαχῶ δὲ κὶ προσέχειν προκαλείται τὸν ἀ-
 κροατῆν, ὡς αὐτὸν μὴ ἄδυσπιδίζον αὐτὸς νομίζοι
 πρὶν γινῆσθαι τὸ τοῦ ἀδιδυκρίνητου. πολὺ δὲ κὶ
 τὸ κάλλος ἔχει τὸ συγγραμμάτιον τῆτο, κὶ ἄ-
 σθενὸς ὅλως ἀμοιρεῖ τῶν πολλῶν ποικτικῶν κά-
 λων τὸ μικρὸν εἰς παιήσεως τῆτο σωματίου.
 εἰ δὲ τινὰς ἔχει κὶ κήρας βραχυτάτας, κατὰ
 πρὸ σῶμα καλὸν σλοβίωναίς τινὰς ὁ προφανὲς
 τοῖς πολλοῖς, ἢ λεχλῶας πρὸ εμπροφυκότηας, κὶ
 ἄκρην κραιρίον, ἀφ' ὧν ἤκιστα τὸ πολὺ τὸ κάλλος
 ἀχρεῖδ' ἔσκει πρὸ ἔδωσαν οἱ πρὸ βίβροι, κὶ ἄ πρὸ
 νυ Φιλόκαλοι. ἡμεῖς γὰρ ὁ μῦσαι τοῖς ἔλκειν
 ἐπιζάνουσαι, μέλιουσαι δὲ τῆτο τῶν μυσῶν λα-
 μῶνος τὸ κάλλισον ἀπανθίζουσαι.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Of Urban Sch. =
A. B. Sch.

BASILEAE, PER HEN.
ricum Petri, Anno Salutis
M. D. XLVII.